அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

எண்	புத்தகங்கள் / தலைப்புகள்	தலைப்புகளின் ஹதீஸ் எண்ணிக்கை	ஒவ்வொரு தலைப்புகளின் பக்கங்கள்	தலைப்பின் ஆரம்ப இறுதி பக்கங்கள்	தலைப்பின் ஆரம்ப இறுதி ஹதீஸ் எண்கள்
1	பெற்றோர்கள்	46	32	3-34	1-46
2	உறவினர்களுடனான உறவுகள்	27	18	35-52	47-73
3	மவ்லாக்கள் (விடுதலை செய்யப்பட்ட அடிமைகளின் வாரிசுகள்)	2	3	53-55	74-75
4	பெண் குழந்தைகளைப் பராமரித்தல்	8	5	56-60	76-83
5	குழந்தைகளைப் பராமரித்தல்	17	12	61-72	84-100
6	அண்டை வீட்டார்	28	18	73-90	101-128
7	தாராள மனப்பான்மையும் அனாதைகளும்	14	9	91-99	129-142
8	குழந்தைகளின் மரணம்	13	8	100-107	143-155
9	தலைசிறந்த நிபுணராக இருப்பது	56	33	108-140	156-211
10	நிர்வாகம்	9	7	141-147	212-220
11	நல்ல நடத்தை	17	13	148-160	221-237
12	மக்களிடம் மகிழ்ச்சியாக இருத்தல்	18	12	161-172	238-255
13	ஆலோசனை	4	4	173-176	256-259
14	சிறந்த குணாதிசயம்	49	27	177-203	260-308
15	சபிப்பது	24	12	204-215	309-332
16	புகழ்ச்சி	11	8	216-223	333-343
17	சந்திப்பது	9	7	224-230	344-352
18	முதியோர்கள்	9	7	231-237	353-361
19	குழந்தைகள்	10	7	238-244	362-371
20	கருணை	13	8	245-252	372-384
21	சமூக நடத்தை	12	7	253-259	385-396
22	கைவிடுதல்	18	12	260-271	397-414
23	அறிவுரை	4	3	272-274	415-418
24	குறைகூறல்	23	14	275-288	419-441
25	விரயம்	20	12	289-300	442-461
26	கருணை	13	7	301-307	462-474
27	இவ்வுலகை நோக்கி இருத்தல்	8	5	308-312	475-482
28	அநீதி	8	7	313-319	483-490
29	நோயாளிகளை சந்தித்தல்	47	32	320-351	491-537
30	பொதுப் பண்பு	66	41	352-392	538-603
31	பிரார்த்தனை	135	88	393-480	604-738
32	விருந்தினர்கள் மற்றும் செலவழித்தல்	15	12	481-492	739-753
33	நபிமொழிகள்	57	34	493-526	754-810
34	பெயர்கள்	31	20	527-546	811-841
35	குடும்பப் பெயர்கள்	14	8	547-554	842-855
36	கவிதை	19	10	555-564	856-874
37	வார்த்தைகள்	13	9	565-573	875-887
38	விளைவுகள்	19	12	574-585	888-906
39	அபசகுனங்கள்	12	8	586-593	907-918
40	தும்மல் மற்றும் கொட்டாவி	33	23	594-616	919-951
41	சைகைகள்	13	13	617-629	952-964
42	வணக்கம்	86	52	630-681	965-1050
43	அனுமதி கேட்டல்	50	32	682-713	1051-1100
44	வேதம் அருளப்பெற்றவர்கள்	16	10	714-723	1101-1116
45	கடிதங்கள்	19	13	724-736	1117-1135
46	கூட்டங்கள்	17	14	737-750	1136-1152
47	மக்களுடன் நடந்துகொள்ளும் முறை	22	14	751-764	1153-1174
48	அமர்ந்திருத்தல் மற்றும் படுத்திருத்தல்	24	18	765-782	1175-1198
49	காலைகளும் மாலைகளும்	6	6	783-788	1199-1204
50	தூக்கமும் இரவு தங்குமிடமும்	27	17	789-805	1205-1231
51	விலங்குகள்	6	4	806-809	1232-1237
52	மதிய நேர தூக்கம்	6	5	810-814	1238-1243
53	விருத்தசேதனம்	15	9	815-823	1244-1258
54	சூதாட்டமும் அதைப் போன்ற பொழுதுபோக்குகளும்	23	12	824-835	1259-1281
55	அங்கீகாரம்	23	12	836-847	1282-1304
56	தலையிடுதலும் கடுமையும்	12	6	848-853	1305-1316
57	கோபம்	6	5	854-858	1317-1322
		1322	**856**		

الأدب المفرد

1. كتاب الْوَالِدَيْنِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

1. பெற்றோர்கள்

بَابُ قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَوَصَّيْنَا الإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا}

பெற்றோரை கண்ணியப்படுத்துதல்: அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "பெற்றோருக்கு நல்லுதவி செய்யும்படி மனிதனுக்கு நாம் உபதேசம் செய்தோம்"

1

أَخْبَرَنَا أَبُو نَصرٍ أَحْمَدُ بْن مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ حَامِدِ بْنِ هَارُونَ بْنِ عَبْدِ الجَبَّارِ البُخَارِيُّ المَعْرُوفُ بِابْنِ النَّيَازِ كِيِّ قِرَاءَةً عَلَيْهِ فَأَقَرَّ بِهِ قَدِمَ عَلَيْنَا حَاجًا فِي صَفَرَ سَنَةَ سَبْعِينَ وَثَلَاثِمِئَةٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو الْخَيْرِ أَحْمَدُ بْنُ مُحَمّدِ بْنِ الجَلِيلِ بْنِ خَالِدِ بْنِ حُرَيْثٍ البُخَارِيُّ الكِرْمَانِيُّ الْعَبْقَسِيُّ الْبَزَّارُ سَنَةَ اثْنَتَيْنِ وَعِشْرِينَ وَثَلَاثِمِئَةٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَبْدِ اللهِ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ الأَحْنَفِ الْجُعْفِيُّ البُخَارِيُّ قال: حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ: الْوَلِيدُ بْنُ الْعَيْزَارِ أَخْبَرَنِي قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا عَمْرٍو الشَّيْبَانِيَّ يَقُولُ: حَدَّثَنَا صَاحِبُ هَذِهِ الدَّارِ، وَأَوْمَأَ بِيَدِهِ إِلَى دَارِ عَبْدِ اللهِ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم: أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ؟ قَالَ: الصَّلاةُ عَلَى وَقْتِهَا، قُلْتُ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: ثُمَّ بِرُّ الْوَالِدَيْنِ، قُلْتُ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: ثُمَّ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي بِهِنَّ، وَلَوِ اسْتَزَدْتُهُ لَزَادَنِي.

அபூ அம்ர் அஷ்-ஷைபானீ கூறினார்கள்: 'இந்த வீட்டின் உரிமையாளர் (அதாவது, அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்களின் வீட்டைச் சுட்டிக்காட்டி) எங்களிடம் கூறினார்கள்: 'நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், 'செயல்களில் அல்லாஹ்விற்கு மிகவும் விருப்பமானது எது?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'அதற்குரிய நேரத்தில் தொழுகையை நிறைவேற்றுவது' என்று பதிலளித்தார்கள். நான், 'பிறகு எது?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'பிறகு பெற்றோர்க்கு நன்மை செய்வது' என்று கூறினார்கள். நான், 'பிறகு எது?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'பிறகு

அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாத் செய்வது' என்று பதிலளித்தார்கள்.' (அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) மேலும்) கூறினார்கள்: 'இந்த விஷயங்களை அவர்கள் எனக்குக் கூறினார்கள். நான் அவர்களிடம் இன்னும் அதிகமாகக் கேட்டிருந்தால், அவர்கள் எனக்கு இன்னும் அதிகமாகக் கூறியிருப்பார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح(الألباني)

2

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْلَى بْنُ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: رِضَا الرَّبِّ فِي رِضَا الْوَالِدِ، وَسَخَطُ الرَّبِّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இறைவனின் திருப்தி தந்தையின் (பெற்றோரின்) திருப்தியில் இருக்கிறது. இறைவனின் கோபம் தந்தையின் (பெற்றோரின்) கோபத்தில் இருக்கிறது."

ஹதீஸ் தரம் : மவ்கூஃபாக ஹஸனானது, மர்ஃபூவாக ஸஹீஹானது (அல்பானி)

حسن موقوفا، وصح مرفوعا(الألباني)

بَابُ بِرِّ الأُمِّ

தாயின் மீதான கடமையுணர்வு

3

حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، مَنْ أَبَرُّ؟ قَالَ: أُمَّكَ، قُلْتُ: مَنْ أَبَرُّ؟ قَالَ: أُمَّكَ، قُلْتُ: مَنْ أَبَرُّ؟ قَالَ: أُمَّكَ، قُلْتُ: مَنْ أَبَرُّ؟ قَالَ: أَبَاكَ، ثُمَّ الأَقْرَبَ فَالأَقْرَبَ.

பஹ்ஸ் இப்னு ஹகீமின் பாட்டனார் (ரழி) கூறினார்கள்: "நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! யாருக்கு நான் மிகச் சிறந்த முறையில் உபசரிக்க வேண்டும்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), 'உன் தாயாருக்கு' என்று பதிலளித்தார்கள். நான், 'யாருக்கு (மிகச் சிறந்த முறையில் உபசரிக்க வேண்டும்)?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'உன் தாயாருக்கு' என்று பதிலளித்தார்கள். நான், 'யாருக்கு (மிகச் சிறந்த முறையில் உபசரிக்க வேண்டும்)?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'உன் தாயாருக்கு' என்று

பதிலளித்தார்கள். நான், 'யாருக்கு (மிகச் சிறந்த முறையில் உபசரிக்க வேண்டும்)?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'உன் தந்தைக்கு. பிறகு, நெருங்கிய உறவினர்களுக்கு, அதற்கடுத்து நெருங்கியவர்களுக்கு (உபசரி)' என்று பதிலளித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

4

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرِ بْنِ أَبِي كَثِيرٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي زَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ أَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ: إِنِّي خَطَبْتُ امْرَأَةً، فَأَبَتْ أَنْ تَنْكِحَنِي، وَخَطَبَهَا غَيْرِي، فَأَحَبَّتْ أَنْ تَنْكِحَهُ، فَغِرْتُ عَلَيْهَا فَقَتَلْتُهَا، فَهَلْ لِي مِنْ تَوْبَةٍ؟ قَالَ: أُمُّكَ حَيَّةٌ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: تُبْ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَتَقَرَّبْ إِلَيْهِ مَا اسْتَطَعْتَ. فَذَهَبْتُ فَسَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ: لِمَ سَأَلْتَهُ عَنْ حَيَاةِ أُمِّهِ؟ فَقَالَ: إِنِّي لَا أَعْلَمُ عَمَلًا أَقْرَبَ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ بِرِّ الْوَالِدَةِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களிடம் ஒரு மனிதர் வந்து, “நான் ஒரு பெண்ணைப் பெண் கேட்டேன்; அவள் என்னை மணக்க மறுத்துவிட்டாள். வேறொருவர் அவளைப் பெண் கேட்டபோது, அவள் அவரை மணக்க விரும்பினாள். எனவே அவள் மீது கொண்ட பொறாமையினால் நான் அவளைக் கொன்றுவிட்டேன். எனக்குப் பாவமன்னிப்பு (தவ்பா) உண்டா?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவர்கள், “உன் தாய் உயிருடன் இருக்கிறாளா?” என்று கேட்டார்கள். “இல்லை” என்று அவர் பதிலளித்தார். அதற்கு அவர்கள், “கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புத் தேடு; உன்னால் முடிந்தவரை அவனிடம் நெருங்க முயற்சி செய்” என்று கூறினார்கள்.

(அறிவிப்பாளர் அதா பின் யஸார் கூறுகிறார்): நான் சென்று இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களிடம், “அந்த மனிதரின் தாயைப் பற்றி ஏன் விசாரித்தீர்கள்?” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்:

“தாய்க்கு நன்மை செய்வதை விட, கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்விடம் மிக நெருக்கமாக்கி வைக்கக்கூடிய வேறு எந்தச் செயலையும் நான் அறியவில்லை.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ بِرِّ الأَبِ

தந்தையின் கடமை

5

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وُهَيْبُ بْنُ خَالِدٍ، عَنِ ابْنِ شُبْرُمَةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا زُرْعَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم، مَنْ أَبَرُّ؟ قَالَ: أُمَّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أُمَّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أُمَّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أَبَاكَ.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: (ஒருமுறை) நபி (ஸல்) அவர்களிடம், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, (என்) நல்லுறவுக்கு மிகவும் தகுதியானவர் யார்?' என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'உன் தாய்' என்றார்கள். (மீண்டும்) அவரிடம், 'பிறகு யார்?' என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'உன் தாய்' என்றார்கள். (மீண்டும்) அவரிடம், 'பிறகு யார்?' என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'உன் தாய்' என்றார்கள். (மீண்டும்) அவரிடம், 'பிறகு யார்?' என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'உன் தந்தை' என்றார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

6

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو زُرْعَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَتَى رَجُلٌ نَبِيَّ اللهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: مَا تَأْمُرُنِي؟ فَقَالَ: بِرَّ أُمَّكَ، ثُمَّ عَادَ، فَقَالَ: بِرَّ أُمَّكَ، ثُمَّ عَادَ، فَقَالَ: بِرَّ أُمَّكَ، ثُمَّ عَادَ الرَّابِعَةَ، فَقَالَ: بِرَّ أَبَاكَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'எனக்கு நீங்கள் என்ன கட்டளையிடுகிறீர்கள்?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'உன் தாய்க்கு நன்மை செய்' என்று கூறினார்கள். பிறகு, அவர் மீண்டும் (அதே கேள்வியைக்) கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'உன் தாய்க்கு நன்மை செய்' என்று கூறினார்கள். அவர் மீண்டும் (அதே கேள்வியைக்) கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'உன் தாய்க்கு நன்மை செய்' என்று

கூறினார்கள். பிறகு, அவர் நான்காவது முறையாக (அதே கேள்வியைக்) கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'உன் தந்தைக்கு நன்மை செய்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ بِرِّ وَالِدَيْهِ وَإِنْ ظَلَمَا

பெற்றோர் அநீதி இழைத்தாலும் அவர்களுக்கு உபகாரம் செய்தல்

7

حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ هُوَ ابْنُ سَلَمَةَ، عَنْ سُلَيْمَانَ التَّيْمِيِّ، عَنْ سَعِيدٍ الْقَيْسِيِّ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ لَهُ وَالِدَانِ مُسْلِمَانِ يُصْبِحُ إِلَيْهِمَا مُحْتَسِبًا، إِلَّا فَتَحَ لَهُ اللَّهُ بَابَيْنِ يَعْنِي: مِنَ الْجَنَّةِ وَإِنْ كَانَ وَاحِدًا فَوَاحِدٌ، وَإِنْ أَغْضَبَ أَحَدَهُمَا لَمْ يَرْضَ اللَّهُ عَنْهُ حَتَّى يَرْضَى عَنْهُ، قِيلَ: وَإِنْ ظَلَمَاهُ؟ قَالَ: وَإِنْ ظَلَمَاهُ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்தவொரு முஸ்லிமுக்கும் இரண்டு முஸ்லிமான பெற்றோர் இருந்து, அவர்கள் இருவரிடமும் (அவர்களுக்குச் சேவை செய்து/நன்மையாக நடந்து) அல்லாஹ்விடம் நன்மையை எதிர்பார்த்தவராக (தன் நாளைத்) தொடங்கினால், அல்லாஹ் அவருக்காகச் சுவனத்தின் இரண்டு வாசல்களைத் திறக்கிறான். அவர்களில் ஒருவர் மட்டுமே இருந்தால், ஒரு வாசல் திறக்கப்படும். அவ்விருவரில் ஒருவரை அவர் கோபப்படுத்தினால், அப்பெற்றோர் அவரைப் பொருந்திக்கொள்ளும் வரை அல்லாஹ் அவரைப் பொருந்திக்கொள்ள மாட்டான்." அவரிடம், "அவர்கள் அவருக்கு அநீதி இழைத்தாலுமா?" என்று கேட்கப்பட்டது. "அவர்கள் அநீதி இழைத்தாலும் சரியே" என்று அவர் பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ لِينِ الْكَلَامِ لِوَالِدَيْهِ

பெற்றோர்களிடம் மென்மையான பேச்சுக்கள்

8

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زِيَادُ بْنُ مِخْرَاقٍ قَالَ: حَدَّثَنِي طَيْسَلَةُ بْنُ مَيَّاسٍ قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّجَدَاتِ، فَأَصَبْتُ ذُنُوبًا لَا أَرَاهَا إِلَّا مِنَ الْكَبَائِرِ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِابْنِ عُمَرَ قَالَ: مَا هِيَ؟ قُلْتُ: كَذَا وَكَذَا، قَالَ: لَيْسَتْ هَذِهِ مِنَ الْكَبَائِرِ، هُنَّ تِسْعٌ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَقَتْلُ نَسَمَةٍ، وَالْفِرَارُ مِنَ الزَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَةِ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَإِلْحَادٌ فِي الْمَسْجِدِ، وَالَّذِي يَسْتَسْخِرُ، وَبُكَاءُ الْوَالِدَيْنِ مِنَ الْعُقُوقِ. قَالَ لِي ابْنُ عُمَرَ: أَتَفْرَقُ النَّارَ، وَتُحِبُّ أَنْ تَدْخُلَ الْجَنَّةَ؟ قُلْتُ: إِي وَاللَّهِ، قَالَ: أَحَيٌّ وَالِدُكَ؟ قُلْتُ: عِنْدِي أُمِّي، قَالَ: فَوَاللَّهِ لَوْ أَلَنْتَ لَهَا الْكَلَامَ، وَأَطْعَمْتَهَا الطَّعَامَ، لَتَدْخُلَنَّ الْجَنَّةَ مَا اجْتَنَبْتَ الْكَبَائِرَ.

தைஸலா இப்னு மய்யாஸ் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் நஜதாத் (எனும் காரிஜிய்யாக்கள்) கூட்டத்தாருடன் இருந்தபோது, பெரும் பாவங்கள் என்று நான் கருதிய சில பாவங்களைச் செய்துவிட்டேன். இது குறித்து இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களிடம் குறிப்பிட்டேன். அவர்கள், 'அவை யாவை?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், 'இன்னின்னவை' என்று பதிலளித்தேன். அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இவை பெரும் பாவங்கள் அல்ல. பெரும் பாவங்கள் ஒன்பது உள்ளன. அவை: அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைப்பது, ஒரு உயிரைக் கொலை செய்வது, (போர்க்களத்தில்) முன்னேறிச் செல்லும் படையிலிருந்து தப்பி ஓடுவது, கற்புள்ள பெண்ணின் மீது அவதூறு கூறுவது, வட்டி உண்பது, அனாதையின் சொத்தை உண்பது, புனித ஹரம் எல்லைக்குள் (மஸ்ஜிதுல் ஹராமில்) அத்துமீறி நடப்பது, (பிறரை) ஏளனம் செய்வது மற்றும் பெற்றோரைத் துன்புறுத்தி அழ வைப்பது.'

பிறகு இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் என்னிடம், 'நீ நரகத்தைக் கண்டு அஞ்சுகிறாயா? சுவனத்தில் நுழைய விரும்புகிறாயா?' என்று கேட்டார்கள். 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, ஆம்!' என்று நான் பதிலளித்தேன். அவர்கள், 'உன் தந்தை உயிருடன் இருக்கிறாரா?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'என்னிடம் என் தாய் இருக்கிறார்' என்று பதிலளித்தேன். அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நீ பெரும் பாவங்களைத் தவிர்த்துக்கொண்டு, அவளிடம் மென்மையாகப் பேசி, அவளுக்கு உணவளித்து வந்தால், நீ நிச்சயம் சுவனத்தில் நுழைவாய்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

9 ⋮

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: {وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ}، قَالَ: لَا تَمْتَنِعْ مِنْ شَيْءٍ أَحَبَّاهُ.

ஹிஷாம் பின் உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் தனது தந்தை உர்வா இப்னு ஸுபைர் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கின்றார்:

அவர், “{வக்ஃஃபிழ் லஹுமா ஜனாஹத் துல்லி மினர் ரஹ்மா}” - “(கருணையின் காரணமாக, உரிய பணிவுடன் அவர்களை உமது இறக்கையின் கீழ் எடுத்துக்கொள்வீராக)” (அல்-குர்ஆன் 17:24) எனும் இறைவசனம் குறித்துக் கூறியதாவது: “அவர்கள் (பெற்றோர்) விரும்பிய எதையும் (செய்ய) மறுக்காதீர்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ جَزَاءِ الْوَالِدَيْنِ

பெற்றோரை திருப்பிச் செலுத்துதல்

10

حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا يَجْزِي وَلَدٌ وَالِدَهُ، إِلَّا أَنْ يَجِدَهُ مَمْلُوكًا فَيَشْتَرِيَهُ فَيُعْتِقَهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு பிள்ளை தன் தந்தைக்கு (அவர் செய்த உபகாரங்களுக்கு) கைம்மாறு செய்ய முடியாது. அவர் (தன் தந்தையை) ஓர் அடிமையாகக் கண்டு, அவரை விலைக்கு வாங்கி விடுதலை செய்தால் தவிர (இதுவே ஒரு பிள்ளை தன் தந்தைக்குச் செய்யக்கூடிய மிக உயர்ந்த கைம்மாறாகும்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

11

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي بُرْدَةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي يُحَدِّثُ، أَنَّهُ شَهِدَ ابْنَ عُمَرَ وَرَجُلٌ يَمَانِيٌّ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ، حَمَلَ أُمَّهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ، يَقُولُ: إِنِّي لَهَا بَعِيرُهَا

الْمُذَلَّلُ إِنْ أُذْعِرَتْ رِكَابُهَا لَمْ أُذْعَرِ

ثُمَّ قَالَ: يَا ابْنَ عُمَرَ أَتُرَانِي جَزَيْتُهَا؟ قَالَ: لَا، وَلَا بِزَفْرَةٍ وَاحِدَةٍ، ثُمَّ طَافَ ابْنُ عُمَرَ، فَأَتَى الْمَقَامَ فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ قَالَ: يَا ابْنَ أَبِي مُوسَى، إِنَّ كُلَّ رَكْعَتَيْنِ تُكَفِّرَانِ مَا أَمَامَهُمَا.

ஸயீத் இப்னு அபீ புர்தா அவர்கள் கூறினார்கள்: என் தந்தை கூற நான் கேட்டேன்;

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், யமன் நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர் தன் தாயைத் தன் முதுகில் சுமந்துகொண்டு, "நான் அவளுக்குப் பணிவான ஒட்டகம். அவளுடைய (மற்ற) வாகனங்கள் மிரண்டாலும், நான் மிரளமாட்டேன்" என்று கூறியவாறு (கஅபா) ஆலயத்தைச் சுற்றி வருவதைப் பார்த்தார்கள்.

பிறகு அந்த மனிதர், "இப்னு உமர் அவர்களே! நான் அவளுக்கு ஈடு செய்துவிட்டதாக நீங்கள் கருதுகிறீர்களா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "இல்லை, (பிரசவத்தின்போது அவள் விட்ட) ஒரு பெருமூச்சுக்குக் கூட (இது) ஈடாகாது" என்று பதிலளித்தார்கள்.

பிறகு இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் தவாஃப் செய்தார்கள்; பிறகு (மகாம் இப்ராஹீம்) இடத்திற்கு வந்து இரண்டு ரக்அத்துகள் தொழுதார்கள். பிறகு, "ஓ அபூ மூஸாவின் மகனே! நிச்சயமாக ஒவ்வொரு இரண்டு ரக்அத்துகளும், அவற்றுக்கு முன்னால் உள்ள (பாவத்)தை அழித்துவிடும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

12

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي خَالِدُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِلَالٍ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي مُرَّةَ مَوْلَى عَقِيلٍ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ كَانَ يَسْتَخْلِفُهُ مَرْوَانُ، وَكَانَ يَكُونُ بِذِي الْحُلَيْفَةِ، فَكَانَتْ أُمُّهُ فِي بَيْتٍ وَهُوَ فِي آخَرَ. قَالَ: فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ وَقَفَ عَلَى بَابِهَا فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا أُمَّتَاهُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، فَتَقُولُ: وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا بُنَيَّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، فَيَقُولُ: رَحِمَكِ اللَّهُ كَمَا رَبَّيْتِنِي صَغِيرًا، فَتَقُولُ: رَحِمَكَ اللَّهُ كَمَا بَرَرْتَنِي كَبِيرًا، ثُمَّ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَدْخُلَ صَنَعَ مِثْلَهُ.

மர்வான், அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களைத் தனது பிரதிநிதியாக நியமிப்பது வழக்கம். அவர்கள் துல்-ஹுலைஃபாவில் (மதீனாவிற்கு வெளியே உள்ள ஒரு இடம், ஹஜ் மற்றும் உம்ராவிற்கு இஹ்ராம் அணியும்

மிகாத்) வசித்து வந்தார்கள். அவர்களுடைய தாயார் ஒரு வீட்டிலும், அவர்கள் மற்றொரு வீட்டிலும் இருந்தார்கள். அவர்கள் வெளியே செல்ல விரும்பும் போது, அவர்களுடைய தாயாரின் வாசலில் நின்று, "அஸ்ஸலாமு அலைக்கி யா உம்மதா! வரஹ்மத்துல்லாஹி வபரக்காத்துஹு" (அம்மாவே! உங்கள் மீது சாந்தியும், அல்லாஹ்வின் ரஹ்மத்தும், பரக்கத்தும் உண்டாகட்டும்) என்று கூறுவார்கள். அதற்கு அவர்களுடைய தாயார், "வ அலைக்கஸ் ஸலாம் யா புனய்ய! வரஹ்மத்துல்லாஹி வபரக்காத்துஹு" (என் அன்பு மகனே! உங்கள் மீதும் சாந்தியும், அல்லாஹ்வின் ரஹ்மத்தும், பரக்கத்தும் உண்டாகட்டும்) என்று பதிலளிப்பார்கள். பிறகு அவர்கள், "நான் குழந்தையாக இருந்தபோது என்னை வளர்த்ததற்காக அல்லாஹ் உங்களுக்கு ரஹ்மத் செய்வானாக" என்று கூறுவார்கள். அதற்கு அவர்களுடைய தாயார், "நான் முதியவளாக இருந்தபோது எனக்கு நீங்கள் நற்பணி செய்தமைக்காக அல்லாஹ் உங்களுக்கு ரஹ்மத் செய்வானாக" என்று பதிலளிப்பார்கள். அவர்கள் உள்ளே செல்ல விரும்பும் போதெல்லாம், இது போன்றே செய்வார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

13

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يُبَايِعُهُ عَلَى الْهِجْرَةِ، وَتَرَكَ أَبَوَيْهِ يَبْكِيَانِ، فَقَالَ: ارْجِعْ إِلَيْهِمَا، وَأَضْحِكْهُمَا كَمَا أَبْكَيْتَهُمَا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, ஹிஜ்ரத் செய்வதாக (இஸ்லாத்திற்காகப் புலம்பெயர்வதாக) உடன்படிக்கை செய்ய முன்வந்தார். அவர் தமது பெற்றோரை அழுதுகொண்டிருந்த நிலையில் விட்டுவிட்டு வந்திருந்தார். (இதையறிந்த) நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அவர்களிடம் திரும்பிச் சென்று, நீர் அவர்களை அழச்செய்தது போலவே அவர்களைச் சிரிக்கச் செய்யுங்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

14

حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ شَيْبَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ أَبِي الْفُدَيْكِ قَالَ: حَدَّثَنِي مُوسَى، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، أَنَّ أَبَا مُرَّةَ، مَوْلَى أُمِّ هَانِئِ ابْنَةِ أَبِي طَالِبٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّهُ رَكِبَ مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ إِلَى أَرْضِهِ

بِالْعَقِيقِ فَإِذَا دَخَلَ أَرْضَهُ صَاحَ بِأَعْلَى صَوْتِهِ: عَلَيْكِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا أُمَّتَاهُ، تَقُولُ: وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، يَقُولُ: رَحِمَكِ اللَّهُ رَبَّيْتِنِي صَغِيرًا، فَتَقُولُ: يَا بُنَيَّ، وَأَنْتَ فَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا وَرَضِيَ عَنْكَ كَمَا بَرَرْتَنِي كَبِيرًا قَالَ مُوسَى: كَانَ اسْمُ أَبِي هُرَيْرَةَ: عَبْدَ اللهِ بْنَ عَمْرٍو.

உம்மு ஹானி பின்த் அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்களின் முன்னாள் அடிமையான அபூ முர்ரா (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

நான் அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களுடன் அல்-அகீக்கில் உள்ள அவர்களின் நிலத்திற்குச் சென்றேன். அவர் தமது நிலத்திற்குள் நுழைந்தபோது, தமது உரத்த குரலில், **"அலைக்கிஸ் ஸலாம் வ ரஹ்மத்துல்லாஹி வ பரக்காத்துஹு யா உம்மதாஹ்"** (தாயே! உங்கள் மீது சாந்தியும், அல்லாஹ்வின் கருணையும், அவனது பரக்கத்தும் உண்டாவதாக!) என்று சப்தமிட்டுக் கூறினார்.

அதற்கு அவர்கள், **"வ அலைக்கஸ் ஸலாம் வ ரஹ்மத்துல்லாஹி வ பரக்காத்துஹு"** (உங்கள் மீதும் சாந்தியும், அல்லாஹ்வின் கருணையும், அவனது பரக்கத்தும் உண்டாவதாக!) என்று பதிலளித்தார்கள்.

பிறகு அவர், **"ரஹிமக்கில்லாஹு ரப்பைதீனி ஸகீரா"** (நான் சிறுவனாக இருந்தபோது என்னை வளர்த்ததற்காக அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கருணை புரிவானாக!) என்று கூறினார்.

அதற்கு அவர்கள், **"யா புனைய்ய! வ அன்த்த ஃபஜஸாக்கல்லாஹு கைரன் வ ரளிய அன்க கமா பரர்த்தனி கபீரா"** (என் அருமை மகனே! நீங்களும் (நலமுடன் இருப்பீர்களாக)! நான் வயதான காலத்தில் நீங்கள் என்னிடம் கனிவாக நடந்து கொண்டதற்காக அல்லாஹ் உங்களுக்கு நற்கூலி வழங்குவானாக! மேலும் உங்களைக் குறித்து திருப்தி கொள்வானாக!) என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ عُقُوقِ الْوَالِدَيْنِ

பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியாமல் நடப்பது பாவம்.

15

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْفَضْلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْجُرَيْرِيُّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: أَلَا أُنَبِّئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ؟ ثَلَاثًا، قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ وَجَلَسَ وَكَانَ مُتَّكِئًا أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ، مَا زَالَ يُكَرِّرُهَا حَتَّى قُلْتُ: لَيْتَهُ سَكَتَ.

அபூ பக்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "பெரும் பாவங்களிலேயே மிகப் பெரும் பாவம் எது என்பதை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா?" என்று (அந்தக் கேள்வியை) மூன்று முறை கேட்டார்கள். அதற்குத் தோழர்கள், "ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்று பதிலளித்தார்கள். அவர்கள், "அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைத்தல், பெற்றோர்க்கு மாறுசெய்தல்" என்று கூறினார்கள். (முன்னர்) சாய்ந்திருந்த அவர்கள் (நிமிர்ந்து) அமர்ந்து, "அறிந்துகொள்ளுங்கள்! பொய்ப் பேச்சும் தான்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள் அதைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறிக்கொண்டே இருந்தார்கள். எந்தளவிற்கென்றால், "அவர் மௌனமாகியிருக்கக் கூடாதா?" என்று நான் (எனக்குள்) சொல்லும் அளவுக்கு (அவர்கள் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார்கள்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

16

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا جَرِيرٌ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ وَرَّادٍ، كَاتِبِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، قَالَ: كَتَبَ مُعَاوِيَةُ إِلَى الْمُغِيرَةِ: اكْتُبْ إِلَيَّ بِمَا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم. قَالَ وَرَّادٌ: فَأَمْلَى عَلَيَّ وَكَتَبْتُ بِيَدَيَّ: إِنِّي سَمِعْتُهُ يَنْهَى عَنْ كَثْرَةِ السُّؤَالِ، وَإِضَاعَةِ الْمَالِ، وَعَنْ قِيلَ وَقَالَ.

அல்-முஃகீரா இப்னு ஷுஃபா (ரழி) அவர்களின் எழுத்தர் வர்ராத் (ரஹ்) கூறினார்: "முஆவியா (ரழி) அவர்கள் அல்-முஃகீரா (ரழி) அவர்களுக்கு, 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து தாங்கள் கேட்டதை எனக்கு எழுதுங்கள்' என்று கடிதம் எழுதினார்கள்." வர்ராத் (ரஹ்) கூறினார்: "அவர் எனக்குச் சொல்லச் சொல்ல நான் (என் கைகளால்) எழுதினேன்: 'நிச்சயமாக நான் அவர்களை (நபி ஸல் அவர்களை) அதிகமாகக் கேள்விகள் கேட்பதையும் (அதாவது, தேவையற்ற, நுணுக்கமான அல்லது விபரீதமான கேள்விகள்), செல்வத்தை வீணாக்குவதையும் (அதாவது, தவறான வழிகளில் செலவழிப்பது அல்லது அநாவசியமாகச் செலவழிப்பது), மேலும்

'சொன்னான், சொன்னார்கள்' என்று (அதாவது, உறுதிப்படுத்தப்படாத செய்திகள், வதந்திகள் மற்றும் வீண் பேச்சுக்கள்) பேசுவதையும் தடை செய்வதை செவியுற்றேன்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ وَالِدَيْهِ

"எவர் தனது பெற்றோரை சபிக்கிறாரோ அவரை அல்லாஹ் சபிக்கிறான்"

17

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَرْزُوقٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ أَبِي بَزَّةَ، عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ قَالَ: سُئِلَ عَلِيٌّ: هَلْ خَصَّكُمُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بِشَيْءٍ لَمْ يَخُصَّ بِهِ النَّاسَ كَافَّةً؟ قَالَ: مَا خَصَّنَا رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم بِشَيْءٍ لَمْ يَخُصَّ بِهِ النَّاسَ، إِلَّا مَا فِي قِرَابِ سَيْفِي، ثُمَّ أَخْرَجَ صَحِيفَةً، فَإِذَا فِيهَا مَكْتُوبٌ: لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللهِ، لَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَرَقَ مَنَارَ الأَرْضِ، لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ وَالِدَيْهِ، لَعَنَ اللَّهُ مَنْ آوَى مُحْدِثًا.

அபுத் துஃபைல் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அலீ (ரழி) அவர்களிடம், “நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், மற்ற எவருக்கும் கொடுக்காத ஏதேனும் சிறப்பான ஒன்றை உங்களுக்குக் கொடுத்தார்களா?” என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், மற்ற எல்லா மக்களுக்கும் கொடுக்காத எதையும் எங்களுக்குச் சிறப்பாகக் கொடுக்கவில்லை; என் வாள் உறையில் உள்ளதைத் தவிர” என்று பதிலளித்தார்கள்.

பிறகு அவர்கள் ஓர் ஏட்டை வெளியே எடுத்தார்கள். அதில் இவ்வாறு எழுதப்பட்டிருந்தது:

‘அல்லாஹ் அல்லாதவருக்காகப் பிராணியை அறுப்பவரை அல்லாஹ் சபிக்கிறான். நிலத்தின் எல்லைக்கல்லைத் திருடுபவரை அல்லாஹ் சபிக்கிறான். தன் பெற்றோரைச் சபிப்பவரை அல்லாஹ் சபிக்கிறான். ஒரு பெரும் குற்றம் புரிந்தவருக்கு (அல்லது மார்க்கத்தில் புதிய தீய செயலை உருவாக்கியவருக்கு) அடைக்கலம் கொடுப்பவரை அல்லாஹ் சபிக்கிறான்.’

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ بِرِّ وَالِدَيْهِ مَا لَمْ يَكُنْ مَعْصِيَةً

அல்லாஹ்வுக்கு மாறு செய்வதாக இல்லாதவரை பெற்றோர்களுக்குக் கீழ்ப்படிதல்.

18

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ الْخَطَّابِ بْنِ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ الْبَصْرِيُّ لَقِيتُهُ بِالرَّمْلَةِ قَالَ: حَدَّثَنِي رَاشِدٌ أَبُو مُحَمَّدٍ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ: أَوْصَانِي رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم بِتِسْعٍ: لاَ تُشْرِكْ بِاللَّهِ شَيْئًا؛ وَإِنْ قُطِّعْتَ أَوْ حُرِّقْتَ، وَلاَ تَتْرُكَنَّ الصَّلاَةَ الْمَكْتُوبَةَ مُتَعَمِّدًا، وَمَنْ تَرَكَهَا مُتَعَمِّدًا بَرِئَتْ مِنْهُ الذِّمَّةُ، وَلاَ تَشْرَبَنَّ الْخَمْرَ، فَإِنَّهَا مِفْتَاحُ كُلِّ شَرٍّ، وَأَطِعْ وَالِدَيْكَ، وَإِنْ أَمَرَاكَ أَنْ تَخْرُجَ مِنْ دُنْيَاكَ فَاخْرُجْ لَهُمَا، وَلاَ تُنَازِعَنَّ وُلاَةَ الأَمْرِ وَإِنْ رَأَيْتَ أَنَّكَ أَنْتَ، وَلاَ تَفْرُرْ مِنَ الزَّحْفِ، وَإِنْ هَلَكْتَ وَفَرَّ أَصْحَابُكَ، وَأَنْفِقْ مِنْ طَوْلِكَ عَلَى أَهْلِكَ، وَلاَ تَرْفَعْ عَصَاكَ عَنْ أَهْلِكَ، وَأَخِفْهُمْ فِي اللهِ عَزَّ وَجَلَّ.

அபுத் தர்தா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எனக்கு ஒன்பது விஷயங்களை அறிவுறுத்தினார்கள்:

'நீங்கள் துண்டு துண்டாக வெட்டப்பட்டாலும் அல்லது எரிக்கப்பட்டாலும் அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணை வைக்காதீர்கள். கடமையான தொழுகையை வேண்டுமென்றே விட்டுவிடாதீர்கள். ஏனெனில், யார் அதை வேண்டுமென்றே விட்டுவிடுகிறாரோ, அவரிடமிருந்து (அல்லாஹ்வின்) பொறுப்பு நீங்கிவிடும். மது அருந்தாதீர்கள் - ஏனெனில் அது எல்லாத் தீமைகளுக்கும் திறவுகோலாகும். உங்கள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள். அவர்கள் உங்களை உங்கள் உலகத்திலிருந்து (உங்களுக்குப் பிரியமான அனைத்தையும், செல்வத்தையும், மனைவியையும் கூடத் துறந்து) வெளியேறும்படி கட்டளையிட்டால், அவர்களுக்காக வெளியேறி விடுங்கள். அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களுடன் சண்டையிடாதீர்கள்; நீங்களே (சரியானவர் என்று) கருதினாலும்கூட. (போரில்) படை முன்னேறிச் செல்லும்போது அதிலிருந்து தப்பி ஓடாதீர்கள்; உங்கள் தோழர்கள் தப்பி ஓடினாலும், நீங்கள் அழிய நேர்ந்தாலும் சரியே. உங்கள் வசதிக்கேற்ப உங்கள் குடும்பத்தினருக்குச் செலவிடுங்கள். உங்கள் குடும்பத்தினரை விட்டும் உங்கள் பிரம்பை எடுக்காதீர்கள் (அதாவது அவர்களைக் கண்டிப்பதை நிறுத்தாதீர்கள்). மகத்தானவனும் கண்ணியமிக்கவனுமாகிய அல்லாஹ்வைக் குறித்து அவர்களுக்கு அச்சமூட்டுங்கள்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானி)

حسن (الألباني)

19

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: جِئْتُ أُبَايِعُكَ عَلَى الْهِجْرَةِ، وَتَرَكْتُ أَبَوَيَّ يَبْكِيَانِ؟ قَالَ: ارْجِعْ إِلَيْهِمَا فَأَضْحِكْهُمَا كَمَا أَبْكَيْتَهُمَا

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'நான் ஹிஜ்ரத் செய்வதற்காக (இறைவழியில் இடம்பெயர்ந்து, இஸ்லாமிய சமூகத்தில் இணைவதற்காக) தங்களிடம் உடன்படிக்கை செய்ய வந்துள்ளேன். மேலும் நான் என் பெற்றோரை அழுதுகொண்டிருக்க விட்டுவிட்டு வந்துள்ளேன்' என்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'நீர் அவர்களிடம் திரும்பிச் சென்று, அவர்களை எப்படி அழச்செய்தீரோ, அவ்வாறே சிரிக்க வையும் (அதாவது, அவர்களின் சம்மதத்தைப் பெற்று, அவர்களை மகிழ்வித்துவிட்டு வருமாறு)' என்றார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

20

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْجَعْدِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا الْعَبَّاسِ الأَعْمَى، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يُرِيدُ الْجِهَادَ، فَقَالَ: أَحَيٌّ وَالِدَاكَ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ: فَفِيهِمَا فَجَاهِدْ

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு மனிதர் ஜிஹாத் செய்ய விரும்பி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'உமது பெற்றோர் உயிருடன் இருக்கிறார்களா?' என்று கேட்டார்கள். 'ஆம்,' என்று அவர் பதிலளித்தார். அவர்கள், 'அப்படியானால், அவர்களிடமே (அவர்களுக்குச் சேவை செய்வதில்) ஜிஹாத் செய்வாயாக' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ أَدْرَكَ وَالِدَيْهِ فَلَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ

தன் பெற்றோரை அடைந்தும் (அவர்களுக்கு சேவை செய்து) சொர்க்கம் நுழையாதவர் (நஷ்டமடைந்தவரே).

21

حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُهَيْلٌ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: رَغِمَ أَنْفُهُ، رَغِمَ أَنْفُهُ، رَغِمَ أَنْفُهُ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ مَنْ؟ قَالَ: مَنْ أَدْرَكَ وَالِدَيْهِ عِنْدَ الْكِبَرِ، أَوْ أَحَدَهُمَا، فَدَخَلَ النَّارَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவனுடைய மூக்கு மண்ணில் புதையட்டும் (அவன் இழிவடையட்டும்), அவனுடைய மூக்கு மண்ணில் புதையட்டும், அவனுடைய மூக்கு மண்ணில் புதையட்டும்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, யார் (அப்படிப்பட்டவன்)?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "யார் தன்னுடைய பெற்றோரையோ அல்லது அவர்களில் ஒருவரையோ அவர்களின் முதுமைப் பருவத்தில் (உயிருடன்) அடைந்தும், (அவர்களுக்குச் சேவை செய்து சுவனம் செல்ல வாய்ப்பிருந்தும்) நரகத்தில் நுழைகிறானோ அவன் தான்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ بَرَّ وَالِدَيْهِ زَادَ اللَّهُ فِي عُمُرِهِ

அல்லாஹ் தனது பெற்றோருக்கு நல்லவிதமாக நடந்து கொள்பவரின் ஆயுளை அல்லாஹ் அதிகப்படுத்துகிறான்.

22

حَدَّثَنَا أَصْبَغُ بْنُ الْفَرَجِ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ وَهْبٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَيُّوبَ، عَنْ زَبَّانَ بْنِ فَائِدٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: مَنْ بَرَّ وَالِدَيْهِ طُوبَى لَهُ، زَادَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي عُمُرِهِ.

முஆத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தன் பெற்றோரிடம் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்பவருக்கு (சுவனத்தில்

உள்ள ஒரு மரமான) 'தூபா' எனும் நற்பேறு உண்டு. கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் அவரது ஆயுளை நீடிப்பான்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

بَابُ لَا يَسْتَغْفِرُ لِأَبِيهِ الْمُشْرِكِ

ஒருவரின் தந்தை இணைவைப்பாளராக இருந்தால், அவருக்காக மன்னிப்புக் கோரக்கூடாது

23

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ حُسَيْنٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ يَزِيدَ النَّحْوِيِّ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: { إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ } إِلَى قَوْلِهِ: { كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا } ، فَنَسَخَتْهَا الْآيَةُ فِي بَرَاءَةَ: { مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ } .

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள், கண்ணியமிக்கவனும் மகத்தானவனுமாகிய அல்லாஹ்வின் (பின்வரும்) இறைவசனம் பற்றிக் கூறினார்கள்:

“இம்ம யப்லுகன்ன இந்தக்கல் கிபர அஹதுஹுமா அவ் கிலாஹுமா ஃபாலா தகுல் லஹுமா உஃப்...” (உம்மிடம் இருக்கும் அவர்களில் ஒருவரோ அல்லது அவ்விருவருமோ முதுமையை அடைந்துவிட்டால், அவர்களைப் பார்த்து ‘உஃப்!’ என்று கூறாதே...) என்பது முதல், “...கமா ரப்பயானி ஸகீரா” (...என் இறைவா! நான் சிறுவனாக இருந்தபோது அவர்கள் என்னை எப்படி வளர்த்தார்களோ, அவ்வாறே நீயும் அவ்விருவருக்கும் கருணை காட்டுவாயாக!) என்பது வரையுள்ள வசனத்தை, ‘பராஆ’ (அத்தவ்பா) அத்தியாயத்திலுள்ள (பின்வரும்) வசனம் ரத்து செய்துவிட்டது (அதாவது, இணைவைப்பாளர்களாக மரணித்த பெற்றோருக்காக பாவமன்னிப்பு தேடுவதை தடை செய்தது; ஆனால் பெற்றோரிடம் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்வதையும், அவர்களுக்காக கருணை தேடுவதையும் ரத்து செய்யவில்லை என்று பெரும்பாலான அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்):

“மா கான லின்னபிய்யி வல்லதீன ஆமனூ அன் யஸ்தக்ஃபிரூ லில்முஷ்ரிக்கீன வலவ் கானூ ஊலீ குர்பா மின் பஃதி மா தபய்யன லஹும் அன்னஹும் அஸ்ஹாபுல் ஜஹீம்”

(இதன் பொருள்: “நிச்சயமாக அவர்கள் நரகவாதிகள் என்று அவர்களுக்குத்

தெளிவான பிறகு, அவர்கள் நெருங்கிய உறவினர்களாக இருந்தாலும், இணைவைப்பாளர்களுக்காகப் பாவமன்னிப்புக் கோருவது நபிக்கும், ஈமான் கொண்டவர்களுக்கும் தகாது.")

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ بِرِّ الْوَالِدِ الْمُشْرِكِ

ஒரு இணைவைப்பாளரான பெற்றோருக்கு கடமையுணர்வு காட்டுதல்

24

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سِمَاكٌ، عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: نَزَلَتْ فِيَّ أَرْبَعُ آيَاتٍ مِنْ كِتَابِ اللهِ تَعَالَى: كَانَتْ أُمِّي حَلَفَتْ أَنْ لَا تَأْكُلَ وَلَا تَشْرَبَ حَتَّى أُفَارِقَ مُحَمَّدًا صلى الله عليه وسلم، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: { وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا } . وَالثَّانِيَةُ: أَنِّي كُنْتُ أَخَذْتُ سَيْفًا أَعْجَبَنِي، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، هَبْ لِي هَذَا، فَنَزَلَتْ: { يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ } . وَالثَّالِثَةُ: أَنِّي مَرِضْتُ فَأَتَانِي رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَقْسِمَ مَالِي، أَفَأُوصِي بِالنِّصْفِ؟ فَقَالَ: لَا. فَقُلْتُ: الثُّلُثُ؟ فَسَكَتَ، فَكَانَ الثُّلُثُ بَعْدَهُ جَائِزًا . وَالرَّابِعَةُ: إِنِّي شَرِبْتُ الْخَمْرَ مَعَ قَوْمٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَضَرَبَ رَجُلٌ مِنْهُمْ أَنْفِي بِلَحْيِ جَمَلٍ، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَأَنْزَلَ عَزَّ وَجَلَّ تَحْرِيمَ الْخَمْرِ.

ஸஃத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் வேதத்திலிருந்து நான்கு வசனங்கள் என்னைக் குறித்து அருளப்பட்டன. (முதலாவது,) என் தாய், நான் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களை விட்டுப் பிரியும் வரை உண்ணவோ பருகவோ மாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்திருந்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ், **'வ இன் ஜாஹதாக அலா அன் துஷ்ரிக பீ மா லைஸ லக பிஹி இல்முன் ஃபலா துதிஃஹுமா வ ஸாஹிப்ஹுமா ஃபித் துன்யா மஃரூஃபா'** (எதைப்பற்றி உனக்கு அறிவு இல்லையோ, அத்தகைய ஒன்றை எனக்கு இணையாக்கும்படி அவர்கள் இருவரும் உன்னை வற்புறுத்தினால், நீ அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியாதே. இவ்வுலகில் அவர்களுடன் அழகிய முறையில் தோழமை கொள்) என்று

(வசனத்தை) அருளினான்.

இரண்டாவது, நான் (போரில்) எனக்குப் பிடித்த ஒரு வாளை எடுத்தேன். 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதை எனக்குத் தாருங்கள்' என்று கேட்டேன். அப்போது, **'யஸ்அலூனக அனில் அன்ஃபால்'** (போரில் கிடைத்த பொருட்களைப் பற்றி அவர்கள் உம்மிடம் கேட்பார்கள்) என்று (வசனம்) இறங்கியது.

மூன்றாவது, நான் நோயுற்றிருந்தபோது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் வந்தார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் எனது செல்வத்தைப் பங்கிட விரும்புகிறேன். பாதியை நான் உயில் செய்யலாமா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'இல்லை' என்றார்கள். 'மூன்றில் ஒரு பங்கை(ச் செய்யலாமா)?' என்று நான் கேட்டேன். அவர்கள் மௌனமாக இருந்தார்கள். எனவே, அதன்பிறகு மூன்றில் ஒரு பங்கு (செய்வது) அனுமதிக்கப்பட்டதாகிவிட்டது.

நான்காவது, நான் அன்ஸாரிகளில் ஒரு கூட்டத்தினருடன் மது அருந்திக் கொண்டிருந்தேன். அவர்களில் ஒருவர் ஒட்டகத்தின் தாடை எலும்பால் என் மூக்கில் அடித்தார். நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தேன். அப்போது அல்லாஹ் மதுவைத் தடை செய்து (வசனத்தை) அருளினான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

25

حَدَّثَنَا الْحُمَيْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي قَالَ: أَخْبَرَتْنِي أَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ قَالَتْ: أَتَتْنِي أُمِّي رَاغِبَةً، فِي عَهْدِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم: أَصِلُهَا؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ ابْنُ عُيَيْنَةَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيهَا: {لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ}.

அஸ்மா பின்த் அபீ பக்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில், என் தாயார் (உறவு அல்லது உதவியை நாடி) விரும்பியவராக என்னிடம் வந்தார்கள். நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், 'நான் அவருடன் உறவு பேண வேண்டுமா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் 'ஆம்' என்று பதிலளித்தார்கள்."
இப்னு உயைனா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அப்போது அல்லாஹ் கண்ணியமிக்கவன், (இந்த நிகழ்வு குறித்து) {லா யன்ஹாகுமுல்லாஹு அனில்லதீன லம் யுகாதிலூகும் ஃபித்தீனி} என்று (திருக்குர்ஆனின் வசனத்தை) அருளினான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

26

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ دِينَارٍ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ يَقُولُ: رَأَى عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حُلَّةً سِيَرَاءَ تُبَاعُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، ابْتَعْ هَذِهِ، فَالْبَسْهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَإِذَا جَاءَكَ الْوُفُودُ. قَالَ: إِنَّمَا يَلْبَسُ هَذِهِ مَنْ لَا خَلَاقَ لَهُ. فَأُتِيَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم مِنْهَا بِحُلَلٍ، فَأَرْسَلَ إِلَى عُمَرَ بِحُلَّةٍ، فَقَالَ: كَيْفَ أَلْبَسُهَا وَقَدْ قُلْتَ فِيهَا مَا قُلْتَ؟ قَالَ: إِنِّي لَمْ أُعْطِكَهَا لِتَلْبَسَهَا، وَلَكِنْ تَبِيعُهَا أَوْ تَكْسُوهَا. فَأَرْسَلَ بِهَا عُمَرُ إِلَى أَخٍ لَهُ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ قَبْلَ أَنْ يُسْلِمَ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உமர் (ரழி) அவர்கள் ஒரு பட்டு அங்கியை விற்கப்படுவதைக் கண்டார்கள். அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, தாங்கள் இந்த அங்கியை வாங்கி, ஜுமுஆவிலும், தூதுக்குழுக்கள் தங்களைச் சந்திக்க வரும்போதும் அணிந்துகொள்ளலாமே?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'மறுமையில் எந்தப் பங்கும் இல்லாதவரே இதை அணிவார்' என்று பதிலளித்தார்கள். பிறகு, நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு அதே (வகையான) துணியால் செய்யப்பட்ட சில அங்கிகள் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டன. அவர்கள் அந்த அங்கிகளில் ஒன்றை உமர் (ரழி) அவர்களுக்கு அனுப்பினார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், 'தாங்கள் இதைப் பற்றி அவ்வாறு கூறியிருக்கும்போது, நான் இதை எப்படி அணிவது?' என்று கேட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'நான் இதை நீர் அணிவதற்காக உமக்குக் கொடுக்கவில்லை. மாறாக, நீர் இதை விற்கலாம் அல்லது யாருக்காவது அணிவிக்கலாம்' என்று பதிலளித்தார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள் அதை, இன்னும் முஸ்லிமாக ஆகாத, மக்காவில் இருந்த தம்முடைய சகோதரர் ஒருவருக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ لَا يَسُبُّ وَالِدَيْهِ

ஒருவர் தனது பெற்றோரை திட்டக்கூடாது.

27

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: مِنَ الْكَبَائِرِ أَنْ يَشْتِمَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ، فَقَالُوا: كَيْفَ يَشْتِمُ؟ قَالَ: يَشْتِمُ الرَّجُلَ، فَيَشْتُمُ أَبَاهُ وَأُمَّهُ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், "ஒருவர் தம் பெற்றோரைத் திட்டுவது பெரும் பாவங்களில் ஒன்றாகும்" என்று கூறினார்கள். (அப்போது நபித்தோழர்கள்), "ஒருவர் தம் பெற்றோரை எப்படித் திட்டுவார்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு (நபியவர்கள்), "(ஒருவன் மற்றொரு) மனிதரைத் திட்டுவான், (அதற்குப்) பதிலாக அந்த மனிதர் இவனுடைய தந்தையையும் தாயையும் திட்டுவார்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

28

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَخْلَدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ الْحَارِثِ بْنِ سُفْيَانَ يَزْعُمُ، أَنَّ عُرْوَةَ بْنَ عِيَاضٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ اللهِ بْنَ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ يَقُولُ: مِنَ الْكَبَائِرِ عِنْدَ اللهِ تَعَالَى أَنْ يَسْتَسِبَّ الرَّجُلُ لِوَالِدِهِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ரு (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் (மற்றவரின் பெற்றோரை ஏசுவதன் மூலம்) தன் தந்தைக்கு ஏச்சு வாங்கித் தருவது, உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ்விடத்தில் பெரும் பாவங்களில் ஒன்றாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ عُقُوبَةِ عُقُوقِ الْوَالِدَيْنِ

பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருப்பதற்கான தண்டனை

29

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُيَيْنَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي بَكْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَا مِنْ ذَنْبٍ أَجْدَرُ أَنْ يُعَجِّلَ لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةَ مَعَ مَا يُدَّخَرُ لَهُ، مِنَ الْبَغْيِ وَقَطِيعَةِ الرَّحِمِ.

அபூ பக்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமையில் அதற்காக சேமித்து வைக்கப்பட்டுள்ள (கடுமையான) தண்டனையுடன் சேர்த்து, (இவ்வுலகிலேயே) அதன் செய்தவருக்கு தண்டனை விரைவுபடுத்தப்படுவதற்கு, அநீதி இழைப்பதையும் (பிறர் மீது அத்துமீறுவதையும்), உறவுகளைத் துண்டிப்பதையும் விட மிகவும் தகுதியான பாவம் வேறு எதுவும் இல்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

30

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ بِشْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَكَمُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَا تَقُولُونَ فِي الزِّنَا، وَشُرْبِ الْخَمْرِ، وَالسَّرِقَةِ؟ قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: هُنَّ الْفَوَاحِشُ، وَفِيهِنَّ الْعُقُوبَةُ، أَلاَ أُنَبِّئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ؟ الشِّرْكُ بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَكَانَ مُتَّكِئًا فَاحْتَفَزَ قَالَ: وَالزُّورُ.

இம்ரான் இப்னு ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'விபச்சாரம், மது அருந்துதல் மற்றும் திருட்டு ஆகியவற்றைப் பற்றி நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். 'அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கறிந்தவர்கள்' என்று நாங்கள் பதிலளித்தோம். அவர்கள், 'அவை மானக்கேடான செயல்களாகும்; அவற்றுக்குத் தண்டனையும் உண்டு. பெரும் பாவங்களிலேயே மிகப் பெரியது எதுவென்று நான் உங்களுக்குத் தெரிவிக்கட்டுமா? கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைப்பதும், பெற்றோருக்கு மாறு செய்வதுமாகும்' என்று கூறினார்கள். (அதுவரை) சாய்ந்து கொண்டிருந்த அவர்கள், நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து, 'பொய்ப் பேச்சும் (அல்லது பொய் சாட்சியும்) தான்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ بُكَاءِ الْوَالِدَيْنِ

பெற்றோரை அழவைத்தல்

31

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ زِيَادِ بْنِ مِخْرَاقٍ، عَنْ طَيْسَلَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ عُمَرَ يَقُولُ: بُكَاءُ الْوَالِدَيْنِ مِنَ الْعُقُوقِ وَالْكَبَائِرِ.

இப்னு உமர் (ரழி) கூறினார்கள்: 'பெற்றோரின் அழுகை (அதாவது, பிள்ளைகளின் செயலால் பெற்றோரை அழ வைப்பது) என்பது பெற்றோர்க்குச் செய்யும் மாறுபாடுகளில் ஒன்றாகும், மேலும் பெரும் பாவங்களில் ஒன்றாகும்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ دَعْوَةِ الْوَالِدَيْنِ

பெற்றோரின் பிரார்த்தனை பற்றிய பாடம்

32

حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ فَضَالَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ، عَنْ يَحْيَى هُوَ ابْنُ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَهُنَّ، لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدَيْنِ عَلَى وَلَدِهِمَا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'மூன்று பிரார்த்தனைகள் சந்தேகமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் (அல்லது பதிலளிக்கப்படும்): அநீதியிழைக்கப்பட்டவரின் பிரார்த்தனை, ஒரு பயணியின் பிரார்த்தனை, மற்றும் பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைக்கு எதிராகச் செய்யும் பிரார்த்தனை.'

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

33

حَدَّثَنَا عَيَّاشُ بْنُ الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ قُسَيْطٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ شُرَحْبِيلَ، أَخِي بَنِي عَبْدِ الدَّارِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَا تَكَلَّمَ مَوْلُودٌ مِنَ النَّاسِ فِي مَهْدٍ إِلَّا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ صلى الله عليه وسلم، وَصَاحِبُ جُرَيْجٍ، قِيلَ: يَا نَبِيَّ اللهِ، وَمَا صَاحِبُ جُرَيْجٍ؟ قَالَ: فَإِنَّ جُرَيْجًا كَانَ رَجُلًا رَاهِبًا فِي صَوْمَعَةٍ لَهُ، وَكَانَ رَاعِي بَقَرٍ يَأْوِي إِلَى أَسْفَلِ صَوْمَعَتِهِ، وَكَانَتِ امْرَأَةٌ مِنْ أَهْلِ الْقَرْيَةِ تَخْتَلِفُ إِلَى الرَّاعِي، فَأَتَتْ أُمُّهُ يَوْمًا فَقَالَتْ: يَا جُرَيْجُ، وَهُوَ يُصَلِّي، فَقَالَ فِي نَفْسِهِ وَهُوَ يُصَلِّي: أُمِّي وَصَلَاتِي؟ فَرَأَى أَنْ يُؤْثِرَ صَلَاتَهُ، ثُمَّ صَرَخَتْ بِهِ الثَّانِيَةَ، فَقَالَ فِي نَفْسِهِ: أُمِّي وَصَلَاتِي؟ فَرَأَى أَنْ يُؤْثِرَ صَلَاتَهُ، ثُمَّ صَرَخَتْ بِهِ الثَّالِثَةَ، فَقَالَ: أُمِّي وَصَلَاتِي؟ فَرَأَى أَنْ يُؤْثِرَ صَلَاتَهُ، فَلَمَّا لَمْ يُجِبْهَا قَالَتْ: لَا أَمَاتَكَ اللَّهُ يَا جُرَيْجُ حَتَّى تَنْظُرَ فِي وَجْهِ الْمُومِسَاتِ، ثُمَّ انْصَرَفَتْ. فَأُتِيَ الْمَلِكُ بِتِلْكَ الْمَرْأَةِ وَلَدَتْ، فَقَالَ: مِمَّنْ؟ قَالَتْ: مِنْ جُرَيْجٍ، قَالَ: أَصَاحِبُ الصَّوْمَعَةِ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ: اهْدِمُوا صَوْمَعَتَهُ، وَأْتُونِي بِهِ، فَضَرَبُوا صَوْمَعَتَهُ بِالْفُئُوسِ حَتَّى وَقَعَتْ. فَجَعَلُوا يَدَهُ إِلَى عُنُقِهِ بِحَبْلٍ، ثُمَّ انْطُلِقَ بِهِ، فَمَرَّ بِهِ عَلَى الْمُومِسَاتِ، فَرَآهُنَّ فَتَبَسَّمَ، وَهُنَّ يَنْظُرْنَ إِلَيْهِ فِي النَّاسِ، فَقَالَ الْمَلِكُ: مَا تَزْعُمُ هَذِهِ؟ قَالَ: مَا تَزْعُمُ؟ قَالَ: تَزْعُمُ أَنَّ وَلَدَهَا مِنْكَ، قَالَ: أَنْتِ تَزْعُمِينَ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ: أَيْنَ هَذَا الصَّغِيرُ؟ قَالُوا: هَذا هُوَ فِي حِجْرِهَا، فَأَقْبَلَ عَلَيْهِ فَقَالَ: مَنْ أَبُوكَ؟ قَالَ: رَاعِي الْبَقَرِ. قَالَ الْمَلِكُ: أَنَجْعَلُ صَوْمَعَتَكَ مِنْ ذَهَبٍ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: مِنْ فِضَّةٍ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: فَمَا نَجْعَلُهَا؟ قَالَ: رُدُّوهَا كَمَا كَانَتْ، قَالَ: فَمَا الَّذِي تَبَسَّمْتَ؟ قَالَ: أَمْرًا عَرَفْتُهُ، أَدْرَكَتْنِي دَعْوَةُ أُمِّي، ثُمَّ أَخْبَرَهُمْ.

நிச்சயமாக, தாயன்பின் மகத்துவத்தையும், ஒரு துறவிக்கு ஏற்பட்ட சோதனையையும் விளக்கும் இந்த புகழ்பெற்ற ஹதீஸிற்கான விரிவான ஆய்வை கீழே வழங்குகிறேன்:

சீர்படுத்தப்பட்ட தமிழாக்கம்:
அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஈஸா இப்னு மர்யம் (அலை) அவர்களையும், ஜுரைஜின் தோழரையும் தவிர வேறு எந்தக் குழந்தையும் தொட்டிலில் (பேசும் பருவத்திற்கு முன்பே) பேசியதில்லை.”

நபி (ஸல்) அவர்களிடம், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஜுரைஜின் தோழர் யார்?” என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஜுரைஜ் என்பவர் தனது மடத்தில் (ஸவ்மா) தங்கி இறைவனை வணங்கி வந்த ஒரு துறவியாவார். அவரது மடத்தின் கீழே ஒரு மாடு மேய்ப்பவன் தங்குவது வழக்கம். அந்த ஊரைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் அவனிடம் (தவறான உறவுக்காக) வந்து செல்வாள்.

ஒருநாள் ஜுரைஜ் தொழுது கொண்டிருந்தபோது அவரது தாய் வந்து, ‘ஜுரைஜே!’ என்று அழைத்தார். ஜுரைஜ் (தனக்குள்), ‘என் தாயா? அல்லது என் தொழுகையா?’ என்று எண்ணித் தனது தொழுகையைத் தொடர்ந்தார். இதுபோலவே மூன்று முறை அழைத்தும் அவர் பதிலளிக்கவில்லை. இதனால் கோபமடைந்த அவரது தாய், ‘ஜுரைஜே! விபச்சாரிகளின் முகங்களைப் பார்க்கும் வரை அல்லாஹ் உனக்கு மரணத்தைத் தரவேண்டாம்’ என்று சபித்துவிட்டுச் சென்றார்.

பின்னர் (மாடு மேய்ப்பவனுடன் பழகிய) அந்தப் பெண் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தாள். அரசன் விசாரித்தபோது, ‘இது ஜுரைஜின் குழந்தை’ என்று அவள் அபாண்டமாகப் பழி சுமத்தினாள். அரசன் கோபமடைந்து ஜுரைஜின் மடத்தை இடித்து, அவரது கைகளைக் கழுத்தோடு சேர்த்துக் கட்டி இழுத்து வர உத்தரவிட்டான். அவர் அழைத்து வரப்படும்போது விபச்சாரிகள் தங்கும் இடத்தைக் கடக்க நேர்ந்தது. அவர்களைக் கண்ட ஜுரைஜ் (தாயின் சாபம் நிறைவேறியதை எண்ணி) புன்னகைத்தார்.

அரசன் குற்றச்சாட்டைக் கூறியபோது, ஜுரைஜ் அக்குழந்தையிடம், ‘உன் தந்தை யார்?’ என்று கேட்டார். அக்குழந்தை, ‘அந்த மாடு மேய்ப்பவன்’ என்று பேசியது. ஜுரைஜின் தூய்மையை உணர்ந்த அரசன், அவரது மடத்தைத் தங்கத்தாலோ அல்லது வெள்ளியாலோ கட்டித் தருவதாகக் கூறினான். ஆனால் ஜுரைஜ், ‘அதை முன்பு இருந்ததைப் போலவே (மண்ணால்) கட்டித் தாருங்கள்’ என்று கூறிவிட்டார். விபச்சாரிகளைக் கண்டபோது ஏன் புன்னகைத்தீர் என்று கேட்டதற்கு, ‘அது என் தாயின் பிரார்த்தனை என்னைப் பற்றிக்கொண்டது’ என்று விளக்கமளித்தார்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ عَرْضِ الإِسْلاَمِ عَلَى الأُمِّ النَّصْرَانِيَّةِ

ஒரு கிறிஸ்தவ தாய்க்கு இஸ்லாத்தை எடுத்துரைத்தல்

34

حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ هِشَامُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرِمَةُ بْنُ عَمَّارٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو كَثِيرٍ السُّحَيْمِيُّ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: مَا سَمِعَ بِي أَحَدٌ، يَهُودِيٌّ وَلَا نَصْرَانِيٌّ، إِلَّا أَحَبَّنِي، إِنَّ أُمِّي كُنْتُ أُرِيدُهَا عَلَى الْإِسْلَامِ فَتَأْبَى، فَقُلْتُ لَهَا، فَأَبَتْ، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَقُلْتُ: ادْعُ اللَّهَ لَهَا، فَدَعَا، فَأَتَيْتُهَا، وَقَدْ أَجَافَتْ عَلَيْهَا الْبَابَ، فَقَالَتْ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، إِنِّي أَسْلَمْتُ، فَأَخْبَرْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَقُلْتُ: ادْعُ اللَّهَ لِي وَلِأُمِّي، فَقَالَ: اللَّهُمَّ، عَبْدُكَ أَبُو هُرَيْرَةَ وَأُمُّهُ، أَحِبَّهُمَا إِلَى النَّاسِ.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எந்தவொரு யூதரோ அல்லது கிறிஸ்தவரோ என்னைப் பற்றி கேள்விப்பட்டு, பின்னர் என்னை நேசிக்காமல் இருந்ததில்லை. என் தாயார் இஸ்லாத்தை ஏற்க வேண்டும் என்று நான் விரும்பினேன், ஆனால் அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். நான் அவர்களிடம் அதைப் பற்றிக் கூறினேன், அப்போதும் அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். நான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, 'என் தாயாருக்காக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்' என்றேன். அவர்கள் அவ்வாறே பிரார்த்தனை செய்தார்கள். நான் என் தாயாரிடம் சென்றேன். அவர்கள் கதவை (உள்ளே இருந்து தாழிட்டு) மூடியிருந்தார்கள். 'அபூஹுரைரா! நான் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டேன்' என்று கூறினார்கள். நான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் இதைத் தெரிவித்து, 'எனக்காகவும் என் தாயாருக்காகவும் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'அல்லாஹும்ம! அப்துக்க அபூஹுரைரா வ உம்முஹு, அஹிப்பஹுமா இலன் னாஸ்' (யா அல்லாஹ்! உனது அடியார் அபூஹுரைராவையும் அவருடைய தாயாரையும் மக்கள் நேசிக்கும்படி செய்வாயாக!) என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ بِرِّ الْوَالِدَيْنِ بَعْدَ مَوْتِهِمَا

பெற்றோரின் மரணத்திற்குப் பிறகு அவர்களுக்கான கடமைகள்

35

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْغَسِيلِ قَالَ: أَخْبَرَنِي أُسَيْدُ بْنُ عَلِيِّ بْنِ عُبَيْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا أُسَيْدٍ يُحَدِّثُ الْقَوْمَ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ

رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللهِ، هَلْ بَقِيَ مِنْ بِرِّ أَبَوَيَّ شَيْءٌ بَعْدَ مَوْتِهِمَا أَبَرُّهُمَا؟ قَالَ: نَعَمْ، خِصَالٌ أَرْبَعٌ: الدُّعَاءُ لَهُمَا، وَالِاسْتِغْفَارُ لَهُمَا، وَإِنْفَاذُ عَهْدِهِمَا، وَإِكْرَامُ صَدِيقِهِمَا، وَصِلَةُ الرَّحِمِ الَّتِي لَا رَحِمَ لَكَ إِلَّا مِنْ قِبَلِهِمَا.

அபூ உஸைத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடத்தில் இருந்தோம். அப்போது ஒரு மனிதர், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! என் பெற்றோர் இறந்த பிறகு நான் அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய நன்மை ஏதேனும் எஞ்சியுள்ளதா?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'ஆம், ஐந்து பண்புகள் (அல்லது செயல்கள்) உள்ளன: அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை (துஆ) செய்தல், அவர்களுக்காகப் பாவமன்னிப்பு (இஸ்திஃஃபார்) தேடுதல், அவர்களுடைய வாக்குறுதிகள் (அல்லது உயில், உறுதிமொழிகள்) நிறைவேற்றுதல், அவர்களுடைய நண்பர்களைக் கண்ணியப்படுத்துதல், மற்றும் அவர்கள் மூலமாகவே அன்றி உமக்கு வேறு உறவு இல்லாத உறவினர்களுடன் உறவைப் பேணி நடத்தல்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

36

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرٍ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: تُرْفَعُ لِلْمَيِّتِ بَعْدَ مَوْتِهِ دَرَجَتُهُ. فَيَقُولُ: أَيْ رَبِّ، أَيُّ شَيْءٍ هَذِهِ؟ فَيُقَالُ: وَلَدُكَ اسْتَغْفَرَ لَكَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இறந்தவருக்கு, அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு அவரது படித்தரம் உயர்த்தப்படுகிறது. அப்போது அவர், 'என் இறைவா! இது என்ன?' என்று கேட்பார். அதற்கு, 'உமது பிள்ளை உமக்காகப் பாவமன்னிப்புக் கோரியதால் (உமது தரம் உயர்த்தப்பட்டது)' என்று கூறப்படும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

37

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلَّامُ بْنُ أَبِي مُطِيعٍ، عَنْ غَالِبٍ قَالَ: قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ سِيرِينَ: كُنَّا عِنْدَ أَبِي هُرَيْرَةَ لَيْلَةً، فَقَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَبِي هُرَيْرَةَ، وَلِأُمِّي، وَلِمَنِ اسْتَغْفَرَ لَهُمَا قَالَ لِي مُحَمَّدٌ: فَنَحْنُ نَسْتَغْفِرُ لَهُمَا حَتَّى نَدْخُلَ فِي دَعْوَةِ أَبِي هُرَيْرَةَ.

இப்னு ஸீரீன் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நாங்கள் ஒரு இரவு அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்களுடன் இருந்தோம். அப்போது அவர்கள், 'அல்லாஹும்மஃக்ஃபிர் லிஅபீ ஹுரைரத, வலிஉம்மீ, வலிமனிஸ்தக்ஃபர லஹுமா' (யா அல்லாஹ்! அபூஹுரைராவுக்கும், என் தாயாருக்கும், இவர்கள் இருவருக்காகவும் பாவமன்னிப்புக் கோரும் எவருக்கும் நீ மன்னிப்பளிப்பாயாக!) என்று பிரார்த்தித்தார்கள்."

முஹம்மத் (இப்னு ஸீரீன்) அவர்கள் (தமக்கு அடுத்த அறிவிப்பாளரான காலிபிடம்) கூறினார்கள்: "அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் பிரார்த்தனையில் நாங்களும் இடம்பெற வேண்டும் என்பதற்காக, நாங்கள் அவர்கள் இருவருக்காகவும் பாவமன்னிப்புக் கோருகிறோம்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

38

حَدَّثَنَا أَبُو الرَّبِيعِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْعَلَاءُ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا مَاتَ الْعَبْدُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒருவர் இறந்துவிட்டால், மூன்று விஷயங்களைத் தவிர அவருடைய செயல்கள் (அதற்கான நன்மைகள்) நின்றுவிடுகின்றன: நிலையான தர்மம் (ஸதகா ஜாரியா), அல்லது பயனளிக்கும் கல்வி, அல்லது அவருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யும் நல்லொழுக்கமுள்ள பிள்ளை (ஸாலிஹான வலத்).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

39

حَدَّثَنَا يَسَرَةُ بْنُ صَفْوَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ عَمْرٍو، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَجُلاً قَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّ أُمِّي تُوُفِّيَتْ وَلَمْ تُوصِ، أَفَيَنْفَعُهَا أَنْ أَتَصَدَّقَ عَنْهَا؟ قَالَ: نَعَمْ.

யஸரா இப்னு ஸஃப்வான் அறிவித்தார்கள்: முஹம்மது இப்னு முஸ்லிம், அம்ர், இக்ரிமா ஆகியோர் வழியாக இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு மனிதர் (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்), "அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்), என் தாய் மரண சாசனம் (உயில்) எதுவும் செய்யாமல் இறந்துவிட்டார்கள். அவருக்காக நான் தர்மம் (ஸதகா) செய்தால் அது அவருக்குப் பலனளிக்குமா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், “ஆம்” என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ بِرِّ مَنْ كَانَ يَصِلُهُ أَبُوهُ

தன் தந்தையின் உறவுகளைப் பேணுபவரின் கடமையுணர்வு

40

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ، عَنْ خَالِدِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ: مَرَّ أَعْرَابِيٌّ فِي سَفَرٍ، فَكَانَ أَبُو الأَعْرَابِيِّ صَدِيقًا لِعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَقَالَ لِلأَعْرَابِيِّ: أَلَسْتَ ابْنَ فُلاَنٍ؟ قَالَ: بَلَى، فَأَمَرَ لَهُ ابْنُ عُمَرَ بِحِمَارٍ كَانَ يَسْتَعْقِبُ، وَنَزَعَ عِمَامَتَهُ عَنْ رَأْسِهِ فَأَعْطَاهُ. فَقَالَ بَعْضُ مَنْ مَعَهُ: أَمَا يَكْفِيهِ دِرْهَمَانِ؟ فَقَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: احْفَظْ وُدَّ أَبِيكَ، لاَ تَقْطَعْهُ فَيُطْفِئَ اللَّهُ نُورَكَ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு பயணத்தின் போது ஒரு கிராமவாசி (அவர்களைக்) கடந்து சென்றார். அந்தக் கிராமவாசியின் தந்தை, உமர் (ரழி) அவர்களின் நண்பராக இருந்தார். இப்னு உமர் (ரழி) அந்தக் கிராமவாசியிடம், "நீர் இன்னாரின் மகன் அல்லவா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஆம் (நான் அவரே)" என்று கூறினார். இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், (தாம் ஓய்வுக்காகப் பயன்படுத்தும் அல்லது பயணத்தில் மாற்றுக்காக வைத்திருந்த) ஒரு கழுதையை அவருக்குக் கொடுக்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள். மேலும், அவர்கள் தங்கள் தலைப்பாகையைக் கழற்றி அதை அவருக்குக்

கொடுத்தார்கள்.

அவர்களுடன் இருந்தவர்களில் ஒருவர், "அவருக்கு இரண்டு திர்ஹம்கள் போதுமானதாக இருந்திருக்காதா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "நபி (ஸல்) அவர்கள், 'உன் தந்தையின் நட்பைப் பேணிக்கொள்; அதைத் துண்டித்து விடாதே. (அவ்வாறு செய்தால்) அல்லாஹ் உன் ஒளியை அணைத்துவிடுவான்' என்று கூறினார்கள்" எனப் பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

41

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَيْوَةُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو عُثْمَانَ الْوَلِيدُ بْنُ أَبِي الْوَلِيدِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ أَبَرَّ الْبِرِّ أَنْ يَصِلَ الرَّجُلُ أَهْلَ وُدِّ أَبِيهِ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நற்செயல்களில் மிகச் சிறந்தது, ஒரு மனிதன் தன் தந்தையின் அன்புக்குரியவர்களுடன் (அவர் உயிருடன் இருக்கும்போதோ அல்லது இறந்த பிறகோ) உறவைப் பேணுவதாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ لَا تَقْطَعْ مَنْ كَانَ يَصِلُ أَبَاكَ فَيُطْفَأُ نُورُكَ

உங்கள் தந்தை பேணிய உறவுகளை துண்டிக்காதீர்கள்

42

أَخْبَرَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ لَاحِقٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ الزُّرَقِيُّ، أَنَّ أَبَاهُ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا فِي مَسْجِدِ الْمَدِينَةِ مَعَ عَمْرِو بْنِ عُثْمَانَ، فَمَرَّ بِنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ سَلَّامٍ مُتَّكِئًا عَلَى ابْنِ أَخِيهِ، فَنَفَذَ عَنِ الْمَجْلِسِ، ثُمَّ عَطَفَ عَلَيْهِ، فَرَجَعَ عَلَيْهِمْ فَقَالَ: مَا شِئْتَ عَمْرَو بْنَ عُثْمَانَ؟ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، فَوَالَّذِي بَعَثَ مُحَمَّدًا صلى الله

عليه وسلم بِالْحَقِّ، إِنَّهُ لَفِي كِتَابِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ، مَرَّتَيْنِ: لَا تَقْطَعْ مَنْ كَانَ يَصِلُ أَبَاكَ فَيُطْفَأَ بِذَلِكَ نُورُكَ.

ஸஃஃது இப்னு உபாதா அஸ்-ஸுரகீ அவர்கள், தம் தந்தை கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்:

"நான் மதீனாவில் உள்ள பள்ளிவாசலில் அம்ரு இப்னு உத்மான் அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தேன். அப்போது அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸலாம் (ரழி) அவர்கள் தம் சகோதரரின் மகன் மீது சாய்ந்தவாறு எங்களைக் கடந்து சென்றார்கள். அவர்கள் சபையைத் தாண்டிச் சென்று, பிறகு அவர் (அம்ரு) பக்கம் திரும்பி, அவர்களிடம் வந்து, 'அம்ரு இப்னு உத்மானே! என்ன விரும்புகிறீர்? (நீர் என்ன செய்ய நினைக்கிறீர் அல்லது உமது நோக்கம் என்ன?)' என்று இரண்டு அல்லது மூன்று முறை கூறினார்கள். பிறகு, 'சத்தியத்துடன் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களை அனுப்பியவன் மீது ஆணையாக! நிச்சயமாக இது கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் உள்ளது' என்று கூறிவிட்டு (பின்வருமாறு) இரண்டு முறை கூறினார்கள்: 'உம் தந்தை எவருடன் உறவு பாராட்டி வந்தாரோ அவரை நீர் துண்டித்துவிடாதீர்! (அவ்வாறு செய்தால்) அதனால் உம்முடைய ஒளி அணைக்கப்பட்டுவிடும்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ الْوُدِّ يُتَوَارَثُ

காதல் பரம்பரையாக வருகிறது

43

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ فُلَانِ بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ حَزْمٍ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: كَفَيْتُكَ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ الْوُدَّ يُتَوَارَثُ.

நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவர் (ரழி) கூறினார்கள்: ‘(நீ கேட்டதற்கு அல்லது நீ அறிய வேண்டியதற்கு) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ‘நிச்சயமாக அன்பு பரம்பரையாகத் தொடரக்கூடியதாகும்’ என்று கூறியதே உனக்குப் போதுமானதாகும்.’

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ لَا يُسَمِّي الرَّجُلُ أَبَاهُ، وَلَا يَجْلِسُ قَبْلَهُ، وَلَا يَمْشِي أَمَامَهُ

ஒரு மனிதன் தன் தந்தையின் பெயரைச் சொல்லிக் கூப்பிட வேண்டாம்; அவருக்கு முன் உட்கார வேண்டாம்; அவருக்கு முன் நடக்க வேண்டாம்.

44

حَدَّثَنَا أَبُو الرَّبِيعِ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ زَكَرِيَّا، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ, أَوْ غَيْرِهِ أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ أَبْصَرَ رَجُلَيْنِ، فَقَالَ لِأَحَدِهِمَا: مَا هَذَا مِنْكَ؟ فَقَالَ: أَبِي، فَقَالَ: لَا تُسَمِّهِ بِاسْمِهِ، وَلَا تَمْشِ أَمَامَهُ، وَلَا تَجْلِسْ قَبْلَهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் இரு மனிதர்களைக் கண்டார்கள். அவர்களில் ஒருவரிடம், 'இவர் உங்களுக்கு என்ன உறவு?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'என் தந்தை' என்று பதிலளித்தார். அப்போது அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அவரை அவரது பெயர் சொல்லி அழைக்காதீர்கள் (மாறாக, மரியாதைக்குரிய பட்டப்பெயர்கள் அல்லது உறவுமுறைப் பெயர்களைப் பயன்படுத்துங்கள்), அவருக்கு முன்னால் நடக்காதீர்கள் (மாறாக, அவருக்குப் பின்னால் அல்லது அவருடன் நடந்து செல்லுங்கள்), அவருக்கு முன் அமராதீர்கள் (மாறாக, அவர் அமர்ந்த பின்னரே அமருங்கள் அல்லது அவர் அமரும்படி அனுமதிக்கும் வரை அமராதீர்கள்).'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ: هَلْ يُكَنِّي أَبَاهُ؟

ஒரு மனிதன் தன் தந்தையை அவனுடைய புனைப் பெயரால் அழைக்கலாமா?

45

حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ شَيْبَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي يُونُسُ بْنُ يَحْيَى بْنِ نُبَاتَةَ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ مَوْهَبٍ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ ابْنِ عُمَرَ، فَقَالَ لَهُ سَالِمٌ: الصَّلَاةَ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ.

ஷஹ்ர் இப்னு ஹவ்ஷப் அவர்கள் கூறினார்கள்: நாங்கள் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் வெளியே சென்றபோது, ஸாலிம் அவர்கள் அவரிடம், "அபூ

அப்துர் ரஹ்மானே! தொழுகை (பற்றி கவனியுங்கள்/நினைவூட்டல்)" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

46

قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ يَعْنِي: الْبُخَارِيَّ: حَدَّثَنَا أَصْحَابُنَا، عَنْ وَكِيعٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: لَكِنْ أَبُو حَفْصٍ عُمَرُ قَضَى.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆனால் அபூ ஹஃஃப்ஸ் உமர் (ரழி) அவர்கள் (ஒரு சட்டரீதியான) தீர்ப்பை வழங்கினார்கள் (அல்லது ஒரு விஷயத்தில் முடிவு செய்தார்கள்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

2. كتاب صِلَةِ الرَّحِمِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

2. உறவினர்களுடனான உறவுகள்

بَابُ وُجُوبِ وصِلَةِ الرَّحِمِ

உறவுகளைப் பேணிக்காப்பதன் கடமை

47

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ضَمْضَمُ بْنُ عَمْرٍو الْحَنَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا كُلَيْبُ بْنُ مَنْفَعَةَ قَالَ: قَالَ جَدِّي: يَا رَسُولَ اللهِ، مَنْ أَبَرُّ؟ قَالَ: أُمَّكَ وَأَبَاكَ، وَأُخْتَكَ وَأَخَاكَ، وَمَوْلاَكَ الَّذِي يَلِي ذَاكَ، حَقٌّ وَاجِبٌ، وَرَحِمٌ مَوْصُولَةٌ.

குலைப் இப்னு மன்ஃபஆ (ரஹ்) அவர்கள், தமது பாட்டனார் (ரழி) கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்:
அவர், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் யாருக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும்?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), “உன் தாய், உன் தந்தை, உன் சகோதரி, உன் சகோதரன் மற்றும் இவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் உள்ள உன் மவ்லா (அதாவது, விடுவிக்கப்பட்ட அடிமை, அல்லது நெருங்கிய உறவினர்/நண்பர்). (இவர்களுக்கு நன்மை செய்வது) கட்டாயக் கடமையும், இணைக்கப்பட வேண்டிய இரத்த பந்தமும் ஆகும்” என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

48

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ {وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الأَقْرَبِينَ} قَامَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَنَادَى: يَا بَنِي كَعْبِ بْنِ لُؤَيٍّ، أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ. يَا بَنِي عَبْدِ

مَنَافٍ، أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ. يَا بَنِي هَاشِمٍ، أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ. يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ. يَا فَاطِمَةُ بِنْتَ مُحَمَّدٍ، أَنْقِذِي نَفْسَكِ مِنَ النَّارِ، فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكِ مِنَ اللهِ شَيْئًا، غَيْرَ أَنَّ لَكُمْ رَحِمًا سَأَبُلُّهُمَا بِبِلَالِهَا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"'வ அன்திர் அஷீரத்கல் அக்ரபீன்' (உமது நெருங்கிய உறவினர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்வீராக) என்ற இந்த இறைவசனம் அருளப்பட்டபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் எழுந்து நின்று (உரத்த குரலில்) அழைத்துக் கூறினார்கள்: 'கஅப் பின் லுஅய் கூட்டத்தாரே! நரக நெருப்பிலிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள்! அப்து மனாஃப் கூட்டத்தாரே! நரக நெருப்பிலிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள்! ஹாஷிம் கூட்டத்தாரே! நரக நெருப்பிலிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள்! அப்துல் முத்தலிப் கூட்டத்தாரே! நரக நெருப்பிலிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள்! முஹம்மதின் மகள் ஃபாத்திமாவே! நரக நெருப்பிலிருந்து உன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்! ஏனெனில், அல்லாஹ்விடமிருந்து (உனக்கு வரும்) எதையும் தடுக்கும் அதிகாரம் எனக்கு இல்லை; ஆயினும், உங்களுடன் எனக்கு இரத்த உறவு உள்ளது. அதை (அதற்குரிய ஈரம் காயாமல்) நான் நனைப்பேன் (உறவைப் பேணுவேன்).'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ صِلَةِ الرَّحِمِ

உறவுகளைப் பேணுதல்

49

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عُثْمَانَ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ مَوْهَبٍ قَالَ: سَمِعْتُ مُوسَى بْنَ طَلْحَةَ يَذْكُرُ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ، أَنَّ أَعْرَابِيًّا عَرَضَ عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فِي مَسِيرِهِ، فَقَالَ: أَخْبِرْنِي مَا يُقَرِّبُنِي مِنَ الْجَنَّةِ، وَيُبَاعِدُنِي مِنَ النَّارِ؟ قَالَ: تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصِلُ الرَّحِمَ.

அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பயணத்தில் இருந்தபோது ஒரு கிராமவாசி (அல்லது நாடோடி கிராமவாசி) அவர்களிடம் வந்து, "சொர்க்கத்திற்கு

என்னை நெருக்கமாக்கி, நரகத்திலிருந்து என்னைத் தூரமாக்கும் ஒரு காரியத்தை எனக்குச் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள்; அவனுக்கு எதையும் இணையாக்காதீர்கள்; தொழுகையை நிலைநிறுத்துங்கள்; ஜகாத் கொடுங்கள்; மேலும் உறவுகளைப் பேணி வாழுங்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

50

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي مُزَرِّدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الْخَلْقَ، فَلَمَّا فَرَغَ مِنْهُ قَامَتِ الرَّحِمُ، فَقَالَ: مَهْ، قَالَتْ: هَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِكَ مِنَ الْقَطِيعَةِ، قَالَ: أَلَا تَرْضَيْنَ أَنْ أَصِلَ مَنْ وَصَلَكِ، وَأَقْطَعَ مَنْ قَطَعَكِ؟ قَالَتْ: بَلَى يَا رَبِّ، قَالَ: فَذَلِكِ لَكِ ثُمَّ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: اقْرَؤُوا إِنْ شِئْتُمْ: {فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ}.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"கண்ணியத்திற்குரியவனும், மகத்தானவனுமாகிய அல்லாஹ் படைப்புகளைப் படைத்தான். அவன் அதை முடித்தபோது, 'ரஹிம்' (இரத்த பந்த உறவு) எழுந்து நின்றது. அல்லாஹ் கூறினான், 'நில்!'. அது கூறியது, '(உறவுகளைத்) துண்டிப்பதை விட்டும் உன்னிடம் பாதுகாப்புக் கோரி நிற்பவரின் இடம் இது.'

அல்லாஹ் கூறினான், 'உன்னுடன் உறவைப் பேணுபவருடன் நானும் உறவைப் பேணுவேன் என்பதும், உன்னைத் துண்டிப்பவரை நானும் துண்டிப்பேன் என்பதும் உனக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லையா?'

அது பதிலளித்தது, 'ஆம், என் இறைவனே.' அவன் கூறினான், 'அது உனக்கு உண்டு.'"

பிறகு அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் விரும்பினால் (பின்வரும் இறைவசனத்தை) ஓதிக் கொள்ளுங்கள்:

'ஃபஹல் அஸைதும் இன் தவல்லைதும் அன் துஃப்ஸிதூ ஃபில் அர்ளி வ துகத்திஊ அர்ஹாமகும்'

(இதன் பொருள்: 'நீங்கள் (உண்மையை விட்டும்) பின்வாங்கி (அல்லது

ஆட்சிக்கு வந்து), பூமியில் குழப்பம் விளைவிக்கவும், உங்கள் உறவுகளைத் துண்டிக்கவும் முற்படுவீர்களோ?')

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح(الألباني)

51

حَدَّثَنَا الْحُمَيْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي سَعْدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي مُوسَى، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: { وَآتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ... }، قَالَ: بَدَأَ فَأَمَرَهُ بِأَوْجَبِ الْحُقُوقِ، وَدَلَّهُ عَلَى أَفْضَلِ الأَعْمَالِ إِذَا كَانَ عِنْدَهُ شَيْءٌ فَقَالَ: { وَآتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ }، وَعَلَّمَهُ إِذَا لَمْ يَكُنْ عِنْدَهُ شَيْءٌ كَيْفَ يَقُولُ، فَقَالَ: { وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلاً مَيْسُورًا } عِدَّةً حَسَنَةً كَأَنَّهُ قَدْ كَانَ، وَلَعَلَّهُ أَنْ يَكُونَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، { وَلاَ تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَى عُنُقِكَ } لاَ تُعْطِي شَيْئًا، { وَلاَ تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ } تُعْطِي مَا عِنْدَكَ، { فَتَقْعُدَ مَلُومًا } يَلُومُكَ مَنْ يَأْتِيكَ بَعْدُ، وَلاَ يَجِدُ عِنْدَكَ شَيْئًا { مَحْسُورًا }، قَالَ: قَدْ حَسَّرَكَ مَنْ قَدْ أَعْطَيْتَهُ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், **'வ ஆதி தல் குர்பா ஹக்கஹு வல் மிஸ்கீன வப்னஸ் ஸபீல்'** "உறவினர்களுக்கு அவர்களுடைய உரிமையையும், ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்கர்களுக்கும் (அவர்களது உரிமையையும்) கொடுப்பீராக!" (17:26) என்ற இறைவசனத்தைப் பற்றிக் கூறினார்கள்:

"(இறைவன்) உரிமைகளில் மிகவும் கடமையானதைக் கொண்டு (கட்டளையைத்) தொடங்கினான். ஒருவரிடம் (பொருள்) ஏதேனும் இருந்தால் சிறந்த செயல்களைச் செய்ய அவருக்கு வழிகாட்டினான். அவன் கூறினான்: '{உறவினர்களுக்கு அவர்களுடைய உரிமையையும், ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்கர்களுக்கும் கொடுப்பீராக!}'

மேலும், அவரிடம் ஏதும் இல்லாதபோது அவர் எவ்வாறு பேச வேண்டும் என்பதையும் அவன் அவருக்குக் கற்றுத் தந்தான். அவன் கூறினான்: **'வஇம்மா துஃரிளன்ன அன்ஹுமுப் திகாஅ ரஹ்மதின் மி(ன்)ர் ரப்பி(க்)க தர்ஜூஹா ஃபகுல் லஹும் கவ்லன் மைசூரா'** "உம் இறைவனிடமிருந்து நீர் எதிர்பார்க்கும் அருளைத் தேடி, அவர்களை விட்டும் நீர் விலகியிருக்க நேரிட்டால், அவர்களிடம் கனிவான சொல்லையே சொல்வீராக!" (17:28). (அதாவது) ஒரு அழகிய வாக்குறுதி(யை அளிக்க வேண்டும்); அது நடந்துவிட்டது போலவும், இன்ஷா அல்லாஹ் (அல்லாஹ் நாடினால்) அது கிடைக்கக்கூடும் என்றும் (நம்பிக்கையூட்டும் வகையில் பேச வேண்டும்).

‘வலா தஜ்அல் யத(க்)க மக்லூலதன் இலா உனுகி(க்)க’ “உம்முடைய கையை உம்முடைய கழுத்துடன் கட்டப்பட்டதாக ஆக்கிக் கொள்ளாதீர்” (17:29) – (அதாவது) எதுவும் கொடுக்காமல்; **‘வலா தப்ஸுத்ஹா குல்லல் பஸ்(த்)தி’** “அதை முழுவதுமாக விரித்து விடவும் வேண்டாம்” – (அதாவது) உம்மிடம் உள்ள அனைத்தையும் கொடுத்து (விடாதீர்); **‘ஃபதக்உத மலூமா’** “அதனால் நீர் நிந்திக்கப்பட்டவராக அமர்ந்து விடுவீர்” – (அதாவது) உமக்குப்பின் உம்மிடம் வருபவர்கள், உம்மிடம் எதுவும் இல்லை என்று காணும்போது உம்மை நிந்திப்பார்கள்; **‘மஹ்சூரா’** “கைசேதப்பட்டவராக (ஆகிவிடுவீர்).”

(இறுதியாக இப்னு அப்பாஸ் ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நீர் (எல்லாவற்றையும்) கொடுத்துவிட்ட அந்த நபர் உம்மை இழப்பிற்குள்ளாக்கி விட்டார்.”

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி) ضعيف(الألباني)

52

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي حَازِمٍ، عَنِ الْعَلاَءِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَتَى رَجُلٌ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّ لِي قَرَابَةً أَصِلُهُمْ وَيَقْطَعُونَ، وَأُحْسِنُ إِلَيْهِمْ وَيُسِيئُونَ إِلَيَّ، وَيَجْهَلُونَ عَلَيَّ وَأَحْلُمُ عَنْهُمْ، قَالَ: لَئِنْ كَانَ كَمَا تَقُولُ كَأَنَّمَا تُسِفُّهُمُ الْمَلَّ، وَلاَ يَزَالُ مَعَكَ مِنَ اللهِ ظَهِيرٌ عَلَيْهِمْ مَا دُمْتَ عَلَى ذَلِكَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்கு உறவினர்கள் இருக்கிறார்கள்; நான் அவர்களுடன் உறவைப் பேணுகிறேன், ஆனால் அவர்களோ அந்த உறவைத் துண்டிக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு நன்மை செய்கிறேன், ஆனால் அவர்களோ எனக்குத் தீங்கிழைக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னிடம் மடமையுடன் நடந்துகொள்கிறார்கள், நானோ அவர்களிடம் சகிப்புத்தன்மையுடன் இருக்கிறேன்' என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'நீர் சொல்வது போல் இருந்தால், அது அவர்களுக்குச் சூடான சாம்பலை ஊட்டுவதைப் போன்றதாகும் (அதாவது, உமது நற்செயல்கள் அவர்களுக்கு வேதனையாக அமையும் அல்லது அவர்களின் தீய செயல்களால் அவர்கள் சுடப்படுவார்கள்). மேலும், நீர் அவ்வாறு நடந்துகொள்ளும் காலமெல்லாம், அவர்களுக்கு எதிராக அல்லாஹ்விடமிருந்து உமக்கு ஒரு உதவியாளர் இருந்து கொண்டே இருப்பார்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

53

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَخِي، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بِلَالٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي عَتِيقٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ أَبَا الرَّدَّادِ اللَّيْثِيَّ أَخْبَرَهُ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا الرَّحْمَنُ، وَأَنَا خَلَقْتُ الرَّحِمَ، وَاشْتَقَقْتُ لَهَا مِنَ اسْمِي، فَمَنْ وَصَلَهَا وَصَلْتُهُ، وَمَنْ قَطَعَهَا بَتَتُّهُ.

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற செவியுற்றார்கள்: "சர்வவல்லமையும் மாண்பும் மிக்க அல்லாஹ் கூறினான், 'நானே அளவற்ற அருளாளன் அர்-ரஹ்மான். நான் 'ரஹிம்'மை (கருப்பையையும், அதன் மூலம் ஏற்படும் இரத்த உறவுகளையும்) படைத்தேன், மேலும் எனது பெயரிலிருந்து அதற்கு ஒரு பெயரை வருவித்தேன். யார் இரத்த உறவுகளைப் பேணி நடக்கிறாரோ, நான் அவருடன் என் உறவைப் பேணுவேன், யார் அந்த உறவுகளைத் துண்டிக்கிறாரோ, அவரை நான் துண்டித்து விடுவேன்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

54

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ الْمُغِيرَةِ، عَنْ أَبِي الْعَنْبَسِ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو فِي الْوَهْطِ يَعْنِي أَرْضًا لَهُ بِالطَّائِفِ، فَقَالَ: عَطَفَ لَنَا النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِصْبَعَهُ فَقَالَ: الرَّحِمُ شُجْنَةٌ مِنَ الرَّحْمَنِ، مَنْ يَصِلْهَا يَصِلْهُ، وَمَنْ يَقْطَعْهَا يَقْطَعْهُ، لَهَا لِسَانٌ طَلْقٌ ذَلْقٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

அபுல் அன்பஸ் கூறினார்கள், "நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்களை அல்-வஹ்தில் (தாயிஃபில் உள்ள அவர்களின் ஒரு நிலப்பகுதி) சந்தித்தேன். அவர்கள் கூறினார்கள், 'நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களை நோக்கி தங்கள் விரலால் சுட்டிக்காட்டி, "உறவானது (ரஹிம்) அளவற்ற அருளாளனின் (ரஹ்மான்) பெயரிலிருந்து கிளைத்தது (அதாவது, அதன் ஒரு பகுதி அல்லது அதனுடன் தொடர்புடையது). ஒருவர் உறவுமுறைகளைப்

பேணி நடந்தால், அல்லாஹ் அவனுடன் உறவைப் பேணுகிறான். ஒருவர் அவற்றை துண்டித்தால், அல்லாஹ் அவரைத் துண்டிக்கிறான். அதற்கு மறுமை நாளில் தங்குதடையற்ற, நாவன்மைமிக்க நாக்கு இருக்கும்," என்று கூறினார்கள்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

55

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي سُلَيْمَانُ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي مُزَرِّدٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ رُومَانَ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: الرَّحِمُ شُجْنَةٌ مِنَ اللهِ، مَنْ وَصَلَهَا وَصَلَهُ اللَّهُ، وَمَنْ قَطَعَهَا قَطَعَهُ اللَّهُ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இரத்த பந்தம் (உறவினர் தொடர்பு) என்பது அல்லாஹ்விடமிருந்து (அவனது கருணையிலிருந்து) உருவான ஒரு பிணைப்பு (அல்லது கிளை) ஆகும். யார் அதனைப் பேணி நடக்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவரைத் தன்னுடன் சேர்த்துக்கொள்கிறான் (அவனது அருளைப் பொழிகிறான்). யார் அதனைத் துண்டிக்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவரைத் துண்டித்து விடுகிறான் (அவனது அருளிலிருந்து விலக்கிவிடுகிறான்).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ صِلَةِ الرَّحِمِ تَزِيدُ فِي الْعُمُرِ

உறவுகளை பேணுவது ஆயுளை நீட்டிக்கும்

56

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي عُقَيْلٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَأَنْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "தமது வாழ்வாதாரம் விரிவாக்கப்பட வேண்டும் என்றும், தமது ஆயுட்காலம் (அல்லது மரணத்திற்குப் பின்னரும் நல்ல

பெயர்) நீட்டிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் விரும்புகிறவர், தம் உறவுகளைப் பேணி வாழட்டும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

57

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَعْنٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَأَنْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதைக் கேட்டார்கள்: "தனது வாழ்வாதாரம் விரிவாக்கப்படுவதையும், தனது ஆயுள் நீட்டிக்கப்படுவதையும் (அல்லது அவரது வாழ்வின் தாக்கம் நீடிப்பதையும்) யார் விரும்புகிறாரோ, அவர் தனது உறவைப் பேணி வாழட்டும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ وَصَلَ رَحِمَهُ أَحَبَّهُ أَهْلُهُ

உறவுகளைப் பேணுபவரை அவருடைய குடும்பத்தினர் நேசிப்பர்.

58

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ مَغْرَاءَ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: مَنِ اتَّقَى رَبَّهُ، وَوَصَلَ رَحِمَهُ، نُسِّئَ فِي أَجَلِهِ، وَثَرَى مَالُهُ، وَأَحَبَّهُ أَهْلُهُ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் தன் இறைவனுக்கு அஞ்சி (அவனது கட்டளைகளைப் பேணி), உறவினர்களுடன் நல்லுறவைப் பேணுகிறாரோ (அவர்களுடன் தொடர்பைப் புதுப்பித்து, உதவி செய்து), அவரது ஆயுள் நீட்டிக்கப்படும் (அல்லது அவரது வாழ்நாளில் பரக்கத் வழங்கப்படும்); அவரது செல்வம் பெருகும்; மேலும் அவரை அவரது குடும்பத்தினர் நேசிப்பார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

59

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: حَدَّثَنِي مَغْرَاءُ أَبُو مُخَارِقٍ هُوَ الْعَبْدِيُّ، قَالَ ابْنُ عُمَرَ: مَنِ اتَّقَى رَبَّهُ، وَوَصَلَ رَحِمَهُ، أُنْسِئَ لَهُ فِي عُمْرِهِ، وَثَرَى مَالُهُ، وَأَحَبَّهُ أَهْلُهُ.

இப்னு உமர் (ரழி) கூறினார்கள்: "எவர் தன் இரட்சகனுக்கு அஞ்சி (இறையச்சத்துடன் வாழ்ந்து), தன் உறவுகளைப் பேணி வருகிறாரோ, அவருடைய ஆயுட்காலம் நீட்டிக்கப்படும், அவருடைய செல்வம் பெருகும், மேலும் அவருடைய குடும்பத்தினர் அவரை நேசிப்பார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ بِرِّ الْأَقْرَبِ فَالْأَقْرَبِ

மிக நெருக்கமான உறவினருக்கு உபகாரம் செய்வது, பின்னர் அடுத்த உறவினருக்கு உபகாரம் செய்வது

60

حَدَّثَنَا حَيْوَةُ بْنُ شُرَيْحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ، عَنْ بَحِيرٍ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنِ الْمِقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرِبَ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ يُوصِيكُمْ بِأُمَّهَاتِكُمْ، ثُمَّ يُوصِيكُمْ بِأُمَّهَاتِكُمْ، ثُمَّ يُوصِيكُمْ بِآبَائِكُمْ، ثُمَّ يُوصِيكُمْ بِالْأَقْرَبِ فَالْأَقْرَبِ.

அல்-மிக்தாம் இப்னு மஃதீகரிப் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதைக் கேட்டதாக அறிவிக்கிறார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்கள் அன்னையர் விஷயத்தில் உங்களுக்கு வஸிய்யத் செய்கிறான் (அதாவது, அவர்களுக்கு நன்மை செய்யுமாறு கட்டளையிடுகிறான்). பின்னர் உங்கள் அன்னையர் விஷயத்தில் உங்களுக்கு வஸிய்யத் செய்கிறான். பின்னர் உங்கள் தந்தையர் விஷயத்தில் உங்களுக்கு வஸிய்யத் செய்கிறான். பின்னர் மிக நெருங்கிய உறவினர்கள் விஷயத்திலும், பிறகு அதற்கடுத்த உறவினர்கள் விஷயத்திலும் உங்களுக்கு வஸிய்யத் செய்கிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

61

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْخَزْرَجُ بْنُ عُثْمَانَ أَبُو الْخَطَّابِ السَّعْدِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو أَيُّوبَ سُلَيْمَانُ مَوْلَى عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ قَالَ: جَاءَنَا أَبُو هُرَيْرَةَ عَشِيَّةَ الْخَمِيسِ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ فَقَالَ: أُحَرِّجُ عَلَى كُلِّ قَاطِعِ رَحِمٍ لَمَا قَامَ مِنْ عِنْدِنَا، فَلَمْ يَقُمْ أَحَدٌ حَتَّى قَالَ ثَلاثًا، فَأَتَى فَتًى عَمَّةً لَهُ قَدْ صَرَمَهَا مُنْذُ سَنَتَيْنِ، فَدَخَلَ عَلَيْهَا، فَقَالَتْ لَهُ: يَا ابْنَ أَخِي، مَا جَاءَ بِكَ؟ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ كَذَا وَكَذَا، قَالَتِ: ارْجِعْ إِلَيْهِ فَسَلْهُ: لِمَ قَالَ ذَاكَ؟ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: إِنَّ أَعْمَالَ بَنِي آدَمَ تُعْرَضُ عَلَى اللهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَشِيَّةَ كُلِّ خَمِيسٍ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ، فَلا يَقْبَلُ عَمَلَ قَاطِعِ رَحِمٍ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் ஜுமுஆவுடைய இரவான ஒரு வியாழன் மாலையில் எங்களிடம் வந்தார்கள். அவர்கள், “உறவுகளைத் துண்டித்து வாழ்பவர் நம்மிடமிருந்து எழுந்து (வெளியேறிச்) செல்லுமாறு நான் வலியுறுத்துகிறேன் (இது ஒரு கடுமையான எச்சரிக்கை அல்லது கட்டளை)” என்று கூறினார்கள். அவர் மூன்று முறை இவ்வாறு கூறும்வரை யாரும் எழவில்லை. பின்னர் ஒரு இளைஞர், இரண்டு ஆண்டுகளாகத் தான் (உறவைத்) துண்டித்திருந்த தனது அத்தையிடம் சென்றார்.

அவர் அத்தையிடம் சென்றபோது, “என் சகோதரர் மகனே! உன்னை (இங்கே) கொண்டு வந்தது எது?” என்று அந்தப் பெண்மணி கேட்டார். அதற்கு அவர், “(நான்) அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் இன்னின்னவாறு கூறியதைக் கேட்டேன்” என்று கூறினார். அதற்கு அந்தப் பெண்மணி, “அவரிடமே திரும்பிச் சென்று, ஏன் அவ்வாறு கூறினார் என்று கேள்” என்றார்.

(அப்போது) அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டுள்ளேன்: ‘ஆதமுடைய மக்களின் செயல்கள், வளம் மிக்கவனும் உயர்ந்தவனுமாகிய அல்லாஹ்விடம் ஒவ்வொரு வியாழன் மாலையிலும் (ஜும்ஆவுடைய இரவில்) எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. அப்போது, உறவுகளைத் துண்டித்து வாழ்பவனின் செயலை அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை’.”

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

62 ⋮

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عِمْرَانَ بْنِ أَبِي لَيْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ بْنُ جَابِرٍ الْحَنَفِيُّ، عَنْ آدَمَ بْنِ عَلِيٍّ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ: مَا أَنْفَقَ الرَّجُلُ عَلَى نَفْسِهِ وَأَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا إِلَّا آجَرَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِيهَا، وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ، فَإِنْ كَانَ فَضْلًا فَالْأَقْرَبَ الْأَقْرَبَ، وَإِنْ كَانَ فَضْلًا فَنَاوِلْ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நற்கூலியை எதிர்பார்த்து, ஒரு மனிதன் தனக்காகவும் தன் குடும்பத்திற்காகவும் செலவு செய்யும் எதற்கும் உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் நிச்சயமாக நற்கூலி வழங்குவான். (செலவு செய்யும்போது) உமது பராமரிப்பில் உள்ளவர்களிடமிருந்து நீர் ஆரம்பிப்பீராக! ஏதேனும் மீதம் இருந்தால், மிக நெருங்கிய உறவினருக்கும், பின்னர் அதற்கடுத்த நெருங்கிய உறவினருக்கும் (கொடுப்பீராக). (அதன் பிறகும்) ஏதேனும் மீதம் இருந்தால் (பிறருக்கு) வழங்குவீராக."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ لَا تَنْزِلُ الرَّحْمَةُ عَلَى قَوْمٍ فِيهِمْ قَاطِعُ رَحِمٍ

உறவை முறிப்பவர் இருக்கும் கூட்டத்தின் மீது கருணை இறங்காது.

63

حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُلَيْمَانُ أَبُو إِدَامٍ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللهِ بْنَ أَبِي أَوْفَى يَقُولُ: عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ الرَّحْمَةَ لَا تَنْزِلُ عَلَى قَوْمٍ فِيهِمْ قَاطِعُ رَحِمٍ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ அவ்ஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உறவுகளைத் துண்டிப்பவர் (அவர்களில்) இருக்கும் ஒரு சமூகத்தின் மீது (அல்லாஹ்வின்) கருணை இறங்காது."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ إِثْمِ قَاطِعِ الرَّحِمِ

உறவுகளைத் துண்டிப்பவரின் பாவம்

64

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي عَقِيلٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، أَنَّ جُبَيْرَ بْنَ مُطْعِمٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعُ رَحِمٍ.

ஜுபைர் இப்னு முத்இம் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உறவுகளைத் துண்டிப்பவர் சுவனத்தில் நுழைய மாட்டார்" என்று கூறக் கேட்டதாக அறிவித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

65

حَدَّثَنَا حَجَّاجُ بْنُ مِنْهَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ: أَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْجَبَّارِ قَالَ: سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ كَعْبٍ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ يُحَدِّثُ، عَنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ الرَّحِمَ شُجْنَةٌ مِنَ الرَّحْمَنِ، تَقُولُ: يَا رَبِّ، إِنِّي ظُلِمْتُ، يَا رَبِّ، إِنِّي قُطِعْتُ، يَا رَبِّ، إِنِّي إِنِّي، يَا رَبِّ، يَا رَبِّ. فَيُجِيبُهَا: أَلَا تَرْضَيْنَ أَنْ أَقْطَعَ مَنْ قَطَعَكِ، وَأَصِلَ مَنْ وَصَلَكِ؟.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரத்தபந்த உறவானது (ரஹிம்), அளவற்ற அருளாளனின் (அர்-ரஹ்மான்) பெயரிலிருந்து (அதே மூலச்சொல்லில் இருந்து) வந்த ஒரு கிளையாகும். அது கூறும்: 'என் இறைவா! நான் அநீதி இழைக்கப்பட்டுள்ளேன்! என் இறைவா! நான் துண்டிக்கப்பட்டுள்ளேன்! என் இறைவா! என் இறைவா!' அதற்கு அவன் (அல்லாஹ்) பதிலளிப்பான்: 'உன்னைத் துண்டிப்பவனை நானும் துண்டிப்பதும், உன்னுடன் உறவைப் பேணுபவனுடன் நானும் உறவைப் பேணுவதும் உனக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லையா?'"

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

66

حَدَّثَنَا آدَمُ بْنُ أَبِي إِيَاسٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذِئْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ سَمْعَانَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَتَعَوَّذُ مِنْ إِمَارَةِ الصِّبْيَانِ وَالسُّفَهَاءِ. فَقَالَ سَعِيدُ بْنُ سَمْعَانَ: فَأَخْبَرَنِي ابْنُ

حَسَنَةَ الْجُهَنِيُّ أَنَّهُ قَالَ لأَبِي هُرَيْرَةَ: مَا آيَةُ ذَلِكَ؟ قَالَ: أَنْ تُقْطَعَ الأَرْحَامُ، وَيُطَاعَ الْمُغْوِي، وَيُعْصَى الْمُرْشِدُ.

ஸயீத் இப்னு ஸம்ஆன் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள், சிறுவர்கள் (அதாவது, ஆட்சி செய்யத் தகுதியற்ற இளவயதினர்) மற்றும் முட்டாள்களின் (அதாவது, அறிவும் ஞானமும் அற்றவர்களின்) அதிகாரத்திலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடுவதை நான் கேட்டேன்." பிறகு ஸயீத் இப்னு ஸம்ஆன் கூறினார்: "இப்னு ஹஸனா அல்-ஜுஹனீ அவர்கள், தாம் அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களிடம் 'அதன் அடையாளம் என்ன?' என்று கேட்டதாக என்னிடம் தெரிவித்தார். அதற்கு அவர், 'இரத்த பந்தங்கள் துண்டிக்கப்படுவதும், வழிகெடுப்பவருக்குக் கீழ்ப்படிவதும், நேர்வழிகாட்டிக்கு மாறு செய்வதுமாகும்' என்று பதிலளித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ், அல்-ஜுஹனீயின் அறிவிப்பு இல்லாமல் (அல்-அல்பானீ)

صحيح دون رواية الجهني (الألباني)

بَابُ عُقُوبَةِ قَاطِعِ الرَّحِمِ فِي الدُّنْيَا

உறவுகளைத் துண்டிப்பவருக்கு இவ்வுலகில் கிடைக்கும் தண்டனை

67

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُيَيْنَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِي بَكْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَا مِنْ ذَنْبٍ أَحْرَى أَنْ يُعَجِّلَ اللَّهُ لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا، مَعَ مَا يَدَّخِرُ لَهُ فِي الآخِرَةِ، مِنْ قَطِيعَةِ الرَّحِمِ وَالْبَغْيِ.

அபூ பக்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமையில் அக்குற்றத்தைச் செய்தவருக்காக அல்லாஹ் சேமித்து வைத்துள்ள தண்டனையுடன் சேர்த்து, இவ்வுலகிலும் தண்டனையை விரைவுபடுத்துவதற்கு, உறவுகளைத் துண்டிப்பதையும் அநீதியையும் (அல்லது அத்துமீறலையும்) விட தகுதியான பாவம் வேறு எதுவும் இல்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِئِ

உறவுகளைப் பேணுபவர் என்பவர் பதிலுக்குப் பிரதி உபகாரம் செய்பவர் அல்லர்.

68

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الأَعْمَشِ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَمْرٍو، وَفِطْرٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ سُفْيَانُ لَمْ يَرْفَعْهُ الأَعْمَشُ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، وَرَفَعَهُ الْحَسَنُ وَفِطْرٌ عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِئِ، وَلَكِنَّ الْوَاصِلَ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحِمُهُ وَصَلَهَا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பதிலுக்குப் பதில் செய்பவர் (உறவைப் பேணும்) உறவாளி அல்லர். மாறாக, (மற்றவர்கள்) தம்முடன் உறவைத் துண்டித்தபோதும், அதனை (முன்வந்து) இணைப்பவரே (உண்மையான) உறவாளி ஆவார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ فَضْلِ مَنْ يَصِلُ ذَا الرَّحِمِ الظَّالِمَ

உறவினர்களுடன் உறவைப் பேணுபவரின் சிறப்பு

69

حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ طَلْحَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْسَجَةَ، عَنِ الْبَرَاءِ قَالَ: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللهِ، عَلِّمْنِي عَمَلاً يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ، قَالَ: لَئِنْ كُنْتَ أَقْصَرْتَ الْخُطْبَةَ لَقَدْ أَعْرَضْتَ الْمَسْأَلَةَ، أَعْتِقِ النَّسَمَةَ، وَفُكَّ الرَّقَبَةَ، قَالَ: أَوَلَيْسَتَا وَاحِدًا؟ قَالَ: لاَ، عِتْقُ النَّسَمَةِ أَنْ تَعْتِقَ النَّسَمَةَ، وَفَكُّ الرَّقَبَةِ أَنْ تُعِينَ عَلَى الرَّقَبَةِ، وَالْمَنِيحَةُ الرَّغُوبُ، وَالْفَيْءُ عَلَى ذِي الرَّحِمِ، فَإِنْ لَمْ تُطِقْ ذَلِكَ، فَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ، وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ، فَإِنْ لَمْ تُطِقْ ذَلِكَ، فَكُفَّ لِسَانَكَ إِلاَّ مِنْ خَيْرٍ.

அல்-பராஃ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒரு கிராமவாசி வந்து, "அல்லாஹ்வின் நபியே! என்னைச் சொர்க்கத்தில் நுழைவிக்கும் ஒரு செயலை எனக்குக் கற்றுத் தாருங்கள்" என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள்: "நீ பேச்சைச் சுருக்கியிருந்தாலும், கேள்வியை விசாலமாக்கிவிட்டாய். ஓர் உயிரை விடுதலை செய். ஓர் அடிமையை விடுவி."

அதற்கு அவர், "அவை இரண்டும் ஒன்றல்லவா?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "இல்லை; ஓர் உயிரை விடுதலை செய்வது என்பது நீயே தனித்து நின்று ஒருவரை விடுதலை செய்வதாகும். ஓர் அடிமையை விடுவிப்பது என்பது அவனை விடுவிப்பதற்கான விலையில் பங்களிப்பதாகும். மேலும், அதிகம் பால் கறக்கும் கால்நடையை (பால் கறக்க) இரவல் கொடுப்பதும், உறவினருக்கு உதவுவதும் (நற்செயல்களாகும்). உன்னால் அதைச் செய்ய முடியாவிட்டால், நன்மையை ஏவி, தீமையைத் தடு. உன்னால் அதையும் செய்ய முடியாவிட்டால், நன்மையானதைத் தவிர (மற்றவற்றிலிருந்து) உனது நாவைக் காத்துக்கொள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ مَنْ وَصَلَ رَحِمَهُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ ثُمَّ أَسْلَمَ

ஜாஹிலிய்யா காலத்தில் உறவுகளைப் பேணி வாழ்ந்தவர்கள் பின்னர் இஸ்லாத்தை ஏற்றால் (அதற்கான கூலி உண்டா?)

70

حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ، أَنَّ حَكِيمَ بْنَ حِزَامٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّهُ قَالَ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: أَرَأَيْتَ أُمُورًا كُنْتُ أَتَحَنَّثُ بِهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ، مِنْ صِلَةٍ، وَعَتَاقَةٍ، وَصَدَقَةٍ، فَهَلْ لِي فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ حَكِيمٌ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: أَسْلَمْتَ عَلَى مَا سَلَفَ مِنْ خَيْرٍ.

ஹகீம் இப்னு ஹிஸாம் (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "ஜாஹிலிய்யா காலத்தில் நான் செய்துவந்த (பக்திக்குரிய) நற்செயல்களான – உறவுகளைப் பேணுதல், அடிமைகளை விடுதலை செய்தல் மற்றும் ஸதகா – ஆகியவற்றிற்கு எனக்கு நற்கூலி உண்டா? தாங்கள் என்ன கருதுகின்றீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். ஹகீம் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "முன்பு நீங்கள் செய்த நன்மையுடனேயே நீங்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுள்ளீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ صِلَةِ ذِي الرَّحِمِ الْمُشْرِكِ وَالْهَدِيَّةِ

இணைவைப்பாளருடன் உறவுகளைப் பேணுவதும் அவருக்கு கொடுப்பதும்

71

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدَةُ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، رَأَى عُمَرُ حُلَّةً سِيَرَاءَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، لَوِ اشْتَرَيْتَ هَذِهِ، فَلَبِسْتَهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَلِلْوُفُودِ إِذَا أَتَوْكَ، فَقَالَ: يَا عُمَرُ، إِنَّمَا يَلْبَسُ هَذِهِ مَنْ لاَ خَلاَقَ لَهُ، ثُمَّ أُهْدِيَ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم مِنْهَا حُلَلٌ، فَأَهْدَى إِلَى عُمَرَ مِنْهَا حُلَّةً، فَجَاءَ عُمَرُ إِلَى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، بَعَثْتَ إِلَيَّ هَذِهِ، وَقَدْ سَمِعْتُكَ قُلْتَ فِيهَا مَا قُلْتَ، قَالَ: إِنِّي لَمْ أُهْدِهَا لَكَ لِتَلْبَسَهَا، إِنَّمَا أَهْدَيْتُهَا إِلَيْكَ لِتَبِيعَهَا أَوْ لِتَكْسُوهَا، فَأَهْدَاهَا عُمَرُ لأَخٍ لَهُ مِنْ أُمِّهِ مُشْرِكٍ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

உமர் (ரழி) அவர்கள் (சீராயி எனப்படும்) வரிகளையுடைய ஒரு பட்டு அங்கியைக் கண்டார்கள். உடனே அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் இதை விலைக்கு வாங்கி, ஜுமுஆ நாளிலும், தங்களிடம் தூதுக்குழுக்கள் வரும்போதும் அணிந்து கொள்ளலாமே?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "மறுமையில் (நற்பேறு) ஏதும் இல்லாதவரே இதை அணிவார்" என்று கூறினார்கள். பின்னர் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு அத்தகைய சில அங்கிகள் (அன்பளிப்பாக) வந்தன. அதிலிருந்து ஓர் அங்கியை அவர்கள் உமர் (ரழி) அவர்களுக்குக் கொடுத்தனுப்பினார்கள். உடனே உமர் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதை எனக்கு நீங்கள் அனுப்பியுள்ளீர்கள்; ஆனால், இதைக் குறித்து தாங்கள் கூறியதை நான் செவியுற்றுள்ளேனே!" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள், "இதை நீர் அணிந்துகொள்வதற்காக நான் உமக்குக் கொடுக்கவில்லை; நீர் இதை விற்றுவிடலாம் அல்லது (பிறருக்கு) அணியக் கொடுக்கலாம் என்பதற்காகவே இதை உமக்குக் கொடுத்தேன்" என்று கூறினார்கள். ஆகவே, உமர் (ரழி) அவர்கள் அதை, இணைவைப்பவராக இருந்த தமது தாயின் வழிச் சகோதரர் ஒருவருக்கு அன்பளிப்பாக அனுப்பி வைத்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ تَعَلَّمُوا مِنْ أَنْسَابِكُمْ مَا تَصِلُونَ بِهِ أَرْحَامَكُمْ

உங்கள் வம்சாவளிகளைக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்; அதன் மூலம் உங்கள் உறவுகளைப் பேணுங்கள்.

72

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَتَّابُ بْنُ بَشِيرٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ رَاشِدٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، أَنَّ جُبَيْرَ بْنَ مُطْعِمٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّهُ سَمِعَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ عَلَى الْمِنْبَرِ: تَعَلَّمُوا أَنْسَابَكُمْ، ثُمَّ صِلُوا أَرْحَامَكُمْ، وَاللَّهِ إِنَّهُ لِيَكُونُ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ أَخِيهِ الشَّيْءُ، وَلَوْ يَعْلَمُ الَّذِي بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ مِنْ دَاخِلَةِ الرَّحِمِ، لَأَوْزَعَهُ ذَلِكَ عَنِ انْتِهَاكِهِ.

ஜுபைர் இப்னு முத்இம் (ரழி) அவர்கள், உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் மிம்பரில் (உரையாற்றும்போது) கூறக் கேட்டதாக அறிவித்தார்கள்: "உங்கள் வம்சாவளியைக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்; பின்னர் உங்கள் உறவுகளைப் பேணுங்கள். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! ஒரு மனிதனுக்கும் அவனுடைய (உறவினரான) சகோதரனுக்கும் இடையில் ஏதேனும் (மனக்கசப்பு அல்லது பிரச்சனை) ஏற்படக்கூடும். அவனுக்கும் அந்த மனிதனுக்கும் இடையில் உள்ள நெருக்கமான இரத்த உறவை அவன் அறிந்திருந்தால், அது அவனை (அந்த உறவை) முறித்துக்கொள்வதை விட்டும் நிச்சயமாகத் தடுத்திருக்கும்."

ஹதீஸ் தரம் : இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஹஸனானது, மேலும் இது மர்ஃபூஃ எனும் வகையில் ஸஹீஹானது (அல்பானி).

حسن الإسناد، وصح مرفوعا (الألباني)

73

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يَعْقُوبَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْحَاقُ بْنُ سَعِيدِ بْنِ عَمْرٍو، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَاهُ يُحَدِّثُ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ قَالَ: احْفَظُوا أَنْسَابَكُمْ، تَصِلُوا أَرْحَامَكُمْ، فَإِنَّهُ لَا بُعْدَ بِالرَّحِمِ إِذَا قَرُبَتْ،

وَإِنْ كَانَتْ بَعِيدَةً، وَلَا قُرْبَ بِهَا إِذَا بَعُدَتْ، وَإِنْ كَانَتْ قَرِيبَةً، وَكُلُّ رَحِمٍ آتِيَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمَامَ صَاحِبِهَا، تَشْهَدُ لَهُ بِصِلَةٍ إِنْ كَانَ وَصَلَهَا، وَعَلَيْهِ بِقَطِيعَةٍ إِنْ كَانَ قَطَعَهَا.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்கள் வம்சாவளிகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள், அதன் மூலம் உங்கள் உறவுகளைப் பேணலாம். ஏனெனில், (இரத்த) உறவு (மனதளவில்) நெருக்கமாக இருந்துவிட்டால், (வசிப்பிடம் அல்லது பரம்பரை ரீதியாக) வெகு தொலைவில் இருந்தாலும் அது தூரமாகிவிடாது. (மாறாக இரத்த) உறவு (மனதளவில்) தூரமாக இருந்துவிட்டால், (வசிப்பிடம் அல்லது பரம்பரை ரீதியாக) அருகில் இருந்தாலும் அது நெருக்கமாகிவிடாது. கியாமத் நாளில் ஒவ்வொரு இரத்த உறவும், தனக்குரியவருக்கு முன்னால் வந்து நிற்கும். அவர் அந்த உறவைப் பேணியிருந்தால், அவருக்கு ஆதரவாகச் சாட்சியளிக்கும். அவர் அதைத் துண்டித்திருந்தால், அவருக்கு எதிராகச் சாட்சியளிக்கும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹுல் இஸ்னாத் வ ஸஹ்ஹ மர்ஃபூஅன் (அல்பானி)

صحيح الإسناد وصح مرفوعا (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

3. كتاب مَوَالِي

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

3. மவ்லாக்கள் (விடுதலை செய்யப்பட்ட அடிமைகளின் வாரிசுகள்)

بَابُ هَلْ يَقُولُ الْمَوْلَى: إِنِّي مِنْ فُلَانٍ؟

ஒரு மவ்லா, "நான் இன்னாரிடமிருந்து வந்தவன்" என்று கூற முடியுமா?

74

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ زِيَادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَائِلُ بْنُ دَاوُدَ اللَّيْثِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي حَبِيبٍ قَالَ: قَالَ لِي عَبْدُ اللهِ بْنُ عُمَرَ: مِمَّنْ أَنْتَ؟ قُلْتُ: مِنْ تَيْمِ تَمِيمٍ، قَالَ: مِنْ أَنْفُسِهِمْ أَوْ مِنْ مَوَالِيهِمْ؟ قُلْتُ: مِنْ مَوَالِيهِمْ، قَالَ: فَهَلَّا قُلْتَ: مِنْ مَوَالِيهِمْ إِذًا؟.

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அபீ ஹபீப் அவர்கள் கூறினார்கள்: “அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் என்னிடம், ‘நீங்கள் எந்தக் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்?’ என்று கேட்டார்கள். நான், ‘தமீமின் தைம் கிளையைச் சேர்ந்தவன்’ என்று பதிலளித்தேன். அவர்கள், ‘அவர்களிலேயே ஒருவரா அல்லது அவர்களின் மவ்லாக்களில் ஒருவரா?’ என்று கேட்டார்கள். ‘அவர்களின் மவ்லாக்களில் ஒருவன்,’ என்று நான் பதிலளித்தேன். அவர்கள், ‘அப்படியானால், (முதலில் கேட்டபோதே) ‘அவர்களின் மவ்லாக்களில் ஒருவன்’ என்று ஏன் நீங்கள் கூறவில்லை?’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ مَوْلَى الْقَوْمِ مِنْ أَنْفُسِهِمْ

ஒரு சமூகத்தின் மவ்லா (நெருங்கிய நண்பர்) அவர்களில் ஒருவராவார்

75

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ عُثْمَانَ قَالَ: أَخْبَرَنِي إِسْمَاعِيلُ بْنُ عُبَيْدٍ، عَنْ أَبِيهِ عُبَيْدٍ، عَنْ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ لِعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: اجْمَعْ لِي قَوْمَكَ، فَجَمَعَهُمْ، فَلَمَّا حَضَرُوا بَابَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم دَخَلَ عَلَيْهِ عُمَرُ فَقَالَ: قَدْ جَمَعْتُ لَكَ قَوْمِي، فَسَمِعَ ذَلِكَ الأَنْصَارُ فَقَالُوا: قَدْ نَزَلَ فِي قُرَيْشٍ الْوَحْيُ، فَجَاءَ الْمُسْتَمِعُ وَالنَّاظِرُ مَا يُقَالُ لَهُمْ، فَخَرَجَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، فَقَامَ بَيْنَ أَظْهُرِهِمْ فَقَالَ: هَلْ فِيكُمْ مِنْ غَيْرِكُمْ؟ قَالُوا: نَعَمْ، فِينَا حَلِيفُنَا وَابْنُ أُخْتِنَا وَمَوَالِينَا، قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: حَلِيفُنَا مِنَّا، وَابْنُ أُخْتِنَا مِنَّا، وَمَوَالِينَا مِنَّا، وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ: إِنَّ أَوْلِيَائِي مِنْكُمُ الْمُتَّقُونَ، فَإِنْ كُنْتُمْ أُولَئِكَ فَذَاكَ، وَإِلَّا فَانْظُرُوا، لَا يَأْتِي النَّاسُ بِالأَعْمَالِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَتَأْتُونَ بِالأَثْقَالِ، فَيُعْرَضَ عَنْكُمْ، ثُمَّ نَادَى فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، وَرَفَعَ يَدَيْهِ يَضَعُهُمَا عَلَى رُءُوسِ قُرَيْشٍ، أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ قُرَيْشًا أَهْلُ أَمَانَةٍ، مَنْ بَغَى بِهِمْ، قَالَ زُهَيْرٌ: أَظُنُّهُ قَالَ: الْعَوَاثِرَ، كَبَّهُ اللَّهُ لِمِنْخِرَيْهِ، يَقُولُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

ரிஃபாஆ இப்னு ராஃபி (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் உமர் (ரலி) அவர்களிடம், "எனக்காக உம்முடைய சமூகத்தாரை ஒன்று திரட்டுவீராக!" என்று கூறினார்கள். அவ்வாறே அவர் அவர்களை ஒன்று திரட்டினார். அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களின் வாசலுக்கு வந்தபோது, உமர் (ரலி) அவர்கள் (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) உள்ளே சென்று, "நான் உமக்காக என் சமூகத்தாரை ஒன்று திரட்டிவிட்டேன்" என்று கூறினார்கள். இதைக் கேட்ட அன்சாரிகள், "(இது) குரைஷிகள் விஷயத்தில் வஹீ (இறைச்செய்தி) அருளப்பட்டுள்ளது (போலும்)" என்று (தங்களுக்குள் பேசிக்) கொண்டனர். அவர்களுக்கு என்ன சொல்லப்படுகிறது என்பதைக் கேட்பவரும் பார்ப்பவரும் (அங்கு) வந்து கூடினர்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் வெளியே வந்து அவர்களுக்கு மத்தியில் நின்று, "உங்களில் உங்களைச் சாராதவர் எவரேனும் இருக்கிறாரா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "ஆம், எங்களுடன் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டவரும், எங்கள் சகோதரியின் மகனும், எங்கள் மவ்லாக்களும் உள்ளனர்" என்று கூறினார்கள்.

nabi (ஸல்) அவர்கள், "நமது கூட்டாளி நம்மைச் சார்ந்தவரே; நம் சகோதரியின் மகன் நம்மைச் சார்ந்தவரே; நமது மவ்லாக்கள் நம்மைச் சார்ந்தவர்களே" என்று கூறினார்கள். (மேலும் தொடர்ந்தார்கள்): "நீங்கள் செவியுறுகிறீர்களா? உங்களில் இறையச்சம் உடையவர்களே (முத்தகீன்) என்னுடைய நேசர்கள் (அவ்லியா) ஆவர். நீங்கள் அவர்களாக இருந்தால்

அது (மிகச்) சிறப்புதான். அவ்வாறு இல்லையெனில், கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்! மறுமை நாளில் மக்கள் (நற்)செயல்களுடன் வரும்போது, நீங்கள் (பாவச்) சுமைகளுடன் வந்து, அதனால் (அல்லாஹ்வின் கருணையிலிருந்து) உங்களை விட்டும் திருப்பிக்கொள்ளப்படும் நிலை ஏற்பட வேண்டாம்."

பிறகு "மக்களே!" என்று அழைத்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் கைகளை உயர்த்தி குரைஷியரின் தலைகள் மீது வைப்பது போன்று (சைகை செய்து), "மக்களே! நிச்சயமாக குரைஷிகள் நம்பிக்கைக்குரியவர்கள் (அமானிதர்கள்). அவர்களுக்கு எவரேனும் கேடு (அல்லது இடர்பாடுகளை) நினைத்தால்..." (இங்கே அறிவிப்பாளர் சுஹைர், நபி (ஸல்) அவர்கள் 'அல்அவாசிர்' (அதாவது, இடர்பாடுகள்/துன்பங்கள்) எனும் சொல்லைப் பயன்படுத்தியதாகக் கருதுகிறார்) "...அல்லாஹ் அவனை மூக்கு உடைபடும் படி (முகங்குப்புறக்) கவிழ்த்துவிடுவான்" என்று கூறினார்கள். இவ்வாறு மூன்று முறை கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

4. كتاب عول البنات

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

4. பெண் குழந்தைகளைப் பராமரித்தல்

بَابُ مَنْ عَالَ جَارِيَتَيْنِ أَوْ وَاحِدَةً

இரண்டு அல்லது ஒரு பெண் குழந்தைகளைப் பராமரிப்பவர்

76

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَرْمَلَةُ بْنُ عِمْرَانَ أَبُو حَفْصٍ التُّجِيبِيُّ، عَنْ أَبِي عُشَّانَةَ الْمَعَافِرِيِّ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ، وَصَبَرَ عَلَيْهِنَّ، وَكَسَاهُنَّ مِنْ جِدَتِهِ، كُنَّ لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ.

உக்பா இப்னு ஆமிர் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறத் தாங்கள் கேட்டதாக அறிவித்தார்கள்: "ஒருவருக்கு மூன்று மகள்கள் இருந்து, அவர் அவர்களிடம் பொறுமையாக இருந்து (அவர்களை நல்ல முறையில் வளர்த்து, அவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றி), தனது செல்வத்திலிருந்து அவர்களுக்கு ஆடை அணிவித்தால், அவர்கள் அவருக்கு நரக நெருப்பிலிருந்து ஒரு கேடயமாக இருப்பார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) — صحيح (الألباني)

77

حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ دُكَيْنٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا فِطْرٌ، عَنْ شُرَحْبِيلَ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ تُدْرِكُهُ ابْنَتَانِ، فَيُحْسِنُ صُحْبَتَهُمَا، إِلَّا أَدْخَلَتَاهُ الْجَنَّةَ.

எந்தவொரு முஸ்லிமுக்கும் இரண்டு மகள்கள் வாய்த்து (அவர் அவர்களைப் பராமரித்து வளர்த்து), அவர்களுடன் நல்ல முறையில் பழகினால், அவ்விருவரும் அவரைச் சொர்க்கத்தில் நுழைவிக்காமல் இருப்பதில்லை.

ஹதீஸ் தரம் : பிறிதின் துணையால் ஹஸன் (அல்பானி) حسن لغيره (الألباني)

78

حَدَّثَنَا أَبُو النُّعْمَانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ زَيْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْكَدِرِ، أَنَّ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللهِ حَدَّثَهُمْ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَنْ كَانَ لَهُ ثَلاَثُ بَنَاتٍ، يُؤْوِيهِنَّ، وَيَكْفِيهِنَّ، وَيَرْحَمُهُنَّ، فَقَدْ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ الْبَتَّةَ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ بَعْضِ الْقَوْمِ: وَثِنْتَيْنِ، يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: وَثِنْتَيْنِ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவர் ஒருவருக்கு மூன்று பெண் பிள்ளைகள் இருந்து, அவர்களுக்கு அவர் இல்லமளித்து (அடைக்கலம் கொடுத்து), அவர்களைப் பராமரித்து, அவர்கள் மீது இரக்கம் காட்டுகிறாரோ, அவருக்குச் சொர்க்கம் நிச்சயமாக உறுதியாகிவிட்டது." மக்களில் ஒருவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இரண்டு பெண் பிள்ளைகள் இருந்தால் (அதே நன்மை கிடைக்குமா)?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "இரண்டு பெண் பிள்ளைகள் இருந்தாலும் (அதே நன்மை தான்)" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ مَنْ عَالَ ثَلاَثَ أَخَوَاتٍ

மூன்று சகோதரிகளைப் பராமரிப்பவர் பற்றிய பாடம்.

79

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مُكْمِلٍ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ بَشِيرٍ الْمُعَاوِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لاَ يَكُونُ لأَحَدٍ ثَلاَثُ بَنَاتٍ، أَوْ ثَلاَثُ أَخَوَاتٍ، فَيُحْسِنُ إِلَيْهِنَّ، إِلاَّ دَخَلَ الْجَنَّةَ.

அபூ சயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக கூறினார்கள்: "எந்தவொரு நபருக்கு மூன்று மகள்களோ அல்லது மூன்று சகோதரிகளோ இருந்து, அவர் அவர்களிடம் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டால், அவர் சுவனத்தில் நுழைவார் (என்பது உறுதி)."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ فَضْلِ مَنْ عَالَ ابْنَتَهُ الْمَرْدُودَةَ

தன் மகள் வீட்டிற்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட்ட பிறகு அவளைக் கவனித்துக் கொள்பவரின் சிறப்பு.

80

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُوسَى بْنُ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ لِسُرَاقَةَ بْنِ جُعْشُمٍ: أَلاَ أَدُلُّكَ عَلَى أَعْظَمِ الصَّدَقَةِ، أَوْ مِنْ أَعْظَمِ الصَّدَقَةِ؟ قَالَ: بَلَى يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: ابْنَتُكَ مَرْدُودَةٌ إِلَيْكَ، لَيْسَ لَهَا كَاسِبٌ غَيْرُكَ.

நபி (ஸல்) அவர்கள் சுராகா பின் ஜுஃஷும் (ரலி) அவர்களிடம் கேட்டார்கள்: "மிகப்பெரும் ஸதகாவை (அல்லது மிகப்பெரும் ஸதகாக்களில் ஒன்றை) நான் உமக்கு அறிவிக்கட்டுமா?"
அதற்கு அவர், "ஆம், நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்றார்.
அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களிடம் திருப்பியனுப்பப்பட்டு (அதாவது, விவாகரத்து செய்யப்பட்டோ, விதவையாகியோ அல்லது வேறு காரணத்தினாலோ உங்கள் பொறுப்பில் வந்து), உங்களைத் தவிர அவளுக்குச் சம்பாதிப்பவர் வேறு யாரும் இல்லாத நிலையில் இருக்கும் உங்கள் மகள் (அவளுக்குச் செலவழிப்பதாகும்)."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

81

حَدَّثَنَا بِشْرٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُوسَى قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي، عَنْ سُرَاقَةَ بْنِ جُعْشُمٍ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: يَا سُرَاقَةُ مِثْلَهُ.

சுராக்கா இப்னு ஜுஃஷும் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'யா சுராக்கா! (ஓ சுராக்காவே!)' என்று கூறி, (முன்னர்

அறிவிக்கப்பட்ட ஹதீஸின்) அதே கருத்தை (மீண்டும்) கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

82

حَدَّثَنَا حَيْوَةُ بْنُ شُرَيْحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ، عَنْ بَحِيرٍ، عَنْ خَالِدٍ، عَنِ الْمِقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرِبَ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَا أَطْعَمْتَ نَفْسَكَ فَهُوَ لَكَ صَدَقَةٌ، وَمَا أَطْعَمْتَ وَلَدَكَ فَهُوَ لَكَ صَدَقَةٌ، وَمَا أَطْعَمْتَ زَوْجَكَ فَهُوَ لَكَ صَدَقَةٌ، وَمَا أَطْعَمْتَ خَادِمَكَ فَهُوَ لَكَ صَدَقَةٌ.

அல்-மிக்தாம் இப்னு மஃதீகரிப் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற செவியுற்றார்கள்: “நீங்கள் உங்களுக்கு உணவளிப்பது உங்களுக்கு ஒரு சதகாவாகும். உங்கள் பிள்ளைக்கு நீங்கள் உணவளிப்பது உங்களுக்கு ஒரு சதகாவாகும். உங்கள் மனைவிக்கு நீங்கள் உணவளிப்பது உங்களுக்கு ஒரு சதகாவாகும். உங்கள் ஊழியருக்கு நீங்கள் உணவளிப்பது உங்களுக்கு ஒரு சதகாவாகும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ مَنْ كَرِهَ أَنْ يَتَمَنَّى مَوْتَ الْبَنَاتِ

பெண்குழந்தைகள் இறந்துவிட வேண்டும் என்று ஒருவர் விரும்புவதை வெறுத்தல்.

83

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ الْحَارِثِ أَبِي الرَّوَّاعِ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ: أَنَّ رَجُلاً كَانَ عِنْدَهُ، وَلَهُ بَنَاتٌ فَتَمَنَّى مَوْتَهُنَّ، فَغَضِبَ ابْنُ عُمَرَ فَقَالَ: أَنْتَ تَرْزُقُهُنَّ؟.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் ஒரு மனிதர் இருந்தார். அவருக்குப் பெண் பிள்ளைகள் இருந்தனர். (அவர்களின் பராமரிப்புச் சுமை காரணமாகவோ அல்லது சமூகக் கண்ணோட்டம் காரணமாகவோ) அவர் அப்பிள்ளைகள் இறந்துவிட வேண்டுமென ஆசைப்பட்டார். அப்போது இப்னு உமர் (ரழி)

கோபமடைந்து, "நீயா அவர்களுக்கு வாழ்வாதாரம் அளிக்கிறாய்?" என்று கேட்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

5. كتاب رعاية الأولاد

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

5. குழந்தைகளைப் பராமரித்தல்

بَابُ الْوَلَدُ مَبْخَلَةٌ مَجْبَنَةٌ

ஒரு குழந்தை கஞ்சத்தனத்தையும், கோழைத்தனத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

84

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: كَتَبَ إِلَيَّ هِشَامٌ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَوْمًا: وَاللَّهِ مَا عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ رَجُلٌ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ عُمَرَ، فَلَمَّا خَرَجَ رَجَعَ فَقَالَ: كَيْفَ حَلَفْتُ أَيْ بُنَيَّةُ؟ فَقُلْتُ لَهُ، فَقَالَ: أَعَزُّ عَلَيَّ، وَالْوَلَدُ أَلْوَطُ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் ஒரு நாள், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! பூமியின் மீது உமரை விட எனக்கு மிக விருப்பமான மனிதர் எவரும் இல்லை' என்று கூறினார்கள். பிறகு அவர்கள் (வீட்டை விட்டு) வெளியே சென்றுவிட்டு திரும்பி வந்து, 'என் அருமை மகளே! நான் எப்படி சத்தியம் செய்தேன்?' என்று கேட்டார்கள். நான் அதை அவர்களிடம் கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், '(உமர்) எனக்கு மிகவும் அருமையானவர் (மற்றும் மதிப்பிற்குரியவர்); ஆனால் பிள்ளை (இயற்கையாகவே மனதோடு) அதிகம் ஒட்டக்கூடியது' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

85

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مَهْدِيُّ بْنُ مَيْمُونٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي يَعْقُوبَ، عَنِ ابْنِ أَبِي نُعْمٍ قَالَ: كُنْتُ شَاهِدًا ابْنَ عُمَرَ إِذْ سَأَلَهُ رَجُلٌ عَنْ دَمِ الْبَعُوضَةِ؟ فَقَالَ: مِمَّنْ أَنْتَ؟ فَقَالَ: مِنْ أَهْلِ

الْعِرَاقِ، فَقَالَ: انْظُرُوا إِلَى هَذَا، يَسْأَلُنِي عَنْ دَمِ الْبَعُوضَةِ، وَقَدْ قَتَلُوا ابْنَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: هُمَا رَيْحَانَيَّ مِنَ الدُّنْيَا.

இப்னு அபீ நுஃஃம் கூறினார்கள்: 'நான் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் இருந்தேன். அப்போது ஒரு மனிதர் அவரிடம் கொசுவின் இரத்தம் பற்றிக் கேட்டார். அவர், 'நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். 'இராக்கைச் சேர்ந்தவன்' என்று அந்த மனிதர் பதிலளித்தார். அதற்கு இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இந்த மனிதரைப் பாருங்கள்! (இராக்வாசிகள்) நபி (ஸல்) அவர்களின் பேரரைக் (ஹுஸைன் ரழி) கொலை செய்திருக்கும்போது, இவர் கொசுவின் இரத்தம் பற்றிக் கேட்கிறார். 'அவர்கள் இருவரும் (ஹஸன் மற்றும் ஹுஸைன் ரழி) இவ்வுலகில் என் இரு நறுமண மலர்கள் ஆவார்கள்' என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டிருக்கிறேன்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ حَمْلِ الصَّبِيِّ عَلَى الْعَاتِقِ

ஒருவரின் தோள்களில் குழந்தையை சுமப்பது

86

حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ ثَابِتٍ قَالَ: سَمِعْتُ الْبَرَاءَ يَقُولُ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم وَالْحَسَنُ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ عَلَى عَاتِقِهِ، وَهُوَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ، إِنِّي أُحِبُّهُ فَأَحِبَّهُ.

அல்-பரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப் பார்த்தேன். அப்போது அல்-ஹஸன் (ரழி) அவர்கள் அவர்களின் தோளின் மீது இருந்தார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், ‘யா அல்லாஹ்! நான் இவரை நேசிக்கிறேன், எனவே நீயும் இவரை நேசிப்பாயாக’ என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الْوَلَدُ قُرَّةُ الْعَيْنِ

87

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا صَفْوَانُ بْنُ عَمْرٍو قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: جَلَسْنَا إِلَى الْمِقْدَادِ بْنِ الأَسْوَدِ يَوْمًا، فَمَرَّ بِهِ رَجُلٌ فَقَالَ: طُوبَى لِهَاتَيْنِ الْعَيْنَيْنِ اللَّتَيْنِ رَأَتَا رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم، وَاللَّهِ لَوَدِدْنَا أَنَّا رَأَيْنَا مَا رَأَيْتَ، وَشَهِدْنَا مَا شَهِدْتَ. فَاسْتُغْضِبَ، فَجَعَلْتُ أَعْجَبُ، مَا قَالَ إِلاَّ خَيْرًا، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْهِ فَقَالَ: مَا يَحْمِلُ الرَّجُلُ عَلَى أَنْ يَتَمَنَّى مُحْضَرًا غَيَّبَهُ اللَّهُ عَنْهُ؟ لاَ يَدْرِي لَوْ شَهِدَهُ كَيْفَ يَكُونُ فِيهِ؟ وَاللَّهِ، لَقَدْ حَضَرَ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم أَقْوَامٌ كَبَّهُمُ اللَّهُ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ فِي جَهَنَّمَ، لَمْ يُجِيبُوهُ وَلَمْ يُصَدِّقُوهُ، أَوَلاَ تَحْمَدُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ إِذْ أَخْرَجَكُمْ لاَ تَعْرِفُونَ إِلاَّ رَبَّكُمْ، فَتُصَدِّقُونَ بِمَا جَاءَ بِهِ نَبِيُّكُمْ صلى الله عليه وسلم، قَدْ كُفِيتُمُ الْبَلاَءَ بِغَيْرِكُمْ، وَاللَّهِ لَقَدْ بُعِثَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم عَلَى أَشَدِّ حَالٍ بُعِثَ عَلَيْهَا نَبِيٌّ قَطُّ، فِي فَتْرَةٍ وَجَاهِلِيَّةٍ، مَا يَرَوْنَ أَنَّ دِينًا أَفْضَلُ مِنْ عِبَادَةِ الأَوْثَانِ، فَجَاءَ بِفُرْقَانٍ فَرَّقَ بِهِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ، وَفَرَّقَ بِهِ بَيْنَ الْوَالِدِ وَوَلَدِهِ، حَتَّى إِنْ كَانَ الرَّجُلُ لَيَرَى وَالِدَهُ أَوْ وَلَدَهُ أَوْ أَخَاهُ كَافِرًا، وَقَدْ فَتَحَ اللَّهُ قُفْلَ قَلْبِهِ بِالإِيمَانِ، وَيَعْلَمُ أَنَّهُ إِنْ هَلَكَ دَخَلَ النَّارَ، فَلاَ تَقَرُّ عَيْنُهُ، وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّ حَبِيبَهُ فِي النَّارِ، وَأَنَّهَا لَلَّتِي قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: {وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ}.

ஜுபைர் பின் நுஃபைர் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நாங்கள் ஒருநாள் அல்-மிக்தாத் பின் அல்-அஸ்வத் (ரழி) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தோம். அப்போது ஒரு மனிதர் அவரைக் கடந்து சென்றார். அவர், "இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களைப் பார்த்த இந்த இரு கண்களுக்கும் 'டூபா' (நற்செய்தி) உண்டாகட்டும்! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நீங்கள் பார்த்ததை நாங்களும் பார்த்திருக்க வேண்டும்; நீங்கள் சாட்சியாக இருந்ததில் நாங்களும் சாட்சியாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம்" என்று கூறினார்.

இதைக் கேட்டு அல்-மிக்தாத் (ரழி) கோபமடைந்தார். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது; ஏனெனில் அந்த மனிதர் நல்லதையே கூறினார். பிறகு அல்-மிக்தாத் (ரழி) அந்த மனிதரை நோக்கித் திரும்பிச் சொன்னார்கள்:

"அல்லாஹ் ஒரு மனிதருக்கு மறைத்து வைத்த ஒரு காட்சியில் சமூகமளிக்க

வேண்டும் என்று அவர் ஏன் ஆசைப்பட வேண்டும்? அதில் அவர் கலந்துகொண்டிருந்தால் (அப்போது) அவரது நிலைமை என்னவாக இருந்திருக்கும் என்று அவருக்குத் தெரியாதே! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, எத்தனையோ கூட்டத்தினர் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் வாழ்ந்தார்கள்; (ஆனால்) அல்லாஹ் அவர்களை நரகத்தில் முகங்குப்புறத் தள்ளினான். அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களின் அழைப்பை ஏற்கவுமில்லை, அவர்களை உண்மைப்படுத்தவுமில்லை.

உங்கள் இறைவனைத் தவிர வேறு யாரையும் அறியாதவர்களாகவும், உங்கள் நபி (ஸல்) கொண்டுவந்ததை உண்மைப்படுத்துபவர்களாகவும் அல்லாஹ் உங்களை (இஸ்லாத்தில்) வெளிப்படுத்தினானே, அதற்காக நீங்கள் அல்லாஹ்வைப் புகழ மாட்டீர்களா? மற்றவர்கள் மூலம் நீங்கள் சோதனை (பலா)யிலிருந்து காக்கப்பட்டுள்ளீர்கள் (அதாவது ஸஹாபாக்கள் பட்ட கஷ்டங்கள் உங்களுக்கு இல்லை).

அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மிகக் கடுமையான ஒரு சூழ்நிலையில்தான் அனுப்பப்பட்டார்கள். அது நபித்துவத் தொடரின் இடைவெளியாகவும், அறியாமைக் காலமாகவும் (ஜாஹிலிய்யா) இருந்தது. சிலை வழிபாட்டை விடச் சிறந்த மார்க்கம் எதுவும் இருப்பதாக மக்கள் கருதவில்லை. இந்நிலையில், சத்தியத்திற்கும் அசத்தியத்திற்கும், தந்தைக்கும் மகனுக்கும் இடையில் பிரித்துக்காட்டும் 'அல்-ஃபுர்கான்' (என்னும் வேதத்)துடன் நபி (ஸல்) அவர்கள் வந்தார்கள்.

(அக்காலத்தில்) ஒரு மனிதர் தனது தந்தையோ, தனது மகனோ அல்லது தனது சகோதரனோ காஃபிராக (இறைமறுப்பாளராக) இருப்பதைப் பார்ப்பார். அல்லாஹ் இவருடைய இதயத்தின் பூட்டை ஈமானைக் கொண்டு திறந்திருப்பான். (இறைமறுப்பில் இருக்கும்) அந்த உறவினர் அழிந்தால் நரகத்திற்குத்தான் செல்வார் என்பதை இவர் அறிவார். தன் நேசத்திற்குரியவர் நரகத்தில் இருப்பதை அறிந்து இவரது கண்கள் குளிர்ச்சியடையாது. இதையே வல்லமையும் மாண்பும் மிக்க அல்லாஹ் (திருக்குர்ஆனில் 25:74 வசனத்தில்) கூறுகிறான்:

'வல்லதீன யகூலூன ரப்பனா ஹப் லனா மின் அஸ்வாஜினா வ துர்ரியாதினா குர்ரத அஃயுன்'

(பொருள்: மேலும் அவர்கள், 'எங்கள் இறைவா! எங்கள் மனைவியரிடமிருந்தும், எங்கள் மக்களிடமிருந்தும் எங்களுக்குக் கண்குளிர்ச்சியைத் தருவாயாக!' என்று கூறுவார்கள்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ مَنْ دَعَا لِصَاحِبِهِ أَنْ أَكْثِرْ مَالَهُ وَوَلَدَهُ

ஒருவர் தனது நண்பருக்காக, அவருடைய செல்வமும், சந்ததிகளும் பெருக வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்வது பற்றிய பாடம்.

88

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يَوْمًا، وَمَا هُوَ إِلَّا أَنَا وَأُمِّي وَأُمُّ حَرَامٍ خَالَتِي، إِذْ دَخَلَ عَلَيْنَا فَقَالَ لَنَا: أَلَا أُصَلِّي بِكُمْ؟ وَذَاكَ فِي غَيْرِ وَقْتِ صَلَاةٍ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: فَأَيْنَ جَعَلَ أَنَسًا مِنْهُ؟ فَقَالَ: جَعَلَهُ عَنْ يَمِينِهِ؟ ثُمَّ صَلَّى بِنَا، ثُمَّ دَعَا لَنَا أَهْلَ الْبَيْتِ بِكُلِّ خَيْرٍ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، فَقَالَتْ أُمِّي: يَا رَسُولَ اللهِ، خُوَيْدِمُكَ، ادْعُ اللَّهَ لَهُ، فَدَعَا لِي بِكُلِّ خَيْرٍ، كَانَ فِي آخِرِ دُعَائِهِ أَنْ قَالَ: اللَّهُمَّ أَكْثِرْ مَالَهُ وَوَلَدَهُ، وَبَارِكْ لَهُ.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'நான் ஒரு நாள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அங்கே என்னையும், என் தாயாரையும், என் தாயின் சகோதரி உம்மு ஹராம் அவர்களையும் தவிர (வேறு யாரும்) இருக்கவில்லை. அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் வந்து, 'நான் உங்களுக்குத் தொழுகை நடத்தி வைக்கட்டுமா?' என்று கேட்டார்கள். அது (கடமையான) தொழுகை நேரமாக இருக்கவில்லை.'

(இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த) கூட்டத்திலிருந்த ஒரு மனிதர், 'நபி (ஸல்) அவர்கள் அனஸ்ஸை தங்களுக்கு எங்கே நிற்க வைத்தார்கள்?' என்று கேட்டார். அதற்கு (அறிவிப்பாளர்), 'அவரைத் தங்களுக்கு வலப்புறம் நிற்க வைத்தார்கள்' என்று பதிலளித்தார்.

(மீண்டும் அனஸ் (ரலி) கூறினார்கள்:) 'பிறகு அவர்கள் எங்களுக்குத் தொழுகை நடத்தினார்கள். பிறகு எங்கள் வீட்டாராகிய எங்களுக்காக இம்மை, மறுமையின் அனைத்து நன்மைகளையும் வேண்டிப் பிரார்த்தித்தார்கள். அப்போது என் தாயார், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! தங்களுடைய இந்தச் சின்னஞ்சிறு ஊழியருக்காக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தியுங்கள்' என்று கூறினார்கள். உடனே அவர்கள் எனக்காக அனைத்து நன்மைகளையும் வேண்டிப் பிரார்த்தித்தார்கள். அவர்களின் பிரார்த்தனையின் இறுதியில் பின்வருமாறு கூறினார்கள்:

'அல்லாஹும்ம அக்ஸிர் மாலஹு வ வலதஹு, வ பாரிக் லஹு'

(பொருள்: யா அல்லாஹ்! இவரின் செல்வத்தையும் மக்கட்செல்வத்தையும் அதிகப்படுத்துவாயாக! மேலும் இவருக்கு அருள் புரிவாயாக!)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الْوَالِدَاتُ رَحِيمَاتٌ

தாய்மார்கள் இரக்கமுள்ளவர்கள்

89

حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ فَضَالَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ عَبْدِ اللهِ الْمُزَنِيُّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: جَاءَتِ امْرَأَةٌ إِلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَأَعْطَتْهَا عَائِشَةُ ثَلَاثَ تَمَرَاتٍ، فَأَعْطَتْ كُلَّ صَبِيٍّ لَهَا تَمْرَةً، وَأَمْسَكَتْ لِنَفْسِهَا تَمْرَةً، فَأَكَلَ الصِّبْيَانُ التَّمْرَتَيْنِ وَنَظَرَا إِلَى أُمِّهِمَا، فَعَمَدَتْ إِلَى التَّمْرَةِ فَشَقَّتْهَا، فَأَعْطَتْ كُلَّ صَبِيٍّ نِصْفَ تَمْرَةٍ، فَجَاءَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَأَخْبَرَتْهُ عَائِشَةُ فَقَالَ: وَمَا يُعْجِبُكِ مِنْ ذَلِكَ؟ لَقَدْ رَحِمَهَا اللَّهُ بِرَحْمَتِهَا صَبِيَّيْهَا.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு பெண் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் வந்தார். ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அப்பெண்ணிற்கு மூன்று பேரீச்சம்பழங்களைக் கொடுத்தார்கள். அப்பெண் தனது ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஒரு பேரீச்சம்பழத்தைக் கொடுத்தார்; ஒரு பேரீச்சம்பழத்தைத் தனக்காக வைத்துக்கொண்டார். அந்தக் குழந்தைகள் இரண்டு பேரீச்சம்பழங்களையும் சாப்பிட்டுவிட்டு, பிறகு தங்கள் தாயைப் பார்த்தன (மேலும் கேட்கும் பாவனையில்). அவர் (மீதமிருந்த) அந்தப் பேரீச்சம்பழத்தை எடுத்து, அதை இரண்டாகப் பிளந்து, ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் அதில் பாதியைக் கொடுத்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள் வந்தார்கள். ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் நடந்ததை அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இது உனக்கு ஆச்சரியமளிக்கிறதா? அவள் தன் இரண்டு குழந்தைகளின் மீது காட்டிய கருணையின் காரணமாக, அல்லாஹ் நிச்சயமாக அவளுக்கு அருள்புரிந்துவிட்டான்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) — صحيح (الألباني)

بَابُ قُبْلَةِ الصِّبْيَانِ

குழந்தைகளை முத்தமிடுதல்

90

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: أَتُقَبِّلُونَ صِبْيَانَكُمْ؟ فَمَا نُقَبِّلُهُمْ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: أَوَ أَمْلِكُ لَكَ أَنْ نَزَعَ اللَّهُ مِنْ قَلْبِكَ الرَّحْمَةَ؟.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒரு கிராமவாசி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'நீங்கள் உங்கள் குழந்தைகளை முத்தமிடுகிறீர்களா? நாங்களோ அவர்களை முத்தமிடுவதில்லை' என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அல்லாஹ் உமது உள்ளத்திலிருந்து கருணையை நீக்கிவிட்டிருக்க, உமக்காக (அதை மீண்டும் கொண்டுவர அல்லது உமது நிலையை மாற்ற) நான் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறேனா?' என்று கூறினார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

91

حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: قَبَّلَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَعِنْدَهُ الْأَقْرَعُ بْنُ حَابِسٍ التَّمِيمِيُّ جَالِسٌ، فَقَالَ الْأَقْرَعُ: إِنَّ لِي عَشَرَةً مِنَ الْوَلَدِ مَا قَبَّلْتُ مِنْهُمْ أَحَدًا. فَنَظَرَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم ثُمَّ قَالَ: مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يُرْحَمُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தம்முடன் அல்-அக்ரஃ இப்னு ஹாபிஸ் அத்-தமீமீ (ரழி) அவர்கள் அமர்ந்திருந்தபோது, ஹசன் இப்னு அலி (ரழி) அவர்களை முத்தமிட்டார்கள். அல்-அக்ரஃ (ரழி) அவர்கள், 'எனக்கு பத்து பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள், அவர்களில் ஒருவரைக் கூட நான் முத்தமிட்டதில்லை' என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரைப் பார்த்துவிட்டு, 'யார் கருணை காட்டவில்லையோ, அவர் மீது கருணை காட்டப்படாது' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ أَدَبِ الْوَالِدِ وَبِرِّهِ لِوَلَدِهِ

பெற்றோர் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு நற்பண்புகளைக் கற்பிப்பதும்,

அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளும்.

92

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ نُمَيْرِ بْنِ أَوْسٍ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَاهُ يَقُولُ: كَانُوا يَقُولُونَ: الصَّلاَحُ مِنَ اللهِ، وَالأَدَبُ مِنَ الآبَاءِ.

நுமைர் இப்னு அவ்ஸ் கூறினார்கள்: "அவர்கள் கூறுவார்கள்: 'சீர்மை (நற்குணம்) அல்லாஹ்விடமிருந்தும், ஒழுக்கம் (நற்பண்பு) தந்தையர்களிடமிருந்தும் வருகின்றன.'"

*ஹதீஸ் தரம் : ளயீ**ஃ**ப் (அல்-அல்பானீ)*

ضعيف (الألباني)

93

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الأَعْلَى بْنُ عَبْدِ الأَعْلَى الْقُرَشِيُّ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدَ، عَنْ عَامِرٍ، أَنَّ النُّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ حَدَّثَهُ، أَنَّ أَبَاهُ انْطَلَقَ بِهِ إِلَى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَحْمِلُهُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنِّي أُشْهِدُكَ أَنِّي قَدْ نَحَلْتُ النُّعْمَانَ كَذَا وَكَذَا، فَقَالَ: أَكُلَّ وَلَدِكَ نَحَلْتَ؟ قَالَ: لاَ، قَالَ: فَأَشْهِدْ غَيْرِي، ثُمَّ قَالَ: أَلَيْسَ يَسُرُّكَ أَنْ يَكُونُوا فِي الْبِرِّ سَوَاءً؟ قَالَ: بَلَى، قَالَ: فَلاَ إِذًا.

அன்-நுஃமான் இப்னு பஷீர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: (நான் குழந்தையாக இருந்தபோது) எனது தந்தை என்னை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் தூக்கிக்கொண்டு சென்றார்கள். அவர் (தந்தை) கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் நுஃமானுக்கு இன்னின்னதை (ஒரு குறிப்பிட்ட அன்பளிப்பை) கொடுத்துள்ளேன் என்பதற்கு தங்களைச் சாட்சியாக ஆக்குகிறேன்." நபி (ஸல்) அவர்கள், "உமது பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் (இது போன்றே) கொடுத்தீரா?" என்று கேட்டார்கள். "இல்லை," என்று அவர் பதிலளித்தார்கள். அவர் (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியானால், இதற்கு என்னையன்றி வேறு ஒருவரை சாட்சியாக்கிக்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவர்கள் அனைவரும் உமக்கு நன்செய்வதில் சமமாக இருப்பதை நீர் விரும்பவில்லையா?" என்று கேட்டார்கள். "ஆம், நிச்சயமாக," என்று அவர் பதிலளித்தார்கள். அவர் (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியானால், அவ்வாறு (ஒரு பிள்ளைக்கு மட்டும் அதிகமாகக் கொடுத்து பாகுபாடு) செய்யாதீர்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ بِرِّ الْأَبِ لِوَلَدِهِ

ஒரு தந்தை தன் பிள்ளைக்குச் செய்யும் கடமை.

94

حَدَّثَنَا ابْنُ مَخْلَدٍ، عَنْ عِيسَى بْنِ يُونُسَ، عَنِ الْوَصَّافِيِّ، عَنْ مُحَارِبِ بْنِ دِثَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: إِنَّمَا سَمَّاهُمُ اللَّهُ أَبْرَارًا، لأَنَّهُمْ بَرُّوا الآبَاءَ وَالأَبْنَاءَ، كَمَا أَنَّ لِوَالِدِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، كَذَلِكَ لِوَلَدِكَ عَلَيْكَ حَقٌّ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ் அவர்களை 'நல்லோர்' (அல்-அப்ரார்) என்று அழைத்தான். ஏனென்றால், அவர்கள் பெற்றோரிடமும் பிள்ளைகளிடமும் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டார்கள். உமது தந்தைக்கு உம்மீது உரிமை இருப்பது போலவே, உமது பிள்ளைக்கும் உம்மீது உரிமை இருக்கிறது.'

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி)

ضعيف (الألباني)

بَابُ مَنْ لا يَرْحَمُ لا يُرْحَمُ

யார் கருணை காட்டவில்லையோ அவருக்கு கருணை காட்டப்படமாட்டாது

95

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، عَنْ شَيْبَانَ، عَنْ فِرَاسٍ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ لا يَرْحَمُ لا يُرْحَمُ.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் (பிறர் மீது) இரக்கம் காட்டவில்லையோ, அவருக்கு (அல்லாஹ்வின் புறத்திலிருந்து) இரக்கம் காட்டப்படாது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

96

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ وَهْبٍ، وَأَبِي ظَبْيَانَ، عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: لاَ يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ لا يَرْحَمُ النَّاسَ.

ஜரீர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள், 'மக்களுக்கு இரக்கம் காட்டாதவருக்கு அல்லாஹ் இரக்கம் காட்ட மாட்டான்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

97

وَعَنْ عَبْدَةَ، عَنِ ابْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ قَيْسٍ، عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَنْ لاَ يَرْحَمِ النَّاسَ لاَ يَرْحَمْهُ اللَّهُ.

அப்தா (ரஹ்) அவர்கள் இப்னு அபீ காலித் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்தும், அவர்கள் கைஸ் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்தும், அவர்கள் ஜரீர் பின் அப்தில்லாஹ் (ரலி) அவர்களிடமிருந்தும் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களுக்கு (அனைத்து மனிதர்களுக்கும், ஏன், உயிரினங்களுக்கும்) இரக்கம் காட்டாதவருக்கு அல்லாஹ் இரக்கம் காட்டமாட்டான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

98

وَعَنْ عَبْدَةَ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَتَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم نَاسٌ مِنَ الأَعْرَابِ، فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ مِنْهُمْ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَتُقَبِّلُونَ الصِّبْيَانَ، فَوَاللَّهِ مَا نُقَبِّلُهُمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: أَوَ أَمْلِكُ إِنْ كَانَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ نَزَعَ مِنْ قَلْبِكَ الرَّحْمَةَ؟.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“சில அரேபியப் பாலைவனவாசிகள் (நாடோடிகள்) நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்), ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீங்கள் குழந்தைகளை முத்தமிடுவீர்களா? அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நாங்கள் அவர்களை முத்தமிடுவதில்லை’ என்று கூறினார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ‘அல்லாஹ் உமது இதயத்திலிருந்து இரக்கத்தை அகற்றிவிட்டிருந்தால், (அதை உமக்கு நான் எப்படித் தர முடியும்? அல்லது அதை நான் எப்படி மீட்டெடுக்க முடியும்?) அதற்கு நான் என்ன செய்ய முடியும்?’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

99

حَدَّثَنَا أَبُو النُّعْمَانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي عُثْمَانَ، أَنَّ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ اسْتَعْمَلَ رَجُلاً، فَقَالَ الْعَامِلُ: إِنَّ لِي كَذَا وَكَذَا مِنَ الْوَلَدِ، مَا قَبَّلْتُ وَاحِدًا مِنْهُمْ، فَزَعَمَ عُمَرُ، أَوْ قَالَ عُمَرُ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لاَ يَرْحَمُ مِنْ عِبَادِهِ إِلاَّ أَبَرَّهُمْ.

அபூ உத்மான் அறிவித்தார்கள்: உமர் (ரழி) அவர்கள் ஒரு மனிதரை ஆளுநராக நியமித்தார்கள். அந்த ஆளுநர், "எனக்கு இத்தனை குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள்; நான் அவர்களில் எவரையும் முத்தமிட்டதில்லை" என்றார். உமர் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ் தன் அடியார்களில் மிகவும் நல்லவர்களுக்கே (அதாவது, இரக்கமும் அன்பும் காட்டுபவர்களுக்கே) கருணை காட்டுவான்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ الرَّحْمَةُ مِئَةُ جُزْءٍ

கருணை நூறு பாகங்களைக் கொண்டுள்ளது

100

حَدَّثَنَا الْحَكَمُ بْنُ نَافِعٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيِّبِ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: جَعَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

الرَّحْمَةَ مِئَةَ جُزْءٍ، فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ، وَأَنْزَلَ فِي الأَرْضِ جُزْءًا وَاحِدًا، فَمِنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ يَتَرَاحَمُ الْخَلْقُ، حَتَّى تَرْفَعَ الْفَرَسُ حَافِرَهَا عَنْ وَلَدِهَا، خَشْيَةَ أَنْ تُصِيبَهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'சர்வவல்லமையுள்ள அல்லாஹ் கருணையை நூறு பகுதிகளாக ஆக்கினான். அவன் தொண்ணூற்றொன்பது பகுதிகளைத் தன்னிடம் வைத்துக்கொண்டான், மேலும் ஒரு பகுதியை பூமிக்கு இறக்கினான். அந்த ஒரே ஒரு பகுதியின் காரணமாகவே படைப்பினங்கள் ஒன்றுக்கொன்று கருணை காட்டுகின்றன, எந்த அளவிற்கு என்றால், ஒரு குதிரை கூட தன் குட்டியை (தவறுதலாக) மிதித்துவிடக் கூடாது என்ற அச்சத்தில் தன் குளம்பை அதனிடமிருந்து உயர்த்திக் கொள்கிறது.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

6. كتاب الْجَارِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

6. அண்டை வீட்டார்

101

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو بَكْرِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَمْرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَا زَالَ جِبْرِيلُ صلى الله عليه وسلم يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُوَرِّثُهُ.

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள், அண்டை வீட்டார் குறித்து எனக்குத் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டேயிருந்தார்கள். எந்த அளவிற்கென்றால், அவர் (ஜிப்ரீல்), அண்டை வீட்டாரை (எனக்கு) வாரிசாகவும் ஆக்கிவிடுவாரோ என்று நான் எண்ணினேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

102

حَدَّثَنَا صَدَقَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرٍو، عَنْ نَافِعِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ أَبِي شُرَيْحٍ الْخُزَاعِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ فَلْيُحْسِنْ إِلَى جَارِهِ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ.

அபூ ஷுரைஹ் அல்-குஸாஈ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்புபவர் தம் அண்டை வீட்டாருக்கு நன்மை செய்யட்டும். அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்புபவர் தம் விருந்தினரைக் கண்ணியப்படுத்தட்டும்.

அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்புபவர் நல்லதைச் சொல்லட்டும் அல்லது மௌனமாக இருக்கட்டும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ حَقِّ الْجَارِ

அண்டை வீட்டாரின் உரிமை

103

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا ظَبْيَةَ الْكَلَاعِيَّ قَالَ: سَمِعْتُ الْمِقْدَادَ بْنَ الْأَسْوَدِ يَقُولُ: سَأَلَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم أَصْحَابَهُ عَنِ الزِّنَا؟ قَالُوا: حَرَامٌ، حَرَّمَهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، فَقَالَ: لَأَنْ يَزْنِيَ الرَّجُلُ بِعَشْرِ نِسْوَةٍ، أَيْسَرُ عَلَيْهِ مِنْ أَنْ يَزْنِيَ بِامْرَأَةِ جَارِهِ، وَسَأَلَهُمْ عَنِ السَّرِقَةِ؟ قَالُوا: حَرَامٌ، حَرَّمَهَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَرَسُولُهُ، فَقَالَ: لَأَنْ يَسْرِقَ مِنْ عَشَرَةِ أَهْلِ أَبْيَاتٍ، أَيْسَرُ عَلَيْهِ مِنْ أَنْ يَسْرِقَ مِنْ بَيْتِ جَارِهِ.

அல்-மிக்தாத் இப்னுல் அஸ்வத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம் தோழர்களிடம் விபச்சாரத்தைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அது ஹராம். அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் அதனை ஹராமாக்கியுள்ளார்கள்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஒருவர் பத்து பெண்களுடன் விபச்சாரம் செய்வது, தன் அண்டை வீட்டுக்காரரின் மனைவியுடன் விபச்சாரம் செய்வதை விட இலேசானதாகும் (பாவத்தின் தீவிரத்தில் குறைவானதாகும்)" என்று கூறினார்கள். பின்னர், அவர்கள் திருட்டைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அது ஹராம். அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் அதனை ஹராமாக்கியுள்ளார்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஒருவர் பத்து வீடுகளில் திருடுவது, தன் அண்டை வீட்டுக்காரரின் வீட்டில் திருடுவதை விட இலேசானதாகும் (பாவத்தின் தீவிரத்தில் குறைவானதாகும்)" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ يَبْدَأُ بِالْجَارِ

அண்டை வீட்டாரிடம் தொடங்குங்கள்

104

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مِنْهَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُوَرِّثُهُ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் அண்டை வீட்டார் விஷயத்தில் எனக்குத் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டேயிருந்தார்கள். எந்த அளவிற்கென்றால், அவர்களை வாரிசுகளாக ஆக்கிவிடுவார்களோ (அதாவது, சொத்தில் பங்குதாரர்களாக ஆக்கிவிடுவார்களோ) என்று நான் எண்ணினேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

105

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ شَابُورَ، وَأَبِي إِسْمَاعِيلَ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو، أَنَّهُ ذُبِحَتْ لَهُ شَاةٌ، فَجَعَلَ يَقُولُ لِغُلاَمِهِ: أَهْدَيْتَ لِجَارِنَا الْيَهُودِيِّ؟ أَهْدَيْتَ لِجَارِنَا الْيَهُودِيِّ؟ سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُوَرِّثُهُ.

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரலி) அவர்களுக்காக ஓர் ஆடு அறுக்கப்பட்டபோது, அவர் தனது பணியாளரிடம், "நமது யூத அண்டை வீட்டாருக்கு (இந்த இறைச்சியிலிருந்து) அன்பளிப்புச் செய்தாயா? நமது யூத அண்டை வீட்டாருக்கு (ஏதேனும்) அன்பளிப்புச் செய்தாயா?" என்று கேட்டார்கள். (பிறகு), "ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் அண்டை வீட்டார் குறித்து எனக்குத் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டே இருந்தார்கள். எந்த அளவிற்கென்றால், அவர்களை வாரிசாக ஆக்கிவிடுவாரோ என்று நான் எண்ணினேன்" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டுள்ளேன் என்றார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

106

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ قَالَ: سَمِعْتُ يَحْيَى بْنَ سَعِيدٍ يَقُولُ: حَدَّثَنِي أَبُو بَكْرٍ، أَنَّ عَمْرَةَ حَدَّثَتْهُ، أَنَّهَا سَمِعَتْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا تَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ لَيُوَرِّثُهُ.

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சொல்லக் கேட்டேன்: "அண்டை வீட்டாரைப் பற்றி (வானவர்) ஜிப்ரீல் என்னிடம் வலியுறுத்திக் கொண்டே இருந்தார்; எந்த அளவிற்கென்றால், அண்டை வீட்டாரை (என்) வாரிசாகவும் ஆக்கிவிடுவாரோ என்று நான் எண்ணினேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ يَهْدِي إِلَى أَقْرَبِهِمْ بَابًا

அருகிலுள்ள அண்டை வீட்டாருக்கு நீங்கள் கொடுங்கள்.

107

حَدَّثَنَا حَجَّاجُ بْنُ مِنْهَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو عِمْرَانَ قَالَ: سَمِعْتُ طَلْحَةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّ لِي جَارَيْنِ، فَإِلَى أَيِّهِمَا أُهْدِي؟ قَالَ: إِلَى أَقْرَبِهِمَا مِنْكِ بَابًا.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, எனக்கு இரண்டு அண்டை வீட்டார் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் யாருக்கு நான் என் அன்பளிப்பைக் கொடுக்க வேண்டும்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'அவர்களில் யாருடைய வாசல் உனக்கு மிக அருகில் இருக்கிறதோ அவருக்கே' என்று பதிலளித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

108

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي عِمْرَانَ الْجَوْنِيِّ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللهِ، رَجُلٌ مِنْ بَنِي تَيْمِ بْنِ مُرَّةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّ لِي جَارَيْنِ، فَإِلَى أَيِّهِمَا أُهْدِي؟ قَالَ: إِلَى أَقْرَبِهِمَا مِنْكِ بَابًا.

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்கு இரண்டு அண்டை வீட்டார்கள் உள்ளனர். அவ்விருவரில் யாருக்கு நான் அன்பளிப்புச் செய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் (நபி (ஸல்)), "அவ்விருவரில் யாருடைய வாசல் உனக்கு மிக நெருக்கமாக இருக்கிறதோ அவருக்கு (முதலில் அன்பளிப்புச் செய்)" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الْأَدْنَى فَالْأَدْنَى مِنَ الْجِيرَانِ

அருகிலுள்ள அண்டை வீட்டார், பின்னர் அடுத்த அருகிலுள்ள அண்டை வீட்டார்

109

حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ الْحَسَنِ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الْجَارِ، فَقَالَ: أَرْبَعِينَ دَارًا أَمَامَهُ، وَأَرْبَعِينَ خَلْفَهُ، وَأَرْبَعِينَ عَنْ يَمِينِهِ، وَأَرْبَعِينَ عَنْ يَسَارِهِ.

ஹஸன் (ரஹ்) அவர்களிடம் அயலவர் குறித்துக் கேட்கப்பட்டபோது, அவர்கள் கூறினார்கள்: "(ஒருவருக்கு) முன்னால் உள்ள நாற்பது வீடுகளும், பின்னால் உள்ள நாற்பது வீடுகளும், வலதுபுறத்தில் உள்ள நாற்பது வீடுகளும், இடதுபுறத்தில் உள்ள நாற்பது வீடுகளும் (அயலவர் ஆவர்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

110

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِكْرِمَةُ بْنُ عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلْقَمَةُ بْنُ بَجَالَةَ بْنِ زَبْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: وَلَا يَبْدَأُ بِجَارِهِ الْأَقْصَى قَبْلَ الْأَدْنَى، وَلَكِنْ يَبْدَأُ بِالْأَدْنَى قَبْلَ الْأَقْصَى.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: (ஒருவர்) தனது நெருங்கிய அண்டை வீட்டாரை விட தொலைவில் உள்ள அண்டை வீட்டாரிடம் (உதவி செய்வதை, அன்பளிப்பு வழங்குவதை அல்லது நன்மையை) துவங்க வேண்டாம். மாறாக, தொலைவில் உள்ள அண்டை வீட்டாரை விட நெருங்கிய அண்டை வீட்டாரிடமிருந்தே (அவற்றை) துவங்கவும்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீ்ஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ مَنْ أَغْلَقَ الْبَابَ عَلَى الْجَارِ

தனது அண்டை வீட்டாருக்கு கதவை மூடுபவரின் பாடம்.

111

حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ السَّلَامِ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: لَقَدْ أَتَى عَلَيْنَا زَمَانٌ، أَوْ قَالَ: حِينٌ، وَمَا أَحَدٌ أَحَقُّ بِدِينَارِهِ وَدِرْهَمِهِ مِنْ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ، ثُمَّ الْآنَ الدِّينَارُ وَالدِّرْهَمُ أَحَبُّ إِلَى أَحَدِنَا مِنْ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ، سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: كَمْ مِنْ جَارٍ مُتَعَلِّقٌ بِجَارِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ: يَا رَبِّ، هَذَا أَغْلَقَ بَابَهُ دُونِي، فَمَنَعَ مَعْرُوفَهُ.

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எங்களுக்கு ஒரு காலம் (அல்லது ஒரு நேரம்) வந்தது; (அப்போது) தனது முஸ்லிம் சகோதரரை விட தனது தீனார் மற்றும் திர்ஹமுக்கு (தனக்கு) அதிக உரிமை இருப்பதாக யாரும் கருதவில்லை. ஆனால் இப்போது, நம் ஒருவருக்குத் தனது முஸ்லிம் சகோதரரை விட தீனாரும் திர்ஹமுமே அதிக விருப்பத்திற்குரியதாக ஆகிவிட்டது. நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டுள்ளேன்: 'மறுமை நாளில் எத்தனையோ அண்டை வீட்டார் தம் அண்டை வீட்டாரைப் பற்றிக்கொண்டு, 'என் இறைவா! இவன் எனக்குத் தன் வாசலை அடைத்துக்கொண்டான்; தனது உபகாரத்தை எனக்குத் தடுத்துவிட்டான்' என்று கூறுவார்கள்'."

حسن لغيره (الألباني) *ஹதீஸ் தரம் : பிறிதின் துணையால் ஹஸன் (அல்பானி)*

بَابُ لَا يَشْبَعُ دُونَ جَارِهِ

ஒருவர் தனது அண்டை வீட்டாரின் நிலையை கவனிக்காமல் தனது வயிறு நிரம்ப உண்ணக்கூடாது

112

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي بَشِيرٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ الْمُسَاوِرِ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ يُخْبِرُ ابْنَ الزُّبَيْرِ يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: لَيْسَ الْمُؤْمِنُ الَّذِي يَشْبَعُ وَجَارُهُ جَائِعٌ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் இப்னு அஸ்ஸுபைர் (ரழி) அவர்களிடம், "நான் நபி (ஸல்) அவர்கள், 'தன் அண்டை வீட்டார் பசித்திருக்க, தான் வயிறு நிரம்பியிருப்பவன் (முழுமையான) முஃமின் அல்ல' என்று கூறக் கேட்டேன்" என்று தெரிவித்தார்கள்.

صحيح (الألباني) *ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)*

بَابُ يُكْثِرُ مَاءَ الْمَرَقِ فَيَقْسِمُ فِي الْجِيرَانِ

தாம்பத்திய உறவு கொள்ளும் போது குழம்பு அதிகமாக இருந்தால், அது இருவருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது

113

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي عِمْرَانَ الْجَوْنِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ الصَّامِتِ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: أَوْصَانِي خَلِيلِي صلى الله عليه وسلم بِثَلَاثٍ: أَسْمَعُ وَأُطِيعُ وَلَوْ لِعَبْدٍ مُجَدَّعِ الْأَطْرَافِ، وَإِذَا صَنَعْتَ مَرَقَةً فَأَكْثِرْ مَاءَهَا، ثُمَّ انْظُرْ أَهْلَ بَيْتٍ مِنْ جِيرَانِكَ، فَأَصِبْهُمْ مِنْهُ بِمَعْرُوفٍ، وَصَلِّ الصَّلَاةَ لِوَقْتِهَا، فَإِنْ وَجَدْتَ الْإِمَامَ قَدْ صَلَّى، فَقَدْ أَحْرَزْتَ صَلَاتَكَ، وَإِلَّا فَهِيَ نَافِلَةٌ.

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: என் உற்ற நண்பர் (முஹம்மது நபி ஸல்) அவர்கள் எனக்கு மூன்று விஷயங்களை அறிவுறுத்தினார்கள்: (ஆட்சியாளர்) கை, கால்கள் துண்டிக்கப்பட்ட ஓர் அடிமையாக இருந்தாலும் (அவருக்குச்) செவியேற்று, கீழ்ப்படி. நீ குழம்பு சமைத்தால் அதில் தண்ணீரை அதிகப்படுத்து; பிறகு உன் அண்டை வீட்டாரில் ஒரு வீட்டாரைக் கவனித்து, அதிலிருந்து அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வழங்கு. தொழுகையை அதற்குரிய நேரத்தில் தொழுதுகொள். (பின்னர் நீ பள்ளிக்குச் சென்று) இமாம் (ஏற்கனவே) தொழுதுவிட்டதாக நீ கண்டால், (உன் கடமையான) தொழுகையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டாய் (அதை நிறைவேற்றிவிட்டாய்). இல்லையெனில் (இமாமுடன் நீ தொழுவது) அது உனக்கு உபரித் தொழுகையாக (நஃபிலாக) அமையும்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

114

حَدَّثَنَا الْحُمَيْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَبْدِ الصَّمَدِ الْعَمِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عِمْرَانَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ الصَّامِتِ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: يَا أَبَا ذَرٍّ، إِذَا طَبَخْتَ مَرَقَةً فَأَكْثِرْ مَاءَ الْمَرَقَةِ، وَتَعَاهَدْ جِيرَانَكَ، أَوِ اقْسِمْ فِي جِيرَانِكَ.

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அபூ தர்ரே! நீர் குழம்பு (அல்லது சூப்) சமைத்தால், அதில் தண்ணீரை அதிகப்படுத்துவீராக! மேலும், உமது அண்டை வீட்டாரைக் கவனிப்பீராக; அல்லது உமது அண்டை வீட்டாருக்கு அதைப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பீராக."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ خَيْرِ الْجِيرَانِ

சிறந்த அண்டை வீட்டார்

115

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَيْوَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُرَحْبِيلُ بْنُ شَرِيكٍ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحُبُلِيَّ يُحَدِّثُ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، عَنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله

عليه وسلم أَنَّهُ قَالَ: خَيْرُ الأَصْحَابِ عِنْدَ اللهِ تَعَالَى خَيْرُهُمْ لِصَاحِبِهِ، وَخَيْرُ الْجِيرَانِ عِنْدَ اللهِ تَعَالَى خَيْرُهُمْ لِجَارِهِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னு அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "சர்வவல்லமையுள்ள அல்லாஹ்விடம் தோழர்களில் சிறந்தவர், தம் தோழரிடம் சிறந்தவரே ஆவார். மேலும், சர்வவல்லமையுள்ள அல்லாஹ்விடம் அண்டை வீட்டார்களில் சிறந்தவர், தம் அண்டை வீட்டாரிடம் சிறந்தவரே ஆவார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الْجَارِ الصَّالِحِ

நல்ல அண்டை வீட்டார் பற்றிய பாடம்

116

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ قَالَ: حَدَّثَنِي خَمِيلٌ، عَنْ نَافِعِ بْنِ عَبْدِ الْحَارِثِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مِنْ سَعَادَةِ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ: الْمَسْكَنُ الْوَاسِعُ، وَالْجَارُ الصَّالِحُ، وَالْمَرْكَبُ الْهَنِيءُ.

நாஃபி இப்னு அப்துல் ஹாரிஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிமான மனிதனின் மகிழ்ச்சியின் ஒரு பகுதி: விசாலமான வீடு, நல்ல அண்டை வீட்டுக்காரர் மற்றும் சுகமான வாகனம் (ஆகியவை)."

ஹதீஸ் தரம் : பிறவற்றால் ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح لغيره (الألباني)

بَابُ الْجَارِ السُّوءِ

கெட்ட அண்டை வீட்டார்

117

حَدَّثَنَا صَدَقَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُلَيْمَانُ هُوَ ابْنُ حَيَّانَ، عَنِ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ مِنْ دُعَاءِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَارِ السُّوءِ فِي دَارِ الْمُقَامِ، فَإِنَّ جَارَ الدُّنْيَا يَتَحَوَّلُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், நபி (ஸல்) அவர்களின் பிரார்த்தனைகளில் ஒன்று:

“அல்லாஹும்ம இன்னீ அவூது பிக்க மின் ஜாரிஸ் ஸூஇ ஃபீ தாரில் முகாம், ஃபஇன்ன ஜாரத் துன்யா யதஹவ்வல்.”

“யா அல்லாஹ்! நிலையான வசிப்பிடத்தில் (மறுமையில்) உள்ள தீய அண்டை வீட்டாரை விட்டும் உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். ஏனெனில், இவ்வுலக அண்டை வீட்டார் (இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்து) மாறிவிடுவார்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

118

حَدَّثَنَا مَخْلَدُ بْنُ مَالِكٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَغْرَاءَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بُرَيْدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَقْتُلَ الرَّجُلُ جَارَهُ وَأَخَاهُ وَأَبَاهُ.

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஒரு மனிதன் தன் அண்டை வீட்டுக்காரனையும், தன் சகோதரனையும், தன் தந்தையையும் கொலை செய்யும் வரை யுகமுடிவு நாள் வராது" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ لَا يُؤْذِي جَارَهُ

ஒருவர் தன் அண்டை வீட்டாருக்குத் தீங்கு செய்யலாகாது.

119

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو يَحْيَى مَوْلَى جَعْدَةَ بْنِ هُبَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: قِيلَ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّ فُلاَنَةَ تَقُومُ اللَّيْلَ وَتَصُومُ النَّهَارَ، وَتَفْعَلُ، وَتَصَّدَّقُ، وَتُؤْذِي جِيرَانَهَا بِلِسَانِهَا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: لاَ خَيْرَ فِيهَا، هِيَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، قَالُوا: وَفُلاَنَةٌ تُصَلِّي الْمَكْتُوبَةَ، وَتَصَّدَّقُ بِأَثْوَارٍ، وَلاَ تُؤْذِي أَحَدًا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: هِيَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஒரு பெண் இரவில் (நஃபிலான) தொழுகின்றாள், பகலில் (நஃபிலான) நோன்பு நோற்கின்றாள், (பல) நற்செயல்கள் புரிகின்றாள் மற்றும் ஸதகா கொடுக்கின்றாள், ஆனால் தனது நாவினால் தனது அண்டை வீட்டாருக்குத் தீங்கு செய்கின்றாள்' என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அவளிடத்தில் எந்த நன்மையும் இல்லை. அவள் நரகவாசிகளில் ஒருத்தி.' (மீண்டும்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இன்னொரு பெண் கடமையான தொழுகைகளைத் தொழுகின்றாள் மற்றும் பாலாடைக்கட்டி துண்டுகளை (போன்ற மிகச் சிறிய அளவிலான பொருட்களை) ஸதகாவாகக் கொடுக்கின்றாள், மேலும் யாருக்கும் தீங்கு செய்வதில்லை.' அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அவள் சொர்க்கவாசிகளில் ஒருத்தி.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

120

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ زِيَادٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عُمَارَةُ بْنُ غُرَابٍ، أَنَّ عَمَّةً لَهُ حَدَّثَتْهُ، أَنَّهَا سَأَلَتْ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقَالَتْ: إِنَّ زَوْجَ إِحْدَانَا يُرِيدُهَا فَتَمْنَعُهُ نَفْسَهَا، إِمَّا أَنْ تَكُونَ غَضْبَى أَوْ لَمْ تَكُنْ نَشِيطَةً، فَهَلْ عَلَيْنَا فِي ذَلِكَ مِنْ حَرَجٍ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، إِنَّ مِنْ حَقِّهِ عَلَيْكِ أَنْ لَوْ أَرَادَكِ وَأَنْتِ عَلَى قَتَبٍ لَمْ تَمْنَعِيهِ، قَالَتْ: قُلْتُ لَهَا: إِحْدَانَا تَحِيضُ، وَلَيْسَ لَهَا وَلِزَوْجِهَا إِلاَّ فِرَاشٌ وَاحِدٌ أَوْ لِحَافٌ وَاحِدٌ، فَكَيْفَ تَصْنَعُ؟ قَالَتْ: لِتَشُدَّ عَلَيْهَا إِزَارَهَا ثُمَّ تَنَامُ مَعَهُ، فَلَهُ مَا فَوْقَ ذَلِكَ، مَعَ أَنِّي سَوْفَ أُخْبِرُكِ مَا صَنَعَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِنَّهُ كَانَ لَيْلَتِي مِنْهُ، فَطَحَنْتُ شَيْئًا مِنْ شَعِيرٍ، فَجَعَلْتُ لَهُ قُرْصًا، فَدَخَلَ فَرَدَّ الْبَابَ،

وَدَخَلَ إِلَى الْمَسْجِدِ، وَكَانَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَنَامَ أَغْلَقَ الْبَابَ، وَأَوْكَأَ الْقِرْبَةَ، وَأَكْفَأَ الْقَدَحَ، وَأَطْفَأَ الْمِصْبَاحَ، فَانْتَظَرْتُهُ أَنْ يَنْصَرِفَ فَأُطْعِمَهُ الْقُرْصَ، فَلَمْ يَنْصَرِفْ، حَتَّى غَلَبَنِي النَّوْمُ، وَأَوْجَعَهُ الْبَرْدُ، فَأَتَانِي فَأَقَامَنِي ثُمَّ قَالَ: أَدْفِئِينِي أَدْفِئِينِي، فَقُلْتُ لَهُ: إِنِّي حَائِضٌ، فَقَالَ: وَإِنْ، اكْشِفِي عَنْ فَخِذَيْكِ، فَكَشَفْتُ لَهُ عَنْ فَخِذَيَّ، فَوَضَعَ خَدَّهُ وَرَأْسَهُ عَلَى فَخِذَيَّ حَتَّى دَفِئَ. فَأَقْبَلَتْ شَاةٌ لِجَارِنَا دَاجِنَةٌ فَدَخَلَتْ، ثُمَّ عَمَدَتْ إِلَى الْقُرْصِ فَأَخَذَتْهُ، ثُمَّ أَدْبَرَتْ بِهِ. قَالَتْ: وَقَلِقْتُ عَنْهُ، وَاسْتَيْقَظَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَبَادَرْتُهَا إِلَى الْبَابِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: خُذِي مَا أَدْرَكْتِ مِنْ قُرْصِكِ، وَلَا تُؤْذِي جَارَكِ فِي شَاتِهِ.

உமாரா இப்னு குராப் அவர்களின் அத்தை அறிவிக்கிறார்கள்:

அவர் இறைநம்பிக்கையாளர்களின் அன்னை ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம், "எங்களில் ஒருவரின் கணவர் அவளை விரும்பும்போது, அவள் கோபமாக இருப்பதாலோ அல்லது சுறுசுறுப்பின்றி இருப்பதாலோ தன்னைத் தடுத்துக்கொண்டால், அதில் எங்கள் மீது ஏதேனும் குற்றம் உண்டா?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு ஆயிஷா (ரலி), "ஆம், அவர் உன்னை விரும்பும்போது நீ ஒட்டகச் சேணத்தின் மீது அமர்ந்திருந்தாலும் அவரைத் தடுக்கக்கூடாது என்பது உன் மீது அவருக்கிருக்கும் உரிமையாகும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

அவர் (அத்தை) கூறினார்: நான் அவர்களிடம், "எங்களில் ஒருவருக்கு மாதவிடாய் ஏற்பட்டிருந்து, அவளுக்கும் அவளுடைய கணவருக்கும் ஒரே விரிப்பு அல்லது ஒரே போர்வை மட்டுமே இருந்தால் அவள் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவள் தனது கீழாடையை (இசார்) தன் மீது இறுக்கமாகக் கட்டிக்கொண்டு அவருடன் உறங்கட்டும். அதற்கு மேல் உள்ள பகுதியை (இடுப்புக்கு மேல்) அவர் அனுபவிக்கலாம். மேலும், நபி (ஸல்) அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதை நான் உனக்குச் சொல்கிறேன்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னுடன் தங்கியிருந்த இரவில், நான் சிறிதளவு வாற்கோதுமையை அரைத்து அவர்களுக்காக ஒரு ரொட்டி (குர்ஸ்) தயாரித்தேன். அவர்கள் உள்ளே வந்து கதவைச் சாத்திவிட்டுப் பள்ளிவாசலுக்குச் சென்றார்கள். அவர்கள் உறங்க விரும்பினால் கதவைப் பூட்டுவார்கள், தோல் பையின் வாயைக் கட்டுவார்கள், பாத்திரத்தைக் கவிழ்த்து வைப்பார்கள், விளக்கை அணைப்பார்கள்.

அவர்கள் திரும்பியதும் அந்த ரொட்டியை அவர்களுக்கு உணவளிக்கலாம் என்று நான் காத்திருந்தேன். ஆனால் அவர்கள் (உடனே) திரும்பவில்லை;

அதற்குள் உறக்கம் என்னை ஆட்கொண்டது. (பிறகு வந்து படுத்த) அவர்களுக்குக் குளிர் வாட்டியது. அவர்கள் என்னிடம் வந்து என்னை எழுப்பி, 'எனக்குக் கதகதப்பூட்டு, எனக்குக் கதகதப்பூட்டு' என்றார்கள்.

நான், 'எனக்கு மாதவிடாய் ஏற்பட்டுள்ளது' என்றேன். அவர்கள், 'இருந்தாலும் பரவாயில்லை, உனது தொடைகளைத் திற' என்றார்கள். நான் எனது தொடைகளைத் திறந்தேன்; அவர்கள் கதகதப்புப் பெறும் வரை தங்கள் கன்னத்தையும் தலையையும் என் தொடைகள் மீது வைத்தார்கள்.

அப்போது எங்கள் அண்டை வீட்டாரின் பழக்கமான ஆடு ஒன்று உள்ளே நுழைந்தது. அது அந்த ரொட்டியை நோக்கிச் சென்று, அதை எடுத்துக்கொண்டு திரும்பியது. நான் (ஆடு ரொட்டியை எடுத்ததைக் கண்டு) பரபரப்படைந்தேன், நபி (ஸல்) அவர்கள் விழித்துக்கொண்டார்கள். நான் அந்த ஆட்டைப் பிடிக்க வாசலை நோக்கி விரைந்தேன்.

அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், 'உனது ரொட்டியில் (மீதம்) உனக்குக் கிடைத்ததை எடுத்துக்கொள்; ஆட்டின் விஷயத்தில் உனது அண்டை வீட்டாருக்குத் தொந்தரவு தராதே' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف(الألباني)

121

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ أَبُو الرَّبِيعِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْعَلَاءُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقَهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவனுடைய தீங்கிலிருந்து அவனுடைய அண்டை வீட்டார் பாதுகாப்புப் பெறவில்லையோ (அதாவது, அவனுடைய தீய செயல்கள், தொந்தரவுகள் அல்லது வஞ்சகமான நடத்தையிலிருந்து அண்டை வீட்டார் அச்சமின்றி இருக்கவில்லையோ), அவன் சொர்க்கத்தில் நுழைய மாட்டான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح(الألباني)

بَابُ لَا تَحْقِرَنَّ جَارَةٌ لِجَارَتِهَا وَلَوْ فِرْسِنُ شَاةٍ

ஒரு பெண் தனது அண்டை வீட்டுக்காரியிடமிருந்து எதையும் அற்பமாகக் கருத வேண்டாம்; அது ஆட்டின் குளம்பாக இருந்தாலும்கூட.

122

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُعَاذٍ الأَشْهَلِيِّ، عَنْ جَدَّتِهِ، أَنَّهَا قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: يَا نِسَاءَ الْمُؤْمِنَاتِ، لاَ تَحْقِرَنَّ امْرَأَةٌ مِنْكُنَّ لِجَارَتِهَا، وَلَوْ كُرَاعُ شَاةٍ مُحَرَّقٍ.

ஈமான் கொண்ட பெண்களே! உங்களில் எந்தப் பெண்ணும் தனது அண்டை வீட்டுக்காரிக்காக (கொடுக்கப்படும் எதையும்), அது கருகிய ஆட்டுக்குளம்பாக இருந்தாலும், இழிவாகக் கருத வேண்டாம்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

123

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذِئْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدٌ الْمَقْبُرِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: يَا نِسَاءَ الْمُسْلِمَاتِ، يَا نِسَاءَ الْمُسْلِمَاتِ، لاَ تَحْقِرَنَّ جَارَةٌ لِجَارَتِهَا وَلَوْ فِرْسِنُ شَاةٍ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "முஸ்லிம் பெண்களே! முஸ்லிம் பெண்களே! எந்த அண்டை வீட்டுப் பெண்ணும் தனது அண்டை வீட்டுப் பெண்ணுக்கு (அவள் கொடுக்கும் அன்பளிப்பை) இழிவாகக் கருத வேண்டாம், ஓர் ஆட்டின் குளம்பாக இருந்தாலும் சரியே."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ شِكَايَةِ الْجَارِ

அக்கம்பக்கத்தாரின் புகார்

124

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَفْوَانُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَجْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّ لِي جَارًا يُؤْذِينِي، فَقَالَ: انْطَلِقْ فَأَخْرِجْ مَتَاعَكَ إِلَى الطَّرِيقِ، فَانْطَلَقَ فَأَخْرَجَ مَتَاعَهُ، فَاجْتَمَعَ النَّاسُ عَلَيْهِ، فَقَالُوا: مَا شَأْنُكَ؟ قَالَ: لِي جَارٌ يُؤْذِينِي، فَذَكَرْتُ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ: انْطَلِقْ فَأَخْرِجْ مَتَاعَكَ إِلَى الطَّرِيقِ، فَجَعَلُوا يَقُولُونَ: اللَّهُمَّ الْعَنْهُ، اللَّهُمَّ أَخْزِهِ. فَبَلَغَهُ، فَأَتَاهُ فَقَالَ: ارْجِعْ إِلَى مَنْزِلِكَ، فَوَاللَّهِ لَا أُؤْذِيكَ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒரு மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்கு ஓர் அண்டை வீட்டார் இருக்கிறார்; அவர் எனக்குத் தொல்லை தருகிறார்" என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் சென்று உமது பொருட்களைச் சாலையில் எடுத்து வையும்" என்று கூறினார்கள். (அண்டை வீட்டாரின் தொல்லையை வெளிப்படுத்தி, மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் ஒரு உத்தியாக இது இருந்தது.) அவ்வாறே அவர் சென்று தனது பொருட்களைச் சாலையில் எடுத்து வைத்தார். மக்கள் அவரிடம் ஒன்றுகூடி, "உமக்கு என்ன நேர்ந்தது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "எனக்கு ஓர் அண்டை வீட்டார் இருக்கிறார்; அவர் எனக்குத் தொல்லை தருகிறார். அதை நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் தெரிவித்தேன். அதற்கு அவர்கள், 'உமது பொருட்களைச் சாலையில் எடுத்து வையும்' என்று கூறினார்கள்" என்றார். (இதைக் கேட்ட) மக்கள், "அல்லாஹும்ம இல்அன்ஹு! அல்லாஹும்ம அக்ஸிஹி!" (யா அல்லாஹ்! அவரைச் சபிப்பாயாக! யா அல்லாஹ்! அவரை இழிவுபடுத்துவாயாக!) என்று கூறலானார்கள். இச்செய்தி அந்த அண்டை வீட்டாருக்கு எட்டியது. உடனே அவர் இவரிடம் வந்து, "உமது வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்லும்; அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இனி நான் உமக்குத் தொல்லை தரமாட்டேன்" என்று கூறினார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி)

حسن صحيح (الألباني)

125

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حَكِيمٍ الْأَوْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ أَبِي عُمَرَ، عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ قَالَ: شَكَا رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم جَارَهُ، فَقَالَ: احْمِلْ مَتَاعَكَ فَضَعْهُ عَلَى الطَّرِيقِ، فَمَنْ مَرَّ بِهِ يَلْعَنُهُ، فَجَعَلَ كُلُّ مَنْ مَرَّ بِهِ يَلْعَنُهُ، فَجَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: مَا لَقِيتُ مِنَ النَّاسِ؟ فَقَالَ: إِنَّ لَعْنَةَ اللهِ فَوْقَ لَعْنَتِهِمْ، ثُمَّ قَالَ لِلَّذِي شَكَا: كُفِيتَ أَوْ نَحْوَهُ.

அபூ ஜுஹைஃபா (ரழி) கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதர் தனது அண்டை வீட்டாரைப் பற்றி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் முறையிட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'உங்களுடைய சாமான்களை எடுத்துச் சென்று சாலையில் வையுங்கள். அதைக் கடந்து செல்பவரெல்லாம் அவரைச் சபிப்பார்' என்று கூறினார்கள். அவரைக் கடந்து சென்ற ஒவ்வொருவரும் அந்த அண்டை வீட்டாரைச் சபிக்கத் தொடங்கினர். பிறகு அந்த அண்டை வீட்டார் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, 'மக்களிடமிருந்து நான் என்ன (இழிவைச்) சந்தித்தேன்!' என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் சாபம் அவர்களுடைய சாபத்திற்கும் மேலானது!' என்று கூறினார்கள். பிறகு, புகார் செய்தவரிடம், '(இந்தத் தண்டனை மூலம்) உங்களுக்குப் போதுமான (நிவாரணம் கிடைத்துவிட்டது)' அல்லது அதே போன்ற வார்த்தைகளை நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி) حسن صحيح (الألباني)

126

حَدَّثَنَا مَخْلَدُ بْنُ مَالِكٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو زُهَيْرٍ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَغْرَاءَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ يَعْنِي ابْنَ مُبَشِّرٍ قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرًا يَقُولُ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يَسْتَعْدِيهِ عَلَى جَارِهِ، فَبَيْنَا هُوَ قَاعِدٌ بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ إِذْ أَقْبَلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم وَرَآهُ الرَّجُلُ وَهُوَ مُقَاوِمٌ رَجُلاً عَلَيْهِ ثِيَابٌ بَيَاضٌ عِنْدَ الْمَقَامِ حَيْثُ يُصَلُّونَ عَلَى الْجَنَائِزِ. فَأَقْبَلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللهِ، مَنِ الرَّجُلُ الَّذِي رَأَيْتُ مَعَكَ مُقَاوِمَكَ عَلَيْهِ ثِيَابٌ بِيضٌ؟ قَالَ: أَقَدْ رَأَيْتَهُ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: رَأَيْتَ خَيْرًا كَثِيرًا، ذَاكَ جِبْرِيلُ صلى الله عليه وسلم رَسُولُ رَبِّي، مَا زَالَ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ جَاعِلٌ لَهُ مِيرَاثًا.

ஜாபிர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, தம் அண்டை வீட்டாருக்கெதிராக (அவர் இழைக்கும் தொல்லைகள் குறித்து) முறையிட்டார். அவர் (கஅபாவின்) ‘ருக்னு’ மற்றும் ‘மகாமு’ ஆகியவற்றுக்கு இடையில் அமர்ந்திருந்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் (அங்கு) வந்தார்கள். (பொதுவாக) ஜனாஸா தொழுகை நடத்தப்படும் இடத்தில் உள்ள ‘மகாமு’க்கு அருகில், வெள்ளை ஆடை அணிந்த ஒருவருடன் நபி (ஸல்) அவர்கள் (பேசிக்கொண்டு) நின்று கொண்டிருப்பதை அந்த மனிதர் கண்டார். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் (தம்மை நோக்கி) வந்தபோது, அவர், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! என் தந்தையும் தாயும் தங்களுக்கு அர்ப்பணமாகட்டும்! வெள்ளை ஆடை அணிந்து தங்களுடன் (பேசிக்கொண்டு) நின்று கொண்டிருந்த அந்த மனிதர் யார்?’ என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், ‘நீர் அவரைப் பார்த்தீரா?’

என்று கேட்டார்கள். அவர், ‘ஆம்’ என்றார். (அதற்கு) அவர்கள், ‘நீர் ஏராளமான நன்மையைக் கண்டுவிட்டீர். அவர்தான் என் இறைவனின் தூதர் ஜிப்ரீல் (அலை). அண்டை வீட்டாருடன் (நல்ல முறையில்) நடந்து கொள்ளுமாறு அவர் எனக்குத் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டே இருந்ததால், அவர்களை (அண்டை வீட்டாரை) வாரிசுகளாக ஆக்கிவிடுவாரோ என்று கூட நான் எண்ணினேன்’ என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

بَابُ مَنْ آذَى جَارَهُ حَتَّى يَخْرُجَ

தனது அண்டை வீட்டாரை வெளியேற்றும் அளவுக்குத் துன்புறுத்துவது.

127

حَدَّثَنَا عِصَامُ بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَرْطَاةُ بْنُ الْمُنْذِرِ قَالَ: سَمِعْتُ، يَعْنِي أَبَا عَامِرٍ الْحِمْصِيَّ، قَالَ: كَانَ ثَوْبَانُ يَقُولُ: مَا مِنْ رَجُلَيْنِ يَتَصَارَمَانِ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، فَيَهْلِكُ أَحَدُهُمَا، فَمَاتَا وَهُمَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الْمُصَارَمَةِ، إِلَّا هَلَكَا جَمِيعًا، وَمَا مِنْ جَارٍ يَظْلِمُ جَارَهُ وَيَقْهَرُهُ، حَتَّى يَحْمِلَهُ ذَلِكَ عَلَى أَنْ يَخْرُجَ مِنْ مَنْزِلِهِ، إِلَّا هَلَكَ.

ஸவ்பான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"மூன்று நாட்களுக்கு மேல் (பேசாமல்) உறவைத் துண்டித்துக் கொண்டிருக்கும் இருவரில் ஒருவர் இறந்து, அவர்கள் இருவரும் அந்தப் பகைமை உணர்வுடனேயே மரணிப்பார்களாயின், அவர்கள் இருவரும் அழிந்து போவார்கள். மேலும், தன் அண்டை வீட்டாருக்கு அநீதி இழைத்து, அவரைத் துன்புறுத்தி, அதன் காரணமாக அவர் தனது வீட்டை விட்டு வெளியேறும் நிலைக்கு ஆளாக்கும் எவரும் அழிந்து போவதைத் தவிர வேறில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ جَارِ الْيَهُودِيِّ

ஒரு யூத அண்டை வீட்டுக்காரர் பற்றி

128

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَشِيرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ مُجَاهِدٍ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو، وَغُلاَمُهُ يَسْلُخُ شَاةً، فَقَالَ: يَا غُلاَمُ، إِذَا فَرَغْتَ فَابْدَأْ بِجَارِنَا الْيَهُودِيِّ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: الْيَهُودِيُّ أَصْلَحَكَ اللَّهُ؟ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يُوصِي بِالْجَارِ، حَتَّى خَشِينَا أَوْ رُئِينَا أَنَّهُ سَيُوَرِّثُهُ.

முஜாஹித் கூறினார்கள், "அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்களின் அடிமை ஒரு ஆட்டைத் தோலுரித்துக் கொண்டிருந்தபோது நான் அவர்களுடன் இருந்தேன். அவர் கூறினார்கள், 'சிறுவனே! நீ முடித்தவுடன், நமது யூத அண்டை வீட்டாருக்கு (பங்கு கொடுப்பதில்) இருந்து தொடங்கு.' அங்கிருந்த ஒருவர் (ஆச்சரியத்துடன்), 'யூதருக்கா? அல்லாஹ் உங்களை சீர்படுத்துவானாக! (இது என்ன ஆச்சரியம்!)' என்று கூறினார். அதற்கு அவர் பதிலளித்தார்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அண்டை வீட்டாரை வாரிசாக ஆக்கிவிடுவார்களோ என நாங்கள் அஞ்சும் (அல்லது நினைக்கும்) அளவிற்கு, அவர்களிடம் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ளுமாறு பரிந்துரைத்ததை நான் கேட்டிருக்கிறேன்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

الأدب المفرد

7. كتاب الْكَرَمِ وَيَتِيمٌ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

7. தாராள மனப்பான்மையும் அனாதைகளும்

بَابُ الْكَرَمِ

தாராள மனப்பான்மை

129

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدَةُ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: أَيُّ النَّاسِ أَكْرَمُ؟ قَالَ: أَكْرَمُهُمْ عِنْدَ اللهِ أَتْقَاهُمْ، قَالُوا: لَيْسَ عَنْ هَذَا نَسْأَلُكَ، قَالَ: فَأَكْرَمُ النَّاسِ يُوسُفُ نَبِيُّ اللهِ ابْنُ نَبِيِّ اللهِ ابْنِ خَلِيلِ اللهِ، قَالُوا: لَيْسَ عَنْ هَذَا نَسْأَلُكَ، قَالَ: فَعَنْ مَعَادِنِ الْعَرَبِ تَسْأَلُونِي؟ قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: فَخِيَارُكُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُكُمْ فِي الإِسْلاَمِ إِذَا فَقِهُوا.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், ‘மக்களில் மிகவும் கண்ணியத்திற்குரியவர் யார்?’ என்று கேட்கப்பட்டது.

அதற்கு அவர்கள், ‘அல்லாஹ்விடம் அவர்களில் மிகவும் கண்ணியத்திற்குரியவர், அவர்களில் அதிக இறையச்சம் (தக்வா) கொண்டவரே’ என்று பதிலளித்தார்கள்.

அவர்கள், ‘நாங்கள் இதைப் பற்றி உங்களிடம் கேட்கவில்லை’ என்றனர்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘அப்படியென்றால் மக்களில் மிகவும் கண்ணியத்திற்குரியவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் யூசுஃப் (அலை) அவர்களாவார். அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதருடைய மகன்; அவர் அல்லாஹ்வின் உற்ற நண்பருடைய (கலீலுல்லாஹ்வின்) மகனாவார்’ என்று கூறினார்கள்.

அவர்கள், ‘நாங்கள் இதைப் பற்றி உங்களிடம் கேட்கவில்லை’ என்றனர்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘அரபியர்களின் குலச் சிறப்புகள் (அல்லது அவர்களின் இயல்பான குணங்கள்) பற்றியா என்னிடம் கேட்கிறீர்கள்?’ என்று கேட்டார்கள்.

‘ஆம்,’ என்று அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்.

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘அறியாமைக்காலத்தில் (ஜாஹிலிய்யாவில்) உங்களில் சிறந்தவர்களாக இருந்தவர்களே இஸ்லாத்திலும் சிறந்தவர்கள்; அவர்கள் (மார்க்க) விளக்கம் பெற்றால்.’’’

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الإِحْسَانِ إِلَى الْبَرِّ وَالْفَاجِرِ

நல்லவர்களுக்கும் தீயவர்களுக்கும் கருணை காட்டுதல்

130

حَدَّثَنَا الْحُمَيْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَالِمُ بْنُ أَبِي حَفْصَةَ، عَنْ مُنْذِرٍ الثَّوْرِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ الْحَنَفِيَّةِ: {هَلْ جَزَاءُ الإِحْسَانِ إِلاَّ الإِحْسَانُ}، قَالَ: هِيَ مُسَجَّلَةٌ لِلْبَرِّ وَالْفَاجِرِ.

முஹம்மத் பின் அலீ பின் அல்-ஹனஃபிய்யா அவர்கள், **"ஹல் ஜஸாவுல் இஹ்சானி இல்லல் இஹ்சான்"** (நன்மைக்குரிய கூலி நன்மையன்றி வேறெதுவும் உண்டா?) என்பது பற்றிக் கூறியதாவது: "அது நல்லவர் மற்றும் தீயவர் ஆகிய இருவருக்கும் (பொதுவாக) நிறுவப்பட்டதாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

131

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ أَبِي الْغَيْثِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: السَّاعِي عَلَى الأَرْمَلَةِ وَالْمَسَاكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللهِ، وَكَالَّذِي يَصُومُ النَّهَارَ وَيَقُومُ اللَّيْلَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'விதவைகளுக்காகவும் ஏழைகளுக்காகவும் பாடுபடுபவர்,

அல்லாஹ்வின் பாதையில் அறப்போர் புரிபவரைப் போன்றவர். மேலும், பகலில் நோன்பு நோற்று, இரவில் நின்று வணங்குபவரைப் போன்றவர் ஆவார்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ فَضْلِ مَنْ يَعُولُ يَتِيمًا لَهُ

தன் அனாதையை பராமரிப்பவரின் சிறப்பு

132

حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ، أَنَّ عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ أَخْبَرَهُ، أَنَّ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَتْ: جَاءَتْنِي امْرَأَةٌ مَعَهَا ابْنَتَانِ لَهَا، فَسَأَلَتْنِي فَلَمْ تَجِدْ عِنْدِي إِلَّا تَمْرَةً وَاحِدَةً، فَأَعْطَيْتُهَا، فَقَسَمَتْهَا بَيْنَ ابْنَتَيْهَا، ثُمَّ قَامَتْ فَخَرَجَتْ، فَدَخَلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَحَدَّثْتُهُ، فَقَالَ: مَنْ يَلِي مِنْ هَذِهِ الْبَنَاتِ شَيْئًا، فَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ، كُنَّ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு பெண் தனது இரண்டு மகள்களுடன் என்னிடம் வந்தாள். அவள் என்னிடம் (ஏதேனும்) கேட்டாள். என்னிடம் ஒரு பேரீச்சம்பழத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் இருக்கவில்லை. அதை நான் அவளுக்குக் கொடுத்தேன். அவள் அதைத் தனது இரண்டு மகள்களுக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு எழுந்து சென்றுவிட்டாள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் உள்ளே வந்தார்கள்; நான் அவர்களிடம் நடந்ததைச் சொன்னேன். அவர்கள் கூறினார்கள்: 'யார் இந்தப் பெண் பிள்ளைகளை ஏதேனும் ஒரு வகையில் கவனித்து, அவர்களிடம் நன்றாக நடந்து கொள்கிறாரோ, அவருக்கு அப்பெண் பிள்ளைகள் நரக நெருப்பிலிருந்து ஒரு திரையாக இருப்பார்கள்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ فَضْلِ مَنْ يَعُولُ يَتِيمًا مِنْ أَبَوَيْهِ

ஒரு அனாதையைத் தன்னுடன் வைத்துப் பராமரிப்பவரின் சிறப்பு

133

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ صَفْوَانَ قَالَ: حَدَّثَتْنِي أُنَيْسَةُ، عَنْ أُمِّ سَعِيدٍ بِنْتِ مُرَّةَ الْفِهْرِيِّ، عَنْ أَبِيهَا، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ كَهَاتَيْنِ، أَوْ كَهَذِهِ مِنْ هَذِهِ. شَكَّ سُفْيَانُ فِي الْوُسْطَى وَالَّتِي تَلِي الإِبْهَامَ.

உம்மு ஸஈத் பின்த் முர்ரா அல்-ஃபிஹ்ரி (ரழி) அவர்கள் தங்களின் தந்தையிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நானும், ஓர் அநாதையின் பாதுகாவலரும் சொர்க்கத்தில் இவ்விரண்டையும் போல (அதாவது, பெருவிரலுக்கு அடுத்த விரலையும் நடுவிரலையும் சேர்த்துக்காட்டியவாறு), அல்லது இதை இதிலிருந்து (சற்றுப் பிரித்து) போல இருப்போம்." (நடுவிரலையும், பெருவிரலுக்கு அடுத்துள்ள விரலையும் குறிப்பிடுவதில் அறிவிப்பாளர் சுஃப்யான் அவர்களுக்குச் சந்தேகம் இருந்தது).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

134

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَنْصُورٌ، عَنِ الْحَسَنِ، أَنَّ يَتِيمًا كَانَ يَحْضُرُ طَعَامَ ابْنِ عُمَرَ، فَدَعَا بِطَعَامٍ ذَاتَ يَوْمٍ، فَطَلَبَ يَتِيمَهُ فَلَمْ يَجِدْهُ، فَجَاءَ بَعْدَمَا فَرَغَ ابْنُ عُمَرَ، فَدَعَا لَهُ ابْنُ عُمَرَ بِطَعَامٍ، لَمْ يَكُنْ عِنْدَهُمْ، فَجَاءَهُ بِسَوِيقٍ وَعَسَلٍ، فَقَالَ: دُونَكَ هَذَا، فَوَاللَّهِ مَا غُبِنْتَ يَقُولُ الْحَسَنُ: وَابْنُ عُمَرَ وَاللَّهِ مَا غُبِنَ.

அல்-ஹஸன் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஓர் அநாதை இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் உணவு உண்டுவந்தார். ஒரு நாள், (இப்னு உமர்) உணவு கொண்டுவரச் சொல்லிவிட்டு, அந்த அநாதையைத் தேடினார்கள், ஆனால் அவரைக் காணவில்லை. இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் (தம் உணவை) சாப்பிட்டு முடித்த பிறகு (அந்த அநாதை) வந்தார். இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அவருக்காக (புதிய) உணவு கொண்டு வருமாறு கூறினார்கள், ஆனால் அவர்களிடம் (அப்போது வேறு) உணவு எதுவும் இருக்கவில்லை. எனவே, அவருக்கு ஸவீக்கும் தேனும் கொண்டுவரப்பட்டது. (இப்னு உமர்) கூறினார்கள்: "இதோ, இதைச் சாப்பிடு! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, நீ (நல்ல உணவை இழந்து) ஏமாற்றப்படவில்லை!" அல்-ஹஸன் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களும் (இந்தச் செயலால் நன்மையில்) ஏமாற்றப்படவில்லை!"

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

135

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ عَبْدِ الْوَهَّابِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي حَازِمٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: سَمِعْتُ سَهْلَ بْنَ سَعْدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا، وَقَالَ بِإِصْبَعَيْهِ السَّبَّابَةِ وَالْوُسْطَى.

ஸஹ்ல் இப்னு ஸஅத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தமது ஆள்காட்டி விரலையும் நடுவிரலையும் (ஒன்றோடொன்று) சேர்த்துக்காட்டி, "நானும் அநாதையின் பாதுகாவலரும் சுவர்க்கத்தில் இதுபோல (நெருக்கமாக) இருப்போம்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

136

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا الْعَلَاءُ بْنُ خَالِدِ بْنِ وَرْدَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ حَفْصٍ، أَنَّ عَبْدَ اللهِ كَانَ لَا يَأْكُلُ طَعَامًا إِلَّا وَعَلَى خِوَانِهِ يَتِيمٌ.

அபூபக்ர் இப்னு ஹஃப்ஸ் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவித்ததாவது: அப்துல்லாஹ் (இப்னு உமர் ரழி) அவர்கள், தமது உணவு மேசையில் ஓர் அனாதை இருக்கும் வரை அன்றி, எந்த உணவையும் உண்ண மாட்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ خَيْرُ بَيْتٍ بَيْتٌ فِيهِ يَتِيمٌ يُحْسَنُ إِلَيْهِ

சிறந்த வீடு என்பது அனாதைகள் நல்ல முறையில் நடத்தப்படும் வீடாகும்.

137

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ عُثْمَانَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي أَيُّوبَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي سُلَيْمَانَ، عَنِ ابْنِ أَبِي عَتَّابٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه

وسلم : خَيْرُ بَيْتٍ فِي الْمُسْلِمِينَ بَيْتٌ فِيهِ يَتِيمٌ يُحْسَنُ إِلَيْهِ، وَشَرُّ بَيْتٍ فِي الْمُسْلِمِينَ بَيْتٌ فِيهِ يَتِيمٌ يُسَاءُ إِلَيْهِ. أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ كَهَاتَيْنِ يُشِيرُ بِإِصْبَعَيْهِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "முஸ்லிம்களின் வீடுகளில் மிகச் சிறந்த வீடு, ஓர் அநாதை இருந்து அவர் நல்ல முறையில் நடத்தப்படும் வீடாகும். முஸ்லிம்களின் வீடுகளில் மிக மோசமான வீடு, ஓர் அநாதை இருந்து அவர் மோசமாக நடத்தப்படும் வீடாகும். நானும் அநாதையின் பாதுகாவலரும் சுவனத்தில் இப்படி (நெருக்கமாக) இருப்போம்" என்று கூறி, தமது இரண்டு விரல்களையும் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

ضعيف إلا جملة كافل التيم فهي صحيحة (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமானது, ஆனால் "அனாதையின் காப்பாளர்" என்ற தொடர் ஸஹீஹானது (அல்பானி).

بَابُ كُنَّ لِلْيَتِيمِ كَالْأَبِ الرَّحِيمِ

அனாதைகளுக்கு இரக்கமுள்ள தந்தை போல் ஆகுங்கள்.

138

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَبَّاسٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ أَبْزَى قَالَ: قَالَ دَاوُدُ: كُنَّ لِلْيَتِيمِ كَالْأَبِ الرَّحِيمِ، وَاعْلَمْ أَنَّكَ كَمَا تَزْرَعُ كَذَلِكَ تَحْصُدُ، مَا أَقْبَحَ الْفَقْرَ بَعْدَ الْغِنَى، وَأَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ، أَوْ أَقْبَحُ مِنْ ذَلِكَ، الضَّلَالَةُ بَعْدَ الْهُدَى، وَإِذَا وَعَدْتَ صَاحِبَكَ فَأَنْجِزْ لَهُ مَا وَعَدْتَهُ، فَإِنْ لَا تَفْعَلْ يُورِثُ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةً، وَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ صَاحِبٍ إِنْ ذَكَرْتَ لَمْ يُعِنْكَ، وَإِنْ نَسِيتَ لَمْ يُذَكِّرْكَ.

தாவூத் (அலை) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அனாதைகளிடம் இரக்கமுள்ள தந்தையைப் போல் இருங்கள் (அவர்களைப் பராமரிப்பதில்). நீங்கள் விதைப்பதைத்தான் அறுவடை செய்வீர்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள் (உங்கள் செயல்களின் பலனை நீங்கள் பெறுவீர்கள்). செல்வத்திற்குப் பிறகு வறுமை எவ்வளவு இழிவானது! அதை விடவும் (மிகவும்) இழிவானது, அல்லது அதை விடவும் மோசமானது, நேர்வழிக்குப் பிறகு வழிகேடுதான்! உங்கள் தோழருக்கு நீங்கள் வாக்களித்தால், அவருக்கு அதை நிறைவேற்றுங்கள். ஏனெனில் நீங்கள் அவ்வாறு செய்யாவிட்டால், அது

உங்களுக்கும் அவருக்கும் இடையில் பகைமையை ஏற்படுத்தும். நீங்கள் (நல்லவற்றை) நினைவுகூர்ந்தால் உங்களுக்குத் துணைபுரியாத, நீங்கள் மறக்கும்போது உங்களுக்கு நினைவூட்டாத ஒரு தோழரை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுங்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

139

نَجِيحٍ أَبُو عُمَارَةَ قَالَ: سَمِعْتُ الْحَسَنَ يَقُولُ: لَقَدْ عَهِدْتُ الْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّ الرَّجُلَ مِنْهُمْ لَيُصْبِحُ فَيَقُولُ: يَا أُهَلِيَهْ، يَا أُهَلِيَهْ، يَتِيمَكُمْ يَتِيمَكُمْ، يَا أُهَلِيَهْ، يَا أُهَلِيَهْ، مِسْكِينَكُمْ مِسْكِينَكُمْ، يَا أُهَلِيَهْ، يَا أُهَلِيَهْ، جَارَكُمْ جَارَكُمْ، وَأُسْرِعَ بِخِيَارِكُمْ وَأَنْتُمْ كُلَّ يَوْمٍ تَرْذُلُونَ. وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: وَإِذَا شِئْتَ رَأَيْتَهُ فَاسِقًا يَتَعَمَّقُ بِثَلَاثِينَ أَلْفًا إِلَى النَّارِ مَا لَهُ قَاتَلَهُ اللَّهُ؟ بَاعَ خَلَاقَهُ مِنَ اللهِ بِثَمَنِ عَنْزٍ، وَإِنْ شِئْتَ رَأَيْتَهُ مُضَيِّعًا مُرْبَدًّا فِي سَبِيلِ الشَّيْطَانِ، لَا وَاعِظَ لَهُ مِنْ نَفْسِهِ وَلَا مِنَ النَّاسِ.

நஜீஹ் அபூ உமாரா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்-ஹஸன் (ரஹ்) அவர்கள் கூற நான் செவியுற்றேன்:

"நான் (முந்தைய தலைமுறை) முஸ்லிம்களைக் கண்டிருக்கிறேன். அவர்களில் ஒருவர் காலையில் எழுந்ததும், 'என் குடும்பத்தாரே! என் குடும்பத்தாரே! உங்கள் அநாதை! உங்கள் அநாதை! என் குடும்பத்தாரே! என் குடும்பத்தாரே! உங்கள் ஏழை! உங்கள் ஏழை! என் குடும்பத்தாரே! என் குடும்பத்தாரே! உங்கள் அண்டை வீட்டார்! உங்கள் அண்டை வீட்டார்!' (ஆகியோரின் உரிமைகளை நிறைவேற்றுங்கள்) என்று கூறுவார். உங்களில் சிறந்தவர்கள் (இவ்வுலகை விட்டு) விரைவாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டுவிட்டார்கள். நீங்களோ ஒவ்வொரு நாளும் தரம் தாழ்ந்து கொண்டே செல்கிறீர்கள்."

மேலும் அவர்கள் கூறுவதை நான் செவியுற்றேன்:

"நீங்கள் விரும்பினால் (இக்காலத்து) ஒருவனைப் பார்க்கலாம்; அவன் ஒரு ஃபாஸிக் (பெரும் பாவி); முப்பதாயிரம் (திர்ஹம் அல்லது தீனார் போன்ற செல்வத்தைக்) கொண்டு நரகத்தை நோக்கி ஆழமாகச் செல்கிறான். அவனுக்கு என்ன நேர்ந்தது? அல்லாஹ் அவனை அழிப்பானாக! அவன் அல்லாஹ்விடமுள்ள தனது நற்பாக்கியத்தை ஒரு ஆட்டின் விலைக்கு விற்றுவிட்டான். நீங்கள் விரும்பினால் அவனைப் பார்க்கலாம்; அவன் (தன் வாழ்நாளை) வீணடிப்பவனாகவும், ஷைத்தானின் பாதையில் (ஆன்மீக ரீதியாக) இருண்டு போனவனாகவும் இருக்கிறான். அவனுக்குத்

தனக்குள்ளிருந்தும் புத்தி சொல்வோர் யாருமில்லை; மக்களிடமிருந்தும் (புத்தி சொல்வோர்) யாருமில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

140

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلَّامُ بْنُ أَبِي مُطِيعٍ، عَنْ أَسْمَاءَ بْنِ عُبَيْدٍ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ سِيرِينَ: عِنْدِي يَتِيمٌ، قَالَ: اصْنَعْ بِهِ مَا تَصْنَعُ بِوَلَدِكَ، اضْرِبْهُ مَا تَضْرِبُ وَلَدَكَ.

அஸ்மா இப்னு உபைத் கூறினார்கள்: "நான் இப்னு ஸீரினிடம், 'என் பொறுப்பில் ஓர் அநாதை இருக்கிறார்' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர் கூறினார்கள், 'உங்கள் சொந்தக் குழந்தையை (எவ்வாறு கவனித்து, வளர்த்து, ஒழுக்கம் கற்பித்து) நடத்துவீர்களோ, அவ்வாறே அவரையும் நடத்துங்கள். உங்கள் சொந்தக் குழந்தையை (ஒழுக்கத்திற்காக, காயப்படுத்தாமல்) அடிப்பதைப் போலவே அவரையும் அடியுங்கள்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ فَضْلِ الْمَرْأَةِ إِذَا تَصَبَّرَتْ عَلَى وَلَدِهَا وَلَمْ تَتَزَوَّجْ

குழந்தையுடன் பொறுமையாக இருக்கும் பெண்ணின் சிறப்பு மற்றும் அவள் திருமணம் செய்யாதது.

141

حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ نَهَّاسِ بْنِ قَهْمٍ، عَنْ شَدَّادٍ أَبِي عَمَّارٍ، عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: أَنَا وَامْرَأَةٌ سَفْعَاءُ الْخَدَّيْنِ، امْرَأَةٌ آمَتْ مِنْ زَوْجِهَا فَصَبَرَتْ عَلَى وَلَدِهَا، كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ.

நானும், கன்னங்கள் நிறம் மங்கி (துக்கம், கடின உழைப்பு அல்லது கவனிப்பின்மையால்) மாறிய நிலையில், தன் கணவனை இழந்து, தன் பிள்ளைக்காகப் பொறுமை காத்த பெண்ணும், சுவனத்தில் இந்த இரண்டு (விரல்களைப்) போல இருப்போம்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ أَدَبِ الْيَتِيمِ

அனாதையின் ஒழுக்கம்

142

حَدَّثَنَا مُسْلِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ شُمَيْسَةَ الْعَتَكِيَّةِ قَالَتْ: ذُكِرَ أَدَبُ الْيَتِيمِ عِنْدَ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقَالَتْ: إِنِّي لَأَضْرِبُ الْيَتِيمَ حَتَّى يَنْبَسِطَ.

ஷுமைஸா அல்-அதகிய்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் முன்னிலையில் அனாதைகளை ஒழுக்கப்படுத்துவது பற்றி குறிப்பிடப்பட்டபோது, அவர்கள், 'நிச்சயமாக நான் ஓர் அனாதையை அவன் சீர்படும் வரை (அதாவது, ஒழுக்கத்தை ஏற்று, சரியான பாதையில் வரும் வரை) அடிப்பேன்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

8. كتاب موت الأولاد

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

8. குழந்தைகளின் மரணம்

بَابُ فَضْلِ مَنْ مَاتَ لَهُ الْوَلَدُ

குழந்தை இறந்துபோன ஒருவரின் சிறப்பு

143

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ ابْنِ الْمُسَيِّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا يَمُوتُ لِأَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ، فَتَمَسَّهُ النَّارُ، إِلَّا تَحِلَّةَ الْقَسَمِ.

எந்தவொரு முஸ்லிமுக்கும் மூன்று குழந்தைகள் இறந்துவிட்டால், சத்தியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகவே தவிர, (அவரை) நரக நெருப்பு தீண்டாது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

144

حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصِ بْنِ غِيَاثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ طَلْقِ بْنِ مُعَاوِيَةَ، عَنْ أَبِي زُرْعَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ امْرَأَةً أَتَتِ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم بِصَبِيٍّ فَقَالَتْ: ادْعُ لَهُ، فَقَدْ دَفَنْتُ ثَلَاثَةً، فَقَالَ: احْتَظَرْتِ بِحِظَارٍ شَدِيدٍ مِنَ النَّارِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு பெண் ஒரு குழந்தையுடன் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். அவர் கூறினார்: "இவனுக்காக (அல்லாஹ்விடம்) பிரார்த்தியுங்கள். நான் மூன்று (குழந்தைகளை இழந்து) அடக்கம் செய்துள்ளேன்." அதற்கு அவர் (நபி ஸல்) கூறினார்கள்:

"நீ நரக நெருப்பிலிருந்து (உன்னைப் பாதுகாக்க) ஒரு வலுவான தடுப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டாய் (உன் பொறுமையின் காரணமாக)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

145

حَدَّثَنَا عَيَّاشٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدٌ الْجُرَيْرِيُّ، عَنْ خَالِدٍ الْعَبْسِيِّ قَالَ: مَاتَ ابْنٌ لِي، فَوَجَدْتُ عَلَيْهِ وَجْدًا شَدِيدًا، فَقُلْتُ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، مَا سَمِعْتَ مِنَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم شَيْئًا تُسَخِّي بِهِ أَنْفُسَنَا عَنْ مَوْتَانَا؟ قَالَ: سَمِعْتُ مِنَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: صِغَارُكُمْ دَعَامِيصُ الْجَنَّةِ.

காலித் அல்-அப்ஸி கூறினார்: "என் மகன் ஒருவன் இறந்துவிட்டான். அவனது இழப்பால் நான் மிகுந்த துயரம் அடைந்தேன். நான், 'அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களே! எங்களில் இறந்தவர்களைப் பற்றி எங்கள் மனதிற்குத் தேறுதல் அளிக்கக்கூடிய எதையாவது நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து நீங்கள் கேட்டிருக்கிறீர்களா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'நபி (ஸல்) அவர்கள், "உங்கள் சிறார்கள் சொர்க்கத்தில் சுதந்திரமாகச் சுற்றித் திரிபவர்கள் (அவர்களுக்குச் சேவை செய்யப்படுவார்கள்)" என்று கூறக் கேட்டேன்' என்று பதிலளித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

146

حَدَّثَنَا عَيَّاشٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ مَحْمُودِ بْنِ لَبِيدٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَنْ مَاتَ لَهُ ثَلاَثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ فَاحْتَسَبَهُمْ دَخَلَ الْجَنَّةَ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللهِ، وَاثْنَانِ؟ قَالَ: وَاثْنَانِ، قُلْتُ لِجَابِرٍ: وَاللَّهِ، أُرَى لَوْ قُلْتُمْ وَاحِدٌ لَقَالَ. قَالَ: وَأَنَا أَظُنُّهُ وَاللَّهِ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'ஒருவருக்கு மூன்று குழந்தைகள் இறந்து, அதற்காக அவர் (அல்லாஹ்விடம்) நற்கூலியை எதிர்பார்த்தால்

(அதாவது, பொறுமையுடன் சகித்து, அல்லாஹ்வின் வெகுமதியை நாடினால்) அவர் சொர்க்கத்தில் நுழைவார்' என்று கூற நான் கேட்டேன்."
நாங்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இரண்டு (குழந்தைகள் இறந்தால் என்ன நிலை)?" என்று கேட்டோம்.
அதற்கு அவர்கள், "இரண்டு (குழந்தைகள் இறந்தாலும் அதே நிலை)தான்" என்று கூறினார்கள்.

(இந்த ஹதீஸை அறிவிக்கும்) முஹம்மத் இப்னு இப்ராஹீம் இப்னு அல்-ஹாரித் (ரஹ்) அவர்கள் ஜாபிர் (ரழி) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நீங்கள் 'ஒரு குழந்தை (இறந்தால்)?' என்று கேட்டிருந்தால், அவர்கள் (அதற்கும் இதே பதிலைச்) சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்" என்றார்கள். அதற்கு ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நானும் அவ்வாறே கருதுகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

147

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ قَالَ: سَمِعْتُ طَلْقَ بْنَ مُعَاوِيَةَ، هُوَ جَدُّهُ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا زُرْعَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ امْرَأَةً أَتَتِ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم بِصَبِيٍّ فَقَالَتِ: ادْعُ اللَّهَ لَهُ، فَقَدْ دَفَنْتُ ثَلاَثَةً، فَقَالَ: احْتَظَرْتِ بِحِظَارٍ شَدِيدٍ مِنَ النَّارِ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஒரு பெண்மணி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு சிறுவனைக் கொண்டு வந்து, "இவருக்காக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தியுங்கள்; நான் (ஏற்கெனவே) மூன்று பிள்ளைகளை அடக்கம் செய்துவிட்டேன்" என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நரகத்திலிருந்து (உன்னைப் பாதுகாக்கும்) ஒரு பலமான அரணை நீர் ஏற்படுத்திக்கொண்டீர்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

148

حَدَّثَنَا عَلِيٌّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُهَيْلُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: جَاءَتِ امْرَأَةٌ إِلَى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّا لاَ نَقْدِرُ عَلَيْكَ فِي مَجْلِسِكَ، فَوَاعِدْنَا يَوْمًا نَأْتِكَ فِيهِ، فَقَالَ: مَوْعِدُكُنَّ بَيْتُ فُلاَنٍ، فَجَاءَهُنَّ لِذَلِكَ الْوَعْدِ، وَكَانَ

فِيمَا حَدَّثَهُنَّ: مَا مِنْكُنَّ امْرَأَةٌ يَمُوتُ لَهَا ثَلاَثٌ مِنَ الْوَلَدِ، فَتَحْتَسِبُهُمْ، إِلاَّ دَخَلَتِ الْجَنَّةَ. فَقَالَتِ امْرَأَةٌ: أَوِ اثْنَانِ؟ قَالَ: أَوِ اثْنَانِ كَانَ سُهَيْلٌ يَتَشَدَّدُ فِي الْحَدِيثِ وَيَحْفَظُ، وَلَمْ يَكُنْ أَحَدٌ يَقْدِرُ أَنْ يَكْتُبَ عِنْدَهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "ஒரு பெண் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் உங்களுடன் வந்து அமர முடிவதில்லை (அல்லது உங்கள் சபையில் உங்களை அணுக முடிவதில்லை), எனவே நாங்கள் வரக்கூடிய ஒரு நாளை எங்களுக்காக ஒதுக்குங்கள்' என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), 'நீங்கள் சந்திக்கும் இடம் இன்னாரின் வீடு' என்று கூறினார்கள். அவர்கள் (ஸல்) அந்த வாக்குறுதிக்காக (குறிப்பிட்ட நேரத்தில்) அந்தப் பெண்களிடம் வந்தார்கள். அவர்களிடம் அவர்கள் (ஸல்) கூறியவற்றில் ஒரு பகுதி இதுதான்: 'உங்களில் எந்தப் பெண்ணுக்கு மூன்று குழந்தைகள் இறந்து, அதற்காக அல்லாஹ்விடம் நன்மையை எதிர்பார்த்துப் பொறுமை கொள்கிறாரோ, அவர் சொர்க்கத்தில் நுழையாமல் இருக்க மாட்டார்.' ஒரு பெண், 'இரண்டு குழந்தைகளாக இருந்தால்?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), 'இரண்டு குழந்தைகளாக இருந்தாலும் சரி' என்று பதிலளித்தார்கள்." (சுஹைல் (இப்னு அபீ ஸாலிஹ்) ஹதீஸ் அறிவிப்பதில் மிகவும் கண்டிப்புடன் இருந்தார், மேலும் அதை மனனம் செய்து வைத்திருந்தார். அவரிடமிருந்து யாரும் (அதை) எழுதிக் கொள்ள முடியவில்லை.)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

149

حَدَّثَنَا حَرَمِيُّ بْنُ حَفْصٍ، وَمُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالاَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ حَكِيمٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ عَامِرٍ الأَنْصَارِيُّ قَالَ: حَدَّثَتْنِي أُمُّ سُلَيْمٍ قَالَتْ: كُنْتُ عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: يَا أُمَّ سُلَيْمٍ مَا مِنْ مُسْلِمَيْنِ يَمُوتُ لَهُمَا ثَلاَثَةُ أَوْلاَدٍ، إِلاَّ أَدْخَلَهُمَا اللَّهُ الْجَنَّةَ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ إِيَّاهُمْ، قُلْتُ: وَاثْنَانِ؟ قَالَ: وَاثْنَانِ.

உம்மு ஸுலைம் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தபோது அவர்கள், 'உம்மு ஸுலைம்! எந்த இரு முஸ்லிம்களுக்கும் மூன்று குழந்தைகள் இறந்துவிட்டால், அவ்விருவரையும் அல்லாஹ் தனது அளவற்ற கருணையினால் சுவர்க்கத்தில் நுழையச் செய்யாமல் இருப்பதில்லை (அக்குழந்தைகளின் இழப்பினால் ஏற்பட்ட பொறுமை மற்றும் இறைநம்பிக்கையின் காரணமாக பெற்றோர்கள் மீது அல்லாஹ் காட்டும் கருணையினால்)' என்று கூறினார்கள். நான், 'இரண்டு

(குழந்தைகள் இறந்தால்)?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'இரண்டு (குழந்தைகள் இறந்தாலும்) தான்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

150

حَدَّثَنَا عَلِيٌّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعْتَمِرٌ قَالَ: قَرَأْتُ عَلَى الْفُضَيْلِ: عَنْ أَبِي حَرِيزٍ، أَنَّ الْحَسَنَ حَدَّثَهُ بِوَاسِطَ، أَنَّ صَعْصَعَةَ بْنَ مُعَاوِيَةَ حَدَّثَهُ، أَنَّهُ لَقِيَ أَبَا ذَرٍّ مُتَوَشِّحًا قِرْبَةً، قَالَ: مَا لَكَ مِنَ الْوَلَدِ يَا أَبَا ذَرٍّ قَالَ: أَلاَ أُحَدِّثُكَ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ لَهُ ثَلاَثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ لَمْ يَبْلُغُوا الْحِنْثَ، إِلاَّ أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ إِيَّاهُمْ، وَمَا مِنْ رَجُلٍ أَعْتَقَ مُسْلِمًا إِلاَّ جَعَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ كُلَّ عُضْوٍ مِنْهُ، فِكَاكَهُ لِكُلِّ عُضْوٍ مِنْهُ.

ஸஃஸஆ பின் முஆவியா (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

நான் அபூ தர் (ரலி) அவர்களை, தோளில் ஒரு தண்ணீர்ப் பையைச் சுமந்தவாறு சந்தித்தேன். நான், "அபூ தர்ரே! உங்களுக்குப் பிள்ளைகள் (எவரேனும்) உண்டா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், "உமக்கு நான் (ஒரு செய்தியை) அறிவிக்கட்டுமா?" என்று கேட்டார். நான் "ஆம்" என்றேன். அவர் கூறினார்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்:

"எந்தவொரு முஸ்லிமுக்கும் பருவ வயதை அடையாத மூன்று பிள்ளைகள் இறந்துவிட்டால், அக்குழந்தைகள் மீது அல்லாஹ் கொண்ட கருணையின் அருளால் (அவர்களின் பெற்றோரை) அல்லாஹ் சொர்க்கத்தில் நுழைக்காமல் இருப்பதில்லை. மேலும், எந்தவொரு மனிதர் ஒரு முஸ்லிமை (அடிமைத்தளையிலிருந்து) விடுவிக்கிறாரோ, கண்ணியமும் வல்லமையும் மிக்க அல்லாஹ், (அடிமை விடுவித்த) அவருடைய ஒவ்வொரு உறுப்பையும், அவருடைய ஒவ்வொரு உறுப்புக்கும் (நரக நெருப்பிலிருந்து காக்கும்) ஈடாக ஆக்குகிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

151

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ أَبِي الأَسْوَدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَكَرِيَّا بْنُ عُمَارَةَ الأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ صُهَيْبٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ مَاتَ لَهُ ثَلاَثَةٌ لَمْ يَبْلُغُوا الْحِنْثَ، أَدْخَلَهُ اللَّهُ وَإِيَّاهُمْ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ الْجَنَّةَ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவருக்கு பருவ வயதை அடைவதற்கு முன்பு (அதாவது, பாவங்கள் பதிவு செய்யப்படாத நிலையில்) மூன்று குழந்தைகள் இறந்துவிட்டனரோ, அல்லாஹ் தனது அளவற்ற அருளின் காரணமாக அவரையும் அவர்களையும் சுவனத்தில் நுழையச் செய்வான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ مَاتَ لَهُ سَقْطٌ

யாருடைய கருச்சிதைவுற்ற குழந்தை இறந்துவிட்டதோ அவர்

152

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَدَقَةُ بْنُ خَالِدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي يَزِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ سَهْلِ بْنِ الْحَنْظَلِيَّةِ، وَكَانَ لاَ يُولَدُ لَهُ، فَقَالَ: لأَنْ يُولَدَ لِي فِي الإِسْلاَمِ وَلَدٌ سَقْطٌ فَأَحْتَسِبَهُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ يَكُونَ لِي الدُّنْيَا جَمِيعًا وَمَا فِيهَا وَكَانَ ابْنُ الْحَنْظَلِيَّةِ مِمَّنْ بَايَعَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ.

குழந்தை பாக்கியம் இல்லாதவரான ஸஹ்ல் பின் அல்-ஹன்ளலிய்யா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இவ்வுலகம் முழுவதையும் அதில் உள்ளவற்றையும் (பெறுவதை) விட, இஸ்லாத்தில் எனக்கு ஒரு சிக்ட் குழந்தை (கருச்சிதைந்த அல்லது பிறக்கும்போதே இறந்த குழந்தை) பிறந்து, அதற்காக நான் (அல்லாஹ்விடம்) நன்மையை எதிர்பார்ப்பதையே அதிகம் விரும்புகிறேன்.” மேலும், இப்னு ஹன்ளலிய்யா (ரழி) அவர்கள், மரத்தடியில் பைஅத் (உறுதிமொழி) கொடுத்தவர்களில் ஒருவராவார்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி)

ضعيف (الألباني)

153

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ، عَنِ الْحَارِثِ بْنِ سُوَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: أَيُّكُمْ مَالُ وَارِثِهِ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ مَالِهِ؟ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، مَا مِنَّا مِنْ أَحَدٍ إِلاَّ مَالُهُ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ مَالِ وَارِثِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: اعْلَمُوا أَنَّهُ لَيْسَ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلاَّ مَالُ وَارِثِهِ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ مَالِهِ، مَالُكَ مَا قَدَّمْتَ، وَمَالُ وَارِثِكَ مَا أَخَّرْتَ.

அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்களில் யாருக்குத் தமது செல்வத்தைவிடத் தமது வாரிசின் செல்வம் அதிக விருப்பமானதாக இருக்கிறது?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தமது வாரிசின் செல்வத்தைவிடத் தமது சொந்தச் செல்வத்தையே விரும்பாதவர் எவரும் நம்மில் இல்லை" என்று பதிலளித்தார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அறிந்து கொள்ளுங்கள்! உங்களில் ஒவ்வொருவரும் தமது சொந்தச் செல்வத்தைவிடத் தமது வாரிசின் செல்வத்தையே அதிகம் விரும்புகிறார். (ஏனெனில்,) உமது செல்வம் என்பது நீர் (இறைவழியில்) முற்படுத்தி அனுப்பியதுதான்; உமது வாரிசின் செல்வம் என்பது நீர் (செலவிடாமல்) விட்டுச் செல்வதுதான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

154

قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَا تَعُدُّونَ فِيكُمُ الرَّقُوبَ؟ قَالُوا: الرَّقُوبُ الَّذِي لاَ يُولَدُ لَهُ، قَالَ: لاَ، وَلَكِنَّ الرَّقُوبَ الَّذِي لَمْ يُقَدِّمْ مِنْ وَلَدِهِ شَيْئًا.

அவர் கூறினார்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்களில் 'அர்-ரக்கூப்' (பிள்ளையற்றவர் அல்லது துரதிர்ஷ்டசாலி) என்று யாரை நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "யாருக்குக் குழந்தை பிறக்கவில்லையோ அவரே" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அப்படியல்ல; மாறாக, தம் பிள்ளைகளில் எவரையும் தமக்கு முன்பாக (மரணத்தின் மூலம் மறுமைக்கு) அனுப்பி வைக்காதவரே 'அர்-ரக்கூப்' (அதாவது, மறுமையில் நன்மையை இழந்து துரதிர்ஷ்டசாலி) ஆவார்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

155

قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَا تَعُدُّونَ فِيكُمُ الصُّرَعَةَ؟ قَالُوا: هُوَ الَّذِي لاَ تَصْرَعُهُ الرِّجَالُ، فَقَالَ: لاَ، وَلَكِنَّ الصُّرَعَةَ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தம் தோழர்களிடம்) கேட்டார்கள்: "உங்களில் மல்யுத்த வீரன் (அல்லது பலசாலி) என்று யாரைக் கருதுகிறீர்கள்?"
அதற்கு அவர்கள், "பிற மனிதர்களால் வீழ்த்த முடியாதவரே (உண்மையான மல்யுத்த வீரன்)" எனப் பதிலளித்தார்கள்.
அவர்கள் (நபி ஸல்) கூறினார்கள்: "அப்படியல்ல; கோபம் வரும்போது தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்பவரே (உண்மையான) மல்யுத்த வீரன் ஆவார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

9. كتاب الملكة

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

9. தலைசிறந்த நிபுணராக இருப்பது

بَابُ حُسْنِ الْمَلَكَةِ

நல்ல எஜமானராக இருப்பது

156

حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ الْفَضْلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا نُعَيْمُ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم لَمَّا ثَقُلَ قَالَ: يَا عَلِيُّ، ائْتِنِي بِطَبَقٍ أَكْتُبْ فِيهِ مَا لَا تَضِلُّ أُمَّتِي بَعْدِي، فَخَشِيتُ أَنْ يَسْبِقَنِي فَقُلْتُ: إِنِّي لَأَحْفَظُ مِنْ ذِرَاعِي الصَّحِيفَةِ، وَكَانَ رَأْسُهُ بَيْنَ ذِرَاعِي وَعَضُدِي، فَجَعَلَ يُوصِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ، وَقَالَ كَذَاكَ حَتَّى فَاضَتْ نَفْسُهُ، وَأَمَرَهُ بِشَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، مَنْ شَهِدَ بِهِمَا حُرِّمَ عَلَى النَّارِ.

அலி பின் அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்களின் நோய் கடுமையாகியபோது, "அலியே! எனக்குப் பிறகு என் சமுதாயத்தார் வழிதவறாமல் இருப்பதற்காக நான் (சிலவற்றை) எழுதித் தர ஒரு ஏட்டைக் கொண்டு வாருங்கள்" என்று கூறினார்கள். (நான் அதைச் செய்வதற்குள்) அவர்கள் என்னை முந்திவிடுவார்களோ (இறந்துவிடுவார்களோ) என்று நான் அஞ்சினேன். எனவே நான், "அந்த ஏட்டில் எழுதுவதை விட நான் (அதை என் இரு புஜங்களுக்குள்ளும், அதாவது என் மனதிற்குள்ளும்) நன்றாகப் பதிய வைத்துக் கொள்வேன்" என்று கூறினேன். அப்போது அவர்களின் தலை எனது முன்கைக்கும் புஜத்திற்கும் இடையில் இருந்தது. அவர்கள் தொழுகை, ஸகாத் மற்றும் உங்கள் வலக்கரங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்கள் (அடிமைகள்) குறித்து அறிவுரை பகரலானார்கள். அவர்களின் உயிர் பிரியும் வரை இதனையே சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். மேலும், "வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை; முஹம்மத் அவனது அடியாரும் தூதரும் ஆவார்" என்று சாட்சி கூறுமாறும், "யார் இவ்விரண்டையும் ஏற்று

சாட்சி கூறுகிறாரோ அவர் நரக நெருப்பிலிருந்து காக்கப்படுவார்" என்றும் அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானி)

ضعيف (الألباني)

157

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَابِقٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: أَجِيبُوا الدَّاعِيَ، وَلاَ تَرُدُّوا الْهَدِيَّةَ، وَلاَ تَضْرِبُوا الْمُسْلِمِينَ.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அழைப்பவருக்கு (அவரது விருந்து அல்லது நிகழ்வுக்கான அழைப்பை) பதிலளியுங்கள். அன்பளிப்புகளை மறுக்காதீர்கள். முஸ்லிம்களை அடிக்காதீர்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

158

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ مُغِيرَةَ، عَنْ أُمِّ مُوسَى، عَنْ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ قَالَ: كَانَ آخِرُ كَلاَمِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: الصَّلاَةَ، الصَّلاَةَ، اتَّقُوا اللَّهَ فِيمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ.

அலீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்களின் இறுதி வார்த்தைகள்: "தொழுகை! தொழுகை! உங்கள் வலக்கரம் உடைமையாக்கிக் கொண்டவற்றில் (அதாவது, உங்கள் அடிமைகள் மற்றும் பணியாளர்கள் விஷயத்தில்) அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுங்கள்!"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ سُوءِ الْمَلَكَةِ

மோசமான உரிமையாளராக இருப்பது

159

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ لِلنَّاسِ: نَحْنُ أَعْرَفُ بِكُمْ مِنَ الْبَيَاطِرَةِ بِالدَّوَابِّ، قَدْ عَرَفْنَا خِيَارَكُمْ مِنْ شِرَارِكُمْ. أَمَّا خِيَارُكُمْ: الَّذِي يُرْجَى خَيْرُهُ، وَيُؤْمَنُ شَرُّهُ. وَأَمَّا شِرَارُكُمْ: فَالَّذِي لَا يُرْجَى خَيْرُهُ، وَلَا يُؤْمَنُ شَرُّهُ، وَلَا يُعْتَقُ مُحَرَّرُهُ.

அபுத்-தர்தா (ரழி) அவர்கள் மக்களிடம் கூறுவார்கள்: "கால்நடை மருத்துவர்கள் விலங்குகளை அறிவதை விட நாங்கள் உங்களை நன்கு அறிவோம். நாங்கள் உங்களில் சிறந்தவர்களை உங்களில் மோசமானவர்களிடமிருந்து அறிந்துகொள்கிறோம். உங்களில் சிறந்தவர் யாரெனில், அவரிடமிருந்து நன்மை எதிர்பார்க்கப்படும்; மேலும் யாருடைய தீங்கிலிருந்து பாதுகாப்புப் பெறப்படுகிறதோ அவரே ஆவார். உங்களில் மோசமானவரைப் பொறுத்தவரை, அவரிடமிருந்து நன்மை எதிர்பார்க்கப்படாது; அவருடைய தீமையிலிருந்து பாதுகாப்பும் பெறப்படாது; மேலும் அவருடைய அடிமை விடுதலை செய்யப்பட மாட்டார் (அதாவது, அவர் அடிமைகளை விடுதலை செய்யும் நற்செயலைச் செய்யமாட்டார் அல்லது விடுதலை செய்தாலும் அதன் உரிமைகளை வழங்கமாட்டார்)."

صحيح الإسناد موقوفا، وقد صح منه مرفوعا جملة الخيار والشرار دون العتق (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : மவ்கூஃபாக இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹானது. மேலும், இதிலிருந்து அடிமை விடுதலை பற்றிய பகுதி இல்லாமல், சிறந்தவர்கள் மற்றும் கெட்டவர்கள் பற்றிய பகுதி மர்ஃபூஃ ஆகவும் ஸஹீஹாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது (அல்பானி).

160

حَدَّثَنَا عِصَامُ بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَرِيزُ بْنُ عُثْمَانَ، عَنِ ابْنِ هَانِئٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، سَمِعْتُهُ يَقُولُ: الْكَنُودُ: الَّذِي يَمْنَعُ رِفْدَهُ، وَيَنْزِلُ وَحْدَهُ، وَيَضْرِبُ عَبْدَهُ.

அபூ உமாமா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "'கனூத்' (நன்றிகெட்டவன்) என்பவன், தனது உதவியை (அல்லது கொடையை) மறுப்பவனும், (பிறருடன் கலக்காமல்) தனியாக வசிப்பவனும், தனது அடிமையை அடிப்பவனுமாவான்."

ضعيف موقوفا، وروي عنه مرفوعا بسند واه جدا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : மவ்கூஃபாக பலவீனமானது, மிகவும் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் மர்பூஃபாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது (அல்பானி)

161

حَدَّثَنَا حَجَّاجُ بْنُ مِنْهَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيِّبِ، وَحَمَّادٍ، عَنْ حَبِيبٍ، وَحُمَيْدٍ، عَنِ الْحَسَنِ أَنَّ رَجُلاً أَمَرَ غُلاَمًا لَهُ أَنْ يَسْنُوَ عَلَى بَعِيرٍ لَهُ، فَنَامَ الْغُلاَمُ، فَجَاءَ بِشُعْلَةٍ مِنْ نَارٍ فَأَلْقَاهَا فِي وَجْهِهِ، فَتَرَدَّى الْغُلاَمُ فِي بِئْرٍ، فَلَمَّا أَصْبَحَ أَتَى عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَرَأَى الَّذِي فِي وَجْهِهِ، فَأَعْتَقَهُ.

அல்-ஹசன் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர் தனது அடிமைகளில் ஒருவருக்கு, தனது ஒட்டகத்தின் மூலம் தண்ணீர் இறைக்குமாறு கட்டளையிட்டார். அந்த அடிமை உறங்கிவிட்டார். அந்த எஜமானர் ஒரு தீப்பந்தத்தைக் கொண்டு வந்து அதை அவரின் முகத்தில் எறிந்தார் (அவரை எழுப்புவதற்காகவோ அல்லது தண்டிப்பதற்காகவோ). அதனால் அந்த அடிமை கிணற்றில் விழுந்துவிட்டார். காலையில், அந்த அடிமை உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் சென்றார். அவரின் முகத்தில் இருந்த (தீக்காயத்தின்) அடையாளங்களை உமர் (ரழி) அவர்கள் கண்டார்கள். எனவே அவரை விடுதலை செய்தார்கள்.

ضعيف (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி)

بَابُ بَيْعِ الْخَادِمِ مِنَ الأَعْرَابِ

பாலைவனத்து அரபியரிடமிருந்து பணியாளரை விற்பது பற்றிய பாடம்

162

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ ابْنِ عَمْرَةَ، عَنْ عَمْرَةَ، أَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا دَبَّرَتْ أَمَةً لَهَا، فَاشْتَكَتْ عَائِشَةُ، فَسَأَلَ بَنُو أَخِيهَا طَبِيبًا مِنَ الزُّطِّ، فَقَالَ: إِنَّكُمْ تُخْبِرُونِي عَنِ امْرَأَةٍ مَسْحُورَةٍ، سَحَرَتْهَا أَمَةٌ لَهَا، فَأُخْبِرَتْ عَائِشَةُ، قَالَتْ:

سَحَرْتِينِي؟ فَقَالَتْ: نَعَمْ. فَقَالَتْ: وَلِمَ؟ لَا تَنْجِينَ أَبَدًا، ثُمَّ قَالَتْ: بِيعُوهَا مِنْ شَرِّ الْعَرَبِ مَلَكَةً.

அம்ரா அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் தனது அடிமைப்பெண்களில் ஒருவரை 'முதப்பர்' (தன் மரணத்திற்குப் பிறகு விடுதலை செய்யப்படுபவர்) ஆக ஆக்கியிருந்தார்கள். பிறகு ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டார்கள். எனவே அவர்களின் மருமகன்கள் 'ஸுத்' (Zutt) இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மருத்துவரிடம் (ஆலோசனை) கேட்டார்கள். அவர் கூறினார், "நீங்கள் என்னிடம் சூனியம் செய்யப்பட்ட ஒரு பெண்ணைப் பற்றிய தகவலைக் கேட்கிறீர்கள். அவளுடைய அடிமைப்பெண்தான் அவளுக்குச் சூனியம் செய்திருக்கிறாள்." ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம் இது தெரிவிக்கப்பட்டதும், அவர்கள் (அப்பெண்ணிடம்), "நீ எனக்குச் சூனியம் செய்தாயா?" என்று கேட்டார்கள். "ஆம்," என்று அவள் பதிலளித்தாள். "ஏன்? (இனி) நீ ஒருபோதும் ஈடேற மாட்டாய்," என்று கூறிய ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள், பிறகு "அவளை அரபிகளிலேயே மிக மோசமான எஜமானர்களிடம் விற்றுவிடுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الْعَفْوِ عَنِ الْخَادِمِ

ஒரு வேலையாளரை மன்னிப்பது பற்றிய பாடம்

163

حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، هُوَ ابْنُ سَلَمَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو غَالِبٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، قَالَ: أَقْبَلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم مَعَهُ غُلَامَانِ، فَوَهَبَ أَحَدُهُمَا لِعَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ، وَقَالَ: لَا تَضْرِبْهُ، فَإِنِّي نُهِيتُ عَنْ ضَرْبِ أَهْلِ الصَّلَاةِ، وَإِنِّي رَأَيْتُهُ يُصَلِّي مُنْذُ أَقْبَلْنَا. وَأَعْطَى أَبَا ذَرٍّ غُلَامًا، وَقَالَ: اسْتَوْصِ بِهِ مَعْرُوفًا، فَأَعْتَقَهُ، فَقَالَ: مَا فَعَلَ؟ قَالَ: أَمَرْتَنِي أَنْ أَسْتَوْصِي بِهِ خَيْرًا فَأَعْتَقْتُهُ.

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் இரண்டு (இளம்) அடிமைகளுடன் வந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவரை அலி (ரழி) அவர்களுக்குப் பரிசளித்து, 'அவனை அடிக்காதீர்கள். ஏனெனில், தொழுகையாளிகளை அடிப்பதை விட்டும் நான் தடுக்கப்பட்டுள்ளேன். மேலும் நாம் வந்தது முதல் அவன் தொழுது கொண்டிருப்பதை நான் கண்டேன்' என்று கூறினார்கள். மேலும் அபூ தர் (ரழி) அவர்களுக்கு ஒரு அடிமையைக்

கொடுத்து, 'அவரிடம் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்வாயாக!' என்று கூறினார்கள். எனவே அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அவரை விடுதலை செய்துவிட்டார்கள். (பின்னர்) அவர்கள் (நபி ஸல்), 'அவரை (அடிமையை) என்ன செய்தாய்?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் (அபூ தர் ரழி), 'அவரிடம் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளுமாறு நீங்கள் எனக்குக் கட்டளையிட்டீர்கள், எனவே நான் அவரை விடுதலை செய்துவிட்டேன்' என்று பதிலளித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ مَنْ خَتَمَ عَلَى خَادِمِهِ مَخَافَةَ سُوءِ الظَّنِّ

தீய எண்ணம் வந்துவிடுமோ என்று அஞ்சித் தம் பணியாளரிடம் முத்திரை வைத்தல்.

164

حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَدِمَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم الْمَدِينَةَ وَلَيْسَ لَهُ خَادِمٌ، فَأَخَذَ أَبُو طَلْحَةَ بِيَدِي، فَانْطَلَقَ بِي حَتَّى أَدْخَلَنِي عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللهِ، إِنَّ أَنَسًا غُلَامٌ كَيِّسٌ لَبِيبٌ، فَلْيَخْدُمْكَ. قَالَ: فَخَدَمْتُهُ فِي السَّفَرِ وَالْحَضَرِ، مَقْدَمَهُ الْمَدِينَةَ حَتَّى تُوُفِّيَ صلى الله عليه وسلم، مَا قَالَ لِي لِشَيْءٍ صَنَعْتُ: لِمَ صَنَعْتَ هَذَا هَكَذَا؟ وَلَا قَالَ لِي لِشَيْءٍ لَمْ أَصْنَعْهُ: أَلَا صَنَعْتَ هَذَا هَكَذَا؟.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவிற்கு வந்தபோது அவர்களுக்குப் பணியாள் யாரும் இருக்கவில்லை. அபூ தல்ஹா (ரழி) என் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு என்னை நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அழைத்துச் சென்று, 'அல்லாஹ்வின் நபியே! நிச்சயமாக அனஸ் சாமர்த்தியமும் அறிவும் மிக்கச் சிறுவன். எனவே, இவர் தங்களுக்குப் பணிவிடை செய்யட்டும்' என்று கூறினார்கள். (அதிலிருந்து) நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவிற்கு வந்தது முதல் அவர்கள் மரணமடையும் வரை, பயணத்திலும் ஊரிலும் நான் அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்தேன். நான் செய்த எந்தவொரு செயலுக்காகவும், 'இதை ஏன் இப்படிச் செய்தாய்?' என்றோ, நான் செய்யாத எதற்கும், 'இதை இப்படிச் செய்திருக்கக் கூடாதா?' என்றோ அவர்கள் என்னிடம் கூறியதேயில்லை.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا سَرَقَ الْعَبْدُ

ஒரு அடிமை திருடும்போது

165

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِذَا سَرَقَ الْمَمْلُوكُ بِعْهُ وَلَوْ بِنَشٍّ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ: النَّشُّ: عِشْرُونَ. وَالنَّوَاةُ: خَمْسَةٌ. وَالأُوقِيَّةُ: أَرْبَعُونَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓர் அடிமை திருடினால், அவனை ஒரு 'நஷ்'ஷுக்காகவேனும் (மிகக் குறைந்த விலைக்கு) விற்றுவிடுங்கள்."
அபூ அப்தில்லாஹ் (புகாரி) கூறுகிறார்: 'நஷ்' என்பது இருபது (திர்ஹம்கள்) ஆகும். 'நவாத்' என்பது ஐந்து (திர்ஹம்கள்) ஆகும். 'ஊக்கியா' என்பது நாற்பது (திர்ஹம்கள்) ஆகும்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ الْخَادِمِ يُذْنِبُ

தவறான செயல்களைச் செய்யும் ஒரு அடிமை

166

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ: سَمِعْتُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ لَقِيطِ بْنِ صَبِرَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: انْتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، وَدَفَعَ الرَّاعِي فِي الْمُرَاحِ سَخْلَةً، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: لاَ تَحْسِبَنَّ، وَلَمْ يَقُلْ: لاَ تَحْسَبَنَّ إِنَّ لَنَا غَنَمًا مِئَةً لاَ نُرِيدُ أَنْ تَزِيدَ، فَإِذَا جَاءَ الرَّاعِي بِسَخْلَةٍ ذَبَحْنَا مَكَانَهَا شَاةً، فَكَانَ فِيمَا قَالَ: لاَ تَضْرِبْ ظَعِينَتَكَ كَضَرْبِكَ أَمَتَكَ، وَإِذَا اسْتَنْشَقْتَ فَبَالِغْ، إِلاَّ أَنْ تَكُونَ صَائِمًا.

லக்கித் பின் ஸபிரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். (அப்போது) இடையன் ஓர் ஆட்டுக்குட்டியைத் தொழுவத்திற்குள் ஓட்டி வந்தான். அப்போது நபி (ஸல்)

அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீர் (இவ்வாறு) எண்ண வேண்டாம்." (அவர்கள், 'எங்களிடம் நூறு ஆடுகள் உள்ளன; அவை (எண்ணிக்கையில்) அதிகரிப்பதை நாங்கள் விரும்பவில்லை என்று நீர் எண்ண வேண்டாம். இடையன் ஓர் ஆட்டுக்குட்டியைக் கொண்டு வரும்போது, அதற்குப் பகரமாக நாங்கள் (பெரிய) ஆடு ஒன்றை அறுக்கிறோம்' என்று கூறவில்லை.)

மேலும் அவர்கள் கூறியவற்றில் இதுவும் ஒன்றாகும்: "உனது அடிமைப் பெண்ணை அடிப்பது போன்று உனது மனைவியை நீ அடிக்காதே. நீ மூக்கிற்கு நீர் செலுத்தும்போது, நீ நோன்பாளியாக இருந்தாலன்றி, நன்றாக (ஆழமாக) நீர் செலுத்து."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

167

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو خَلْدَةَ، عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ قَالَ: كُنَّا نُؤْمَرُ أَنْ نَخْتِمَ عَلَى الْخَادِمِ، وَنَكِيلَ، وَنَعُدَّهَا، كَرَاهِيَةَ أَنْ يَتَعَوَّدُوا خُلُقَ سُوءٍ، أَوْ يَظُنَّ أَحَدُنَا ظَنَّ سُوءٍ.

அபுல் ஆலியா அவர்கள் கூறினார்கள்: "பணியாளர்களிடம் (பொருட்களை ஒப்படைக்கும்போது, அவற்றின் கொள்கலன்களுக்கு) முத்திரையிடவும், அவற்றை அளந்தும், எண்ணியும் (அவர்களுக்கு) கொடுக்கவும் நாங்கள் கட்டளையிடப்பட்டோம். அவர்கள் தீய பழக்கத்திற்குப் பழகிவிடுவதையோ, அல்லது எங்களில் ஒருவர் (அவர்கள் மீது) தவறான எண்ணம் கொள்வதையோ வெறுத்தே (இவ்வாறு நாங்கள் பணிக்கப்பட்டோம்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

168

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ حَارِثَةَ بْنِ مُضَرِّبٍ، عَنْ سَلْمَانَ قَالَ: إِنِّي لَأَعُدُّ الْعُرَاقَ عَلَى خَادِمِي مَخَافَةَ الظَّنِّ.

சல்மான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சந்தேகம் (அல்லது தவறான எண்ணம்) ஏற்படுவதை அஞ்சி, நான் என் பணியாளருக்காக (அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும்) எலும்புகளில் ஒட்டியுள்ள இறைச்சியை எண்ணுகிறேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

169

حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ: أَنْبَأَنَا أَبُو إِسْحَاقَ قَالَ: سَمِعْتُ حَارِثَةَ بْنَ مُضَرِّبٍ قَالَ: سَمِعْتُ سَلْمَانَ: إِنِّي لَأَعُدُّ الْعُرَاقَ خَشْيَةَ الظَّنِّ.

சல்மான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சந்தேகத்திற்கு அஞ்சி, நான் (உண்ணப்பட்டு, சதைப்பற்று நீக்கப்பட்ட) எலும்புகளைக் கூட நிச்சயமாக எண்ணுகிறேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ أَدَبِ الْخَادِمِ

வேலைக்காரரை ஒழுங்குபடுத்துதல்

170

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي مَخْرَمَةُ بْنُ بُكَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَمِعْتُ يَزِيدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ بْنِ قُسَيْطٍ قَالَ: أَرْسَلَ عَبْدُ اللهِ بْنُ عُمَرَ غُلَامًا لَهُ بِذَهَبٍ أَوْ بِوَرِقٍ، فَصَرَفَهُ، فَأَنْظَرَ بِالصَّرْفِ، فَرَجَعَ إِلَيْهِ فَجَلَدَهُ جَلْدًا وَجِيعًا وَقَالَ: اذْهَبْ، فَخُذِ الَّذِي لِي، وَلَا تَصْرِفْهُ.

யஸீத் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு குஸைத் கூறினார்கள்:

“அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், தங்கம் அல்லது வெள்ளியுடன் தம்முடைய அடிமை ஒருவரை அனுப்பினார்கள். அவர் (அந்த அடிமை) அதை நாணயமாற்றுச் செய்தார். ஆனால், அந்தப் பரிமாற்றத்தில் (மாற்று நாணயத்தை உடனடியாகப் பெறாமல்) கால அவகாசம் அளித்தார். பிறகு அவர் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் திரும்பிச் சென்றார். அவர்கள் அவருக்கு வலிக்கக்கூடியவாறு அடித்தார்கள். மேலும், ‘சென்று என்னுடையதை எடுத்துக்கொள்; அதை மாற்றாதே!’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

171

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ قَالَ: كُنْتُ أَضْرِبُ غُلاَمًا لِي، فَسَمِعْتُ مِنْ خَلْفِي صَوْتًا: اعْلَمْ أَبَا مَسْعُودٍ، لَلَّهُ أَقْدَرُ عَلَيْكَ مِنْكَ عَلَيْهِ، فَالْتَفَتُّ فَإِذَا هُوَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، فَهُوَ حُرٌّ لِوَجْهِ اللهِ، فَقَالَ: أَمَا لَوْ لَمْ تَفْعَلْ لَمَسَّتْكَ النَّارُ أَوْ لَلَفَحَتْكَ النَّارُ.

அபூ மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் என்னுடைய அடிமை ஒருவனை அடித்துக் கொண்டிருந்தபோது, எனக்குப் பின்னாலிருந்து ஒரு குரலைக் கேட்டேன்: 'அபூ மஸ்ஊத், அறிந்துகொள்! நீ இவன் மீது கொண்டுள்ள அதிகாரத்தைவிட அல்லாஹ் உன் மீது அதிக அதிகாரம் பெற்றவன் (சக்தி வாய்ந்தவன்).' நான் திரும்பிப் பார்த்தேன், அங்கே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இருந்தார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, இவர் அல்லாஹ்வுக்காக விடுதலை செய்யப்பட்டவர்!' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'நீர் அவ்வாறு (அவனை விடுதலை) செய்யாமலிருந்திருந்தால், நரகம் உம்மைத் தீண்டியிருக்கும் அல்லது கரித்திருக்கும்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ لاَ تَقُلْ: قَبَّحَ اللَّهُ وَجْهَهُ

"அல்லாஹ் உங்கள் முகத்தை அசிங்கமாக்கட்டும்" என்று சொல்லாதீர்கள். என்ற பாடம்.

172

حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ ابْنِ عَجْلاَنَ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لاَ تَقُولُوا: قَبَّحَ اللَّهُ وَجْهَهُ.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ் அவன் முகத்தை அவலட்சணமாக்குவானாக என்று சொல்லாதீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

173

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: لَا تَقُولَنَّ: قَبَّحَ اللَّهُ وَجْهَكَ وَوَجْهَ مَنْ أَشْبَهَ وَجْهَكَ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَلَقَ آدَمَ صلى الله عليه وسلم عَلَى صُورَتِهِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘‘‘அல்லாஹ் உனது முகத்தையும், உன் முகத்தைப் போன்றவரின் முகத்தையும் அசிங்கப்படுத்துவானாக’ என்று நீங்கள் கூறாதீர்கள். ஏனெனில், கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ், ஆதம் (அலை) அவர்களைத் தன் உருவத்தில் படைத்தான்.’’

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ لِيَجْتَنِبِ الْوَجْهَ فِي الضَّرْبِ

முகத்தில் அடிப்பதைத் தவிர்க்கவும்

174

حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَجْلَانَ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي، وَسَعِيدٌ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا ضَرَبَ أَحَدُكُمْ خَادِمَهُ فَلْيَجْتَنِبِ الْوَجْهَ.

உங்களில் ஒருவர் தம் பணியாளரை அடிக்கும்போது, அவரது முகத்தில் அடிப்பதைத் தவிர்க்கட்டும்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

175

حَدَّثَنَا خَالِدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بِدَابَّةٍ قَدْ وُسِمَ يُدَخِّنُ مَنْخِرَاهُ، قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: لَعَنَ اللَّهُ مَنْ فَعَلَ هَذَا، لَا يَسِمَنَّ أَحَدٌ الْوَجْهَ وَلَا يَضْرِبَنَّهُ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், சூடு போடப்பட்டு (அதன் காரணமாக) அதன் மூக்குத் துவாரங்களிலிருந்து புகை வந்துகொண்டிருந்த ஒரு பிராணியைக் கடந்து சென்றார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், 'இதைச் செய்தவனை அல்லாஹ் சபிப்பானாக! எவரும் முகத்தில் சூடு போடவோ அல்லது (முகத்தில்) அடிக்கவோ கூடாது' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ لَطَمَ عَبْدَهُ فَلْيُعْتِقْهُ مِنْ غَيْرِ إِيجَابٍ

தனது அடிமையை அறைந்தவர் அவரை விடுதலை செய்ய வேண்டும்

176

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُصَيْنٌ قَالَ: سَمِعْتُ هِلَالَ بْنَ يَسَافٍ يَقُولُ: كُنَّا نَبِيعُ الْبَزَّ فِي دَارِ سُوَيْدِ بْنِ مُقَرِّنٍ، فَخَرَجَتْ جَارِيَةٌ فَقَالَتْ لِرَجُلٍ شَيْئًا، فَلَطَمَهَا ذَلِكَ الرَّجُلُ، فَقَالَ لَهُ سُوَيْدُ بْنُ مُقَرِّنٍ: أَلَطَمْتَ وَجْهَهَا؟ لَقَدْ رَأَيْتُنِي سَابِعَ سَبْعَةٍ وَمَا لَنَا إِلَّا خَادِمٌ، فَلَطَمَهَا بَعْضُنَا، فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم أَنْ يُعْتِقَهَا.

ஹிலால் இப்னு யஸாஃப் கூறினார்கள்: "நாங்கள் சுவைத் இப்னு முகர்ரின் (ரழி) அவர்களின் இல்லத்தில் துணிகளை விற்பனை செய்து வந்தோம். அப்போது ஒரு அடிமைப் பெண் வெளியே வந்து, அங்கிருந்த ஆண்களில் ஒருவரிடம் ஏதோ கூற, அந்த மனிதன் அவளை அறைந்துவிட்டான். சுவைத் இப்னு முகர்ரின் (ரழி) அவனிடம், 'நீ அவளுடைய முகத்தில் அறைந்தாயா? (அறிந்துகொள்,) நான் ஏழு சகோதரர்களில் ஏழாவதாக இருந்தேன்; எங்களிடம் ஒரே ஒரு பணிப்பெண் மட்டுமே இருந்தாள். (அப்போது ஒருமுறை) எங்களில் ஒருவர் அவளை அறைந்துவிட்டார். உடனே, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரை அவளை விடுதலை செய்யுமாறு கட்டளையிட்டார்கள் (என்பதை நான் கண்டேன்/அறிந்தேன்).'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

177

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَوْنٍ، وَمُسَدَّدٌ، قَالاَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ فِرَاسٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ زَاذَانَ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَنْ لَطَمَ عَبْدَهُ أَوْ ضَرَبَهُ حَدًّا لَمْ يَأْتِهِ، فَكَفَّارَتُهُ عِتْقُهُ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், 'யாரேனும் ஒருவர் தனது அடிமையின் கன்னத்தில் அறைந்தாலோ, அல்லது அவர் செய்யாத குற்றத்திற்காக (இஸ்லாமிய சட்டப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்ட) தண்டனையை அவருக்கு வழங்கினாலோ, அதற்கான பரிகாரம் அவரை விடுதலை செய்வதாகும்' என்று கூற நான் கேட்டேன்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

178

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سُفْيَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي سَلَمَةُ بْنُ كُهَيْلٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُعَاوِيَةُ بْنُ سُوَيْدِ بْنِ مُقَرِّنٍ قَالَ: لَطَمْتُ مَوْلًى لَنَا فَفَرَّ، فَدَعَانِي أَبِي فَقَالَ لَهُ: اقْتَصَّ، كُنَّا وَلَدَ مُقَرِّنٍ سَبْعَةً، لَنَا خَادِمٌ، فَلَطَمَهَا أَحَدُنَا، فَذُكِرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: مُرْهُمْ فَلْيُعْتِقُوهَا، فَقِيلَ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: لَيْسَ لَهُمْ خَادِمٌ غَيْرَهَا، قَالَ: فَلْيَسْتَخْدِمُوهَا فَإِذَا اسْتَغْنَوْا خَلَّوْا سَبِيلَهَا.

முஆவியா இப்னு சுவைத் இப்னு முகர்rின் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் எங்களுடைய மவ்லா (விடுதலை செய்யப்பட்ட அடிமை அல்லது பணியாளர்) ஒருவரை அறைந்தேன்; அவர் ஓடிவிட்டார். பிறகு என் தந்தை என்னை அழைத்தார். அவர் அவரிடம் (அந்த மவ்லாவிடம்), 'பழிக்குப் பழி வாங்கு' என்று கூறினார். (பிறகு என் தந்தை கூறினார்:) 'முகர்rின் மகன்களான நாங்கள் ஏழு பேர் இருந்தோம்; எங்களிடம் ஒரே ஒரு பணிப்பெண் இருந்தார். எங்களில் ஒருவர் அவரை அறைந்துவிட்டார்; இச்செய்தி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'அவரை விடுதலை செய்யும்படி அவர்களுக்குக் கட்டளையிடுங்கள்' என்று கூறினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களிடம், 'அவர் மட்டுமே அவர்களிடம் உள்ள ஒரே பணிப்பெண்' என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள்,

'அப்படியானால், அவர்கள் அவரை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளட்டும்; அவர்களுக்குத் தேவை பூர்த்தியாகிவிட்டால் (அவரது சேவையின் தேவை நீங்கிவிட்டால்), அவரை அவர் வழியில் (சுதந்திரமாகப்) போக விட்டுவிடட்டும்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

179

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَرْزُوقٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ قَالَ لِي مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْكَدِرِ: مَا اسْمُكَ؟ فَقُلْتُ: شُعْبَةُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو شُعْبَةَ، عَنْ سُوَيْدِ بْنِ مُقَرِّنٍ الْمُزَنِيِّ، وَرَأَى رَجُلاً لَطَمَ غُلاَمَهُ، فَقَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الصُّورَةَ مُحَرَّمَةٌ؟ رَأَيْتُنِي وَإِنِّي سَابِعُ سَبْعَةٍ إِخْوَةٍ، عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، مَا لَنَا إِلاَّ خَادِمٌ، فَلَطَمَهُ أَحَدُنَا، فَأَمَرَنَا النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم أَنْ نُعْتِقَهُ.

சுவைத் இப்னு முகர்ரின் அல்-முஸனீ (ரழி) அவர்கள், ஒரு மனிதர் தனது அடிமையை அறைவதைக் கண்டபோது (அவரிடம்) கூறியதாவது: "முகத்தில் அடிப்பது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது என்பது உனக்குத் தெரியாதா? நான் (நினைவுகூர்கிறேன்), அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில், நான் ஏழு சகோதரர்களில் ஏழாவது சகோதரனாக இருந்தேன்; எங்களுக்கு ஒரேயொரு அடிமை மட்டுமே இருந்தார். எங்களில் ஒருவர் அவரை அறைந்துவிட்டார். ஆகவே, அவரை விடுதலை செய்யுமாறு நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

180

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا فِرَاسٌ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ زَاذَانَ أَبِي عُمَرَ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ ابْنِ عُمَرَ، فَدَعَا بِغُلاَمٍ لَهُ كَانَ ضَرَبَهُ فَكَشَفَ عَنْ ظَهْرِهِ فَقَالَ: أَيُوجِعُكَ؟ قَالَ: لاَ. فَأَعْتَقَهُ، ثُمَّ رَفَعَ عُودًا مِنَ الأَرْضِ فَقَالَ: مَا لِي فِيهِ مِنَ الأَجْرِ مَا يَزِنُ هَذَا الْعُودَ، فَقُلْتُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، لِمَ تَقُولُ هَذَا؟ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ أَوْ قَالَ: مَنْ ضَرَبَ مَمْلُوكَهُ حَدًّا لَمْ يَأْتِهِ، أَوْ لَطَمَ وَجْهَهُ، فَكَفَّارَتُهُ أَنْ يُعْتِقَهُ.

அபூ உமர் ஸாதான் கூறினார்கள்: "நாங்கள் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் இருந்தோம். அப்போது அவர்கள், தாங்கள் அடித்திருந்த தங்களின் அடிமை ஒருவரை அழைத்து, அவனுடைய முதுகைத் திறந்து, 'உனக்கு வலிக்கிறதா?' என்று கேட்டார்கள். அவன், 'இல்லை' என்று பதிலளித்தான். பிறகு அவர்கள் அவனை விடுவித்தார்கள். அவர்கள் தரையிலிருந்து ஒரு குச்சியை எடுத்துவிட்டு, '(நான் அவனை விடுவித்தது கட்டாயப் பரிகாரமாக இருந்ததால், இதில்) இந்தக் குச்சியின் எடைக்குச் சமமான (சிறிய) கூலி கூட எனக்கு இல்லை' என்று கூறினார்கள். (அப்போது) நான், 'அபூ அப்துர்-ரஹ்மான் அவர்களே, ஏன் இப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: 'நபி (ஸல்) அவர்கள், "யார் தனது அடிமையை (அவன் செய்யாத) ஒரு குற்றத்திற்காக (அதாவது, இஸ்லாமியச் சட்டப்படி ஹத் தண்டனைக்குரிய குற்றத்திற்காக) அடிக்கிறாரோ அல்லது அவனது முகத்தில் அறைகிறாரோ, அதற்கான பரிகாரம் அவனை விடுவிப்பதே ஆகும்" என்று கூறுவதை நான் கேட்டிருக்கிறேன்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ قِصَاصِ الْعَبْدِ

அடிமையின் கிஸாஸ் (பழிவாங்குதல்) பற்றிய பாடம்

181

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، وَقَبِيصَةُ، قَالاَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ مَيْمُونِ بْنِ أَبِي شَبِيبٍ، عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ قَالَ: لاَ يَضْرِبُ أَحَدٌ عَبْدًا لَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لَهُ إِلاَّ أُقِيدَ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

அம்மார் இப்னு யாசிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எவரேனும் தம் அடிமைக்கு அநியாயம் இழைத்த நிலையில் (அதாவது, நியாயமற்ற முறையில்) அவனை அடித்தால், மறுமை நாளில் அவரிடமிருந்து பழி தீர்க்கப்படாமல் இருக்காது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

182

حَدَّثَنَا أَبُو عُمَرَ حَفْصُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو جَعْفَرٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا لَيْلَى قَالَ: خَرَجَ سَلْمَانُ فَإِذَا عَلَفُ دَابَّتِهِ يَتَسَاقَطُ مِنَ الْآرِيِّ، فَقَالَ لِخَادِمِهِ: لَوْلَا أَنِّي أَخَافُ الْقِصَاصَ لَأَوْجَعْتُكَ.

அபூ லைலா கூறினார்கள், "சல்மான் (ரழி) அவர்கள் வெளியே வந்தபோது, அவர்களுடைய கால்நடைத் தீவனம் தீவனத் தொட்டியிலிருந்து கீழே சிதறிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். தம் வேலையாளிடம், 'நான் கிசாஸ் (சமமான பழிவாங்கல்) தண்டனைக்கு அஞ்சாதிருந்தால், நான் உன்னை வேதனைப்படுத்தியிருப்பேன் (அதாவது, உன்னை அடிப்பதன் மூலம்)' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

183

حَدَّثَنَا أَبُو الرَّبِيعِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْعَلَاءُ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَتُؤَدُّنَّ الْحُقُوقَ إِلَى أَهْلِهَا، حَتَّى يُقَادَ لِلشَّاةِ الْجَمَّاءِ مِنَ الشَّاةِ الْقَرْنَاءِ.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீங்கள் உரிமைகளை அவற்றின் உரியவர்களிடம் நிச்சயமாக ஒப்படைக்க வேண்டும். கொம்புள்ள ஆட்டிடமிருந்து கொம்பில்லாத ஆட்டிற்குப் பழிவாங்கப்படும் (மறுமை நாளில்) வரை (இந்த நீதி நிலைநாட்டப்படும்).'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

184

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْجُعْفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي دَاوُدُ بْنُ أَبِي عَبْدِ اللهِ مَوْلَى بَنِي هَاشِمٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ: أَخْبَرَتْنِي جَدَّتِي، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ فِي بَيْتِهَا، فَدَعَا وَصِيفَةً لَهُ أَوْ لَهَا فَأَبْطَأَتْ، فَاسْتَبَانَ الْغَضَبُ فِي

وَجْهِهِ، فَقَامَتْ أُمُّ سَلَمَةَ إِلَى الْحِجَابِ، فَوَجَدَتِ الْوَصِيفَةَ تَلْعَبُ، وَمَعَهُ سِوَاكٌ، فَقَالَ: لَوْلَا خَشْيَةُ الْقَوَدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَأَوْجَعْتُكِ بِهَذَا السِّوَاكِ.

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் தம் (உம்மு ஸலமாவின்) வீட்டில் இருந்தபோது, தமக்கோ அல்லது அவருக்கோ உரிய பணிப்பெண் ஒருவரை அழைத்தார்கள். அவள் வருவதற்குத் தாமதித்தாள். நபி (ஸல்) அவர்களின் முகத்தில் கோபம் வெளிப்பட்டது. உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் திரைக்குச் சென்று பார்த்தபோது, அந்தப் பணிப்பெண் விளையாடிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு மிஸ்வாக் குச்சி இருந்தது. அவர்கள், "மறுமை நாளில் பழிக்குப் பழி வாங்கப்படும் (அல்லது சமமான தண்டனை வழங்கப்படும்) என்ற அச்சம் எனக்கு இல்லையென்றால், இந்த மிஸ்வாக்கைக் கொண்டு உன்னை நான் நோவினை செய்திருப்பேன் (அல்லது அடித்திருப்பேன்)" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

185

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بِلَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِمْرَانُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ زُرَارَةَ بْنِ أَوْفَى، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَنْ ضَرَبَ ضَرْبًا اقْتُصَّ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமை நாளில், அடித்த எவருக்கும் (அவர் அடித்ததற்கு ஈடாக) பழி தீர்க்கப்படும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

186

حَدَّثَنَا خَلِيفَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ رَجَاءٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْعَوَّامِ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ شَقِيقٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ ضَرَبَ ضَرْبًا ظُلْمًا اقْتُصَّ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
“யார் அநியாயமாக (ஒருவரை) அடித்தாரோ, மறுமை நாளில் அவரிடமிருந்து

(அதற்குப் பகரமாக) பழி தீர்க்கப்படும்'' என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ اكْسُوهُمْ مِمَّا تَلْبَسُونَ

நீங்கள் அணியும் ஆடைகளிலிருந்தே அவர்களுக்கு ஆடை அணிவியுங்கள்.

187

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبَّادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ مُجَاهِدٍ أَبِي حَزْرَةَ، عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الْوَلِيدِ بْنِ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ: خَرَجْتُ أَنَا وَأَبِي نَطْلُبُ الْعِلْمَ فِي هَذَا الْحَيِّ فِي الأَنْصَارِ، قَبْلَ أَنْ يَهْلِكُوا، فَكَانَ أَوَّلَ مَنْ لَقِينَا أَبُو الْيَسَرِ صَاحِبُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم وَمَعَهُ غُلاَمٌ لَهُ، وَعَلَى أَبِي الْيَسَرِ بُرْدَةٌ وَمَعَافِرِيٌّ، وَعَلَى غُلاَمِهِ بُرْدَةٌ وَمَعَافِرِيٌّ، فَقُلْتُ لَهُ: يَا عَمِّي، لَوْ أَخَذْتَ بُرْدَةَ غُلاَمِكَ وَأَعْطَيْتَهُ مَعَافِرِيَّكَ، أَوْ أَخَذْتَ مَعَافِرِيَّهُ وَأَعْطَيْتَهُ بُرْدَتَكَ، كَانَتْ عَلَيْكَ حُلَّةٌ وَعَلَيْهِ حُلَّةٌ، فَمَسَحَ رَأْسِي وَقَالَ: اللَّهُمَّ بَارِكْ فِيهِ، يَا ابْنَ أَخِي، بَصَرُ عَيْنَيَّ هَاتَيْنِ، وَسَمْعُ أُذُنَيَّ هَاتَيْنِ، وَوَعَاهُ قَلْبِي وَأَشَارَ إِلَى نِيَاطِ قَلْبِهِ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: أَطْعِمُوهُمْ مِمَّا تَأْكُلُونَ، وَاكْسُوهُمْ مِمَّا تَلْبَسُونَ وَكَانَ أَنْ أُعْطِيَهُ مِنْ مَتَاعِ الدُّنْيَا أَهْوَنَ عَلَيَّ مِنْ أَنْ يَأْخُذَ مِنْ حَسَنَاتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

உபாதா இப்னுல் வலீத் கூறினார்: "நானும் என் தந்தையும், இந்த அன்சாரி சமூகத்தாரிடம் (அல்லது கோத்திரத்தாரிடம்) அவர்கள் இறப்பதற்கு முன் அறிவைத் தேடிச் சென்றோம். நாங்கள் சந்தித்த முதல் நபர், நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழரான அபுல் யஸர் (ரழி) அவர்கள். அவருடன் அவருடைய அடிமை ஒருவரும் இருந்தார். அபுல் யஸர் (ரழி) அவர்கள் ஒரு கோடு போட்ட அங்கியையும் ஒரு முஆஃபிரீ அங்கியையும் அணிந்திருந்தார்கள்; அவருடைய அடிமையும் ஒரு கோடு போட்ட அங்கியையும் ஒரு முஆஃபிரீ அங்கியையும் அணிந்திருந்தார்.

நான் அவரிடம், 'என் சிறிய தந்தையே! நீங்கள் உங்கள் அடிமையின் கோடு போட்ட அங்கியை எடுத்துக்கொண்டு, அவருக்கு உங்கள் முஆஃபிரீ அங்கியைக் கொடுத்திருக்கலாமே? அல்லது அவருடைய முஆஃபிரீ அங்கியை எடுத்துக்கொண்டு, அவருக்கு உங்கள் கோடு போட்ட அங்கியை

கொடுத்திருக்கலாமே? (அவ்வாறு செய்திருந்தால்) உங்கள் மீது ஒரு முழுமையான ஆடை (ஜோடி) இருந்திருக்கும்; அல்லது அவர் மீது ஒரு முழுமையான ஆடை இருந்திருக்கும்' என்று கூறினேன்.

அதற்கு அவர் என் தலையைத் தடவி, **'அல்லாஹும்ம பாரிக் ஃபீஹி'** (யா அல்லாஹ்! இவருக்கு அருள் புரிவாயாக!) என்று கூறிவிட்டு, 'என் சகோதரன் மகனே, என்னுடைய இவ்விரு கண்களும் பார்த்துள்ளன, என்னுடைய இவ்விரு காதுகளும் கேட்டுள்ளன, என் இதயம் அதை உள்வாங்கிக்கொண்டுள்ளது,' என்று கூறி, நபி (ஸல்) அவர்களைக் குறிப்பிடும் விதமாக தன் இதயத்தின் ஆழமான பகுதியைச் சுட்டிக்காட்டி,

'நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் உண்பதிலிருந்தே அவர்களுக்கும் உணவளியுங்கள்; நீங்கள் அணியும் ஆடைகளிலிருந்தே அவர்களுக்கும் உடையணியுங்கள்."

மறுமை நாளில் என்னுடைய நற்செயல்கள் என்னிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதை விட, இவ்வுலகத்தின் பொருட்களை அவருக்குக் கொடுப்பது எனக்கு எளிதானது' (என்று கூறினார்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

188

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُبَشِّرٍ قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللهِ يَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يُوصِي بِالْمَمْلُوكِينَ خَيْرًا وَيَقُولُ: أَطْعِمُوهُمْ مِمَّا تَأْكُلُونَ، وَأَلْبِسُوهُمْ مِنْ لَبُوسِكُمْ، وَلاَ تُعَذِّبُوا خَلْقَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், அடிமைப்படுத்தப்பட்டவர்களிடம் (அதாவது, தங்களின் கீழ் உள்ள பணியாளர்களிடம்) நன்முறையில் நடந்துகொள்ளுமாறு அறிவுரை கூறிவந்தார்கள். மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீங்கள் உண்பதிலிருந்தே அவர்களுக்கும் உண்ணக் கொடுங்கள்; நீங்கள் உடுத்துவதிலிருந்தே அவர்களுக்கும் உடுத்தக் கொடுங்கள். கண்ணியமிக்க அல்லாஹ்வின் படைப்பை (எந்தக் காரணத்திற்காகவும்) துன்புறுத்தாதீர்கள்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ سِبَابِ الْعَبِيدِ

அடிமைகளை ஏசுவது பற்றிய பாடம்.

189

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَاصِلٌ الأَحْدَبُ قَالَ: سَمِعْتُ الْمَعْرُورَ بْنَ سُوَيْدٍ يَقُولُ: رَأَيْتُ أَبَا ذَرٍّ وَعَلَيْهِ حُلَّةٌ وَعَلَى غُلاَمِهِ حُلَّةٌ، فَسَأَلْنَاهُ عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: إِنِّي سَابَبْتُ رَجُلاً فَشَكَانِي إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ لِي النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: أَعَيَّرْتَهُ بِأُمِّهِ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ إِخْوَانَكُمْ خَوَلُكُمْ، جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ، فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدَيْهِ فَلْيُطْعِمْهُ مِمَّا يَأْكُلُ، وَلْيُلْبِسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ، وَلاَ تُكَلِّفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ، فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ فَأَعِينُوهُمْ.

அல்-மஃரூர் இப்னு ஸுவைத் கூறினார்கள், "நான் அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் ஒரு முழு ஆடை அணிந்திருப்பதையும், அவருடைய அடிமையும் ஒரு முழு ஆடையை அணிந்திருப்பதையும் கண்டேன். நாங்கள் அவரிடம் அதைப் பற்றிக் கேட்டோம், அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள், 'நான் ஒரு மனிதரை இழிவுபடுத்தினேன் (அல்லது திட்டினேன்), அவர் என்னைப் பற்றி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் முறையிட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கேட்டார்கள், 'நீர் அவரை அவரின் தாயைக் கூறி இழிவுபடுத்தினீரா?' 'ஆம்,' என்று நான் பதிலளித்தேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள், 'உங்கள் சகோதரர்கள் உங்கள் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் (அதாவது, உங்கள் பணியாளர்கள், அடிமைகள் அல்லது உங்களைச் சார்ந்தவர்கள்). அல்லாஹ் அவர்களை உங்கள் அதிகாரத்தின் கீழ் வைத்துள்ளான். ஒருவர் தன் சகோதரரைத் தன் அதிகாரத்தின் கீழ் வைத்திருந்தால், அவர் உண்பதிலிருந்து அவருக்கும் உணவளிக்க வேண்டும், அவர் உடுத்துவதிலிருந்து அவருக்கும் உடுத்தக் கொடுக்க வேண்டும், மேலும் அவர்களுக்குச் சிரமமான எதையும் அவர்கள் மீது சுமத்தக் கூடாது. அவர்களுக்குச் சிரமமானதை நீங்கள் அவர்கள் மீது சுமத்தினால், அவர்களுக்கு நீங்கள் உதவுங்கள்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ هَلْ يُعِينُ عَبْدَهُ؟

ஒருவர் தனது அடிமைக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமா?

190

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بِشْرٍ قَالَ: سَمِعْتُ سَلَّامَ بْنَ عَمْرٍو يُحَدِّثُ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: أَرِقَّاكُمْ إِخْوَانُكُمْ، فَأَحْسِنُوا إِلَيْهِمْ، اسْتَعِينُوهُمْ عَلَى مَا غَلَبَكُمْ، وَأَعِينُوهُمْ عَلَى مَا غُلِبُوا.

சல்லாம் இப்னு அம்ர் அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவரான அவர்கள் (ரழி) கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: “உங்கள் அடிமைகள் உங்கள் சகோதரர்கள் ஆவார்கள், எனவே அவர்களிடம் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு சக்திக்கு மீறியவற்றில் அவர்களின் உதவியை நாடுங்கள், அவர்களுக்கு சக்திக்கு மீறியவற்றில் நீங்களும் உதவுங்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

191

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سُلَيْمَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ وَهْبٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَمْرٌو، عَنْ أَبِي يُونُسَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ: أَعِينُوا الْعَامِلَ مِنْ عَمَلِهِ، فَإِنَّ عَامِلَ اللهِ لاَ يَخِيبُ، يَعْنِي: الْخَادِمَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பணியாளருக்கு அவரது பணியில் உதவுங்கள். ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் பணியாளர் (அதாவது, அல்லாஹ்வுக்காக உழைப்பவர்) ஏமாற்றமடைய மாட்டார்." அதாவது, வேலையாள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ لاَ يُكَلَّفُ الْعَبْدُ مِنَ الْعَمَلِ مَا لاَ يُطِيقُ

ஒரு அடிமையால் செய்ய முடியாத வேலையை அவர் மீது சுமத்தாதீர்கள்

192

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي أَيُّوبَ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ عَجْلاَنَ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، عَنْ عَجْلاَنَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لِلْمَمْلُوكِ طَعَامُهُ وَكِسْوَتُهُ، وَلاَ يُكَلَّفُ مِنَ الْعَمَلِ مَا لاَ يُطِيقُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அடிமைக்கு அவனுடைய உணவும் உடையும் உண்டு. அவனால் தாங்க முடியாத வேலையை அவன் மீது சுமத்தக் கூடாது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

193

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ عَجْلَانَ، عَنْ بُكَيْرٍ، أَنَّ عَجْلَانَ أَبَا مُحَمَّدٍ حَدَّثَهُ قُبَيْلَ وَفَاتِهِ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: لِلْمَمْلُوكِ طَعَامُهُ وَكِسْوَتُهُ، وَلَا يُكَلَّفُ إِلَّا مَا يُطِيقُ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஓர் அடிமைக்கு அவரது உணவும் உடையும் (உரிமையாக) உண்டு. அவரால் இயன்றதைத் தவிர (வேறு எதனையும் செய்யுமாறு) அவர் பணிக்கப்படக் கூடாது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

194

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنِ الْأَعْمَشِ قَالَ: قَالَ مَعْرُورٌ: مَرَرْنَا بِأَبِي ذَرٍّ وَعَلَيْهِ ثَوْبٌ، وَعَلَى غُلَامِهِ حُلَّةٌ، فَقُلْنَا: لَوْ أَخَذْتَ هَذَا وَأَعْطَيْتَ هَذَا غَيْرَهُ، كَانَتْ حُلَّةً، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِخْوَانُكُمْ جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ، فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدِهِ، فَلْيُطْعِمْهُ مِمَّا يَأْكُلُ، وَلْيُلْبِسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ، وَلَا يُكَلِّفُهُ مَا يَغْلِبُهُ، فَإِنْ كَلَّفَهُ مَا يَغْلِبُهُ فَلْيُعِنْهُ عَلَيْهِ.

மஃரூர் கூறினார்: "நாங்கள் அபூ தர் (ரழி) அவர்களைக் கடந்து சென்றபோது, அவர்கள் ஒரு ஆடையை அணிந்திருந்தார்கள்; அவர்களுடைய அடிமையும் ஒரு ஜோடி ஆடையை (ஹுல்லா) அணிந்திருந்தார். நாங்கள், 'இந்த (அடிமையின்) ஆடையை நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டு, இவருக்கு (அடிமைக்கு) வேறு (ஒரு சாதாரண) ஆடையைக் கொடுத்திருந்தால், (அப்போது) உங்களுக்கு ஒரு ஹுல்லா (ஜோடி ஆடை) இருந்திருக்குமே?' என்று கேட்டோம்.

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ் உங்கள் சகோதரர்களை உங்கள் அதிகாரத்தின் கீழ் வைத்திருக்கிறான். எனவே ஒருவருடைய அதிகாரத்தின் கீழ் அவருடைய சகோதரர் இருந்தால், அவர் தான் உண்பதிலிருந்து அவருக்கும் உண்ணக் கொடுக்கட்டும்; தான் உடுத்துவதிலிருந்து அவருக்கும் உடுத்தக் கொடுக்கட்டும். மேலும், அவரால் தாங்க முடியாததை அவர் மீது சுமத்த வேண்டாம். அவ்வாறு அவரால் தாங்க முடியாத ஒன்றை அவர் மீது சுமத்தினால், அவருக்கு அவர் உதவட்டும்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ نَفَقَةُ الرَّجُلِ عَلَى عَبْدِهِ وَخَادِمِهِ صَدَقَةٌ

தன்னுடைய வேலைக்காரனுக்காக ஒரு மனிதன் செலவு செய்வது தர்மமாகும்.

195

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا بَقِيَّةُ قَالَ: أَخْبَرَنِي بَحِيرُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنِ الْمِقْدَامِ، سَمِعَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَا أَطْعَمْتَ نَفْسَكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ، وَمَا أَطْعَمْتَ وَلَدَكَ وَزَوْجَتَكَ وَخَادِمَكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ.

அல்-மிக்ஃதாம் (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டார்கள்: “நீங்கள் உங்களுக்கு உணவளிப்பது (அல்லாஹ்விடம்) தர்மமாகவே கருதப்படும். மேலும், நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைக்கும், உங்கள் மனைவிக்கும், உங்கள் பணியாளருக்கும் உணவளிப்பதும் (அல்லாஹ்விடம்) தர்மமாகவே கருதப்படும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

196

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ بَهْدَلَةَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: خَيْرُ الصَّدَقَةِ مَا بَقَّى غِنًى، وَالْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى، وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ، تَقُولُ امْرَأَتُكَ: أَنْفِقْ عَلَيَّ أَوْ طَلِّقْنِي، وَيَقُولُ مَمْلُوكُكَ: أَنْفِقْ عَلَيَّ أَوْ بِعْنِي، وَيَقُولُ وَلَدُكَ: إِلَى مَنْ تَكِلُنَا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "சிறந்த தர்மம் என்பது (தர்மம் செய்த பிறகு) தன்னிறைவு (அல்லது செல்வம்) மீதமிருக்கும் நிலையில் கொடுக்கப்படுவதாகும். உயர்ந்த கை (கொடுக்கும் கை), தாழ்ந்த கையை (வாங்கும் கையை) விடச் சிறந்தது. நீ பராமரிக்கக் கடமைப்பட்டவர்களிடமிருந்து தொடங்கு. உன்னுடைய மனைவி கூறுகிறாள், 'எனக்காகச் செலவு செய், இல்லையென்றால் என்னை விவாகரத்து செய்துவிடு.' உன்னுடைய அடிமை கூறுகிறான், 'எனக்காகச் செலவு செய், இல்லையென்றால் என்னை விற்றுவிடு.' உன்னுடைய குழந்தை கேட்கிறது, 'நாங்கள் யாரை நம்பி வாழ்வது?'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

197

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَجْلاَنَ، عَنِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَمَرَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بِصَدَقَةٍ، فَقَالَ رَجُلٌ: عِنْدِي دِينَارٌ، قَالَ: أَنْفِقْهُ عَلَى نَفْسِكَ، قَالَ: عِنْدِي آخَرُ، قَالَ: أَنْفِقْهُ عَلَى زَوْجَتِكَ قَالَ: عِنْدِي آخَرُ، قَالَ: أَنْفِقْهُ عَلَى خَادِمِكَ، ثُمَّ أَنْتَ أَبْصَرُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸதகா செய்யுமாறு கட்டளையிட்டார்கள். ஒரு மனிதர், 'என்னிடம் ஒரு தீனார் இருக்கிறது' என்றார். அவர்கள், 'அதை உனக்காக செலவிடு' என்றார்கள். அவர், 'என்னிடம் இன்னொன்று இருக்கிறது' என்றார். அவர்கள், 'அதை உனது மனைவிக்காக செலவிடு' என்றார்கள். அவர், 'என்னிடம் இன்னொன்று இருக்கிறது' என்றார். அவர்கள், 'அதை உனது பணியாளருக்காகச் செலவிடு, பின்னர் நீயே நன்கு அறிவாய் (யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று)' என்றார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ إِذَا كَرِهَ أَنْ يَأْكُلَ مَعَ عَبْدِهِ

ஒருவர் தனது ஊழியருடன் சேர்ந்து சாப்பிட விரும்பாதது பற்றிய பாடம்.

198

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَخْلَدُ بْنُ زَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو الزُّبَيْرِ، أَنَّهُ سَمِعَ رَجُلاً يَسْأَلُ جَابِرًا عَنْ خَادِمِ الرَّجُلِ، إِذَا كَفَاهُ الْمَشَقَّةَ وَالْحَرَّ، أَمَرَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم أَنْ يَدْعُوَهُ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَإِنْ كَرِهَ أَحَدُكُمْ أَنْ يَطْعَمَ مَعَهُ فَلْيُطْعِمْهُ أُكْلَةً فِي يَدِهِ.

ஜாபிர் (ரலி) அவர்களிடம் ஒருவர், "ஒரு மனிதனின் வேலையாள் (வேலை செய்யும்) சிரமத்தையும் (சமைக்கும்) வெப்பத்தையும் தாங்கிக்கொண்டு அவருக்குப் பணிவிடை செய்தால், அந்த வேலையாளை (உணவருந்த) அழைக்க வேண்டும் என்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட்டார்களா?" என்று கேட்டார். அதற்கு ஜாபிர் (ரலி), "ஆம்! உங்களில் ஒருவருக்குத் தமது வேலையாள் தம்முடன் (ஒரே மேசையில்) அமர்ந்து உண்பது பிடிக்கவில்லையென்றால், அவர் அந்த வேலையாளின் கையில் (அவரது பங்கை) உணவை வழங்கட்டும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ يُطْعِمُ الْعَبْدَ مِمَّا يَأْكُلُ

ஒரு அடிமை தான் உண்பதிலிருந்து தனது எஜமானுக்கு உணவளிக்க வேண்டும் என்பது பற்றிய பாடம்.

199

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْفَضْلِ بْنِ مُبَشِّرٍ قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللهِ يَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يُوصِي بِالْمَمْلُوكِينَ خَيْرًا وَيَقُولُ: أَطْعِمُوهُمْ مِمَّا تَأْكُلُونَ، وَأَلْبِسُوهُمْ مِنْ لَبُوسِكُمْ، وَلاَ تُعَذِّبُوا خَلْقَ اللهِ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அடிமைகளிடம் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ளுமாறு அறிவுறுத்தினார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள், ‘நீங்கள் உண்பதிலிருந்து அவர்களுக்கும் உணவளியுங்கள், நீங்கள் அணிவதிலிருந்து அவர்களுக்கும் ஆடை அணிவியுங்கள், மேலும் அல்லாஹ்வின் படைப்புகளைத் தண்டிக்காதீர்கள்.’”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ هَلْ يَجْلِسُ خَادِمُهُ مَعَهُ إِذَا أَكَلَ

ஒரு மனிதனின் பணியாளர் அவர் உணவருந்தும்போது அவருடன் அமர்ந்திருப்பாரா?

200

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ خَادِمُهُ بِطَعَامِهِ فَلْيُجْلِسْهُ، فَإِنْ لَمْ يَقْبَلْ فَلْيُنَاوِلْهُ مِنْهُ.

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவரிடம் அவருடைய பணியாளர் உணவைக் கொண்டு வந்தால், அவரைத் (தம்முடன்) அமரச் செய்யட்டும். அவர் (தம்முடன் அமர்ந்து உண்ண) ஏற்கவில்லையென்றால், அதிலிருந்து அவருக்குக் கொடுக்கட்டும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

201

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو يُونُسَ الْبَصْرِيُّ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ قَالَ: قَالَ أَبُو مَحْذُورَةَ: كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، إِذْ جَاءَ صَفْوَانُ بْنُ أُمَيَّةَ بِجَفْنَةٍ يَحْمِلُهَا نَفَرٌ فِي عَبَاءَةٍ، فَوَضَعُوهَا بَيْنَ يَدَيْ عُمَرَ، فَدَعَا عُمَرُ نَاسًا مَسَاكِينَ وَأَرِقَّاءَ مِنْ أَرِقَّاءِ النَّاسِ حَوْلَهُ، فَأَكَلُوا مَعَهُ، ثُمَّ قَالَ عِنْدَ ذَلِكَ: فَعَلَ اللَّهُ بِقَوْمٍ، أَوْ قَالَ: لَحَا اللَّهُ قَوْمًا يَرْغَبُونَ عَنْ أَرِقَّائِهِمْ أَنْ يَأْكُلُوا مَعَهُمْ، فَقَالَ صَفْوَانُ: أَمَا وَاللَّهِ، مَا نَرْغَبُ عَنْهُمْ، وَلَكِنَّا نَسْتَأْثِرُ عَلَيْهِمْ، لاَ نَجِدُ وَاللَّهِ مِنَ الطَّعَامِ الطَّيِّبِ مَا نَأْكُلُ وَنُطْعِمُهُمْ.

அபூ மஹ்தூரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் உமர் (ரழி) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தபோது, ஸஃப்வான் இப்னு உமைய்யா (ரழி) அவர்கள் ஒரு பெரிய உணவுத் தட்டை (ஜஃப்னா) கொண்டு வந்தார்கள். அதைச் சிலர் ஒரு துணியில் சுமந்து வந்தனர். அவர்கள் அதை உமர் (ரழி) அவர்களின் முன்னால் வைத்தனர். அப்போது உமர் (ரழி) அவர்கள் சில ஏழைகளையும், தம்மைச் சுற்றியிருந்த மக்களின் அடிமைகளில் சிலரையும் அழைத்து, அவர்களுடன் சேர்ந்து உணவு உண்டார்கள். பின்னர் அவர்கள்

கூறினார்கள்: 'தங்களின் அடிமைகள் தங்களுடன் சேர்ந்து உண்பதை வெறுக்கும் ஒரு கூட்டத்தாரை அல்லாஹ் தண்டிப்பான் (அல்லது தக்கபடி செய்வான்) - அல்லது அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ் ஒரு கூட்டத்தாரை சபிப்பான்'.' ஸஃப்வான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நாங்கள் அவர்களை வெறுப்பதில்லை, ஆனால், அவர்களை விட எங்களுக்கே நாங்கள் முன்னுரிமை அளித்துக்கொள்கிறோம். மேலும், அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நாங்கள் உண்பதற்கும், அவர்களுக்கும் சேர்த்து உணவளிப்பதற்கும் போதுமான நல்ல உணவு எங்களிடம் கிடைப்பதில்லை.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا نَصَحَ الْعَبْدُ لِسَيِّدِهِ

ஒரு பணியாள் தன் எஜமானுக்கு நல்ல உபதேசம் செய்தால்.

202

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا نَصَحَ لِسَيِّدِهِ، وَأَحْسَنَ عِبَادَةَ رَبِّهِ، لَهُ أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஓர் அடிமை தன் எஜமானருக்கு நலம் நாடி (நேர்மையாகவும் விசுவாசமாகவும் நடந்து), தன் இறைவனின் வணக்கத்தையும் செவ்வனே நிறைவேற்றினால், அவருக்கு இரட்டிப்பு நற்கூலி உண்டு."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

203

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْمُحَارِبِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ حَيٍّ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِعَامِرٍ الشَّعْبِيِّ: يَا أَبَا عَمْرٍو، إِنَّا نَتَحَدَّثُ عِنْدَنَا أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا أَعْتَقَ أُمَّ وَلَدِهِ ثُمَّ تَزَوَّجَهَا كَانَ كَالرَّاكِبِ بَدَنَتَهُ، فَقَالَ عَامِرٌ: حَدَّثَنِي أَبُو بُرْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: ثَلاَثَةٌ لَهُمْ أَجْرَانِ: رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنَ بِنَبِيِّهِ، وَآمَنَ بِمُحَمَّدٍ صلى الله عليه وسلم فَلَهُ أَجْرَانِ. وَالْعَبْدُ الْمَمْلُوكُ إِذَا أَدَّى حَقَّ اللهِ وَحَقَّ مَوَالِيهِ. وَرَجُلٌ كَانَتْ عِنْدَهُ

أَمَةٌ يَطَأُهَا، فَأَدَّبَهَا فَأَحْسَنَ تَأْدِيبَهَا، وَعَلَّمَهَا فَأَحْسَنَ تَعْلِيمَهَا، ثُمَّ أَعْتَقَهَا فَتَزَوَّجَهَا، فَلَهُ أَجْرَانِ قَالَ عَامِرٌ: أَعْطَيْنَاكَهَا بِغَيْرِ شَيْءٍ، وَقَدْ كَانَ يَرْكَبُ فِيمَا دُونَهَا إِلَى الْمَدِينَةِ.

சாலிஹ் இப்னு ஹய்யி கூறினார்:
ஒரு மனிதர் ஆமிர் அஷ்-ஷஅபீ அவர்களிடம், "அபூ அம்ர்! ஒருவர் தனது 'உம்மு வலத்'தை (தனக்குக் குழந்தை பெற்ற அடிமைப் பெண்ணை) விடுதலை செய்து, பின்னர் அவளை மணந்துகொண்டால், அவர் தனது குர்பானி ஒட்டகத்தில் சவாரி செய்பவரைப் போன்றவர் என்று நாங்கள் எங்களுக்கிடையே பேசிக்கொள்கிறோம்" என்றார்.

அதற்கு ஆமிர் கூறினார்: அபூ புர்தா அவர்கள் தம் தந்தை (அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ ரலி) அவர்களிடமிருந்து எனக்கு அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"மூன்று பேருக்கு இரண்டு வெகுமதிகள் உண்டு:
வேதக்காரர்களில் ஒருவர், தமது இறைத்தூதரை நம்பி, பின்னர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களையும் நம்பினால், அவருக்கு இரண்டு வெகுமதிகள் உண்டு.
ஓர் அடிமை, அல்லாஹ்வுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடமையையும், தன் எஜமானர்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடமையையும் நிறைவேற்றினால் (அவனுக்கும் இரண்டு வெகுமதிகள் உண்டு).
ஒரு மனிதர், தம்மிடம் ஓர் அடிமைப் பெண் இருக்க, (அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டு), அவளுக்குச் சிறந்த முறையில் ஒழுக்கமும் பண்பும் கற்பித்து, அவளுக்குச் சிறந்த முறையில் கல்வியும் புகட்டி, பின்னர் அவளை விடுதலை செய்து அவளை மணந்துகொண்டால், அவருக்கு இரண்டு வெகுமதிகள் உண்டு."

(பிறகு ஆமிர் அம்மனிதரிடம்), "எந்தக் கைமாறும் இல்லாமலேயே இ(ந்தத் தீர்ப்பான)தை உமக்கு நாம் வழங்கியுள்ளோம். (முன்பெல்லாம்) இதைவிடச் சிறிய விஷயத்திற்காகக்கூட மதீனா வரை பயணம் மேற்கொள்ளப்படுவதுண்டு" என்று கூறினார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானី)

صحيح (الألباني)

204

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: الْمَمْلُوكُ الَّذِي يُحْسِنُ عِبَادَةَ رَبِّهِ، وَيُؤَدِّي إِلَى سَيِّدِهِ الَّذِي فُرِضَ، الطَّاعَةُ وَالنَّصِيحَةُ، لَهُ أَجْرَانِ.

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "தன் இறைவனை மிக அழகிய முறையில் வணங்கி, தன் எஜமானருக்குக் கடமையாக்கப்பட்ட கீழ்ப்படிதலையும், நலம் நாடும் (உண்மையான அறிவுரை கூறும்) கடமையையும் நிறைவேற்றும் அடிமைக்கு இரண்டு நற்கூலிகள் உண்டு."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

205

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بُرْدَةَ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا بُرْدَةَ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: الْمَمْلُوكُ لَهُ أَجْرَانِ إِذَا أَدَّى حَقَّ اللهِ فِي عِبَادَتِهِ، أَوْ قَالَ: فِي حُسْنِ عِبَادَتِهِ، وَحَقَّ مَلِيكِهِ الَّذِي يَمْلِكُهُ.

ஓர் அடிமை, அல்லாஹ்வுக்குச் செலுத்த வேண்டிய வணக்கக்கடமையைச் செவ்வனே நிறைவேற்றி (அல்லது, 'அவர் தம் வணக்கத்தில் சிறந்து விளங்குகிறார்' என்று கூறினார்கள்), தம்மை உடைமையாக்கிக் கொண்ட தன் எஜமானரின் உரிமையையும் நிறைவேற்றும்போது அவருக்கு இரண்டு நற்கூலிகள் உண்டு.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الْعَبْدُ رَاعٍ

அடிமை ஒரு மேய்ப்பன் (பொறுப்பாளன்) ஆவான்.

206

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْؤولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ، وَهُوَ مَسْؤولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، وَهُوَ مَسْؤُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَعَبْدُ الرَّجُلِ رَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ، وَهُوَ مَسْؤُولٌ عَنْهُ، أَلاَ كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْؤُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் அனைவரும் மேய்ப்பர்களே (பொறுப்பாளர்களே), மேலும் உங்களில் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது மந்தைக்குப் (பொறுப்பில் உள்ளவர்களுக்கு) பொறுப்பானவர் ஆவார். மக்களின் தலைவர் ஒரு மேய்ப்பர் (பொறுப்பாளர்) ஆவார், மேலும் அவர் தனது குடிமக்களுக்குப் பொறுப்பானவர் ஆவார். ஒரு மனிதன் தனது குடும்பத்தாருக்கு ஒரு மேய்ப்பர் (பொறுப்பாளர்) ஆவார், மேலும் அவன் அவர்களுக்குப் பொறுப்பானவன் ஆவான். ஒரு மனிதனின் அடிமை தனது எஜமானரின் உடைமைகளுக்கு ஒரு மேய்ப்பர் (பொறுப்பாளர்) ஆவார், மேலும் அவர் அதற்குப் பொறுப்பானவர் ஆவார். அறிந்து கொள்ளுங்கள்! (உறுதியாக) நீங்கள் அனைவரும் மேய்ப்பர்களே (பொறுப்பாளர்களே), மேலும் உங்களில் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது மந்தைக்குப் (பொறுப்பில் உள்ளவர்களுக்கு) பொறுப்பானவர் ஆவார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

207

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي مَخْرَمَةُ بْنُ بُكَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ سَعْدٍ مَوْلَى عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: الْعَبْدُ إِذَا أَطَاعَ سَيِّدَهُ، فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، فَإِذَا عَصَى سَيِّدَهُ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ.

ஓர் அடிமை தன் எஜமானுக்கு (மார்க்கத்திற்கு முரணில்லாத) விஷயங்களில் கீழ்ப்படியும்போது, அவன் சர்வவல்லமையுள்ள அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படிந்துவிட்டான். அவன் தன் எஜமானுக்கு (மார்க்கத்திற்கு முரணில்லாத விஷயங்களில்) மாறு செய்யும்போது, அவன் சர்வவல்லமையுள்ள அல்லாஹ்வுக்கும் மாறு செய்துவிட்டான்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا

ஒரு அடிமையாக இருக்க விரும்பியவர் பற்றிய பாடம்.

208

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيِّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: الْعَبْدُ الْمُسْلِمُ إِذَا أَدَّى حَقَّ اللهِ وَحَقَّ سَيِّدِهِ، لَهُ أَجْرَانِ، وَالَّذِي نَفْسُ أَبِي هُرَيْرَةَ بِيَدِهِ، لَوْلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللهِ، وَالْحَجُّ، وَبِرُّ أُمِّي، لَأَحْبَبْتُ أَنْ أَمُوتَ مَمْلُوكًا.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிம் அடிமை, அல்லாஹ்வின் கடமையையும் தன் எஜமானனின் கடமையையும் நிறைவேற்றினால், அவருக்கு இரண்டு நற்கூலிகள் உண்டு."
(இதையடுத்து அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:) "அபூ ஹுரைராவின் உயிர் எவன் கையில் இருக்கிறதோ அவன் மீது ஆணையாக! (அதாவது, அல்லாஹ் மீது ஆணையாக!) இறைவழியில் அறப்போர் புரிவதும், ஹஜ் செய்வதும், என் தாய்க்குப் பணிவிடை செய்வதும் இல்லாதிருந்தால், நான் ஓர் அடிமையாகவே மரணிக்க விரும்பியிருப்பேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ لَا يَقُولُ: عَبْدِي

அதிகாரம்: என் அடிமை என்று கூறலாகாது.

209

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدِ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ أَبِي حَازِمٍ، عَنِ الْعَلَاءِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: عَبْدِي، أَمَتِي، كُلُّكُمْ عَبِيدُ اللهِ، وَكُلُّ نِسَائِكُمْ إِمَاءُ اللهِ، وَلْيَقُلْ: غُلَامِي، جَارِيَتِي، وَفَتَايَ، وَفَتَاتِي.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “உங்களில் எவரும், ‘என் அடிமை (அப்தீ)’ அல்லது ‘என் அடிமைப் பெண் (அமத்தீ)’ என்று கூற வேண்டாம். நீங்கள் அனைவரும் அல்லாஹ்வின் அடிமைகள், மேலும் உங்கள் பெண்கள் அனைவரும் அல்லாஹ்வின் அடிமைப் பெண்கள் ஆவர். மாறாக நீங்கள், ‘என் பையன் (குலாமீ)’, ‘என் சிறுமி (ஜாரியத்தீ)’, ‘என் வாலிபன் (ஃபதாயா)’ அல்லது ‘என் இளம் பெண் (ஃபதாதீ)’ என்று கூற வேண்டும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) | صحيح (الألباني)

بَابُ هَلْ يَقُولُ: سَيِّدِي؟

"என் எஜமானரே (ஸய்யிதீ)" என்று ஒருவர் கூறலாமா?

210

حَدَّثَنَا حَجَّاجُ بْنُ مِنْهَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ أَيُّوبَ، وَحَبِيبٍ، وَهِشَامٍ، عَنْ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لاَ يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: عَبْدِي وَأَمَتِي، وَلاَ يَقُولَنَّ الْمَمْلُوكُ: رَبِّي وَرَبَّتِي، وَلْيَقُلْ: فَتَايَ وَفَتَاتِي، وَسَيِّدِي وَسَيِّدَتِي، كُلُّكُمْ مَمْلُوكُونَ، وَالرَّبُّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் எவரும் 'என் அடிமை' ('அப்தீ' - என் ஆண் அடிமை அல்லது 'அமத்தீ' - என் பெண் அடிமை) என்று கூற வேண்டாம். மேலும் ஓர் அடிமை 'என் இறைவன்' ('ரப்பீ' - என் எஜமான் அல்லது 'ரப்பத்தீ' - என் எஜமானி) என்றும் கூற வேண்டாம். அவர்கள், (அதாவது உரிமையாளர்கள்) 'என் இளைஞன்' அல்லது 'என் இளைஞி' ('ஃபத்தாய்' மற்றும் 'ஃபத்தாத்தீ') என்றும், (அதாவது அடிமைகள்) 'என் எஜமான்' அல்லது 'என் எஜமானி' ('ஸய்யிதீ' மற்றும் 'ஸய்யிதத்தீ') என்றும் கூற வேண்டும். நீங்கள் அனைவரும் அடிமைகளே; மேலும் உண்மையான இறைவன், எல்லாம் வல்லவனும் உயர்ந்தவனுமாகிய அல்லாஹ்வே."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) | صحيح (الألباني)

211

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْفَضْلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مَسْلَمَةَ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ مُطَرِّفٍ قَالَ: قَالَ أَبِي: انْطَلَقْتُ فِي وَفْدِ بَنِي عَامِرٍ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالُوا: أَنْتَ سَيِّدُنَا، قَالَ: السَّيِّدُ اللَّهُ، قَالُوا: وَأَفْضَلُنَا فَضْلاً، وَأَعْظَمُنَا طَوْلاً، قَالَ: فَقَالَ: قُولُوا بِقَوْلِكُمْ، وَلاَ يَسْتَجْرِيَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ.

முதர்ரிஃப் அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அவரது தந்தை (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் பனூ ஆமிர் தூதுக்குழுவினருடன் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்கள், 'நீங்கள் எங்கள் தலைவர்' என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'தலைவர் அல்லாஹ் தான்' என்று கூறினார்கள். அவர்கள், 'எங்களில் சிறப்பால் சிறந்தவரும், கொடைத்தன்மையில் மகத்தானவரும் (நீங்கள் தான்)' என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'உங்கள் கூற்றைக் கூறுங்கள் (அதாவது, மிகைப்படுத்தாமல் பேசுங்கள்), ஷைத்தான் உங்களைத் தூண்டிவிட அனுமதிக்காதீர்கள்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

10. كتاب الرعاية

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

10. நிர்வாகம்

بَابُ الرَّجُلِ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ

ஒரு மனிதன் தன் குடும்பத்திற்குப் பொறுப்பாளியாவான்.

212

حَدَّثَنَا عَارِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْؤُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالأَمِيرُ رَاعٍ وَهُوَ مَسْؤُولٌ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْؤُولٌ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ زَوْجِهَا وَهِيَ مَسْؤُولَةٌ، أَلاَ وَكُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْؤُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ.

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நீங்கள் அனைவரும் மேய்ப்பர்கள் (பொறுப்பாளர்கள்). உங்களில் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது பொறுப்பிலுள்ளவர்கள் குறித்து விசாரிக்கப்படுவீர்கள். ஆட்சித் தலைவர் ஒரு மேய்ப்பாளர் ஆவார்; அவர் (தம் குடிமக்கள் குறித்து) விசாரிக்கப்படுவார். ஓர் ஆண்மகன் தன் குடும்பத்தாருக்கு மேய்ப்பாளர் ஆவார்; அவர் (அவர்கள் குறித்து) விசாரிக்கப்படுவார். ஒரு பெண் தன் கணவனின் இல்லத்திற்கு மேய்ப்பாளர் ஆவார்; அவள் (அது குறித்து) விசாரிக்கப்படுவாள். அறிந்துகொள்ளுங்கள்! நீங்கள் அனைவரும் மேய்ப்பர்கள்; உங்களில் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது பொறுப்பிலுள்ளவர்கள் குறித்து விசாரிக்கப்படுவீர்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

213

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ أَبِي قِلاَبَةَ، عَنْ أَبِي سُلَيْمَانَ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ قَالَ: أَتَيْنَا النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم وَنَحْنُ شَبَبَةٌ مُتَقَارِبُونَ، فَأَقَمْنَا عِنْدَهُ عِشْرِينَ لَيْلَةً، فَظَنَّ أَنَّا اشْتَهَيْنَا أَهْلِينَا، فَسَأَلَنَا عَمَّنْ تَرَكْنَا فِي أَهْلِينَا؟ فَأَخْبَرْنَاهُ، وَكَانَ رَفِيقًا رَحِيمًا، فَقَالَ: ارْجِعُوا إِلَى أَهْلِيكُمْ فَعَلِّمُوهُمْ وَمُرُوهُمْ، وَصَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي، فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلاَةُ، فَلْيُؤَذِّنْ لَكُمْ أَحَدُكُمْ، وَلْيَؤُمَّكُمْ أَكْبَرُكُمْ.

அபூ சுலைமான் மாலிக் இப்னுல் ஹுவைரித் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், “நாங்கள் ஒத்த வயதுடைய இளைஞர்களாக நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தோம். நாங்கள் அவர்களுடன் இருபது இரவுகள் தங்கினோம். நாங்கள் எங்கள் குடும்பத்தினரிடம் செல்ல ஆசைப்படுவதாக அவர்கள் நினைத்தார்கள். மேலும், நாங்கள் விட்டு வந்த எங்கள் குடும்பத்தினரைப் பற்றி எங்களிடம் கேட்டார்கள், நாங்களும் அவர்களிடம் தெரிவித்தோம். அவர்கள் கருணையும் கனிவும் மிக்கவர்களாக இருந்தார்கள், மேலும், ‘உங்கள் குடும்பத்தினரிடம் திரும்பிச் செல்லுங்கள். அவர்களுக்குக் கற்பியுங்கள் (மார்க்க விஷயங்களை) மற்றும் கட்டளையிடுங்கள் (நன்மைகளைச் செய்ய). நான் தொழுவதை நீங்கள் பார்த்தது போலவே தொழுங்கள். தொழுகைக்கான நேரம் வந்ததும், உங்களில் ஒருவர் அதான் சொல்லட்டும், மேலும் உங்களில் வயதில் மூத்தவர் தொழுகைக்குத் தலைமை தாங்கட்டும்’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ الْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ

ஒரு பெண் பொறுப்பாளியாவாள்.

214

حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سَالِمٌ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْؤُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، الإِمَامُ رَاعٍ وَهُوَ مَسْؤُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا، وَالْخَادِمُ فِي مَالِ سَيِّدِهِ، سَمِعْتُ هَؤُلاَءِ عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، وَأَحْسَبُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: وَالرَّجُلُ فِي مَالِ أَبِيهِ.

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "நீங்கள் அனைவரும் பொறுப்பாளர்களே! உங்களில் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது பொறுப்பிலுள்ளவை பற்றி விசாரிக்கப்படுவீர்கள். ஆட்சித் தலைவரும் ஒரு பொறுப்பாளரே; அவர் தன் குடிமக்கள் குறித்து விசாரிக்கப்படுவார். ஆண் தன் குடும்பத்தாருக்குப் பொறுப்பாளன் ஆவான்; (அவன் தன் பொறுப்பு குறித்து விசாரிக்கப்படுவான்). பெண் தன் கணவனின் வீட்டிற்குப் பொறுப்பாளியாவாள்; (அவளும் தன் பொறுப்பு குறித்து விசாரிக்கப்படுவாள்). வேலையாள் தன் எஜமானரின் செல்வத்திற்குப் பொறுப்பாளியாவான்; (அவனும் தன் பொறுப்பு குறித்து விசாரிக்கப்படுவான்). இவற்றை நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து கேட்டேன். மேலும், '(மகன்) தன் தந்தையின் செல்வத்திற்குப் பொறுப்பாளன் ஆவான்' என்றும் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் என நான் எண்ணுகிறேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ صُنِعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ فَلْيُكَافِئْهُ

யாருக்காவது உதவி செய்யப்பட்டால் அதற்கு அவர் பிரதிபலன் செய்யட்டும்.

215

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عُفَيْرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ غَزِيَّةَ، عَنْ شُرَحْبِيلَ مَوْلَى الْأَنْصَارِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: مَنْ صُنِعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ فَلْيُجْزِئْهُ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ مَا يُجْزِئُهُ فَلْيُثْنِ عَلَيْهِ، فَإِنَّهُ إِذَا أَثْنَى فَقَدْ شَكَرَهُ، وَإِنْ كَتَمَهُ فَقَدْ كَفَرَهُ، وَمَنْ تَحَلَّى بِمَا لَمْ يُعْطَ، فَكَأَنَّمَا لَبِسَ ثَوْبَيْ زُورٍ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவருக்கேனும் ஒரு நற்செயல் (அல்லது உதவி) செய்யப்பட்டால், அவர் அதற்குப் பிரதியுபகாரம் செய்யட்டும். அதற்குப் பிரதியுபகாரம் செய்ய அவரிடம் எதுவும் இல்லையெனில், அவர் அந்த உதவியைச் செய்தவரைப் புகழட்டும். ஏனெனில், அவர் அவரைப் புகழும்போது, அவர் அவருக்கு நன்றி செலுத்தியவராகிறார். அவர் அதை (அந்த உதவியை) மறைத்தால், அவர் அவருக்கு நன்றி மறந்தவராகி விடுகிறார். தனக்குக் கொடுக்கப்படாத ஒன்றைக் கொண்டு தன்னை அலங்கரித்துக் கொள்பவர், பொய்யான இரண்டு ஆடைகளை அணிந்தவரைப் போன்றவர் ஆவார் (அவர் உண்மையில் இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாகக் காட்டிக்கொள்வதால்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح(الألباني)

216

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَنِ اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَأَعِيذُوهُ، وَمَنْ سَأَلَ بِاللَّهِ فَأَعْطُوهُ، وَمَنْ أَتَى إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا فَكَافِئُوهُ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَادْعُوا لَهُ، حَتَّى يَعْلَمَ أَنْ قَدْ كَافَأْتُمُوهُ.

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"யார் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (உங்களிடம்) பாதுகாப்புக் கோருகிறாரோ, அவருக்குப் பாதுகாப்பு அளியுங்கள். யார் அல்லாஹ்வின் பெயரால் கேட்கிறாரோ, அவருக்குக் கொடுங்கள். யார் உங்களுக்கு ஓர் உபகாரம் செய்கிறாரோ, அவருக்குப் பிரதியுபகாரம் செய்யுங்கள். (பிரதியுபகாரம் செய்ய) உங்களிடம் ஏதும் இல்லையென்றால், நீங்கள் அவருக்குப் பிரதியுபகாரம் செய்துவிட்டதாக அவர் அறியும் வரை அவருக்காகப் பிரார்த்தனை (துஆ) செய்யுங்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح(الألباني)

بَابُ مَنْ لَمْ يَجِدِ الْمُكَافَأَةَ فَلْيَدْعُ لَهُ

திருப்பிச் செலுத்த முடியாத ஒருவர் அவருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யட்டும்.

217

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ الْمُهَاجِرِينَ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، ذَهَبَ الأَنْصَارُ بِالأَجْرِ كُلِّهِ؟ قَالَ: لاَ، مَا دَعَوْتُمُ اللَّهَ لَهُمْ، وَأَثْنَيْتُمْ عَلَيْهِمْ بِهِ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: முஹாஜிர்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! அன்சார்கள் எல்லா நன்மைகளையும் (தங்கள் தியாகங்கள் மற்றும் உதவிகள் மூலம்) எடுத்துக் கொண்டார்கள் (என்று நாங்கள் அஞ்சுகிறோம்)!” என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர் (ஸல்), “இல்லை. நீங்கள் அவர்களுக்காக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தித்து, அதற்காக அவர்களைப் புகழும் காலமெல்லாம்

(உங்களுக்கும் நன்மைகள் உண்டு; உங்கள் நன்மைகள் குறைந்துவிடாது)” என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ

மக்களுக்கு நன்றி செலுத்தாதவர்

218

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الرَّبِيعُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ زِيَادٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لاَ يَشْكُرُ اللَّهُ مَنْ لاَ يَشْكُرُ النَّاسَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள், “மக்களுக்கு நன்றி செலுத்தாதவனுக்கு அல்லாஹ் நன்றி செலுத்துவதில்லை (அவனுடைய நன்றியை அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை அல்லது அவனுக்குப் பிரதிபலன் அளிப்பதில்லை)” என்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

219

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الرَّبِيعُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ زِيَادٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى لِلنَّفْسِ: اخْرُجِي، قَالَتْ: لاَ أَخْرُجُ إِلاَّ كَارِهَةً.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "அல்லாஹ் தஆலா ஆன்மாவிடம், 'புறப்படு' என்று கூறினான். அதற்கு அது, 'நான் விருப்பமின்றி மட்டுமே புறப்படுவேன் (மரண வேதனையின் காரணமாக)' என்று பதிலளித்தது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَعُونَةِ الرَّجُلِ أَخَاهُ

ஒரு மனிதன் தன் சகோதரனுக்கு உதவி செய்வது பற்றியது.

220

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِي مُرَاوِحٍ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، قِيلَ: أَيُّ الأَعْمَالِ خَيْرٌ؟ قَالَ: إِيمَانٌ بِاللَّهِ، وَجِهَادٌ فِي سَبِيلِهِ، قِيلَ: فَأَيُّ الرِّقَابِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: أَغْلاَهَا ثَمَنًا، وَأَنْفَسُهَا عِنْدَ أَهْلِهَا، قَالَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ لَمْ أَسْتَطِعْ بَعْضَ الْعَمَلِ؟ قَالَ: فَتُعِينُ ضَائِعًا، أَوْ تَصْنَعُ لأَخْرَقَ، قَالَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ ضَعُفْتُ؟ قَالَ: تَدَعُ النَّاسَ مِنَ الشَّرِّ، فَإِنَّهَا صَدَقَةٌ تَصَدَّقُ بِهَا عَلَى نَفْسِكَ.

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "எந்த செயல் சிறந்தது?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை (ஈமான்) கொள்வதும், அவனுடைய பாதையில் ஜிஹாத் செய்வதும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

(மீண்டும்) அவர்களிடம், "எந்த அடிமைகள் (விடுதலை செய்ய) சிறந்தவர்கள்?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அதிக விலை மதிப்புள்ளவர்களும், தங்கள் எஜமானர்களுக்கு மிகவும் விருப்பமானவர்களும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

அவர், "என்னால் (அச்செயல்கள்) சிலவற்றைச் செய்ய இயலாவிட்டால் என்ன செய்வது?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "சிரமப்படுபவருக்கு உதவுங்கள் அல்லது திறமையற்றவருக்காக (அல்லது தொழில் அறியாதவருக்காக) வேலை செய்யுங்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

அவர், "(அதைச் செய்யவும்) நான் பலவீனமாக இருந்தால்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "மக்களுக்குத் தீங்கு இழைக்காமல் இருங்கள். நிச்சயமாக அது நீங்கள் உங்களுக்கே வழங்கும் ஒரு தர்மம் (ஸதகா) ஆகும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

11. كتاب الْمَعْرُوفِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

11. நல்ல நடத்தை

بَابُ أَهْلُ الْمَعْرُوفِ فِي الدُّنْيَا أَهْلُ الْمَعْرُوفِ فِي الآخِرَةِ

இந்த உலகில் உதவி செய்பவர்களே மறுமையில் உதவி செய்பவர்கள் ஆவார்கள்.

221

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي هَاشِمٍ قَالَ: حَدَّثَنِي نُصَيْرُ بْنُ عُمَرَ بْنِ يَزِيدَ بْنِ قَبِيصَةَ بْنِ يَزِيدَ الأَسَدِيُّ، عَنْ فُلاَنٍ قَالَ: سَمِعْتُ بُرْمَةَ بْنَ لَيْثِ بْنِ بُرْمَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ قَبِيصَةَ بْنَ بُرْمَةَ الأَسَدِيَّ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: أَهْلُ الْمَعْرُوفِ فِي الدُّنْيَا هُمْ أَهْلُ الْمَعْرُوفِ فِي الْآخِرَةِ، وَأَهْلُ الْمُنْكَرِ فِي الدُّنْيَا هُمْ أَهْلُ الْمُنْكَرِ فِي الآخِرَةِ.

கபீஸா இப்னு புர்மா அல்-அஸதீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தேன். அப்போது அவர்கள், ‘இவ்வுலகில் நன்மை புரிபவர்களே மறுமையிலும் நன்மைக்குரியவர்கள் (அதாவது நற்கூலியைப் பெறுபவர்கள்) ஆவார்கள்; இவ்வுலகில் தீமை புரிபவர்களே மறுமையிலும் தீமைக்குரியவர்கள் (அதாவது தண்டனையைப் பெறுபவர்கள்) ஆவார்கள்’ என்று கூறுவதை நான் கேட்டேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : பிறவற்றால் ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح لغيره (الألباني)

222

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ حَسَّانَ الْعَنْبَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حِبَّانُ بْنُ عَاصِمٍ، وَكَانَ حَرْمَلَةُ أَبَا أُمِّهِ، فَحَدَّثَتْنِي صَفِيَّةُ ابْنَةُ عُلَيْبَةَ، وَدُحَيْبَةُ ابْنَةُ عُلَيْبَةَ، وَكَانَ جَدَّهُمَا

حَرْمَلَةُ أَبَا أَبِيهِمَا، أَنَّهُ أَخْبَرَهُمْ، عَنْ حَرْمَلَةَ بْنِ عَبْدِ اللهِ، أَنَّهُ خَرَجَ حَتَّى أَتَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم، فَكَانَ عِنْدَهُ حَتَّى عَرَفَهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، فَلَمَّا ارْتَحَلَ قُلْتُ فِي نَفْسِي: وَاللَّهِ لَآتِيَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم حَتَّى أَزْدَادَ مِنَ الْعِلْمِ، فَجِئْتُ أَمْشِي حَتَّى قُمْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَقُلْتُ مَا تَأْمُرُنِي أَعْمَلُ؟ قَالَ: يَا حَرْمَلَةُ، ائْتِ الْمَعْرُوفَ، وَاجْتَنِبِ الْمُنْكَرَ، ثُمَّ رَجَعْتُ، حَتَّى جِئْتُ الرَّاحِلَةَ، ثُمَّ أَقْبَلْتُ حَتَّى قُمْتُ مَقَامِي قَرِيبًا مِنْهُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، مَا تَأْمُرُنِي أَعْمَلُ؟ قَالَ: يَا حَرْمَلَةُ، ائْتِ الْمَعْرُوفَ، وَاجْتَنِبِ الْمُنْكَرَ، وَانْظُرْ مَا يُعْجِبُ أُذُنَكَ أَنْ يَقُولَ لَكَ الْقَوْمُ إِذَا قُمْتَ مِنْ عِنْدِهِمْ فَأْتِهِ، وَانْظُرِ الَّذِي تَكْرَهُ أَنْ يَقُولَ لَكَ الْقَوْمُ إِذَا قُمْتَ مِنْ عِنْدِهِمْ فَاجْتَنِبْهُ، فَلَمَّا رَجَعْتُ تَفَكَّرْتُ، فَإِذَا هُمَا لَمْ يَدَعَا شَيْئًا.

ஹர்மலா பின் அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

நான் (எனது ஊரிலிருந்து) புறப்பட்டு நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தேன். நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னை (நன்கு) அறிந்துகொள்ளும் வரை நான் அவர்களுடன் தங்கினேன். பிறகு நான் (ஊருக்குத் திரும்ப) பயணமானபோது, 'அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று (இன்னும்) அதிகக் கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்வேன்' என்று என் மனதில் கூறிக்கொண்டேன்.

எனவே, நான் நடந்து சென்று அவர் முன்னே நின்றேன். 'நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எனக்குக் கட்டளையிடுகிறீர்கள்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'ஹர்மலா! நன்மையானதைச் செய்; தீமையானதைத் தவிர்' என்றார்கள்.

பிறகு நான் திரும்பிச் சென்று எனது பயண வாகனத்தை அடைந்தேன். பிறகு மீண்டும் (அவரிடம்) வந்து, அவருக்கு அருகில் நின்றேன். 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எனக்குக் கட்டளையிடுகிறீர்கள்?' என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவர்கள், 'ஹர்மலா! நன்மையானதைச் செய்; தீமையானதைத் தவிர். நீ மக்களிடமிருந்து எழுந்து செல்லும்போது, அவர்கள் உன்னைப் பற்றிச் சொல்வதில் எது உன் செவிக்கு இன்பமாக இருக்குமோ, அதைச் செய். நீ மக்களிடமிருந்து எழுந்து செல்லும்போது, அவர்கள் உன்னைப் பற்றிச் சொல்வதில் எதை நீ வெறுப்பாயோ, அதைத் தவிர்த்துவிடு' என்று கூறினார்கள்.

நான் திரும்பியபோது, "இந்த இரண்டு விஷயங்களும் எதையும் விட்டுவைக்கவில்லை (அனைத்து நல்லொழுக்கங்களையும் உள்ளடக்கிக்கொண்டன)" என்று சிந்தித்தேன்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

223

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعْتَمِرٌ قَالَ: ذَكَرْتُ لِأَبِي حَدِيثَ أَبِي عُثْمَانَ، عَنْ سَلْمَانَ، أَنَّهُ قَالَ: إِنَّ أَهْلَ الْمَعْرُوفِ فِي الدُّنْيَا هُمْ أَهْلُ الْمَعْرُوفِ فِي الْآخِرَةِ، فَقَالَ: إِنِّي سَمِعْتُهُ مِنْ أَبِي عُثْمَانَ يُحَدِّثُهُ، عَنْ سَلْمَانَ، فَعَرَفْتُ أَنَّ ذَاكَ كَذَاكَ، فَمَا حَدَّثْتُ بِهِ أَحَدًا قَطُّ.

முஃஃதமர் கூறினார்: நான் என் தந்தையிடம் அபூ உஸ்மான், சல்மான் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்த ஹதீஸைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். சல்மான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக, இவ்வுலகில் நன்மை புரிபவர்களே மறுமையிலும் நன்மைக்குரியவர்கள் (நன்மைகளைப் பெறுபவர்கள்) ஆவர்." அதற்கு என் தந்தை (முஃஃதமரின் தந்தை) கூறினார்: "நிச்சயமாக நான் அபூ உஸ்மான் சல்மான் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து இதை அறிவிப்பதை கேட்டேன். அது அவ்வாறே (உண்மையானது) என்று நான் அறிந்தேன். ஆனால் நான் இதை ஒருபோதும் யாரிடமும் அறிவிக்கவில்லை (என்று அவர் கூறினார்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் மவ்கூஃஃபன், மேலும் ஸஹீஹ் லி ஃஃகைரிஹி மர்ஃஃபூஅன் (அல்பானீ)

صحيح موقوفا ، وصحيح لغيره مرفوعا (الألباني)

بَابٌ إِنَّ كُلَّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ

ஒவ்வொரு நல்ல செயலும் தர்மமாகும்

224

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَيَّاشٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو غَسَّانَ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஒவ்வொரு நன்மையான செயலும் (அதாவது, இஸ்லாத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அல்லது சமூகத்தால் நல்லதாகக் கருதப்படும் எந்தவொரு செயலும்) ஒரு தர்மமாகும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

225

حَدَّثَنَا آدَمُ بْنُ أَبِي إِيَاسٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ أَبِي بُرْدَةَ بْنِ أَبِي مُوسَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ صَدَقَةٌ، قَالُوا: فَإِنْ لَمْ يَجِدْ؟ قَالَ: فَيَعْتَمِلُ بِيَدَيْهِ، فَيَنْفَعُ نَفْسَهُ، وَيَتَصَدَّقُ، قَالُوا: فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ، أَوْ لَمْ يَفْعَلْ؟ قَالَ: فَيُعِينُ ذَا الْحَاجَةِ الْمَلْهُوفَ، قَالُوا: فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ؟ قَالَ: فَيَأْمُرُ بِالْخَيْرِ، أَوْ يَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ، قَالُوا: فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ؟ قَالَ: فَيُمْسِكُ عَنِ الشَّرِّ، فَإِنَّهُ لَهُ صَدَقَةٌ.

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் ஸதகா கொடுக்க வேண்டும்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள், "(கொடுப்பதற்கு) எதையும் அவர் பெற்றிருக்காவிட்டால்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியானால், அவர் தம் கைகளால் உழைத்து, தமக்குப் பயனளித்து, பின்னர் ஸதகா கொடுக்க வேண்டும்" என்று பதிலளித்தார்கள். அவர்கள், "அவரால் இயலாவிட்டால் அல்லது அதைச் செய்யாவிட்டால்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியானால், அவர் மிகுந்த தேவையுடைய (மற்றும் துன்பத்தில் உள்ள) ஒருவருக்கு உதவ வேண்டும்" என்று பதிலளித்தார்கள். அவர்கள், "அவர் அதையும் செய்யாவிட்டால்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியானால், அவர் நன்மையை ஏவ வேண்டும் அல்லது சரியானதை கட்டளையிட வேண்டும்" என்று பதிலளித்தார்கள். அவர்கள், "அவர் அதையும் செய்யாவிட்டால்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவர் தீமையிலிருந்து விலகியிருக்க வேண்டும். அதுவே அவருக்கான ஸதகா ஆகும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

226

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، أَنَّ أَبَا مُرَاوِحٍ الْغِفَارِيَّ أَخْبَرَهُ، أَنَّ أَبَا ذَرٍّ أَخْبَرَهُ، أَنَّهُ سَأَلَ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم: أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: إِيمَانٌ بِاللَّهِ، وَجِهَادٌ فِي سَبِيلِهِ، قَالَ: فَأَيُّ الرِّقَابِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: أَغْلاَهَا ثَمَنًا،

وَأَنْفَسُهَا عِنْدَ أَهْلِهَا، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ لَمْ أَفْعَلْ؟ قَالَ: تُعِينُ ضَائِعًا، أَوْ تَصْنَعُ لِأَخْرَقَ، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ لَمْ أَفْعَلْ؟ قَالَ: تَدَعُ النَّاسَ مِنَ الشَّرِّ، فَإِنَّهَا صَدَقَةٌ تَصَدَّقُ بِهَا عَنْ نَفْسِكَ.

அபூ தர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

நான் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "செயல்களில் சிறந்தது எது?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை கொள்வதும், அவனது பாதையில் (தீய சக்திகளுக்கு எதிராக) அறப்போர் புரிவதும் ஆகும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

நான், "(விடுதலை செய்வதற்கு) எந்த அடிமை சிறந்தது?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "(விலையில்) மிகவும் உயர்ந்ததும், அதன் உரிமையாளர்களிடம் மிகவும் பெறுமதியானதும் ஆகும்" என்று கூறினார்கள்.

நான், "(இதைச்) செய்ய எனக்கு இயலவில்லையென்றால் (என்ன செய்வது)?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "சிரமப்படுபவருக்கு (அல்லது எதையாவது இழந்தவருக்கு) நீர் உதவ வேண்டும்; அல்லது தொழில் அறியாதவருக்கு (அவரது வேலையை) நீர் செய்து கொடுக்க வேண்டும்" என்று கூறினார்கள்.

நான், "(இதையும்) என்னால் செய்ய முடியவில்லையென்றால்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "மக்களுக்குத் தீங்கிழைப்பதிலிருந்து நீர் விலகியிருப்பீராக! ஏனெனில், நிச்சயமாக அது உமக்காக நீரே செய்து கொள்ளும் தர்மமாகும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

227

حَدَّثَنَا أَبُو النُّعْمَانِ قَالَ: حَدَّثَنِي مَهْدِيُّ بْنُ مَيْمُونٍ، عَنْ وَاصِلٍ مَوْلَى أَبِي عُيَيْنَةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَقِيلٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ يَعْمَرَ، عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ الدِّيلِيِّ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللهِ، ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأُجُورِ، يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ، وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ، قَالَ: أَلَيْسَ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ؟ إِنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ وَتَحْمِيدَةٍ صَدَقَةً، وَبُضْعُ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، قِيلَ: فِي شَهْوَتِهِ صَدَقَةٌ؟ قَالَ: لَوْ وُضِعَ فِي الْحَرَامِ، أَلَيْسَ كَانَ عَلَيْهِ وِزْرٌ؟ ذَلِكَ إِنْ وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ.

அபூ தர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
“(நபி (ஸல்) அவர்களிடம்,) ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! செல்வந்தர்கள் நன்மைகளைத் தட்டிச் செல்கின்றனர். நாங்கள் தொழுவது போன்றே அவர்களும் தொழுகிறார்கள்; நாங்கள் நோன்பு நோற்பது போன்றே அவர்களும் நோன்பு நோற்கிறார்கள்; மேலும், அவர்கள் தங்கள் உபரிச் செல்வங்களிலிருந்து தர்மம் செய்கிறார்கள்’ என்று கூறப்பட்டது.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘நீங்கள் தர்மம் செய்வதற்கானவற்றை அல்லாஹ் உங்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தரவில்லையா? நிச்சயமாக, ஒவ்வொரு தஸ்பீஹும் (சுப்ஹானல்லாஹ் என்று கூறுவதும்) ஒரு தர்மமாகும்; ஒவ்வொரு தஹ்மீதும் (அல்ஹம்துலில்லாஹ் என்று கூறுவதும்) ஒரு தர்மமாகும்; உங்களில் ஒருவர் (தம் மனைவியுடன்) உடலுறவு கொள்வதும் ஒரு தர்மமாகும்’ என்று கூறினார்கள்.

‘தனது இச்சையைத் தீர்த்துக் கொள்வதிலும் தர்மம் உண்டா?’ என்று கேட்கப்பட்டது.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘அதை அவர் ஹராமான வழியில் செலுத்தியிருந்தால், அவர் மீது பாவம் இருக்குமல்லவா? (அதை உணருங்கள்.) அவ்வாறே அவர் அதை ஹலாலான வழியில் செலுத்தும்போது அவருக்கு நன்மை கிடைக்கிறது’ என்று பதிலளித்தார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ إِمَاطَةِ الْأَذَى

தீங்கு விளைவிக்கும் பொருட்களை அகற்றுதல்

228

حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ أَبَانَ بْنِ صَمْعَةَ، عَنْ أَبِي الْوَازِعِ جَابِرٍ، عَنْ أَبِي بَرْزَةَ الْأَسْلَمِيِّ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ، قَالَ: أَمِطِ الْأَذَى عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ.

அபூ பர்ஸா அல்-அஸ்லமீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான் சொர்க்கத்தில் நுழைவதற்கான ஒரு செயலை எனக்குக் காட்டுங்கள்!' என்று கேட்டேன்." அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள், 'மக்களின் பாதையிலிருந்து தீங்கு தரும் பொருட்களை அகற்றுங்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

229

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ، عَنْ سُهَيْلٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَرَّ رَجُلٌ مُسْلِمٌ بِشَوْكٍ فِي الطَّرِيقِ، فَقَالَ: لَأُمِيطَنَّ هَذَا الشَّوْكَ، لَا يَضُرُّ رَجُلاً مُسْلِمًا، فَغُفِرَ لَهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிம் மனிதர் பாதையில் (கிடந்த) சில முட்களைக் கடந்து சென்றார். அப்போது அவர், 'இந்த முட்களை நான் நிச்சயமாக அகற்றுவேன்; (ஏனெனில்) இது எந்த ஒரு முஸ்லிமுக்கும் தீங்கு விளைவிக்கக் கூடாது' என்று கூறினார். அதனால் அவர் மன்னிக்கப்பட்டார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

230

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مَهْدِيٌّ، عَنْ وَاصِلٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَقِيلٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ يَعْمُرَ، عَنْ أَبِي الأَسْوَدِ الدِّيلِيِّ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: عُرِضَتْ عَلَيَّ أَعْمَالُ أُمَّتِي، حَسَنُهَا وَسَيِّئُهَا، فَوَجَدْتُ فِي مَحَاسِنِ أَعْمَالِهَا أَنَّ الأَذَى يُمَاطُ عَنِ الطَّرِيقِ، وَوَجَدْتُ فِي مَسَاوِئِ أَعْمَالِهَا: النُّخَاعَةَ فِي الْمَسْجِدِ لَا تُدْفَنُ.

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "எனது சமூகத்தாரின் நற்செயல்களும் தீயசெயல்களும் எனக்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டன. பாதையிலிருந்து தீங்கு தரும் விஷயங்களை அகற்றுவதை அவர்களின் நற்செயல்களில் ஒன்றாகக் கண்டேன். பள்ளிவாசலில் உமிழப்பட்டு (மண்ணால்) மூடப்படாத சளியை அவர்களின் தீயசெயல்களில் ஒன்றாகக் கண்டேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ قَوْلِ الْمَعْرُوفِ

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் உங்கள் மனைவியருடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளும்போது, 'அல்லாஹ்வின் பெயரால்! அல்லாஹ்வே! எங்களை ஷைத்தானிடமிருந்து பாதுகாப்பாயாக!

மேலும் நீ எங்களுக்கு வழங்கும் குழந்தையிடமிருந்து ஷைத்தானை விலக்கி வைப்பாயாக!' என்று கூறுங்கள். அவ்வாறு கூறிவிட்டு அவர்கள் இருவருக்கும் ஒரு குழந்தை பிறந்தால், அக்குழந்தைக்கு ஷைத்தான் எந்தத் தீங்கும் செய்ய முடியாது."

231

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْجَبَّارِ بْنُ الْعَبَّاسِ الْهَمْدَانِيُّ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ يَزِيدَ الْخَطْمِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ.

அப்துல்லாஹ் பின் யஸீத் அல்கத்மீ (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் "ஒவ்வொரு நற்செயலும் ஸதகா ஆகும்" என்று கூறியதாக அறிவித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

232

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُبَارَكٌ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا أُتِيَ بِالشَّيْءِ يَقُولُ: اذْهَبُوا بِهِ إِلَى فُلاَنَةٍ، فَإِنَّهَا كَانَتْ صَدِيقَةَ خَدِيجَةَ. اذْهَبُوا بِهِ إِلَى بَيْتِ فُلاَنَةٍ، فَإِنَّهَا كَانَتْ تُحِبُّ خَدِيجَةَ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு ஏதேனும் ஒன்று (அன்பளிப்பாக) கொடுக்கப்பட்டால், அவர்கள் கூறுவார்கள்: 'இதை இன்னாருக்கு (ஒரு பெண்ணுக்கு) எடுத்துச் செல்லுங்கள். ஏனெனில், அவர் கதீஜா (ரழி) அவர்களின் தோழியாக இருந்தார். இதை இன்னாரின் (ஒரு பெண்ணின்) வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லுங்கள். ஏனெனில், அவர் கதீஜா (ரழி) அவர்களை நேசித்தார்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

233

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي مَالِكٍ الأَشْجَعِيِّ، عَنْ رِبْعِيٍّ، عَنْ حُذَيْفَةَ قَالَ: قَالَ نَبِيُّكُمْ صلى الله عليه وسلم: كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ.

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"உங்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நற்செயல் ஒவ்வொன்றும் தர்மமாகும்.' (அதாவது, எந்தவொரு நல்ல காரியமும் அல்லாஹ்விடத்தில் நற்கூலியைப் பெற்றுத்தரும் ஒரு தர்மமாகவே கருதப்படும்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الْخُرُوجِ إِلَى الْمَبْقَلَةِ، وَحَمْلِ الشَّيْءِ عَلَى عَاتِقِهِ إِلَى أَهْلِهِ بِالزَّبِيلِ

காய்கறித் தோட்டத்திற்குச் செல்வது, கூடையில் பொருட்களைத் தோளில் சுமந்து குடும்பத்தாரிடம் கொண்டு சேர்ப்பது.

234

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَخْلَدٍ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ أُسَامَةَ، عَنْ مِسْعَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ قَيْسٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي قُرَّةَ الْكِنْدِيِّ قَالَ: عَرَضَ أَبِي عَلَى سَلْمَانَ أُخْتَهُ، فَأَبَى وَتَزَوَّجَ مَوْلاَةً لَهُ، يُقَالُ لَهَا: بُقَيْرَةُ، فَبَلَغَ أَبَا قُرَّةَ أَنَّهُ كَانَ بَيْنَ حُذَيْفَةَ وَسَلْمَانَ شَيْءٌ، فَأَتَاهُ يَطْلُبُهُ، فَأُخْبِرَ أَنَّهُ فِي مَبْقَلَةٍ لَهُ، فَتَوَجَّهَ إِلَيْهِ، فَلَقِيَهُ مَعَهُ زَبِيلٌ فِيهِ بَقْلٌ، قَدْ أَدْخَلَ عَصَاهُ فِي عُرْوَةِ الزَّبِيلِ، وَهُوَ عَلَى عَاتِقِهِ، فَقَالَ: يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ، مَا كَانَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ حُذَيْفَةَ؟ قَالَ: يَقُولُ سَلْمَانُ: {وَكَانَ الإِنْسَانُ عَجُولاً}، فَانْطَلَقَا حَتَّى أَتَيَا دَارَ سَلْمَانَ، فَدَخَلَ سَلْمَانُ الدَّارَ فَقَالَ: السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ، ثُمَّ أَذِنَ لأَبِي قُرَّةَ، فَدَخَلَ، فَإِذَا نَمَطٌ مَوْضُوعٌ عَلَى بَابٍ، وَعِنْدَ رَأْسِهِ لَبِنَاتٌ، وَإِذَا قُرْطَاطٌ، فَقَالَ: اجْلِسْ عَلَى فِرَاشِ مَوْلاَتِكَ الَّتِي تُمَهِّدُ لِنَفْسِهَا، ثُمَّ أَنْشَأَ يُحَدِّثُهُ فَقَالَ: إِنَّ حُذَيْفَةَ كَانَ يُحَدِّثُ بِأَشْيَاءَ، كَانَ يَقُولُهَا رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم فِي غَضَبِهِ لأَقْوَامٍ، فَأُوتَى فَأُسْأَلُ عَنْهَا؟ فَأَقُولُ: حُذَيْفَةُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُ، وَأَكْرَهُ أَنْ تَكُونَ ضَغَائِنُ بَيْنَ أَقْوَامٍ، فَأُتِيَ حُذَيْفَةُ، فَقِيلَ لَهُ: إِنَّ سَلْمَانَ لاَ يُصَدِّقُكَ وَلاَ يُكَذِّبُكَ بِمَا تَقُولُ، فَجَاءَنِي حُذَيْفَةُ فَقَالَ: يَا سَلْمَانُ ابْنَ أُمِّ سَلْمَانَ، فَقُلْتُ يَا حُذَيْفَةُ ابْنَ أُمِّ حُذَيْفَةَ، لَتَنْتَهِيَنَّ، أَوْ لأَكْتُبَنَّ فِيكَ إِلَى عُمَرَ، فَلَمَّا خَوَّفْتُهُ بِعُمَرَ تَرَكَنِي، وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مِنْ وَلَدِ آدَمَ أَنَا، فَأَيُّمَا عَبْدٌ مِنْ أُمَّتِي لَعَنْتُهُ لَعْنَةً، أَوْ سَبَبْتُهُ سَبَّةً، فِي غَيْرِ كُنْهِهِ، فَاجْعَلْهَا عَلَيْهِ صَلاَةً

அம்ர் இப்னு அபீ குர்ரா அல்-கின்தி அவர்கள் கூறினார்கள்:

"என் தந்தை தனது சகோதரியை சல்மான் (ரலி) அவர்களுக்கு மணமுடித்துக் கொடுக்க முன்வந்தார்கள். அவர் (சல்மான்) அதை மறுத்துவிட்டு, 'புகைரா' என்றழைக்கப்பட்ட தங்களின் மவ்லாவை (விடுதலை செய்யப்பட்ட அடிமைப் பெண்ணை) மணமுடித்துக் கொண்டார்கள். ஹுதைஃபா (ரலி) அவர்களுக்கும் சல்மான் (ரலி) அவர்களுக்கும் இடையில் மனக்கசப்பு இருந்ததாக அபூ குர்ரா அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது. எனவே அவர் சல்மான் (ரலி) அவர்களைத் தேடிச் சென்றார்கள். அவர் (சல்மான்) தமக்குச் சொந்தமான ஒரு காய்கறித் தோட்டத்தில் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. எனவே அபூ குர்ரா அவரை நோக்கிச் சென்றார். அங்கே காய்கறிகள் அடங்கிய ஒரு கூடையுடன் சல்மானைச் சந்தித்தார். அந்தக் கூடையின் கைப்பிடிக்குள் தனது கைத்தடியை நுழைத்து, அதைத் தன் தோளில் சுமந்து கொண்டிருந்தார்.

அபூ குர்ரா, 'அபூ அப்துல்லாஹ்வே! உங்களுக்கும் ஹுதைஃபாவுக்கும் இடையில் என்ன பிரச்சனை?' என்று கேட்டார். அதற்கு சல்மான் (ரலி), **'வ கானல் இன்ஸானு அஜூலா'** (மனிதன் அவசரக்காரனாகவே இருக்கிறான்) (திருக்குர்ஆன் 17:11) என்று பதிலளித்தார்கள்.

பிறகு இருவரும் சல்மான் (ரலி) அவர்களின் வீட்டை அடையும் வரை நடந்தார்கள். சல்மான் வீட்டினுள் நுழைந்து, 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' என்று கூறினார்கள். பிறகு அபூ குர்ரா நுழைவதற்கு அனுமதியளித்தார்கள். அவர் உள்ளே நுழைந்தபோது, வாசலில் ஒரு விரிப்பும், தலைமாட்டில் செங்கற்களும், ஒரு தோல் விரிப்பும் இருந்தன. சல்மான், 'தமக்காகப் படுக்கையை விரித்துக்கொள்ளும் உங்கள் தலைவியின் (சல்மானின் மனைவி) விரிப்பில் அமருங்கள்' என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அவரிடம் பேசத் தொடங்கினார்கள்: 'இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கோபத்தில் சில கூட்டத்தாரைப் பற்றிக் கூறிய விஷயங்களை ஹுதைஃபா அறிவிக்கிறார். மக்கள் என்னிடம் வந்து அதைப்பற்றிக் கேட்கிறார்கள். நான், 'ஹுதைஃபா தாம் கூறுவதை நன்கறிவார்' என்று (மட்டும்) கூறுகிறேன். மக்களுக்கிடையில் குரோதங்கள் (பகை உணர்வுகள்) ஏற்படுவதை நான் வெறுக்கிறேன். பிறகு ஹுதைஃபாவிடம் (மக்கள் சென்று), 'சல்மான் நீங்கள் கூறுவதை உண்மையென்றும் சொல்லவில்லை, பொய்யென்றும் சொல்லவில்லை' என்று கூறினர்.

எனவே ஹுதைஃபா என்னிடம் வந்து, 'சல்மானே! உம்மு சல்மானின் மகனே!' என்றார். அதற்கு நான், 'ஹுதைஃபாவே! உம்மு ஹுதைஃபாவின் மகனே! நீர் இதை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும்; இல்லையெனில் உம்மைப் பற்றி உமரிடம் (கடிதம்) எழுதுவேன்' என்று கூறினேன். நான் உமரைக் காட்டி அவரை அச்சுறுத்தியதும் அவர் என்னை விட்டுச் சென்றுவிட்டார்.

மேலும், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: **'நான் ஆதமுடைய மக்களில் ஒருவன். என் சமுதாயத்தைச் சார்ந்த எவரையேனும், (சாபமிடத்)

தகுதியற்ற நிலையில் நான் சபித்திருந்தாலோ அல்லது ஏசியிருந்தாலோ, அதை அவருக்கு அருளாக (ஸலாத்) ஆக்கிவிடுவாயாக!"**"

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

235

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ عِيسَى، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ حَبِيبٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: اخْرُجُوا بِنَا إِلَى أَرْضِ قَوْمِنَا. فَخَرَجْنَا، فَكُنْتُ أَنَا وَأُبَيُّ بْنُ كَعْبٍ فِي مُؤَخَّرِ النَّاسِ، فَهَاجَتْ سَحَابَةٌ، فَقَالَ أُبَيٌّ: اللَّهُمَّ اصْرِفْ عَنَّا أَذَاهَا. فَلَحِقْنَاهُمْ، وَقَدِ ابْتَلَّتْ رِحَالُهُمْ، فَقَالُوا: مَا أَصَابَكُمُ الَّذِي أَصَابَنَا؟ قُلْتُ: إِنَّهُ دَعَا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يَصْرِفَ عَنَّا أَذَاهَا، فَقَالَ عُمَرُ: أَلاَ دَعَوْتُمْ لَنَا مَعَكُمْ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
உமர் (ரழி) அவர்கள், "எங்களுடன் நமது மக்களின் பகுதிக்கு புறப்படுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவ்வாறே நாங்களும் புறப்பட்டோம். நானும் உபய் இப்னு கஅப் (ரழி) அவர்களும் மக்களுக்குப் பின்னால் இருந்தோம். அப்போது ஒரு மேகம் திரண்டது. உடனே உபய் (ரழி) அவர்கள், **"அல்லாஹும்ம அஸ்ரிஃப் அன்னா அதாஹா"** (யா அல்லாஹ்! இதன் தீங்கை எங்களிடமிருந்து அகற்றுவாயாக!) என்று கூறினார்கள். பிறகு நாங்கள் மக்களைச் சந்தித்தோம்; அவர்களுடைய பயணப் பொருட்கள் (ஒட்டகங்கள் மீதிருந்த சுமைகள்/சவாரிப் பொருட்கள்) நனைந்திருந்தன. அவர்கள், "எங்களுக்கு ஏற்பட்டது உங்களுக்கு ஏற்படவில்லையா?" என்று கேட்டார்கள். நான், "இவர் கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்விடம் இதன் தீங்கை எங்களிடமிருந்து அகற்றுமாறு பிரார்த்தித்தார்" என்று கூறினேன். அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள், "உங்கள் பிரார்த்தனையில் எங்களையும் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாதா?" என்று கேட்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ الْخُرُوجِ إِلَى الضَّيْعَةِ

ஒரு தோட்டத்திற்கு வெளியே செல்வது

236

حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ فَضَالَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ الدَّسْتُوَائِيُّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ: أَتَيْتُ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ، وَكَانَ لِي صَدِيقًا، فَقُلْتُ: أَلاَ تَخْرُجُ بِنَا إِلَى النَّخْلِ؟ فَخَرَجَ، وَعَلَيْهِ خَمِيصَةٌ لَهُ.

அபூ ஸலமா அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்களிடம் சென்றேன். அவர் எனக்கு நண்பராக இருந்தார். நான் அவரிடம், 'நீங்கள் எங்களுடன் பேரீச்சந் தோட்டத்திற்கு (சற்று வெளியே) வரமாட்டீர்களா?' என்று கேட்டேன். அவர் தம்முடைய (கறுப்பு நிறம் கொண்ட அல்லது கரையிடப்பட்ட) மேலங்கியை அணிந்தவராக வெளியே வந்தார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

237

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْفُضَيْلِ بْنِ غَزْوَانَ، عَنْ مُغِيرَةَ، عَنْ أُمِّ مُوسَى قَالَتْ: سَمِعْتُ عَلِيًّا صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ يَقُولُ: أَمَرَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم عَبْدَ اللهِ بْنَ مَسْعُودٍ أَنْ يَصْعَدَ شَجَرَةً فَيَأْتِيَهُ مِنْهَا بِشَيْءٍ، فَنَظَرَ أَصْحَابُهُ إِلَى سَاقِ عَبْدِ اللهِ فَضَحِكُوا مِنْ حُمُوشَةِ سَاقَيْهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَا تَضْحَكُونَ؟ لَرِجْلُ عَبْدِ اللهِ أَثْقَلُ فِي الْمِيزَانِ مِنْ أُحُدٍ.

அலீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள், அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்களை ஒரு மரத்தில் ஏறி, அதிலிருந்து அவருக்கு எதையாவது கொண்டு வருமாறு கட்டளையிட்டார்கள். (அவர் மரத்தில் ஏறியபோது) நபித்தோழர்கள் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்களின் கால்களைப் பார்த்து, அதன் மெலிவைக் கண்டு சிரித்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'நீங்கள் ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்? தராசில் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்களின் கால், உஹுத் மலையை விட அதிக கனமானது' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பிறவற்றால் ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح لغيره (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

12. كتاب الانبساط إلى الناس

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

12. மக்களிடம் மகிழ்ச்சியாக இருத்தல்

بَابُ الْمُسْلِمُ مِرْآةُ أَخِيهِ

ஒரு முஸ்லிம் தன் சகோதரனுக்கு கண்ணாடி போன்றவன் ஆவான்.

238

حَدَّثَنَا أَصْبَغُ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي خَالِدُ بْنُ حُمَيْدٍ، عَنْ خَالِدِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ رَاشِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ رَافِعٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: الْمُؤْمِنُ مِرْآةُ أَخِيهِ، إِذَا رَأَى فِيهَا عَيْبًا أَصْلَحَهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மூஃமின் தன் சகோதரனின் கண்ணாடியாவான். அதில் (தன் சகோதரனிடம்) ஒரு குறையைக் கண்டால், அதை அவன் சரிசெய்வான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

239

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ حَمْزَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ رَبَاحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: الْمُؤْمِنُ مِرْآةُ أَخِيهِ، وَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ، يَكُفُّ عَلَيْهِ ضَيْعَتَهُ، وَيَحُوطُهُ مِنْ وَرَائِهِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு முஃமின் தன் சகோதரனுக்குக் கண்ணாடியாவான். ஒரு முஃமின் மற்றொரு முஃமினின் சகோதரன் ஆவான். அவனுடைய இழப்பை (அல்லது அவனது காரியங்கள் வீணாவதை) தடுத்து நிறுத்துவான், மேலும்

அவனுக்குப் பின்னாலும் (அவன் இல்லாத போதும்) அவனைப் பாதுகாப்பான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

240

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَاصِمٍ قَالَ: حَدَّثَنِي حَيْوَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ، عَنِ ابْنِ ثَوْبَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ وَقَّاصِ بْنِ رَبِيعَةَ، عَنِ الْمُسْتَوْرِدِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ أَكَلَ بِمُسْلِمٍ أُكْلَةً، فَإِنَّ اللَّهَ يُطْعِمُهُ مِثْلَهَا مِنْ جَهَنَّمَ، وَمَنْ كُسِيَ بِرَجُلٍ مُسْلِمٍ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَكْسُوهُ مِنْ جَهَنَّمَ، وَمَنْ قَامَ بِرَجُلٍ مَقَامَ رِيَاءٍ وَسُمْعَةٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَقُومُ بِهِ مَقَامَ رِيَاءٍ وَسُمْعَةٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

அல்-முஸ்தவ்ரித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"யாரேனும் ஒரு முஸ்லிமின் (மானத்தைப் பற்றிப் புறம் பேசி அல்லது அவதூறு கூறி) ஒரு வேளை உணவை உண்டால், அல்லாஹ் அவனுக்கு நரகத்திலிருந்து அதற்கு நிகரானதை உணவாகக் கொடுப்பான். யாரேனும் ஒரு முஸ்லிமின் (மானத்தைப் பற்றிப் புறம் பேசி அல்லது அவதூறு கூறி) ஓர் ஆடையை அணிந்தால், கண்ணியமிக்கவனும் மாண்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ் அவனுக்கு நரகத்திலிருந்து ஓர் ஆடையை அணிவிப்பான். யாரேனும் ஒரு மனிதரின் (செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி) முகஸ்துதி மற்றும் புகழைத் தேடும் நிலையை அடைந்தால், அல்லாஹ் மறுமை நாளில் அவனை முகஸ்துதி மற்றும் புகழைத் தேடுபவனின் நிலையில் நிறுத்துவான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَا لَا يَجُوزُ مِنَ اللَّعِبِ وَالْمُزَاحِ

விளையாட்டு மற்றும் கேலி-கிண்டல்களில் அனுமதிக்கப்படாதவை

241

حَدَّثَنَا عَاصِمُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذِئْبٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم، يَعْنِي، يَقُولُ: لَا يَأْخُذُ أَحَدُكُمْ مَتَاعَ

صَاحِبِهِ لَاعِبًا وَلَا جَادًّا، فَإِذَا أَخَذَ أَحَدُكُمْ عَصَا صَاحِبِهِ فَلْيَرُدَّهَا إِلَيْهِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸாயிப் (ரழி) அவர்கள், அவர்களுடைய பாட்டனார் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன், 'உங்களில் எவரும் தமது தோழரின் பொருட்களை (அதாவது, எந்தவொரு உடைமையையும்) விளையாட்டாகவோ அல்லது உண்மையாகவோ எடுக்க வேண்டாம். உங்களில் ஒருவர் தமது தோழரின் தடியை எடுத்தால், அதை அவரிடமே திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டும்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ الدَّالِّ عَلَى الْخَيْرِ

நன்மையின் பால் வழிகாட்டுபவர் எனும் அத்தியாயம்

242

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي عَمْرٍو الشَّيْبَانِيِّ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: إِنِّي أُبْدِعَ بِي فَاحْمِلْنِي، قَالَ: لَا أَجِدُ، وَلَكِنِ ائْتِ فُلَانًا، فَلَعَلَّهُ أَنْ يَحْمِلَكَ، فَأَتَاهُ فَحَمَلَهُ، فَأَتَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ: مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ.

அபூ மஸ்ஊத் அல்-அன்சாரி (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
"ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'எனது வாகனம் (பயணத்தின் களைப்பால்) செயலிழந்துவிட்டது; எனவே எனக்கு ஒரு வாகனம் அளியுங்கள் (பயணம் செய்ய உதவுங்கள்)' என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), 'என்னிடத்தில் (உங்களுக்குத் தருவதற்கு) எதுவும் இல்லை. ஆனால், இன்னாரிடம் செல்லுங்கள், அவர் உங்களுக்கு (வாகனம்) கொடுக்கக்கூடும்' என்றார்கள். அவர் அந்த மனிதரிடம் சென்றார், அவரும் இவருக்கு ஒரு வாகனத்தைக் கொடுத்தார். பிறகு, அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து (நடந்த விஷயத்தைத்) தெரிவித்தார். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), 'யார் ஒரு நன்மைக்கு வழிகாட்டுகிறாரோ, அவருக்கு அதைச் செய்தவரின் கூலியைப் போன்ற கூலி உண்டு (குறைவின்றி கிடைக்கும்)' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الْعَفْوِ وَالصَّفْحِ عَنِ النَّاسِ

மக்களை மன்னித்து விடுவதும், அவர்களை பொறுத்துக் கொள்வதும்

243

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ عَبْدِ الْوَهَّابِ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ يَهُودِيَّةً أَتَتِ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم بِشَاةٍ مَسْمُومَةٍ، فَأَكَلَ مِنْهَا، فَجِيءَ بِهَا، فَقِيلَ: أَلاَ نَقْتُلُهَا؟ قَالَ: لاَ، قَالَ: فَمَا زِلْتُ أَعْرِفُهَا فِي لَهَوَاتِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு யூதப் பெண் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் விஷம் தோய்க்கப்பட்ட ஆட்டைக் கொண்டு வந்தாள். அவர் அதிலிருந்து சாப்பிட்டார்கள். பிறகு அவள் (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) கொண்டு வரப்பட்டாள். "(நாம்) அவளைக் கொன்றுவிட வேண்டாமா?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர், "வேண்டாம்" என்று பதிலளித்தார்கள். (மேலும் அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:) "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் உள்நாக்கில் (அந்த விஷத்தின் பாதிப்பை) நான் தொடர்ந்து அறிந்து வந்தேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

244

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ، عَنْ وَهْبِ بْنِ كَيْسَانَ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللهِ بْنَ الزُّبَيْرِ يَقُولُ عَلَى الْمِنْبَرِ: {خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ}، قَالَ: وَاللَّهِ مَا أَمَرَ بِهَا أَنْ تُؤْخَذَ إِلاَّ مِنْ أَخْلاَقِ النَّاسِ، وَاللَّهِ لآخُذَنَّهَا مِنْهُمْ مَا صَحِبْتُهُمْ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் மிம்பரின் மீது, "(நபியே!) மன்னிப்பை மேற்கொள்ளுங்கள் (மக்களின் இயல்பான குணங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்), நன்மையை ஏவுங்கள், அறிவீனர்களைப் புறக்கணியுங்கள்" என்று (திருக்குர்ஆன் 7:199 வசனத்தை ஓதி) கூறினார்கள்.

(பின்னர்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! (இந்த

வசனத்தில் கூறப்படும்) 'அஃவ்' என்பது மக்களின் குணங்களிலிருந்து (அவர்களிடம் இயல்பாக உள்ளதை) எடுத்துக்கொள்வதைத் தவிர வேறு எதற்கும் கட்டளையிடப்படவில்லை. அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நான் அவர்களுடன் பழகும் காலம் வரை (அவர்களின் குணங்களை) நான் அவர்களிடமிருந்து ஏற்றுக்கொள்வேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

245

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلِ بْنِ غَزْوَانَ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ طَاوُسٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: عَلِّمُوا وَيَسِّرُوا وَلاَ تُعَسِّرُوا، وَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْكُتْ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "கற்பியுங்கள் (மக்களுக்கு நல்ல விஷயங்களை), எளிதாக்குங்கள் (விஷயங்களை அவர்களுக்கு), கடினப்படுத்தாதீர்கள். உங்களில் ஒருவர் கோபமடைந்தால், அவர் மௌனமாக இருக்கட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

246

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سِنَانٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا فُلَيْحُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِلاَلُ بْنُ عَلِيٍّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ قَالَ: لَقِيتُ عَبْدَ اللهِ بْنَ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ فَقُلْتُ: أَخْبِرْنِي عَنْ صِفَةِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم فِي التَّوْرَاةِ، قَالَ: فَقَالَ: أَجَلْ وَاللَّهِ، إِنَّهُ لَمَوْصُوفٌ فِي التَّوْرَاةِ بِبَعْضِ صِفَتِهِ فِي الْقُرْآنِ: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا}، وَحِرْزًا لِلأُمِّيِّينَ، أَنْتَ عَبْدِي وَرَسُولِي، سَمَّيْتُكَ الْمُتَوَكِّلَ، لَيْسَ بِفَظٍّ وَلاَ غَلِيظٍ، وَلاَ صَخَّابٍ فِي الأَسْوَاقِ، وَلاَ يَدْفَعُ بِالسَّيِّئَةِ السَّيِّئَةَ، وَلَكِنْ يَعْفُو وَيَغْفِرُ، وَلَنْ يَقْبِضَهُ اللَّهُ تَعَالَى حَتَّى يُقِيمَ بِهِ الْمِلَّةَ الْعَوْجَاءَ، بِأَنْ يَقُولُوا: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ، وَيَفْتَحُوا بِهَا أَعْيُنًا عُمْيًا، وَآذَانًا صُمًّا، وَقُلُوبًا غُلْفًا.

அத்தா இப்னு யசார் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னுல் ஆஸ் (ரழி) அவர்களைச் சந்தித்து, 'தவ்ராத்தில் உள்ள அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் வர்ணனையைப் பற்றி எனக்குக் கூறுங்கள்' என்று கேட்டேன்." அதற்கு அவர்கள், 'ஆம், அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! குர்ஆனில் அவர்கள் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ள சில பண்புகளைக் கொண்டே தவ்ராத்திலும் அவர்கள் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்' (என்று கூறிவிட்டுப் பின்வருமாறு விவரித்தார்கள்):

"{யா அய்யுஹன் நபிய்யு இன்னா அர்ஸல்னாக ஷாஹிதன் வ முபஷ்ஷிரன் வ நதீரன்}"
'நபியே! நிச்சயமாக நாம் உம்மை ஒரு சாட்சியாகவும், நற்செய்தி கூறுபவராகவும், எச்சரிக்கை செய்பவராகவும் அனுப்பியுள்ளோம்.'

"மேலும், எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களுக்குப் பாதுகாப்பவராகவும் (அனுப்பியுள்ளோம்). நீர் என்னுடைய அடிமையும் என்னுடைய தூதருமாவீர். நான் உமக்கு 'அல்-முதவக்கில்' (அல்லாஹ்வையே சார்ந்திருப்பவர்) என்று பெயரிட்டேன். அவர் முரட்டு சுபாவம் உள்ளவராகவோ, கடின உள்ளம் கொண்டவராகவோ, கடைவீதிகளில் கூச்சலிடுபவராகவோ இருக்கமாட்டார். தீமைக்குத் தீமையால் அவர் பதில் அளிக்கமாட்டார்; மாறாக அவர் மன்னித்து, பிழைகளைப் பொறுத்துக்கொள்வார். கோணலான மார்க்கத்தை அவர் மூலம் அல்லாஹ் நேராக்கி, அவர்கள் 'லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ்' (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை) என்று கூறும் வரை அல்லாஹ் அவரைக் கைப்பற்றமாட்டான். அதன் மூலம் குருட்டுக் கண்களையும், செவிட்டுக் காதுகளையும், திரையிடப்பட்ட இதயங்களையும் (நேர்வழியின் பால்) அவன் திறப்பான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

247

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ هِلَالِ بْنِ أَبِي هِلَالٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: إِنَّ هَذِهِ الْآيَةَ الَّتِي فِي الْقُرْآنِ { يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا } فِي التَّوْرَاةِ نَحْوَهُ.

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நிச்சயமாக குர்ஆனில் உள்ள, '{யா அய்யுஹன் நபிய்யு இன்னா அர்சல்னாக ஷாஹிதன் வ முபஷ்ஷிரன் வ நதீரன்}' (நபியே! நாம் உம்மை ஒரு சாட்சியாகவும், நற்செய்தி கூறுபவராகவும், எச்சரிக்கை செய்பவராகவும் அனுப்பியுள்ளோம்) என்ற இந்த ஆயத், தவ்ராத்திலும் இதே போன்று (அதாவது இதே கருத்தில் அல்லது இதே வர்ணனையில்) காணப்படுகிறது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

248

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ الْحَارِثِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ سَالِمٍ الْأَشْعَرِيُّ، عَنْ مُحَمَّدٍ هُوَ ابْنُ الْوَلِيدِ الزُّبَيْدِيُّ، عَنِ ابْنِ جَابِرٍ وَهُوَ يَحْيَى بْنُ جَابِرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ حَدَّثَهُ، أَنَّ أَبَاهُ حَدَّثَهُ، أَنَّهُ سَمِعَ مُعَاوِيَةَ يَقُولُ: سَمِعْتُ مِنَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَلَامًا نَفَعَنِي اللَّهُ بِهِ، سَمِعْتُهُ يَقُولُ، أَوْ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: إِنَّكَ إِذَا اتَّبَعْتَ الرِّيبَةَ فِي النَّاسِ أَفْسَدْتَهُمْ فَإِنِّي لَا أَتَّبِعُ الرِّيبَةَ فِيهِمْ فَأُفْسِدَهُمْ.

முஆவியா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து ஒரு சொல்லைக் கேட்டேன்; அதன் மூலம் அல்லாஹ் எனக்குப் பயனளித்தான். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'நிச்சயமாக நீர் மக்களிடத்தில் சந்தேகத்தை (அதாவது, அவர்களின் உள்நோக்கங்கள் குறித்து ஆதாரமற்ற அவநம்பிக்கையை) பின்தொடர்ந்தால், அவர்களைச் சீரழித்து விடுவீர்' என்று கூறினார்கள். (ஆகவே,) நான் அவர்கள் விஷயத்தில் சந்தேகத்தைப் பின்தொடர்ந்து அவர்களைச் சீரழிப்பதில்லை.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

249

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمٌ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي مُزَرِّدٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: سَمِعَ أُذُنَايَ هَاتَانِ، وَبَصُرَ عَيْنَايَ هَاتَانِ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم أَخَذَ بِيَدَيْهِ جَمِيعًا بِكَفَّيِ الْحَسَنِ، أَوِ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمَا وَقَدَمَيْهِ عَلَى قَدَمِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، وَرَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: ارْقَهْ، قَالَ: فَرَقِيَ الْغُلَامُ حَتَّى وَضَعَ قَدَمَيْهِ عَلَى صَدْرِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: افْتَحْ فَاكَ، ثُمَّ قَبَّلَهُ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ أَحِبَّهُ، فَإِنِّي أُحِبُّهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அல்-ஹஸன் (ரழி) அல்லது அல்-ஹுஸைன் (ரழி) அவர்களுடைய உள்ளங்கைகளைத் தங்களுடைய இரு கைகளாலும் பிடித்துக் கொண்டதை என்னுடைய இந்த இரு காதுகளும் கேட்டுள்ளன; என்னுடைய இந்த இரு கண்களும் பார்த்துள்ளன. (அந்தச் சிறுவருடைய) பாதங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடைய பாதங்களின் மீது இருந்தன. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'ஏறு (என் மீது)' என்று கூறினார்கள். அந்தச் சிறுவர் ஏறினார், அவர் தனது பாதங்களை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடைய மார்பின் மீது வைக்கும் வரை (ஏறினார்). பின்னர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'உன் வாயைத் திற' என்று கூறினார்கள். பிறகு அவர்கள் அவரை முத்தமிட்டு, 'அல்லாஹும்ம அஹிப்பஹு, ஃபஇன்னீ உஹிப்பஹு' (யா அல்லாஹ்! இவரை நீ நேசிப்பாயாக! ஏனெனில் நான் இவரை நேசிக்கிறேன்) என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ التَّبَسُّمِ

புன்னகைத்தல்

250

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ قَيْسٍ قَالَ: سَمِعْتُ جَرِيرًا يَقُولُ: مَا رَآنِي رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم مُنْذُ أَسْلَمْتُ إِلاَّ تَبَسَّمَ فِي وَجْهِي، وَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: يَدْخُلُ مِنْ هَذَا الْبَابِ رَجُلٌ مِنْ خَيْرِ ذِي يَمَنٍ، عَلَى وَجْهِهِ مَسْحَةُ مَلَكٍ، فَدَخَلَ جَرِيرٌ.

ஜரீர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் இஸ்லாத்தை ஏற்ற நாளிலிருந்து, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னைப் புன்னகைக்காமல் பார்த்ததில்லை."

மேலும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த வாசல் வழியாக யமன் நாட்டவரில் சிறந்த ஒரு மனிதர் நுழைவார். அவரது முகத்தில் ஒரு வானவரின் சாயல் உள்ளது (அதாவது, ஒரு வானவருக்குரிய கம்பீரமும் அழகும்)."

பிறகு ஜரீர் (ரழி) அவர்கள் உள்ளே வந்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

251

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ وَهْبٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَمْرُو بْنُ الْحَارِثِ، أَنَّ أَبَا النَّضْرِ حَدَّثَهُ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم ضَاحِكًا قَطُّ حَتَّى أَرَى مِنْهُ لَهَوَاتِهِ، إِنَّمَا كَانَ يَتَبَسَّمُ صلى الله عليه وسلم، قَالَتْ: وَكَانَ إِذَا رَأَى غَيْمًا أَوْ رِيحًا عُرِفَ فِي وَجْهِهِ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوُا الْغَيْمَ فَرِحُوا، رَجَاءَ أَنْ يَكُونَ فِيهِ الْمَطَرُ، وَأَرَاكَ إِذَا رَأَيْتَهُ عُرِفَتْ فِي وَجْهِكَ الْكَرَاهَةُ؟ فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ، مَا يُؤْمِنِّي أَنْ يَكُونَ فِيهِ عَذَابٌ؟ عُذِّبَ قَوْمٌ بِالرِّيحِ، وَقَدْ رَأَى قَوْمٌ الْعَذَابَ مِنْهُ فَقَالُوا: {هَذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا} .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது உள்நாக்கு தெரியும் அளவிற்குச் சிரித்ததை ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை. அவர்கள் புன்னகைப்பவர்களாகவே இருந்தார்கள்."

மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர்கள் ஒரு மேகத்தையோ அல்லது காற்றையோ காணும்போது, அவர்களின் முகத்தில் (ஒருவித) மாற்றம் தென்படும் (அதாவது, கவலை அல்லது அச்சம் வெளிப்படும்)."

ஆகவே அவர்கள் (ஆயிஷா), "அல்லாஹ்வின் தூதரே! மக்கள் ஒரு மேகத்தைக் காணும்போது, அதில் மழை இருக்கும் என்று நம்பி மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். ஆனால் தாங்கள் அதைக் காணும்போது, தங்கள் முகத்தில் நான் கவலையைக் காண்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அவர்கள் (நபி (ஸல்)), "ஆயிஷாவே! அதில் வேதனை இருக்காது என்பதற்கு எனக்கு என்ன பாதுகாப்பு உள்ளது? ஒரு சமூகத்தார் காற்றால் தண்டிக்கப்பட்டுள்ளனர். அந்தச் சமூகத்தார் (மேக வடிவில் வந்த) அந்த வேதனையைப் பார்த்தபோது, **"ஹாதா ஆரிளுன் மும்திருனா"** (இது நமக்கு மழை தரும் மேகம்) என்று கூறினார்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الضَّحِكِ

252

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ أَبُو الرَّبِيعِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ زَكَرِيَّا، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو رَجَاءٍ، عَنْ بُرْدٍ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ وَاثِلَةَ بْنِ الأَسْقَعِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: أَقِلَّ الضَّحِكَ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الضَّحِكِ تُمِيتُ الْقَلْبَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "குறைவாகச் சிரியுங்கள். ஏனெனில், அதிகமான சிரிப்பு இதயத்தை (ஆன்மீக ரீதியாக) மரணிக்கச் செய்துவிடும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

253

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرٍ الْحَنَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ اللهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا تُكْثِرُوا الضَّحِكَ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الضَّحِكِ تُمِيتُ الْقَلْبَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதிகமாகச் சிரிக்காதீர்கள். ஏனெனில், அதிகம் சிரிப்பது இதயத்தை மரணிக்கச் செய்துவிடும் (அதாவது, ஆன்மீக உணர்வுகளையும், மறுமை சிந்தனையையும் மழுங்கடித்துவிடும்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

254

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا الرَّبِيعُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ زِيَادٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: خَرَجَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم عَلَى رَهْطٍ مِنْ أَصْحَابِهِ يَضْحَكُونَ وَيَتَحَدَّثُونَ، فَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلاً، وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا، ثُمَّ انْصَرَفَ وَأَبْكَى الْقَوْمَ.

وَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيْهِ: يَا مُحَمَّدُ، لِمَ تُقَنِّطُ عِبَادِي؟، فَرَجَعَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: أَبْشِرُوا، وَسَدِّدُوا، وَقَارِبُوا.

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: நபி (ஸல்) அவர்கள், சிரித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்த தம் தோழர்களில் ஒரு குழுவினரிடம் (அவர்கள் இருந்த இடத்திற்கு) வந்தார்கள். அவர்கள் (அத்தோழர்களிடம்), "என் ஆன்மா எவன் கைவசம் உள்ளதோ, அவன் மீது சத்தியமாக! நான் அறிந்ததை நீங்கள் அறிந்திருந்தால், நீங்கள் குறைவாகச் சிரித்து, அதிகமாக அழுவீர்கள்" என்று கூறினார்கள். பின்னர் அவர்கள் (அங்கிருந்து) சென்றுவிட்டார்கள்; (நபி (ஸல்) அவர்களின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு) அந்த மக்கள் அழுது கொண்டிருந்தனர். பின்னர், எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் அவருக்கு வஹீ (இறைச்செய்தி) அருளினான்: "முஹம்மதே! ஏன் என் அடியார்களை நீர் நம்பிக்கையிழக்கச் செய்கிறீர்?" (அல்லாஹ்வின் வஹீக்குப் பிறகு) நபி (ஸல்) அவர்கள் திரும்பி வந்து, "நற்செய்தி பெறுங்கள்; நேர்மையாக நடங்கள்; (இறைவனை) நெருங்குங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا أَقْبَلَ أَقْبَلَ جَمِيعًا، وَإِذَا أَدْبَرَ أَدْبَرَ جَمِيعًا

பாடம்: அவர் முன்னோக்கினால் முழுமையாக முன்னோக்குவார்; அவர் திரும்பினால் முழுமையாகத் திரும்புவார்.

255

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي مُوسَى بْنُ مُسْلِمٍ مَوْلَى ابْنَةِ قَارِظٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ رُبَّمَا حَدَّثَ عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَيَقُولُ: حَدَّثَنِيهِ أَهْدَبُ الشُّفْرَيْنِ، أَبْيَضُ الْكَشْحَيْنِ، إِذَا أَقْبَلَ أَقْبَلَ جَمِيعًا، وَإِذَا أَدْبَرَ، أَدْبَرَ جَمِيعًا، لَمْ تَرَ عَيْنٌ مِثْلَهُ، وَلَنْ تَرَاهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கும்போது, (நபி (ஸல்) அவர்களைப் பற்றி வர்ணித்து) இவ்வாறு கூறுவார்கள்: '(நபி (ஸல்) அவர்கள்) எனக்கு அறிவித்தார்கள்: நீண்ட கண் இமைகளைக் கொண்டவரும், வெண்மையான விலாப்புறங்களை உடையவருமானவர் (நான் தான்). நான் முன்னோக்கினால் முழுமையாக (என் உடல் முழுவதையும் திருப்பி) முன்னோக்குவேன்; நான் திரும்பினால் முழுமையாக (என் உடல் முழுவதையும் திருப்பி) திரும்புவேன். (என்னைப்

போன்ற ஒருவரை) எந்தக் கண்ணும் கண்டதில்லை, இனி காணப்போவதுமில்லை'.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

13. كتاب الْمَشُورَةِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

13. ஆலோசனை

256

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ أَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عُمَيْرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم لأَبِي الْهَيْثَمِ: هَلْ لَكَ خَادِمٌ؟ قَالَ: لاَ، قَالَ: فَإِذَا أَتَانَا سَبْيٌ فَأْتِنَا فَأُتِيَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بِرَأْسَيْنِ لَيْسَ مَعَهُمَا ثَالِثٌ، فَأَتَاهُ أَبُو الْهَيْثَمِ، قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: اخْتَرْ مِنْهُمَا، قَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، اخْتَرْ لِي، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ الْمُسْتَشَارَ مُؤْتَمَنٌ، خُذْ هَذَا، فَإِنِّي رَأَيْتُهُ يُصَلِّي، وَاسْتَوْصِ بِهِ خَيْرًا، فَقَالَتِ امْرَأَتُهُ: مَا أَنْتَ بِبَالِغٍ مَا قَالَ فِيهِ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِلاَّ أَنْ تُعْتِقَهُ، قَالَ: فَهُوَ عَتِيقٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَبْعَثْ نَبِيًّا وَلاَ خَلِيفَةً، إِلاَّ وَلَهُ بِطَانَتَانِ: بِطَانَةٌ تَأْمُرُهُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَاهُ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَبِطَانَةٌ لاَ تَأْلُوهُ خَبَالاً، وَمَنْ يُوقَ بِطَانَةَ السُّوءِ فَقَدْ وُقِيَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் அபுல் ஹைஸம் அவர்களிடம், "உங்களிடம் வேலையாள் யாரேனும் இருக்கிறாரா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "இல்லை" என்று பதிலளித்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "நம்மிடம் கைதிகள் வரும்போது எம்மிடம் வாருங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

(பின்னர்) நபி (ஸல்) அவர்களிடம் இரண்டு கைதிகள் கொண்டு வரப்பட்டனர்; அவ்விருவரைத் தவிர (வேறெவரும்) அவர்களுடன் இருக்கவில்லை. அப்போது அபுல் ஹைஸம் அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "இவ்விருவரில் (ஒருவரைத்) தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்காக நீங்களே தேர்ந்தெடுங்கள்" என்று கூறினார்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஆலோசனை கேட்கப்படுபவர்

நம்பிக்கைக்குரியவர் ஆவார். இவரை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; ஏனெனில், இவர் தொழுவதை நான் கண்டேன். இவரிடம் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ளுங்கள் (அவரைப் பேணிப் பாதுகாக்கும்படி நான் உங்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறேன்)." என்று கூறினார்கள்.

(இதை அறிந்த) அபுல் ஹைதாம் அவர்களின் மனைவி, "நீங்கள் இவரை விடுதலை செய்தால் ஒழிய, இவரைப் பற்றி நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதற்கு உங்களால் முழுமையாகச் செயல் வடிவம் கொடுக்க முடியாது" என்று கூறினார். உடனே அபுல் ஹைதாம், "இவர் சுதந்திரமானவர் (நான் இவரை விடுதலை செய்துவிட்டேன்)" என்று கூறினார்.

அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ் எந்தவொரு நபியையோ அல்லது கலீஃஃபாவையோ, அவருக்கு இரண்டு விதமான நெருக்கமான ஆலோசகர்கள் இருந்தாலன்றி அனுப்புவதில்லை. ஒருவர், நன்மையானதைச் செய்யும்படி அவரை ஏவி, தீயதிலிருந்து தடுப்பார்; மற்றவர் அவரைச் சீரழிப்பதில் எந்தக் குறைவும் வைக்கமாட்டார். எவர் (அந்தத்) தீய ஆலோசகரிடமிருந்து பாதுகாக்கப்படுகிறாரோ, அவரே (உண்மையில்) பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح(الألباني)

بَابُ الْمَشُورَةِ

ஆலோசனை அத்தியாயம்

257

حَدَّثَنَا صَدَقَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ حَبِيبٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ قَالَ: قَرَأَ ابْنُ عَبَّاسٍ: وَشَاوِرْهُمْ فِي بَعْضِ الأَمْرِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள், (குர்ஆனின் வசனத்தை) 'வஷாவிர்கும் ஃஃபீ பஃஃளில் அம்ரி' (காரியங்களில் சிலவற்றில் அவர்களுடன் கலந்தாலோசனை செய்வீராக) என்று ஓதினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح(الألباني)

258

حَدَّثَنَا آدَمُ بْنُ أَبِي إِيَاسٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنِ السَّرِيِّ، عَنِ الْحَسَنِ قَالَ: وَاللَّهِ مَا اسْتَشَارَ قَوْمٌ قَطُّ إِلَّا هُدُوا لِأَفْضَلِ مَا بِحَضْرَتِهِمْ، ثُمَّ تَلَا: { وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ } .

அல்-ஹஸன் (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! எந்த ஒரு சமூகத்தாரும் ஒருபோதும் ஆலோசனை செய்யவில்லை, அவர்கள் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் மிகச் சிறந்த ஒன்றிற்கு வழிகாட்டப்படாமல் இருந்ததில்லை (அதாவது, ஆலோசனை செய்தால் சிறந்த தீர்வை அடைவார்கள்)." பின்னர், (திருக்குர்ஆன் 42:38 வசனத்தை) 'வ அம்ருஹும் ஷூரா பைனஹும்' (அவர்களின் காரியம் அவர்களுக்கிடையே கலந்தாலோசனை மூலம் நடைபெறுகிறது) என்று ஓதினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ إِثْمِ مَنْ أَشَارَ عَلَى أَخِيهِ بِغَيْرِ رُشْدٍ

பாடம்: தன் சகோதரனுக்கு நேர்வழியல்லாத ஆலோசனையை வழங்குபவரின் பாவம்.

259

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يَزِيدَ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ أَبِي أَيُّوبَ قَالَ: حَدَّثَنِي بَكْرُ بْنُ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي عُثْمَانَ مُسْلِمِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: مَنْ تَقَوَّلَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ، فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ، وَمَنِ اسْتَشَارَهُ أَخُوهُ الْمُسْلِمُ، فَأَشَارَ عَلَيْهِ بِغَيْرِ رُشْدٍ فَقَدْ خَانَهُ، وَمَنْ أُفْتِيَ فُتْيَا بِغَيْرِ ثَبْتٍ، فَإِثْمُهُ عَلَى مَنْ أَفْتَاهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் கூறாத ஒன்றை நான் கூறியதாக என் மீது யார் இட்டுக்கட்டுகிறாரோ, அவர் நரகத்தில் தனது இருப்பிடத்தை ஆக்கிக்கொள்ளட்டும். யார் தனது முஸ்லிம் சகோதரர் தன்னிடம் ஆலோசனை கேட்கும்போது தவறான (அல்லது நேர்வழியல்லாத) ஆலோசனையை வழங்குகிறாரோ, அவர் அவருக்குத் துரோகம் செய்துவிட்டார். யாருக்கேனும் ஆதாரமற்ற ஒரு மார்க்கத் தீர்ப்பு (ஃபத்வா) வழங்கப்பட்டால், அதன் பாவம் அந்தத் தீர்ப்பை வழங்கியவர் மீதே சாரும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

14. كتاب حسن الخلق

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

14. சிறந்த குணாதிசயம்

260

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَخِي، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بِلَالٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ أَبِي أُسَيْدٍ، عَنْ جَدِّهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُسْلِمُوا، وَلَا تُسْلِمُوا حَتَّى تَحَابُّوا، وَأَفْشُوا السَّلَامَ تَحَابُّوا، وَإِيَّاكُمْ وَالْبُغْضَةَ، فَإِنَّهَا هِيَ الْحَالِقَةُ، لَا أَقُولُ لَكُمْ: تَحْلِقُ الشَّعْرَ، وَلَكِنْ تَحْلِقُ الدِّينَ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! நீங்கள் (அல்லாஹ்வுக்கு முழுமையாக) கட்டுப்படும் வரை சொர்க்கத்தில் நுழைய மாட்டீர்கள். மேலும், நீங்கள் ஒருவரையொருவர் நேசிக்கும் வரை (உண்மையான) கட்டுப்பட்டவர்களாக (முஸ்லிம்களாக) ஆக மாட்டீர்கள். ஸலாத்தை உங்களுக்கு மத்தியில் பரப்புங்கள்; (அதன் மூலம்) நீங்கள் ஒருவரையொருவர் நேசிப்பீர்கள். பகைமையைக் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள்; ஏனெனில் அதுவே (மார்க்கத்தை) மழிக்கக் கூடியதாகும். அது முடியை மழிக்கிறது என்று நான் கூறவில்லை; மாறாக அது தீனை (மார்க்கத்தை) மழித்துவிடுகிறது."

ஹதீஸ் தரம் : பிறிதின் துணையால் ஹஸன் (அல்பானி) حسن لغيره (الألباني)

261

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عُفَيْرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ وَهْبٍ، عَنْ حَيْوَةَ بْنِ شُرَيْحٍ، عَنْ دَرَّاجٍ، عَنْ عِيسَى بْنِ هِلَالٍ الصَّدَفِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، عَنِ النَّبِيِّ

صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ رُوحَ الْمُؤْمِنَيْنِ لَيَلْتَقِيَانِ فِي مَسِيرَةِ يَوْمٍ، وَمَا رَأَى أَحَدُهُمَا صَاحِبَهُ.

நிச்சயமாக இரண்டு நம்பிக்கையாளர்களின் ஆன்மாக்கள், அவர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்ததில்லை என்றாலும், ஒரு நாள் பயணத் தொலைவில் (இருந்தாலும்) சந்தித்துக்கொள்கின்றன.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

262

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مَيْسَرَةَ، عَنْ طَاوُسٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: النِّعَمُ تُكْفَرُ، وَالرَّحِمُ تُقْطَعُ، وَلَمْ نَرَ مِثْلَ تَقَارُبِ الْقُلُوبِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அருட்கொடைகளுக்கு நன்றி மறக்கப்படுகின்றது; இரத்த உறவுகள் துண்டிக்கப்படுகின்றன; மேலும் உள்ளங்களின் நெருக்கத்தைப் போன்ற ஒன்றை நாங்கள் கண்டதில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

263

حَدَّثَنَا فَرْوَةُ بْنُ أَبِي الْمَغْرَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَوْنٍ، عَنْ عُمَيْرِ بْنِ إِسْحَاقَ قَالَ: كُنَّا نَتَحَدَّثُ: إِنَّ أَوَّلَ مَا يُرْفَعُ مِنَ النَّاسِ الأُلْفَةُ.

உமைர் இப்னு இஸ்ஹாக் கூறினார்கள்: "மக்களிடமிருந்து முதன்முதலில் நீக்கப்படும் விஷயம் பரஸ்பர அன்பும் இணக்கமுமாக இருக்கும் என்று நாங்கள் கூறுவதுண்டு."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

264

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: أَتَى النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم عَلَى بَعْضِ نِسَائِهِ وَمَعَهُنَّ أُمُّ سُلَيْمٍ، فَقَالَ: يَا أَنْجَشَةُ، رُوَيْدًا سَوْقَكَ بِالْقَوَارِيرِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நபி (ஸல்) அவர்கள் தம் துணைவியரில் சிலரிடம் வந்தார்கள்; அவர்களுடன் உம்மு ஸுலைம் (ரழி) அவர்களும் இருந்தார்கள். அப்போது அவர்கள், 'அன்ஜஷாவே! கண்ணாடிக் குடுவைகளை (அதாவது, பெண்களை) மென்மையாக (ஒட்டகங்களை) ஓட்டிச் செல்லுங்கள்!' என்று கூறினார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

265

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ عَجْلَانَ، عَنْ أَبِيهِ أَوْ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّكَ تُدَاعِبُنَا؟ قَالَ: إِنِّي لَا أَقُولُ إِلَّا حَقًّا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீங்கள் எங்களுடன் நகைச்சுவை (மகிழ்ச்சியூட்டும் விதமாகப் பேசுகிறீர்கள்) செய்கிறீர்களே?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக நான் உண்மையைத் தவிர வேறெதையும் கூறுவதில்லை" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

266

حَدَّثَنَا صَدَقَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُعْتَمِرٌ، عَنْ حَبِيبٍ أَبِي مُحَمَّدٍ، عَنْ بَكْرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ قَالَ: كَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يَتَبَادَحُونَ بِالْبِطِّيخِ، فَإِذَا كَانَتِ الْحَقَائِقُ كَانُوا هُمُ الرِّجَالَ.

பக்ர் இப்னு அப்துல்லாஹ் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள் ஒருவர் மீது ஒருவர் தர்பூசணிப் பழங்களை வீசிக்கொள்வார்கள். ஆனால், சீரிய காரியங்கள் என்று வரும்போது அவர்களே (உண்மையான) ஆண்களாகத் திகழ்ந்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح(الألباني)

267

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عُمَرُ بْنُ سَعِيدِ بْنِ أَبِي حُسَيْنٍ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ قَالَ: مَزَحَتْ عَائِشَةُ عِنْدَ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَتْ أُمُّهَا: يَا رَسُولَ اللهِ، بَعْضُ دُعَابَاتِ هَذَا الْحَيِّ مِنْ كِنَانَةَ. قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: بَلْ بَعْضُ مَزْحِنَا هَذَا الْحَيُّ.

இப்னு அபீ முலைக்கா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடத்தில் நகைச்சுவைகளில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அப்போது அவர்களுடைய தாயார் (உம்மு ரூமான்), ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது கினானா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த இந்தக் கூட்டத்தாரின் நகைச்சுவையாகும்’ என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘மாறாக, இது நம் கூட்டத்தாரின் (அதாவது, நம் குடும்பத்தாரின் அல்லது நம்மைச் சேர்ந்தவர்களின்) நகைச்சுவையாகும்’ என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி) ضعيف(الألباني)

268

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ حَدَّثَنَا خَالِدٌ هُوَ ابْنُ عَبْدِ اللهِ، عَنْ حُمَيْدٍ الطَّوِيلِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يَسْتَحْمِلُهُ، فَقَالَ: أَنَا حَامِلُكَ عَلَى وَلَدِ نَاقَةٍ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، وَمَا أَصْنَعُ بِوَلَدِ نَاقَةٍ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: وَهَلْ تَلِدُ الإِبِلَ إِلاَّ النُّوقُ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு வாகனம் கேட்பதற்காக வந்தார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'நான் உம்மை ஒரு பெண் ஒட்டகத்தின் குட்டியின் மீது ஏற்றுவேன்' என்று கூறினார்கள். அவர், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, ஒரு பெண் ஒட்டகத்தின் குட்டியை (சிறு ஒட்டகத்தை) வைத்து நான் என்ன செய்வது?' என்று கேட்டார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'பெண் ஒட்டகங்களைத் தவிர வேறு எவை ஒட்டகங்களை ஈன்றெடுக்கின்றன?

(அனைத்து ஒட்டகங்களும் பெண் ஒட்டகத்தின் குட்டிகள்தானே!)' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

269

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو التَّيَّاحِ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم لَيُخَالِطُنَا، حَتَّى يَقُولَ لأَخٍ لِي صَغِيرٍ: يَا أَبَا عُمَيْرٍ، مَا فَعَلَ النُّغَيْرُ؟.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுடன் (மிகவும் நெருக்கமாக) பழகுவார்கள். (அந்த அளவிற்கு) என்னுடைய தம்பி ஒருவரிடம் – (அவர் பெயர்) அபூ உமைர் – ‘அபூ உமைர்! (உன்னுடைய) அந்தச் சின்னக் குருவிக்கு (நுகைர் – ஒருவகைச் சிறிய பறவை) என்ன ஆனது?’ என்று கேட்கும் அளவுக்கு (அவர்களது பழக்கம் இருந்தது).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

270

حَدَّثَنَا ابْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي مُزَرِّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَخَذَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بِيَدِ الْحَسَنِ أَوِ الْحُسَيْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، ثُمَّ وَضَعَ قَدَمَيْهِ عَلَى قَدَمَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: تَرَقَّ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அல்-ஹஸன் (ரழி) அல்லது அல்-ஹுஸைன் (ரழி) அவர்களின் கையைப் பிடித்து, பின்னர் (அக்குழந்தையின்) பாதங்களை தமது பாதங்களின் மீது வைத்து, "ஏறு" என்று கூறினார்கள்.

270

حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ أَبِي بَزَّةَ، قَالَ سَمِعْتُ عَطَاءٍ الْكَيْخَارَانِيِّ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلُ فِي الْمِيزَانِ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ

அபூ அத்-தர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நற்குணத்தை விட (மறுமை நாளில்) தராசில் கனமானது வேறு எதுவும் இல்லை.'

271

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَاحِشًا وَلَا مُتَفَحِّشًا، وَكَانَ يَقُولُ: خِيَارُكُمْ أَحَاسِنُكُمْ أَخْلَاقًا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நபி (ஸல்) அவர்கள் கெட்ட வார்த்தை பேசுபவராகவோ (அநாகரீகமாகப் பேசுபவராகவோ), வேண்டும் என்றே அவ்வாறு பேசுபவராகவோ (தன்னை அவ்வாறு காட்டிக்கொள்பவராகவோ அல்லது அத்தகையோரைப் பின்பற்றுபவராகவோ) இருக்கவில்லை. அவர்கள் கூறுவார்கள்: 'உங்களில் சிறந்தவர், உங்களில் மிக அழகிய நற்குணம் உடையவரே'.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

272

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي يَزِيدُ بْنُ الْهَادِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: أُخْبِرُكُمْ بِأَحَبِّكُمْ إِلَيَّ، وَأَقْرَبِكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ فَسَكَتَ الْقَوْمُ، فَأَعَادَهَا مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، قَالَ الْقَوْمُ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: أَحْسَنُكُمْ خُلُقًا.

அம்ருப்னு ஷுஐப் அவர்கள் தம் பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், "மறுமை நாளில் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவரும், எனக்கு மிக அருகில் அமரும் நிலையில் இருப்பவரும் யார் என்று நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா?" என்று கேட்டார்கள். மக்கள் மௌனமாக இருந்தனர். எனவே, அவர்கள் அதை இரண்டு அல்லது மூன்று முறை திரும்பக் கேட்டார்கள். மக்கள், "ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்றனர். அதற்கு அவர்கள், "(அவர்) உங்களில் சிறந்த நற்குணம் உடையவரே" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

273

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَجْلَانَ، عَنِ الْقَعْقَاعِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأُتَمِّمَ صَالِحَ الْأَخْلَاقِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நற்குணங்களைப் பூரணப்படுத்துவதற்காகவே நான் அனுப்பப்பட்டேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

274

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: مَا خُيِّرَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا، مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا، فَإِذَا كَانَ إِثْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ، وَمَا انْتَقَمَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم لِنَفْسِهِ، إِلَّا أَنْ تُنْتَهَكَ حُرْمَةُ اللهِ تَعَالَى، فَيَنْتَقِمُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِهَا.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு இரண்டு காரியங்களுக்கு இடையில் தேர்வு செய்யும்படி கேட்கப்பட்டால், அது பாவமாக இல்லாத வரை, அவ்விரண்டில் இலகுவானதையே அவர்கள் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். அது பாவமான காரியமாக இருந்தால், அதை விட்டும் மக்களில் மிகவும் தூரமானவராக அவர்கள் இருப்பார்கள் (அதை முற்றிலும் தவிர்ப்பார்கள்). அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமக்காக (தனிப்பட்ட முறையில்) ஒருபோதும் பழிவாங்கியதில்லை. ஆனால், அல்லாஹ்வின் புனித வரம்புகள் மீறப்படும்போது (அவரது கட்டளைகள் அல்லது உரிமைகள் மீறப்படும்போது), கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்வுக்காக அவர்கள் பழிவாங்குவார்கள் (அதாவது, அல்லாஹ்வின் சட்டத்தை நிலைநாட்டுவார்கள்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

275

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ زُبَيْدٍ، عَنْ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَسَمَ بَيْنَكُمْ أَخْلَاقَكُمْ، كَمَا قَسَمَ بَيْنَكُمْ أَرْزَاقَكُمْ، وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُعْطِي الْمَالَ مَنْ أَحَبَّ وَمَنْ لَا يُحِبُّ، وَلَا يُعْطِي الْإِيمَانَ إِلَّا مَنْ يُحِبُّ، فَمَنْ ضَنَّ بِالْمَالِ أَنْ يُنْفِقَهُ، وَخَافَ الْعَدُوَّ أَنْ يُجَاهِدَهُ، وَهَابَ اللَّيْلَ أَنْ يُكَابِدَهُ، فَلْيُكْثِرْ مِنْ قَوْلِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَسُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ் தஆலா, உங்களிடையே உங்கள் வாழ்வாதாரத்தைப் பங்கிட்டதைப் போன்றே, உங்களுக்கிடையே உங்கள் குணங்களையும் (நற்குணங்களையும் தீயகுணங்களையும்) பங்கிட்டிருக்கிறான். மேலும் அல்லாஹ் தஆலா, தான் நேசிப்பவர்களுக்கும் நேசிக்காதவர்களுக்கும் செல்வத்தை வழங்குகிறான்; ஆனால், ஈமானை அவன் நேசிப்பவர்களுக்கு மட்டுமே வழங்குகிறான். ஆகவே, யார் தனது செல்வத்தைச் செலவழிப்பதில் கஞ்சத்தனம் கொள்கிறாரோ, எதிரியுடன் போரிட அஞ்சுகிறாரோ, இரவின் சிரமங்களை (இரவுத் தொழுகைக்காக) சகித்துக்கொள்ள அஞ்சுகிறாரோ, அவர் 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ், சுப்ஹானல்லாஹ், அல்ஹம்துலில்லாஹ், அல்லாஹு அக்பர்' என்பதை அதிகமாகக் கூறட்டும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் மவ்கூஃப் ஃபீ ஹுக்மில் மர்ஃபூஃ (அல்பானி)

صحيح موقوف في حكم المرفوع (الألباني)

276

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنِ الْقَعْقَاعِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَيْسَ الْغِنَى عَنْ كَثْرَةِ الْعَرَضِ، وَلَكِنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "செல்வம் என்பது ஏராளமான உலகாதாயப் பொருட்களைக் கொண்டிருப்பதல்ல, மாறாக (உண்மையான) செல்வம் என்பது மனதின் செல்வமே (அதாவது மனநிறைவும், போதுமென்ற மனப்பான்மையுமே ஆகும்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

277

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، وَسُلَيْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: خَدَمْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم عَشْرَ سِنِينَ، فَمَا قَالَ لِي: أُفٍّ، قَطُّ، وَمَا قَالَ لِي لِشَيْءٍ لَمْ أَفْعَلْهُ: أَلاَ كُنْتَ فَعَلْتَهُ؟ وَلاَ لِشَيْءٍ فَعَلْتُهُ: لِمَ فَعَلْتَهُ؟.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "நான் நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பத்து வருடங்கள் பணிவிடை செய்தேன். அவர்கள் என்னிடம் ஒருபோதும் 'உஃப்' (சலிப்பு அல்லது வெறுப்பைக் குறிக்கும் சொல்) என்று கூறியதில்லை. மேலும், நான் செய்யாத ஒரு காரியத்தைப் பற்றி, 'நீ ஏன் அதைச் செய்யவில்லை?' (என்று மென்மையாகக் கூடக் கேட்டதில்லை) என்றோ, நான் செய்த ஒரு காரியத்தைப் பற்றி, 'நீ ஏன் அதைச் செய்தாய்?' (என்று கேள்வி எழுப்பவில்லை) என்றோ அவர்கள் என்னைக் கேட்டதில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

278

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي الأَسْوَدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا سَحَّامَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الأَصَمِّ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم رَحِيمًا، وَكَانَ لاَ يَأْتِيهِ أَحَدٌ إِلاَّ وَعَدَهُ، وَأَنْجَزَ لَهُ إِنْ كَانَ عِنْدَهُ، وَأُقِيمَتِ الصَّلاَةُ، وَجَاءَهُ أَعْرَابِيٌّ فَأَخَذَ بِثَوْبِهِ فَقَالَ: إِنَّمَا بَقِيَ مِنْ حَاجَتِي يَسِيرَةٌ، وَأَخَافُ أَنْسَاهَا، فَقَامَ مَعَهُ حَتَّى فَرَغَ مِنْ حَاجَتِهِ، ثُمَّ أَقْبَلَ فَصَلَّى.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் இரக்கமுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களிடம் எவரேனும் வந்தால், அவர்களுக்கு வாக்களித்து, தன்னிடம் (கொடுப்பதற்கு) ஏதேனும் இருந்தால் அதை நிறைவேற்றுவார்கள். தொழுகைக்காக இகாமத் சொல்லப்பட்டிருந்தபோது, ஒரு கிராமவாசி வந்து, அவர்களின் ஆடையைப் பிடித்துக்கொண்டு, 'என் தேவையில் இன்னும் சிறிதளவே எஞ்சியுள்ளது; அதை நான் மறந்துவிடுவேனோ என்று அஞ்சுகிறேன்' என்று கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள், அந்த மனிதர் தமது தேவையை முடித்துக்கொள்ளும் வரை அவருடன் நின்று, பிறகு திரும்பி வந்து தொழுதார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

279

حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ ابْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: مَا سُئِلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم شَيْئًا فَقَالَ: لا.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஏதேனும் கேட்கப்பட்டால், அவர்கள் 'இல்லை' என்று ஒருபோதும் கூறியதில்லை (அவர்கள் எப்போதும் தாராளமாகவே வழங்குவார்கள் அல்லது அதற்கான வழியைக் காட்டுவார்கள்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

280

حَدَّثَنَا فَرْوَةُ بْنُ أَبِي الْمَغْرَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي الْقَاسِمُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ الزُّبَيْرِ قَالَ: مَا رَأَيْتُ امْرَأَتَيْنِ أَجْوَدَ مِنْ عَائِشَةَ، وَأَسْمَاءَ، وَجُودُهُمَا مُخْتَلِفٌ، أَمَّا عَائِشَةُ فَكَانَتْ تَجْمَعُ الشَّيْءَ إِلَى الشَّيْءِ، حَتَّى إِذَا كَانَ اجْتَمَعَ عِنْدَهَا قَسَمَتْ، وَأَمَّا أَسْمَاءُ فَكَانَتْ لاَ تُمْسِكُ شَيْئًا لِغَدٍ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆயிஷா (ரழி) அவர்களையும் அஸ்மா (ரழி) அவர்களையும் விட பெருந்தன்மை மிக்க இரு பெண்களை நான் கண்டதில்லை. அவர்கள் இருவரின் பெருந்தன்மையும் வித்தியாசமானதாக இருந்தது. ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் (தன்னிடம் வரும்) பொருட்களைச் சேர்த்து வைத்து, அவை (போதுமான அளவு) ஒன்று சேர்ந்த பிறகு (ஏழைகளுக்கு) பகிர்ந்தளிப்பார்கள். அஸ்மா (ரழி) அவர்களோ, அடுத்த நாளுக்காக எதையும் வைத்திருக்க மாட்டார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

281

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ أَبِي يَزِيدَ، عَنِ الْقَعْقَاعِ بْنِ اللَّجْلاَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: لاَ يَجْتَمِعُ غُبَارٌ فِي سَبِيلِ اللهِ وَدُخَانُ جَهَنَّمَ فِي جَوْفِ عَبْدٍ أَبَدًا، وَلاَ يَجْتَمِعُ الشُّحُّ وَالإِيمَانُ فِي قَلْبِ عَبْدٍ أَبَدًا.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போராடுவதால் ஏற்படும்) புழுதியும், நரகத்தின் புகையும் ஓர் அடியாருடைய வயிற்றில் ஒருபோதும் ஒன்று சேராது. ஈமானும் கஞ்சத்தனமும் (பேராசையும், பிறரின் உரிமைகளை மறுக்கும் மனப்பான்மையும்) ஓர் அடியாருடைய உள்ளத்தில் ஒருபோதும் ஒன்று சேராது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

282

حَدَّثَنَا مُسْلِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَدَقَةُ بْنُ مُوسَى هُوَ أَبُو الْمُغِيرَةِ السُّلَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ غَالِبٍ هُوَ الْحُدَّانِيُّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: خَصْلَتَانِ لاَ يَجْتَمِعَانِ فِي مُؤْمِنٍ: الْبُخْلُ وَسُوءُ الْخُلُقِ.

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இரண்டு குணங்கள் ஒரு முஃமினிடம் (முழுமையாக) ஒன்று சேராது: கஞ்சத்தனமும், தீய குணமும்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

283

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ، عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ رَبِيعَةَ قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ عَبْدِ اللهِ، فَذَكَرُوا رَجُلاً، فَذَكَرُوا مِنْ خُلُقِهِ، فَقَالَ عَبْدُ اللهِ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ قَطَعْتُمْ رَأْسَهُ أَكُنْتُمْ تَسْتَطِيعُونَ أَنْ تُعِيدُوهُ؟ قَالُوا: لاَ، قَالَ: فَيَدُهُ؟ قَالُوا: لاَ، قَالَ: فَرِجْلُهُ؟ قَالُوا: لاَ، قَالَ: فَإِنَّكُمْ لاَ تَسْتَطِيعُونَ أَنْ تُغَيِّرُوا خُلُقَهُ حَتَّى تُغَيِّرُوا خَلْقَهُ، إِنَّ النُّطْفَةَ لَتَسْتَقِرُّ فِي الرَّحِمِ

أَرْبَعِينَ لَيْلَةً، ثُمَّ تَنْحَدِرُ دَمًا، ثُمَّ تَكُونُ عَلَقَةً، ثُمَّ تَكُونُ مُضْغَةً، ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ مَلَكًا فَيَكْتُبُ رِزْقَهُ وَخُلُقَهُ، وَشَقِيًّا أَوْ سَعِيدًا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு ரபீஆ கூறினார்கள்: 'நாங்கள் அப்துல்லாஹ் (இப்னு மஸ்ஊத் ரழி) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தோம். அப்போது அவர்கள் ஒரு மனிதரைப் பற்றியும் அவருடைய குணத்தைப் பற்றியும் பேசினார்கள். அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள், 'நீங்கள் அவருடைய தலையை வெட்டிவிட்டால், உங்களால் அதை மீண்டும் பொருத்த முடியுமா என்று கூறுங்கள்?' என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் 'முடியாது' என்றார்கள். அவர், 'அவருடைய கையை (வெட்டினால்)?' என்று கேட்டார். அவர்கள் 'முடியாது' என்றார்கள். அவர், 'அவருடைய காலை (வெட்டினால்)?' என்று கேட்டார். அவர்கள் 'முடியாது' என்றார்கள். பிறகு அவர் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக, நீங்கள் ஒருவருடைய உடல் அமைப்பை மாற்றாத வரை அவருடைய குணத்தை மாற்ற முடியாது. (ஏனெனில், மனிதனின்) விந்துத் துளி நாற்பது இரவுகள் கருப்பையில் தங்குகிறது. பிறகு அது இரத்தமாக மாறுகிறது. பிறகு அது ஒரு இரத்தக் கட்டியாக ஆகிறது. பிறகு அது ஒரு சதைத் துண்டாக ஆகிறது. பிறகு அல்லாஹ் ஒரு வானவரை அனுப்புகிறான். அவர், அவனுடைய வாழ்வாதாரத்தையும், குணத்தையும், அவன் (மறுமையில்) துர்பாக்கியசாலியா அல்லது நற்பாக்கியசாலியா என்பதையும் எழுதுகிறார்.'

حسن الإسناد موقوفا، لكن قوله (إن النطفة) الخفي حكم المرفوع، وقد صح مرفوعا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸனுல் இஸ்னாத், மவ்கூஃப். ஆனால், (நிச்சயமாக விந்துத்துளி...) என்ற கூற்று மர்ஃபூஉவின் சட்டத்தில் உள்ளது. மேலும் இது மர்ஃபூஉவாகவும் ஸஹீஹாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. (அல்பானி)

284

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفُضَيْلُ بْنُ سُلَيْمَانَ النُّمَيْرِيُّ، عَنْ صَالِحِ بْنِ خَوَّاتِ بْنِ صَالِحِ بْنِ خَوَّاتِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حِبَّانَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ الرَّجُلَ لَيُدْرِكُ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الْقَائِمِ بِاللَّيْلِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக ஒரு மனிதர் தனது நற்குணத்தால், இரவில் நின்று வணங்குபவரின் (அதாவது, தஹஜ்ஜுத் தொழுகை போன்ற

இரவுத் தொழுகைகளைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றுபவரின்) தகுதியை அடைகிறார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

285

حَدَّثَنَا حَجَّاجُ بْنُ مِنْهَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زِيَادٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا الْقَاسِمِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: خَيْرُكُمْ إِسْلاَمًا أَحَاسِنُكُمْ أَخْلاَقًا إِذَا فَقِهُوا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அபுல் காஸிம் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: 'உங்களில் இஸ்லாத்தில் சிறந்தவர்கள், (மார்க்க) ஞானம் பெற்றிருந்தால், உங்களில் நற்குணத்தில் சிறந்தவர்களே ஆவர்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

286

حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ قَالَ: حَدَّثَنِي ثَابِتُ بْنُ عُبَيْدٍ قَالَ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَجَلَّ إِذَا جَلَسَ مَعَ الْقَوْمِ، وَلاَ أَفْكَهَ فِي بَيْتِهِ، مِنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ.

தாபித் இப்னு உபைத் கூறினார்கள், “ஸைத் இப்னு தாபித் (ரழி) அவர்களைப் போன்று, மக்களுடன் அமர்ந்திருக்கும்போது கண்ணியமாகவும், தம் வீட்டில் கலகலப்பாகவும் இருக்கின்ற வேறெவரையும் நான் கண்டதில்லை.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

287

حَدَّثَنَا صَدَقَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ حُصَيْنٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: سُئِلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: أَيُّ الأَدْيَانِ أَحَبُّ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ؟ قَالَ: الْحَنِيفِيَّةُ السَّمْحَةُ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்களிடம், 'சர்வவல்லமைமிக்க அல்லாஹ்வுக்கு மிகவும் விருப்பமான மார்க்கம் எது?' என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'எளிமையான, சகிப்புத்தன்மை கொண்ட ஹனீஃபிய்யா (மார்க்கம்)' என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : பிறிதின் துணையால் ஹஸன் (அல்பானி) حسن لغيره (الألباني)

288

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُوسَى بْنُ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: أَرْبَعُ خِلَالٍ إِذَا أُعْطِيتَهُنَّ فَلَا يَضُرُّكَ مَا عُزِلَ عَنْكَ مِنَ الدُّنْيَا: حُسْنُ خَلِيقَةٍ، وَعَفَافُ طُعْمَةٍ، وَصِدْقُ حَدِيثٍ، وَحِفْظُ أَمَانَةٍ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான்கு குணங்கள் உனக்கு வழங்கப்பட்டுவிட்டால், உலகத்தில் உனக்குக் கிடைக்காமல் போன எதுவும் உனக்குத் தீங்கு விளைவிக்காது. (அவை): நற்குணம், உழைப்பில் தூய்மை (அல்லது ஹலால் வழிமுறையில் சம்பாதித்தல்), உண்மையான பேச்சு மற்றும் அமானிதத்தைப் பேணுதல்.”

ஹதீஸ் தரம் : மவ்கூஃபாக ஸஹீஹ், மர்பூஃபாகவும் ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح موقوفا، وصح مرفوعا (الألباني)

289

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ يَزِيدَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي يَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: تَدْرُونَ مَا أَكْثَرُ مَا يُدْخِلُ النَّارَ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: الْأَجْوَفَانِ: الْفَرْجُ وَالْفَمُ، وَأَكْثَرُ مَا يُدْخِلُ الْجَنَّةَ؟ تَقْوَى اللهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், "மக்களில் அதிகமானோரை நரகத்தில் நுழையச் செய்வது எதுவென உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள்.
அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கறிந்தவர்கள்" என்று கூறினார்கள்.
(அப்போது) நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரண்டு வெற்றிடங்கள் (உறுப்புகள்): பிறப்புறுப்பும், வாயும். மேலும், (மக்களில்) அதிகமானோரை

சொர்க்கத்தில் நுழையச் செய்வது எதுவென்றால், அல்லாஹ்வின் தக்வாவும், நற்குணமும் ஆகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن(الألباني)

290

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْجَلِيلِ بْنُ عَطِيَّةَ، عَنْ شَهْرٍ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ قَالَتْ: قَامَ أَبُو الدَّرْدَاءِ لَيْلَةً يُصَلِّي، فَجَعَلَ يَبْكِي وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ أَحْسَنْتَ خَلْقِي فَحَسِّنْ خُلُقِي، حَتَّى أَصْبَحَ، قُلْتُ: يَا أَبَا الدَّرْدَاءِ، مَا كَانَ دُعَاؤُكَ مُنْذُ اللَّيْلَةِ إِلَّا فِي حُسْنِ الْخُلُقِ؟ فَقَالَ: يَا أُمَّ الدَّرْدَاءِ، إِنَّ الْعَبْدَ الْمُسْلِمَ يَحْسُنُ خُلُقُهُ، حَتَّى يُدْخِلَهُ حُسْنُ خُلُقِهِ الْجَنَّةَ، وَيَسِيءُ خُلُقُهُ، حَتَّى يُدْخِلَهُ سُوءُ خُلُقِهِ النَّارَ، وَالْعَبْدُ الْمُسْلِمُ يُغْفَرُ لَهُ وَهُوَ نَائِمٌ، قُلْتُ: يَا أَبَا الدَّرْدَاءِ، كَيْفَ يُغْفَرُ لَهُ وَهُوَ نَائِمٌ؟ قَالَ: يَقُومُ أَخُوهُ مِنَ اللَّيْلِ فَيَجْتَهِدُ فَيَدْعُو اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ فَيَسْتَجِيبُ لَهُ، وَيَدْعُو لِأَخِيهِ فَيَسْتَجِيبُ لَهُ فِيهِ.

உம்முத் தர்தா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அபுத் தர்தா (ரழி) அவர்கள் ஓரிரவு தொழுவதற்காக எழுந்தார்கள். அவர்கள் விடியும் வரை அழுதுகொண்டே, **'அல்லாஹும்ம அஹ்ஸன்த கல்கீ, ஃபஹஸ்ஸின் குலுகீ'** (யா அல்லாஹ்! நீ எனது தோற்றத்தை அழகாக்கினாய், எனவே எனது குணத்தையும் அழகாக்குவாயாக!) என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

நான், 'அபுத் தர்தா (ரழி) அவர்களே! இரவு முழுவதும் உங்களின் பிரார்த்தனை நற்குணத்தைப் பற்றியதாகவே இருந்ததே!' என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உம்முத் தர்தா! நிச்சயமாக ஒரு முஸ்லிம் அடியார் தனது குணத்தை அழகாக்கிக் கொண்டே இருப்பார்; இறுதியில் அந்த நற்குணம் அவரைச் சொர்க்கத்தில் நுழையச் செய்யும். மேலும் (ஒருவர்) தனது குணத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டே இருப்பார்; இறுதியில் அந்தத் தீய குணம் அவரை நரக நெருப்பில் நுழையச் செய்யும். மேலும் ஒரு முஸ்லிம் அடியார் அவர் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்போதும் மன்னிக்கப்படுகிறார்.'

நான், 'அபுத் தர்தா (ரழி) அவர்களே! அவர் தூங்கும்போது எப்படி மன்னிக்கப்பட முடியும்?' என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அவருடைய (இஸ்லாமிய) சகோதரர் இரவில் எழுந்து (வணக்கத்தில்) முயன்று, அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்கிறார்; அல்லாஹ் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறான். அவர் தனது (முஸ்லிம்)

சகோதரருக்காகவும் பிரார்த்திக்கிறார்; அதுவும் அவருக்காக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.'"

ضعيف الإسناد، لضعف شهر، لكن الدعاء بتحسين الخلق صحيح (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : அறிவிப்பாளர் தொடர் பலவீனமானது, ஷஹ்ர் என்பவர் பலவீனமானவர் என்பதால். எனினும், நற்குணத்தை மேம்படுத்தும் பிரார்த்தனை ஸஹீஹானது (அல்பானி).

291

حَدَّثَنَا أَبُو النُّعْمَانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ زِيَادِ بْنِ عِلَاقَةَ، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ شَرِيكٍ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم وَجَاءَتِ الأَعْرَابُ، نَاسٌ كَثِيرٌ مِنْ هَاهُنَا وَهَاهُنَا، فَسَكَتَ النَّاسُ لَا يَتَكَلَّمُونَ غَيْرَهُمْ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، أَعَلَيْنَا حَرَجٌ فِي كَذَا وَكَذَا؟ فِي أَشْيَاءَ مِنْ أُمُورِ النَّاسِ، لَا بَأْسَ بِهَا، فَقَالَ: يَا عِبَادَ اللهِ، وَضَعَ اللَّهُ الْحَرَجَ، إِلَّا امْرَءًا اقْتَرَضَ امْرَءًا ظُلْمًا فَذَاكَ الَّذِي حَرِجَ وَهَلَكَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، أَنَتَدَاوَى؟ قَالَ: نَعَمْ يَا عِبَادَ اللهِ تَدَاوَوْا، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ شِفَاءً، غَيْرَ دَاءٍ وَاحِدٍ، قَالُوا: وَمَا هِيَ يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: الْهَرَمُ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، مَا خَيْرُ مَا أُعْطِيَ الإِنْسَانُ؟ قَالَ: خُلُقٌ حَسَنٌ.

உஸாமா இப்னு ஷரீக் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தேன். அப்போது கிராமப்புற அரபிகள் வந்தனர்; அங்குமிங்குமாக ஏராளமான மக்கள் இருந்தனர். அங்கிருந்த மக்கள் அவர்களைத் (அந்தக் கிராமவாசிகளைத்) தவிர வேறு யாரும் பேசாத அளவுக்கு அமைதியாக இருந்தனர். அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! இன்னன்ன காரியங்களைச் செய்வதால் எங்கள் மீது குற்றம் ஏற்படுமா?' என்று கேட்டார்கள். அவை மக்களுக்குத் தீங்கு விளைவிக்காத காரியங்களாக இருந்தன.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! அல்லாஹ் (இதுபோன்ற விஷயங்களில்) குற்றத்தை நீக்கிவிட்டான். ஆனால், ஒருவன் இன்னொருவனிடமிருந்து அநியாயமாக (பொருளையோ, மானத்தையோ, உரிமையையோ) அபகரித்தாலே தவிர. அதுவே குற்றமாகும்; அவனே அழிந்தவன்' என்று கூறினார்கள்.

அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, நாங்கள் மருத்துவம் செய்து

கொள்ளலாமா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'ஆம், அல்லாஹ்வின் அடியார்களே, நீங்கள் மருத்துவம் செய்து கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், கண்ணியமிக்க அல்லாஹ் ஒரே ஒரு நோயைத் தவிர, அவன் உருவாக்கிய எந்த நோய்க்கும் அதற்கான மருந்தையும் உருவாக்காமல் விடவில்லை' என்று கூறினார்கள்.

அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, அது என்ன?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'முதுமை' என்று பதிலளித்தார்கள்.

அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, ஒரு மனிதனுக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடிய மிகச் சிறந்த விஷயம் என்ன?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'நற்குணம்' என்று பதிலளித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

292

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ، أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَجْوَدَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ، وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ، حِينَ يَلْقَاهُ جِبْرِيلُ صلى الله عليه وسلم، وَكَانَ جِبْرِيلُ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ، يَعْرِضُ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الْقُرْآنَ، فَإِذَا لَقِيَهُ جِبْرِيلُ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَجْوَدَ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், மக்களிலேயே நன்மைகளைச் செய்வதில் மிகவும் தாராளமானவர்களாக (அனைத்து விதமான நன்மைகளையும் வாரி வழங்குபவர்களாக) இருந்தார்கள். ரமழான் மாதத்தில், ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் தம்மைச் சந்திக்கும்போது, (அவர்களின் தாராள குணம்) உச்சத்தை அடைந்தது. ரமழானின் ஒவ்வொரு இரவிலும் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் அவரைச் சந்தித்து வந்தார்கள்; அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குர்ஆனை அவருக்கு (ஜிப்ரீலுக்கு) ஓதிக் காட்டுவார்கள் (அல்லது மீள்பார்வை செய்வார்கள்). ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் தம்மைச் சந்தித்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (அனைத்து விதமான) நன்மைகளையும் வாரி வழங்குவதில் (அல்லது தர்மம் செய்வதில்) அனுப்பப்பட்ட காற்றை (அதாவது, தங்குதடையின்றி வீசும் காற்றை) விடவும் தாராளமானவர்களாக இருந்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح(الألباني)

293

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ شَقِيقٍ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الأَنْصَارِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: حُوسِبَ رَجُلٌ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَلَمْ يُوجَدْ لَهُ مِنَ الْخَيْرِ إِلاَّ أَنَّهُ كَانَ رَجُلاً يُخَالِطُ النَّاسَ وَكَانَ مُوسِرًا، فَكَانَ يَأْمُرُ غِلْمَانَهُ أَنْ يَتَجَاوَزُوا عَنِ الْمُعْسِرِ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: فَنَحْنُ أَحَقُّ بِذَلِكَ مِنْهُ، فَتَجَاوَزَ عَنْهُ.

உங்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த ஒரு மனிதரிடம் கணக்குக் கேட்கப்பட்டது. அப்போது, மக்களுடன் (பணப் பரிமாற்றங்களில்) பழகக் கூடியவராகவும் வசதி படைத்தவராகவும் இருந்ததைத் தவிர வேறு எந்த நன்மையும் அவரிடம் காணப்படவில்லை. அவர் சிரமத்தில் உள்ளவர்களிடம் விட்டுக்கொடுக்குமாறு தனது ஊழியர்களுக்குக் கட்டளையிடுவார். கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ், 'அதைச் செய்வதற்கு அவரை விட நாமே அதிகத் தகுதியுடையவர்கள்' என்று கூறினான். எனவே, அவன் அவரை மன்னித்தான்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح(الألباني)

294

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، عَنِ ابْنِ إِدْرِيسَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي يُحَدِّثُ عَنْ جَدِّي، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: سُئِلَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَا أَكْثَرُ مَا يُدْخِلُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: تَقْوَى اللهِ، وَحُسْنُ الْخُلُقِ، قَالَ: وَمَا أَكْثَرُ مَا يُدْخِلُ النَّارَ؟ قَالَ: الأَجْوَفَانِ: الْفَمُ وَالْفَرْجُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "மக்களை அதிகமாகச் சொர்க்கத்தில் சேர்ப்பது எது?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீதுள்ள பயபக்தியும் (தக்வா), நற்குணமும்" என்று பதிலளித்தார்கள். (மீண்டும்) "மக்களை அதிகமாக நரகத்தில் சேர்ப்பது எது?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "(உடலின்) இரு உள்ளீடற்ற பகுதிகள் (அல்-அஜ்வஃபான்); வாய் மற்றும் பிறப்புறுப்பு" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

295

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، عَنْ مُعَاوِيَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ نَوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّهُ سَأَلَ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم عَنِ الْبِرِّ وَالإِثْمِ؟ قَالَ: الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالإِثْمُ مَا حَكَّ فِي نَفْسِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلِعَ عَلَيْهِ النَّاسُ.

நவ்வாஸ் இப்னு சம்ஆன் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் நன்மை (அல்-பிர்) மற்றும் பாவம் (அல்-இத்ம்) பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நன்மை என்பது நற்குணமாகும். பாவம் என்பது உன் உள்ளத்தில் உறுத்துவதும், மக்கள் அறிவதை நீ வெறுப்பதுமாகும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

296

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ أَبِي الأَسْوَدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ الأَسْوَدِ، عَنِ الْحَجَّاجِ الصَّوَّافِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو الزُّبَيْرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَابِرٌ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَنْ سَيِّدُكُمْ يَا بَنِي سَلِمَةَ؟ قُلْنَا: جُدُّ بْنُ قَيْسٍ، عَلَى أَنَّا نُبَخِّلُهُ، قَالَ: وَأَيُّ دَاءٍ أَدْوَى مِنَ الْبُخْلِ؟ بَلْ سَيِّدُكُمْ عَمْرُو بْنُ الْجَمُوحِ، وَكَانَ عَمْرٌو عَلَى أَصْنَامِهِمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَكَانَ يُولِمُ عَنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم إِذَا تَزَوَّجَ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "பனூ ஸலிமாவே! உங்களின் தலைவர் யார்?" என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், "ஜூத் இப்னு கைஸ் அவர்கள்தான்; எனினும் அவரை நாங்கள் கஞ்சனாகக் கருதுகிறோம்" என்று கூறினோம். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "கஞ்சத்தனத்தை விட மோசமான நோய் எது? மாறாக, உங்களின் தலைவர் 'அம்ர் இப்னுல் ஜமூஹ் அவர்கள்தான்" என்று கூறினார்கள். 'அம்ர் அவர்கள், அறியாமைக்காலத்தில் அவர்களின் சிலைகளுக்குப் பொறுப்பாளராக இருந்தார்கள். மேலும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் திருமணம் செய்தபோதெல்லாம், அவர் சார்பாக இவர் (அதாவது அம்ர் இப்னுல் ஜமூஹ், தனது செல்வத்திலிருந்து) திருமண விருந்தளிப்பவராக (வலீமா ஏற்பாடு செய்பவராக) இருந்தார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

297

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَرَّادٌ كَاتِبُ الْمُغِيرَةِ قَالَ: كَتَبَ مُعَاوِيَةُ إِلَى الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ: أَنِ اكْتُبْ إِلَيَّ بِشَيْءٍ سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَكَتَبَ إِلَيْهِ الْمُغِيرَةُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَنْهَى عَنْ قِيلَ وَقَالَ، وَإِضَاعَةِ الْمَالِ، وَكَثْرَةِ السُّؤَالِ، وَعَنْ مَنْعٍ وَهَاتِ، وَعُقُوقِ الأُمَّهَاتِ، وَعَنْ وَأْدِ الْبَنَاتِ.

அல்-முகீரா இப்னு ஷுஃபா (ரழி) அவர்களின் எழுத்தரான வர்ராத் கூறினார்கள், "முஆவியா (ரழி) அவர்கள் அல்-முகீரா இப்னு ஷுஃபா (ரழி) அவர்களுக்கு, 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து நீங்கள் கேட்ட ஒன்றை எனக்கு எழுதுங்கள்' என்று கூறி ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். அல்-முகீரா (ரழி) அவர்கள் அவருக்கு எழுதினார்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள்; வதந்திகள் மற்றும் வீண் பேச்சு (அல்லது உறுதிப்படுத்தப்படாத செய்திகளைப் பரப்புதல்), செல்வத்தை வீணாக்குதல், அதிகமாகக் கேள்வி கேட்பது (தேவையற்ற அல்லது சிரமத்தை ஏற்படுத்தும் கேள்விகள்), (உரிமையானதைக்) கொடுக்க மறுப்பது மற்றும் (தகாததைக்) கேட்பது (அல்லது அதிகமாகக் கேட்பது), தாய்மார்களுக்கு மாறு செய்வது (பெற்றோருக்கு, குறிப்பாக தாய்மார்களுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருத்தல்), மற்றும் பெண் குழந்தைகளை உயிரோடு புதைப்பது ஆகியவற்றைத் தடை செய்தார்கள்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

298

حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عُيَيْنَةَ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ الْمُنْكَدِرِ، سَمِعْتُ جَابِرًا: مَا سُئِلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم عَنْ شَيْءٍ قَطُّ فَقَالَ: لاَ.

நபி (ஸல்) அவர்களிடம் எதையேனும் கேட்கப்பட்டு, அவர்கள் 'இல்லை' என்று ஒருபோதும் கூறியதில்லை (மாறாக, அவர் எப்போதும் கொடுத்தார் அல்லது பதிலளித்தார்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

299

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ عَلِيٍّ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي يَقُولُ: سَمِعْتُ عَمْرَو بْنَ الْعَاصِ قَالَ: بَعَثَ إِلَيَّ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَأَمَرَنِي أَنْ آخُذَ عَلَيَّ ثِيَابِي وَسِلَاحِي، ثُمَّ آتِيهِ. فَفَعَلْتُ فَأَتَيْتُهُ وَهُوَ يَتَوَضَّأُ، فَصَعَّدَ إِلَيَّ الْبَصَرَ ثُمَّ طَأْطَأَ، ثُمَّ قَالَ: يَا عَمْرُو، إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَبْعَثَكَ عَلَى جَيْشٍ فَيُغْنِمُكَ اللَّهُ، وَأَرْغَبُ لَكَ رَغْبَةً مِنَ الْمَالِ صَالِحَةً. قُلْتُ: إِنِّي لَمْ أُسْلِمْ رَغْبَةً فِي الْمَالِ، إِنَّمَا أَسْلَمْتُ رَغْبَةً فِي الْإِسْلَامِ فَأَكُونُ مَعَ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ: يَا عَمْرُو، نِعْمَ الْمَالُ الصَّالِحُ لِلْمَرْءِ الصَّالِحِ.

அம்ர் இப்னுல் ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னை வரச்சொல்லி அனுப்பினார்கள். எனது ஆடைகளையும் ஆயுதங்களையும் அணிந்துகொண்டு தம்மிடம் வருமாறு எனக்கு அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள். நான் அவ்வாறே செய்து அவர்களிடம் சென்றபோது, அவர்கள் உளூ செய்துகொண்டிருந்தார்கள். என்னைப்பார்த்த அவர்கள், (எனது நிலையை அல்லது தயார்நிலையை மதிப்பிடுவது போல) பார்வையை உயர்த்திப் பார்த்துவிட்டு, பின்னர் அதைத் தாழ்த்திக்கொண்டார்கள். பிறகு அவர்கள் கூறினார்கள்:

'அம்ர்! நான் உங்களை ஒரு படைக்குத் (தலைவராக) அனுப்ப விரும்புகிறேன்; அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கனீமத்தை வழங்குவான். மேலும், உங்களுக்குச் சிறந்த செல்வம் கிடைக்க வேண்டுமென நான் விரும்புகிறேன்.'

நான் கூறினேன்: 'நான் செல்வத்தின் மீதான ஆசையின் காரணமாக இஸ்லாத்தை ஏற்கவில்லை. நான் இஸ்லாத்தின் மீதுள்ள விருப்பத்தினாலும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவுமே இஸ்லாத்தை ஏற்றேன்.'

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அம்ர்! ஒரு ஸாலிஹான மனிதருக்கு, நல்ல செல்வம் எத்துணை அருமையானது!'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

300

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مَرْحُومٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي شُمَيْلَةَ الأَنْصَارِيِّ الْقُبَائِيِّ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ مِحْصَنٍ الأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ أَصْبَحَ آمِنًا فِي سِرْبِهِ، مُعَافًى فِي جَسَدِهِ، عِنْدَهُ طَعَامُ يَوْمِهِ، فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا.

“யார் தனது வசிப்பிடத்தில் பாதுகாப்பாகவும், தனது உடலில் ஆரோக்கியமாகவும், அன்றைய நாளுக்கான உணவை தன்னவசம் கொண்டவராகவும் காலைப் பொழுதை அடைகிறாரோ, அவருக்கு உலகம் முழுவதும் ஒன்றுதிரட்டப்பட்டது போன்றாகும்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக உபைதுல்லாஹ் பின் மிஹ்ஸன் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்களின் தந்தை அறிவித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

301

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي سُلَيْمَانُ بْنُ بِلاَلٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ سُلَيْمَانَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ الأَسْلَمِيِّ، أَنَّهُ سَمِعَ مُعَاذَ بْنَ عَبْدِ اللهِ بْنِ خُبَيْبٍ الْجُهَنِيَّ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَمِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم خَرَجَ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِ أَثَرُ غُسْلٍ، وَهُوَ طَيِّبُ النَّفْسِ، فَظَنَنَّا أَنَّهُ أَلَمَّ بِأَهْلِهِ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللهِ، نَرَاكَ طَيِّبَ النَّفْسِ؟ قَالَ: أَجَلْ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، ثُمَّ ذُكِرَ الْغِنَى، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِنَّهُ لاَ بَأْسَ بِالْغِنَى لِمَنِ اتَّقَى، وَالصِّحَّةُ لِمَنِ اتَّقَى خَيْرٌ مِنَ الْغِنَى، وَطِيبُ النَّفْسِ مِنَ النِّعَمِ.

முஆத் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு குபைப் அல்-ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள் தனது தந்தை வாயிலாக, தனது மாமா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், குஸ்ல் செய்ததற்கான அடையாளங்களுடன் எங்களிடம் வெளியே வந்தார்கள். அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக இருந்தார்கள், அதனால் அவர்கள் தங்கள் மனைவியருடன் (இல்லற உறவு) கொண்டிருந்திருப்பார்கள் என்று நாங்கள் நினைத்தோம். நாங்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, தாங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதை நாங்கள் காண்கிறோம்' என்று கூறினோம். அதற்கு அவர்கள், 'ஆம், எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே!' என்று கூறினார்கள். பின்னர் செல்வம் பற்றிப் பேசப்பட்டது, அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'தக்வா உள்ளவருக்கு செல்வத்தால் எந்தத் தீங்கும் இல்லை, ஆனால் தக்வா உள்ளவருக்கு

ஆரோக்கியம் செல்வத்தை விடவும் சிறந்தது. மகிழ்ச்சி ஒரு அருட்கொடையாகும்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

302

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، عَنْ مُعَاوِيَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ الْأَنْصَارِيِّ، أَنَّهُ سَأَلَ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم عَنِ الْبِرِّ وَالْإِثْمِ؟ فَقَالَ: الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ مَا حَكَّ فِي نَفْسِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلِعَ عَلَيْهِ النَّاسُ.

அந்-நவ்வாஸ் இப்னு ஸம்ஆன் அல்-அன்ஸாரி (ரழி) அவர்கள், நன்மை மற்றும் பாவம் பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்டதாக அறிவித்தார்கள். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள், “நன்மை என்பது நற்குணம். பாவம் என்பது உன் உள்ளத்தில் உறுத்துவதும், பிற மக்கள் அறிவதை நீ வெறுப்பதுமாகும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

303

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَوْنٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَمَّادٌ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم أَحْسَنَ النَّاسِ، وَأَجْوَدَ النَّاسِ، وَأَشْجَعَ النَّاسِ، وَلَقَدْ فَزِعَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَانْطَلَقَ النَّاسُ قِبَلَ الصَّوْتِ، فَاسْتَقْبَلَهُمُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم قَدْ سَبَقَ النَّاسَ إِلَى الصَّوْتِ وَهُوَ يَقُولُ: لَنْ تُرَاعُوا، لَنْ تُرَاعُوا، وَهُوَ عَلَى فَرَسٍ لِأَبِي طَلْحَةَ عُرْيٍ، مَا عَلَيْهِ سَرْجٌ، وَفِي عُنُقِهِ السَّيْفُ، فَقَالَ: لَقَدْ وَجَدْتُهُ بَحْرًا، أَوْ إِنَّهُ لَبَحْرٌ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் மக்களில் சிறந்தவராகவும், மக்களில் பெரும் கொடையாளராகவும், மக்களில் பெரும் வீரராகவும் இருந்தார்கள். ஒரு நாள் இரவில் மதீனாவின் மக்கள் ஒரு சத்தத்தால் பீதியடைந்தார்கள். மக்கள் அந்த சத்தம் வந்த திசையை நோக்கிச் சென்றார்கள். அவர்களுக்கு முன்பே அந்தச் சத்தம் வந்த இடத்தைச் சென்றடைந்திருந்த நிலையில் நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களைச்

சந்தித்தார்கள். மேலும் அவர்கள், "அஞ்சாதீர்கள், அஞ்சாதீர்கள்" என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்களுக்குச் சொந்தமான, சேணம் இல்லாத (வெற்று) குதிரையின் மீது சவாரி செய்துகொண்டிருந்தார்கள். மேலும், அவர்களின் கழுத்தில் வாள் (தொங்கவிடப்பட்டிருந்தது). அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அதை ஒரு கடலாகக் கண்டேன்" அல்லது "நிச்சயமாக அது ஒரு கடல் போன்றதுதான்" (வேகம் மற்றும் வலிமையில்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

304

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ، إِنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهٍ طَلْقٍ، وَأَنْ تُفْرِغَ مِنْ دَلْوِكَ فِي إِنَاءِ أَخِيكَ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒவ்வொரு நற்செயலும் (அல்லது நல்ல காரியமும்) ஸதகா (தர்மம்) ஆகும். நிச்சயமாக, நல்ல காரியங்களில் ஒன்று என்னவென்றால், நீங்கள் உங்கள் சகோதரரை மலர்ந்த முகத்துடன் சந்திப்பதும், உங்கள் வாளியிலிருந்து (தண்ணீரை) உங்கள் சகோதரரின் பாத்திரத்தில் ஊற்றுவதும் ஆகும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

305

حَدَّثَنَا الأُوَيْسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِي مُرَاوِحٍ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ: سُئِلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: أَيُّ الأَعْمَالِ خَيْرٌ؟ قَالَ: إِيمَانٌ بِاللَّهِ، وَجِهَادٌ فِي سَبِيلِهِ، قَالَ: فَأَيُّ الرِّقَابِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: أَغْلاَهَا ثَمَنًا، وَأَنْفَسُهَا عِنْدَ أَهْلِهَا، قَالَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ لَمْ أَسْتَطِعْ بَعْضَ الْعَمَلِ؟ قَالَ: تُعِينُ ضَائِعًا، أَوْ تَصْنَعُ لأَخْرَقَ، قَالَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ ضَعُفْتُ؟ قَالَ: تَدَعُ النَّاسَ مِنَ الشَّرِّ، فَإِنَّهَا صَدَقَةٌ تَصَدَّقُهَا عَلَى نَفْسِكَ.

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "செயல்களில் சிறந்தது எது?" என்று

கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஈமான் கொள்வதும், அவனுடைய பாதையில் ஜிஹாத் செய்வதும் ஆகும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.
(கேட்டவர்), "அடிமைகளில் சிறந்தவர்கள் யார்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "அதிக விலை மதிப்புள்ளவர்களும், தங்கள் உரிமையாளர்களிடம் மிகவும் மதிப்புமிக்கவர்களும் ஆவார்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.
(கேட்டவர்), "என்னால் (சில) செயல்களைச் செய்ய இயலாவிட்டால் என்ன செய்வது என்று தாங்கள் கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "சிரமப்படுபவருக்கு (அல்லது வழிதவறியவருக்கு) உதவுங்கள் அல்லது திறமையற்றவருக்காக (அவர் செய்ய முடியாததை) செய்யுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.
(கேட்டவர்), "நான் (அதற்கும்) பலவீனமாக இருந்தால் என்ன செய்வது என்று தாங்கள் கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "மக்களுக்குத் தீங்கிழைக்காமல் இருந்துவிடுங்கள். நிச்சயமாக அது நீங்கள் உங்களுக்கே வழங்கும் ஒரு சதகா ஆகும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

306

حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ أَبِي بُرْدَةَ، سَمِعْتُ أَبِي يُحَدِّثُ، عَنْ جَدِّي، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ صَدَقَةٌ، قَالَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ لَمْ يَجِدْ؟ قَالَ: فَلْيَعْمَلْ، فَلْيَنْفَعْ نَفْسَهُ، وَلْيَتَصَدَّقْ، قَالَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ، أَوْ لَمْ يَفْعَلْ؟ قَالَ: لِيُعِنْ ذَا الْحَاجَةِ الْمَلْهُوفَ، قَالَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ، أَوْ لَمْ يَفْعَلْ؟ قَالَ: فَلْيَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ، قَالَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ، أَوْ لَمْ يَفْعَلْ؟ قَالَ: يُمْسِكُ عَنِ الشَّرِّ، فَإِنَّهَا لَهُ صَدَقَةٌ.

அபூ மூஸா அல்அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள், “ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் ஸதகா (தர்மம்) செய்வது கடமையாகும்” என்று கூறினார்கள்.

அவர், “(தர்மம் செய்வதற்கு) அவரிடம் ஏதும் இல்லையென்றால் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “அவர் உழைத்து, தாமும் பயனடைந்து, (அதிலிருந்து) ஸதகாவும் செய்ய வேண்டும்” என்று பதிலளித்தார்கள்.

அவர், “அவரால் அவ்வாறு செய்ய முடியாவிட்டாலோ அல்லது அவர் அதைச் செய்யாமலோ இருந்தால்?” என்று கேட்டார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், “துயருற்ற தேவையுடையவருக்கு அவர் உதவ வேண்டும் (அதாவது, உடல் உழைப்பால் அல்லது வேறு வழியில்).” என்று கூறினார்கள்.

அவர், “அவரால் அவ்வாறு செய்ய முடியாவிட்டாலோ அல்லது அவர் அதைச் செய்யாமலோ இருந்தால்?” என்று கேட்டார்கள்.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “அவர் நன்மையை (நல்ல காரியங்களைச் செய்யுமாறு பிறரை) ஏவ வேண்டும்” என்று கூறினார்கள்.

அவர், “அவரால் அவ்வாறு செய்ய முடியாவிட்டாலோ அல்லது அவர் அதைச் செய்யாமலோ இருந்தால்?” என்று கேட்டார்கள்.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “அவர் தீமையிலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும். நிச்சயமாக அதுவே அவருக்கு ஸதகாவாகும்” என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح(الألباني)

307

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْفَزَارِيُّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زِيَادِ بْنِ أَنْعُمٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ رَافِعٍ التَّنُوخِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يُكْثِرُ أَنْ يَدْعُوَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الصِّحَّةَ، وَالْعِفَّةَ، وَالأَمَانَةَ، وَحُسْنَ الْخُلُقِ، وَالرِّضَا بِالْقَدَرِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், **"அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுக்கஸ் ஸிஹ்ஹத்த, வல்இஃப்பத்த, வல்அமானத்த, வஹுஸ்னல் ஃகுலுகி, வர்ரிளா பில்கத்ரி"** (பொருள்: அல்லாஹ்வே! நான் உன்னிடம் ஆரோக்கியத்தையும், பேணுதலையும், நம்பகத்தன்மையையும், நற்குணத்தையும், விதியின் மீது திருப்தியையும் கேட்கிறேன்) என்று அதிகமாகப் பிரார்த்திப்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف(الألباني)

308

حَدَّثَنَا عَبْدُ السَّلامِ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرٌ، عَنْ أَبِي عِمْرَانَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ بَابَنُوسَ قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى عَائِشَةَ فَقُلْنَا: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، مَا كَانَ خُلُقُ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم؟ قَالَتْ: كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنَ، تَقْرَؤُونَ سُورَةَ الْمُؤْمِنِينَ؟ قَالَتِ: اقْرَأْ: {قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ}، قَالَ يَزِيدُ: فَقَرَأْتُ: {قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ} إِلَى {لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ}، قَالَتْ: هَكَذَا كَانَ خُلُقُ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم.

யஸீத் இப்னு பாபனூஸ் கூறினார்கள்: "நாங்கள் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் சென்று, 'உம்முல் முஃமினீன் அவர்களே! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் குணம் எப்படி இருந்தது?' என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள், 'அவர்களுடைய குணம் குர்ஆனாக இருந்தது. நீங்கள் சூரா அல்-முஃமினூனை ஓதுவீர்களா (அதை அறிவீர்களா)?' என்று கேட்டார்கள். பின்னர், 'ஓதுங்கள்: "கத் அஃப்லஹல் முஃமினூன்"' என்று கூறினார்கள். யஸீத் கூறினார்: "ஆகவே நான், 'கத் அஃப்லஹல் முஃமினூன்' முதல் 'லிஃபுரூஜிஹிம் ஹாஃபிழூன்' வரை ஓதினேன்." அவர்கள் (ரழி), "இவ்வாறுதான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் குணம் இருந்தது" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

15. كتاب اللعن

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

15. சபிப்பது

بَابُ لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ

பாடம்: இறைநம்பிக்கையாளர் பழிப்பவராக இருக்கமாட்டார்.

309

حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ شَيْبَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ أَبِي الْفُدَيْكِ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللهِ قَالَ: مَا سَمِعْتُ عَبْدَ اللهِ لاَعِنًا أَحَدًا قَطُّ، لَيْسَ إِنْسَانًا. وَكَانَ سَالِمٌ يَقُولُ: قَالَ عَبْدُ اللهِ بْنُ عُمَرَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: لاَ يَنْبَغِي لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يَكُونَ لَعَّانًا.

ஸாலிம் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"நான் அப்துல்லாஹ் (இப்னு உமர்) (ரலி) அவர்கள் எந்த ஒருவரையும் (மனிதர் உட்பட) ஒருபோதும் சபித்ததை கேட்டதில்லை."

மேலும் ஸாலிம் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அதிகமாக சபிப்பவராக (அல்லது சதா சபிப்பவராக) இருப்பது ஒரு முஃமினுக்கு (இறைநம்பிக்கையாளருக்கு)த் தகுதியானதல்ல."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி) حسن صحيح (الألباني)

310

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَزَارِيُّ، عَنِ الْفَضْلِ بْنِ مُبَشِّرٍ الأَنْصَارِيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ اللَّهَ لاَ يُحِبُّ الْفَاحِشَ الْمُتَفَحِّشَ، وَلاَ

الصَّيَّاحَ فِي الأَسْوَاقِ.

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஆபாசமானவனையும், ஆபாசமாகப் பேசுபவனையும், சந்தைகளில் கூச்சலிடுபவனையும் நேசிப்பதில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

311

وَعَنْ عَبْدِ الْوَهَّابِ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ يَهُودًا أَتَوُا النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَقَالُوا: السَّامُ عَلَيْكُمْ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: وَعَلَيْكُمْ، وَلَعَنَكُمُ اللَّهُ، وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ، قَالَ: مَهْلاً يَا عَائِشَةُ، عَلَيْكِ بِالرِّفْقِ، وَإِيَّاكِ وَالْعُنْفَ وَالْفُحْشَ، قَالَتْ: أَوَلَمْ تَسْمَعْ مَا قَالُوا؟ قَالَ: أَوَلَمْ تَسْمَعِي مَا قُلْتُ؟ رَدَدْتُ عَلَيْهِمْ، فَيُسْتَجَابُ لِي فِيهِمْ، وَلاَ يُسْتَجَابُ لَهُمْ فِيَّ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: சில யூதர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, (உங்களுக்குச் சாபமாக) 'அஸ்-ஸாமு அலைக்கும்' (உங்கள் மீது மரணம்/விஷம் உண்டாகட்டும்) என்றார்கள். அதற்கு ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், 'உங்கள் மீதும் (அது) உண்டாகட்டும், மேலும் அல்லாஹ்வின் சாபமும், அல்லாஹ்வின் கோபமும் உங்கள் மீது உண்டாகட்டும்!' என்று கூறினார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், 'ஆயிஷா, நிதானம்! நீங்கள் மென்மையாக இருக்க வேண்டும். கடுமையையும், முரட்டுத்தனத்தையும் (மற்றும் அநாகரிகமான வார்த்தைகளையும்) தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று கூறினார்கள். அதற்கு ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், 'அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதை நீங்கள் கேட்கவில்லையா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'நான் என்ன சொன்னேன் என்பதை நீங்கள் கேட்கவில்லையா? நான் அதையே அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கூறினேன். அவர்களைப் பற்றி நான் கூறியது (இறைவனிடம்) ஏற்றுக்கொள்ளப்படும், ஆனால் என்னைப் பற்றி அவர்கள் கூறியது ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

312

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ، وَلاَ اللِّعَانِ، وَلاَ الْفَاحِشِ وَلاَ الْبَذِي.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு முஃமின் பழி பேசுபவனாகவோ, சபிப்பவனாகவோ, கெட்ட வார்த்தை பேசுபவனாகவோ, வெட்கங்கெட்டவனாகவோ இருக்கமாட்டான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

313

حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلاَلٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ سَلْمَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لاَ يَنْبَغِي لِذِي الْوَجْهَيْنِ أَنْ يَكُونَ أَمِينًا.

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், "இரு முகம் கொண்டவர் (அதாவது, ஒருவரிடம் ஒருவிதமாகவும், மற்றவரிடம் வேறுவிதமாகவும் பேசுபவர்) நம்பிக்கைக்குரியவராக இருக்கத் தகுதியற்றவர்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி) حسن صحيح (الألباني)

314

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَرْزُوقٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الأَحْوَصِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ قَالَ: أَلأَمُ أَخْلاَقِ الْمُؤْمِنِ الْفُحْشُ.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒரு முஃமினின் குணங்களில் மிகவும் இழிவானது ஆபாசமான பேச்சு (மற்றும் அநாகரிகமான செயல்) ஆகும்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

315

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ الْكِنْدِيُّ الْكُوفِيُّ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ، يَقُولُ: لُعِنَ اللَّعَّانُونَ.

அலி இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதிகம் சபிப்பவர்கள் சபிக்கப்பட்டவர்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி)

ضعيف (الألباني)

316

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي زَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ اللَّعَّانِينَ لَا يَكُونُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شُهَدَاءَ، وَلَا شُفَعَاءَ.

அபூ தர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(அடிக்கடி) சபிப்பவர்கள் மறுமை நாளில் சாட்சிகளாகவோ பரிந்துரைப்பவர்களாகவோ இருக்க மாட்டார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

317

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ، عَنِ الْعَلَاءِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: لَا يَنْبَغِي لِلصِّدِّيقِ أَنْ يَكُونَ لَعَّانًا.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு உண்மையாளருக்கு (அதாவது, தனது ஈமானிலும்

செயலிலும் மிக உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் இருப்பவருக்கு) சபிப்பவராக இருப்பது தகாது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

318

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي ظَبْيَانَ، عَنْ حُذَيْفَةَ قَالَ: مَا تَلاَعَنَ قَوْمٌ قَطُّ إِلاَّ حَقَّ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَةُ.

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்தவொரு கூட்டத்தாரும் ஒருவரையொருவர் சபித்துக்கொண்டால், அச்சாபம் அவர்கள் மீது உறுதியாகிவிடுகிறது (அதாவது, சபித்தவர்கள் அல்லது சபிக்கப்பட்டவர்கள் மீது அது பலித்துவிடுகிறது)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ لَعَنَ عَبْدَهُ فَأَعْتَقَهُ

தனது அடிமையை சபித்துவிட்டு பின்னர் அவரை விடுதலை செய்பவர்

319

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يَعْقُوبَ قَالَ: حَدَّثَنِي يَزِيدُ بْنُ الْمِقْدَامِ بْنِ شُرَيْحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: أَخْبَرَتْنِي عَائِشَةُ، أَنَّ أَبَا بَكْرٍ لَعَنَ بَعْضَ رَقِيقِهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: يَا أَبَا بَكْرٍ، اللَّعَّانِينَ وَالصِّدِّيقِينَ؟ كَلاَّ وَرَبِّ الْكَعْبَةِ، مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلاَثًا، فَأَعْتَقَ أَبُو بَكْرٍ يَوْمَئِذٍ بَعْضَ رَقِيقِهِ، ثُمَّ جَاءَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: لاَ أَعُودُ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அபூபக்கர் (ரழி) அவர்கள் தம் அடிமைகளில் சிலரைச் சபித்தார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "அபூபக்கரே! சபிப்பவர்களும் உண்மையாளர்களும் (ஒன்றாக இருக்கமுடியுமா)? கஃபாவின் இறைவன் மீது ஆணையாக! இல்லை" என்று இரண்டு அல்லது மூன்று முறை கூறினார்கள். ஆகவே அபூபக்கர் (ரழி) அவர்கள் அந்நாளில் தம் அடிமைகளில் சிலரை விடுதலை செய்தார்கள். பிறகு அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "நான் இனி (இவ்வாறு) செய்யமாட்டேன்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح(الألباني)

بَابُ التَّلاعُنِ بِلَعْنَةِ اللهِ وَبِغَضَبِ اللهِ وَبِالنَّارِ

அல்லாஹ்வின் சாபத்தால், அல்லாஹ்வின் கோபத்தால், மற்றும் நரக நெருப்பால் ஒருவரை ஒருவர் சபித்துக் கொள்வது

320

حَدَّثَنَا مُسْلِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: لاَ تَتَلاَعَنُوا بِلَعْنَةِ اللهِ، وَلاَ بِغَضَبِ اللهِ، وَلاَ بِالنَّارِ.

ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் சாபத்தை ஏவியோ, அல்லாஹ்வின் கோபத்தை ஏவியோ, அல்லது நரக நெருப்பை ஏவியோ ஒருவரையொருவர் சபிக்காதீர்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி) ضعيف(الألباني)

بَابُ لَعْنِ الْكَافِرِ

இறைமறுப்பாளரைச் சபித்தல்

321

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٍ قَالَ: عَبْدُ اللهِ بْنُ محمد قال حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، حَدَّثَنَا يَزِيدُ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللهِ، ادْعُ اللَّهَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ، قَالَ: إِنِّي لَمْ أُبْعَثْ لَعَّانًا، وَلَكِنْ بُعِثْتُ رَحْمَةً.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இணைவைப்பாளர்களுக்கு எதிராக (அல்லாஹ்விடம்) பிரார்த்தியுங்கள்" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "நிச்சயமாக நான் சாபமிடுபவனாக அனுப்பப்படவில்லை; மாறாக, நான் ஓர் அருளாகவே அனுப்பப்பட்டேன்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ النَّمَّامِ

கோள் சொல்லுதல்

322

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ هَمَّامٍ: كُنَّا مَعَ حُذَيْفَةَ، فَقِيلَ لَهُ: إِنَّ رَجُلاً يَرْفَعُ الْحَدِيثَ إِلَى عُثْمَانَ، فَقَالَ حُذَيْفَةُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: لاَ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَّاتٌ.

ஹம்மாம் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நாங்கள் ஹுதைஃபா (ரலி) அவர்களுடன் இருந்தோம். அப்போது அவர்களிடம், 'ஒரு மனிதர் (மக்களின்) பேச்சுக்களை (ரகசியமாகக் கேட்டு, கோள் மூட்டும் நோக்கில்) உஸ்மான் (ரலி) அவர்களிடம் கொண்டு செல்கிறார்' என்று கூறப்பட்டது. அதற்கு ஹுதைஃபா (ரலி) அவர்கள், 'நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், "கோள் சொல்பவன் சுவனத்தில் நுழையமாட்டான்" என்று கூற நான் கேட்டிருக்கிறேன்' என்றார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

323

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ عُثْمَانَ بْنِ خُثَيْمٍ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: أَلاَ أُخْبِرُكُمْ بِخِيَارِكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: الَّذِينَ إِذَا رُؤُوا ذُكِرَ اللَّهُ، أَفَلاَ أُخْبِرُكُمْ بِشِرَارِكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: الْمَشَّاؤُونَ بِالنَّمِيمَةِ، الْمُفْسِدُونَ بَيْنَ الأَحِبَّةِ، الْبَاغُونَ الْبُرَآءَ الْعَنَتَ.

அஸ்மா பின்த் யஸீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் (தம் தோழர்களிடம்), "உங்களில் சிறந்தவர்கள் யார் என்று நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா?" என்று கேட்டார்கள்.

அவர்கள், "ஆம் (அறிவியுங்கள்)!" என்று பதிலளித்தார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "யாரைக் கண்டால் அல்லாஹ் நினைவு கூரப்படுவானோ, அவர்களே (உங்களில் சிறந்தவர்கள்)" என்று கூறினார்கள்.

பின்னர் அவர்கள், "உங்களில் மிக மோசமானவர்கள் யார் என்று நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா?" என்று கேட்டார்கள்.

அவர்கள், "ஆம் (அறிவியுங்கள்)!" என்று பதிலளித்தார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "(அவர்கள்) கோள் சொல்லித் திரிபவர்கள், அன்பானவர்களுக்கு மத்தியில் பிரிவினையை ஏற்படுத்துபவர்கள், மேலும் குற்றமற்றவர்களுக்குத் துன்பத்தை (அல்லது சிரமத்தை) விரும்புபவர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ مَنْ سَمِعَ بِفَاحِشَةٍ فَأَفْشَاهَا

யார் ஒரு அசிங்கமான செயலைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு பின்னர் அதைப் பரப்புகிறாரோ

324

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي قَالَ: سَمِعْتُ يَحْيَى بْنَ أَيُّوبَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ مَرْثَدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، عَنْ حَسَّانَ بْنِ كُرَيْبٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: الْقَائِلُ الْفَاحِشَةَ، وَالَّذِي يُشِيعُ بِهَا، فِي الْإِثْمِ سَوَاءٌ.

அலி இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) கூறினார்கள், "அருவருப்பான (அல்லது தீய) சொல்லைச் சொல்பவரும், அதை (மற்றவர்களிடையே) பரப்புபவரும் பாவத்தைப் பொறுத்தவரை சமமானவர்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

325

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ شُبَيْلِ بْنِ عَوْفٍ قَالَ: كَانَ يُقَالُ: مَنْ سَمِعَ بِفَاحِشَةٍ فَأَفْشَاهَا، فَهُوَ فِيهَا كَالَّذِي أَبْدَاهَا.

ஷுபைல் இப்னு அவ்ஃப் கூறினார்கள், 'ஒரு வெட்கக்கேடான செயலைப் (அல்லது பாவத்தைப்) பற்றிக் கேட்டு, பின்னர் அதைப் பரப்புபவர், அதை வெளிப்படுத்தியவரைப் போன்றவர் ஆவார்' என்று கூறப்படுகிறது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

326

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ قَالَ حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ عَطَاءٍ، أَنَّهُ كَانَ يَرَى النَّكَالَ عَلَى مَنْ أَشَاعَ الزِّنَا، يَقُولُ: أَشَاعَ الْفَاحِشَةَ.

அதா (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) அவர்கள், விபச்சாரத்தைப் பகிரங்கப்படுத்தும் எவர் மீதும் ஒரு முன்மாதிரியான தண்டனை நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று கருதினார்கள். அவர் (அதா), 'அவன் மானக்கேடான செயலைப் பகிரங்கப்படுத்திவிட்டான்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الْعَيَّابِ

குறை கண்டுபிடிப்பவர்

327

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ ظَبْيَانَ، عَنْ أَبِي يَحْيَى حَكِيمِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيًّا يَقُولُ: لَا تَكُونُوا عُجُلًا مَذَايِيعَ بُذُرًا، فَإِنَّ مِنْ وَرَائِكُمْ بَلَاءً مُبَرِّحًا مُمْلِحًا، وَأُمُورًا مُتَمَاحِلَةً رُدُحًا.

நீங்கள் அவசரக்காரர்களாகவும், (செய்திகளைப்) பரப்புவோராகவும், (இரகசியங்களை) வெளிப்படுத்துவோராகவும் ஆகிவிடாதீர்கள். ஏனெனில்,

நிச்சயமாக உங்களுக்குப் பின்னால் கடுமையான, பெரும் துன்பம் தரக்கூடிய (மற்றும் அழிவை ஏற்படுத்தக்கூடிய) சோதனையும், நீண்ட காலம் நீடிக்கக்கூடிய கடும் (மற்றும் சிரமமான) விஷயங்களும் (அல்லது நெருக்கடிகளும்) உள்ளன.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

328

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي يَحْيَى، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تَذْكُرَ عُيُوبَ صَاحِبِكَ، فَاذْكُرْ عُيُوبَ نَفْسِكَ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உங்கள் தோழரின் குறைகளை நீங்கள் குறிப்பிட விரும்பினால், உங்கள் சொந்தக் குறைகளை (முதலில்) நினைத்துப் பாருங்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

329

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مَوْدُودٍ، عَنْ زَيْدٍ مَوْلَى قَيْسٍ الْحَذَّاءِ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: { وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ }، قَالَ: لَا يَطْعَنْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்வின் வார்த்தைகளான, **"வலா தல்மிஸூ அன்ஃபுஸகும்"** (உங்களில் ஒருவரையொருவர் குறை கூறாதீர்கள் - 49:11) என்பது குறித்து, "உங்களில் சிலர் வேறு சிலரைக் குறை கூறாதீர்கள் (அல்லது பழித்து பேசாதீர்கள்) என்பதே இதன் பொருள்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

330

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا دَاوُدُ، عَنْ عَامِرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو جُبَيْرَةَ بْنُ الضَّحَّاكِ قَالَ: فِينَا نَزَلَتْ، فِي بَنِي سَلِمَةَ: { وَلاَ تَنَابَزُوا بِالأَلْقَابِ } ، قَالَ: قَدِمَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم وَلَيْسَ مِنَّا رَجُلٌ إِلاَّ لَهُ اسْمَانِ، فَجَعَلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: يَا فُلاَنُ، فَيَقُولُونَ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّهُ يَغْضَبُ مِنْهُ.

அபு ஜுபைரா பின் அத்தஹ்ஹாக் (ரலி) கூறினார்கள்: 'எங்களைப் (பனூ சலிமா கோத்திரத்தாரைப்) பற்றித்தான், "வலா தனபாஸூ பில் அல்காப்" (பட்டப் பெயர்களால் ஒருவரையொருவர் கேலி செய்யாதீர்கள்) எனும் இறைவசனம் அருளப்பட்டது.' அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் வந்தார்கள். எங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் இரண்டு பெயர்கள் இருந்தன (ஒன்று இயற்பெயர், மற்றொன்று பட்டப்பெயர்). நபி (ஸல்) அவர்கள் (அவர்களில் ஒருவரை) 'ஓ இன்னாரே!' என்று அழைக்கத் தொடங்கினார்கள். அதற்கு மக்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நிச்சயமாக அந்தப் பெயர் அவரை கோபப்படுத்தும்!' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

331

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٍ قَالَ: أخبرنا الْفَضْلُ بْنُ مُقَاتِلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ أَبِي حَكِيمٍ، عَنِ الْحَكَمِ قَالَ: سَمِعْتُ عِكْرِمَةَ يَقُولُ: لاَ أَدْرِي أَيُّهُمَا جَعَلَ لِصَاحِبِهِ طَعَامًا، ابْنُ عَبَّاسٍ أَوِ ابْنُ عَمِّهِ، فَبَيْنَا الْجَارِيَةُ تَعْمَلُ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ، إِذْ قَالَ أَحَدُهُمْ لَهَا: يَا زَانِيَةُ، فَقَالَ: مَهْ، إِنْ لَمْ تَحُدَّكَ فِي الدُّنْيَا تَحُدُّكَ فِي الآخِرَةِ، قَالَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ كَذَاكَ؟ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ لاَ يُحِبُّ الْفَاحِشَ الْمُتَفَحِّشَ.

இக்ரிமா (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களோ அல்லது அவரது உறவினரோ - அவ்விருவரில் யார் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை - தம் தோழருக்கு உணவளித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அவர்கள் முன்னிலையில் பணிப்பெண் ஒருத்தி வேலை செய்துகொண்டிருந்தாள். அப்போது அவர்களில் ஒருவர் அவளைப் பார்த்து, 'விபச்சாரியே!' என்றார்.

அதற்கு அவர், 'நிறுத்து! இவ்வுலகில் அவள் உன்னிடமிருந்து (அவதூறுக்கான) ஹத் தண்டனையை நிறைவேற்றாவிட்டால், மறுமையில் அவள் அதை உன்னிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்வாள்' என்றார்.

அதற்கு அவர், '(நான் சொன்னது) உண்மையாக இருந்தால் என்ன?' என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவர், 'நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஆபாசமாகப் பேசுபவனையும், வேண்டுமென்றே ஆபாசமாகப் பேசுபவனையும் நேசிப்பதில்லை' என்று பதிலளித்தார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

332

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَابِقٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ، وَلاَ اللِّعَانِ، وَلاَ الْفَاحِشِ، وَلاَ الْبَذِيِّ.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மூஃமின் (இறைநம்பிக்கையாளர்) (அடிக்கடி) குறை கூறுபவனாகவோ, (அடிக்கடி) சபிப்பவனாகவோ, ஒழுக்கங்கெட்ட (பேச்சு அல்லது செயல் கொண்ட)வனாகவோ அல்லது அநாகரிகமாகப் பேசுபவனாகவோ இருக்க மாட்டான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

16. كتاب المدح

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

16. புகழ்ச்சி

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّمَادُحِ

மக்களைப் புகழ்வது பற்றி வந்துள்ளவை

333

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ خَالِدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَجُلاً ذُكِرَ عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَأَثْنَى عَلَيْهِ رَجُلٌ خَيْرًا، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: وَيْحَكَ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ، يَقُولُهُ مِرَارًا، إِنْ كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا لاَ مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسَبُ كَذَا وَكَذَا، إِنْ كَانَ يَرَى أَنَّهُ كَذَلِكَ، وَحَسِيبُهُ اللَّهُ، وَلاَ يُزَكِّي عَلَى اللهِ أَحَدًا.

அபூபக்ரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்களின் முன்னிலையில் ஒரு மனிதரைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. அப்போது ஒருவர் அவரைப் (நன்முறையில்) புகழ்ந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "உனக்குக் கேடு உண்டாகட்டும்! நீ உன் தோழரின் கழுத்தை வெட்டிவிட்டாய்!" என்று கூறினார்கள். இதை அவர்கள் பலமுறை திரும்பத் திரும்பக் கூறினார்கள். பின்னர், "உங்களில் ஒருவர் (பிறரை) அவசியம் புகழ வேண்டியிருந்தால், அவர் (உண்மையிலேயே) அவ்வாறுதான் இருக்கிறார் என்று கருதினால், 'நான் இன்னாரை இன்னவாறு கருதுகிறேன்; அல்லாஹ்வே அவரைப் பற்றி கணக்கெடுப்பவன். அல்லாஹ்வுக்கு முன்னால் யாரையும் (பரிசுத்தமானவர் என்று) உறுதிப்படுத்த வேண்டாம்' என்று கூறட்டும்" என்றார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

334

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ زَكَرِيَّا قَالَ: حَدَّثَنِي بُرَيْدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: سَمِعَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم رَجُلاً يُثْنِي عَلَى رَجُلٍ وَيُطْرِيهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: أَهْلَكْتُمْ، أَوْ قَطَعْتُمْ، ظَهْرَ الرَّجُلِ.

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒருவர் மற்றொருவரைப் புகழ்ந்து, அவரை மிகைப்படுத்திப் புகழ்வதை நபி (ஸல்) அவர்கள் கேட்டபோது, "நீங்கள் அந்த மனிதனை அழித்துவிட்டீர்கள் - அல்லது - (அவரின் அகங்காரத்தைத் தூண்டி) அவரின் முதுகை உடைத்துவிட்டீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

335

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ عُمَرَ، فَأَثْنَى رَجُلٌ عَلَى رَجُلٍ فِي وَجْهِهِ، فَقَالَ: عَقَرْتَ الرَّجُلَ، عَقَرَكَ اللَّهُ.

இப்ராஹீம் அத்-தைமீ அவர்கள் தமது தந்தை கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: நாங்கள் உமர் (ரழி) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தோம். அப்போது ஒரு மனிதர் மற்றொரு மனிதரை அவரது முகத்திற்கு முன்பாகப் புகழ்ந்தார். அதற்கு (உமர் ரழி) அவர்கள், "நீர் அந்த மனிதனை நாசமாக்கிவிட்டீர் (அவனை அகம்பாவம் கொள்ளச் செய்து அல்லது அவனது நன்மைகளை அழித்து). அல்லாஹ் உன்னை நாசமாக்குவானாக" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

336

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ السَّلاَمِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصٌ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ يَقُولُ: الْمَدْحُ ذَبْحٌ، قَالَ مُحَمَّدٌ: يَعْنِي إِذَا قَبِلَهَا.

அஸ்லம் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: உமர் (ரலி) அவர்கள், 'புகழ்ச்சி என்பது அறுப்பதாகும்' என்று சொல்வதை நான் கேட்டேன்.
முஹம்மத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: (உமர் (ரலி) அவர்களின் கூற்றுக்கு) அதாவது, ஒருவன் அந்தப் புகழ்ச்சியை ஏற்றுக்கொண்டால் (அது அவனுக்கு அழிவை ஏற்படுத்தும்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ أَثْنَى عَلَى صَاحِبِهِ إِنْ كَانَ آمِنًا بِهِ

அத்தியாயம்: தனது தோழரைப் பற்றி (தீங்கு ஏற்படாது என) பாதுகாப்புடன் இருக்கும்போது புகழ்ந்தவர்.

337

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ سُهَيْلٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: نِعْمَ الرَّجُلُ أَبُو بَكْرٍ، نِعْمَ الرَّجُلُ عُمَرُ، نِعْمَ الرَّجُلُ أَبُو عُبَيْدَةَ، نِعْمَ الرَّجُلُ أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ، نِعْمَ الرَّجُلُ ثَابِتُ بْنُ قَيْسِ بْنِ شَمَّاسٍ، نِعْمَ الرَّجُلُ مُعَاذُ بْنُ عَمْرِو بْنِ الْجَمُوحِ، نِعْمَ الرَّجُلُ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، قَالَ: وَبِئْسَ الرَّجُلُ فُلاَنٌ، وَبِئْسَ الرَّجُلُ فُلاَنٌ حَتَّى عَدَّ سَبْعَةً.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அபூபக்ர் (ரழி) ஒரு சிறந்த மனிதர். உமர் (ரழி) ஒரு சிறந்த மனிதர். அபூ உபைதா (ரழி) ஒரு சிறந்த மனிதர். உஸைத் இப்னு ஹுளைர் (ரழி) ஒரு சிறந்த மனிதர். ஸாபித் இப்னு கைஸ் இப்னு ஷம்மாஸ் (ரழி) ஒரு சிறந்த மனிதர். முஆத் இப்னு அம்ர் இப்னுல் ஜமூஹ் (ரழி) ஒரு சிறந்த மனிதர். முஆத் இப்னு ஜபல் (ரழி) ஒரு சிறந்த மனிதர்." (பின்னர் நபி ஸல் அவர்கள்) கூறினார்கள்: "இன்னார் ஒரு மோசமான மனிதர், இன்னார் ஒரு மோசமான மனிதர்" என்று ஏழு நபர்களைக் குறிப்பிடும் வரை (அவர்கள் பெயர்களைக் கூறினார்கள்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

338

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُلَيْحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي يُونُسَ مَوْلَى عَائِشَةَ، أَنَّ عَائِشَةَ قَالَتْ: اسْتَأْذَنَ رَجُلٌ عَلَى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: بِئْسَ ابْنُ الْعَشِيرَةِ، فَلَمَّا دَخَلَ هَشَّ لَهُ وَانْبَسَطَ إِلَيْهِ، فَلَمَّا خَرَجَ الرَّجُلُ اسْتَأْذَنَ آخَرُ، قَالَ: نِعْمَ ابْنُ الْعَشِيرَةِ، فَلَمَّا دَخَلَ لَمْ يَنْبَسِطْ إِلَيْهِ كَمَا انْبَسَطَ إِلَى الْآخَرِ، وَلَمْ يَهِشَّ إِلَيْهِ كَمَا هَشَّ لِلْآخَرِ، فَلَمَّا خَرَجَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، قُلْتُ لِفُلَانٍ مَا قُلْتَ ثُمَّ هَشَشْتَ إِلَيْهِ، وَقُلْتَ لِفُلَانٍ مَا قُلْتَ وَلَمْ أَرَكَ صَنَعْتَ مِثْلَهُ؟ قَالَ: يَا عَائِشَةُ، إِنَّ مِنْ شَرِّ النَّاسِ مَنِ اتُّقِيَ لِفُحْشِهِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் (உள்ளே வர) அனுமதி கேட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், '(அவர்) தனது கோத்திரத்தின் ஒரு தீய மகன்' என்று கூறினார்கள். அந்த மனிதர் உள்ளே வந்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் கனிவாகவும் மலர்ச்சியாகவும் இருந்தார்கள். அந்த மனிதர் சென்ற பிறகு, மற்றொரு மனிதர் அனுமதி கேட்டார். அவர்கள், '(அவர்) தனது கோத்திரத்தின் ஒரு சிறந்த மகன்' என்று கூறினார்கள். அவர் உள்ளே வந்தபோது, (முந்தைய) மற்ற மனிதரிடம் (மனம் திறந்து) கனிவாகவும் மலர்ச்சியாகவும் நடந்துகொண்டதைப் போல இவரிடம் அவர்கள் (மனம் திறந்து) கனிவாகவோ மலர்ச்சியாகவோ நடந்துகொள்ளவில்லை. அவர் சென்றதும் நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! இன்னாரைப் பற்றி நீங்கள் அவ்வாறு கூறினீர்கள், ஆயினும் அவரிடம் கனிவாக நடந்துகொண்டீர்கள். இன்னாரைப் பற்றி நீங்கள் இவ்வாறு கூறினீர்கள், ஆனால் நான் உங்களை அவ்வாறு (கனிவாகவோ மலர்ச்சியாகவோ) நடந்துகொள்ளக் காணவில்லையே' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'ஆயிஷாவே! மக்களில் மிகவும் மோசமானவர் யாரெனில், எவருடைய தீய பேச்சுக்கு (அல்லது மோசமான குணத்திற்கு) அஞ்சி மக்கள் அவரை விட்டு விடுகிறார்களோ அவரே ஆவார்' என்று கூறினார்கள்.

(ضعيف دون قصة الرجل الأول، فإنها صحيحة، مع قوله (يا عائشة (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமானது, முதல் மனிதரின் கதையைத் தவிர; அது (யா ஆயிஷா) என்ற அவரது கூற்றுடன் ஸஹீஹ் (சரியானது). (அல்பானி)

بَابُ يُحْثَى فِي وُجُوهِ الْمَدَّاحِينَ

புகழ்பவர்களின் முகங்களில் மண்ணைத் தூவுதல்

339

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ أَبِي مَعْمَرٍ قَالَ: قَامَ رَجُلٌ يُثْنِي عَلَى أَمِيرٍ مِنَ الأُمَرَاءِ، فَجَعَلَ الْمِقْدَادُ يَحْثِي فِي وَجْهِهِ التُّرَابَ، وَقَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ نَحْثِيَ فِي وُجُوهِ الْمَدَّاحِينَ التُّرَابَ.

அபூ மஃமர் கூறினார்கள்: ஒரு மனிதர் அமீர்களில் ஒருவரைப் புகழத் தொடங்கினார். (இதைக் கண்ட) அல்-மிக்தாத் (ரழி) அவர்கள் அவருடைய முகத்தில் மண்ணை அள்ளி வீசத் தொடங்கி, 'அளவுக்கு அதிகமாகப் புகழ்பவர்களின் முகங்களில் மண்ணைத் தூவுமாறு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

340

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحَكَمِ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، أَنَّ رَجُلاً كَانَ يَمْدَحُ رَجُلاً عِنْدَ ابْنِ عُمَرَ فَجَعَلَ ابْنُ عُمَرَ يَحْثُو التُّرَابَ نَحْوَ فِيهِ، وَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِذَا رَأَيْتُمُ الْمَدَّاحِينَ فَاحْثُوا فِي وُجُوهِهِمُ التُّرَابَ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களின் முன்னிலையில் ஒரு மனிதர் மற்றொரு மனிதரை (அளவுக்கு அதிகமாக அல்லது முகஸ்துதியாக) புகழ்ந்து கொண்டிருந்தார். அப்போது இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அவரது வாயை நோக்கி மண்ணை அள்ளி வீசத் தொடங்கினார்கள். மேலும் அவர்கள், "அதிகமாகப் புகழ்பவர்களை (அல்லது முகஸ்துதி செய்பவர்களை) நீங்கள் கண்டால், அவர்களின் முகங்களில் மண்ணை அள்ளி வீசுங்கள்" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

341

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ أَبِي بِشْرٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ شَقِيقٍ، عَنْ رَجَاءِ بْنِ أَبِي رَجَاءٍ، عَنْ مِحْجَنٍ الأَسْلَمِيِّ قَالَ رَجَاءٌ: أَقْبَلْتُ مَعَ مِحْجَنٍ ذَاتَ يَوْمٍ حَتَّى انْتَهَيْنَا إِلَى مَسْجِدِ أَهْلِ الْبَصْرَةِ، فَإِذَا بُرَيْدَةُ الأَسْلَمِيُّ عَلَى بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ جَالِسٌ، قَالَ: وَكَانَ فِي الْمَسْجِدِ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ: سُكْبَةُ، يُطِيلُ الصَّلاَةَ، فَلَمَّا انْتَهَيْنَا إِلَى بَابِ الْمَسْجِدِ، وَعَلَيْهِ بُرْدَةٌ، وَكَانَ بُرَيْدَةُ صَاحِبَ مُزَاحَاتٍ، فَقَالَ: يَا مِحْجَنُ أَتُصَلِّي كَمَا يُصَلِّي سُكْبَةُ؟ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ مِحْجَنٌ، وَرَجَعَ، قَالَ: قَالَ مِحْجَنٌ: إِنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم أَخَذَ بِيَدِي، فَانْطَلَقْنَا نَمْشِي حَتَّى صَعِدْنَا أُحُدًا، فَأَشْرَفَ عَلَى الْمَدِينَةِ فَقَالَ: وَيْلُ أُمِّهَا مِنْ قَرْيَةٍ، يَتْرُكُهَا أَهْلُهَا كَأَعْمَرِ مَا تَكُونُ، يَأْتِيهَا الدَّجَّالُ، فَيَجِدُ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِهَا مَلَكًا، فَلاَ يَدْخُلُهَا، ثُمَّ انْحَدَرَ حَتَّى إِذَا كُنَّا فِي الْمَسْجِدِ، رَأَى رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم رَجُلاً يُصَلِّي، وَيَسْجُدُ، وَيَرْكَعُ، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَنْ هَذَا؟ فَأَخَذْتُ أُطْرِيهِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، هَذَا فُلاَنٌ، وَهَذَا. فَقَالَ أَمْسِكْ، لاَ تُسْمِعْهُ فَتُهْلِكَهُ، قَالَ: فَانْطَلَقَ يَمْشِي، حَتَّى إِذَا كَانَ عِنْدَ حُجَرِهِ، لَكِنَّهُ نَفَضَ يَدَيْهِ ثُمَّ قَالَ: إِنَّ خَيْرَ دِينِكُمْ أَيْسَرُهُ، إِنَّ خَيْرَ دِينِكُمْ أَيْسَرُهُ ثَلاَثًا.

ரஜா (பின் அபீ ரஜா) கூறினார்: "நானும் மிஹ்ஜனும் ஒரு நாள் (பஸ்ரா) மக்களின் பள்ளிவாசலுக்குச் சென்றோம். அங்கே பள்ளிவாசலின் வாசல்களில் ஒன்றில் புரைதா அல்-அஸ்லமி (ரழி) அமர்ந்திருந்தார்கள். (அவர் மீது ஒரு போர்வை இருந்தது.) பள்ளிவாசலுக்குள் ஸுக்பா என்று அழைக்கப்படும் ஒரு மனிதர் இருந்தார்; அவர் தொழுகையை நீண்ட நேரம் தொழுதுகொண்டிருந்தார். (நாங்கள் பள்ளிவாசலின் வாசலை அடைந்ததும்,) புரைதா (மிஹ்ஜனிடம்), 'மிஹ்ஜனே! ஸுக்பா தொழுவது போன்று நீங்கள் தொழமாட்டீர்களா?' என்று கேட்டார். (ஏனெனில்) புரைதா நகைச்சுவை உணர்வு மிக்கவராக இருந்தார். மிஹ்ஜன் அவருக்குப் பதில் ஏதும் கூறாமல் திரும்பிச் சென்றார்."

(பின்னர்) மிஹ்ஜன் (ரழி) கூறினார்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என் கையைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். நாங்கள் இருவரும் உஹுத் மலையில் ஏறும் வரை நடந்து சென்றோம். அவர்கள் மதீனாவைக் கீழே பார்த்துவிட்டு, '(இந்த) ஊருக்குக் கேடுதான்! இது மிகவும் செழிப்பாக இருக்கும் நிலையில் இதன் மக்கள் இதைக் கைவிட்டுச் செல்வார்கள். தஜ்ஜால் இங்கு வருவான்; (ஆனால்) இதன் ஒவ்வொரு வாசலிலும் ஒரு வானவர் இருப்பதை அவன் காண்பான்; எனவே அவனால் உள்ளே நுழைய முடியாது' என்று கூறினார்கள்.

பிறகு நாங்கள் பள்ளிவாசலை அடையும் வரை அவர்கள் கீழே இறங்கினார்கள். அங்கே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒரு மனிதர் (நீண்ட நேரம்) தொழுதுகொண்டிருப்பதையும், ருகூஃ மற்றும் ஸஜ்தா செய்வதையும் கண்டார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், 'இவர் யார்?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, இவர் இன்னார், இன்னார்' என்று கூறி அவரைப் புகழ ஆரம்பித்தேன். அதற்கு அவர்கள், 'நிறுத்துங்கள்! அவர் கேட்கும்படி (புகழ்ந்து) அவரை அழித்துவிடாதீர்கள்' என்று கூறினார்கள்."

ரஜா கூறினார்: "பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது அறைகளுக்கு அருகில் வரும் வரை நடந்து சென்றார்கள். அங்கே அவர்கள் (தமது இரு கைகளையும்) உதறிவிட்டு, 'நிச்சயமாக உங்களது மார்க்கத்தில் சிறந்தது அதில் மிக இலகுவானதே; நிச்சயமாக உங்களது மார்க்கத்தில் சிறந்தது அதில் மிக இலகுவானதே' என்று மூன்று முறை கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ مَنْ مَدَحَ فِي الشِّعْرِ

கவிதையில் புகழ்பவர்

342

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنِ الأَسْوَدِ بْنِ سَرِيعٍ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، قَدْ مَدَحْتُ اللَّهَ بِمَحَامِدَ وَمِدَحٍ، وَإِيَّاكَ. فَقَالَ: أَمَا إِنَّ رَبَّكَ يُحِبُّ الْحَمْدَ، فَجَعَلْتُ أُنْشِدُهُ، فَاسْتَأْذَنَ رَجُلٌ طُوَالٌ أَصْلَعُ، فَقَالَ لِي النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: اسْكُتْ، فَدَخَلَ، فَتَكَلَّمَ سَاعَةً ثُمَّ خَرَجَ، فَأَنْشَدْتُهُ، ثُمَّ جَاءَ فَسَكَّتَنِي، ثُمَّ خَرَجَ، فَعَلَ ذَلِكَ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلاَثًا، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا الَّذِي سَكَّتَّنِي لَهُ؟ قَالَ: هَذَا رَجُلٌ لاَ يُحِبُّ الْبَاطِلَ.

அல்-அஸ்வத் இப்னு ஸரீஃ (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் அல்லாஹ்வையும் உங்களையும் புகழ்ந்தும் பாராட்டியும் (கவிதைகள் அல்லது பாடல்கள் மூலம்) இயற்றியுள்ளேன்' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'நிச்சயமாக உமது இறைவன் புகழை விரும்புகிறான்' என்று கூறினார்கள். ஆகவே நான் அவருக்குப் (என் கவிதைகளை) பாடிக் காட்டத் தொடங்கினேன். அப்போது, உயரமான வழுக்கைத் தலையுடைய ஒரு மனிதர்

(உள்ளே வர) அனுமதி கேட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், 'அமைதியாக இரும்' என்று கூறினார்கள். அந்த மனிதர் உள்ளே வந்து, சிறிது நேரம் பேசிவிட்டுச் சென்றார். பிறகு நான் (மீண்டும் என் கவிதைகளை) பாடினேன். பிறகு அந்த மனிதர் வந்தார்; நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னை அமைதியாக இருக்கச் செய்தார்கள். பிறகு அந்த மனிதர் சென்றுவிட்டார். இது இரண்டு அல்லது மூன்று முறை நடந்தது. நான், 'யார் இவர்? இவருக்காக என்னை அமைதியாக இருக்கச் செய்தீர்களே?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'இவர் வீணானவற்றை (அல்லது பொய்யை) விரும்பாத ஒரு மனிதர்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : இந்த முழுமையுடன் ளஈஃப், ளஈஃப் (அல்பானி)

ضعيف بهذا التمام, ضعيف (الألباني)

بَابُ إِعْطَاءِ الشَّاعِرِ إِذَا خَافَ شَرَّهُ

அத்தியாயம்: கவிஞரின் தீமைக்குப் பயந்தால் அவருக்குக் கொடுப்பது.

343

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيٌّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ نُجَيْدِ بْنِ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ الْخُزَاعِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي نُجَيْدٌ، أَنَّ شَاعِرًا جَاءَ إِلَى عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ فَأَعْطَاهُ، فَقِيلَ لَهُ: تُعْطِي شَاعِرًا؟ فَقَالَ: أُبْقِي عَلَى عِرْضِي.

ஒரு கவிஞர் இம்ரான் இப்னு ஹுஸைன் (ரழி) அவர்களிடம் வந்தார். இம்ரான் (ரழி) அவர்கள் அவருக்கு (ஏதோவொன்றைக்) கொடுத்தார்கள். (அவரிடம்) "நீங்கள் ஒரு கவிஞருக்குக் கொடுக்கிறீர்களா?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "(அவரது நாவினால் ஏற்படும் பழிச்சொற்களிலிருந்து) எனது நற்பெயரை நான் பாதுகாத்துக் கொள்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

17. كتاب الزِّيَارَةِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

17. சந்திப்பது

بَابُ لا تُكْرِمْ صَدِيقَكَ بِمَا يَشُقُّ عَلَيْهِ

உங்கள் நண்பருக்கு சுமையாக இருக்கும் வகையில் அவரை கௌரவிக்க வேண்டாம்

344

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عَوْنٍ، عَنْ مُحَمَّدٍ قَالَ: كَانُوا يَقُولُونَ: لا تُكْرِمْ صَدِيقَكَ بِمَا يَشُقُّ عَلَيْهِ.

முஹம்மத் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர்கள் (முன்னோர்கள்/அறிஞர்கள்) கூறுவார்கள்: 'உங்கள் நண்பரை அவருக்குச் சுமையாக அமையும் விதத்தில் கண்ணியப்படுத்தாதீர்கள்.'"

ஹதீஸ் தரம் : அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹானது, மவ்கூஃப் (அல்பானி)

صحيح الإسناد موقوف (الألباني)

بَابُ الزِّيَارَةِ

தரிசித்தல் அதிகாரம்

345

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ عُثْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، أَخْبَرَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي سِنَانٍ الشَّامِيِّ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ أَبِي سَوْدَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ

صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا عَادَ الرَّجُلُ أَخَاهُ أَوْ زَارَهُ، قَالَ اللَّهُ لَهُ: طِبْتَ وَطَابَ مَمْشَاكَ، وَتَبَوَّأْتَ مَنْزِلاً فِي الْجَنَّةِ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் தன் சகோதரரை (நோயுற்ற நிலையில்) நலம் விசாரிக்கச் சென்றாலோ அல்லது அவரைச் (பொதுவாக) சந்திக்கச் சென்றாலோ, அல்லாஹ் அவரிடம், 'நீ நல்லவனானாய் (அல்லது நல்லதைச் செய்தாய்); உனது நடையும் நல்லதாயிற்று (அல்லது உனது பயணம் பாக்கியமானது); மேலும் நீ சுவனத்தில் ஓர் இருப்பிடத்தை அமைத்துக்கொண்டாய்' என்று கூறுகிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

346

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنِ ابْنِ شَوْذَبٍ قَالَ: سَمِعْتُ مَالِكَ بْنَ دِينَارٍ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِي غَالِبٍ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ قَالَتْ: زَارَنَا سَلْمَانُ مِنَ الْمَدَائِنِ إِلَى الشَّامِ مَاشِيًا، وَعَلَيْهِ كِسَاءٌ وَانْدَرْوَرْدُ، قَالَ: يَعْنِي سَرَاوِيلَ مُشَمَّرَةً. قَالَ ابْنُ شَوْذَبٍ: رُؤِيَ سَلْمَانُ وَعَلَيْهِ كِسَاءٌ مَطْمُومُ الرَّأْسِ سَاقِطُ الأُذُنَيْنِ، يَعْنِي أَنَّهُ كَانَ أَرْفَشَ. فَقِيلَ لَهُ: شَوَّهْتَ نَفْسَكَ، قَالَ: إِنَّ الْخَيْرَ خَيْرُ الآخِرَةِ.

உம்முத் தர்தா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஸல்மான் (ரழி) அவர்கள் அல்-மதாஇன் நகரிலிருந்து ஷாம் (சிரியா) தேசத்திற்கு (எங்களைச்) சந்திப்பதற்காக ஒரு மேலாடை (கிஸா) மற்றும் 'அன்தர்வர்த்' (கால்சட்டை) அணிந்தவாறு கால்நடையாக வந்தார்கள்.' (அறிவிப்பாளர் கூறுகிறார்: அதாவது, உயர்த்திக் கட்டப்பட்ட கால்சட்டை (அணிந்திருந்தார்கள்)).

இப்னு ஷவ்தப் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஸல்மான் (ரழி) அவர்கள் ஒரு மேலாடை அணிந்தவராகவும், தலைமுடி மழிக்கப்பட்டவராகவும், காதுகள் தொங்கிய நிலையிலும் (அதாவது, பெரிய காதுகள் உடையவராகவும், அர்ஃபஷ் ஆகவும்) காணப்பட்டார்கள். அவரிடம், 'நீங்கள் உங்களை அசிங்கப்படுத்திக் கொண்டீர்களே!' என்று கூறப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'நிச்சயமாக நன்மை என்பது மறுமையின் நன்மையே' என்று பதிலளித்தார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ مَنْ زَارَ قَوْمًا فَطَعِمَ عِنْدَهُمْ

அத்தியாயம்: யார் ஒரு மக்களைச் சந்தித்து அவர்களுடன் உணவு உண்டாரோ

347

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ، عَنْ خَالِدٍ الْحَذَّاءِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم زَارَ أَهْلَ بَيْتٍ مِنَ الأَنْصَارِ، فَطَعِمَ عِنْدَهُمْ طَعَامًا، فَلَمَّا خَرَجَ أَمَرَ بِمَكَانٍ مِنَ الْبَيْتِ، فَنُضِحَ لَهُ عَلَى بِسَاطٍ، فَصَلَّى عَلَيْهِ، وَدَعَا لَهُمْ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அன்சாரிகளில் ஒரு வீட்டாரைச் சந்திக்கச் சென்றார்கள். அவர்களிடத்தில் உணவருந்தினார்கள். அவர்கள் புறப்பட்டபோது, அவ்வீட்டின் ஓர் இடத்தைக் குறித்துக் கட்டளையிட்டார்கள். (அங்கு) அவருக்காக ஒரு விரிப்பின் மீது (தொழுவதற்காக) தண்ணீர் தெளிக்கப்பட்டது. அதன் மீது அவர்கள் தொழுது, அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

348a

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ عُمَرَ الْوَاسِطِيُّ، عَنْ أَبِي خَلْدَةَ قَالَ: جَاءَ عَبْدُ الْكَرِيمِ أَبُو أُمَيَّةَ إِلَى أَبِي الْعَالِيَةِ، وَعَلَيْهِ ثِيَابُ صُوفٍ، فَقَالَ أَبُو الْعَالِيَةِ: إِنَّمَا هَذِهِ ثِيَابُ الرُّهْبَانِ، إِنْ كَانَ الْمُسْلِمُونَ إِذَا تَزَاوَرُوا تَجَمَّلُوا.

அபூ கல்தா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அப்துல்கரீம் அபூ உமைய்யா அவர்கள் கம்பளி ஆடை அணிந்தவராக அபூ அல்ஆலியா அவர்களிடம் வந்தார்கள். அப்போது அபூ அல்ஆலியா அவர்கள், 'இவை துறவிகளின் ஆடைகள். ஏனெனில், முஸ்லிம்கள் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கும்போது தங்களை அழகுபடுத்திக் கொள்பவர்களாக (நல்ல தோற்றத்துடன்) இருந்தனர்' என்று கூறினார்கள்."

348b

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، عَنْ يَحْيَى، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ الْعَرْزَمِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ مَوْلَى أَسْمَاءَ، قَالَ: "أَخْرَجَتْ إِلَيَّ أَسْمَاءُ جُبَّةً مِنْ طَيَالِسَةٍ عَلَيْهَا لَبِنَةُ شِبْرٍ مِنْ دِيبَاجٍ، وَإِنَّ فَرْجَيْهَا مَكْفُوفَانِ بِهِ، فَقَالَتْ: هَذِهِ جُبَّةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ يَلْبَسُهَا لِلْوُفُودِ، وَيَوْمَ الْجُمُعَةِ.

அஸ்மா (ரழி) அவர்களின் அடிமையாக இருந்த அப்துல்லாஹ் கூறினார், "அஸ்மா (ரழி) அவர்கள் என்னிடம் தாயாலிஸா (ஒரு வகை மேலங்கி) வகையைச் சேர்ந்த ஓர் அங்கியை எடுத்துக் காட்டினார்கள். அதன் மீது ஒரு ஜாண் அகலத்திற்குப் பட்டுத் துணியால் ஆன ஒரு பட்டை (அல்லது துண்டு) இருந்தது. மேலும் அதன் இரு பிளவுகளும் அதனாலேயே (அதாவது பட்டுத்துணியால்) ஓரமடிக்கப்பட்டிருந்தன. பிறகு அவர்கள், 'இது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் அங்கி. அவர்கள் இதை தூதுக்குழுக்களை சந்திக்கும் போதும், ஜுமுஆவிலும் அணிவார்கள்' என்று கூறினார்கள்."

349

حَدَّثَنَا الْمَكِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَنْظَلَةُ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللهِ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللهِ بْنَ عُمَرَ قَالَ: وَجَدَ عُمَرُ حُلَّةَ إِسْتَبْرَقٍ، فَأَتَى بِهَا النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: اشْتَرِ هَذِهِ، وَالْبَسْهَا عِنْدَ الْجُمُعَةِ، أَوْ حِينَ تَقْدَمُ عَلَيْكَ الْوُفُودُ، فَقَالَ عَلَيْهِ الصَّلاةُ وَالسَّلامُ: إِنَّمَا يَلْبَسُهَا مَنْ لَا خَلَاقَ لَهُ فِي الْآخِرَةِ، وَأُتِيَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم بِحُلَلٍ، فَأَرْسَلَ إِلَى عُمَرَ بِحُلَّةٍ، وَإِلَى أُسَامَةَ بِحُلَّةٍ، وَإِلَى عَلِيٍّ بِحُلَّةٍ، فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَرْسَلْتَ بِهَا إِلَيَّ، لَقَدْ سَمِعْتُكَ تَقُولُ فِيهَا مَا قُلْتَ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: تَبِيعُهَا، أَوْ تَقْضِي بِهَا حَاجَتَكَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“உமர் (ரழி) அவர்கள் ஒரு ‘இஸ்தப்ரக்’ (தடித்த பட்டு) அங்கியைக் கண்டார்கள். அதை நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு வந்து, ‘இதை (விலைக்கு) வாங்கிக்கொண்டு, ஜுமுஆ நாளிலும், உங்களிடம் தூதுக்குழுக்கள் வரும்போதும் இதை அணிந்து கொள்ளுங்கள்’ என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘இதை மறுமையில் (நற்பேறு) ஏதும் இல்லாதவர்தான் அணிவார்’ என்று பதிலளித்தார்கள்.
பிறகு, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு (அத்தகை) சில அங்கிகள் கொண்டுவரப்பட்டன. அவர்கள் ஒரு அங்கியை உமர் (ரழி) அவர்களுக்கும், ஒன்றை உசாமா (ரழி) அவர்களுக்கும், மற்றொன்றை அலி (ரழி) அவர்களுக்கும் அனுப்பினார்கள்.
உமர் (ரழி) அவர்கள், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதைப் பற்றி நீங்கள் கூறியதை நான் கேட்டிருந்த நிலையில், இதை எனக்கு

அனுப்பியுள்ளீர்களே?’ என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘இதை நீங்கள் விற்றுவிடலாம்; அல்லது இதன் மூலம் உங்கள் தேவையை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம்’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ فَضْلِ الزِّيَارَةِ

தரிசிப்பதன் சிறப்பு

350

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، وَمُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالاَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: زَارَ رَجُلٌ أَخًا لَهُ فِي قَرْيَةٍ، فَأَرْصَدَ اللَّهُ لَهُ مَلَكًا عَلَى مَدْرَجَتِهِ، فَقَالَ: أَيْنَ تُرِيدُ؟ قَالَ: أَخًا لِي فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ، فَقَالَ: هَلْ لَهُ عَلَيْكَ مِنْ نِعْمَةٍ تَرُبُّهَا؟ قَالَ: لاَ، إِنِّي أُحِبُّهُ فِي اللهِ، قَالَ: فَإِنِّي رَسُولُ اللهِ إِلَيْكَ، أَنَّ اللَّهَ أَحَبَّكَ كَمَا أَحْبَبْتَهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதர் ஓர் ஊரிலுள்ள தனது சகோதரர் ஒருவரைச் சந்திக்கச் சென்றார். அப்போது அல்லாஹ் அவருக்காக (அவர் செல்லும்) பாதையில் ஒரு வானவரை நியமித்தான். அவ்வானவர், 'எங்கே செல்ல நாடுகிறீர்?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், 'இந்த ஊரிலுள்ள என் சகோதரர் ஒருவரைச் சந்திக்கச் செல்கிறேன்' என்றார். அவ்வானவர், 'அவருக்கு நீர் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய ஏதேனும் உபகாரம் (அல்லது கைமாறு) உண்டா?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், 'இல்லை, நான் அல்லாஹ்வுக்காகவே அவரை நேசிக்கிறேன்' என்றார். அதற்கு அவ்வானவர், 'நிச்சயமாக நான் உன்னிடம் (அனுப்பப்பட்ட) அல்லாஹ்வின் தூதர் ஆவேன். நீ அவரை நேசிப்பதைப் போலவே அல்லாஹ்வும் உன்னை நேசிக்கிறான்' என்று கூறினார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ الرَّجُلِ يُحِبُّ قَوْمًا وَلَمَّا يَلْحَقْ بِهِمْ

ஒரு மனிதர் மக்களை நேசிக்கிறார், ஆனால் இன்னும் அவர்களுடன் சேரவில்லை

351

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ هِلاَلٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ الصَّامِتِ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، الرَّجُلُ يُحِبُّ الْقَوْمَ وَلاَ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَلْحَقَ بِعَمَلِهِمْ؟ قَالَ: أَنْتَ يَا أَبَا ذَرٍّ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ، قُلْتُ: إِنِّي أُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، قَالَ: أَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ يَا أَبَا ذَرٍّ.

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், “நான், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்)! ஒரு மனிதர் ஒரு கூட்டத்தை நேசிக்கிறார், ஆனால் அவர்களது செயல்களில் அவர்களைப் பின்தொடர (அல்லது அவர்களது உயர்ந்த நிலையை அடைய) இயலாவிட்டால் (அவரது நிலை என்ன)?’ என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், ‘அபூ தர்ரே, நீங்கள் யாரை நேசிக்கிறீர்களோ அவருடன் இருப்பீர்கள்’ என்று பதிலளித்தார்கள். நான், ‘நான் அல்லாஹ்வையும் அவனது தூதர் (ஸல்) அவர்களையும் நேசிக்கிறேன்’ என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், ‘அபூ தர்ரே, நீங்கள் யாரை நேசிக்கிறீர்களோ அவருடன் இருப்பீர்கள்’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

352

حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَتَادَةُ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَجُلاً سَأَلَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللهِ، مَتَى السَّاعَةُ؟ فَقَالَ: وَمَا أَعْدَدْتَ لَهَا؟ قَالَ: مَا أَعْدَدْتُ مِنْ كَبِيرٍ، إِلاَّ أَنِّي أُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَقَالَ: الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் நபியே! மறுமை நாள் எப்போது (நிகழும்)?" என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அதற்காக நீர் என்ன தயார் செய்திருக்கிறீர்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நான் பெரிதாக ஒன்றும் தயார் செய்யவில்லை; ஆனால் நான் அல்லாஹ்வையும் அவனது தூதரையும் நேசிக்கிறேன்" என்று பதிலளித்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "மனிதன் தான் நேசித்தவருடனேயே (மறுமையில்) இருப்பான்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

18. كتاب الأكابر

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

18. முதியோர்கள்

بَابُ فَضْلِ الْكَبِيرِ

முத்தவரின் சிறப்பு

353

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ وَهْبٍ، عَنْ أَبِي صَخْرٍ، عَنِ ابْنِ قُسَيْطٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا، وَيَعْرِفْ حَقَّ كَبِيرِنَا، فَلَيْسَ مِنَّا.

நமது சிறுவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டாதவரும், நமது பெரியவர்களின் உரிமையை மதிக்காதவரும் நம்மைச் சார்ந்தவர் அல்லர் (அதாவது, நமது சமூகத்தின் பண்புகளையோ, வழிமுறையையோ கொண்டவர் அல்லர்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

354

حَدَّثَنَا عَلِيٌّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي جُرَيْجٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ عَامِرٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم، قَالَ: مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا، وَيَعْرِفْ حَقَّ كَبِيرِنَا، فَلَيْسَ مِنَّا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னுல் ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நம்மில் (முஸ்லிம் சமூகத்தில்) சிறியவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டாதவரும், நம்மில் (முஸ்லிம் சமூகத்தில்) பெரியவர்களின் உரிமையை (மரியாதை, கண்ணியம், உதவி போன்றவற்றை)

அறிந்து கொள்ளாதவரும் நம்மைச் சார்ந்தவர் அல்லர் (நமது வழிமுறையைப் பின்பற்றுபவர் அல்லர்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح, صحيح (الألباني)

355

حَدَّثَنَا عَبْدَةُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَعْرِفْ حَقَّ كَبِيرِنَا، وَيَرْحَمْ صَغِيرَنَا.

அம்ர் இப்னு ஷுஐப் (ரஹ்) அவர்கள் தம் தந்தை வழியாகத் தம் பாட்டனாரிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:

"நம் பெரியோரின் உரிமையை அறியாதவரும், நம் சிறியோர் மீது கருணை காட்டாதவரும் நம்மைச் சார்ந்தவர் அல்லர் (நம் வழிமுறையைப் பின்பற்றுபவர் அல்லர்)." என்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

356

حَدَّثَنَا مَحْمُودٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، أَخْبَرَنَا الْوَلِيدُ بْنُ جَمِيلٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا، وَيُجِلَّ كَبِيرَنَا، فَلَيْسَ مِنَّا.

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: “நம்முடைய சிறியவர்களுக்குக் கருணை காட்டாதவரும், நம்முடைய பெரியவர்களைக் கண்ணியப்படுத்தாதவரும் நம்மைச் சார்ந்தவர் அல்லர் (அதாவது, நம்முடைய வழிமுறையைப் பின்பற்றுபவர் அல்லர் அல்லது நம் சமூகத்தின் உண்மையான பண்புகளைக் கொண்டவர் அல்லர்)” என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி)

حسن صحيح (الألباني)

بَابُ إِجْلَالِ الْكَبِيرِ

பெரியோரைக் கௌரவித்தல்

357

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَوْفٌ، عَنْ زِيَادِ بْنِ مِخْرَاقٍ قَالَ: قَالَ أَبُو كِنَانَةَ، عَنِ الْأَشْعَرِيِّ قَالَ: إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ، غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ، وَلَا الْجَافِي عَنْهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ.

நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வை கண்ணியப்படுத்துவதில் ஒரு பகுதியானது, வயதான முஸ்லிமைக் கண்ணியப்படுத்துவதும், குர்ஆனில் வரம்பு மீறாமலும் அதைப் புறக்கணிக்காமலும் இருக்கும் குர்ஆனை மனனம் செய்தவர் அல்லது அதன் அறிவைச் சுமந்தவரைக் (அதன் போதனைகளை அறிந்தவர்) கண்ணியப்படுத்துவதும், நீதியான ஆட்சியாளரைக் கண்ணியப்படுத்துவதும் ஆகும்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

358

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا جَرِيرٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا، وَيُوَقِّرْ كَبِيرَنَا.

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: "நம் சிறியவர்கள் மீது கருணை காட்டாதவரும், நம் பெரியவர்களுக்கு மதிப்பளிக்காதவரும் நம்மைச் சார்ந்தவர் அல்லர்" என்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ يَبْدَأُ الْكَبِيرُ بِالْكَلَامِ وَالسُّؤَالِ

வயதானவர்தான் முதலில் பேச வேண்டும் மற்றும் கேட்க வேண்டும்

359

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ بُشَيْرِ بْنِ يَسَارٍ مَوْلَى الأَنْصَارِ، عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، وَسَهْلِ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ، أَنَّهُمَا حَدَّثَا، أَوْ حَدَّثَاهُ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ، وَمُحَيِّصَةَ بْنَ مَسْعُودٍ، أَتَيَا خَيْبَرَ فَتَفَرَّقَا فِي النَّخْلِ، فَقُتِلَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَهْلٍ، فَجَاءَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلٍ، وَحُوَيِّصَةُ وَمُحَيِّصَةُ ابْنَا مَسْعُودٍ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَتَكَلَّمُوا فِي أَمْرِ صَاحِبِهِمْ، فَبَدَأَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ، وَكَانَ أَصْغَرَ الْقَوْمِ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: كَبِّرِ الْكُبْرَ، قَالَ يَحْيَى: لِيَلِيَ الْكَلاَمَ الأَكْبَرُ، فَتَكَلَّمُوا فِي أَمْرِ صَاحِبِهِمْ. فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: اسْتَحِقُّوا قَتِيلَكُمْ، أَوْ قَالَ: صَاحِبَكُمْ، بِأَيْمَانِ خَمْسِينَ مِنْكُمْ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَمْرٌ لَمْ نَرَهُ، قَالَ: فَتُبْرِئُكُمْ يَهُودُ بِأَيْمَانِ خَمْسِينَ مِنْهُمْ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَوْمٌ كُفَّارٌ. فَفَدَاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مِنْ قِبَلِهِ.

ராஃபிஃ இப்னு கதீஜ் (ரழி) மற்றும் ஸஹ்ல் இப்னு அபீ ஹஸ்மா (ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்:

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸஹ்ல் (ரழி) அவர்களும் முஹய்யிஸா இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்களும் கைபருக்கு வந்து, அங்கிருந்த பேரீச்சந்தோப்பில் (தனித்தனியே சென்றபோது) பிரிந்துவிட்டார்கள். (பிறகு) அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸஹ்ல் (ரழி) அவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டார்கள்.

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு ஸஹ்ல் (ரழி) அவர்களும், மஸ்ஊதின் புதல்வர்களான ஹுவய்யிஸா (ரழி) மற்றும் முஹய்யிஸா (ரழி) ஆகியோரும் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து தங்கள் (கொலை செய்யப்பட்ட) தோழரைப் பற்றிப் பேசினார்கள்.

அப்துர் ரஹ்மான் பேசத் தொடங்கியபோது—அவர்தான் அக்கூட்டத்திலேயே மிகவும் இளையவர்—நபி (ஸல்) அவர்கள், "வயதில் மூத்தவரைப் பேச விடுங்கள்" என்றார்கள். (இதற்கு, 'பேசுவதில் மூத்தவருக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும்' என்று யஹ்யா விளக்கமளித்தார்). பின்னர் அவர்கள் தங்கள் தோழரைப் பற்றிப் பேசினார்கள்.

அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "கொலை செய்யப்பட்ட உங்கள் தோழருக்கான உரிமையை (அல்லது இரத்தப் பணத்தை), உங்களில் ஐம்பது பேர் சத்தியம் செய்வதன் மூலம் நீங்கள் பெற்றுக்கொள்கிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, இது நாங்கள் பார்த்திராத ஒரு விஷயம் (எனவே சத்தியம் செய்ய முடியாது)" என்றார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியென்றால், யூதர்களில் ஐம்பது பேர் சத்தியம் செய்து தங்களை (குற்றமற்றவர்கள் என்று) விடுவித்துக்கொள்ளட்டுமா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, அவர்கள் நிராகரிப்பாளர்கள் (என்பதால் அவர்கள் பொய் சத்தியம் செய்வார்கள், எனவே அவர்களின் சத்தியத்தை ஏற்க முடியாது)!" என்று கூறினார்கள்.

எனவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தாமே அவரது இரத்தப் பணத்தைச் செலுத்தினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا لَمْ يَتَكَلَّمِ الْكَبِيرُ هَلْ لِلأَصْغَرِ أَنْ يَتَكَلَّمَ؟

மூத்தவர் பேசாத போது, இளையவர் பேசலாமா?

360

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي نَافِعٌ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: أَخْبِرُونِي بِشَجَرَةٍ مَثَلُهَا مَثَلُ الْمُسْلِمِ، تُؤْتِي أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا، لاَ تَحُتُّ وَرَقَهَا، فَوَقَعَ فِي نَفْسِي النَّخْلَةُ، فَكَرِهْتُ أَنْ أَتَكَلَّمَ، وَثَمَّ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فَلَمَّا لَمْ يَتَكَلَّمَا قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: هِيَ النَّخْلَةُ. فَلَمَّا خَرَجْتُ مَعَ أَبِي قُلْتُ: يَا أَبَتِ، وَقَعَ فِي نَفْسِي النَّخْلَةُ، قَالَ: مَا مَنَعَكَ أَنْ تَقُولَهَا؟ لَوْ كُنْتَ قُلْتَهَا كَانَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ كَذَا وَكَذَا، قَالَ: مَا مَنَعَنِي إِلاَّ لَمْ أَرَكَ، وَلاَ أَبَا بَكْرٍ تَكَلَّمْتُمَا، فَكَرِهْتُ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், 'ஒரு முஸ்லிமைப் போன்ற மரம் எது என்று எனக்குச் சொல்லுங்கள்? அது தன் இறைவனின் அனுமதியுடன் எல்லா நேரங்களிலும் (அல்லது ஒவ்வொரு பருவத்திலும்) கனிகளைக் கொடுக்கிறது, அதன் இலைகள் உதிர்வதில்லை.' அது பேரீச்சை மரம் என்று என் மனதிற்குத் தோன்றியது, ஆனால் நான் பேச விரும்பவில்லை. அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களும், உமர் (ரழி) அவர்களும் அங்கே இருந்தனர் (ஆகவே அவர்களின் முன்னிலையில் நான் பேசத் தயங்கினேன்). அவர்கள் இருவரும் பேசாதபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், 'அது பேரீச்சை மரம்.' நான் என் தந்தையுடன் புறப்பட்டபோது, நான், 'தந்தையே, அது பேரீச்சை மரம்

என்று என் மனதிற்குத் தோன்றியது' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர் கேட்டார்கள், 'அதைச் சொல்வதிலிருந்து உன்னைத் தடுத்தது எது?' (மேலும் கூறினார்கள்) 'நீ அவ்வாறு சொல்லியிருந்தால், இன்னின்னதை விட அது எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாக இருந்திருக்கும்.' நான் கூறினேன், 'நீங்களோ அல்லது அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களோ பேசுவதை நான் காணாததுதான் என்னை (பேசுவதிலிருந்து) தடுத்தது, அதனால் நான் (பேச) விரும்பவில்லை.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ تَسْوِيدِ الأَكَابِرِ

பாடம்: பெரியோர்களைத் தலைவராக்குதல்

361

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَرْزُوقٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ: سَمِعْتُ مُطَرِّفًا، عَنْ حَكِيمِ بْنِ قَيْسِ بْنِ عَاصِمٍ، أَنَّ أَبَاهُ أَوْصَى عِنْدَ مَوْتِهِ بَنِيهِ فَقَالَ: اتَّقُوا اللَّهَ وَسَوِّدُوا أَكْبَرَكُمْ، فَإِنَّ الْقَوْمَ إِذَا سَوَّدُوا أَكْبَرَهُمْ خَلَفُوا أَبَاهُمْ، وَإِذَا سَوَّدُوا أَصْغَرَهُمْ أَزْرَى بِهِمْ ذَلِكَ فِي أَكْفَائِهِمْ. وَعَلَيْكُمْ بِالْمَالِ وَاصْطِنَاعِهِ، فَإِنَّهُ مَنْبَهَةٌ لِلْكَرِيمِ، وَيُسْتَغْنَى بِهِ عَنِ اللَّئِيمِ. وَإِيَّاكُمْ وَمَسْأَلَةَ النَّاسِ، فَإِنَّهَا مِنْ آخِرِ كَسْبِ الرَّجُلِ. وَإِذَا مُتُّ فَلَا تَنُوحُوا، فَإِنَّهُ لَمْ يُنَحْ عَلَى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم. وَإِذَا مُتُّ فَادْفِنُونِي بِأَرْضٍ لَا يَشْعُرُ بِدَفْنِي بَكْرُ بْنُ وَائِلٍ، فَإِنِّي كُنْتُ أُغَافِلُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ.

ஹகீம் இப்னு கைஸ் இப்னு ஆஸிம் அறிவித்தார்கள், அவருடைய தந்தை (கைஸ் இப்னு ஆஸிம் ரலி) மரணத் தருவாயில் இருந்தபோது, தம் மகன்களுக்கு இவ்வாறு அறிவுரை கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுங்கள், உங்களில் மூத்தவர்களை உங்கள் தலைவர்களாக ஆக்குங்கள். ஏனெனில் மக்கள் தங்களில் மூத்தவர்களைத் தலைவர்களாக்கும்போது, அவர்கள் தங்கள் தந்தையர்களின் (தலைமைத்துவத்தின்) இடத்தைப் பூர்த்தி செய்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களில் இளையவர்களைத் தலைவர்களாக்கும்போது, அது அவர்களுடைய சகாக்களின் பார்வையில் அவர்களைத் தாழ்த்துகிறது.

நீங்கள் செல்வத்தைப் (சம்பாதித்து) பெருக்கிக் கொள்வதை அவசியமாக்கிக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில் அது கண்ணியமானவர்களுக்குப் பெருமை

சேர்ப்பதாகும்; மேலும் அது கீழ்த்தரமானவர்களிடமிருந்து (உதவி கேட்பதை விட்டும்) உங்களைச் சுயாதீனமாக்கும்.

மக்களிடம் யாசிப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில் அது ஒரு மனிதனின் மிகக் கீழான சம்பாத்திய வழியாகும்.

நான் இறந்தால், ஒப்பாரி வைக்காதீர்கள். ஏனெனில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்காக ஒப்பாரி வைக்கப்படவில்லை.

நான் இறந்தால், நான் எங்கே அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறேன் என்று பக்ர் இப்னு வாயில் (குலத்தார்) அறியாத ஒரு நிலத்தில் என்னை அடக்கம் செய்யுங்கள். ஏனெனில் நான் ஜாஹிலிய்யா காலத்தில் அவர்கள் எதிர்பாராத சமயங்களில் அவர்கள் மீது (தாக்குதல் நடத்தி) அவர்களை ஏமாற்றியிருக்கிறேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

19. كتاب الصَّغِيرِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

19. குழந்தைகள்

بَابُ يُعْطَى الثَّمَرَةَ أَصْغَرُ مَنْ حَضَرَ مِنَ الْوِلْدَانِ

குழந்தைகளில் மிகவும் இளையவர்களுக்கு பழங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன

362

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم إِذَا أُتِيَ بِالزَّهْوِ قَالَ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا وَمُدِّنَا، وَصَاعِنَا، بَرَكَةً مَعَ بَرَكَةٍ، ثُمَّ نَاوَلَهُ أَصْغَرَ مَنْ يَلِيهِ مِنَ الْوِلْدَانِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குப் புதிய பேரீச்சம்பழங்கள் (பழுக்கத் தொடங்கிய பருவத்தின் முதல் கனிகள்) கொண்டுவரப்பட்டால், அவர்கள், **"அல்லாஹும்ம பாரிக் லனா ஃபீ மதீனதினா, வ முத்தினா, வ ஸாஇனா, பரகதன் மஅ பரகஹ்"** (யா அல்லாஹ்! எங்கள் நகரத்திலும், எங்கள் முத் மற்றும் ஸாஃ (எனும் அளவீடுகளிலும்) எங்களுக்கு நீ பரக்கத் (அருள்) செய்வாயாக! பரக்கத்துடன் பரக்கத் (அதாவது, அளப்பரிய அருளைப் பொழிவாயாக!) செய்வாயாக!) என்று கூறுவார்கள். பின்னர் தங்களுக்கு அருகிலிருக்கும் குழந்தைகளில் மிகவும் இளையவருக்கு அதைத் தருவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ رَحْمَةِ الصَّغِيرِ

குழந்தைகளிடம் கருணை காட்டுதல்

363

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ، حَدَّثَنِي ابْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا، وَيَعْرِفْ حَقَّ كَبِيرِنَا.

அம்ரு இப்னு ஷுஐப் அவர்கள் தனது தந்தை வழியாக, தனது பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நமது சிறுவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டாதவரும், நமது பெரியவர்களின் உரிமையை (மரியாதையை) மதிக்காதவரும் நம்மைச் சேர்ந்தவர் அல்லர் (நமது வழிமுறையைப் பின்பற்றாதவர் அல்லது நமது சமூகத்தின் சிறந்த பண்புகளைக் கொண்டிராதவர்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مُعَانَقَةِ الصَّبِيِّ

குழந்தைகளை அரவணைத்தல்

364

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ رَاشِدِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ يَعْلَى بْنِ مُرَّةَ أَنَّهُ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، وَدُعِينَا إِلَى طَعَامٍ فَإِذَا حُسَيْنٌ يَلْعَبُ فِي الطَّرِيقِ، فَأَسْرَعَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم أَمَامَ الْقَوْمِ، ثُمَّ بَسَطَ يَدَيْهِ، فَجَعَلَ يَمُرُّ مَرَّةً هَا هُنَا وَمَرَّةً هَا هُنَا، يُضَاحِكُهُ حَتَّى أَخَذَهُ، فَجَعَلَ إِحْدَى يَدَيْهِ فِي ذَقْنِهِ وَالأُخْرَى فِي رَأْسِهِ، ثُمَّ اعْتَنَقَهُ فَقَبَّلَهُ، ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: حُسَيْنٌ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُ، أَحَبَّ اللَّهُ مَنْ أَحَبَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ، سِبْطَانِ مِنَ الأَسْبَاطِ.

யஃலா இப்னு முர்ரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் வெளியே சென்றோம், மேலும் நாங்கள் உணவருந்த அழைக்கப்பட்டோம். ஹுசைன் (ரழி) அவர்கள் தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் மக்களை முந்திச் சென்று பின்னர் தமது கரங்களை விரித்தார்கள். (ஹுசைன்) அங்குமிங்கும் ஓடத் தொடங்கினார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரைப் பிடிக்கும் வரை அவரைச் சிரிக்க வைத்தார்கள். அவர்கள் தமது ஒரு கரத்தை அவரது மோவாய்க்குக்கீழேயும், மற்றொன்றை அவரது தலை மீதும் வைத்து, பின்னர் அவரைக் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டார்கள். பிறகு, நபி (ஸல்) அவர்கள்

கூறினார்கள்: 'ஹுசைன் என்னைச் சார்ந்தவர், நான் ஹுசைனைச் சார்ந்தவன். அல்-ஹஸன் (ரழி) அவர்களையும் அல்-ஹுசைன் (ரழி) அவர்களையும் நேசிப்பவரை அல்லாஹ் நேசிக்கிறான். அவர்கள் இருவரும் (நபிமார்களின்) பேரர்களில் இருவர் ஆவார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ قُبْلَةِ الرَّجُلِ الْجَارِيَةَ الصَّغِيرَةَ

ஒரு மனிதர் ஒரு சிறிய அடிமைப் பெண்ணை முத்தமிடுவது பற்றிய பாடம்.

365

حَدَّثَنَا أَصْبَغُ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي مَخْرَمَةُ بْنُ بُكَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ رَأَى عَبْدَ اللهِ بْنَ جَعْفَرٍ يُقَبِّلُ زَيْنَبَ بِنْتَ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، وَهِيَ ابْنَةُ سَنَتَيْنِ أَوْ نَحْوَهُ.

புகைர் அவர்களின் தந்தை (அபூ புகைர்) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜாஃபர் (ரலி) அவர்கள், உமர் இப்னு அபீ ஸலமா (ரலி) அவர்களின் மகள் ஸைனபை (பாசத்துடன்) முத்தமிடுவதைக் கண்டேன். அப்போது அந்தச் சிறுமிக்கு இரண்டு வயது அல்லது அதை ஒட்டிய வயது இருக்கும்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

366

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا الرَّبِيعُ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ خُطَّافٍ، عَنْ حَفْصٍ، عَنِ الْحَسَنِ قَالَ: إِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ لَا تَنْظُرَ إِلَى شَعَرِ أَحَدٍ مِنْ أَهْلِكَ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ أَهْلَكَ أَوْ صَبِيَّةً، فَافْعَلْ.

அல்-ஹசன் கூறினார்கள்: 'உங்கள் குடும்பத்திலுள்ள வேறு எவருடைய முடியையும் பார்க்காமலிருக்க உங்களால் முடிந்தால், அவ்வாறே செய்யுங்கள். உங்கள் துணைவி (மனைவி) அல்லது ஒரு சிறுமியைத் தவிர (மற்றவர்களின் முடியைப் பார்க்காதீர்கள்).'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَسْحِ رَأْسِ الصَّبِيِّ

குழந்தையின் தலையைத் தடவுதல்

367

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي الْهَيْثَمِ الْعَطَّارُ قَالَ: حَدَّثَنِي يُوسُفُ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ سَلاَّمٍ قَالَ: سَمَّانِي رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم يُوسُفَ، وَأَقْعَدَنِي عَلَى حِجْرِهِ، وَمَسَحَ عَلَى رَأْسِي.

யூசுஃப் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு சல்லாம் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எனக்கு யூசுஃப் என்று பெயரிட்டு, தங்களின் மடியில் என்னை அமர வைத்து, என் தலையைத் தடவிக் கொடுத்தார்கள் (இது நபி (ஸல்) அவர்களின் அன்பு மற்றும் ஆசீர்வாதத்தின் அடையாளமாக இருந்தது)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

368

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَازِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كُنْتُ أَلْعَبُ بِالْبَنَاتِ عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، وَكَانَ لِي صَوَاحِبُ يَلْعَبْنَ مَعِي، فَكَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم إِذَا دَخَلَ يَنْقَمِعْنَ مِنْهُ، فَيُسَرِّبُهُنَّ إِلَيَّ، فَيَلْعَبْنَ مَعِي.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "நான் நபி (ஸல்) அவர்களின் முன்னிலையில் பொம்மைகளுடன் விளையாடுவேன். எனது தோழிகளும் என்னுடன் விளையாடுவார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உள்ளே நுழையும்போது, அவர்கள் (அவரின் கண்ணியத்தின் காரணமாக) ஒளிந்து கொள்வார்கள். அப்போது அவர் அவர்களை என்னிடம் (விளையாட்டைத் தொடரச் சொல்லி) அனுப்பி வைப்பார்கள், அவர்களும் என்னுடன் விளையாடுவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ قَوْلِ الرَّجُلِ لِلصَّغِيرِ: يَا بُنَيَّ

ஒரு குழந்தையிடம் "என் மகனே" என்று ஒரு மனிதர் கூறுதல்

369

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ حُمَيْدِ بْنِ أَبِي غَنِيَّةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي الْعَجْلَانِ الْمُحَارِبِيِّ قَالَ: كُنْتُ فِي جَيْشِ ابْنِ الزُّبَيْرِ، فَتُوُفِّيَ ابْنُ عَمٍّ لِي، وَأَوْصَى بِجَمَلٍ لَهُ فِي سَبِيلِ اللهِ، فَقُلْتُ لِابْنِهِ: ادْفَعْ إِلَيَّ الْجَمَلَ، فَإِنِّي فِي جَيْشِ ابْنِ الزُّبَيْرِ، فَقَالَ: اذْهَبْ بِنَا إِلَى ابْنِ عُمَرَ حَتَّى نَسْأَلَهُ، فَأَتَيْنَا ابْنَ عُمَرَ، فَقَالَ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، إِنَّ وَالِدِي تُوُفِّيَ، وَأَوْصَى بِجَمَلٍ لَهُ فِي سَبِيلِ اللهِ، وَهَذَا ابْنُ عَمِّي، وَهُوَ فِي جَيْشِ ابْنِ الزُّبَيْرِ، أَفَأَدْفَعُ إِلَيْهِ الْجَمَلَ؟ قَالَ ابْنُ عُمَرَ: يَا بُنَيَّ، إِنَّ سَبِيلَ اللهِ كُلُّ عَمَلٍ صَالِحٍ، فَإِنْ كَانَ وَالِدُكَ إِنَّمَا أَوْصَى بِجَمَلِهِ فِي سَبِيلِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَإِذَا رَأَيْتَ قَوْمًا مُسْلِمِينَ يَغْزُونَ قَوْمًا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَادْفَعْ إِلَيْهِمُ الْجَمَلَ، فَإِنَّ هَذَا وَأَصْحَابَهُ فِي سَبِيلِ غِلْمَانِ قَوْمٍ أَيُّهُمْ يَضَعُ الطَّابَعَ.

அபுல் அஜ்லான் அல்-முஹாரிபி கூறினார்:
"நான் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் அவர்களின் படையில் இருந்தேன். அப்போது என்னுடைய உறவினர் ஒருவர் இறந்து, தனது ஒட்டகம் ஒன்றை அல்லாஹ்வின் பாதையில் (வழங்கும்படி) மரண சாசனம் செய்திருந்தார். நான் அவருடைய மகனிடம், 'அந்த ஒட்டகத்தை என்னிடம் தாருங்கள்; ஏனெனில் நான் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் அவர்களின் படையில் இருக்கிறேன்' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர், 'நாம் இப்னு உமர் அவர்களிடம் சென்று (இது பற்றிக்) கேட்போம் வாருங்கள்' என்றார். நாங்கள் இப்னு உமர் அவர்களிடம் சென்றோம்.

(அவரிடம் அந்த நபர்), 'அபூ அப்துர் ரஹ்மான் அவர்களே! என் தந்தை இறந்துவிட்டார். அவர் தனது ஒட்டகம் ஒன்றை அல்லாஹ்வின் பாதையில் (வழங்கும்படி) மரண சாசனம் செய்துள்ளார். இதோ இவர் என் தந்தையின் உறவினர்; இவர் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் அவர்களின் படையில் இருக்கிறார். இந்த ஒட்டகத்தை நான் இவரிடம் கொடுக்கலாமா?' என்று கேட்டார்.

அதற்கு இப்னு உமர், 'என் அருமை மகனே! அல்லாஹ்வின் பாதை என்பது ஒவ்வொரு நற்செயலையும் உள்ளடக்கியதுதான். ஆனால், உன் தந்தை கண்ணியத்திற்குரிய அல்லாஹ்வின் பாதையில் என்று குறிப்பிட்டு அந்த ஒட்டகத்தை வழங்கச் சொல்லியிருந்தால், எப்போது முஸ்லிம்களில் ஒரு

கூட்டத்தார் இணைவைப்பாளர்களில் ஒரு கூட்டத்தாருடன் போரிடுவதை நீ காண்கிறாயோ, அப்போது அந்த ஒட்டகத்தை அவர்களிடம் கொடுத்துவிடு. ஏனெனில், இவரும் (அபுல் அஜ்லான்) இவரது தோழர்களும், (ஆட்சி அதிகாரத்திற்கான) முத்திரையை யார் இடுவது என்பதற்காகப் போட்டியிடும் ஒரு கூட்டத்தாரின் இளைஞர்களின் பாதையிலேயே உள்ளனர்' என்று பதிலளித்தார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

370

حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ قَالَ: حَدَّثَنِي زَيْدُ بْنُ وَهْبٍ قَالَ: سَمِعْتُ جَرِيرًا، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ لاَ يَرْحَمِ النَّاسَ لاَ يَرْحَمْهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ.

ஜரீர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், 'எவர் மக்களுக்குக் கருணை காட்டவில்லையோ, அவருக்கு அல்லாஹ் (மிகவும் கண்ணியமிக்கவனும், மகத்துவமிக்கவனுமானவன்) கருணை காட்ட மாட்டான்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

371

حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ الْمَلِكِ قَالَ: سَمِعْتُ قَبِيصَةَ بْنَ جَابِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ: مَنْ لاَ يَرْحَمُ لاَ يُرْحَمُ، وَلاَ يُغْفَرُ مَنْ لاَ يَغْفِرُ، وَلاَ يُعْفَ عَمَّنْ لَمْ يَعْفُ، وَلاَ يُوقَّ مَنْ لاَ يَتَوَقَّ.

உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் கருணை காட்டவில்லையோ, அவர் கருணை காட்டப்படமாட்டார். யார் மன்னிக்கவில்லையோ, அவர் மன்னிக்கப்படமாட்டார். யார் (பிறர் பிழைகளைப்) பொறுத்துக்கொள்ளவில்லையோ, அவர் பொறுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டார். யார் (பாவங்களிலிருந்தும் தீமைகளிலிருந்தும் தம்மைப்) பாதுகாத்துக்கொள்ளவில்லையோ, அவர் பாதுகாக்கப்படமாட்டார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

20. كتاب رحمة

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

20. கருணை

بَابُ ارْحَمْ مَنْ فِي الأَرْضِ

பூமியில் உள்ளவர்கள் மீது கருணை காட்டுங்கள்.

372

حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ قَبِيصَةَ بْنِ جَابِرٍ، عَنْ عُمَرَ قَالَ: لَا يُرْحَمُ مَنْ لَا يَرْحَمُ، وَلَا يُغْفَرُ لِمَنْ لَا يَغْفِرُ، وَلَا يُتَابُ عَلَى مَنْ لَا يَتُوبُ، وَلَا يُوقَّ مَنْ لَا يَتَوَقَّ.

உமர் (ரழி) அவர்கள் இவ்வாறு கூறினார்கள்: "யார் கருணை காட்டவில்லையோ, அவருக்குக் கருணை காட்டப்படமாட்டாது. யார் மன்னிக்கவில்லையோ, அவர் மன்னிக்கப்படமாட்டார். யார் பாவமன்னிப்புக் கோரி மீளவில்லையோ, அவர் மீது பாவமன்னிப்பு (அல்லாஹ்வால்) ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது. யார் (தீமையிலிருந்து) தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவில்லையோ, அவர் பாதுகாக்கப்படமாட்டார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

373

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زِيَادُ بْنُ مِخْرَاقٍ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ قُرَّةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنِّي لَأَذْبَحُ الشَّاةَ فَأَرْحَمُهَا، أَوْ قَالَ: إِنِّي لَأَرْحَمُ الشَّاةَ أَنْ أَذْبَحَهَا، قَالَ: وَالشَّاةُ إِنْ رَحِمْتَهَا، رَحِمَكَ اللَّهُ مَرَّتَيْنِ.

முஆவியா இப்னு குர்ரா அவர்கள் தனது தந்தை (ரழி) அவர்கள் கூறியதாக அறிவிக்கின்றார்கள்:
ஒரு மனிதர், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் ஒரு ஆட்டை அறுக்கிறேன்; அப்போது அதன் மீது கருணை கொள்கிறேன்’ (அல்லது ‘நான் ஆட்டை அறுக்கும்போது அதன் மீது கருணை கொள்கிறேன்’) என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), “அந்த ஆட்டின் மீது நீர் கருணை காட்டினால், அல்லாஹ் உம்மீது இருமுறை கருணை காட்டுவான்” என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

374

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مَنْصُورٍ، سَمِعْتُ أَبَا عُثْمَانَ مَوْلَى الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ يَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم الصَّادِقَ الْمَصْدُوقَ أَبَا الْقَاسِمِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: لَا تُنْزَعُ الرَّحْمَةُ إِلَّا مِنْ شَقِيٍّ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான், உண்மையாளரும், உண்மையென உறுதிப்படுத்தப்பட்டவருமான அபுல் காசிம் நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘இரக்கமானது துர்பாக்கியசாலியிடமிருந்து தவிர (வேறு எவரிடமிருந்தும்) நீக்கப்படுவதில்லை’ என்று கூற செவியுற்றேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

375

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: أَخْبَرَنِي قَيْسٌ قَالَ: أَخْبَرَنِي جَرِيرٌ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ.

ஜரீர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “மற்ற மக்களுக்குக் கருணை காட்டாதவருக்கு அல்லாஹ் கருணை காட்டமாட்டான்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ رَحْمَةِ الْعِيَالِ

376

حَدَّثَنَا حَرَمِيُّ بْنُ حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم أَرْحَمَ النَّاسِ بِالْعِيَالِ، وَكَانَ لَهُ ابْنٌ مُسْتَرْضَعٌ فِي نَاحِيَةِ الْمَدِينَةِ، وَكَانَ ظِئْرُهُ قَيْنًا، وَكُنَّا نَأْتِيهِ، وَقَدْ دَخَنَ الْبَيْتُ بِإِذْخِرٍ، فَيُقَبِّلُهُ وَيَشُمُّهُ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நபி (ஸல்) அவர்கள், மக்களில் (தமது) குடும்பத்தாரிடம் மிகவும் கருணையுடையவராக இருந்தார்கள். மதீனாவின் ஒரு பகுதியில் அவர்களுக்குப் பாலூட்டப்படும் ஒரு மகன் இருந்தார். அக்குழந்தைக்குப் பாலூட்டிய செவிலித்தாயின் கணவர் ஒரு கொல்லராக இருந்தார். நாங்கள் அவரிடம் செல்வது வழக்கம். அந்த வீடு 'இத்ஹிர்' புல்லின் புகையால் நிறைந்திருக்கும். (அப்போது) அவர்கள் அக்குழந்தையை முத்தமிடுவார்கள்; மேலும் அவரை முகர்ந்து பார்ப்பார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

377

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ كَيْسَانَ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم رَجُلٌ وَمَعَهُ صَبِيٌّ، فَجَعَلَ يَضُمُّهُ إِلَيْهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: أَتَرْحَمُهُ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَاللَّهُ أَرْحَمُ بِكَ مِنْكَ بِهِ، وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு மனிதர் ஒரு குழந்தையுடன் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, அதை (தன் மார்போடு) அணைக்கத் தொடங்கினார். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், 'நீர் இந்தக் குழந்தையின் மீது கருணை காட்டுகிறீரா?' என்று கேட்டார்கள். 'ஆம்,' என்று அந்த மனிதர் பதிலளித்தார். அவர்கள் கூறினார்கள், 'நீர் இந்தக் குழந்தையின் மீது கருணை காட்டுவதை விட அல்லாஹ் உம் மீது அதிக கருணையுள்ளவன். அவன் கருணையாளர்களிலெல்லாம் மிகவும் கருணையாளன்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ رَحْمَةِ الْبَهَائِمِ

விலங்குகளுக்குக் கருணை காட்டுதல்

378

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ سُمَيٍّ مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ بِهِ الْعَطَشُ، فَوَجَدَ بِئْرًا فَنَزَلَ فِيهَا، فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ، فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ، يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ، فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبَ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلُ الَّذِي كَانَ بَلَغَنِي، فَنَزَلَ الْبِئْرَ فَمَلَأَ خُفَّهُ، ثُمَّ أَمْسَكَهَا بِفِيهِ، فَسَقَى الْكَلْبَ، فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ، فَغَفَرَ لَهُ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، وَإِنَّ لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ قَالَ: فِي كُلِّ ذَاتِ كَبِدٍ رَطْبَةٍ أَجْرٌ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் சாலையில் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தபோது அவருக்குக் கடுமையான தாகம் ஏற்பட்டது. அவர் ஒரு கிணற்றைக் கண்டார், அதில் இறங்கி, தண்ணீர் அருந்திவிட்டுப் பின்னர் வெளியே ஏறினார். அப்போது ஒரு நாய் தாகத்தால் மூச்சு வாங்கிக்கொண்டும், புழுதியைத் தின்றுகொண்டும் இருப்பதைக் கண்டார். அந்த மனிதர், 'எனக்கு ஏற்பட்ட தாகத்தைப் போலவே இந்த நாய்க்கும் தாகம் ஏற்பட்டுள்ளது' என்று கூறினார். அவர் மீண்டும் கிணற்றுக்குள் இறங்கி, தனது தோல் காலுறைகளில் (அதாவது, காலணிகளில்) தண்ணீரை நிரப்பி, (மேலே ஏறுவதற்காக) அதைத் தன் வாயில் கவ்விக்கொண்டு, பின்னர் அந்த நாய்க்குத் தண்ணீரைக் கொடுத்தார். எனவே அல்லாஹ் அவருக்கு நன்றி செலுத்தி, அவரை மன்னித்தான்." (நபித்தோழர்கள்) கேட்டார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே, மிருகங்களுக்காகவும் எங்களுக்கு நற்கூலி கிடைக்குமா?" அவர் கூறினார்கள்: "ஈரமான ஈரல் கொண்ட ஒவ்வொரு உயிருக்கும் (அதாவது, ஒவ்வொரு உயிருள்ள ஜீவராசிக்கும்) நற்கூலி உண்டு."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

379

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: عُذِّبَتِ امْرَأَةٌ فِي هِرَّةٍ حَبَسَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ جُوعًا، فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارَ، يُقَالُ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ: لاَ أَنْتِ أَطْعَمْتِيهَا، وَلاَ سَقَيْتِيهَا حِينَ حَبَسْتِيهَا، وَلاَ أَنْتِ أَرْسَلْتِيهَا، فَأَكَلَتْ مِنْ خَشَاشِ الأَرْضِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஒரு பெண் ஒரு பூனையின் காரணமாகத் தண்டிக்கப்பட்டாள். அவள் அப்பூனையை அது பசியால் இறக்கும் வரை சிறைபிடித்து வைத்திருந்தாள். அதன் காரணமாக அவள் நரகத்தில் நுழைந்தாள். (அவளிடம்) கூறப்பட்டது - அல்லாஹ்வே மிக அறிந்தவன்:

'நீ அதைப் பிடித்து வைத்தபோது அதற்கு உணவளிக்கவுமில்லை, தண்ணீர் கொடுக்கவுமில்லை; மேலும் பூமியின் (சிறு பிராணிகள் அல்லது) பூச்சிகளைத் தின்ன அதை விடுவிக்கவும் இல்லை'."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

380

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُقْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُثْمَانَ الْقُرَشِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَرِيزٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حِبَّانُ بْنُ زَيْدٍ الشَّرْعَبِيُّ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: ارْحَمُوا تُرْحَمُوا، وَاغْفِرُوا يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ، وَيْلٌ لأَقْمَاعِ الْقَوْلِ، وَيْلٌ لِلْمُصِرِّينَ الَّذِينَ يُصِرُّونَ عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ.

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கருணை காட்டுங்கள், உங்களுக்கும் கருணை காட்டப்படும். மன்னியுங்கள், அல்லாஹ் உங்களை மன்னிப்பான். (நல்லுரைகளைக் கேட்டும், அவற்றை உள்ளத்தில் பதிய வைக்காத) புனல்களுக்குக் கேடு உண்டாகட்டும். தாங்கள் செய்தவற்றில் பிடிவாதமாக இருந்து, அதைத் தெரிந்தே தொடருபவர்களுக்குக் கேடு உண்டாகட்டும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

381

حَدَّثَنَا مَحْمُودٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْوَلِيدُ بْنُ جَمِيلٍ الْكِنْدِيُّ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَنْ رَحِمَ وَلَوْ ذَبِيحَةً، رَحِمَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அறுக்கப்படவேண்டிய பிராணிக்குக் கூட (அதாவது, அறுக்கும்போதும் அல்லது அறுப்பதற்கு முன்பும்) இரக்கம் காட்டுபவருக்கு, உயிர்த்தெழும் நாளில் அல்லாஹ் இரக்கம் காட்டுவான்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ أَخْذِ الْبَيْضِ مِنَ الْحُمَّرَةِ

சிறு காடைப்புள்ளியிடமிருந்து முட்டை எடுத்தல்

382

حَدَّثَنَا طَلْقُ بْنُ غَنَّامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمَسْعُودِيُّ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم نَزَلَ مَنْزِلاً فَأَخَذَ رَجُلٌ بَيْضَ حُمَّرَةٍ، فَجَاءَتْ تَرِفُّ عَلَى رَأْسِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: أَيُّكُمْ فَجَعَ هَذِهِ بِبَيْضَتِهَا؟ فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَنَا أَخَذْتُ بَيْضَتَهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: ارْدُدْ، رَحْمَةً لَهَا.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஓரிடத்தில் தங்கினார்கள். அப்போது ஒருவர் ஒரு சிறு பறவையின் (ஹும்மரா என்ற) முட்டையை எடுத்துக்கொண்டார். உடனே அந்தப் பறவை வந்து, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தலைக்கு மேலே சிறகடிக்கலானது. அவர்கள், "இதன் முட்டையை எடுத்து, இதைத் துயரப்படுத்தியது யார்?" என்று கேட்டார்கள். ஒரு மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான்தான் அதன் முட்டையை எடுத்தேன்" என்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அந்தப் பறவையின் மீது கருணை கொண்டு, அதைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ الطَّيْرِ فِي الْقَفَصِ

கூண்டுகளில் உள்ள பறவைகள்

383

حَدَّثَنَا عَارِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ قَالَ: كَانَ ابْنُ الزُّبَيْرِ بِمَكَّةَ وَأَصْحَابُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يَحْمِلُونَ الطَّيْرَ فِي الْأَقْفَاصِ.

ஹிஷாம் இப்னு 'உர்வா அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் மக்காவில் இருந்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள் (ரழி) கூண்டுகளில் பறவைகளைச் சுமந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி) ضعيف (الألباني)

384

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: دَخَلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَرَأَى ابْنًا لِأَبِي طَلْحَةَ يُقَالُ لَهُ: أَبُو عُمَيْرٍ، وَكَانَ لَهُ نُغَيْرٌ يَلْعَبُ بِهِ، فَقَالَ: يَا أَبَا عُمَيْرٍ، مَا فَعَلَ أَوْ، أَيْنَ، النُّغَيْرُ؟.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் (ஒருமுறை அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்களின் வீட்டிற்கு) வந்தபோது, அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்களின் அபூ உமைர் என்ற மகனைக் கண்டார்கள். அவர் ஒரு சின்னக் குருவியுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அபூ உமைர், அந்தச் சின்னக் குருவிக்கு என்ன ஆனது (அல்லது அது எங்கே)?' என்று கேட்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

21. كتاب ذات البين

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

21. சமூக நடத்தை

بَابُ يُنْمِي خَيْرًا بَيْنَ النَّاسِ

மக்களுக்கிடையே நல்ல விஷயங்களைப் பரப்புதல்

385

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي يُونُس، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ أُمَّهُ أُمَّ كُلْثُومِ ابْنَةَ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ أَخْبَرَتْهُ، أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ، فَيَقُولُ خَيْرًا، أَوْ يَنْمِي خَيْرًا، قَالَتْ: وَلَمْ أَسْمَعْهُ يُرَخِّصُ فِي شَيْءٍ مِمَّا يَقُولُ النَّاسُ مِنَ الْكَذِبِ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ: الْإِصْلَاحِ بَيْنَ النَّاسِ، وَحَدِيثِ الرَّجُلِ امْرَأَتَهُ، وَحَدِيثِ الْمَرْأَةِ زَوْجَهَا.

உக்பா இப்னு அபீ முஐத் அவர்களின் மகளான உம்மு குல்தூம் (ரழி) அவர்கள், தாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டதாக அறிவித்தார்கள்: "மக்களிடையே சமாதானம் செய்து வைப்பதற்காக நல்லதைக் கூறுபவர் அல்லது (சமாதானத்திற்கு உதவும்) நல்லதை (அதிகப்படுத்தி) எடுத்துரைப்பவர் பொய்யர் அல்லர்." மேலும் அவர் (உம்மு குல்தூம்) கூறினார்கள்: "மக்கள் பேசிக்கொள்ளும் பொய்யானவற்றில் மூன்றைத் தவிர வேறெதிலும் (நபியவர்கள்) சலுகை அளித்து நான் கேட்டதில்லை. (அவை:) மக்களிடையே சமாதானம் ஏற்படுத்துவது, கணவன் தன் மனைவியிடமும், மனைவி தன் கணவனிடமும் (அன்பையும் நல்லிணக்கத்தையும் வளர்க்கும் விதமாக) பேசுவது ஆகியனவாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ لَا يَصْلُحُ الْكَذِبُ

பொய் சொல்லுதல் தகுதியானதல்ல

386

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ دَاوُدَ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ، فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ يَصْدُقُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللهِ صِدِّيقًا، وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَالْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَكْذِبُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللهِ كَذَّابًا.

நீங்கள் உண்மையைக் கடைப்பிடியுங்கள். ஏனெனில், உண்மை நன்மைக்கு வழிவகுக்கிறது. மேலும், நன்மை சுவர்க்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. ஒரு மனிதர் தொடர்ந்து உண்மையாளராகவே (சொல்லிலும் செயலிலும் உண்மையைக் கடைப்பிடிப்பவராகவே) இருக்கிறார், இறுதியில் அவர் அல்லாஹ்விடம் 'சித்தீக்' (உண்மையை முழுமையாக உறுதிப்படுத்துபவர், மிக உண்மையாளர்) என்று பதிவு செய்யப்படுகிறார். பொய் சொல்வதைக் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள். ஏனெனில், பொய் தீமைக்கு (பாவமான செயல்களுக்கு) வழிவகுக்கிறது. மேலும், தீமை நரகத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. ஒரு மனிதர் தொடர்ந்து பொய்யராகவே (சொல்லிலும் செயலிலும் பொய்யைக் கடைப்பிடிப்பவராகவே) இருக்கிறார், இறுதியில் அவர் அல்லாஹ்விடம் 'கத்தாப்' (பெரும் பொய்யர்) என்று பதிவு செய்யப்படுகிறார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

387

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ أَبِي مَعْمَرٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ قَالَ: لاَ يَصْلُحُ الْكَذِبُ فِي جِدٍّ وَلاَ هَزْلٍ، وَلاَ أَنْ يَعِدَ أَحَدُكُمْ وَلَدَهُ شَيْئًا ثُمَّ لاَ يُنْجِزُ لَهُ.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"தீவிரமாகவோ அல்லது வேடிக்கையாகவோ பொய் சொல்வது தகாது. மேலும், உங்களில் ஒருவர் தம் பிள்ளைக்கு ஏதேனும் வாக்குறுதி அளித்துவிட்டு, பின்னர் அதை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதும் தகாது (ஏனெனில் இதுவும் ஒரு வகையான பொய்யாகும்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الَّذِي يَصْبِرُ عَلَى أَذَى النَّاسِ

மக்கள் மற்றவர்களை துன்புறுத்தினாலும் பொறுமையாக இருப்பதைப் பற்றிய பாடம்.

388

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ وَثَّابٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: الْمُؤْمِنُ الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ، وَيَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ، خَيْرٌ مِنَ الَّذِي لاَ يُخَالِطُ النَّاسَ، وَلاَ يَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ.

மக்களுடன் கலந்து பழகி, அவர்களால் ஏற்படும் தொந்தரவுகளை (அல்லது துன்பங்களை)ப் பொறுத்துக்கொள்பவர், மக்களுடன் கலக்காமலும் அவர்களால் ஏற்படும் தொந்தரவுகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளாமலும் இருக்கும் நம்பிக்கையாளரை விட சிறந்தவராவார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

389

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سُفْيَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي الْأَعْمَشُ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ، عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَيْسَ أَحَدٌ، أَوْ لَيْسَ شَيْءٌ، أَصْبَرَ عَلَى أَذًى يَسْمَعُهُ مِنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَإِنَّهُمْ لَيَدَّعُونَ لَهُ وَلَدًا، وَإِنَّهُ لَيُعَافِيهِمْ وَيَرْزُقُهُمْ.

தான் கேட்கும் ஒரு தீங்கான விஷயத்தைப் பொறுத்துக்கொள்வதில், கண்ணியமிக்க, கம்பீரமான அல்லாஹ்வை விடப் பொறுமையானவர் வேறு யாரும் இல்லை; வேறு எதுவும் இல்லை. அவர்கள் அவனுக்கு ஒரு மகன் இருப்பதாக வாதிடுகிறார்கள், அப்படியிருந்தும் அவன் அவர்களுக்கு சுகமளித்து, வாழ்வாதாரத்தையும் வழங்குகிறான்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

390

حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ قَالَ: سَمِعْتُ شَقِيقًا يَقُولُ: قَالَ عَبْدُ اللهِ: قَسَمَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم قِسْمَةً، كَبَعْضِ مَا كَانَ يَقْسِمُ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الأَنْصَارِ: وَاللَّهِ، إِنَّهَا لَقِسْمَةٌ مَا أُرِيدَ بِهَا وَجْهَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ، قُلْتُ أَنَا: لَأَقُولَنَّ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَأَتَيْتُهُ، وَهُوَ فِي أَصْحَابِهِ، فَسَارَرْتُهُ، فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَيْهِ صلى الله عليه وسلم وَتَغَيَّرَ وَجْهُهُ، وَغَضِبَ، حَتَّى وَدِدْتُ أَنِّي لَمْ أَكُنْ أَخْبَرْتُهُ، ثُمَّ قَالَ: قَدْ أُوذِيَ مُوسَى بِأَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَصَبَرَ.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் (செல்வங்களைப்) பங்கிட்டார்கள்; அது அவர்கள் வழமையாகச் செய்யும் பங்கீடாகவே இருந்தது. அப்போது அன்சாரிகளில் ஒருவர், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இது அல்லாஹ்வின் திருமுகத்தை நாடிச் செய்யப்பட்ட ஒரு பங்கீடு அல்ல' என்று கூறினார். நான், 'இதை நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கண்டிப்பாகச் சொல்வேன்' என்று கூறினேன். நான் அவரிடம் சென்றபோது அவர்கள் (ஸல்) தமது தோழர்களுடன் இருந்தார்கள். நான் அவர்களிடம் (சென்று) காதோடு காதாகப் பேசினேன். அது அவர்களுக்கு மிகுந்த சிரமத்தை (மனவருத்தத்தை) அளித்தது; அவர்களது முகம் (கோபத்தால்) மாறியது; அவர்கள் கோபமுற்றார்கள். எந்தளவிற்கென்றால், நான் அவர்களிடம் அதைச் சொல்லியிருக்க வேண்டாமே என்று விரும்பினேன். பிறகு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள்: 'மூஸா (அலை) அவர்கள் இதை விட அதிகமாகத் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள்; ஆயினும் அவர்கள் பொறுத்துக்கொண்டார்கள்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ إِصْلَاحِ ذَاتِ الْبَيْنِ

நட்பின் நிலையைச் சீராக்குதல்

391

حَدَّثَنَا صَدَقَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: أَلَا أُنَبِّئُكُمْ

بِدَرَجَةٍ أَفْضَلَ مِنَ الصَّلَاةِ وَالصِّيَامِ وَالصَّدَقَةِ؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: صَلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ، وَفَسَادُ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ الْحَالِقَةُ.

அபுத்தர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "தொழுகை, நோன்பு மற்றும் ஸதகாவை விடச் சிறந்த ஒரு தகுதியை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா?" "ஆம்," என்று அவர்கள் பதிலளித்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களுக்கிடையேயான உறவுகளைச் சீர்படுத்துவதாகும். மக்களுக்கிடையேயான உறவுகளைச் சீர்குலைப்பதுதான் மழித்துவிடக் கூடியதாகும் (அது ஒருவரின் மார்க்கத்தையும், நற்செயல்களையும் அழித்துவிடக்கூடியதாகும்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

392

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَّادُ بْنُ الْعَوَّامِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ بْنُ الْحُسَيْنِ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: {فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ}، قَالَ: هَذَا تَحْرِيجٌ مِنَ اللهِ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَنْ يَتَّقُوا اللَّهَ وَأَنْ يُصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِهِمْ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள், "{ஃபத்தகூல்லாஹ வஅஸ்லிஹூ தாத பைனிகும்} (அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுங்கள்; உங்களுக்கிடையே உள்ள உறவைச் சீர்படுத்துங்கள்)" (8:1) எனும் இறைவசனம் குறித்துக் கூறினார்கள்: "இது, விசுவாசிகள் அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்ச வேண்டும் என்றும், தங்களுக்கிடையே உள்ள உறவைச் சீர்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்த ஒரு கட்டாயக் கடமையாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹுல் இஸ்னாத் மவ்கூஃப், இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து இதுபோன்று மர்ஃபூவாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது (அல்பானி)

صحيح الإسناد موقوفا، وروي نحوه مرفوعا من حديث ابن عباس (الألباني)

بَابُ إِذَا كَذَبْتَ لِرَجُلٍ هُوَ لَكَ مُصَدِّقٌ

நீங்கள் ஒரு மனிதனிடம் பொய் சொல்லி அவர் அதை நம்புகிறார்

393

حَدَّثَنَا حَيْوَةُ بْنُ شُرَيْحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ، عَنْ ضُبَارَةَ بْنِ مَالِكٍ الْحَضْرَمِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، أَنَّ أَبَاهُ حَدَّثَهُ، أَنَّ سُفْيَانَ بْنَ أَسِيدٍ الْحَضْرَمِيَّ حَدَّثَهُ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: كَبُرَتْ خِيَانَةً أَنْ تُحَدِّثَ أَخَاكَ حَدِيثًا هُوَ لَكَ مُصَدِّقٌ، وَأَنْتَ لَهُ كَاذِبٌ.

நீர் உமது சகோதரரிடம் ஒரு செய்தியைக் கூற, அவர் உம்மை உண்மையாளர் என்று நம்பியிருக்கும் நிலையில் (உம்மை நம்பி), நீர் அவரிடம் பொய் சொல்வது மாபெரும் துரோகமாகும்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ لَا تَعِدْ أَخَاكَ شَيْئًا فَتُخْلِفَهُ

உங்கள் சகோதரருக்கு எதையும் வாக்களித்து அதை நிறைவேற்றாமல் இருக்காதீர்கள்.

394

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْمُحَارِبِيُّ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: لَا تُمَارِ أَخَاكَ، وَلَا تُمَازِحْهُ، وَلَا تَعِدْهُ مَوْعِدًا فَتُخْلِفَهُ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்கள் சகோதரருடன் தர்க்கம் செய்யாதீர்கள். அவருடன் (அளவுக்கு மீறி அல்லது புண்படுத்தும் விதமாக) கேலி செய்யாதீர்கள். அவருக்கு வாக்குறுதி அளித்துவிட்டு அதை மீறாதீர்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ الطَّعْنِ فِي الْأَنْسَابِ

தலைமுறையைத் தாக்குதல்

395

حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنِ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: شُعْبَتَانِ لَا تَتْرُكُهُمَا أُمَّتِي: النِّيَاحَةُ وَالطَّعْنُ فِي الْأَنْسَابِ.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், 'என் சமூகம் கைவிடாத இரண்டு பண்புகள் உள்ளன: ஒப்பாரி வைப்பது மற்றும் வம்சாவளியைக் குறை கூறுவது.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ حُبِّ الرَّجُلِ قَوْمَهُ

ஒரு மனிதன் தன் சமுதாயத்தை நேசிப்பது.

396

حَدَّثَنَا زَكَرِيَّا، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَكَمُ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا زِيَادُ بْنُ الرَّبِيعِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبَّادٌ الرَّمْلِيُّ قَالَ: حَدَّثَتْنِي امْرَأَةٌ يُقَالُ لَهَا: فُسَيْلَةُ، قَالَتْ: سَمِعْتُ أَبِي يَقُولُ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَمِنَ الْعَصَبِيَّةِ أَنْ يُعِينَ الرَّجُلُ قَوْمَهُ عَلَى ظُلْمٍ؟ قَالَ: نَعَمْ.

ஃபுஸைலா என்ற பெண்மணி அறிவித்தார்கள்: நான் எனது தந்தை (ரழி) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: 'நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்)! ஒருவர் தனது சமூகத்தாருக்கு அநியாயமான விஷயத்தில் உதவுவது 'அஸபிய்யா'வில் (குருட்டுப் பற்று/இனவெறி/பழங்குடிப் பற்று) சேருமா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'ஆம்' என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

الأدب المفرد

22. كتاب الهجر

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

22. கைவிடுதல்

بَابُ هِجْرَةِ الرَّجُلِ

மக்களிடமிருந்து தன்னைத் தனிமைப்படுத்திக் கொள்வது

397

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ خَالِدٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَوْفِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ الطُّفَيْلِ، وَهُوَ ابْنُ أَخِي عَائِشَةَ لِأُمِّهَا، أَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا حُدِّثَتْ، أَنَّ عَبْدَ اللهِ بْنَ الزُّبَيْرِ قَالَ فِي بَيْعٍ، أَوْ عَطَاءٍ، أَعْطَتْهُ عَائِشَةُ: وَاللَّهِ لَتَنْتَهِيَنَّ عَائِشَةُ أَوْ لَأَحْجُرَنَّ عَلَيْهَا، فَقَالَتْ: أَهُوَ قَالَ هَذَا؟ قَالُوا: نَعَمْ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَهُوَ لِلَّهِ نَذْرٌ أَنْ لَا أُكَلِّمَ ابْنَ الزُّبَيْرِ كَلِمَةً أَبَدًا، فَاسْتَشْفَعَ ابْنُ الزُّبَيْرِ بِالْمُهَاجِرِينَ حِينَ طَالَتْ هِجْرَتُهَا إِيَّاهُ، فَقَالَتْ: وَاللَّهِ، لَا أُشَفِّعُ فِيهِ أَحَدًا أَبَدًا، وَلَا أُحَنِّثُ نَذْرِي الَّذِي نَذَرْتُ أَبَدًا. فَلَمَّا طَالَ عَلَى ابْنِ الزُّبَيْرِ كَلَّمَ الْمِسْوَرَ بْنَ مَخْرَمَةَ وَعَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ الْأَسْوَدِ بْنِ يَغُوثَ، وَهُمَا مِنْ بَنِي زُهْرَةَ، فَقَالَ لَهُمَا: أَنْشُدُكُمَا بِاللَّهِ إِلَّا أَدْخَلْتُمَانِي عَلَى عَائِشَةَ، فَإِنَّهَا لَا يَحِلُّ لَهَا أَنْ تَنْذِرَ قَطِيعَتِي، فَأَقْبَلَ بِهِ الْمِسْوَرُ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ مُشْتَمِلَيْنِ عَلَيْهِ بِأَرْدِيَتِهِمَا، حَتَّى اسْتَأْذَنَا عَلَى عَائِشَةَ فَقَالَا: السَّلَامُ عَلَيْكِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، أَنَدْخُلُ؟ فَقَالَتْ عَائِشَةُ: ادْخُلُوا، قَالَا: كُلُّنَا يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، ادْخُلُوا كُلُّكُمْ. وَلَا تَعْلَمُ عَائِشَةُ أَنَّ مَعَهُمَا ابْنَ الزُّبَيْرِ، فَلَمَّا دَخَلُوا دَخَلَ ابْنُ الزُّبَيْرِ فِي الْحِجَابِ، وَاعْتَنَقَ عَائِشَةَ وَطَفِقَ يُنَاشِدُهَا يَبْكِي، وَطَفِقَ الْمِسْوَرُ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ يُنَاشِدَانِ عَائِشَةَ إِلَّا كَلَّمَتْهُ وَقَبِلَتْ مِنْهُ، وَيَقُولَانِ: قَدْ عَلِمْتِ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَمَّا قَدْ عَلِمْتِ مِنَ الْهِجْرَةِ، وَأَنَّهُ لَا يَحِلُّ لِلرَّجُلِ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ

لَيَالٍ. قَالَ: فَلَمَّا أَكْثَرُوا التَّذْكِيرَ وَالتَّحْرِيجَ طَفِقَتْ تُذَكِّرُهُمْ وَتَبْكِي وَتَقُولُ: إِنِّي قَدْ نَذَرْتُ وَالنَّذْرُ شَدِيدٌ. فَلَمْ يَزَالُوا بِهَا حَتَّى كَلَّمَتِ ابْنَ الزُّبَيْرِ. ثُمَّ أَعْتَقَتْ بِنَذْرِهَا أَرْبَعِينَ رَقَبَةً. ثُمَّ كَانَتْ تَذْكُرُ بَعْدَمَا أَعْتَقَتْ أَرْبَعِينَ رَقَبَةً فَتَبْكِي حَتَّى تَبُلَّ دُمُوعُهَا خِمَارَهَا.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் தாயார் வழிச் சகோதரரின் மகனான அவ்ஃப் பின் அல்-ஹாரித் பின் அத்-துஃபைல் அறிவித்தார்:

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் விற்ற அல்லது அன்பளிப்பாகக் கொடுத்த ஒரு பொருளைப் பற்றி அப்துல்லாஹ் பின் அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) (விமர்சித்து), "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! ஆயிஷா இதனை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும்; இல்லையெனில் நான் (அவரது சொத்துக்களை அவர் பயன்படுத்த இயலாதவாறு) அவருக்குத் தடை (ஹஜ்ர்) விதிப்பேன்" என்று கூறினார்.

இந்தச் செய்தி ஆயிஷா (ரழி) அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டபோது, "அவர் அப்படித்தான் சொன்னாரா?" என்று கேட்டார்கள். மக்கள் "ஆம்" என்றனர். அதற்கு ஆயிஷா (ரழி), "இப்னு அஸ்-ஸுபைரிடம் இனி நான் ஒருபோதும் பேச மாட்டேன் என அல்லாஹ்வுக்காக நேர்ச்சை செய்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

அவருடன் பேசாமல் இருப்பது நீண்ட நாட்கள் ஆன போது, இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) தம் சார்பாகப் பரிந்துரை செய்யுமாறு முஹாஜிர்களிடம் கோரினார். அதற்கு ஆயிஷா (ரழி), "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இவ்விஷயத்தில் எவரது பரிந்துரையையும் நான் ஏற்கமாட்டேன்; என் சத்தியத்தை நான் ஒருபோதும் முறிக்கவுமாட்டேன்" என்று கூறி (மறுத்து) விட்டார்கள்.

இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்களுக்கு இது நீண்ட காலமாகத் தொடர்ந்தபோது, பனூ ஸுஹ்ரா குலத்தைச் சேர்ந்த மிஸ்வர் பின் மக்ரமா (ரழி) மற்றும் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அல்-அஸ்வத் பின் யகூத் (ரழி) ஆகியோரிடம் பேசினார். அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் பெயரால் உங்களைக் கேட்கிறேன்; நீங்கள் என்னை ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் அழைத்துச் செல்லுங்கள். ஏனெனில், என்னுடன் உறவைத் துண்டிப்பதாக அவர் நேர்ச்சை செய்வது அவருக்கு ஆகுமானது (ஹலால்) அல்ல" என்றார்.

எனவே மிஸ்வரும் அப்துர் ரஹ்மானும் தங்கள் மேலாடைகளுக்குள் அவரை மறைத்துக்கொண்டு ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் சென்று அனுமதி கேட்டனர். "அஸ்ஸலாமு அலைக்கி வ ரஹ்மதுல்லாஹி வ பரகாத்துஹு! நாங்கள் நுழையலாமா?" என்றனர். ஆயிஷா (ரழி), "நுழையுங்கள்" என்றார். "நாங்கள் அனைவரும் வரலாமா, இறைநம்பிக்கையாளர்களின் அன்னையே?" என்று அவர்கள் கேட்க, "ஆம், அனைவரும் நுழையுங்கள்" என்றார் ஆயிஷா (ரழி). (இப்னு அஸ்-ஸுபைர் அவர்களுடன் இருப்பதை அவர் அறியவில்லை).

அவர்கள் உள்ளே நுழைந்ததும், இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) திரைக்குள் சென்று ஆயிஷா (ரழி) அவர்களைக் கட்டிக்கொண்டு, அழுதுகொண்டே கெஞ்சினார். மிஸ்வரும் அப்துர் ரஹ்மானும் (திரைக்கு வெளியிலிருந்து) ஆயிஷாவிடம், அவருடன் பேசுமாறும், அவரை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறும் மன்றாடினர். "உறவை முறித்துக்கொள்வது பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தடுத்துள்ளதையும், ஒரு முஸ்லிம் தன் சகோதரருடன் மூன்று இரவுகளுக்கு மேல் பேசாமல் இருப்பது ஆகுமானது அல்ல என்பதையும் தாங்கள் அறிவீர்கள்" என்று கூறினர்.

அவர்கள் அதிகமாக நினைவூட்டி நெருக்கடி கொடுத்தபோது, ஆயிஷா (ரழி) அழுதுகொண்டே அவர்களுக்கு நினைவூட்டி, "நான் நேர்ச்சை செய்துள்ளேன்; நேர்ச்சை என்பது கடுமையானதாயிற்றே!" என்று கூறினார்கள். ஆயிஷா (ரழி) இப்னு அஸ்-ஸுபைரிடம் பேசும் வரை அவர்கள் அவரை வற்புறுத்திக் கொண்டே இருந்தனர். (இறுதியில் பேசினார்கள்).

பின்னர் அந்த நேர்ச்சைக்காக (பரிகாரமாக) ஆயிஷா (ரழி) நாற்பது அடிமைகளை விடுதலை செய்தார். நாற்பது அடிமைகளை விடுதலை செய்த பிறகும், (பிற்காலத்தில்) இந்த நிகழ்வை நினைவுகூரும் போதெல்லாம், தனது முக்காடு நனையும் அளவுக்கு ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அழுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ هِجْرَةِ الْمُسْلِمِ

முஸ்லிம்களிடமிருந்து தன்னைப் பிரித்துக் கொள்வது

398

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللهِ إِخْوَانًا، وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒருவரையொருவர் வெறுக்காதீர்கள், ஒருவரையொருவர் பொறாமை கொள்ளாதீர்கள், ஒருவருக்கொருவர் உறவைத் துண்டித்துக் கொள்ளாதீர்கள். அல்லாஹ்வின் அடியார்களே, சகோதரர்களாக இருங்கள்! ஒரு முஸ்லிம் தன் சகோதரருடன் (முஸ்லிமுடன்) மூன்று இரவுகளுக்கு மேல் பேசாமல் இருப்பது ஆகுமானதல்ல.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

399

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي يُونُسُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَزِيدَ اللَّيْثِيِّ ثُمَّ الْجُنْدَعِيِّ، أَنَّ أَبَا أَيُّوبَ صَاحِبَ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا يَحِلُّ لِأَحَدٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ، يَلْتَقِيَانِ فَيَصُدُّ هَذَا وَيَصُدُّ هَذَا، وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழரான அபூ அய்யூப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“எந்த ஒருவருக்கும் தம் சகோதரருடன் மூன்று இரவுகளுக்கு மேல் பிணங்கிக்கொள்வது (அல்லது உறவைத் துண்டிப்பது) ஆகுமானதல்ல. அவர்கள் இருவரும் சந்திக்கும்போது இவர் புறக்கணிப்பார்; அவரும் புறக்கணிப்பார். இவ்விருவரில் சிறந்தவர், முதலில் ஸலாம் கூறுபவரே ஆவார்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

400

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُهَيْلٌ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَنَافَسُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللهِ إِخْوَانًا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவரையொருவர் வெறுக்காதீர்கள்; ஒருவரோடு ஒருவர் (தீய எண்ணத்துடன்) போட்டியிட்டுக் கொள்ளாதீர்கள் (அல்லது பொறாமை கொள்ளாதீர்கள்). அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! சகோதரர்களாக இருங்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

401

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سُلَيْمَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَمْرٌو، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ سِنَانِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَا تَوَادَّ اثْنَانِ

فِي اللهِ جَلَّ وَعَزَّ أَوْ فِي الإِسْلَامِ، فَيُفَرِّقُ بَيْنَهُمَا إِلَّا بِذَنْبٍ يُحْدِثُهُ أَحَدُهُمَا.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “கண்ணியமிக்கவனும் மகத்துவமிக்கவனுமாகிய அல்லாஹ்வுக்காகவோ அல்லது இஸ்லாத்திற்காகவோ இருவர் ஒருவரையொருவர் நேசித்த நிலையில், அவர்களுக்குள் பிரிவு ஏற்பட்டால், அவர்களிலொருவர் புரியும் பாவத்தின் காரணமாகவே அன்றி (வேறெதனாலும்) அப்பிரிவு ஏற்படுவதில்லை.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

402

حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، عَنْ يَزِيدَ قَالَ: قَالَتْ مُعَاذَةُ: سَمِعْتُ هِشَامَ بْنَ عَامِرٍ الأَنْصَارِيَّ، ابْنَ عَمِّ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، وَكَانَ قُتِلَ أَبُوهُ يَوْمَ أُحُدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُصَارِمَ مُسْلِمًا فَوْقَ ثَلَاثٍ، فَإِنَّهُمَا نَاكِبَانِ عَنِ الْحَقِّ مَا دَامَا عَلَى صِرَامِهِمَا، وَإِنَّ أَوَّلَهُمَا فَيْئًا يَكُونُ كَفَّارَةً عَنْهُ سَبْقُهُ بِالْفَيْءِ، وَإِنْ مَاتَا عَلَى صِرَامِهِمَا لَمْ يَدْخُلَا الْجَنَّةَ جَمِيعًا أَبَدًا، وَإِنْ سَلَّمَ عَلَيْهِ فَأَبَى أَنْ يَقْبَلَ تَسْلِيمَهُ وَسَلَامَهُ، رَدَّ عَلَيْهِ الْمَلَكُ، وَرَدَّ عَلَى الآخَرِ الشَّيْطَانُ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்களின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரரும், உஹுத் போரில் தந்தை கொல்லப்பட்டவருமான ஹிஷாம் இப்னு ஆமிர் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டார்கள்:

"ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமை மூன்று இரவுகளுக்கு மேல் (பேசாமல்) புறக்கணிப்பது ஆகுமானதல்ல. அவர்கள் இருவரும் (தொடர்பை) துண்டித்திருக்கும் காலமெல்லாம் சத்தியத்தை விட்டும் விலகியவர்களாவர். அவ்விருவரில் முதலில் (நல்லிணக்கத்திற்குத்) திரும்புபவர் யாரோ, அவர் முந்திச் செல்வது அவருக்கான பாவப் பரிகாரமாக அமையும். அவர்கள் இருவரும் துண்டித்த நிலையிலேயே மரணித்தால், அவர்கள் இருவரும் ஒன்றாகச் சுவனத்தில் நுழையவே மாட்டார்கள். அவர்களில் ஒருவர் மற்றவருக்கு சலாம் கூறி, மற்றவர் அந்த சலாத்தை ஏற்கவோ பதில் கூறவோ மறுத்தால், அவருக்கு (சலாம் சொன்னவருக்கு) வானவர் பதில் கூறுகிறார்; மற்றவருக்கு ஷைத்தான் பதில் கூறுகிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

403

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِنِّي لَأَعْرِفُ غَضَبَكِ وَرِضَاكِ، قَالَتْ: قُلْتُ: وَكَيْفَ تَعْرِفُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: إِنَّكِ إِذَا كُنْتِ رَاضِيَةً قُلْتِ: بَلَى، وَرَبِّ مُحَمَّدٍ، وَإِذَا كُنْتِ سَاخِطَةً قُلْتِ: لَا، وَرَبِّ إِبْرَاهِيمَ، قَالَتْ: قُلْتُ: أَجَلْ، لَسْتُ أُهَاجِرُ إِلَّا اسْمَكَ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (என்னிடம்), "உமது கோபத்தையும் உமது திருப்தியையும் நான் அறிவேன்" என்று கூறினார்கள். நான் கேட்டேன்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அதைத் தாங்கள் எப்படி அறிவீர்கள்?" அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீர் திருப்தியாக இருக்கும்போது, 'ஆம், முஹம்மதுடைய இறைவன் மீது சத்தியமாக!' என்று கூறுகிறீர். நீர் கோபமாக இருக்கும்போது, 'இல்லை, இப்ராஹீமுடைய இறைவன் மீது சத்தியமாக!' என்று கூறுகிறீர்." நான் கூறினேன்: "ஆம் (தாங்கள் கூறியது சரிதான்), நான் உமது பெயரைத் தவிர (வேறெதையும்) புறக்கணிப்பதில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ مَنْ هَجَرَ أَخَاهُ سَنَةً

தன் சகோதரனிடமிருந்து தன்னைத் துண்டித்துக் கொள்ளும் ஒரு நபர்

404

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَيْوَةُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو عُثْمَانَ الْوَلِيدُ بْنُ أَبِي الْوَلِيدِ الْمَدَنِيُّ، أَنَّ عِمْرَانَ بْنَ أَبِي أَنَسٍ حَدَّثَهُ، عَنْ أَبِي خِرَاشٍ السُّلَمِيِّ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَنْ هَجَرَ أَخَاهُ سَنَةً، فَهُوَ كَسَفْكِ دَمِهِ.

அபூ கிராஷ் அஸ்-ஸுலமீ (ரழி) அவர்கள், "யார் தன் சகோதரரை ஒரு வருட காலத்திற்குப் புறக்கணிக்கிறாரோ, அது அவனது இரத்தத்தைச் சிந்துவதைப் போன்றதாகும்" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறத் தாம் கேட்டதாக அறிவித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

405

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي مَرْيَمَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ قَالَ: حَدَّثَنِي الْوَلِيدُ بْنُ أَبِي الْوَلِيدِ الْمَدَنِيُّ، أَنَّ عِمْرَانَ بْنَ أَبِي أَنَسٍ حَدَّثَهُ، أَنَّ رَجُلاً مِنْ أَسْلَمَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم حَدَّثَهُ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: هِجْرَةُ الْمُسْلِمِ سَنَةً كَدَمِهِ، وَفِي الْمَجْلِسِ مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْكَدِرِ، وَعَبْدُ اللهِ بْنُ أَبِي عَتَّابٍ، فَقَالاَ: قَدْ سَمِعْنَا هَذَا عَنْهُ.

அஸ்லம் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த நபித்தோழர் ஒருவர் அறிவிக்கிறார்: “ஒரு முஸ்லிமை (மற்றொரு முஸ்லிம்) ஒரு வருடம் புறக்கணிப்பது, அவனது இரத்தத்தைச் சிந்துவதற்குச் சமமாகும்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.
அந்த அவையில் முஹம்மத் பின் அல்-முன்கதிர் மற்றும் அப்துல்லாஹ் பின் அபீ அத்தாப் ஆகியோர் இருந்தனர். அவர்கள் இருவரும் (அறிவிப்பாளர் இம்ரான் பின் அபீ அனஸிடமிருந்து), “நாங்கள் இதனை (இந்த ஹதீஸை) அவரிடமிருந்து செவியுற்றோம்” என்று கூறினர்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الْمُهْتَجِرَيْنِ

ஒருவருக்கொருவர் பேச மறுப்பவர்கள்

406

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَزِيدَ اللَّيْثِيِّ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لاَ يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلاَثَةِ أَيَّامٍ، يَلْتَقِيَانِ فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا، وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلاَمِ.

அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிம் தனது சகோதரரை மூன்று நாட்களுக்கு மேல் புறக்கணிப்பது (அல்லது பேசாமல் இருப்பது) ஆகுமானதல்ல. அவர்கள் சந்திக்கும்போது இவர் (முகத்தைத்)

திருப்பிக்கொள்வார்; அவரும் (முகத்தைத்) திருப்பிக்கொள்வார். இவ்விருவரில் சிறந்தவர், ஸலாமை முதலில் தொடங்குபவரே ஆவார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

407

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، عَنْ يَزِيدَ، عَنْ مُعَاذَةَ، أَنَّهَا سَمِعَتْ هِشَامَ بْنَ عَامِرٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: لاَ يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُصَارِمَ مُسْلِمًا فَوْقَ ثَلاَثِ لَيَالٍ، فَإِنَّهُمَا نَاكِبَانِ عَنِ الْحَقِّ مَا دَامَا عَلَى صِرَامِهِمَا، وَإِنَّ أَوَّلَهُمَا فَيْئًا يَكُونُ كَفَّارَةً لَهُ سَبْقُهُ بِالْفَيْءِ، وَإِنْ هُمَا مَاتَا عَلَى صِرَامِهِمَا لَمْ يَدْخُلاَ الْجَنَّةَ جَمِيعًا.

ஹிஷாம் இப்னு ஆமிர் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டார்கள்: "ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமை மூன்று இரவுகளுக்கு மேல் புறக்கணிப்பது ஆகுமானதல்ல. ஏனெனில், அவர்கள் இருவரும் மூன்று இரவுகளுக்கு மேல் புறக்கணித்திருக்கும் வரை, அவ்விருவரும் தங்கள் புறக்கணிப்பில் நீடிக்கும் காலமெல்லாம் சத்தியத்தை விட்டும் விலகியவர்களாவர். அவ்விருவரில் யார் முதலில் (உறவைச் சீர்செய்ய) திரும்புகிறாரோ, அவர் முந்திச் சென்றது அவருக்கான பரிகாரமாக அமையும். அவர்கள் இருவரும் அந்தப் புறக்கணிப்பிலேயே இறந்துவிட்டால், அவர்கள் இருவரும் சொர்க்கத்தில் நுழைய மாட்டார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الشَّحْنَاءِ

தாராள மனப்பான்மை

408

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: لاَ تَبَاغَضُوا، وَلاَ تَحَاسَدُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللهِ إِخْوَانًا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒருவரையொருவர் வெறுக்காதீர்கள், ஒருவரையொருவர் பொறாமை கொள்ளாதீர்கள். அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! சகோதரர்களாக இருங்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

409

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: تَجِدُ مِنْ شَرِّ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ اللهِ ذَا الْوَجْهَيْنِ، الَّذِي يَأْتِي هَؤُلاَءِ بِوَجْهٍ، وَهَؤُلاَءِ بِوَجْهٍ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமை நாளில் அல்லாஹ்விடம் மக்களிலேயே மிகக் கெட்டவராக (கணிக்கப்படுபவர்), ஒரு கூட்டத்தினரிடம் ஒரு முகத்துடனும் மற்றொரு கூட்டத்தினரிடம் வேறொரு முகத்துடனும் அணுகும் இரு முகங்கள் கொண்டவரையே நீங்கள் காண்பீர்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

410

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلاَ تَنَاجَشُوا، وَلاَ تَحَاسَدُوا، وَلاَ تَبَاغَضُوا، وَلاَ تَنَافَسُوا، وَلاَ تَدَابَرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللهِ إِخْوَانًا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஊகத்தை விட்டும் எச்சரிக்கையாக இருங்கள். ஏனெனில், ஊகமே பேச்சுகளில் மிகவும் பொய்யானதாகும். ஒருவருக்கொருவர் ஏமாற்றுவதற்காக (பொருளின் விலையை) உயர்த்திக் கேட்காதீர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் பொறாமை கொள்ளாதீர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் வெறுக்காதீர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் (உலக ஆதாயங்களுக்காகத் தீய வழிகளில்) போட்டி போடாதீர்கள்;

ஒருவருக்கொருவர் புறக்கணிக்காதீர்கள். அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! சகோதரர்களாக இருங்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

411

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ سُهَيْلٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: تُفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَ الِاثْنَيْنِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ، فَيُغْفَرُ لِكُلِّ عَبْدٍ لاَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا، إِلاَّ رَجُلٌ كَانَتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخِيهِ شَحْنَاءُ، فَيَقَالُ: أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: “திங்கள் மற்றும் வியாழக்கிழமைகளில் சொர்க்கத்தின் வாசல்கள் திறக்கப்படுகின்றன. அப்போது, அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணையாக்காத ஒவ்வொரு அடியாரும் மன்னிக்கப்படுகிறார்; தனக்கும் தன் சகோதரருக்கும் இடையில் பகைமை (அல்லது வெறுப்பு) கொண்ட ஒருவரைத் தவிர! (அப்போது மலக்குமார்களிடம்) ‘இவ்விருவரும் சமாதானம் ஆகும் வரை இவர்களுக்கு அவகாசம் அளியுங்கள்’ எனக் கூறப்படும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

412

حَدَّثَنَا بِشْرٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يُونُسُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو إِدْرِيسَ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا الدَّرْدَاءِ يَقُولُ: أَلاَ أُحَدِّثُكُمْ بِمَا هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ مِنَ الصَّدَقَةِ وَالصِّيَامِ؟ صَلاَحُ ذَاتِ الْبَيْنِ، أَلاَ وَإِنَّ الْبُغْضَةَ هِيَ الْحَالِقَةُ.

அபுத்தர்தா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஸதகா (தர்மம்) மற்றும் நோன்பை விட உங்களுக்குச் சிறந்த ஒன்றைப் பற்றி நான் உங்களுக்குச் சொல்லட்டுமா? (அது) மக்களிடையே நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதுதான். அறிந்து கொள்ளுங்கள், நிச்சயமாக பகைமை என்பது (நன்மைகளையும் மார்க்கத்தையும்) மழித்துவிடக்கூடியது (அழித்துவிடக்கூடியது)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

413

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو شِهَابٍ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ أَبِي فَزَارَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ الأَصَمِّ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: ثَلاَثٌ مَنْ لَمْ يَكُنَّ فِيهِ، غُفِرَ لَهُ مَا سِوَاهُ لِمَنْ شَاءَ، مَنْ مَاتَ لاَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَمْ يَكُنْ سَاحِرًا يَتَّبِعُ السَّحَرَةَ، وَلَمْ يَحْقِدْ عَلَى أَخِيهِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மூன்று விஷயங்கள் யாரிடம் இல்லையோ, அவருக்கு, அவற்றை தவிர மற்ற பாவங்கள் (அல்லாஹ்) நாடுபவருக்கு மன்னிக்கப்படும்: அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணைவைக்காமல் மரணித்தவர், சூனியக்காரராகவோ அல்லது சூனியக்காரர்களைப் பின்பற்றுபவராகவோ இல்லாதவர், மேலும் தனது சகோதரரிடம் குரோதம் கொள்ளாதவர்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானி)

ضعيف (الألباني)

بَابُ إِنَّ السَّلاَمَ يُجْزِئُ مِنَ الصَّرْمِ

தவிர்ப்பதற்கான பரிகாரமாக ஸலாம் அமைகிறது.

414

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ هِلاَلِ بْنِ أَبِي هِلاَلٍ مَوْلَى ابْنِ كَعْبٍ الْمَذْحِجِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: لاَ يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ مُؤْمِنًا فَوْقَ ثَلاَثَةِ أَيَّامٍ، فَإِذَا مَرَّتْ ثَلاَثَةُ أَيَّامٍ فَلْيَلْقَهُ فَلْيُسَلِّمْ عَلَيْهِ، فَإِنْ رَدَّ عَلَيْهِ السَّلاَمَ فَقَدِ اشْتَرَكَا فِي الأَجْرِ، وَإِنْ لَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ فَقَدْ بَرِئَ الْمُسْلِمُ مِنَ الْهِجْرَةِ.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டதாக அறிவித்தார்கள்: "ஒரு மனிதன் (ஒரு முஸ்லிம்) ஒரு முஃமினை மூன்று நாட்களுக்கு மேல் புறக்கணிப்பது (உறவைத் துண்டிப்பது அல்லது பேசாமல் இருப்பது) ஆகுமானதல்ல. மூன்று நாட்கள் கடந்துவிட்டால், அவர் அவரைச் சந்தித்து ஸலாம் கூற வேண்டும். அவர் ஸலாமுக்கு பதிலளித்தால், அவர்கள்

இருவரும் நன்மையில் பங்காளிகளாகிறார்கள். அவர் ஸலாமுக்கு பதிலளிக்கவில்லையென்றால், (ஸலாம் கூறிய) முஸ்லிம் (உறவைப் புறக்கணித்த) பாவத்திலிருந்து விடுபட்டுவிடுகிறார்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

23. كتاب الإشارة

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

23. அறிவுரை

بَابُ التَّفْرِقَةِ بَيْنَ الاحْدَاثِ

இளைஞர்களைப் பிரித்தல்

415

حَدَّثَنَا مَخْلَدُ بْنُ مَالِكٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَغْرَاءَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُبَشِّرٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، عَنْ أَبِيهِ، كَانَ عُمَرُ يَقُولُ لِبَنِيهِ: إِذَا أَصْبَحْتُمْ فَتَبَدَّدُوا، وَلَا تَجْتَمِعُوا فِي دَارٍ وَاحِدَةٍ، فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ أَنْ تَقَاطَعُوا، أَوْ يَكُونَ بَيْنَكُمْ شَرٌّ.

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: உமர் (ரழி) அவர்கள் தனது மகன்களிடம், "காலையில் (உங்கள் வாழ்வாதாரத்தைத் தேடி) பிரிந்து செல்லுங்கள்; ஒரே வீட்டில் (வெறுமனே) ஒன்று சேராதீர்கள். ஏனெனில் நீங்கள் (உறவுகளை) முறித்து விடுவீர்களோ அல்லது உங்களுக்கிடையில் ஏதேனும் தீமை ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன்" என்று கூறுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ مَنْ أَشَارَ عَلَى أَخِيهِ وَإِنْ لَمْ يَسْتَشِرْهُ

ஒருவர் தனது சகோதரனுக்கு அறிவுரை வழங்கும்போது அவனுக்கு

416

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكْرٌ، عَنِ ابْنِ عَجْلَانَ، أَنَّ وَهْبَ بْنَ كَيْسَانَ أَخْبَرَهُ، وَكَانَ وَهْبٌ أَدْرَكَ عَبْدَ اللهِ بْنَ عُمَرَ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ رَأَى رَاعِيًا وَغَنَمًا فِي مَكَانٍ قَبِيحٍ وَرَأَى مَكَانًا

أَمْثَلَ مِنْهُ، فَقَالَ لَهُ: وَيْحَكَ، يَا رَاعِي، حَوِّلْهَا، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: كُلُّ رَاعٍ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், ஒரு மோசமான இடத்தில் (மேய்ச்சலுக்கு அல்லது பாதுகாப்புக்கு ஒவ்வாத இடத்தில்) சில ஆடுகளுடன் இருந்த ஓர் ஆட்டிடையரையும், அதை விட சிறந்த ஓர் இடத்தையும் கண்டார்கள். அவர் அந்த ஆட்டிடையரிடம், "ஆட்டிடையரே! உமக்குக் கேடுண்டாகட்டும்! அவற்றை (சிறந்த இடத்திற்கு) அப்புறப்படுத்துவீராக! நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'ஒவ்வோர் ஆட்டிடையரும் தத்தமது மந்தைக்குப் பொறுப்புள்ளவர் ஆவார்' என்று கூறக் கேட்டிருக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ كَرِهَ أَمْثَالَ السَّوْءِ

கெட்டதை வெறுக்கும் நபர்

417

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَيْسَ لَنَا مَثَلُ السَّوْءِ، الْعَائِدُ فِي هِبَتِهِ، كَالْكَلْبِ يَرْجِعُ فِي قَيْئِهِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நமக்குத் தீய உதாரணம் (இருப்பது தகாது). தன் அன்பளிப்பைத் திரும்பப் பெறுபவன், தன் வாந்தியைத் திரும்ப உண்ணும் நாயைப் போன்றவன்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَا ذُكِرَ فِي الْمَكْرِ وَالْخَدِيعَةِ

தந்திரங்கள் மற்றும் ஏமாற்றுதல் பற்றி கூறப்பட்டவை

418

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَجَّاجِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الأَسْبَاطِ الْحَارِثِيُّ وَاسْمُهُ بِشْرُ بْنُ رَافِعٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: الْمُؤْمِنُ غِرٌّ كَرِيمٌ، وَالْفَاجِرُ خَبٌّ لَئِيمٌ.

நம்பிக்கையாளர் கபடமற்றவராகவும் (எளிதில் ஏமாற்றப்படக்கூடியவராகவும்) பெருந்தன்மையுடையவராகவும் இருக்கிறார். ஆனால் தீயவனோ வஞ்சகனாகவும் இழிவானவனாகவும் இருக்கிறான்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

24. كتاب السِّبَابِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

24. குறைகூறல்

بَابُ السِّبَابِ

அவதூறு

419

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أُمَيَّةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ مُوسَى، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: اسْتَبَّ رَجُلَانِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَسَبَّ أَحَدُهُمَا وَالْآخَرُ سَاكِتٌ، وَالنَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم جَالِسٌ، ثُمَّ رَدَّ الْآخَرُ. فَنَهَضَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، فَقِيلَ: نَهَضْتَ؟ قَالَ: نَهَضَتِ الْمَلَائِكَةُ فَنَهَضْتُ مَعَهُمْ، إِنَّ هَذَا مَا كَانَ سَاكِتًا رَدَّتِ الْمَلَائِكَةُ عَلَى الَّذِي سَبَّهُ، فَلَمَّا رَدَّ نَهَضَتِ الْمَلَائِكَةُ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் இருவர் ஒருவரையொருவர் வசைபாடிக் கொண்டனர். அவர்களில் ஒருவர் மற்றவரைத் திட்டினார்; அவரோ மௌனமாக இருந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள். பின்னர், மற்றவர் (திட்டியவருக்கு) பதிலடி கொடுத்ததும், நபி (ஸல்) அவர்கள் எழுந்துவிட்டார்கள். (அவர்களிடம்) 'தாங்கள் எழுந்துவிட்டீர்களா?' என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'வானவர்கள் எழுந்துவிட்டனர், எனவே நானும் அவர்களுடன் எழுந்துவிட்டேன். நிச்சயமாக, இந்த மனிதர் மௌனமாக இருந்த வரையில், இவரைத் திட்டியவனுக்கு வானவர்கள் (இவருக்காக) பதிலளித்துக் கொண்டிருந்தனர். இவர் (திட்டியவனுக்கு) பதிலடி கொடுத்தபோது, வானவர்கள் எழுந்துவிட்டனர்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

420

حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رُدَيْحُ بْنُ عَطِيَّةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ أَبِي عَبْلَةَ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ أَنَّ رَجُلاً أَتَاهَا فَقَالَ: إِنَّ رَجُلاً نَالَ مِنْكِ عِنْدَ عَبْدِ الْمَلِكِ، فَقَالَتْ: إِنْ نُؤْبَنْ بِمَا لَيْسَ فِينَا، فَطَالَمَا زُكِّينَا بِمَا لَيْسَ فِينَا.

உம்முத் தர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு மனிதர் அவர்களிடம் வந்து, "அப்துல் மலிக்கின் முன்னிலையில் ஒரு மனிதர் உங்களைப் பழித்துப் பேசினார் (அல்லது உங்களுக்குக் குறை கூறினார்)" என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள், "எங்களிடம் இல்லாத ஒன்றுக்காக நாங்கள் பழிக்கப்பட்டால், (அது ஒன்றும் புதிதல்ல,) எங்களிடம் இல்லாதவற்றுக்காக நாங்கள் நீண்ட காலமாகப் புகழப்பட்டும் இருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

421

حَدَّثَنَا شِهَابُ بْنُ عَبَّادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ حُمَيْدٍ الرُّؤَاسِيُّ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ قَيْسٍ قَالَ: قَالَ عَبْدُ اللهِ: إِذَا قَالَ الرَّجُلُ لِصَاحِبِهِ: أَنْتَ عَدُوِّي، فَقَدْ خَرَجَ أَحَدُهُمَا مِنَ الإِسْلاَمِ، أَوْ بَرِئَ مِنْ صَاحِبِهِ.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் தன் தோழரிடம், 'நீ என் எதிரி' என்று கூறினால், அவ்விருவரில் ஒருவர் இஸ்லாத்தை விட்டு வெளியேறிவிடுகிறார்; அல்லது (அவன்) தன் தோழரிடமிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்கிறான் (அதாவது, இஸ்லாமிய சகோதரத்துவ பந்தத்தை முறித்துக்கொள்கிறான்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ سَقْيِ الْمَاءِ

தண்ணீர் கொடுப்பது

422

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا لَيْثٌ، عَنْ طَاوُسٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَظُنُّهُ رَفَعَهُ، شَكَّ لَيْثٌ، قَالَ: فِي ابْنِ آدَمَ سِتُّونَ وَثَلَاثُمِئَةِ سُلَامَى، أَوْ عَظْمٍ، أَوْ مَفْصِلٍ، عَلَى كُلِّ وَاحِدٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ صَدَقَةٌ، كُلُّ كَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ صَدَقَةٌ، وَعَوْنُ الرَّجُلِ أَخَاهُ صَدَقَةٌ، وَالشَّرْبَةُ مِنَ الْمَاءِ يَسْقِيهَا صَدَقَةٌ، وَإِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(இதை நபி (ஸல்) அவர்களிடம் இருந்து அறிவித்ததாக நான் கருதுகிறேன், ஆனால் லைத் (அறிவிப்பாளர்) சந்தேகப்பட்டார்.) ஆதமுடைய மக்களிடத்தில் (மனித உடலில்) முந்நூற்று அறுபது மூட்டுகள் (அல்லது எலும்புகள், அல்லது இணைப்புகள்) உள்ளன. அவற்றில் ஒவ்வொன்றின் மீதும் ஒவ்வொரு நாளும் ஸதகா (தர்மம்) கடமையாகிறது. ஒவ்வொரு நல்ல வார்த்தையும் ஸதகாவாகும். ஒருவர் தனது சகோதரருக்கு உதவுவது ஸதகாவாகும். (ஒருவருக்கு) அவர் புகட்டும் தண்ணீர் ஸதகாவாகும். பாதையிலிருந்து தீங்கு விளைவிக்கும் ஒன்றை அகற்றுவது ஸதகாவாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الْمُسْتَبَّانِ مَا قَالَا فَعَلَى الْأَوَّلِ

இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் திட்டிக் கொண்டால் முதலில் ஆரம்பித்தவர் மீதே (அதன்) பாவம் உள்ளது.

423

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْعَلَاءُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: الْمُسْتَبَّانِ مَا قَالَا فَعَلَى الْبَادِئِ، مَا لَمْ يَعْتَدِ الْمَظْلُومُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இருவர் ஒருவரையொருவர் ஏசிக் கொள்ளும்போது, அவர்களது பேச்சுக்கான பாவம், அநீதி இழைக்கப்பட்டவர் வரம்பு மீறாத வரை, முதலில் ஆரம்பித்தவர் மீதே சாரும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

424

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَمْرُو بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ سِنَانِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: الْمُسْتَبَّانِ مَا قَالَا، فَعَلَى الْبَادِئِ، حَتَّى يَعْتَدِيَ الْمَظْلُومُ.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "ஒருவரையொருவர் திட்டிக்கொள்ளும் இருவர் பேசும் (தீய) சொற்கள் (அவற்றின் பாவம்), அவர்களில் எவர் முதலில் ஆரம்பித்தாரோ அவரையே சாரும்; பாதிக்கப்பட்டவர் வரம்பு மீறாதவரை!" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி)

حسن صحيح (الألباني)

425

وَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: أَتَدْرُونَ مَا الْعَضْهُ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: نَقْلُ الْحَدِيثِ مِنْ بَعْضِ النَّاسِ إِلَى بَعْضٍ، لِيُفْسِدُوا بَيْنَهُمْ.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்-அழ்ஹ் (கோள் சொல்லுதல்) என்றால் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?" அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கு அறிந்தவர்கள்" என்று கூறினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(அது) சிலரது பேச்சை வேறு சிலரிடம் (அவர்களுக்கிடையே) குழப்பத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக எடுத்துச் செல்வதாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

426

وَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا، وَلَا يَبْغِ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நீங்கள் பணிவாக இருக்க வேண்டும் என்றும், உங்களில் ஒருவருக்கொருவர் அநீதி இழைக்கவோ

(அல்லது அத்துமீறவோ) கூடாது என்றும் சர்வவல்லமையுள்ள அல்லாஹ் எனக்கு வஹீ (இறைச்செய்தி) அருளினான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الْمُسْتَبَّانِ شَيْطَانَانِ يَتَهَاتَرَانِ وَيَتَكَاذَبَانِ

ஒருவரை ஒருவர் ஏசித் திட்டுபவர்கள் இரண்டு ஷைத்தான்கள் ஆவர்; அவர்கள் ஒருவரையொருவர் பொய்யுரைத்து, இட்டுக்கட்டிப் பேசுவார்கள்.

427

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَرْزُوقٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِمْرَانُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ الشِّخِّيرِ، عَنْ عِيَاضِ بْنِ حِمَارٍ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، الرَّجُلُ يَسُبُّنِي؟ قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: الْمُسْتَبَّانِ شَيْطَانَانِ يَتَهَاتَرَانِ وَيَتَكَاذَبَانِ.

இயாத் இப்னு ஹிமார் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஒருவர் என்னைத் திட்டுகிறார்' என்று கூறினேன். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'ஒருவரையொருவர் திட்டிக்கொள்பவர்கள், ஒருவரையொருவர் பழித்துரைத்துக்கொண்டும், பொய்யுரைத்துக்கொண்டும் இருக்கும் இரு ஷைத்தான்கள் ஆவார்கள்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

428

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي قَالَ: حَدَّثَنِي إِبْرَاهِيمُ، عَنْ حَجَّاجِ بْنِ حَجَّاجٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللهِ، عَنْ عِيَاضِ بْنِ حِمَارٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ، وَلَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ رَجُلًا سَبَّنِي فِي مَلَأٍ هُمْ أَنْقَصُ مِنِّي، فَرَدَدْتُ عَلَيْهِ، هَلْ عَلَيَّ فِي ذَلِكَ جُنَاحٌ؟ قَالَ: الْمُسْتَبَّانِ شَيْطَانَانِ يَتَهَاتَرَانِ وَيَتَكَاذَبَانِ.

قَالَ عِيَاضٌ: وَكُنْتُ حَرْبًا لِرَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم فَأَهْدَيْتُ إِلَيْهِ نَاقَةً، قَبْلَ أَنْ أُسْلِمَ، فَلَمْ يَقْبَلْهَا وَقَالَ: إِنِّي أَكْرَهُ زَبْدَ الْمُشْرِكِينَ.

இயாத் இப்னு ஹிமார் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நீங்கள் பணிவாக நடக்க வேண்டும். அதனால் உங்களில் எவரும் மற்றவர் மீது அக்கிரமம் புரியக்கூடாது; மேலும், எவரும் மற்றவர் மீது பெருமை கொள்ளக்கூடாது என்று அல்லாஹ் எனக்கு வஹீ (இறைச்செய்தி) அறிவித்தான்.”
நான் கேட்டேன்: “அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னைவிடத் தகுதியில் குறைந்தவர்கள் உள்ள ஒரு சபையில், ஒரு மனிதன் என்னை இழிவாகப் பேசி, அதற்கு நானும் அவனுக்குப் பதிலடி கொடுத்தால் என் மீது குற்றம் ஏதுமிருக்குமா?”
அதற்கு அவர்கள், “பரஸ்பரம் ஏசிக்கொள்ளும் இருவரும் இரண்டு ஷைத்தான்கள் ஆவர்; அவர்கள் ஒருவரையொருவர் இழிவாகப் பேசிக்கொள்கிறார்கள்; ஒருவருக்கொருவர் பொய்கூறிக் கொள்கிறார்கள்” என்று பதிலளித்தார்கள்.
மேலும் இயாத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் (இஸ்லாத்தை ஏற்பதற்கு முன்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குப் பகையாளியாக இருந்தேன். நான் இஸ்லாத்தை ஏற்பதற்கு முன்னால் அவர்களுக்கு ஒரு பெண் ஒட்டகத்தை அன்பளிப்பாக வழங்கினேன். அவர்கள் அதை ஏற்கவில்லை. மேலும், ‘இணைவைப்பாளர்களின் அன்பளிப்பை நான் வெறுக்கிறேன்’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح, صحيح (الألباني)

بَابٌ سِبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ

ஒரு முஸ்லிமை ஏசுவது தவறான நடத்தையாகும்

429

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى قَالَ: أَخْبَرَنِي يَحْيَى بْنُ زَكَرِيَّا بْنِ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ زَكَرِيَّا، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سَعْدِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: سِبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ.

ஸஅத் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு முஸ்லிமைத் திட்டுவது பாவச்செயலாகும் (மார்க்க வரம்பை மீறுவதாகும்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

430

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سِنَانٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا فُلَيْحُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِلَالُ بْنُ عَلِيٍّ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم فَاحِشًا، وَلَا لَعَّانًا، وَلَا سَبَّابًا، كَانَ يَقُولُ عِنْدَ الْمَعْتَبَةِ: مَا لَهُ تَرِبَ جَبِينُهُ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கடுஞ்சொல் பேசுபவராகவோ, சபிப்பவராகவோ, தூற்றுபவராகவோ இருக்கவில்லை. அவர்கள் (யாரையாவது) கடிந்துகொள்ளும் சந்தர்ப்பத்தில், 'அவருக்கென்ன? அவரது நெற்றி புழுதி படட்டும்!' (இது ஒரு மென்மையான கடிந்துகொள்ளும் பாங்கு, அல்லது பணிவைக் குறிக்கும் ஒரு பிரார்த்தனை) என்று கூறுவார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

431

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ زُبَيْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: سِبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிமைத் திட்டுவது வரம்பு மீறுதலாகும்; அவருடன் சண்டையிடுவது இறைமறுப்பாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

432

حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، عَنِ الْحُسَيْنِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ يَعْمَرَ، أَنَّ أَبَا الْأَسْوَدِ الدِّيلِيَّ حَدَّثَهُ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا ذَرٍّ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى

اللهعليهوسلم يَقُولُ: لَا يَرْمِي رَجُلٌ رَجُلاً بِالْفُسُوقِ، وَلَا يَرْمِيهِ بِالْكُفْرِ، إِلَّا ارْتَدَّتْ عَلَيْهِ، إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبُهُ كَذَلِكَ.

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டதாக அறிவிக்கிறார்கள், "ஒரு மனிதர் இன்னொரு மனிதரை வரம்பு மீறியவர் (பாவம் செய்பவர்) என்றோ அல்லது இறைமறுப்பாளர் என்றோ குற்றம் சாட்டினால், அவர் குற்றம் சாட்டிய நபர் அவர் கூறியது போல இல்லையென்றால், அந்தக் குற்றச்சாட்டு (அதன் பாவம்) சாட்டியவர் மீதே திரும்பிவிடும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

433

وَبِالسَّنَدِ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، سَمِعَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَنِ ادَّعَى لِغَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ فَقَدْ كَفَرَ، وَمَنِ ادَّعَى قَوْمًا لَيْسَ هُوَ مِنْهُمْ فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ، وَمَنْ دَعَا رَجُلاً بِالْكُفْرِ، أَوْ قَالَ: عَدُوُّ اللهِ، وَلَيْسَ كَذَلِكَ إِلَّا حَارَتْ عَلَيْهِ.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற தாம் கேட்டதாக அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "ஒருவர், தன் தந்தை அல்லாத ஒருவரை, அறிந்து கொண்டே தன் தந்தை என்று உரிமை கொண்டாடினால், அவர் நிராகரித்துவிட்டார். தாம் சேராத ஒரு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் என ஒருவர் உரிமை கோரினால், அவர் நரகத்தில் தனது இடத்தை எடுத்துக் கொள்வார். ஒருவர் மற்றொரு மனிதரை நிராகரிப்பாளர் என்றோ, 'அல்லாஹ்வின் எதிரி,' என்றோ அழைத்து, அவர் அவ்வாறு இல்லாத பட்சத்தில், அது அவர் மீதே திரும்பிவிடும் (அதாவது, அந்தக் குற்றச்சாட்டு)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

434

حَدَّثَنَا عُمَرُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَدِيُّ بْنُ ثَابِتٍ قَالَ: سَمِعْتُ سُلَيْمَانَ بْنَ صُرَدٍ، رَجُلاً مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، قَالَ: اسْتَبَّ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَغَضِبَ أَحَدُهُمَا، فَاشْتَدَّ غَضَبُهُ حَتَّى انْتَفَخَ وَجْهُهُ وَتَغَيَّرَ، فَقَالَ

النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم : إِنِّي لأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ عَنْهُ الَّذِي يَجِدُ ، فَانْطَلَقَ إِلَيْهِ الرَّجُلُ ، فَأَخْبَرَهُ بِقَوْلِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم وَقَالَ : تَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ، وَقَالَ : أَتَرَى بِي بَأْسًا ، أَمَجْنُونٌ أَنَا ؟ اذْهَبْ .

நபியின் தோழர்களில் ஒருவரான சுலைமான் இப்னு ஸுரத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்களின் முன்னிலையில் இரண்டு பேர் ஒருவரையொருவர் திட்டிக்கொண்டனர். அவர்களில் ஒருவர் கோபமடைந்தார். அவரது கோபம் கடுமையாகி, அதனால் அவரது முகம் உப்பி, நிறம் மாறியது. நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக எனக்கு ஒரு வார்த்தை தெரியும்; அதை அவர் கூறினால், அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் (இந்தக் கோபம்) அவரை விட்டு அகன்றுவிடும்.' உடனே ஒரு மனிதர் அவரிடம் சென்று, நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதைத் தெரிவித்து, (அதாவது, கோபம் நீங்கச் செய்யும் வார்த்தை 'அஊது பில்லாஹி மினஷ் ஷைத்தானிர் ரஜீம்' என்பதைச் சொல்லி) 'விரட்டப்பட்ட ஷைத்தானிடமிருந்து அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுவீராக' என்று கூறினார். அதற்கு அவர், 'என்னிடம் ஏதேனும் கோளாறு இருப்பதாக நீ காண்கிறாயா? நான் என்ன பைத்தியமா? போய்விடு!' என்று கூறினார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

435

حَدَّثَنَا خَلاَّدُ بْنُ يَحْيَى ، قَالَ : حَدَّثَنَا سُفْيَانُ ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زِيَادٍ ، عَنْ عَمْرِو بْنِ سَلَمَةَ ، عَنْ عَبْدِ اللهِ قَالَ : مَا مِنْ مُسْلِمَيْنِ إِلاَّ بَيْنَهُمَا مِنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ سِتْرٌ ، فَإِذَا قَالَ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ كَلِمَةَ هَجْرٍ فَقَدْ خَرَقَ سِتْرَ اللهِ ، وَإِذَا قَالَ أَحَدُهُمَا لِلآخَرِ : أَنْتَ كَافِرٌ ، فَقَدْ كَفَرَ أَحَدُهُمَا .

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒவ்வொரு இரண்டு முஸ்லிம்களுக்கும் இடையில் எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்விடமிருந்து ஒரு திரை இருக்கிறது. அவர்களில் ஒருவர் தன் தோழரிடம் கடுமையான அல்லது வெறுக்கத்தக்க வார்த்தைகளைக் கூறும்போது, அவர் அல்லாஹ்வின் திரையைக் கிழித்துவிடுகிறார். அவர்களில் ஒருவர் மற்றவரிடம், 'நீ ஒரு காஃபிர்' என்று கூறினால், அப்போது அவ்விருவரில் ஒருவர் காஃபிராகி விடுகிறார் (அதாவது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் உண்மையில் காஃபிர் இல்லையென்றால், அந்த வார்த்தை குற்றம் சாட்டியவரையே சென்றடையும்)."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ مَنْ لَمْ يُوَاجِهِ النَّاسَ بِكَلاَمِهِ

நேரடியாக மக்களிடம் விஷயங்களைச் சொல்லாத ஒருவர்

436

حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُسْلِمٌ، عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: قَالَتْ عَائِشَةُ: صَنَعَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم شَيْئًا، فَرَخَّصَ فِيهِ، فَتَنَزَّهَ عَنْهُ قَوْمٌ، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَخَطَبَ، فَحَمِدَ اللَّهَ، ثُمَّ قَالَ: مَا بَالُ أَقْوَامٍ يَتَنَزَّهُونَ عَنِ الشَّيْءِ أَصْنَعُهُ؟ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَعْلَمُهُمْ بِاللَّهِ، وَأَشَدُّهُمْ لَهُ خَشْيَةً.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு காரியத்தைச் செய்து, அதில் ஒரு சலுகையை (அனுமதியை) வழங்கினார்கள். ஆனால் சிலர் அதைச் செய்வதிலிருந்து தவிர்ந்துகொண்டனர் (அதைச் செய்யாமல் விலகிக்கொண்டனர்). இது நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு எட்டியபோது, அவர்கள் ஒரு உரை நிகழ்த்தி அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் செய்யும் ஒரு காரியத்திலிருந்து தங்களைத் தவிர்ந்துகொள்ளும் (அதைச் செய்வதை விட விலகியிருப்பதுதான் இறையச்சம் என்று கருதும்) மக்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, அவர்களை விட நான் அல்லாஹ்வை நன்கு அறிந்தவன்; அவர்களை விட நான் அவனுக்கு அதிகம் அஞ்சுகிறேன்!"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

437

حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ سَلْمٍ الْعَلَوِيِّ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم قَلَّ مَا يُوَاجِهُ الرَّجُلَ بِشَيْءٍ يَكْرَهُهُ، فَدَخَلَ عَلَيْهِ يَوْمًا رَجُلٌ، وَعَلَيْهِ أَثَرُ صُفْرَةٍ، فَلَمَّا قَامَ قَالَ لأَصْحَابِهِ: لَوْ غَيَّرَ، أَوْ نَزَعَ، هَذِهِ الصُّفْرَةَ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள், ஒரு மனிதருக்குப் பிடிக்காத ஒன்றை அவரது முகத்திற்கு நேராக அரிதாகவே கூறுவார்கள். ஒரு நாள் ஒரு மனிதர், தன் மீது மஞ்சள் நிற (குங்குமப்பூவின்) தடயத்துடன் அவர்களிடம் வந்தார். அவர் எழுந்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் தம் தோழர்களிடம், 'இவர் இந்த மஞ்சளை மாற்றினால் - அல்லது நீக்கினால் - (நன்றாக இருக்குமே!)' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ مَنْ قَالَ لآخَرَ: يَا مُنَافِقُ، فِي تَأْوِيلٍ تَأَوَّلَهُ

நயவஞ்சகர் என்று குற்றம் சாட்டுவது மிகவும் கடுமையான குற்றச்சாட்டாகும். ஒருவர் மற்றொருவரை நயவஞ்சகர் என்று அழைக்கும்போது, அவர் அந்த நபரின் இஸ்லாமிய நம்பிக்கையை சந்தேகிக்கிறார் என்பதே அதன் பொருள். இது மிகவும் கவனமாக கையாளப்பட வேண்டிய விஷயமாகும். ஒருவரை நயவஞ்சகர் என்று குற்றம் சாட்டுவதற்கு முன், அந்த நபரின் செயல்கள் மற்றும் நோக்கங்களை நன்கு ஆராய வேண்டும். அவர்களின் நடத்தை உண்மையிலேயே நயவஞ்சகத்தனமானதா அல்லது வேறு காரணங்களால் விளக்கப்படலாமா என்பதை கவனமாக பரிசீலிக்க வேண்டும்.

438

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُصَيْنٌ، عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: بَعَثَنِي النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم وَالزُّبَيْرَ بْنَ الْعَوَّامِ، وَكِلاَنَا فَارِسٌ، فَقَالَ: انْطَلِقُوا حَتَّى تَبْلُغُوا رَوْضَةَ كَذَا وَكَذَا، وَبِهَا امْرَأَةٌ مَعَهَا كِتَابٌ مِنْ حَاطِبٍ إِلَى الْمُشْرِكِينَ، فَأْتُونِي بِهَا، فَوَافَيْنَاهَا تَسِيرُ عَلَى بَعِيرٍ لَهَا حَيْثُ وَصَفَ لَنَا النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، فَقُلْنَا: الْكِتَابُ الَّذِي مَعَكِ؟ قَالَتْ: مَا مَعِي كِتَابٌ، فَبَحَثْنَاهَا وَبَعِيرَهَا، فَقَالَ صَاحِبِي: مَا أَرَى، فَقُلْتُ: مَا كَذَبَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَأُجَرِّدَنَّكِ أَوْ لَتُخْرِجِنَّهُ، فَأَهْوَتْ بِيَدِهَا إِلَى حُجْزَتِهَا وَعَلَيْهَا إِزَارٌ صُوفٌ، فَأَخْرَجَتْ، فَأَتَيْنَا النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ عُمَرُ: خَانَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ، دَعْنِي أَضْرِبْ عُنُقَهُ، وَقَالَ: مَا حَمَلَكَ؟ فَقَالَ: مَا بِي إِلاَّ أَنْ أَكُونَ مُؤْمِنًا بِاللَّهِ، وَأَرَدْتُ أَنْ يَكُونَ لِي عِنْدَ الْقَوْمِ يَدٌ، قَالَ: صَدَقَ يَا عُمَرُ، أَوَلَيْسَ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا، لَعَلَّ اللَّهَ اطَّلَعَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ وَجَبَتْ لَكُمُ الْجَنَّةُ، فَدَمَعَتْ عَيْنَا عُمَرَ وَقَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ.

அலி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னையும், அஸ்-ஸுபைர் இப்னுல் அவ்வாம் அவர்களையும் (ஒரு பணிக்காக) அனுப்பினார்கள். நாங்கள் இருவரும் குதிரை வீரர்களாக இருந்தோம். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'நீங்கள் 'இன்ன'

இடத்திலுள்ள தோட்டத்திற்குச் செல்லுங்கள். அங்கே ஒரு பெண் இருக்கிறாள்; அவளிடம் ஹாதிப் (என்பவர்) இணைவைப்பவர்களுக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்று உள்ளது. அப்பெண்ணை என்னிடம் கொண்டு வாருங்கள்' என்று கூறினார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு வர்ணித்த இடத்திலேயே அப்பெண் தனது ஒட்டகத்தில் சென்று கொண்டிருப்பதை நாங்கள் கண்டடைந்தோம். நாங்கள் (அவளிடம்), 'உன்னிடம் உள்ள கடிதம் எங்கே?' என்று கேட்டோம். அவள், 'என்னிடம் எந்தக் கடிதமும் இல்லை' என்று கூறினாள். நாங்கள் அவளையும் அவளது ஒட்டகத்தையும் சோதனையிட்டோம். என் தோழர் (ஸுபைர்), 'எனக்கு (கடிதம்) தென்படவில்லை' என்று கூறினார்.

(அப்போது) நான், 'நபி (ஸல்) அவர்கள் பொய் சொல்ல மாட்டார்கள். என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! நீயாக அதை வெளியே எடுக்கிறாயா அல்லது (சோதனையிட) நான் உன் ஆடையைக் களையட்டுமா?' என்று கேட்டேன். அவள் ஒரு கம்பளி ஆடை (இஸார்) அணிந்திருந்தாள். அவள் தன் இடுப்புப் பகுதிக்குள் (கையை விட்டு) அதை வெளியே எடுத்தாள்.

நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தோம். உமர் (ரலி), '(ஹாதிப் ஆகிய) இவர் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும், நம்பிக்கையாளர்களுக்கும் துரோகம் செய்துவிட்டார்! என்னை விடுங்கள், நான் இவரின் கழுத்தை வெட்டுகிறேன்' என்று கூறினார்கள்.

நabi (ஸல்) அவர்கள் (ஹாதிபிடம்), 'உம்மை இவ்வாறு செய்யத் தூண்டியது எது?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை கொண்டவன் என்பதைத் தவிர (என் நிலையில்) வேறெந்த மாற்றமும் இல்லை; ஆனால், அந்த மக்களிடம் (குறைஷிகளிடம்) எனக்கு ஒரு செல்வாக்கு இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினேன்' என்று கூறினார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், 'உமரே! அவர் உண்மை உரைத்தார். அவர் பத்ருப் போரில் கலந்து கொண்டவர் அல்லவா? ஒருவேளை அல்லாஹ் (பத்ரு வீரர்களான) அவர்களைப் பார்த்து, "நீங்கள் விரும்பியதைச் செய்யுங்கள்; உங்களுக்கு சொர்க்கம் உறுதியாகிவிட்டது" என்று கூறியிருக்கலாம்' என்று கூறினார்கள். இதைக் கேட்டதும் உமர் (ரலி) அவர்களின் கண்கள் கலங்கின. 'அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கறிந்தவர்கள்' என்று அவர் கூறினார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ مَنْ قَالَ لِأَخِيهِ: يَا كَافِرُ

யாரேனும் தனது சகோதரரை காஃபிர் (நிராகரிப்பாளர்) என்று அழைத்தால்

439

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: أَيُّمَا رَجُلٌ قَالَ لأَخِيهِ: كَافِرٌ، فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدُهُمَا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒருவர் தன் சகோதரரிடம், 'நீர் ஒரு காஃபிர்' என்று கூறினால், அது அவ்விருவரில் ஒருவரிடம் திரும்பிவிடும் (அதாவது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் காஃபிர் இல்லையென்றால், குற்றம் சாட்டியவர் காஃபிர் என்ற பாவத்தைச் சுமப்பார்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

440

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، أَنَّ نَافِعًا حَدَّثَهُ، أَنَّ عَبْدَ اللهِ بْنَ عُمَرَ أَخْبَرَهُ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا قَالَ لِلآخَرِ: كَافِرٌ، فَقَدْ كَفَرَ أَحَدُهُمَا، إِنْ كَانَ الَّذِي قَالَ لَهُ كَافِرًا فَقَدْ صَدَقَ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ كَمَا قَالَ لَهُ فَقَدْ بَاءَ الَّذِي قَالَ لَهُ بِالْكُفْرِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒருவர் மற்றொருவரை, 'காஃபிரே!' என்று கூறினால், அவர்களில் ஒருவர் காஃபிராகிவிடுகிறார். அவர் யாரிடம் கூறினாரோ அவர் காஃபிராக இருந்தால், அவர் உண்மையையே பேசியுள்ளார். அவ்வாறு இல்லையெனில், கூறியவர் மீதே அந்த இறைமறுப்பு திரும்பிவிடுகிறது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ شَمَاتَةِ الأعداء

எதிரிகளின் மகிழ்ச்சி

441

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ سُمَيٍّ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ

النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَتَعَوَّذُ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الأعداء.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், விதியின் தீமையிலிருந்தும் (அதாவது, அல்லாஹ் விதித்த ஒன்றின் விரும்பத்தகாத விளைவுகளிலிருந்தும்), எதிரிகள் (தமக்கு ஏற்படும் துன்பத்தைக் கண்டு) கேலி செய்வதிலிருந்தும் (அல்லது மகிழ்ச்சியடைவதிலிருந்தும்) பாதுகாப்புத் தேடுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

25. كتاب السَّرَفِ فِي الْبِنَاءِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

25. விரயம்

بَابُ السَّرَفِ فِي الْمَالِ

சொத்தில் விரயம்

442

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَالِكٌ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَرْضَى لَكُمْ ثَلَاثًا، وَيَسْخَطُ لَكُمْ ثَلَاثًا، يَرْضَى لَكُمْ: أَنْ تَعْبُدُوهُ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَأَنْ تَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللهِ جَمِيعًا، وَأَنْ تَنَاصَحُوا مَنْ وَلَّاهُ اللَّهُ أَمْرَكُمْ، وَيَكْرَهُ لَكُمْ: قِيلَ وَقَالَ، وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ، وَإِضَاعَةَ الْمَالِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மூன்று விஷயங்களில் உங்களுக்காக அல்லாஹ் மகிழ்ச்சியடைகிறான், மேலும் மூன்று விஷயங்களில் உங்களுக்காக அவன் கோபமடைகிறான். நீங்கள் அவனை வணங்குவதிலும், அவனுக்கு எதையும் இணையாக்காமல் இருப்பதிலும், நீங்கள் அனைவரும் அல்லாஹ்வின் கயிற்றைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்வதிலும், உங்கள் மீது அல்லாஹ் அதிகாரம் வழங்கியவர்களுக்கு நீங்கள் நல் உபதேசம் செய்வதிலும் அவன் மகிழ்ச்சியடைகிறான். (அர்த்தமற்ற) வீண் பேச்சுகளிலும் (வதந்திகள் பரப்பப்படுவதிலும்), (தேவையற்ற அல்லது பயனற்ற) அதிகமாகக் கேள்வி கேட்பதிலும், (அநாவசியமாக அல்லது தவறான வழிகளில்) செல்வத்தை வீணாக்குவதிலும் அவன் வெறுப்படைகிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

443

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ زَكَرِيَّا، عَنْ عَمْرِو بْنِ قَيْسٍ الْمُلَائِيِّ، عَنِ الْمِنْهَالِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: {وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ}، قَالَ: فِي غَيْرِ إِسْرَافٍ، ولا تَقْتِيرٍ.

சர்வவல்லமையுள்ள அல்லாஹ்வின் திருவசனமான, "நீங்கள் செலவு செய்யும் எதற்கும் அவன் பகரமாகத் தருவான்; மேலும், அவனே வழங்குவோரில் சிறந்தவன்." (திருக்குர்ஆன் 34:39) என்பதற்கு விளக்கமளிக்கையில், இப்னு அப்பாஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள், "வீண் விரயமோ அல்லது கஞ்சத்தனமோ இல்லாமல் (செலவு செய்ய வேண்டும்)" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الْمُبَذِّرِينَ

வீண்விரயம் செய்பவர்கள்

444

حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ سَلَمَةَ، عَنْ مُسْلِمٍ الْبَطِينِ، عَنْ أَبِي الْعُبَيْدَيْنِ قَالَ: سَأَلْتُ عَبْدَ اللهِ عَنِ الْمُبَذِّرِينَ، قَالَ: الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي غَيْرِ حَقٍّ.

அபுல் உபைய்தைன் கூறினார்கள்: நான் அப்துல்லாஹ் (இப்னு மஸ்ஊத் ரழி) அவர்களிடம் வீண்விரயம் செய்பவர்களைப் பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'அவர்கள் தகுதியில்லாதவற்றில் (அல்லது நியாயமற்ற வழிகளில்) செலவு செய்பவர்கள்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

445

حَدَّثَنَا عَارِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُصَيْنٌ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: {الْمُبَذِّرِينَ}، قَالَ: الْمُبَذِّرِينَ فِي غَيْرِ حَقٍّ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "{அல்-முபத்திரீன்} (விரயம் செய்பவர்கள்) என்பவர்கள், தவறான வழியில் விரயம் செய்பவர்களே ஆவர்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ إِصْلاحِ الْمَنَازِلِ

வீடுகளை மேம்படுத்துதல்

446

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عَجْلانَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كَانَ عُمَرُ يَقُولُ عَلَى الْمِنْبَرِ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَصْلِحُوا عَلَيْكُمْ مَثَاوِيكُمْ، وَأَخِيفُوا هَذِهِ الْجِنَّانَ قَبْلَ أَنْ تُخِيفَكُمْ، فَإِنَّهُ لَنْ يَبْدُوَ لَكُمْ مُسْلِمُوهَا، وَإِنَّا وَاللَّهِ مَا سَالَمْنَاهُنَّ مُنْذُ عَادَيْنَاهُنَّ.

ஸைத் இப்னு அஸ்லம் அவர்கள் தனது தந்தையிடமிருந்து அறிவித்தார்கள், உமர் (ரழி) அவர்கள் மிம்பரின் மீது நின்று கூறுவார்கள், "ஓ மக்களே! உங்கள் வசிப்பிடங்களை (வீடுகளை) சீர்படுத்துங்கள். மேலும், இந்த ஜின்கள் (பாம்புகளின் உருவில் தோன்றும் ஜின்கள்) உங்களை அச்சுறுத்துவதற்கு முன்பு அவற்றை நீங்கள் அச்சுறுத்துங்கள். ஏனெனில், அவற்றில் முஸ்லிமானவை உங்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரியாது (அடையாளம் காணப்படாது). மேலும், அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, நாம் அவற்றை எதிரிகளாகக் கருதியதிலிருந்து அவற்றுடன் சமாதானம் செய்துகொள்ளவில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : அறிவிப்பாளர் தொடர் ஹஸனானது, அதன் கடைசிப் பகுதி மர்ஃபூஃ ஆக ஸஹீஹானது (அல்பானி)

حسن الإسناد، والجملة الأخيرة منه صحت مرفوعة (الألباني)

بَابُ النَّفَقَةِ فِي الْبِنَاءِ

கட்டிடச் செலவுகள்

447

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ حَارِثَةَ بْنِ مُضَرِّبٍ، عَنْ خَبَّابٍ قَالَ: إِنَّ الرَّجُلَ لَيُؤْجَرُ فِي كُلِّ شَيْءٍ، إِلا الْبِنَاءَ.

கப்பாப் (ரழி) கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக மனிதன் (தான் செலவிடும்) எல்லாவற்றிற்கும் நன்மையளிக்கப்படுகிறான், கட்டிடத்தைத் தவிர (அதாவது தேவைக்கு அதிகமான ஆடம்பரக் கட்டிடங்களை இது குறிக்கும்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ عَمَلِ الرَّجُلِ مَعَ عُمَّالِهِ

தனது வேலையாட்களுடன் ஒரு மனிதன் நடந்து கொள்ளும் விதம்.

448

حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصِ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ وَهْبٍ الطَّائِفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا غُطَيْفُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ، أَنَّ نَافِعَ بْنَ عَاصِمٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ اللهِ بْنَ عَمْرٍو قَالَ لِابْنِ أَخٍ لَهُ خَرَجَ مِنَ الْوَهْطِ: أَيَعْمَلُ عُمَّالُكَ؟ قَالَ: لَا أَدْرِي، قَالَ: أَمَا لَوْ كُنْتَ ثَقَفِيًّا لَعَلِمْتَ مَا يَعْمَلُ عُمَّالُكَ، ثُمَّ الْتَفَتَ إِلَيْنَا فَقَالَ: إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا عَمِلَ مَعَ عُمَّالِهِ فِي دَارِهِ، وَقَالَ أَبُو عَاصِمٍ مَرَّةً: فِي مَالِهِ، كَانَ عَامِلاً مِنْ عُمَّالِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள், 'அல்-வஹ்த்' (எனும் தோட்டம்/பண்ணை)யிலிருந்து வெளியே வந்த தம் சகோதரரின் மகனிடம், "உன்னுடைய வேலையாட்கள் வேலை செய்கிறார்களா?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "எனக்குத் தெரியாது," என்று பதிலளித்தார். அதற்கு அவர்கள், "நீ (நிர்வாகத் திறமைமிக்க) தகீஃப் குலத்தவனாக இருந்திருந்தால், உன்னுடைய வேலையாட்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை அறிந்திருப்பாய்," என்று கூறினார்கள். பிறகு அவர்கள் எங்களை நோக்கித் திரும்பி, "நிச்சயமாக ஒரு மனிதன் தன் வீட்டில் தன் வேலையாட்களுடன் (சேர்ந்து) வேலை செய்யும் போது —அபூ ஆஸிம் அவர்கள் ஒருமுறை, 'தன்னுடைய சொத்தில்' என்று கூறினார்கள்— அவன் கண்ணியமிக்க அல்லாஹ்வின் வேலையாட்களில் ஒருவனாகி விடுகிறான்," என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ التَّطَاوُلِ فِي الْبُنْيَانِ

கட்டிடங்களை உயரமாக்குதல்

449

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ، حَدَّثَنِي ابْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لاَ تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَتَطَاوَلَ النَّاسُ فِي الْبُنْيَانِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்கள் கட்டிடங்களை (அளவுக்கு அதிகமாக) உயரமாகக் கட்டுவதில் ஒருவருக்கொருவர் போட்டியிடும் வரை யுகமுடிவு நாள் வராது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

450

أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُرَيْثُ بْنُ السَّائِبِ قَالَ: سَمِعْتُ الْحَسَنَ يَقُولُ: كُنْتُ أَدْخُلُ بُيُوتَ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فِي خِلاَفَةِ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ فَأَتَنَاوَلُ سُقُفَهَا بِيَدِي.

அல்-ஹஸன் (ரஹ்) கூறினார்கள்: “நான் உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களின் கிலாஃபத்தின் போது, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியரின் (ரழி) வீடுகளுக்குள் சென்று வந்தேன்; அப்போது அவற்றின் கூரைகளை என் கையாலேயே தொட முடிந்தது (இது அவர்களின் வீடுகளின் எளிமையையும், கூரைகளின் தாழ்வையும் குறிக்கிறது).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

451

وَبِالسَّنَدِ عَنْ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا دَاوُدُ بْنُ قَيْسٍ قَالَ: رَأَيْتُ الْحُجُرَاتِ مِنْ جَرِيدِ النَّخْلِ مُغْشِيًّا مِنْ خَارِجٍ بِمُسُوحِ الشَّعْرِ، وَأَظُنُّ عَرْضَ الْبَيْتِ مِنْ بَابِ الْحُجْرَةِ إِلَى بَابِ الْبَيْتِ نَحْوًا

مِنْ سِتٍّ أَوْ سَبْعِ أَذْرُعٍ، وَأَحْزِرُ الْبَيْتَ الدَّاخِلَ عَشْرَ أَذْرُعٍ، وَأَظُنُّ سُمْكَهُ بَيْنَ الثَّمَانِ وَالسَّبْعِ نَحْوَ ذَلِكَ، وَوَقَفْتُ عِنْدَ بَابِ عَائِشَةَ فَإِذَا هُوَ مُسْتَقْبِلُ الْمَغْرِبِ.

தாவூத் இப்னு கைஸ் கூறினார்கள்: "அந்த அறைகள் பேரீச்ச மட்டைகளால் செய்யப்பட்டு, வெளிப்புறத்தில் முடியால் ஆன துணியால் மூடப்பட்டிருப்பதை நான் கண்டேன். அறையின் வாசலிலிருந்து (முழு) வீட்டின் வாசல் வரையிலான (அந்த) வீட்டின் அகலம் சுமார் ஆறு அல்லது ஏழு முழம் இருந்ததாக நான் நினைக்கிறேன். (முழு) வீட்டின் உட்பகுதி (நீளத்தில்) பத்து முழம் இருந்ததாக நான் மதிப்பிடுகிறேன். அதன் கூரையின் உயரம் ஏழுக்கும் எட்டுக்கும் இடையில், அல்லது ஏறக்குறைய அந்த அளவில் இருந்ததாக நான் நினைக்கிறேன். ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் வாசல் மேற்கு திசையை நோக்கியிருந்த நிலையில் நான் அங்கு நின்றேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

452

وَبِالسَّنَدِ عَنْ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ مَسْعَدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ الرُّومِيِّ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى أُمِّ طَلْقٍ فَقُلْتُ: مَا أَقْصَرَ سَقْفَ بَيْتِكِ هَذَا؟ قَالَتْ: يَا بُنَيَّ إِنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَتَبَ إِلَى عُمَّالِهِ: أَنْ لَا تُطِيلُوا بِنَاءَكُمْ، فَإِنَّهُ مِنْ شَرِّ أَيَّامِكُمْ.

அப்துல்லாஹ் அர்-ரூமி கூறினார்கள்: 'நான் உம்மு தல்க் (ரழி) அவர்களைச் சந்தித்து, 'உங்கள் அறையின் கூரை எவ்வளவு தாழ்வாக இருக்கிறது!' என்று ஆச்சரியத்துடன் கூறியபோது, அவர்கள், 'என் மகனே, அமீருல் மூஃமினீன் உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், தங்களின் ஆளுநர்களுக்கு இவ்வாறு எழுதினார்கள்: "உங்கள் கட்டிடங்களை உயரமாகக் கட்டாதீர்கள். ஏனெனில், அது உங்களின் நாட்களின் தீமைகளில் ஒன்றாகும் (அதாவது, ஆடம்பரமான உலகப் பற்றுக்கு இட்டுச்செல்லும் ஒரு தீய செயல் அல்லது தீய காலத்தின் அடையாளம்)." என்று பதிலளித்தார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ مَنْ بَنَى

கட்டி எழுப்பியவர்

453

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرُ بْنُ حَازِمٍ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ سَلاَّمِ بْنِ شُرَحْبِيلَ، عَنْ حَبَّةَ بْنِ خَالِدٍ، وَسَوَاءِ بْنِ خَالِدٍ، أَنَّهُمَا أَتَيَا النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ يُعَالِجُ حَائِطًا أَوْ بِنَاءً لَهُ، فَأَعَانَاهُ.

ஹப்பா இப்னு காலித் (ரழி) அவர்களும், ஸவா இப்னு காலித் (ரழி) அவர்களும், நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களுடைய ஒரு சுவரையோ அல்லது ஒரு கட்டிடத்தையோ (கட்டுமான அல்லது பழுதுபார்க்கும்) வேலை செய்துகொண்டிருந்தபோது, அவர்களிடம் வந்து அவருக்கு உதவினார்கள் என அறிவிக்கப்படுகிறது.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

454

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى خَبَّابٍ نَعُودُهُ، وَقَدِ اكْتَوَى سَبْعَ كَيَّاتٍ، فَقَالَ: إِنَّ أَصْحَابَنَا الَّذِينَ سَلَفُوا مَضَوْا وَلَمْ تُنْقِصْهُمُ الدُّنْيَا، وَإِنَّا أَصَبْنَا مَا لاَ نَجِدُ لَهُ مَوْضِعًا إِلاَّ التُّرَابَ، وَلَوْلاَ أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم نَهَانَا أَنْ نَدْعُوَ بِالْمَوْتِ لَدَعَوْتُ بِهِ.

கய்ஸ் இப்னு அபீ ஹாஸிம் அவர்கள் கூறினார்கள்:
“நாங்கள் கப்பாப் (ரழி) அவர்களின் உடல் நலம் விசாரிக்கச் சென்றோம். அவர் ஏழு முறை சூடுபோட்டிருந்தார். அப்போது அவர் கூறினார்: ‘நமக்கு முன் சென்ற நம் தோழர்கள் சென்றுவிட்டார்கள்; இந்த உலகம் அவர்களுக்கு(ரிய நற்கூலியில்) எந்தக் குறைவும் ஏற்படுத்தவில்லை. ஆனால் நாங்களோ (அதிகமான உலகச் செல்வத்தை) அடைந்துள்ளோம்; அதை (மரணத்திற்குப் பின்) வைப்பதற்கு மண்ணைத் தவிர வேறு இடத்தைக் காணவில்லை. மரணத்திற்காகப் பிரார்த்திப்பதை நபி (ஸல்) அவர்கள் நமக்குத் தடை செய்யாதிருந்திருந்தால், நான் அதற்காகப் பிரார்த்தித்திருப்பேன்.’”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

455

ثُمَّ أَتَيْنَاهُ مَرَّةً أُخْرَى، وَهُوَ يَبْنِي حَائِطًا لَهُ، فَقَالَ: إِنَّ الْمُسْلِمَ يُؤْجَرُ فِي كُلِّ شَيْءٍ يُنْفِقُهُ إِلاَّ فِي شَيْءٍ يَجْعَلُهُ فِي التُّرَابِ.

பின்னர் நாங்கள், தமக்காக ஒரு சுவரைக் கட்டிக்கொண்டிருந்த அவரிடம் மற்றொரு முறை சென்றோம். அப்போது அவர் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக ஒரு முஸ்லிம் செலவு செய்யும் எல்லாவற்றிற்கும் நற்கூலி வழங்கப்படுகிறார்; அவர் மண்ணில் இடுவதைத் தவிர (அதாவது, தனது சொந்த கட்டிடத்திற்காக செலவழிக்கும் கட்டுமானப் பொருட்களைத் தவிர).'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

456

حَدَّثَنَا عُمَرُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو السَّفَرِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، وَأَنَا أُصْلِحُ خُصًّا لَنَا، فَقَالَ: مَا هَذَا؟ قُلْتُ: أُصْلِحُ خُصَّنَا يَا رَسُولَ اللهِ، فَقَالَ: الأَمْرُ أَسْرَعُ مِنْ ذَلِكَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு குடிசையை நான் சரிசெய்துகொண்டிருந்தபோது நபி (ஸல்) அவர்கள் அவ்வழியே கடந்து சென்றார்கள். அவர்கள், 'இது என்ன?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், 'இறைத்தூதர் அவர்களே! எங்கள் குடிசையைச் சரிசெய்கிறேன்' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'காரியம் இதை விட மிகவும் விரைவானது (மரணமோ அல்லது மறுமை நாளோ இதை விட மிக விரைவாக வந்துவிடும், எனவே இவ்வுலக வாழ்வின் மீது அதிக கவனம் செலுத்துவதை விட மறுமைக்குத் தயாராவதே முக்கியம்)' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الْمَسْكَنِ الْوَاسِعِ

விசாலமான வீடு

457

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ وَقَبِيصَةُ قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ خَمِيلٍ، عَنْ نَافِعِ بْنِ عَبْدِ الْحَارِثِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مِنْ سَعَادَةِ الْمَرْءِ الْمَسْكَنُ الْوَاسِعُ، وَالْجَارُ الصَّالِحُ، وَالْمَرْكَبُ الْهَنِيءُ.

நாஃபிஉ இப்னு அல்-ஹாரித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு மனிதனின் மகிழ்ச்சியின் ஒரு பகுதி விசாலமான இல்லம், நல்ல அண்டை வீட்டார், மற்றும் சுகமான வாகனம் ஆகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنِ اتَّخَذَ الْغُرَفَ

மேல் அறைகள் வைத்திருப்பவரின் பாடம்

458

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا الضَّحَّاكُ بْنُ نِبْرَاسٍ أَبُو الْحَسَنِ، عَنْ ثَابِتٍ، أَنَّهُ كَانَ مَعَ أَنَسٍ بِالزَّاوِيَةِ فَوْقَ غُرْفَةٍ لَهُ، فَسَمِعَ الأَذَانَ، فَنَزَلَ وَنَزَلْتُ، فَقَارَبَ فِي الْخُطَا فَقَالَ: كُنْتُ مَعَ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ فَمَشَى بِي هَذِهِ الْمِشْيَةَ وَقَالَ: أَتَدْرِي لِمَ فَعَلْتُ بِكَ؟ فَإِنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم مَشَى بِي هَذِهِ الْمِشْيَةَ وَقَالَ: أَتَدْرِي لِمَ مَشَيْتُ بِكَ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: لِيَكْثُرَ عَدَدُ خُطَانَا فِي طَلَبِ الصَّلاَةِ.

தாபித் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
"நான் அனஸ் (ரலி) அவர்களுடன் 'அஸ்-ஸாவியா' எனும் இடத்தில் அவர்களுக்குரிய ஓர் அறைக்கு மேலே இருந்தேன். அப்போது அவர் அதான் ஒலியைச் செவியுற்றார். உடனே அவர் கீழே இறங்கினார்; நானும் இறங்கினேன். (பள்ளிவாசலை நோக்கிச் செல்லும்போது) அவர் காலடிகளை நெருக்கமாக வைத்து (சிறுசிறு அடிகளாக) நடந்தார். பிறகு அவர் (என்னிடம்) கூறினார்: 'நான் ஸைத் பின் தாபித் (ரலி) அவர்களுடன் இருந்தேன். அவர் என்னுடன் இதே போன்றுதான் நடந்து சென்றார். மேலும் அவர் (என்னிடம்), "நான் ஏன் உங்களிடம் இவ்வாறு செய்தேன் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார். (பிறகு அவரே விளக்கமளித்து,) "நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னுடன் இதே போன்றுதான் நடந்து சென்றார்கள். மேலும் அவர்கள் (என்னிடம்), 'நான் ஏன் உங்களுடன் இவ்வாறு நடந்தேன் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான் (ஸைத்),

'அல்லாஹ்வும் அவனது தூதருமே நன்கறிந்தவர்கள்' என்று பதிலளித்தேன். அதற்கு அவர்கள், 'தொழுகையைத் தேடிச் செல்வதில் நமது காலடிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாவதற்காகத்தான்' என்று கூறினார்கள்" என்று (அனஸ் ரலி அவர்கள் ஸைத் ரலி அவர்களின் கூற்றை) கூறினார்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

بَابُ نَقْشِ الْبُنْيَانِ

கட்டிடங்களை வர்ணம் பூசுதல்

459

حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي الْفُدَيْكِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ أَبِي يَحْيَى، عَنِ ابْنِ أَبِي هِنْدَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَبْنِيَ النَّاسُ بُيُوتًا، يُشَبِّهُونَهَا بِالْمَرَاحِلِ.

قَالَ إِبْرَاهِيمُ: يَعْنِي الثِّيَابَ الْمُخَطَّطَةَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்கள் வீடுகளைக் கட்டும் வரை இறுதி நேரம் ஏற்படாது, அவற்றை (யமன் நாட்டு) வரிகளுடைய ஆடைகளைப் போன்று ஆக்குவார்கள்."
இப்ராஹீம் கூறினார்கள்: அதாவது வரிகளுடைய ஆடைகள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

460

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عُمَيْرٍ، عَنْ وَرَّادٍ كَاتِبِ الْمُغِيرَةِ قَالَ: كَتَبَ مُعَاوِيَةُ إِلَى الْمُغِيرَةِ: اكْتُبْ إِلَيَّ مَا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَكَتَبَ إِلَيْهِ: إِنَّ نَبِيَّ اللهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَقُولُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ، وَكَتَبَ إِلَيْهِ: إِنَّهُ كَانَ يَنْهَى عَنْ قِيلَ

وَقَالَ، وَكَثْرَةِ السُّؤَالِ، وَإِضَاعَةِ الْمَالِ. وَكَانَ يَنْهَى عَنْ عُقُوقِ الأُمَّهَاتِ، وَوَأْدِ الْبَنَاتِ، وَمَنْعٍ وَهَاتِ.

அல்-முஃகீரா பின் ஷுஅபா (ரலி) அவர்களின் எழுத்தர் வர்ராத் (ரஹ்) கூறியதாவது:

முஆவியா (ரலி) அவர்கள் அல்-முஃகீரா (ரலி) அவர்களுக்கு, “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து தாங்கள் செவியுற்றதை எனக்கு எழுதி அனுப்புங்கள்” என்று (கடிதம்) எழுதினார்கள். அதற்கு அல்-முஃகீரா (ரலி) அவர்கள் (பதிலளித்து) எழுதினார்கள்:

“நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு தொழுகையின் முடிவிலும் பின்வருமாறு கூறுவார்கள்:

‘லா இலாஹ இல்லல்லாஹு வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு, லஹுல் முல்க்கு வலஹுல் ஹம்து, வஹுவ அலா குல்லி ஷையின் கதீர். அல்லாஹும்ம லா மானிஅ லிமா அஃத்தைத்த, வலா முஃத்திய லிமா மனஃத்த, வலா யன்ஃபவு தல்ஜத்தி மின்கல் ஜத்.’

(பொருள்: அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் வேறு யாருமில்லை. அவன் தனித்தவன்; அவனுக்கு இணையானவர் எவருமில்லை. ஆட்சியதிகாரம் அவனுக்கே உரியது; புகழனைத்தும் அவனுக்கே உரியது. அவன் அனைத்துப் பொருட்களின் மீதும் ஆற்றல் உள்ளவன். யா அல்லாஹ்! நீ கொடுப்பதைத் தடுப்பவர் எவருமில்லை; நீ தடுத்ததைக் கொடுப்பவர் எவருமில்லை. செல்வம் உடைய எவருக்கும், உன்னிடம் (அவரது) செல்வம் பயனளிக்காது (உனது நாட்டத்தையோ, தண்டனையையோ தடுக்காது).)

மேலும் அவர் அவருக்கு எழுதினார்கள்: ‘வீண் பேச்சுக்கள் பேசுவது, அதிகமாகக் கேள்விகள் கேட்பது, செல்வத்தை வீணாக்குவது ஆகியவற்றை நபி (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்தார்கள். அன்னையருக்கு மாறு செய்வதையும், பெண் குழந்தைகளை உயிருடன் புதைப்பதையும், (கட்டாயம் கொடுக்க வேண்டியதைத்) தர மறுப்பதையும், (தகுதியற்றதைப் பிறரிடம்) கேட்பதையும் அவர்கள் தடை செய்தார்கள்.’”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

461

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذِئْبٍ، عَنْ سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: لَنْ يُنَجِّيَ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلٌ، قَالُوا: وَلا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: وَلا أَنَا،

إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِرَحْمَةٍ، فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَاغْدُوا وَرُوحُوا، وَشَيْءٌ مِنَ الدُّلْجَةِ، وَالْقَصْدَ الْقَصْدَ تَبْلُغُوا.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் எவரையும் அவரது செயல் (மட்டும்) ஈடேற்றாது."
(தோழர்கள்,) "அல்லாஹ்வின் தூதரே! உங்களையுமாவா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "என்னையும்தான்; அல்லாஹ் தனது அருளால் என்னைச் சூழ்ந்து கொண்டால் தவிர. ஆகவே, நீங்கள் நேர்மையாக நடங்கள்; (பூரணத்துவத்தை) நெருங்கிச் செயல்படுங்கள்; காலையிலும், மாலையிலும், இரவின் ஒரு பகுதியிலும் (நற்காரியங்களில்) ஈடுபடுங்கள். நடுநிலையைக் கடைப்பிடியுங்கள்! நடுநிலையைக் கடைப்பிடியுங்கள்! (அப்போதுதான்) நீங்கள் (உங்கள் இலக்கை) அடைவீர்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

26. كتاب الرِّفْقِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

26. கருணை

462

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَتْ: دَخَلَ رَهْطٌ مِنَ الْيَهُودِ عَلَى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالُوا: السَّامُ عَلَيْكُمْ، قَالَتْ عَائِشَةُ فَفَهِمْتُهَا فَقُلْتُ: عَلَيْكُمُ السَّامُ وَاللَّعْنَةُ، قَالَتْ: فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَهْلاً يَا عَائِشَةُ، إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الرِّفْقَ فِي الأَمْرِ كُلِّهِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَوَلَمْ تَسْمَعْ مَا قَالُوا؟ قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: قَدْ قُلْتُ: وَعَلَيْكُمْ.

நபியவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யூதர்களில் ஒரு குழுவினர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'அஸ்ஸாமு அலைக்கும்' (உங்களுக்கு மரணம் உண்டாகட்டும்) என்று கூறினர்."
ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அதைப் புரிந்துகொண்டு, 'அலைக்குமுஸ் ஸாமு வல் லஅனா' (உங்கள் மீது மரணமும் சாபமும் உண்டாகட்டும்!) என்று கூறினேன்."
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஆயிஷாவே! நிதானம்! நிச்சயமாக அல்லாஹ் எல்லா விஷயங்களிலும் மென்மையை விரும்புகிறான்" என்று கூறினார்கள்.
நான், "அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்று நீங்கள் கேட்கவில்லையா?" என்று கேட்டேன்.
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நான் ஏற்கனவே, 'வ அலைக்கும்' (உங்கள் மீதும் அவ்வாறே) என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

463

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ تَمِيمِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ هِلاَلٍ، عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَنْ يُحْرَمُ الرِّفْقَ يُحْرَمُ الْخَيْرَ.

ஜரீர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "எவர் மென்மை (அதாவது, கனிவு, சாந்தம், இரக்கம்) மறுக்கப்பட்டாரோ, அவர் நன்மை (அனைத்து வகையான நன்மைகளும்) மறுக்கப்பட்டவராவார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح, صحيح (الألباني)

464

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرٍو، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ يَعْلَى بْنِ مَمْلَكٍ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ أُعْطِيَ حَظَّهُ مِنَ الرِّفْقِ فَقَدْ أُعْطِيَ حَظَّهُ مِنَ الْخَيْرِ، وَمَنْ حُرِمَ حَظَّهُ مِنَ الرِّفْقِ، فَقَدْ حُرِمَ حَظَّهُ مِنَ الْخَيْرِ، أَثْقَلُ شَيْءٍ فِي مِيزَانِ الْمُؤْمِنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَإِنَّ اللَّهَ لَيُبْغِضُ الْفَاحِشَ الْبَذِيَّ.

அபுத்தர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவருக்கு மென்மை (மற்றும் கனிவு) வழங்கப்பட்டுள்ளதோ, அவருக்கு நன்மையின் பங்கு வழங்கப்பட்டுவிட்டது. எவருக்கு மென்மை (மற்றும் கனிவு) மறுக்கப்படுகிறதோ, அவருக்கு நன்மையின் பங்கு மறுக்கப்பட்டுவிட்டது. மறுமை நாளில் ஓர் இறைநம்பிக்கையாளரின் தராசில் நற்குணமே மிகவும் கனமானதாக இருக்கும். நிச்சயமாக அல்லாஹ் மானக்கேடான (செயல்களில் ஈடுபடுபவரையும்) மற்றும் இழிவான வார்த்தைகளைப் பேசுபவரையும் வெறுக்கிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

465

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ عَبْدِ الْوَهَّابِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو بَكْرِ بْنُ نَافِعٍ وَاسْمُهُ أَبُو بَكْرٍ مَوْلَى زَيْدِ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ: سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ قَالَتْ عَمْرَةُ: قَالَتْ عَائِشَةُ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: أَقِيلُوا ذَوِي الْهَيْئَاتِ عَثَرَاتِهِمْ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள், "நற்குணமுடையவர்களின் (அதாவது, பொதுவாக நல்லொழுக்கத்துடன் வாழ்பவர்களின்) சறுக்கல்களை (அவர்கள் தவறுதலாகச் செய்யும் பிழைகளை) மன்னியுங்கள்" என்று கூறியதாக அறிவித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

466

حَدَّثَنَا الْغُدَانِيُّ أَحْمَدُ بْنُ عُبَيْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا كَثِيرُ بْنُ أَبِي كَثِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتٌ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا يَكُونُ الْخُرْقُ فِي شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ، وَإِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எந்தவொரு காரியத்திலும் முரட்டுத்தனம் (அல்லது மென்மையின்மை, அறிவின்மை) இருந்தால், அது அதனை இழிவுபடுத்திவிடும் (அல்லது அதன் அழகைக் கெடுத்துவிடும்). நிச்சயமாக அல்லாஹ் மென்மையானவன்; மேலும் அவன் மென்மையையே விரும்புகிறான்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

467

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَرْزُوقٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللهِ بْنَ أَبِي عُتْبَةَ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم أَشَدَّ حَيَاءً مِنَ الْعَذْرَاءِ فِي خِدْرِهَا، وَكَانَ إِذَا كَرِهَ شَيْئًا عَرَفْنَاهُ فِي وَجْهِهِ.

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தன் கூடாரத்தில் (தனியறையில்) இருக்கும் ஒரு கன்னிகைப்

பெண்ணை விடவும் அதிக வெட்கமுடையவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு விஷயத்தை விரும்பாதபோது, அதை நாங்கள் அவர்களின் முகத்தில் (தெளிவாக) கண்டு அறிந்துகொள்வோம்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح(الألباني)

468

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ، عَنْ قَابُوسَ، أَنَّ أَبَاهُ حَدَّثَهُ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: الْهَدْيُ الصَّالِحُ، وَالسَّمْتُ، وَالِاقْتِصَادُ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنَ النُّبُوَّةِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது, நபி (ஸல்) அவர்கள், "நற்செயல்பாங்கு, கண்ணியமான தோரணை, மற்றும் மிதமான போக்கு ஆகியவை நபித்துவத்தின் எழுபதில் ஒரு பங்காகும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி) ضعيف(الألباني)

469

حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْمِقْدَامِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كُنْتُ عَلَى بَعِيرٍ فِيهِ صُعُوبَةٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: عَلَيْكِ بِالرِّفْقِ، فَإِنَّهُ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் கடினமான (கட்டுக்கடங்காத) ஓர் ஒட்டகத்தின் மீது இருந்தேன். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீ மென்மையைக் கடைப்பிடி. ஏனெனில், மென்மை எதில் இருந்தாலும் அது அதனை அலங்கரிக்காமல் இருப்பதில்லை; எதிலிருந்து அது நீக்கப்பட்டாலும் அது அதனை இழிவுபடுத்தாமல் இருப்பதில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح(الألباني)

470

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِيَّاكُمْ وَالشُّحَّ، فَإِنَّهُ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ، وَقَطَعُوا أَرْحَامَهُمْ، وَالظُّلْمُ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பேராசையைக் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள். ஏனெனில், அது உங்களுக்கு முன் இருந்தவர்களை அழித்தது. (அந்தப் பேராசையின் காரணமாக) அவர்கள் (தங்களுக்குள்) இரத்தம் சிந்தினார்கள்; மேலும் தங்கள் உறவுகளைத் துண்டித்துக் கொண்டார்கள். மேலும், அநீதி (இழைப்பது) மறுமை நாளில் இருள்களாக இருக்கும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الرِّفْقِ فِي الْمَعِيشَةِ

வாழ்வாதாரத்தில் கருணை

471

حَدَّثَنَا حَرَمِيُّ بْنُ حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ كَثِيرِ بْنِ عُبَيْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقَالَتْ: أَمْسِكْ حَتَّى أَخِيطَ نَقْبَتِي فَأَمْسَكْتُ فَقُلْتُ: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، لَوْ خَرَجْتُ فَأَخْبَرْتُهُمْ لَعَدُّوهُ مِنْكِ بُخْلاً، قَالَتْ: أَبْصِرْ شَأْنَكَ، إِنَّهُ لاَ جَدِيدَ لِمَنْ لاَ يَلْبَسُ الْخَلَقَ.

கஸீர் இப்னு உபைத் கூறினார்கள்: “நான் உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களைச் சந்தித்தேன். அவர்கள், ‘நான் எனது ஆடையைத் (தலை ஆடை அல்லது உள்ளாடை) தைத்து முடிக்கும் வரை காத்திருங்கள்’ என்று கூறினார்கள். எனவே நான் காத்திருந்து, ‘உம்முல் முஃமினீன் அவர்களே! நான் வெளியே சென்று (இதை) அவர்களிடம் சொன்னால், அவர்கள் இதனைத் தங்களிடமுள்ள கஞ்சத்தனம் என்று கருதுவார்கள்’ என்றேன். அதற்கு அவர்கள், ‘நீர் உமது காரியத்தைக் கவனியும். நைந்த ஆடைகளை அணியாதவருக்குப் புத்தாடை இல்லை’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ مَا يُعْطَى الْعَبْدُ عَلَى الرِّفْقِ

ஒரு அடிமைக்கு இரக்கத்திற்காக கொடுக்கப்படுவது

472

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ مُغَفَّلٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ، وَيُعْطِي عَلَيْهِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعُنْفِ.

நிச்சயமாக அல்லாஹ் மென்மை மிக்கவன்; அவன் மென்மையை விரும்புகிறான். கடுமைக்காக (எந்த நன்மையையும்) வழங்காததை அவன் மென்மைக்காக (நற்கூலியாக) வழங்குகிறான்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ التَّسْكِينِ

அமைதியாக்குதல்

473

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي التَّيَّاحِ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: يَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا، وَسَكِّنُوا وَلَا تُنَفِّرُوا.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(மக்களுக்குக் காரியங்களை) எளிதாக்குங்கள், (அவர்களுக்கு) கடினமாக்காதீர்கள். (நற்செய்தி கூறி) அமைதிப்படுத்துங்கள், (அவர்களை) வெறுப்பூட்டாதீர்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

474

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: نَزَلَ ضَيْفٌ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ، وَفِي الدَّارِ كَلْبَةٌ لَهُمْ، فَقَالُوا: يَا كَلْبَةُ، لَا تَنْبَحِي عَلَى ضَيْفِنَا فَصِحْنَ

الْجِرَاءُ فِي بَطْنِهَا، فَذَكَرُوا لِلنَّبِيِّ لَهُمْ فَقَالَ: إِنَّ مَثَلَ هَذَا كَمَثَلِ أُمَّةٍ تَكُونُ بَعْدَكُمْ، يَغْلِبُ سُفَهَاؤُهَا عُلَمَاءَهَا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'பனீ இஸ்ரவேலர்களிடம் ஒரு விருந்தினர் தங்கினார். அவர்களுக்குச் சொந்தமான அந்த வீட்டில் ஒரு பெண் நாய் இருந்தது. அவர்கள், 'பெண் நாயே! எங்கள் விருந்தினரைப் பார்த்துக் குரைக்காதே' என்று கூறினார்கள். (அப்போது) அதன் வயிற்றுக்குள்ளிருந்த நாய்க்குட்டிகள் சப்தமிட்டன. அவர்கள் இதைத் தங்களின் நபி ஒருவரிடம் கூறினார்கள். அதற்கு அவர் கூறினார்: 'இது உங்களுக்குப் பிறகு வரக்கூடிய ஒரு சமூகத்தைப் போன்றது; (அக்காலத்தில்) அச்சமுதாயத்தின் முட்டாள்கள் அதன் அறிஞர்களை மிகைத்து விடுவார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : மவ்கூஃபாக பலவீனமானது, மேலும் மர்ஃபூவாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது (அல்-அல்பானி)

ضعيف موقوفا وروي مرفوعا (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

27. كتاب الاعتناء بالدنيا

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

27. இவ்வுலகை நோக்கி இருத்தல்

475

حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْمِقْدَامِ بْنِ شُرَيْحٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي قَالَ: سَمِعْتُ عَائِشَةَ تَقُولُ: كُنْتُ عَلَى بَعِيرٍ فِيهِ صُعُوبَةٌ، فَجَعَلْتُ أَضْرِبُهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: عَلَيْكِ بِالرِّفْقِ، فَإِنَّ الرِّفْقَ لاَ يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلاَّ زَانَهُ، وَلاَ يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلا شَانَهُ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் முரண்டுபிடிக்கும் ஒரு ஒட்டகத்தின் மீது இருந்தேன்; நான் அதை அடிக்கத் தொடங்கினேன். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீ மென்மையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். ஏனெனில், மென்மை எதில் இருக்கிறதோ அது அதை அழகாக்குகிறது; எதிலிருந்து அது நீக்கப்படுகிறதோ அது அதை அசிங்கப்படுத்துகிறது.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

476

حَدَّثَنَا صَدَقَةُ، أَخْبَرَنَا ابْنُ عُلَيَّةَ، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ: قَالَ رَجُلٌ مِنَّا يُقَالُ لَهُ: جَابِرٌ أَوْ جُوَيْبِرٌ: طَلَبْتُ حَاجَةً إِلَى عُمَرَ فِي خِلاَفَتِهِ، فَانْتَهَيْتُ إِلَى الْمَدِينَةِ لَيْلاً، فَغَدَوْتُ عَلَيْهِ، وَقَدْ أُعْطِيتُ فِطْنَةً وَلِسَانًا، أَوْ قَالَ: مِنْطَقًا، فَأَخَذْتُ فِي الدُّنْيَا فَصَغَّرْتُهَا، فَتَرَكْتُهَا لاَ تَسْوَى شَيْئًا، وَإِلَى جَنْبِهِ رَجُلٌ أَبْيَضُ الشَّعْرِ أَبْيَضُ الثِّيَابِ، فَقَالَ لَمَّا فَرَغْتُ: كُلُّ قَوْلِكَ كَانَ مُقَارِبًا، إِلاَّ وُقُوعَكَ فِي الدُّنْيَا، وَهَلْ تَدْرِي مَا الدُّنْيَا؟ إِنَّ الدُّنْيَا فِيهَا بَلاَغُنَا، أَوْ قَالَ: زَادُنَا، إِلَى الآخِرَةِ، وَفِيهَا أَعْمَالُنَا الَّتِي نُجْزَى بِهَا فِي الآخِرَةِ، قَالَ: فَأَخَذَ فِي الدُّنْيَا رَجُلٌ هُوَ أَعْلَمُ بِهَا مِنِّي، فَقُلْتُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، مَنْ هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي إِلَى جَنْبِكَ؟ قَالَ: سَيِّدُ الْمُسْلِمِينَ أُبَيُّ بْنُ كَعْبٍ.

அபூ நத்ரா கூறினார்: "எங்களில் ஜாபிர் அல்லது ஜுவைபிர் என்று அழைக்கப்படும் ஒருவர் கூறினார்: 'உமர் (ரலி) அவர்கள் கலீஃபாவாக இருந்தபோது எனக்குத் தேவையான ஒன்றைக் கேட்பதற்காக அவர்களிடம் சென்றேன். நான் இரவில் மதீனாவை அடைந்து, (மறுநாள்) காலையில் அவர்களிடம் சென்றேன். நான் புத்திக்கூர்மையும், நாவன்மையும் அளிக்கப்பட்டவன் - அல்லது அவர் பேச்சுத் திறன் என்று கூறினார். நான் இவ்வுலகத்தைப் (துன்யா) பற்றிப் பேசத் தொடங்கி, அதைச் சிறுமைப்படுத்தினேன். அது மதிப்பற்றது என்று விவரித்தேன். உமர் (ரலி) அவர்களின் அருகில், நரைத்த முடியும் வெண்ணிற ஆடையும் அணிந்த ஒருவர் இருந்தார். நான் பேசி முடித்ததும், அவர் கூறினார்: "இவ்வுலகத்தைப் பற்றிக் குறை கூறியதைத் தவிர, நீர் கூறியவை அனைத்தும் (உண்மைக்கு) நெருக்கமானவையே. இவ்வுலகம் என்றால் என்ன என்று உமக்குத் தெரியுமா? மறுமையை அடைவதற்கான நமது வாழ்வாதாரம் - அல்லது பயண உணவு - இதில்தான் உள்ளது. மறுமையில் கூலி வழங்கப்படும் நமது செயல்கள் அதில்தான் உள்ளன." அவர் (உபை இப்னு கஅப்) இவ்வுலகத்தைப் பற்றிப் பேசினார்; (நிச்சயமாக) அவர் என்னை விட அதை நன்கு அறிந்தவர். நான் கேட்டேன்: "அமீருல் முஃமினீன் அவர்களே! உங்கள் அருகில் இருக்கும் இந்த மனிதர் யார்?" அவர் பதிலளித்தார்கள்: 'முஸ்லிம்களின் தலைவர், உபை இப்னு கஅப் (ரலி).'"

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

477

حَدَّثَنَا عَلِيٌّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا قِنَانُ بْنُ عَبْدِ اللهِ النَّهْمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْسَجَةَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: الْأَشَرَةُ شَرٌّ.

அல்-பராஃ பின் ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அகம்பாவம் (மற்றும் செல்வச் செருக்குடன் கூடிய திமிர்) தீமையாகும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்பானி) حسن(الألباني)

478

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَنَشُ بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كَانَ الرَّجُلُ مِنَّا تُنْتَجُ فَرَسُهُ فَيَنْحَرُهَا فَيَقُولُ: أَنَا أَعِيشُ حَتَّى أَرْكَبَ هَذَا؟ فَجَاءَنَا كِتَابُ عُمَرَ: أَنْ أَصْلِحُوا مَا رَزَقَكُمُ

اللَّهُ، فَإِنَّ فِي الأَمْرِ تَنَفُّسًا.

ஹாரித் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'எங்களில் ஒருவரின் பெண் குதிரை குட்டியை ஈன்றால், அவர் அதை அறுத்துவிடுவார். 'இக்குதிரையில் சவாரி செய்யும் வரை நான் உயிரோடு இருப்பேனா?' என்று அவர் கூறுவார். அப்போது உமர் (ரலி) அவர்களிடமிருந்து எங்களுக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில், 'அல்லாஹ் உங்களுக்கு வழங்கிய வாழ்வாதாரத்தை நல்ல முறையில் பராமரியுங்கள். ஏனெனில், நிச்சயமாக இக்காரியத்தில் அவகாசம் (மற்றும் வசதி) இருக்கிறது' என்று கூறப்பட்டிருந்தது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

479

حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ زَيْدِ بْنِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنْ قَامَتِ السَّاعَةُ وَفِي يَدِ أَحَدِكُمْ فَسِيلَةٌ، فَإِنِ اسْتَطَاعَ أَنْ لَا تَقُومَ حَتَّى يَغْرِسَهَا فَلْيَغْرِسْهَا.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இறுதி நேரம் வந்துவிடும் நிலையில், உங்கள் கைகளில் ஒரு பேரீச்சம் கன்று இருந்து, அதை நட்டு முடிக்கும் வரை அந்த இறுதி நேரம் வராமல் தடுக்க அவனால் முடிந்தால் (அதாவது, இறுதி நேரம் நெருங்கிவிட்டாலும், ஒரு கணம் அவகாசம் கிடைத்தால்), அதை அவன் நடட்டும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

480

حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ الْبَجَلِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ حِبَّانَ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي دَاوُدَ قَالَ: قَالَ لِي عَبْدُ اللهِ بْنُ سَلَامٍ: إِنْ سَمِعْتَ بِالدَّجَّالِ قَدْ خَرَجَ، وَأَنْتَ عَلَى وَدِيَّةٍ تَغْرِسُهَا، فَلَا تَعْجَلْ أَنْ تُصْلِحَهَا، فَإِنَّ لِلنَّاسِ بَعْدَ ذَلِكَ عَيْشًا.

தாவூத் இப்னு அபீ தாவூத் அவர்கள் கூறினார்கள், "அப்துல்லாஹ் இப்னு சலாம் (ரழி) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள், 'நீங்கள் ஒரு இளம் பேரீச்சை

மரக்கன்றை நட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது தஜ்ஜால் வெளிப்பட்டுவிட்டான் என்று கேள்விப்பட்டால், அதைச் சீர்செய்வதில் (அல்லது நட்டு முடிப்பதில்) அவசரப்படாதீர்கள். ஏனெனில், அதன் பின்னரும் மக்களுக்கு வாழ்வாதாரம் இருக்கும்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف(الألباني)

481

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، عَنْ يَحْيَى، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: ثَلاَثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٍ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மூன்று பிரார்த்தனைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்: அநீதி இழைக்கப்பட்டவரின் பிரார்த்தனை, பயணியின் பிரார்த்தனை மற்றும் தன் பிள்ளைக்கு எதிராகத் தந்தை செய்யும் பிரார்த்தனை (அதாவது, பிள்ளையின் அநீதி அல்லது கீழ்ப்படியாமையின் காரணமாக).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح(الألباني)

482

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم عَلَى الْمِنْبَرِ نَظَرَ نَحْوَ الْيَمَنِ فَقَالَ: اللَّهُمَّ أَقْبِلْ بِقُلُوبِهِمْ، وَنَظَرَ نَحْوَ الْعِرَاقِ فَقَالَ مِثْلَ ذَلِكَ، وَنَظَرَ نَحْوَ كُلِّ أُفُقٍ فَقَالَ مِثْلَ ذَلِكَ، وَقَالَ: اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا مِنْ تُرَاثِ الأَرْضِ، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدِّنَا وَصَاعِنَا.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் மிம்பரின் மீது இருந்தார்கள். அவர்கள் யமன் திசை நோக்கிப் பார்த்து, "யா அல்லாஹ், அவர்களுடைய உள்ளங்களை (நன்மையின் பால்) திருப்புவாயாக," என்று கூறினார்கள். மேலும் அவர்கள் ஈராக் திசை நோக்கிப் பார்த்தும் அவ்வாறே கூறினார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு திசையையும் நோக்கிப் பார்த்து அவ்வாறே கூறினார்கள். அவர்கள், "யா அல்லாஹ், பூமியின் செல்வங்களிலிருந்து எங்களுக்கு வழங்குவாயாக! மேலும் எங்கள் 'முத்'

மற்றும் எங்கள் 'ஸாஃ' ஆகியவற்றில் எங்களுக்குப் பரக்கத் செய்வாயாக," என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

28. كتاب الظُّلْم

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

28. அநீதி

بَابُ الظُّلْمُ ظُلُمَاتٌ

அநீதி இருள்களாகும்.

483

حَدَّثَنَا بِشْرٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ قَيْسٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ بْنُ مِقْسَمٍ قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللهِ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: اتَّقُوا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ، فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، وَحَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ، وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُمْ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அநீதிக்கு அஞ்சுங்கள். நிச்சயமாக அநீதி, மறுமை நாளில் இருள்களாகத் தோன்றும். கஞ்சத்தனத்திற்கு அஞ்சுங்கள். நிச்சயமாக கஞ்சத்தனம் உங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களை அழித்தது, மேலும் அது அவர்களை (ஒருவருக்கொருவர்) இரத்தத்தைச் சிந்தவும், தங்களுக்குத் தடைசெய்யப்பட்டவற்றை ஆகுமானவையாக ஆக்கவும் தூண்டியது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

484

حَدَّثَنَا حَاتِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُنْكَدِرُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: يَكُونُ فِي آخِرِ أُمَّتِي مَسْخٌ، وَقَذْفٌ، وَخَسْفٌ، وَيُبْدَأُ بِأَهْلِ الْمَظَالِمِ.

ஜாபிர் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எனது சமுதாயத்தின் கடைசி நாட்களில் உருமாற்றம், (வானிலிருந்து) கல்மாரி பொழிதல் மற்றும் பூமிக்குள் புதையுண்டு போதல் ஆகியவை ஏற்படும். மேலும் அது அநீதி இழைப்பவர்களிடமிருந்து தொடங்கும்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

485

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ الْمَاجِشُونِ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: الظُّلْمُ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “அநீதி, மறுமை நாளில் இருள்களாக இருக்கும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

486

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، وَإِسْحَاقُ قَالاَ: حَدَّثَنَا مُعَاذٌ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي الْمُتَوَكِّلِ النَّاجِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا خَلَصَ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ حُبِسُوا بِقَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَيَتَقَاصُّونَ مَظَالِمَ بَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا نُقُّوا وَهُذِّبُوا، أُذِنَ لَهُمْ بِدُخُولِ الْجَنَّةِ، فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَأَحَدُهُمْ بِمَنْزِلِهِ أَدَلُّ مِنْهُ فِي الدُّنْيَا.

அபூ ஸயீத் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"முஃஃமின்கள் நரகத்திலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டதும், அவர்கள் சொர்க்கத்திற்கும் நரகத்திற்கும் இடையிலுள்ள ஒரு பாலத்தில் தடுத்து நிறுத்தப்படுவார்கள். அங்கு, இவ்வுலகில் அவர்களுக்குள் நிகழ்ந்த அநீதிகளுக்காக (ஒருவருக்கொருவர்) கணக்குத் தீர்த்துக் கொள்வார்கள். அவர்கள் (பாவக்கறைகள் நீங்கி) தூய்மைப்படுத்தப்பட்டு சீர்படுத்தப்பட்டதும், சொர்க்கத்தில் நுழைவதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படும். முஹம்மதின் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக!

அவர்களில் ஒருவர், இவ்வுலகில் தமது இல்லத்தை அறிந்திருந்ததை விட (சொர்க்கத்திலுள்ள) தமது இருப்பிடத்தை மிக நன்கறிந்தவராக இருப்பார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

487

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنِ ابْنِ عَجْلاَنَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْفُحْشَ، فَإِنَّ اللَّهَ لاَ يُحِبُّ الْفَاحِشَ الْمُتَفَحِّشَ، وَإِيَّاكُمْ وَالشُّحَّ، فَإِنَّهُ دَعَا مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَقَطَعُوا أَرْحَامَهُمْ، وَدَعَاهُمْ فَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُمْ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அநீதியைக் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள்! ஏனெனில், நிச்சயமாக அநீதி மறுமை நாளில் இருள்களாக இருக்கும். ஆபாசத்தைக் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள்! ஏனெனில், நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஆபாசமானவனையும், (வேண்டுமென்றே) ஆபாசமாக நடந்துகொள்பவனையும் விரும்புவதில்லை. பேராசையைக் (மற்றும் கஞ்சத்தனத்தைக்) குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள்! ஏனெனில், அது உங்களுக்கு முன் இருந்தவர்களை (அதன் பால்) அழைத்து (தூண்டி), அவர்கள் தங்கள் உறவுகளைத் துண்டிக்கச் செய்தது; மேலும் அதுவே அவர்களை (அதன் பால்) அழைத்து (தூண்டி), தடுக்கப்பட்டவற்றை ஆகுமானதாக ஆக்கிக்கொள்ளச் செய்தது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

488

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ قَيْسٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ مِقْسَمٍ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ، فَإِنَّهُ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، وَحَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ، وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُمْ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அநீதிக்கு அஞ்சுங்கள். ஏனெனில், அநீதி மறுமை நாளில் இருள்களாக

இருக்கும். கஞ்சத்தனத்திற்கு அஞ்சுங்கள். ஏனெனில், அது உங்களுக்கு முன் இருந்தவர்களை அழித்து, அவர்களைத் தங்கள் இரத்தத்தைச் சிந்தவும் (ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டு), தங்களுக்கு ஹராமாக்கப்பட்டவற்றை ஹலாலாக்கிக் கொள்ளவும் தூண்டியது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

489

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي الضُّحَى قَالَ: اجْتَمَعَ مَسْرُوقٌ وَشُتَيْرُ بْنُ شَكَلٍ فِي الْمَسْجِدِ، فَتَقَوَّضَ إِلَيْهِمَا حِلَقُ الْمَسْجِدِ، فَقَالَ مَسْرُوقٌ: لَا أَرَى هَؤُلَاءِ يَجْتَمِعُونَ إِلَيْنَا إِلَّا لِيَسْتَمِعُوا مِنَّا خَيْرًا، فَإِمَّا أَنْ تُحَدِّثَ عَنْ عَبْدِ اللهِ فَأُصَدِّقَكَ أَنَا، وَإِمَّا أَنْ أُحَدِّثَ عَنْ عَبْدِ اللهِ فَتُصَدِّقَنِي؟ فَقَالَ: حَدِّثْ يَا أَبَا عَائِشَةَ، قَالَ: هَلْ سَمِعْتَ عَبْدَ اللهِ يَقُولُ: الْعَيْنَانِ يَزْنِيَانِ، وَالْيَدَانِ يَزْنِيَانِ، وَالرِّجْلَانِ يَزْنِيَانِ، وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يُكَذِّبُهُ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، قَالَ: وَأَنَا سَمِعْتُهُ، قَالَ: فَهَلْ سَمِعْتَ عَبْدَ اللهِ يَقُولُ: مَا فِي الْقُرْآنِ آيَةٌ أَجْمَعَ لِحَلَالٍ وَحَرَامٍ وَأَمْرٍ وَنَهْيٍ، مِنْ هَذِهِ الْآيَةِ: { إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى }؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: وَأَنَا قَدْ سَمِعْتُهُ، قَالَ: فَهَلْ سَمِعْتَ عَبْدَ اللهِ يَقُولُ: مَا فِي الْقُرْآنِ آيَةٌ أَسْرَعَ فَرَجًا مِنْ قَوْلِهِ: { وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا }؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: وَأَنَا قَدْ سَمِعْتُهُ، قَالَ: فَهَلْ سَمِعْتَ عَبْدَ اللهِ يَقُولُ: مَا فِي الْقُرْآنِ آيَةٌ أَشَدَّ تَفْوِيضًا مِنْ قَوْلِهِ: { يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا } مِنْ رَحْمَةِ اللهِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: وَأَنَا سَمِعْتُهُ.

அபுத்-துஹா கூறினார்கள்:

"மஸ்ரூக் அவர்களும் ஷுதய்ர் இப்னு ஷகல் அவர்களும் பள்ளிவாசலில் ஒன்றுகூடினார்கள். பள்ளிவாசலில் வட்டமாக அமர்ந்திருந்த மக்கள் அவர்களை நோக்கி நகர்ந்தார்கள். மஸ்ரூக் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இந்த மக்கள் நம்மிடமிருந்து நல்லதைக் கேட்பதற்காகவே நம்மைச் சுற்றி கூடுகிறார்கள் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். நீங்கள் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தால், நான் உங்களை உண்மைப்படுத்துவேன். அல்லது நான் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தால், நீங்கள் என்னை உண்மைப்படுத்தலாம்.' அதற்கு அவர், 'அபூ ஆயிஷா அவர்களே, அறிவியுங்கள்!' என்று கூறினார்.

அவர் கேட்டார்: 'அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள், "கண்கள் (விபச்சாரத்திற்குரிய

செயல்களைச்) செய்கின்றன; கைகள் (விபச்சாரத்திற்குரிய செயல்களைச்) செய்கின்றன; கால்கள் (விபச்சாரத்திற்குரிய செயல்களைச்) செய்கின்றன; பின்னர் பிறப்புறுப்பு அதை உண்மைப்படுத்துகிறது அல்லது மறுக்கிறது" என்று கூறியதை நீங்கள் கேட்டீர்களா?' அதற்கு அவர், 'ஆம்' என்று பதிலளித்தார். (மஸ்ரூக் கூறினார்:) 'நானும் அதைக் கேட்டிருக்கிறேன்.'

பிறகு அவர் கேட்டார்: 'குர்ஆனில், "இன்னல்லாஹ யஃமுரு பில்அத்லி வல்இஹ்சானி வஈதாயி தில் குர்பா" (16:90) என்ற இந்த வசனத்தை விட ஹலால், ஹராம், ஏவல் மற்றும் விலக்கல் ஆகியவற்றை மிக அதிகமாக உள்ளடக்கிய வசனம் வேறு எதுவும் இல்லை என்று அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதை நீங்கள் கேட்டீர்களா?' அதற்கு அவர், 'ஆம்' என்று பதிலளித்தார். (மஸ்ரூக் கூறினார்:) 'நானும் அதைக் கேட்டிருக்கிறேன்.'

பிறகு அவர் கேட்டார்: 'குர்ஆனில், "வமன் யத்தக்கில்லாஹ யஜ்அல் லஹூ மக்ரஜா" (65:2) என்ற இறைவசனத்தை விட மிக விரைவாக நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய வசனம் வேறு எதுவும் இல்லை என்று அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதை நீங்கள் கேட்டீர்களா?' அதற்கு அவர், 'ஆம்' என்று பதிலளித்தார். (மஸ்ரூக் கூறினார்:) 'நானும் அதைக் கேட்டிருக்கிறேன்.'

பிறகு அவர் கேட்டார்: 'குர்ஆனில், "யா இபாதியல்லதீன அஸ்ரஃபூ அலா அன்ஃபுஸிஹிம் லா தக்னதூ மின் ரஹ்மதில்லாஹ்" (39:53) என்ற இறைவசனத்தை விட (அல்லாஹ்விடம்) பொறுப்பை ஒப்படைப்பதிலும் (அவன் மீது நம்பிக்கை வைப்பதிலும், அவனது கருணையை எதிர்பார்த்தலிலும்) மிக உறுதியான வசனம் வேறு எதுவும் இல்லை என்று அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதை நீங்கள் கேட்டீர்களா?' அதற்கு அவர், 'ஆம்' என்று பதிலளித்தார். (மஸ்ரூக் கூறினார்:) 'நானும் அதைக் கேட்டிருக்கிறேன்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

490

حَدَّثَنَا عَبْدُ الأَعْلَى بْنُ مُسْهِرٍ، أَوْ بَلَغَنِي عَنْهُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْخَوْلاَنِيِّ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، عَنِ اللهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ: يَا عِبَادِي، إِنِّي قَدْ حَرَّمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ مُحَرَّمًا بَيْنَكُمْ فَلاَ تَظَالَمُوا. يَا عِبَادِي، إِنَّكُمُ الَّذِينَ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ، وَلاَ أُبَالِي، فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ. يَا عِبَادِي، كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلاَّ مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعِمُونِي أُطْعِمْكُمْ. يَا عِبَادِي، كُلُّكُمْ عَارٍ إِلاَّ مَنْ كَسَوْتُهُ، فَاسْتَكْسُونِي أَكْسُكُمْ. يَا عِبَادِي، لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ،

وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ، كَانُوا عَلَى أَتْقَى قَلْبِ عَبْدٍ مِنْكُمْ، لَمْ يَزِدْ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، وَلَوْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ، لَمْ يَنْقُصْ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، وَلَوِ اجْتَمَعُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ مَا سَأَلَ، لَمْ يَنْقُصْ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْبَحْرُ أَنْ يُغْمَسَ فِيهِ الْخَيْطُ غَمْسَةً وَاحِدَةً. يَا عِبَادِي، إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أَجْعَلُهَا عَلَيْكُمْ، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومُ إِلَّا نَفْسَهُ كَانَ أَبُو إِدْرِيسَ إِذَا حَدَّثَ بِهَذَا الْحَدِيثِ جَثَى عَلَى رُكْبَتَيْهِ.

அபூ தர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், வளமும் உயர்வும் மிக்க அல்லாஹ் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்:

“என் அடியார்களே! நிச்சயமாக நான் அநீதி இழைப்பதை என்மீது தடை செய்துகொண்டேன்; மேலும், அதனை உங்களுக்கிடையேயும் தடை செய்யப்பட்டதாக ஆக்கியுள்ளேன். எனவே, நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அநீதி இழைத்துக் கொள்ளாதீர்கள்.

என் அடியார்களே! நீங்கள் இரவும் பகலும் தவறிழைக்கிறீர்கள். நானோ பாவங்களை மன்னிக்கிறேன்; (அவற்றின் மிகுதியை) நான் பொருட்படுத்துவதில்லை. எனவே என்னிடம் மன்னிப்புக் கோருங்கள்; நான் உங்களுக்கு மன்னிப்பளிப்பேன்.

என் அடியார்களே! நான் உணவளித்தவரைத் தவிர, நீங்கள் அனைவரும் பசியோடு இருப்பவர்களே. எனவே என்னிடம் உணவு கேளுங்கள்; நான் உங்களுக்கு உணவளிப்பேன்.

என் அடியார்களே! நான் ஆடை அணிவித்தவரைத் தவிர, நீங்கள் அனைவரும் ஆடையின்றி இருப்பவர்களே. எனவே என்னிடம் ஆடை கேளுங்கள்; நான் உங்களுக்கு ஆடை அணிவிப்பேன்.

என் அடியார்களே! உங்களில் முதலாமவர் முதல் உங்களில் கடைசியானவர் வரை, உங்களில் உள்ள மனிதர்கள் மற்றும் ஜின்கள் அனைவரும், உங்களில் உள்ள மிக்க இறையச்சம் கொண்ட ஒருவரின் உள்ளத்தைப் போன்று ஆகிவிட்டாலும், அது என் ஆட்சியில் எதனையும் அதிகப்படுத்திவிடாது.

அவ்வாறே, அவர்கள் உங்களில் உள்ள மிக்க வரம்புமீறிய (பாவியான) ஒருவரின் உள்ளத்தைப் போன்று ஆகிவிட்டாலும், அது என் ஆட்சியில் எதனையும் குறைத்துவிடாது.

அவர்கள் அனைவரும் ஒரே மைதானத்தில் ஒன்று திரண்டு, என்னிடம் (தேவைகளைக்) கேட்டு, நான் உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் கேட்டதைக் கொடுத்தாலும், அது என்னிடமுள்ள எதையும் குறைத்துவிடாது; கடலில் ஒரு

நூலை முக்கி எடுத்தால் அக்கடல் நீர் குறைவது போன்றளவேயன்றி.

என் அடியார்களே! இவை உங்களின் செயல்களே; அவற்றை நான் உங்கள் மீதே சாட்டுகிறேன். எனவே, யார் நன்மையைக் காண்கிறாரோ, அவர் அல்லாஹ்வைப் புகழட்டும். யார் அதைத் தவிர வேறொன்றைக் காண்கிறாரோ, அவர் தன்னைத் தானே பழித்துக் கொள்ளட்டும்.”

(அறிவிப்பாளர்) அபூ இத்ரீஸ் அவர்கள் இந்த ஹதீஸை அறிவிக்கும்போது, (இறைவனின் மகத்துவத்திற்கு அஞ்சி) தனது முழங்கால்களிட்டு அமர்வார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

29. كتاب عيادة المرضى

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

29. நோயாளிகளை சந்தித்தல்

بَابُ كَفَّارَةِ الْمَرِيضِ

நோயுற்றவரின் பாவப்பரிகாரம்

491

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ الْحَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ سَالِمٍ، عَنْ مُحَمَّدٍ الزُّبَيْدِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ عَامِرٍ، أَنَّ غُطَيْفَ بْنَ الْحَارِثِ أَخْبَرَهُ، أَنَّ رَجُلًا أَتَى أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ الْجَرَّاحِ، وَهُوَ وَجِعٌ، فَقَالَ: كَيْفَ أَمْسَى أَجْرُ الْأَمِيرِ؟ فَقَالَ: هَلْ تَدْرُونَ فِيمَا تُؤْجَرُونَ بِهِ؟ فَقَالَ: بِمَا يُصِيبُنَا فِيمَا نَكْرَهُ، فَقَالَ: إِنَّمَا تُؤْجَرُونَ بِمَا أَنْفَقْتُمْ فِي سَبِيلِ اللهِ، وَاسْتُنْفِقَ لَكُمْ، ثُمَّ عَدَّ أَدَاةَ الرَّحْلِ كُلَّهَا حَتَّى بَلَغَ عِذَارَ الْبِرْذَوْنِ، وَلَكِنَّ هَذَا الْوَصَبَ الَّذِي يُصِيبُكُمْ فِي أَجْسَادِكُمْ يُكَفِّرُ اللَّهُ بِهِ مِنْ خَطَايَاكُمْ.

குதைஃப் பின் அல்-ஹாரிஸ் அவர்கள் கூறினார்கள்:
அபூ உபைதா பின் அல்-ஜர்ராஹ் (ரழி) அவர்கள் நோயுற்றிருந்தபோது, ஒரு மனிதர் அவர்களிடம் வந்து, "அமீரின் கூலி (நிலை) எப்படி இருக்கிறது?" என்று கேட்டார்.
அதற்கு அபூ உபைதா (ரழி), "எதற்காக உங்களுக்குக் கூலி வழங்கப்படும் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள்.
அதற்கு அந்த மனிதர், "நாம் விரும்பாதவை நமக்கு ஏற்படும்போது (அவற்றுக்காகக் கூலி வழங்கப்படும்)" என்று பதிலளித்தார்.
அபூ உபைதா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வின் பாதையில் நீங்கள் செலவழிப்பதற்கும், உங்களுக்காகச் செலவழிக்கப்படுவதற்கும் மட்டுமே உங்களுக்குக் கூலி வழங்கப்படும்."
பின்னர் அவர், சுமப்பிற்குதிரையின் கடிவாளம் வரை பயணச் சாதனங்கள் அனைத்தையும் ஒவ்வொன்றாக எண்ணிக் காட்டினார்கள். "(ஆனால்) உங்கள்

உடல்களைப் பாதிக்கும் இந்தத் துன்பத்தைப் பொறுத்தவரை, அதன் மூலம் அல்லாஹ் உங்கள் பாவங்களை மன்னிக்கிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف(الألباني)

492

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَلْحَلَةَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ، وَلاَ وَصَبٍ، وَلاَ هَمٍّ، وَلاَ حَزَنٍ، وَلاَ أَذًى، وَلاَ غَمٍّ، حَتَّى الشَّوْكَةُ يُشَاكُهَا، إِلاَّ كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ.

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரலி) மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரலி) ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிமுக்கு ஏற்படும் எந்த ஒரு களைப்பு, அல்லது நோய், அல்லது கவலை, அல்லது துக்கம், அல்லது தீங்கு, அல்லது மனவேதனை (போன்ற துன்பங்கள்) - அவருக்கு ஒரு முள் குத்துவது உட்பட - அதைக் கொண்டு அல்லாஹ் அவரின் பாவங்களை மன்னிக்கிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح(الألباني)

493

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كُنْتُ مَعَ سَلْمَانَ، وَعَادَ مَرِيضًا فِي كِنْدَةَ، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ قَالَ: أَبْشِرْ، فَإِنَّ مَرَضَ الْمُؤْمِنِ يَجْعَلُهُ اللَّهُ لَهُ كَفَّارَةً وَمُسْتَعْتَبًا، وَإِنَّ مَرَضَ الْفَاجِرِ كَالْبَعِيرِ عَقَلَهُ أَهْلُهُ ثُمَّ أَرْسَلُوهُ، فَلاَ يَدْرِي لِمَ عُقِلَ وَلِمَ أُرْسِلَ.

நான் சல்மான் (ரழி) அவர்களுடன் இருந்தேன். அவர்கள் கிந்தாவில் ஒரு நோயாளியை நலம் விசாரிக்கச் சென்றார்கள். அவர் உள்ளே சென்றபோது, (நோயாளியை நோக்கி) "நற்செய்தி! அல்லாஹ் ஒரு முஃமினின் (இறைநம்பிக்கையாளரின்) நோயை அவனுக்கு ஒரு பரிகாரமாகவும், (பாவங்களுக்கு) மன்னிப்பு கோரும் வாய்ப்பாகவும் ஆக்குகிறான். அதேசமயம், ஒரு பாவியின் நோய் என்பது, அதன் உரிமையாளர்கள் கட்டிப்போட்டு, பின்னர் அவிழ்த்துவிட்ட ஒட்டகத்தைப் போன்றதாகும். அது

ஏன் கட்டிப்போடப்பட்டது என்றோ அல்லது ஏன் அவிழ்த்து விடப்பட்டது என்றோ அதற்குத் தெரியாது" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

494

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لاَ يَزَالُ الْبَلاَءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ، فِي جَسَدِهِ وَأَهْلِهِ وَمَالِهِ، حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ.

حدثنا محمد بن عبيد قال: حدثنا عمر بن طلحة، عن محمد بن عمرو مثله وزاد (في ولده).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இறைநம்பிக்கை கொண்ட ஓர் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும், கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கும் வரை, அவர்களின் உடலிலும், குடும்பத்திலும், செல்வத்திலும் (மற்றும் குழந்தைகளிலும்) சோதனைகள் தொடர்ந்து வந்துகொண்டே இருக்கும். (இச்சோதனைகளின் விளைவாக) அவர்கள் மீது எந்தப் பாவமும் இல்லாத நிலையில் (அல்லாஹ்வைச் சந்திப்பார்கள்).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح, صحيح (الألباني)

495

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: هَلْ أَخَذَتْكَ أُمُّ مِلْدَمٍ؟ قَالَ: وَمَا أُمُّ مِلْدَمٍ؟ قَالَ: حَرٌّ بَيْنَ الْجِلْدِ وَاللَّحْمِ، قَالَ: لاَ، قَالَ: فَهَلْ صُدِعْتَ؟ قَالَ: وَمَا الصُّدَاعُ؟ قَالَ: رِيحٌ تَعْتَرِضُ فِي الرَّأْسِ، تَضْرِبُ الْعُرُوقَ، قَالَ: لاَ، قَالَ: فَلَمَّا قَامَ قَالَ: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ النَّارِ أَيْ: فَلْيَنْظُرْهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு கிராமவாசி (அஃராபி) வந்தார். அவரிடம் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், 'உங்களுக்கு உம்மு மில்தம் (காய்ச்சல்) ஏற்பட்டிருக்கிறதா?' என்று கேட்டார்கள். 'உம்மு மில்தம் என்றால் என்ன?' என்று அவர் கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'அது தோலுக்கும் சதைக்கும் இடையிலான வெப்பம்' என்று கூறினார்கள். அந்த கிராமவாசி, 'இல்லை' என்றார். அவர்கள், 'உங்களுக்குத் தலைவலி ஏற்பட்டிருக்கிறதா?' என்று கேட்டார்கள். 'தலைவலி என்றால் என்ன?' என்று அந்த மனிதர் கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'அது தலையில் குறுக்கிட்டு நரம்புகளைத் தாக்கும் ஒரு காற்று' என்று பதிலளித்தார்கள். 'இல்லை' என்று அவர் கூறினார். அவர் எழுந்து நின்றபோது, அவர்கள், 'நரகவாசிகளில் ஒருவரான ஒரு மனிதரைப் பார்க்க விரும்புபவர், இவரைப் பார்க்கட்டும்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி) حسن صحيح (الألباني)

بَابُ الْعِيَادَةِ جَوْفَ اللَّيْلِ

நடு இரவில் நோயாளியை சந்திப்பது

496

حَدَّثَنَا عِمْرَانُ بْنُ مَيْسَرَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ فُضَيْلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُصَيْنٌ، عَنْ شَقِيقِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ خَالِدِ بْنِ الرَّبِيعِ قَالَ: لَمَّا ثَقُلَ حُذَيْفَةُ سَمِعَ بِذَلِكَ رَهْطُهُ وَالْأَنْصَارُ، فَأَتَوْهُ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ أَوْ عِنْدَ الصُّبْحِ، قَالَ: أَيُّ سَاعَةٍ هَذِهِ؟ قُلْنَا: جَوْفُ اللَّيْلِ أَوْ عِنْدَ الصُّبْحِ، قَالَ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ صَبَاحِ النَّارِ، قَالَ: جِئْتُمْ بِمَا أُكَفَّنُ بِهِ؟ قُلْنَا: نَعَمْ، قَالَ: لَا تُغَالُوا بِالْأَكْفَانِ، فَإِنَّهُ إِنْ يَكُنْ لِي عِنْدَ اللهِ خَيْرٌ بُدِّلْتُ بِهِ خَيْرًا مِنْهُ، وَإِنْ كَانَتِ الْأُخْرَى سُلِبْتُ سَلْبًا سَرِيعًا. قال ابن إدريس أتيناه في بعض الليل.

காலித் பின் அர்-ரபீஃ அவர்கள் கூறினார்கள்:

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்களின் நோய் தீவிரமடைந்தபோது, அவருடைய குழுவினரும் அன்ஸாரிகளும் அதைக் கேள்வியுற்றனர். அவர்கள் நள்ளிரவில் அல்லது அதிகாலை வேளையில் அவரிடம் வந்தார்கள். அவர், "இது என்ன நேரம்?" என்று கேட்டார். நாங்கள், "நள்ளிரவு அல்லது அதிகாலை நேரம்" என்று கூறினோம். அவர், "அஊது பில்லாஹி மின் ஸபாஹின்-னார்" (நரகத்தின் காலையிலிருந்து நான் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்) என்று கூறினார்.

பிறகு அவர், "நான் கஃபனிடப்படுவதற்கானதை (துணியை) நீங்கள் கொண்டு வந்துள்ளீர்களா?" என்று கேட்டார். நாங்கள் "ஆம்" என்றோம். அவர் கூறினார்: "கஃபன் துணைகளில் (அதிக விலை கொடுத்து) வரம்பு மீறாதீர்கள். ஏனெனில், அல்லாஹ்விடம் எனக்கு நன்மை இருந்தால், எனக்கு இதைவிடச் சிறந்த மாற்று வழங்கப்படும். மாறாக (நன்மை அல்லாத வேறொன்று, அதாவது நரகத்தின் பங்கு) இருந்தால், அது மிக விரைவாகப் பறிக்கப்பட்டுவிடும்."

இப்னு இத்ரீஸ் கூறினார்: நாங்கள் இரவின் ஒரு பகுதியில் அவரிடம் வந்தோம்.

ஹதீஸ் தரம் : ளஈஃப் (அல்பானீ)

ضعيف(الألباني)

497

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ الْمُغِيرَةِ، عَنِ ابْنِ أَبِي ذِئْبٍ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا اشْتَكَى الْمُؤْمِنُ أَخْلَصَهُ اللَّهُ كَمَا يُخَلِّصُ الْكِيرُ خَبَثَ الْحَدِيدِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு மூஃமின் நோய்வாய்ப்பட்டால், கொல்லனின் உலைக்களம் இரும்பிலிருந்து அதன் மாசுகளை நீக்குவது போல அல்லாஹ் அவனைப் (பாவங்களிலிருந்து) தூய்மைப்படுத்துகிறான்".

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح(الألباني)

498

حَدَّثَنَا بِشْرٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يُونُسُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي عُرْوَةُ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصَابُ بِمُصِيبَةٍ، وَجَعٍ أَوْ مَرَضٍ، إِلاَّ كَانَ كَفَّارَةَ ذُنُوبِهِ، حَتَّى الشَّوْكَةُ يُشَاكُهَا، أَوِ النَّكْبَةُ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எந்த ஒரு முஸ்லிமுக்கும் ஒரு துன்பமோ (துயரமோ), வலியோ அல்லது நோயோ ஏற்பட்டால், அது அவருடைய பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாகவே அமைகிறது. அவருக்கு ஒரு முள் தைத்தாலும் அல்லது ஒரு

இடர் நேர்ந்தாலும் (அவர் பொறுமையுடன் இருந்தால்) அதுவும் (பாவங்களுக்குப்) பரிகாரமாகவே அமையும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح(الألباني)

499

حَدَّثَنَا الْمَكِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْجُعَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَائِشَةَ بِنْتِ سَعْدٍ، أَنَّ أَبَاهَا قَالَ: اشْتَكَيْتُ بِمَكَّةَ شَكْوَى شَدِيدَةً، فَجَاءَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَعُودُنِي، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنِّي أَتْرُكُ مَالاً، وَإِنِّي لَمْ أَتْرُكْ إِلاَّ ابْنَةً وَاحِدَةً، أَفَأُوصِي بِثُلُثَيْ مَالِي، وَأَتْرُكُ الثُّلُثَ؟ قَالَ: لاَ، قَالَ: أُوصِي النِّصْفَ، وَأَتْرُكُ لَهَا النِّصْفَ؟ قَالَ: لاَ، قَالَ: فَأُوصِي بِالثُّلُثِ، وَأَتْرُكُ لَهَا الثُّلُثَيْنِ؟ قَالَ: الثُّلُثُ، وَالثُّلُثُ كَثِيرٌ، ثُمَّ وَضَعَ يَدَهُ عَلَى جَبْهَتِي، ثُمَّ مَسَحَ وَجْهِي وَبَطْنِي، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ اشْفِ سَعْدًا، وَأَتِمَّ لَهُ هِجْرَتَهُ، فَمَا زِلْتُ أَجِدُ بَرْدَ يَدِهِ عَلَى كَبِدِي فِيمَا يَخَالُ إِلَيَّ حَتَّى السَّاعَةِ.

ஸஃத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நான் மக்காவில் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தேன். நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னை நலம் விசாரிக்க வந்தார்கள். நான், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் (நிறைய) செல்வத்தை விட்டுச் செல்கிறேன். எனக்கு ஒரேயொரு மகளைத் தவிர வேறு வாரிசு இல்லை. என் செல்வத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கை நான் வஸிய்யத் செய்யட்டுமா? மூன்றில் ஒரு பங்கை (என் மகளுக்காக) விட்டுவிடட்டுமா?” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "கூடாது" என்றார்கள்.

“நான் பாதியை வஸிய்யத் செய்துவிட்டு, அவளுக்குப் பாதியை விட்டுச் செல்லட்டுமா?” என்று கேட்டேன். அவர்கள், “கூடாது” என்றார்கள்.

“நான் மூன்றில் ஒரு பங்கை வஸிய்யத் செய்துவிட்டு, அவளுக்கு மூன்றில் இரண்டு பங்கை விட்டுச் செல்லட்டுமா?” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “மூன்றில் ஒரு பங்கு (வஸிய்யத் செய்யலாம்); அந்த மூன்றில் ஒரு பங்கே அதிகம் தான்” என்று கூறினார்கள்.

பிறகு, அவர்கள் தமது கரத்தை என் நெற்றியின் மீது வைத்தார்கள்; பிறகு என் முகத்தையும் வயிற்றையும் தடவிக் கொடுத்தார்கள். பிறகு, **"அல்லாஹும்மஷ்ஃபி ஸஃதன், வஅதிம்மா லஹு ஹிஜ்ரதஹு"** (யா அல்லாஹ்! ஸஃதுக்குக் குணமளிப்பாயாக! அவரது ஹிஜ்ரத்தை அவருக்கு முழுமைப்படுத்துவாயாக!) என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

இப்போது வரை என் ஈரலின் மீது அவர்களின் கரம் அளித்த அந்தக் குளிர்ச்சியை நான் உணர்வது போன்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ يُكْتَبُ لِلْمَرِيضِ مَا كَانَ يَعْمَلُ وَهُوَ صَحِيحٌ

ஒரு நோயாளி ஆரோக்கியமாக இருந்தபோது செய்த நற்செயல்களும் அவருக்காக எழுதப்படும்.

500

حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ بْنُ عُقْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُخَيْمِرَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَا مِنْ أَحَدٍ يَمْرَضُ، إِلاَّ كُتِبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ وَهُوَ صَحِيحٌ.

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எவரேனும் ஒருவர் நோயுற்றால், அவர் நலமாக இருந்தபோது செய்து வந்ததைப் போன்றே அவருக்காக (நற்கூலி) பதிவு செய்யப்படுகிறது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح (الألباني)

501

حَدَّثَنَا عَارِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سِنَانٌ أَبُو رَبِيعَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ ابْتَلاَهُ اللَّهُ فِي جَسَدِهِ إِلاَّ كُتِبَ لَهُ مَا كَانَ يَعْمَلُ فِي صِحَّتِهِ، مَا كَانَ مَرِيضًا، فَإِنْ عَافَاهُ، أُرَاهُ قَالَ: عَسَلَهُ، وَإِنْ قَبَضَهُ غَفَرَ لَهُ.

حدثنا موسى قال: حدثنا حماد بن سلمة، عن ينام عن أني، عن النبي ﷺ مثله وزاد (قال: فإن شفاه عسله).

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் ஒரு முஸ்லிமை அவரது உடலில் (நோயின் மூலம்) சோதிக்கும்போது, அவர் ஆரோக்கியமாக இருந்தபோது செய்து வந்த (நற்)செயல்கள், அவர் நோயுற்றிருக்கும் காலமெல்லாம் அவருக்காக எழுதப்படுகின்றன. ஆகவே, அல்லாஹ் அவருக்குக் குணமளித்தால், அவரை (பாவங்களிலிருந்து) தூய்மையாக்குகிறான் (அல்லது தேனைப் போன்று இனிமையாக்கி, அவரை சிறந்தவராக்கி வெகுமதி அளிக்கிறான்). ஆனால், அவன் அவரை மரணிக்கச் செய்தால், அவரை மன்னித்துவிடுகிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹசன் ஸஹீஹ், ஹசன் ஸஹீஹ் (அல்பானி)

حسن صحيح, حسن صحيح (الألباني)

502

حَدَّثَنَا قُرَّةُ بْنُ حَبِيبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِيَاسُ بْنُ أَبِي تَمِيمَةَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: جَاءَتِ الْحُمَّى إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَتِ: ابْعَثْنِي إِلَى آثَرِ أَهْلِكَ عِنْدَكَ، فَبَعَثَهَا إِلَى الأَنْصَارِ، فَبَقِيَتْ عَلَيْهِمْ سِتَّةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيهِنَّ، فَاشْتَدَّ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ، فَأَتَاهُمْ فِي دِيَارِهِمْ، فَشَكَوْا ذَلِكَ إِلَيْهِ، فَجَعَلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَدْخُلُ دَارًا دَارًا، وَبَيْتًا بَيْتًا، يَدْعُو لَهُمْ بِالْعَافِيَةِ، فَلَمَّا رَجَعَ تَبِعَتْهُ امْرَأَةٌ مِنْهُمْ فَقَالَتْ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنِّي لَمِنَ الأَنْصَارِ، وَإِنَّ أَبِي لَمِنَ الأَنْصَارِ، فَادْعُ اللَّهَ لِي كَمَا دَعَوْتَ لِلأَنْصَارِ، قَالَ: مَا شِئْتِ، إِنْ شِئْتِ دَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُعَافِيَكِ، وَإِنْ شِئْتِ صَبَرْتِ وَلَكِ الْجَنَّةُ، قَالَتْ: بَلْ أَصْبِرُ، وَلا أَجْعَلُ الْجَنَّةَ خَطَرًا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

காய்ச்சல் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "உங்களிடம் இருப்பவர்களிலேயே உங்களுக்கு மிகவும் விருப்பமானவர்களிடம் என்னை அனுப்புங்கள்" என்று கூறியது. எனவே, அவர்கள் அதை அன்ஸார்களிடம் அனுப்பினார்கள். அது அவர்களிடம் ஆறு நாட்களும், அவற்றின் இரவுகளும் தங்கியிருந்தது. அது அவர்களுக்குக் கடுமையாக அமைந்தது. எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களின் இல்லங்களுக்குச் சென்றார்கள். அவர்கள் (காய்ச்சல் குறித்து) நபியவர்களிடம் முறையிட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு வீடாக, ஒவ்வொரு இல்லமாகச் சென்று அவர்களுக்குக் குணமளிக்குமாறு பிரார்த்தனை செய்யலானார்கள்.

அவர்கள் திரும்பியபோது, அவர்களில் ஒரு பெண் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்து, "சத்தியத்துடன் உங்களை அனுப்பியவன் மீது ஆணையாக! நிச்சயமாக நான் அன்ஸார்களில் ஒருத்தி; என் தந்தையும் அன்ஸார்களில் ஒருவர். தாங்கள் அன்ஸார்களுக்காகப் பிரார்த்தித்தது போன்றே, எனக்காகவும் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தியுங்கள்" என்று கூறினார்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "உன் விருப்பம் என்ன? நீ விரும்பினால், அல்லாஹ் உனக்குக் குணமளிக்க நான் அவனிடம் பிரார்த்திக்கிறேன். நீ விரும்பினால், பொறுமையாக இருக்கலாம்; உனக்குச் சொர்க்கம் கிடைக்கும்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அப்பெண், "மாறாக, நான் பொறுமையாகவே இருந்து விடுகிறேன். சொர்க்கத்தை இழக்கும் அபாயத்தை நான் ஏற்கமாட்டேன்" என்று கூறினார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

503

وَعَنْ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: مَا مِنْ مَرَضٍ يُصِيبُنِي أَحَبَّ إِلَيَّ مِنَ الْحُمَّى، لأَنَّهَا تَدْخُلُ فِي كُلِّ عُضْوٍ مِنِّي، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُعْطِي كُلَّ عُضْوٍ قِسْطَهُ مِنَ الأَجْرِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எனக்கு ஏற்படும் நோய்களில் காய்ச்சலை விட எனக்கு மிகவும் விருப்பமானது வேறெதுவும் இல்லை. ஏனெனில், அது என் ஒவ்வொரு உறுப்பிலும் நுழைகிறது. மேலும், அல்லாஹ், மிக்க வல்லமையும் மாண்பும் மிக்கவன், ஒவ்வொரு உறுப்புக்கும் நற்கூலியில் அதற்குரிய பங்கை வழங்குகிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

504

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ أَبِي نُخَيْلَةَ، قِيلَ لَهُ: ادْعُ اللَّهَ، قَالَ: اللَّهُمَّ انْقُصْ مِنَ الْمَرَضِ، وَلاَ تَنْقُصْ مِنَ الأَجْرِ، فَقِيلَ لَهُ: ادْعُ، ادْعُ. فَقَالَ: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الْمُقَرَّبِينَ، وَاجْعَلْ أُمِّي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ.

அபூ நுஹைலா அவர்களிடம், "அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்" என்று கூறப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள்:

"அல்லாஹும்ம ன்குஸ் மினல் மரளி, வலா தன்குஸ் மினல் அஜ்ர்"

(யா அல்லாஹ்! நோயைக் குறைப்பாயாக! ஆனால் நற்கூலியை குறைத்துவிடாதே!) என்று கூறினார்கள்.

மீண்டும் அவர்களிடம், "பிரார்த்தனை செய்யுங்கள், பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்" என்று கூறப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள்:

"அல்லாஹும்மஜ்அல்னீ மினல் முகர்ரபீன், வஜ்அல் உம்மீ மினல் ஹூரில் ஈன்"

(யா அல்லாஹ்! என்னை (உனக்கு) நெருக்கமானவர்களில் ஒருவனாக ஆக்குவாயாக! மேலும் என் தாயை ஹூர் (சொர்க்கத்து கன்னிகைகள்)களில் ஒருவராக ஆக்குவாயாக!) என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح (الألباني)

505

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ مُسْلِمٍ أَبِي بَكْرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَطَاءُ بْنُ أَبِي رَبَاحٍ قَالَ: قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ: أَلاَ أُرِيكَ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَ: هَذِهِ الْمَرْأَةُ السَّوْدَاءُ أَتَتِ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَتْ: إِنِّي أُصْرَعُ، وَإِنِّي أَتَكَشَّفُ، فَادْعُ اللَّهَ لِي، قَالَ: إِنْ شِئْتِ صَبَرْتِ وَلَكِ الْجَنَّةُ، وَإِنْ شِئْتِ دَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُعَافِيَكِ، فَقَالَتْ: أَصْبِرُ، فَقَالَتْ: إِنِّي أَتَكَشَّفُ، فَادْعُ اللَّهَ لِي أَنْ لاَ أَتَكَشَّفَ، فَدَعَا لَهَا.

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் (அதா இப்னு அபீ ரபாஹ் ஆகிய) என்னிடம், "சொர்க்கவாசிகளில் ஒரு பெண்மணியை உனக்கு நான் காட்டட்டுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், "ஆம்; (காட்டுங்கள்)" என்று கூறினேன். அவர் கூறினார்: "இந்தக் கறுப்பினப் பெண்மணி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'நான் வலிப்பு நோயால் பாதிக்கப்படுகிறேன்; (அதனால்) என் ஆடை விலகிவிடுகிறது. ஆகவே, எனக்காக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்' என்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'நீ விரும்பினால் பொறுமையாக இருக்கலாம்; உனக்குச் சொர்க்கம் கிடைக்கும். நீ விரும்பினால் உனக்குக் குணமளிக்க நான் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்கிறேன்' என்றார்கள். அப்பெண்மணி, 'நான் பொறுமையாகவே இருந்துவிடுகிறேன்' என்றார். (மேலும்) அவர், '(வலிப்பு வரும்போது) என் ஆடை விலகிவிடுகிறது. என் ஆடை விலகாமல் இருக்க

அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்' என்றார். அவ்வாறே நபி (ஸல்) அவர்கள் அப்பெண்ணுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح (الألباني)

506

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَخْلَدٌ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَطَاءٌ، أَنَّهُ رَأَى أُمَّ زُفَرَ، تِلْكَ الْمَرْأَةُ، طَوِيلَةً سَوْدَاءَ عَلَى سُلَّمِ الْكَعْبَةِ.

قَالَ: وَأَخْبَرَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ أَبِي مُلَيْكَةَ، أَنَّ الْقَاسِمَ أَخْبَرَهُ، أَنَّ عَائِشَةَ أَخْبَرَتْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَقُولُ: مَا أَصَابَ الْمُؤْمِنَ مِنْ شَوْكَةٍ فَمَا فَوْقَهَا، فَهُوَ كَفَّارَةٌ.

அதா அவர்கள் கூறியதாவது: "நான் உம்மு ஸுஃபர் (ரழி) என்ற அந்தப் பெண்மணியை கஃபாவின் படிகளில் கண்டேன். (அவர்கள்) உயரமான, கறுப்பு நிறப் பெண்மணியாக இருந்தார்கள்."

(இப்னு ஜுரைஜ்) மேலும் கூறினார்: அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ முலைக்கா எனக்கு அறிவித்தார், அவருக்கு காஸிம் அறிவித்தார், அவருக்கு ஆயிஷா (ரழி) அறிவித்தார்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓர் இறைநம்பிக்கையாளருக்கு ஒரு முள் தைத்தாலோ அல்லது அதை விட அதிகமான (துன்பம்) நேர்ந்தாலோ, அது (அவரின் பாவங்களுக்குப்) பரிகாரமாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح (الألباني)

507

حَدَّثَنَا بِشْرٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ مَوْهَبٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمِّي عُبَيْدُ اللهِ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ مَوْهَبٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُشَاكُ شَوْكَةً فِي الدُّنْيَا يَحْتَسِبُهَا، إِلاَّ قُصَّ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இவ்வுலகில் ஒரு முஸ்லிமுக்கு ஒரு முள் தைத்து, அதற்காக அவர் (அல்லாஹ்விடம்) நன்மையை எதிர்பார்த்து (பொறுமையாக இருந்தால்), மறுமை நாளில் அதன் மூலம் அவருடைய பாவங்கள் கழிக்கப்படும்." என்று அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح (الألباني)

508

حَدَّثَنَا عُمَرُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو سُفْيَانَ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَا مِنْ مُؤْمِنٍ وَلاَ مُؤْمِنَةٍ، وَلاَ مُسْلِمٍ وَلاَ مُسْلِمَةٍ، يَمْرَضُ مَرَضًا إِلاَّ قَصَّ اللَّهُ بِهِ عَنْهُ مِنْ خَطَايَاهُ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டதாக அறிவிக்கிறார்கள்: "முஃமினான ஓர் ஆண் அல்லது முஃமினான ஒரு பெண், அல்லது ஒரு முஸ்லிமான ஆண் அல்லது ஒரு முஸ்லிமான பெண் நோய்வாய்ப்பட்டால், மேன்மைமிக்க அல்லாஹ், அதன் மூலம் அவர்களின் பாவங்களை (அவர்களிடமிருந்து) குறைக்கிறான் (அல்லது நீக்குகிறான்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ هَلْ يَكُونُ قَوْلُ الْمَرِيضِ: إِنِّي وَجِعٌ، شِكَايَةً؟

"நான் வலியில் இருக்கிறேன்" என்று நோயாளி கூறுவது குறை கூறுதலாகுமா?

509

حَدَّثَنَا زَكَرِيَّا، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: دَخَلْتُ أَنَا وَعَبْدُ اللهِ بْنُ الزُّبَيْرِ عَلَى أَسْمَاءَ، قَبْلَ قَتْلِ عَبْدِ اللهِ بِعَشْرِ لَيَالٍ، وَأَسْمَاءُ وَجِعَةٌ، فَقَالَ لَهَا عَبْدُ اللهِ: كَيْفَ تَجِدِينَكِ؟ قَالَتْ: وَجِعَةٌ، قَالَ: إِنِّي فِي الْمَوْتِ، فَقَالَتْ: لَعَلَّكَ تَشْتَهِي مَوْتِي، فَلِذَلِكَ تَتَمَنَّاهُ؟ فَلاَ تَفْعَلْ، فَوَاللَّهِ مَا أَشْتَهِي أَنْ أَمُوتَ حَتَّى يَأْتِيَ عَلَيَّ أَحَدُ طَرَفَيْكَ، أَوْ تُقْتَلَ فَأَحْتَسِبَكَ، وَإِمَّا

أَنْ تَظْفَرَ فَتَقَرَّ عَيْنِي، فَإِيَّاكَ أَنْ تُعْرَضَ عَلَيْكَ خُطَّةٌ، فَلَا تُوَافِقُكَ، فَتَقْبَلُهَا كَرَاهِيَةَ الْمَوْتِ.

وإنما عنى ابن الزبير ليقتل فيُحزنُها ذلك.

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

"அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரலி) அவர்கள் கொல்லப்படுவதற்குப் பத்து இரவுகளுக்கு முன்பு, நானும் அவரும் அஸ்மா (ரலி) அவர்களிடம் சென்றோம். அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் உடல் வலியால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் அவரிடம், 'தங்களை எப்படி உணர்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள்.
'வலியுடன் இருக்கிறேன்' என்று அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்.

அவர் (அப்துல்லாஹ்), 'நான் மரணத்தின் விளிம்பில் இருக்கிறேன்' என்று கூறினார்கள். (அதாவது, தான் கொல்லப்படவிருப்பதாகவும், அது தன் தாய்க்கு வருத்தத்தை ஏற்படுத்தும் என்றும் அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரலி) அவர்கள் குறிப்பால் உணர்த்தினார்கள்.)

அதற்கு அவர்கள் (அஸ்மா), 'ஒருவேளை நீ என் மரணத்தை விரும்புகிறாயோ? அதனால்தான் அதை (மரணத்தை) எதிர்பார்க்கிறாயா? அப்படிச் செய்யாதே. அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, இரண்டு முடிவுகளில் ஒன்று உனக்கு ஏற்படும் வரை நான் இறக்க விரும்பவில்லை: ஒன்று நீ கொல்லப்பட்டு, அதற்காக நான் அல்லாஹ்விடம் நன்மையை நாடுவது; அல்லது நீ வெற்றியடைந்து, அதனால் நான் மனநிறைவடைவது.

உனக்கு உடன்பாடில்லாத ஒரு திட்டம் உனக்கு முன்வைக்கப்பட்டு, மரணத்தை வெறுத்து (உயிருக்கு பயந்து) அதை நீ ஏற்றுக்கொள்வதைக் குறித்து எச்சரிக்கையாக இரு' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

510

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي هِشَامُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ مَوْعُوكٌ، عَلَيْهِ قَطِيفَةٌ، فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَيْهِ، فَوَجَدَ حَرَارَتَهَا فَوْقَ الْقَطِيفَةِ، فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ: مَا أَشَدَّ حُمَّاكَ يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: إِنَّا كَذَلِكَ، يَشْتَدُّ عَلَيْنَا الْبَلَاءُ، وَيُضَاعَفُ لَنَا

الأَجْرُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً؟ قَالَ: الأَنْبِيَاءُ، ثُمَّ الصَّالِحُونَ، وَقَدْ كَانَ أَحَدُهُمْ يُبْتَلَى بِالْفَقْرِ حَتَّى مَا يَجِدُ إِلَّا الْعَبَاءَةَ يَجُوبُهَا فَيَلْبَسُهَا، وَيُبْتَلَى بِالْقُمَّلِ حَتَّى يَقْتُلَهُ، وَلَأَحَدُهُمْ كَانَ أَشَدَّ فَرَحًا بِالْبَلَاءِ مِنْ أَحَدِكُمْ بِالْعَطَاءِ.

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: (ஒருமுறை) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் காய்ச்சலால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தபோது, (அபூ ஸயீத்) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஒரு (கம்பளிப்) போர்வை இருந்தது. அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்கள் தம் கையை நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது வைத்தபோது, போர்வைக்கு மேலேயே அதன் வெப்பத்தை உணர்ந்தார்கள். அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! தங்களின் காய்ச்சல் எவ்வளவு கடுமையாக இருக்கிறது!” என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “நாங்கள் அப்படித்தான். எங்களுக்குச் சோதனை கடுமையாக்கப்படும்; (அதற்கேற்ப) எங்களுக்கான நற்கூலியும் இரட்டிப்பாக்கப்படும்” என்று கூறினார்கள்.

(அபூ ஸயீத்) அவர்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! மக்களில் அதிகம் சோதிக்கப்படுபவர்கள் யார்?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “நபிமார்கள்; பின்னர் நல்லடியார்கள்” என்று பதிலளித்தார்கள்.

(நபிமார்கள் மற்றும் நல்லடியார்களில்) ஒருவர் வறுமையால் சோதிக்கப்படுவார்; எதுவரையெனில், அவர் அணிந்துகொள்வதற்கு ஒரு மேலங்கியைத் (அபாயா போன்ற தளர்வான ஆடையை) தவிர வேறு எதையும் காண முடியாத நிலை இருக்கும்; அதையும் அவர் (தலையில் நுழையும் விதமாகத்) துளையிட்டு அணிந்துகொள்வார். (மற்றொருவர்) பேன்களால் சோதிக்கப்பட்டு, அதுவே அவரைக் கொல்லும் அளவுக்கு (நிலைமை) செல்லும். உங்களில் ஒருவர் அன்பளிப்பைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைவதை விட, அவர்கள் சோதனையைக் கண்டு அதிகம் மகிழ்ச்சி அடைபவர்களாக இருந்தனர்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

511

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ ابْنِ الْمُنْكَدِرِ، سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللهِ يَقُولُ: مَرِضْتُ مَرَضًا، فَأَتَانِي النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَعُودُنِي وَأَبُو بَكْرٍ وَهُمَا مَاشِيَانِ، فَوَجَدَانِي أُغْمِيَ عَلَيَّ، فَتَوَضَّأَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم ثُمَّ صَبَّ وَضُوءَهُ عَلَيَّ، فَأَفَقْتُ فَإِذَا

النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، كَيْفَ أَصْنَعُ فِي مَالِي؟ كَيْفَ أَقْضِي فِي مَالِي؟ فَلَمْ يُجِبْنِي بِشَيْءٍ حَتَّى نَزَلَتْ آيَةُ الْمِيرَاثِ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தேன். நபி (ஸல்) அவர்கள் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களுடன் என்னை நலம் விசாரிக்க வந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் நடந்தே வந்தார்கள். நான் மயக்கமுற்றிருந்ததை அவர்கள் கண்டார்கள். எனவே நபி (ஸல்) அவர்கள் உளூ செய்து, பின்னர் தங்கள் உளூவின் தண்ணீரை என் மீது ஊற்றினார்கள். நான் சுயநினைவுக்கு வந்தேன்; அங்கே நபி (ஸல்) அவர்கள் இருந்தார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! என் சொத்தை நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? என் சொத்து விவகாரத்தில் நான் எவ்வாறு முடிவெடுப்பது?' என்று கேட்டேன். வாரிசுரிமை குறித்த இறைவசனம் (ஆயத்) அருளப்படும் வரை அவர்கள் எனக்கு எந்தப் பதிலும் அளிக்கவில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

512

حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، عَنْ عَاصِمٍ الْأَحْوَلِ، عَنْ أَبِي عُثْمَانَ النَّهْدِيِّ، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، أَنَّ صَبِيًّا لِابْنَةِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم ثَقُلَ، فَبَعَثَتْ أُمُّهُ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، أَنَّ وَلَدِي فِي الْمَوْتِ، فَقَالَ لِلرَّسُولِ: اذْهَبْ فَقُلْ لَهَا: إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى، فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ، فَرَجَعَ الرَّسُولُ فَأَخْبَرَهَا، فَبَعَثَتْ إِلَيْهِ تُقْسِمُ عَلَيْهِ لَمَا جَاءَ، فَقَامَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فِي نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، مِنْهُمْ: سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ، فَأَخَذَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم الصَّبِيَّ فَوَضَعَهُ بَيْنَ ثَنْدُوَتَيْهِ، وَلِصَدْرِهِ قَعْقَعَةٌ كَقَعْقَعَةِ الشَّنَّةِ، فَدَمَعَتْ عَيْنَا رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ سَعْدٌ: أَتَبْكِي وَأَنْتَ رَسُولُ اللهِ؟ فَقَالَ: إِنَّمَا أَبْكِي رَحْمَةً لَهَا، إِنَّ اللَّهَ لَا يَرْحَمُ مِنْ عِبَادِهِ إِلَّا الرُّحَمَاءَ.

உஸாமா இப்னு ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மகள்களில் ஒருவரின் குழந்தை கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தது. அதன் தாய், தனது குழந்தை இறக்கும் தருவாயில் இருப்பதாக நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு செய்தி அனுப்பினார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் அந்தத் தூதரிடம், "சென்று அவரிடம் சொல்:
'இன்ன லில்லாஹி மா அகத, வ லஹு மா அஃதா, வ குல்லு ஷைஇன் இந்தஹு இலா அஜலின் முஸம்மா'
நிச்சயமாக அல்லாஹ் எடுத்துக் கொண்டதும் அவனுக்கே உரியது, அவன் கொடுத்ததும் அவனுக்கே உரியது. ஒவ்வொன்றும் அவனிடத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட தவணைப்படியே உள்ளது.
எனவே அவர் பொறுமை காக்கட்டும்; (இதற்குரிய) நற்கூலியை (அல்லாஹ்விடம்) எதிர்பார்க்கட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

அந்தத் தூதர் திரும்பிச் சென்று (விபரத்தைக்) கூறினார். அவர் (மீண்டும்) நபி (ஸல்) அவர்கள் அவசியம் வரவேண்டும் என்று சத்தியம் செய்து செய்தி அனுப்பினார். நபி (ஸல்) அவர்கள், ஸஃது இப்னு உபாதா (ரழி) அவர்கள் உட்பட தம் தோழர்கள் சிலருடன் எழுந்தார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் அந்தக் குழந்தையை எடுத்துத் தங்கள் மார்பில் வைத்துக் கொண்டார்கள். பழைய தோல்பை (காய்ந்து) கலகலவென சப்திப்பதைப் போன்று அக்குழந்தையின் நெஞ்சு (மூச்சுத் திணறலால்) சப்தித்துக் கொண்டிருந்தது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்தது.

ஸஃது (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! (தாங்கள் இறைதூதராக இருந்தும்) அழுகிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நான் இக்குழந்தையின் மீதான இரக்கத்தால் அழுகிறேன். நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் அடியார்களில் கருணையுள்ளவர்களுக்கே கருணை காட்டுகிறான்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

513

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ وَاقِعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ضَمْرَةُ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ أَبِي عَبْلَةَ قَالَ: مَرِضَتِ امْرَأَتِي، فَكُنْتُ أَجِيءُ إِلَى أُمِّ الدَّرْدَاءِ فَتَقُولُ لِي: كَيْفَ أَهْلُكَ؟ فَأَقُولُ لَهَا: مَرْضَى، فَتَدْعُو لِي بِطَعَامٍ، فَآكُلُ، ثُمَّ عُدْتُ فَفَعَلَتْ ذَلِكَ، فَجِئْتُهَا مَرَّةً فَقَالَتْ: كَيْفَ؟ قُلْتُ: قَدْ تَمَاثَلُوا، فَقَالَتْ: إِنَّمَا كُنْتُ أَدْعُو لَكَ بِطَعَامٍ أَنْ كُنْتَ تُخْبِرُنَا عَنْ أَهْلِكَ أَنَّهُمْ مَرْضَى، فَأَمَّا أَنْ تَمَاثَلُوا فَلَا نَدْعُو لَكَ بِشَيْءٍ.

இப்ராஹீம் இப்னு அபீ அப்லா அவர்கள் கூறினார்கள்: 'என் மனைவி நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார்கள். நான் உம்முத் தர்தா (ரழி) அவர்களிடம் செல்வது வழக்கம். அவர்கள் என்னிடம், 'உங்கள் குடும்பம் எப்படி இருக்கிறது?' என்று கேட்பார்கள். 'நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கிறார்கள்' என்று நான் பதிலளிப்பேன்.

உடனே அவர்கள் எனக்காக உணவைக் கொண்டுவரச் சொல்வார்கள்; நானும் சாப்பிடுவேன். பிறகு நான் மீண்டும் சென்றேன், அவர்களும் அவ்வாறே செய்தார்கள். பிறகு ஒருமுறை நான் அவர்களிடம் சென்றபோது, 'எப்படி இருக்கிறார்கள்?' என்று கேட்டார்கள். 'அவர்கள் (நோயிலிருந்து) தேறிவிட்டார்கள்' என்று நான் கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'உங்கள் குடும்பத்தார் நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பதாக நீங்கள் எங்களிடம் கூறியதால்தான், நான் உங்களுக்காக உணவை வரவழைத்தேன். இப்போது அவர்கள் தேறிவிட்டதால், நாங்கள் உங்களுக்காக எதையும் வரவழைக்கமாட்டோம்' என்று கூறினார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

514

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدٌ الْحَذَّاءُ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم دَخَلَ عَلَى أَعْرَابِيٍّ يَعُودُهُ، فَقَالَ: لاَ بَأْسَ عَلَيْكَ، طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، قَالَ: قَالَ الأَعْرَابِيُّ: بَلْ هِيَ حُمَّى تَفُورُ، عَلَى شَيْخٍ كَبِيرٍ، كَيْمَا تُزِيرُهُ الْقُبُورَ، قَالَ: فَنَعَمْ إِذًا.

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த ஒரு கிராமவாசியின் (அரபு நாடோடியின்) நலம் விசாரிக்கச் சென்று, "உங்களுக்கு எந்தத் தீங்கும் இல்லை (கவலைப்படாதீர்கள்); அல்லாஹ் நாடினால் இது ஒரு தூய்மையாகும் (பாவங்களை நீக்கும்)" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அந்தக் கிராமவாசி, "மாறாக, இது ஒரு வயதான மனிதனின் உடலில் கொதித்து, அவரைக் கப்ருகளுக்குக் கொண்டு சேர்க்கும் காய்ச்சலாகும்" என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள், "அப்படியானால், (நீர் சொன்னது) அப்படியே ஆகட்டும்!" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ عِيَادَةِ الْمَرْضَى

நோயாளிகளைச் சந்தித்தல்

515

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ كَيْسَانَ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: مَنْ أَصْبَحَ الْيَوْمَ مِنْكُمْ صَائِمًا؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَنَا، قَالَ: مَنْ عَادَ مِنْكُمُ الْيَوْمَ مَرِيضًا؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَنَا، قَالَ: مَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الْيَوْمَ جَنَازَةً؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَنَا، قَالَ: مَنْ أَطْعَمَ الْيَوْمَ مِسْكِينًا؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَنَا.

قَالَ مَرْوَانُ: بَلَغَنِي أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَا اجْتَمَعَ هَذِهِ الْخِصَالُ فِي رَجُلٍ فِي يَوْمٍ، إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இன்று உங்களில் யார் நோன்பு நோற்றிருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அபூ பக்ர் (ரலி) அவர்கள், "நான்" என்றார்கள்.
அவர்கள், "இன்று உங்களில் யார் ஒரு நோயாளியை நலம் விசாரித்தீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அபூ பக்ர் (ரலி) அவர்கள், "நான்" என்றார்கள்.
அவர்கள், "இன்று உங்களில் யார் ஒரு ஜனாஸாவில் கலந்து கொண்டீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அபூ பக்ர் (ரலி) அவர்கள், "நான்" என்றார்கள்.
அவர்கள், "இன்று உங்களில் யார் ஓர் ஏழைக்கு உணவளித்தீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அபூ பக்ர் (ரலி) அவர்கள், "நான்" என்றார்கள்.
மர்வான் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இந்த நற்பண்புகள் ஒரு மனிதரிடத்தில் ஒரே நாளில் ஒன்று சேர்ந்தால், அவர் சொர்க்கத்தில் நுழைந்தே தீருவார்' என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக எனக்குச் செய்தி எட்டியது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

516

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ أَيُّوبَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَبَابَةُ قَالَ: حَدَّثَنِي الْمُغِيرَةُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: دَخَلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم عَلَى أُمِّ السَّائِبِ، وَهِيَ تُزَفْزِفُ، فَقَالَ: مَا لَكِ؟ قَالَتِ: الْحُمَّى أَخْزَاهَا اللَّهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: مَهْ، لَا تَسُبِّيهَا، فَإِنَّهَا تُذْهِبُ خَطَايَا الْمُؤْمِنِ، كَمَا يُذْهِبُ الْكِيرُ خَبَثَ الْحَدِيدِ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் உம்முஸ் ஸாயிப் (ரழி) அவர்களிடம் சென்றார்கள். அப்போது அவர் (காய்ச்சலால்) நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'காய்ச்சல்; அல்லாஹ் அதை இழிவுபடுத்துவானாக!' என்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'வேண்டாம்! அதைச் சபிக்காதீர்கள். ஏனெனில் உலைத்துருத்தி இரும்பின் கசடை நீக்குவதைப் போல, அது ஒரு விசுவாசியின் பாவங்களை நீக்குகிறது' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

517

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا النَّضْرُ بْنُ شُمَيْلٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ الْبُنَانِيِّ، عَنْ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ: اسْتَطْعَمْتُكَ فَلَمْ تُطْعِمْنِي، قَالَ: فَيَقُولُ: يَا رَبِّ، وَكَيْفَ اسْتَطْعَمْتَنِي وَلَمْ أُطْعِمْكَ، وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِي فُلاَنًا اسْتَطْعَمَكَ فَلَمْ تُطْعِمْهُ؟ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ كُنْتَ أَطْعَمْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي؟ ابْنَ آدَمَ، اسْتَسْقَيْتُكَ فَلَمْ تَسْقِنِي، فَقَالَ: يَا رَبِّ، وَكَيْفَ أَسْقِيكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ فَيَقُولُ: إِنَّ عَبْدِي فُلاَنًا اسْتَسْقَاكَ فَلَمْ تَسْقِهِ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ كُنْتَ سَقَيْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي؟ يَا ابْنَ آدَمَ، مَرِضْتُ فَلَمْ تَعُدْنِي، قَالَ: يَا رَبِّ، كَيْفَ أَعُودُكَ، وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِي فُلاَنًا مَرِضَ، فَلَوْ كُنْتَ عُدْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي؟ أَوْ وَجَدْتَنِي عِنْدَهُ؟.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'நான் உன்னிடம் உணவு கேட்டேன்; ஆனால் நீ எனக்கு உணவளிக்கவில்லை.'
அதற்கு அவன் (அடியான்), 'என் இறைவா! நீயோ அகிலங்களின் இறைவன்! உனக்கு நான் எப்படி உணவளிக்க முடியும்?' என்று கேட்பான்.
அதற்கு அல்லாஹ், 'என்னுடைய அடியான் இன்னார் உன்னிடம் உணவு கேட்டது உனக்குத் தெரியாதா? ஆனால் நீ அவனுக்கு உணவளிக்கவில்லை. நீ அவனுக்கு உணவளித்திருந்தால், அதை என்னிடம் (அதற்கான நன்மையாகக்) கண்டிருப்பாய் என்பது உனக்குத் தெரியாதா?' என்று கூறுவான்.

'ஆதமின் மகனே! நான் உன்னிடம் தண்ணீர் கேட்டேன்; ஆனால் நீ எனக்குத் தண்ணீர் புகட்டவில்லை.'
அதற்கு அவன், 'என் இறைவா! நீயோ அகிலங்களின் இறைவன்! உனக்கு நான் எப்படித் தண்ணீர் புகட்ட முடியும்?' என்று கேட்பான்.
அதற்கு அல்லாஹ், 'என்னுடைய அடியான் இன்னார் உன்னிடம் தண்ணீர் கேட்டான்; ஆனால் நீ அவனுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கவில்லை. நீ அவனுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்திருந்தால், அதை என்னிடம் (அதற்கான நன்மையாகக்) கண்டிருப்பாய் என்பது உனக்குத் தெரியாதா?' என்று கூறுவான்.

'ஆதமின் மகனே! நான் நோயுற்றிருந்தேன்; ஆனால் நீ என்னை நலம் விசாரிக்க வரவில்லை.'
அதற்கு அவன், 'என் இறைவா! நீயோ அகிலங்களின் இறைவன்! உன்னை நான் எப்படி நலம் விசாரிக்க முடியும்?' என்று கேட்பான்.
அதற்கு அல்லாஹ், 'என்னுடைய அடியான் இன்னார் நோயுற்றிருந்தது உனக்குத் தெரியாதா? ஆனால் அவனை நீ நலம் விசாரிக்கச் செல்லவில்லை. அவனை நீ நலம் விசாரிக்கச் சென்றிருந்தால், அதை என்னிடம் (அதற்கான நன்மையாகக்) கண்டிருப்பாய் அல்லது என்னை அவனிடம் (அவனுடைய அருகாமையில்) கண்டிருப்பாய் என்பது உனக்குத் தெரியாதா?' என்று கூறுவான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

518

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبَانُ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَتَادَةُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو عِيسَى الْأُسْوَارِيُّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: عُودُوا الْمَرِيضَ، وَاتَّبِعُوا الْجَنَائِزَ، تُذَكِّرُكُمُ الآخِرَةَ.

அபூ ஸயீத் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “நோயாளிகளை நலம் விசாரியுங்கள் (அவர்களைச் சந்தித்து ஆறுதல் கூறுங்கள்); ஜனாஸாக்களைப் பின்தொடருங்கள் (அடக்கம் செய்யும் வரை உடன் செல்லுங்கள்); அவை உங்களுக்கு மறுமையை (மரணத்தையும், உலக வாழ்வின் நிலையாமையையும்) நினைவூட்டும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

519

حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: ثَلاَثٌ كُلُّهُنَّ حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ: عِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَشُهُودُ الْجَنَازَةِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ إِذَا حَمِدَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மூன்று விஷயங்கள் ஒவ்வோர் முஸ்லிமின் மீதும் உள்ள உரிமையாகும் (சமூகக் கடமையாகும்): நோயாளியை நலம் விசாரிப்பது, ஜனாஸாவில் கலந்துகொள்வது, மற்றும் தும்மியவர் கண்ணியமிக்கவனும் மகத்தானவனுமாகிய அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தால் அவருக்கு (யர்ஹமுகல்லாஹ் என்று) மறுமொழி கூறுவது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ دُعَاءِ الْعَائِدِ لِلْمَرِيضِ بِالشِّفَاءِ

நோயாளியின் சுகத்திற்காகச் செல்பவர் பிரார்த்தனை செய்வது பற்றிய பாடம்.

520

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ: حَدَّثَنِي ثَلاَثَةٌ مِنْ بَنِي سَعْدٍ كُلُّهُمْ يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم دَخَلَ عَلَى سَعْدٍ يَعُودُهُ بِمَكَّةَ، فَبَكَى، فَقَالَ: مَا يُبْكِيكَ؟، قَالَ: خَشِيتُ أَنْ أَمُوتَ بِالأَرْضِ الَّتِي هَاجَرْتُ مِنْهَا كَمَا مَاتَ سَعْدٌ، قَالَ: اللَّهُمَّ اشْفِ سَعْدًا ثَلاَثًا، فَقَالَ: لِي مَالٌ كَثِيرٌ، يَرِثُنِي ابْنَتِي، أَفَأُوصِي بِمَالِي كُلِّهِ؟ قَالَ: لاَ، قَالَ: فَبِالثُّلُثَيْنِ؟ قَالَ: لاَ، قَالَ: فَالنِّصْفُ؟ قَالَ: لاَ، قَالَ: فَالثُّلُثُ؟ قَالَ: "الثُّلُثُ، وَالثُّلُثُ كَثِيرٌ، إِنَّ صَدَقَتَكَ مِنْ مَالِكَ صَدَقَةٌ، وَنَفَقَتَكَ عَلَى عِيَالِكَ صَدَقَةٌ، وَمَا تَأْكُلُ امْرَأَتُكَ مِنْ طَعَامِكَ لَكَ صَدَقَةٌ، وَإِنَّكَ أَنْ تَدَعَ أَهْلَكَ بِخَيْرٍ"، أَوْ قَالَ: "بِعَيْشٍ، خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَدَعَهُمْ يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ". وَقَالَ بِيَدِهِ.

பனூ ஸஅத் குலத்தைச் சேர்ந்த மூவர் தம் தந்தையிடமிருந்து (அதாவது ஸஅத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து) அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்காவில் ஸஅத் (ரழி) அவர்களை (நோயுற்றிருந்தபோது) நலம் விசாரிக்கச் சென்றார்கள். அப்போது ஸஅத் (ரழி)

அவர்கள் அழுதார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஏன் அழுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஸஅத் (இப்னு கவ்லா) மரணித்ததைப் போன்று, நான் ஹிஜ்ரத் செய்து வெளியேறிய பூமியிலேயே மரணித்து விடுவேனோ என்று அஞ்சுகிறேன்" என்றார்.

(உடனே) நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹும்ம இஷ்பி ஸஅதன்" (யா அல்லாஹ்! ஸஅத் அவர்களுக்குக் குணமளிப்பாயாக!) என்று மூன்று முறை கூறினார்கள்.

பிறகு ஸஅத் (ரழி), "என்னிடம் செல்வம் அதிகம் உள்ளது. என் இரு மகள்கள் மட்டுமே எனக்கு வாரிசாவார்கள். எனவே, என் செல்வம் முழுவதையும் நான் வஸிய்யத் (மரண சாசனம்) செய்யலாமா?" என்று கேட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள் "கூடாது" என்றார்கள். "அப்படியானால் மூன்றில் இரண்டு பங்கா?" என்று கேட்டார். அதற்கும் "கூடாது" என்றார்கள். "அப்படியானால் பாதியா?" என்று கேட்டார். அதற்கும் "கூடாது" என்றார்கள். "மூன்றில் ஒரு பங்கா?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "மூன்றில் ஒரு பங்கா? மூன்றில் ஒரு பங்கே அதிகம். நிச்சயமாக உங்கள் செல்வத்திலிருந்து நீங்கள் தர்மம் செய்வது உங்களுக்கு ஒரு தர்மமாகும் (ஸதகா). உங்கள் குடும்பத்தாருக்காக நீங்கள் செலவு செய்வதும் ஒரு தர்மமாகும். உங்கள் உணவிலிருந்து உங்கள் மனைவி உண்பதும் உங்களுக்கு ஒரு தர்மமாகும். உங்கள் குடும்பத்தாரை மக்களிடம் கையேந்தும் நிலையில் விட்டுச் செல்வதைவிட, அவர்களைச் செல்வ வளம் மிக்கவர்களாக (அல்லது 'நல்வாழ்வில்' என்று கூறினார்கள்) விட்டுச் செல்வதே உங்களுக்குச் சிறந்ததாகும்" என்று கூறிவிட்டு, தம் கையால் சைகை செய்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

நோயுற்றவரைச் சந்திப்பதன் சிறப்பு

521

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَاصِمٌ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي الْأَشْعَثِ الصَّنْعَانِيِّ، عَنْ أَبِي أَسْمَاءَ قَالَ: مَنْ عَادَ أَخَاهُ كَانَ فِي خُرْفَةِ الْجَنَّةِ، قُلْتُ لِأَبِي قِلَابَةَ: مَا خُرْفَةُ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: جَنَاهَا، قُلْتُ لِأَبِي قِلَابَةَ: عَنْ مَنْ حَدَّثَهُ أَبُو أَسْمَاءَ؟ قَالَ: عَنْ ثَوْبَانَ، عَنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم نحوه.

அபூ அஸ்மா கூறினார்: யார் தனது சகோதரரை (நோயுற்ற நிலையில்) நலம் விசாரிக்கச் செல்கிறாரோ, அவர் சுவனத்தின் 'குர்ஃபத்'தில் (கனிகளைப் பறிக்கும் நிலையில்) இருக்கிறார்.

(அறிவிப்பாளர்) அபூ கிலாபாவிடம் நான் கேட்டேன்: 'குர்ஃபத்' என்றால் என்ன? அவர் பதிலளித்தார்: அதன் கனிகள் (அறுவடை).
(மீண்டும்) அபூ கிலாபாவிடம் நான் கேட்டேன்: அபூ அஸ்மா இதை யாரிடமிருந்து அறிவித்தார்? அவர் பதிலளித்தார்: தவ்ஃபான் (ரலி) அவர்களிடமிருந்து, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து (இதே போன்ற செய்தியை).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح, صحيح (الألباني)

بَابُ الْحَدِيثِ لِلْمَرِيضِ وَالْعَائِدِ

நோயாளிக்கும் அவரை சந்திக்க வருபவருக்குமான ஹதீஸ்

522

حَدَّثَنَا قَيْسُ بْنُ حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي، أَنَّ أَبَا بَكْرِ بْنَ حَزْمٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْكَدِرِ، فِي نَاسٍ مِنْ أَهْلِ الْمَسْجِدِ، عَادُوا عُمَرَ بْنَ الْحَكَمِ بْنِ رَافِعٍ الأَنْصَارِيِّ، قَالُوا: يَا أَبَا حَفْصٍ، حَدِّثْنَا، قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللهِ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَنْ عَادَ مَرِيضًا خَاضَ فِي الرَّحْمَةِ، حَتَّى إِذَا قَعَدَ اسْتَقَرَّ فِيهَا.

ஜாபிர் பின் அப்தில்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் நபி (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுவதைக் கேட்டேன்: "ஒருவர் ஒரு நோயாளியை நலம் விசாரிக்கச் செல்லும்போது, அவர் அருளில் மூழ்குகிறார். அவர் (அங்கு) அமரும்போது அதில் நிலைபெற்றுவிடுகிறார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ صَلَّى عِنْدَ الْمَرِيضِ

நோயாளியின் முன்னிலையில் தொழுதல்.

523

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرٍو، عَنْ عَطَاءٍ قَالَ: عَادَ ابْنُ عُمَرَ ابْنَ صَفْوَانَ، فَحَضَرَتِ الصَّلاَةُ، فَصَلَّى بِهِمُ ابْنُ عُمَرَ رَكْعَتَيْنِ، وَقَالَ: إِنَّا سَفْرٌ.

அதா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் இப்னு ஸஃப்வான் (ரழி) அவர்களை உடல்நலம் விசாரிக்கச் சென்றார்கள். அப்போது தொழுகைக்கான நேரம் வந்தது. இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அவர்களுக்கு இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவித்தார்கள். பிறகு, 'நாங்கள் பயணிகள் (ஆகையால் தொழுகையைச் சுருக்கினோம், நீங்கள் உங்கள் தொழுகையை முழுமையாக்கிக் கொள்ளுங்கள்)' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

524

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ غُلاَمًا مِنَ الْيَهُودِ كَانَ يَخْدُمُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَمَرِضَ، فَأَتَاهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَعُودُهُ، فَقَعَدَ عِنْدَ رَأْسِهِ فَقَالَ: أَسْلِمْ، فَنَظَرَ إِلَى أَبِيهِ، وَهُوَ عِنْدَ رَأْسِهِ، فَقَالَ لَهُ: أَطِعْ أَبَا الْقَاسِمِ صلى الله عليه وسلم، فَأَسْلَمَ، فَخَرَجَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ يَقُولُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْقَذَهُ مِنَ النَّارِ.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஒரு யூதச் சிறுவன் நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்து வந்தான். அவன் நோய்வாய்ப்பட்டான். எனவே நபி (ஸல்) அவர்கள் அவனை நலம் விசாரிக்கச் சென்றார்கள். அவனது தலைமாட்டில் அமர்ந்து, "இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்" என்று கூறினார்கள். அவன் தன் தலைமாட்டில் இருந்த தன் தந்தையைப் பார்த்தான். அவரோ, "அபுல் காசிம் (ஸல்) அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படி" என்று கூறினார். உடனே அவன் இஸ்லாத்தை ஏற்றான். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்ஹம்து லில்லாஹில்லதீ அன்கதஹு மினன் நார்" (இவனை நரக நெருப்பிலிருந்து காப்பாற்றிய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்) என்று கூறியவாறு வெளியேறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَا يَقُولُ لِلْمَرِيضِ

நோயுற்றவரிடம் என்ன சொல்ல வேண்டும்

525

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ: لَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم الْمَدِينَةَ وُعِكَ أَبُو بَكْرٍ وَبِلَالٌ، قَالَتْ: فَدَخَلْتُ عَلَيْهِمَا، قُلْتُ: يَا أَبَتَاهُ، كَيْفَ تَجِدُكَ؟ وَيَا بِلَالُ، كَيْفَ تَجِدُكَ؟ قَالَ: وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ إِذَا أَخَذَتْهُ الْحُمَّى يَقُولُ:

كُلُّ امْرِئٍ مُصَبَّحٌ فِي أَهْلِهِ... وَالْمَوْتُ أَدْنَى مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ

وَكَانَ بِلَالٌ إِذَا أُقْلِعَ عَنْهُ يَرْفَعُ عَقِيرَتَهُ فَيَقُولُ:

أَلَا لَيْتَ شِعْرِي هَلْ أَبِيتَنَّ لَيْلَةً... بِوَادٍ وَحَوْلِي إِذْخِرٌ وَجَلِيلُ

وَهَلْ أَرِدَنْ يَوْمًا مِيَاهَ مَجَنَّةٍ... وَهَلْ تَبْدُوَنْ لِي شَامَةٌ وَطَفِيلُ

قَالَ: قَالَتْ عَائِشَةُ: فَجِئْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عليه وسلَّمَ فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْمَدِينَةَ كَحُبِّنَا مَكَّةَ أَوْ أَشَدَّ، وَصَحِّحْهَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِهَا وَمُدِّهَا، وَانْقُلْ حُمَّاهَا فَاجْعَلْهَا بِالْجُحْفَةِ.

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவிற்கு வந்தபோது, அபூபக்ர் (ரலி) மற்றும் பிலால் (ரலி) ஆகியோருக்குக் காய்ச்சல் (மதீனாவின் தட்பவெப்பநிலை மாற்றத்தால்) ஏற்பட்டது. நான் அவர்களிடம் சென்று, "தந்தையே, எப்படி உணர்கிறீர்கள்? பிலாலே, எப்படி உணர்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டேன்.

அபூபக்ர் (ரலி) அவர்களுக்குக் காய்ச்சல் ஏற்படும்போது அவர்கள் (பின்வருமாறு) கூறுவார்கள்:
"ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் குடும்பத்தாருடன் காலைப் பொழுதை அடைகிறான்; ஆனால் மரணமோ அவனது செருப்பு வாரை விட அவனுக்கு மிக அருகில் இருக்கிறது." (எனவே, மரணம் எந்த நேரத்திலும் வரலாம் என்பதை உணர்ந்து வாழ வேண்டும்.)

பிலால் (ரலி) அவர்களுக்குக் காய்ச்சல் நீங்கினால், அவர்கள் தமது குரலை

உயர்த்தி (மக்காவை நினைத்து ஏக்கமாகப்) பாடுவார்கள்:
"இத்கிர் மற்றும் ஜலீல் (போன்ற நறுமணப்) புற்கள் என்னைச் சூழ்ந்திருக்க ஒரு பள்ளத்தாக்கில் நான் ஓர் இரவேனும் தங்குவேனா என்பதை நான் அறிய வேண்டுமே! மஜன்னாவின் நீர்நிலைகளை நான் ஒரு நாள் அடைவேனா! ஷாமா மற்றும் தஃபீல் (மக்காவிற்கு அருகிலுள்ள மலைகள் அல்லது இடங்கள்) எனக்குத் தென்படுமா!"

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து இச்செய்தியைத் தெரிவித்தேன். அப்போது அவர்கள் பின்வருமாறு துஆச் செய்தார்கள்:

"யா அல்லாஹ்! நாங்கள் மக்காவை நேசிப்பதைப் போல அல்லது அதை விட அதிகமாக மதீனாவை எங்களுக்குப் பிரியமானதாக ஆக்குவாயாக. அதனை எங்களுக்கு ஆரோக்கியமானதாக ஆக்குவாயாக. அதன் ஸாஃவிலும் அதன் முத்திலும் (அளவைகளிலும்) எங்களுக்கு பரக்கத் செய்வாயாக. அதன் காய்ச்சலை அகற்றி, அதை அல்-ஜுஹ்ஃபாவிற்கு அனுப்பிவிடுவாயாக."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح(الألباني)

526

حَدَّثَنَا مُعَلًّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ الْمُخْتَارِ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدٌ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم دَخَلَ عَلَى أَعْرَابِيٍّ يَعُودُهُ، قَالَ: وَكَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا دَخَلَ عَلَى مَرِيضٍ يَعُودُهُ قَالَ: لَا بَأْسَ طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، قَالَ: ذَاكَ طَهُورٌ، كَلَّا بَلْ هِيَ حُمَّى تَفُورُ، أَوْ تَثُورُ، عَلَى شَيْخٍ كَبِيرٍ، تُزِيرُهُ الْقُبُورَ، قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: فَنَعَمْ إِذًا.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த ஒரு பாலைவனவாசியை (அஃராபியை) நலம் விசாரிக்கச் சென்றார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், நோய்வாய்ப்பட்ட ஒருவரை நலம் விசாரிக்கச் சென்றால், “லா பஃஸ, தஹூருன் இன்ஷா அல்லாஹ்” (பாதகமில்லை; அல்லாஹ் நாடினால் இது ஒரு தூய்மையாகும்) என்று கூறுவார்கள். அப்போது அந்த மனிதர், “தூய்மையா! இல்லை, மாறாக இது ஒரு முதியவரைப் பீடித்துக் கொதிக்கின்ற (அல்லது வெளிப்படுகின்ற) ஒரு காய்ச்சலாகும்; அது அவரை மண்ணறைகளுக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும்” என்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “அப்படியானால் சரி (அவ்வாறே ஆகட்டும்)” என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

527

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ وَهْبٍ، عَنْ حَرْمَلَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْقُرَشِيِّ، عَنْ نَافِعٍ قَالَ: كَانَ ابْنُ عُمَرَ إِذَا دَخَلَ عَلَى مَرِيضٍ يَسْأَلُهُ: كَيْفَ هُوَ؟ فَإِذَا قَامَ مِنْ عِنْدِهِ قَالَ: خَارَ اللَّهُ لَكَ، وَلَمْ يَزِدْهُ عَلَيْهِ.

நாஃஃபிஉ அறிவித்தார்கள்: இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ஒரு நோயாளியைச் சந்திக்கச் சென்றால், அவர் எப்படி இருக்கிறார் என்று விசாரிப்பார்கள். அவரிடமிருந்து புறப்படும்போது, 'காரல்லாஹு லக்க' (அல்லாஹ் உமக்கு எது சிறந்ததோ அதைத் தேர்வு செய்வானாக) என்று கூறுவார்கள். அதைவிட அதிகமாக அவர்கள் எதையும் கூறமாட்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானி)

ضعيف (الألباني)

بَابُ مَا يُجِيبُ الْمَرِيضُ

நோயாளி என்ன பதிலளிக்க வேண்டும்

528

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يَعْقُوبَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ سَعِيدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: دَخَلَ الْحَجَّاجُ عَلَى ابْنِ عُمَرَ، وَأَنَا عِنْدَهُ، فَقَالَ: كَيْفَ هُوَ؟ قَالَ: صَالِحٌ، قَالَ: مَنْ أَصَابَكَ؟ قَالَ: أَصَابَنِي مَنْ أَمَرَ بِحَمْلِ السِّلاَحِ فِي يَوْمٍ لاَ يَحِلُّ فِيهِ حَمْلُهُ، يَعْنِي: الْحَجَّاجَ.

சயீத் பின் அம்ர் அவர்களின் தந்தை கூறினார்கள்:
"நான் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களுடன் இருந்தபோது ஹஜ்ஜாஜ் (அவர்களைச் சந்திக்க) வந்தார். அவர், '(உடல்நலம்) எப்படி உள்ளது?' என்று கேட்டார். '(நான்) நலமாக இருக்கிறேன்,' என்று அவர்கள் பதிலளித்தார்கள். அவர், 'உங்களுக்கு இக்காயத்தை ஏற்படுத்தியது யார்?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'ஆயுதங்களை ஏந்திச் செல்லக்கூடாத ஒரு நாளில், அவற்றை ஏந்திச் செல்லுமாறு எவர் உத்தரவிட்டாரோ அவர்தான் எனக்கு இக்காயத்தை ஏற்படுத்தினார்' என்று பதிலளித்தார்கள்."
(இதன் மூலம்) ஹஜ்ஜாஜையே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ عِيَادَةِ الْفَاسِقِ

ஒரு வழிதவறியவரை (நோய்க்காக) சந்தித்தல்

529

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا بَكْرُ بْنُ مُضَرَ قَالَ: حَدَّثَنِي عُبَيْدُ اللهِ بْنُ زَحْرٍ، عَنْ حِبَّانَ بْنِ أَبِي جَبَلَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ قَالَ: لَا تَعُودُوا شُرَّابَ الْخَمْرِ إِذَا مَرِضُوا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ரு இப்னுல் ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "மது அருந்துபவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும்போது அவர்களை நலம் விசாரிக்கச் செல்லாதீர்கள் (அவர்களின் பாவத்தின் மீதுள்ள வெறுப்பைக் காட்டி, அவர்கள் திருந்துவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக அமைய)."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ عِيَادَةِ النِّسَاءِ الرَّجُلَ الْمَرِيضَ

நோயுற்ற ஒரு ஆண் மகனைப் பெண்கள் சந்திப்பது தொடர்பான பாடம்.

530

حَدَّثَنَا زَكَرِيَّا بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَكَمُ بْنُ الْمُبَارَكِ قَالَ: أَخْبَرَنِي الْوَلِيدُ هُوَ ابْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَارِثُ بْنُ عُبَيْدِ اللهِ الْأَنْصَارِيُّ قَالَ: رَأَيْتُ أُمَّ الدَّرْدَاءِ، عَلَى رِحَالِهَا أَعْوَادٌ لَيْسَ عَلَيْهَا غِشَاءٌ، عَائِدَةً لِرَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْمَسْجِدِ مِنَ الْأَنْصَارِ.

அல்-ஹாரித் இப்னு உபைதில்லாஹ் அல்-அன்சாரி அவர்கள் கூறினார்கள்: உம்முத் தர்தா அவர்கள், அன்சாரிகளில் பள்ளிவாசல்வாசிகளில் ஒருவரான (நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த) ஒரு மனிதரை நலம் விசாரிக்கச் சென்றதை நான் பார்த்தேன். (அப்போது) அவர்களது வாகனத்தின் (ஒட்டகச் சேணத்தின்) மீது, திரையிடப்படாத மரச்சட்டங்கள் (திறந்த அம்பாரி) இருந்தன.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ مَنْ كَرِهَ لِلْعَائِدِ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى الْفُضُولِ مِنَ الْبَيْتِ

வீட்டில் உள்ள மற்ற பொருட்களை பார்வையாளர்கள் பார்ப்பதை விரும்பாத ஒருவர்

531

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنِ الأَجْلَحِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ أَبِي الْهُذَيْلِ قَالَ: دَخَلَ عَبْدُ اللهِ بْنُ مَسْعُودٍ عَلَى مَرِيضٍ يَعُودُهُ، وَمَعَهُ قَوْمٌ، وَفِي الْبَيْتِ امْرَأَةٌ، فَجَعَلَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ يَنْظُرُ إِلَى الْمَرْأَةِ، فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللهِ: لَوِ انْفَقَأَتْ عَيْنُكَ كَانَ خَيْرًا لَكَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபில் ஹுதைல் கூறினார்கள்: "அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் ஒரு நோயாளியை நலம் விசாரிக்கச் சென்றார்கள். அவர்களுடன் ஒரு கூட்டத்தினரும் இருந்தனர். அந்த வீட்டில் ஒரு பெண் இருந்தார். அக்கூட்டத்திலிருந்த ஒரு மனிதர் அப்பெண்ணை (தவறான நோக்குடன்) பார்க்கத் தொடங்கினார். அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், 'உமது கண் வெடித்திருந்தால் அதுவே உமக்குச் சிறந்ததாக இருந்திருக்கும்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الْعِيَادَةِ مِنَ الرَّمَدِ

கண் நோய் உள்ள ஒருவரைச் சந்திக்கச் செல்வது

532

حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلْمُ بْنُ قُتَيْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: سَمِعْتُ زَيْدَ بْنَ أَرْقَمَ يَقُولُ: رَمِدَتْ عَيْنِي، فَعَادَنِي النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم ثُمَّ قَالَ: يَا زَيْدُ، لَوْ أَنَّ عَيْنَكَ لِمَا بِهَا كَيْفَ كُنْتَ تَصْنَعُ؟ قَالَ: كُنْتُ أَصْبِرُ وَأَحْتَسِبُ، قَالَ: لَوْ أَنَّ عَيْنَكَ لِمَا بِهَا، ثُمَّ صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ كَانَ ثَوَابُكَ الْجَنَّةَ.

ஸைத் இப்னு அர்கம் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எனக்குக் கண் நோய் ஏற்பட்டது. அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னை நலம் விசாரிக்க வந்தார்கள். பிறகு அவர்கள், 'ஸைதே! உமது கண்கள் (குணமாகாமல்) இதே நிலையில் இருந்தால் நீர் என்ன செய்வீர்?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், 'நான் பொறுமையுடன் இருப்பேன்; (அல்லாஹ்விடம்) நற்கூலியை எதிர்பார்த்திருப்பேன்' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'உமது கண்கள் இதே நிலையில் இருந்து, பின்னர் நீர் பொறுமை காத்து, நற்கூலியை எதிர்பார்த்தால், உமது நற்கூலி சுவர்க்கமாகும்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : முழுமையாக பலவீனமானது (அல்பானி)

ضعيف بهذا التمام (الألباني)

533

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، أَنَّ رَجُلاً مِنْ أَصْحَابِ مُحَمَّدٍ ذَهَبَ بَصَرُهُ، فَعَادُوهُ، فَقَالَ: كُنْتُ أُرِيدُهُمَا لأَنْظُرَ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَأَمَّا إِذْ قُبِضَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَوَاللَّهِ مَا يَسُرُّنِي أَنَّ مَا بِهِمَا بِظَبْيٍ مِنْ ظِبَاءِ تَبَالَةَ.

அல்-காசிம் இப்னு முஹம்மது அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவர் தமது பார்வையை இழந்தார்கள். மக்கள் அவரை நலம் விசாரிக்கச் சென்றனர். அப்போது அவர் கூறினார்: "நபி (ஸல்) அவர்களைப் பார்ப்பதற்காகவே நான் அவற்றை (என் கண்களை) விரும்பியிருந்தேன். ஆனால் நபி (ஸல்) அவர்கள் வஃபாத்தாகிவிட்ட நிலையில், அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! என் கண்களுக்கு ஏற்பட்ட இந்த நிலையை (பார்வையிழப்பை) 'தபாலா'வின் (யமனில் உள்ள ஒரு பகுதி) கலைமான்களில் ஒன்றுக்கு (பகரமாக) மாற்றிக்கொள்வதுகூட எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்காது."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

534

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ، وَابْنُ يُوسُفَ، قَالاَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي يَزِيدُ بْنُ الْهَادِ، عَنْ عَمْرٍو مَوْلَى الْمُطَّلِبِ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ

وَجَلَّ: إِذَا ابْتَلَيْتُهُ بِحَبِيبَتَيْهِ، يُرِيدُ عَيْنَيْهِ، ثُمَّ صَبَرَ عَوَّضْتُهُ الْجَنَّةَ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: சர்வ வல்லமையுள்ள அல்லாஹ் கூறினான்: 'நான் ஒரு அடியானை அவனுக்குரிய இரு அன்பானவற்றைக் கொண்டு சோதித்தால் (அதாவது, அவனது இரு கண்களையும் பறித்து), அவன் பொறுமையாக இருந்தால், அதற்குப் பகரமாக நான் அவனுக்கு சுவனத்தை வழங்குவேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح(الألباني)

535

حَدَّثَنَا خَطَّابٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ عَجْلاَنَ، وَإِسْحَاقَ بْنِ يَزِيدَ، قَالاَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي ثَابِتٌ، عَنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: يَقُولُ اللَّهُ: يَا ابْنَ آدَمَ، إِذَا أَخَذْتُ كَرِيمَتَيْكَ، فَصَبَرْتَ عِنْدَ الصَّدْمَةِ وَاحْتَسَبْتَ، لَمْ أَرْضَ لَكَ ثَوَابًا دُونَ الْجَنَّةِ.

அபூ உமாமா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'ஆதமின் மகனே! உனது இரு கண்களை (உனது இரு மதிப்புமிக்க உறுப்புகளை) நான் எடுத்துக்கொள்ளும் போது, அந்த அதிர்ச்சியின்போது நீ பொறுமையைக் கடைப்பிடித்து, (அதற்கான) நற்கூலியை எதிர்பார்த்தால், உனக்குக் கூலியாகச் சொர்க்கத்தைத் தவிர வேறெதனையும் நான் பொருந்திக்கொள்வதில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி) حسن صحيح(الألباني)

بَابُ أَيْنَ يَقْعُدُ الْعَائِدُ؟

நோயாளியைப் பார்க்கச் செல்பவர் எங்கே அமர வேண்டும்?

536

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَمْرٌو، عَنْ عَبْدِ رَبِّهِ بْنِ سَعِيدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي الْمِنْهَالُ بْنُ عَمْرٍو، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ

النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا عَادَ الْمَرِيضَ جَلَسَ عِنْدَ رَأْسِهِ، ثُمَّ قَالَ سَبْعَ مِرَارٍ: أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيكَ، فَإِنْ كَانَ فِي أَجَلِهِ تَأْخِيرٌ عُوفِيَ مِنْ وَجَعِهِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு நோயாளியைச் சந்திக்கச் சென்றால், அவருடைய தலைமாட்டில் அமர்ந்து, பின்னர் ஏழு முறை, 'அஸ்அலுல்லாஹல் அளீம், ரப்பல் அர்ஷில் அளீம், அன் யஷ்ஃபியக்க' (மகத்தான அர்ஷின் அதிபதியான, மகத்தான அல்லாஹ்விடம் உமக்குக் குணமளிக்குமாறு நான் கேட்கிறேன்) என்று கூறுவார்கள். (நோயாளியின்) ஆயுள் தவணை (இன்னும்) மீதமிருந்தால், அவர் அந்த நோயிலிருந்து குணமடைவார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

537

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا الرَّبِيعُ بْنُ عَبْدِ اللهِ قَالَ: ذَهَبْتُ مَعَ الْحَسَنِ إِلَى قَتَادَةَ نَعُودُهُ، فَقَعَدَ عِنْدَ رَأْسِهِ، فَسَأَلَهُ ثُمَّ دَعَا لَهُ قَالَ: اللَّهُمَّ اشْفِ قَلْبَهُ، وَاشْفِ سَقَمَهُ.

அர்-ரபீஃ பின் அப்தில்லாஹ் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அல்-ஹஸன் அவர்களுடன் கத்தாதா அவர்களை (நோயாளியைச் சந்திக்க) நலம் விசாரிக்கச் சென்றேன். அவர் (அல்-ஹஸன்) கத்தாதாவின் தலைமாட்டில் அமர்ந்து, அவரிடம் நலம் விசாரித்து அவருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்:

'அல்லாஹும்மஷ்ஃபி கல்பஹு, வஷ்ஃபி ஸகமஹு'

(பொருள்: யா அல்லாஹ், அவருடைய இதயத்தைக் குணப்படுத்துவாயாக; மேலும் அவருடைய நோயிலிருந்து அவரை குணமாக்குவாயாக!)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

الأدب المفرد

30. كتاب التصرف العام

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

30. பொதுப் பண்பு

بَابُ مَا يَعْمَلُ الرَّجُلُ فِي بَيْتِهِ

ஒரு மனிதர் தன் வீட்டில் செய்வது பற்றிய பாடம்

538

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ رَجَاءٍ، وَحَفْصُ بْنُ عُمَرَ، قَالاَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الأَسْوَدِ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: مَا كَانَ يَصْنَعُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فِي أَهْلِهِ؟ فَقَالَتْ: كَانَ يَكُونُ فِي مِهْنَةِ أَهْلِهِ، فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلاَةُ خَرَجَ.

அல்-அஸ்வத் கூறினார்: "நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், 'நபி (ஸல்) அவர்கள் தம் குடும்பத்தாருடன் இருக்கும்போது என்ன செய்வார்கள்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'அவர்கள் தம் குடும்பத்தினருக்குரிய பணிகளைச் செய்வார்கள் (அதாவது, வீட்டு வேலைகளில் உதவுவார்கள்). தொழுகை நேரம் வந்துவிட்டால், (தொழுவதற்காக) வெளியே சென்றுவிடுவார்கள்' என்று பதிலளித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

539

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مَهْدِيُّ بْنُ مَيْمُونٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: مَا كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَعْمَلُ فِي بَيْتِهِ؟ قَالَتْ: يَخْصِفُ نَعْلَهُ، وَيَعْمَلُ مَا يَعْمَلُ الرَّجُلُ فِي بَيْتِهِ.

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், 'நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் வீட்டில் என்ன செய்வார்கள்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'அவர்கள் தங்கள் காலணிகளைத் தைப்பார்கள்; மேலும், ஒரு மனிதர் தன் வீட்டில் என்ன செய்வாரோ (அதாவது, வீட்டு வேலைகளில் உதவுவது, சுய தேவைகளை நிறைவேற்றுவது போன்றவற்றை), அதையே அவர்களும் செய்வார்கள்' என்று பதிலளித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

540

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ الْوَلِيدِ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ: مَا كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَصْنَعُ فِي بَيْتِهِ؟ قَالَتْ: مَا يَصْنَعُ أَحَدُكُمْ فِي بَيْتِهِ؟ قَالَتْ: مَا يَصْنَعُ أَحَدُكُمْ فِي بَيْتِهِ، يَخْصِفُ النَّعْلَ، وَيَرْقَعُ الثَّوْبَ، وَيَخِيطُ.

ஹிஷாமின் தந்தை (உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர்) கூறினார்: 'நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், 'நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் வீட்டில் என்ன செய்வார்கள்?' என்று கேட்டேன். அவர்கள், 'உங்களில் ஒருவர் தம் வீட்டில் செய்வதைப் போலவே அவர்களும் செய்வார்கள். (அதாவது,) அவர்கள் செருப்புகளைத் தைப்பார்கள், ஆடைகளுக்கு ஒட்டுப் போடுவார்கள், மேலும் (பொதுவாக) தைப்பார்கள்' என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

541

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرَةَ، قِيلَ لِعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: مَاذَا كَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَعْمَلُ فِي بَيْتِهِ؟ قَالَتْ: كَانَ بَشَرًا مِنَ الْبَشَرِ، يَفْلِي ثَوْبَهُ، وَيَحْلِبُ شَاتَهُ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது வீட்டில் என்ன செய்வார்கள்?” என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “அவர்கள் மற்ற மனிதர்களைப் போன்ற ஒரு மனிதராகவே இருந்தார்கள் (அதாவது, இறைத்தூதராக இருந்தபோதிலும்). அவர்கள் தங்கள் ஆடையிலிருந்து பேன்களை அகற்றுவார்கள்; தங்கள் ஆட்டிலிருந்து பாலைக் கறப்பார்கள்” என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا أَحَبَّ الرَّجُلُ أَخَاهُ فَلْيُعْلِمْهُ

ஒருவர் தன் சகோதரனை நேசித்தால் அதை அவனுக்குத் தெரிவிக்கட்டும்.

542

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ ثَوْرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي حَبِيبُ بْنُ عُبَيْدٍ، عَنِ الْمِقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرِبَ، وَكَانَ قَدْ أَدْرَكَهُ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِذَا أَحَبَّ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيُعْلِمْهُ أَنَّهُ أَحَبَّهُ.

உங்களில் ஒருவர் தம் சகோதரர் மீது அன்பு கொண்டால், தாம் அவரை நேசிப்பதை அவரிடம் தெரிவிக்கட்டும்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

543

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بِشْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ رَبَاحٍ، عَنْ أَبِي عُبَيْدِ اللهِ، عَنْ مُجَاهِدٍ قَالَ: لَقِيَنِي رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَأَخَذَ بِمَنْكِبِي مِنْ وَرَائِي، قَالَ: أَمَا إِنِّي أُحِبُّكَ، قَالَ: أَحَبَّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ، فَقَالَ: لَوْلاَ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا أَحَبَّ الرَّجُلُ الرَّجُلَ فَلْيُخْبِرْهُ أَنَّهُ أَحَبَّهُ مَا أَخْبَرْتُكَ، قَالَ: ثُمَّ أَخَذَ يَعْرِضُ عَلَيَّ الْخِطْبَةَ قَالَ: أَمَا إِنَّ عِنْدَنَا جَارِيَةً، أَمَا إِنَّهَا عَوْرَاءُ.

முஜாஹித் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவர் என்னைச் சந்தித்து, எனக்குப் பின்னாலிருந்து என் தோளைப் பிடித்தார். அவர், 'நிச்சயமாக நான் உங்களை நேசிக்கிறேன்,' என்று கூறினார்.
(அதற்கு நான்,) 'யாருக்காக நீர் என்னை நேசிக்கிறீரோ, அவனே உம்மை நேசிப்பானாக!' என்று கூறினேன்.
பிறகு அவர், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஒருவர் மற்றொருவர் மீது அன்பு வைத்தால், அவர் தாம் அன்பு வைப்பதை அவரிடம் கூறிவிட வேண்டும்," என்று கூறியிராவிட்டால், நான் உங்களிடம் இதைச்

சொல்லியிருக்க மாட்டேன்,' என்று கூறினார்.
பிறகு அவர் என்னிடம் திருமணப் பிரேரணை செய்யத் துவங்கினார். (அவர் மேலும்,) 'நிச்சயமாக எங்களிடம் ஒரு பெண் இருக்கிறாள்; நிச்சயமாக அவள் ஒற்றைக் கண்ணில் குறைபாடு உடையவள்,' என்று கூறினார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி)

حسن صحيح (الألباني)

544

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُبَارَكٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتٌ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: مَا تَحَابَّا الرَّجُلاَنِ إِلاَّ كَانَ أَفْضَلُهُمَا أَشَدَّهُمَا حُبًّا لِصَاحِبِهِ.

இரு ஆண்கள் ஒருவரையொருவர் நேசிக்கும்போது (அல்லாஹ்வுக்காக), அவர்களில் சிறந்தவர், தம் தோழர் மீது மிக வலுவான அன்பு கொண்டவரே ஆவார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا أَحَبَّ رَجُلاً فَلاَ يُمَارِهِ وَلاَ يَسْأَلُ عَنْهُ

ஒருவர் மீது அன்பு கொண்டிருக்கும்போது, அவருடன் சண்டையிடக்கூடாது, அவரைப் பற்றி விசாரிக்கவும் கூடாது.

545

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُعَاوِيَةُ، أَنَّ أَبَا الزَّاهِرِيَّةِ حَدَّثَهُ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ أَنَّهُ قَالَ: إِذَا أَحْبَبْتَ أَخًا فَلاَ تُمَارِهِ، وَلاَ تُشَارِّهِ، وَلاَ تَسْأَلْ عَنْهُ، فَعَسَى أَنْ تُوَافِيَ لَهُ عَدُوًّا فَيُخْبِرَكَ بِمَا لَيْسَ فِيهِ، فَيُفَرِّقَ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ.

முஆத் இப்னு ஜபல் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் ஒரு சகோதரரை நேசித்தால், அவருடன் தர்க்கம் செய்யாதீர்கள், அவருடன் பகைமை பாராட்டாதீர்கள், அவரைப் பற்றி (பிறரிடம்) விசாரிக்காதீர்கள். ஏனெனில், (அவ்வாறு விசாரிக்கும்போது) நீங்கள் அவருக்கு ஒரு எதிரியைச் சந்திக்க நேரிடலாம், அவர் அந்த சகோதரரிடம் இல்லாத ஒன்றைப் பற்றி உங்களுக்குச் சொல்லி, உங்களுக்கும் அவருக்கும் இடையில் பிரிவை ஏற்படுத்திவிடுவார்."

صحيح الإسناد موقوفا، وروي عنه مرفوعا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹானது, இது மவ்கூஃபாகும். மேலும் இது மர்ஃபூவாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது (அல்பானி).

546

حَدَّثَنَا الْمُقْرِئُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ أَحَبَّ أَخًا لِلَّهِ، فِي اللهِ، قَالَ: إِنِّي أُحِبُّكَ لِلَّهِ، فَدَخَلاَ جَمِيعًا الْجَنَّةَ، كَانَ الَّذِي أَحَبَّ فِي اللهِ أَرْفَعَ دَرَجَةً لِحُبِّهِ، عَلَى الَّذِي أَحَبَّهُ لَهُ.

யார் ஒரு சகோதரரை அல்லாஹ்விற்காக, அல்லாஹ்வின் பாதையில் நேசித்து, (அவரிடம்) 'நிச்சயமாக நான் உங்களை அல்லாஹ்விற்காக நேசிக்கிறேன்' என்று கூறுகிறாரோ, அவர்கள் இருவரும் சுவர்க்கத்தில் நுழைவார்கள். அல்லாஹ்விற்காக (மற்றவரை) நேசித்தவர், தாம் கொண்ட அன்பின் காரணத்தால், அவரால் நேசிக்கப்படுபவரை விட ஒரு படித்தரம் மேலானவராக இருப்பார்.

ضعيف (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானி)

بَابُ الْعَقْلِ فِي الْقَلْبِ

அறிவு இதயத்தில் உள்ளது.

547

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عِيَاضِ بْنِ خَلِيفَةَ، عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ سَمِعَهُ بِصِفِّينَ يَقُولُ: إِنَّ الْعَقْلَ فِي الْقَلْبِ، وَالرَّحْمَةَ فِي الْكَبِدِ، وَالرَّأْفَةَ فِي الطِّحَالِ، وَالنَّفَسَ فِي الرِّئَةِ.

இயாத் இப்னு கலீஃஃபா அவர்கள், ஸிஃஃப்பீனில் அலி (ரழி) அவர்கள் இவ்வாறு கூறக் கேட்டார்கள்: "அறிவு இதயத்தில் உள்ளது. இரக்கம் கல்லீரலில் உள்ளது. கருணை மண்ணீரலில் உள்ளது. மூச்சு நுரையீரலில் உள்ளது."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

548

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنِ الصَّقْعَبِ بْنِ زُهَيْرٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ قَالَ: لاَ أَعْلَمُهُ إِلاَّ عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم فَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ عَلَيْهِ جُبَّةٌ سِيجَانٍ، حَتَّى قَامَ عَلَى رَأْسِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: إِنَّ صَاحِبَكُمْ قَدْ وَضَعَ كُلَّ فَارِسٍ، أَوْ قَالَ: يُرِيدُ أَنْ يَضَعَ كُلَّ فَارِسٍ، وَيَرْفَعَ كُلَّ رَاعٍ. فَأَخَذَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بِمَجَامِعِ جُبَّتِهِ فَقَالَ: أَلاَ أَرَى عَلَيْكَ لِبَاسَ مَنْ لاَ يَعْقِلُ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ نَبِيَّ اللهِ نُوحًا صلى الله عليه وسلم لَمَّا حَضَرَتْهُ الْوَفَاةُ قَالَ لِابْنِهِ: إِنِّي قَاصٌّ عَلَيْكَ الْوَصِيَّةَ، آمُرُكَ بِاثْنَتَيْنِ، وَأَنْهَاكَ عَنِ اثْنَتَيْنِ: آمُرُكَ بِلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ، فَإِنَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعَ وَالأَرَضِينَ السَّبْعَ، لَوْ وُضِعْنَ فِي كِفَّةٍ وَوُضِعَتْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ فِي كِفَّةٍ لَرَجَحَتْ بِهِنَّ، وَلَوْ أَنَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعَ وَالأَرَضِينَ السَّبْعَ كُنَّ حَلْقَةً مُبْهَمَةً لَقَصَمَتْهُنَّ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ، وَسُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ، فَإِنَّهَا صَلاَةُ كُلِّ شَيْءٍ، وَبِهَا يُرْزَقُ كُلُّ شَيْءٍ، وَأَنْهَاكَ عَنِ الشِّرْكِ وَالْكِبْرِ، فَقُلْتُ، أَوْ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللهِ، هَذَا الشِّرْكُ قَدْ عَرَفْنَاهُ، فَمَا الْكِبْرُ؟ هُوَ أَنْ يَكُونَ لأَحَدِنَا حُلَّةٌ يَلْبَسُهَا؟ قَالَ: لاَ. قَالَ: فَهُوَ أَنْ يَكُونَ لأَحَدِنَا نَعْلاَنِ حَسَنَتَانِ، لَهُمَا شِرَاكَانِ حَسَنَانِ؟ قَالَ: لاَ. قَالَ: فَهُوَ أَنْ يَكُونَ لأَحَدِنَا دَابَّةٌ يَرْكَبُهَا؟ قَالَ: لاَ. قَالَ: فَهُوَ أَنْ يَكُونَ لأَحَدِنَا أَصْحَابٌ يَجْلِسُونَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: لاَ. قَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، فَمَا الْكِبْرُ؟ قَالَ: سَفَهُ الْحَقِّ، وَغَمْصُ النَّاسِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தோம். அப்போது 'சிஜான்' (எனும் வேலைப்பாடுள்ள) மேலங்கியை அணிந்திருந்த ஒரு கிராமவாசி வந்தார். அவர் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு மிக அருகில் (அவர்களின் தலைக்கு மேல் நிற்பது போல்) வந்து நின்று, "நிச்சயமாக உங்கள் தோழர் ஒவ்வொரு குதிரை வீரரையும் தாழ்த்திவிட்டார்; அல்லது, 'ஒவ்வொரு குதிரை வீரரையும் தாழ்த்த விரும்புகிறார்' என்றும், ஒவ்வொரு ஆடு மேய்ப்பவரையும் உயர்த்திவிட்டார்" என்றும் கூறினார். உடனே நபி

(ஸல்) அவர்கள் அந்த நபருடைய மேலங்கியின் மடிப்புகளைப் பிடித்து, "உம்மீது விவேகமற்ற ஒருவரின் ஆடையை நான் காண்கிறேனே" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு கூறினார்கள்: "நபி நூஹ் (அலை) அவர்களுக்கு மரண வேளை நெருங்கியபோது, அவர்கள் தம் மகனிடம் கூறினார்கள்: 'நான் உனக்கு என் இறுதி உபதேசத்தை வழங்குகிறேன். இரண்டு விஷயங்களை உனக்குக் கட்டளையிடுகிறேன்; இரண்டு விஷயங்களை விட்டும் உன்னைத் தடுக்கிறேன்.

நான் உனக்கு **'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்'** (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவனில்லை) என்று கூறுமாறு கட்டளையிடுகிறேன். ஏனெனில், ஏழு வானங்களும் ஏழு பூமிகளும் (தராசின்) ஒரு தட்டிலும், **'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்'** மறு தட்டிலும் வைக்கப்பட்டால், **'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்'** உள்ள தட்டே கனத்துவிடும். ஏழு வானங்களும் ஏழு பூமிகளும் மூடப்பட்ட ஒரு வளையமாக இருந்து, (அதன் மீது) **'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்'** வைக்கப்பட்டால் அது அவற்றை உடைத்துவிடும்.

மேலும், **'சுப்ஹானல்லாஹி வபிஹம்திஹி'** (அல்லாஹ் தூயவன், அவனையே புகழ்கிறேன்) என்று கூறுமாறும் உனக்குக் கட்டளையிடுகிறேன். ஏனெனில், அதுவே ஒவ்வொரு பொருளின் பிரார்த்தனையாகும். அதன் மூலமே படைப்பினங்களுக்கு வாழ்வாதாரம் வழங்கப்படுகிறது.

மேலும், இணைவைத்தல் (ஷிர்க்) மற்றும் பெருமை (கிப்ர்) ஆகியவற்றை விட்டும் உன்னைத் தடுக்கிறேன்'."

(அறிவிப்பாளர் கூறுகிறார்): நான் கேட்டேன், அல்லது கேட்கப்பட்டது: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஷிர்க் (இணைவைத்தல்) என்றால் என்னவென்று நாங்கள் அறிவோம். ஆனால், பெருமை (கிப்ர்) என்றால் என்ன? நம்மில் ஒருவர் அணியும் அழகான ஆடையா?"
நபி (ஸல்) அவர்கள், "இல்லை" என்றார்கள்.
"நம்மில் ஒருவர் நல்ல வார்களுடன் கூடிய நல்ல காலணிகள் அணிவதா?" என்று கேட்கப்பட்டது.
அதற்கு அவர்கள், "இல்லை" என்றார்கள்.
"நம்மில் ஒருவர் சவாரி செய்ய வாகனம் (கால்நடை) வைத்திருப்பதா?" என்று கேட்கப்பட்டது.
அதற்கு அவர்கள், "இல்லை" என்றார்கள்.
"நம்மில் ஒருவரிடம் வந்து அமரக்கூடிய தோழர்கள் இருப்பதா?" என்று கேட்கப்பட்டது.
அதற்கு அவர்கள், "இல்லை" என்றார்கள்.
"அல்லாஹ்வின் தூதரே! அப்படியென்றால் பெருமை என்றால் என்ன?" என்று கேட்கப்பட்டது.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், **"சத்தியத்தை உதாசீனப்படுத்துவதும், மக்களை இழிவாகக் கருதுவதுமே (பெருமையாகும்)"** என்று பதிலளித்தார்கள்.

صحيح, صحيح (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

549

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ الْقَاسِمِ أَبُو عُمَرَ الْيَمَامِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرِمَةُ بْنُ خَالِدٍ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَنْ تَعَظَّمَ فِي نَفْسِهِ، أَوِ اخْتَالَ فِي مِشْيَتِهِ، لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضْبَانُ.

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவன் தன்னைப் பெரியவனாகக் கருதுகிறானோ (தன் உள்ளத்தில் பெருமையைக் கொள்கிறானோ), அல்லது தனது நடையில் ஆணவத்துடன் நடக்கிறானோ, அவன் அல்லாஹ் தன் மீது கோபம் கொண்ட நிலையில் அவனைச் சந்திப்பான்."

صحيح (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

550

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَا اسْتَكْبَرَ مَنْ أَكَلَ مَعَهُ خَادِمُهُ، وَرَكِبَ الْحِمَارَ بِالأَسْوَاقِ، وَاعْتَقَلَ الشَّاةَ فَحَلَبَهَا.

தனது பணியாளருடன் சேர்ந்து உண்பவர், சந்தைகளில் கழுதையின் மீது சவாரி செய்பவர், தனது ஆட்டைக் கட்டி அதிலிருந்து பால் கறப்பவர் ஆகியோரிடம் பெருமை இருக்காது (மாறாக, அவர்கள் பணிவுடையவர்கள்).

حسن (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானி)

551

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ بَحْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ هَاشِمِ بْنِ الْبَرِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَالِحٌ بَيَّاعُ الأَكْسِيَةِ، عَنْ جَدَّتِهِ قَالَتْ: رَأَيْتُ عَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ اشْتَرَى تَمْرًا بِدِرْهَمٍ، فَحَمَلَهُ فِي

مِلْحَفَتِهِ، فَقُلْتُ لَهُ، أَوْ قَالَ لَهُ رَجُلٌ: أَحْمِلُ عَنْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ؟ قَالَ: لاَ، أَبُو الْعِيَالِ أَحَقُّ أَنْ يَحْمِلَ.

ஆடை விற்பனையாளரான சாலிஹ், தமது பாட்டி கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: 'நான் அலி (ரழி) அவர்கள் ஒரு திர்ஹத்திற்குப் பேரீச்சம்பழங்களை வாங்கி, அவற்றைத் தமது போர்வையில் சுமந்து செல்வதைக் கண்டேன். அப்போது நான் அவரிடம் (அல்லது ஒரு மனிதர் அவரிடம்), 'அமீருல் மூஃமினீன் அவர்களே! நான் உங்களுக்காக அதைச் சுமக்கட்டுமா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'இல்லை; குடும்பத்தின் தந்தையே (தன் குடும்பத்திற்காக உழைப்பவனே) அதைச் சுமப்பதற்கு மிகத் தகுதியானவர்' என்று கூறினார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

552

حَدَّثَنَا عُمَرُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي مُسْلِمٍ الأَغَرِّ حَدَّثَهُ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: الْعِزُّ إِزَارِي، وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي، فَمَنْ نَازَعَنِي بِشَيْءٍ مِنْهُمَا عَذَّبْتُهُ.

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(அல்லாஹ் கூறுகிறான்:) கண்ணியம் எனது கீழாடையும், பெருமை எனது மேலாடையும் ஆகும். அவ்விரண்டில் ஏதேனும் ஒன்றில் என்னுடன் போட்டியிடுபவரை நான் தண்டிப்பேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

553

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو رَوَاحَةَ يَزِيدُ بْنُ أَيْهَمَ، عَنِ الْهَيْثَمِ بْنِ مَالِكٍ الطَّائِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ النُّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ يَقُولُ عَلَى الْمِنْبَرِ، قَالَ: إِنَّ لِلشَّيْطَانِ مَصَالِيًا وَفُخُوخًا، وَإِنَّ مَصَالِيَ الشَّيْطَانِ وَفُخُوخَهُ: الْبَطَرُ بِأَنْعُمِ اللهِ، وَالْفَخْرُ بِعَطَاءِ اللهِ، وَالْكِبْرِيَاءُ عَلَى عِبَادِ اللهِ، وَاتِّبَاعُ الْهَوَى فِي غَيْرِ ذَاتِ اللهِ.

அன்-நுஃமான் இப்னு பஷீர் (ரழி) அவர்கள் மிம்பரில் இவ்வாறு கூறக் கேட்கப்பட்டது: "ஷைத்தானுக்குக் கண்ணிகளும் பொறிகளும் உண்டு. ஷைத்தானின் கண்ணிகளும் பொறிகளும் என்பன, அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகளைக் கொண்டு (அளவுக்கு மீறி மகிழ்ந்து) நன்றிகெட்ட விதத்தில் நடப்பது, அல்லாஹ்வின் கொடைகளைக் கொண்டு பெருமையடிப்பது, அல்லாஹ்வின் அடியார்களிடத்தில் கர்வம் கொள்வது, மற்றும் அல்லாஹ்வுக்காக அன்றி, மன இச்சையைப் பின்பற்றுவது ஆகியவையே."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் மவ்கூஃப் (அல்பானி)

حسن موقوف (الألباني)

554

حَدَّثَنَا عَلِيٌّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: احْتَجَّتِ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ، وَقَالَ سُفْيَانُ أَيْضًا: اخْتَصَمَتِ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ، قَالَتِ النَّارُ: يَلِجُنِي الْجَبَّارُونَ، وَيَلِجُنِي الْمُتَكَبِّرُونَ، وَقَالَتِ الْجَنَّةُ: يَلِجُنِي الضُّعَفَاءُ، وَيَلِجُنِي الْفُقَرَاءُ. قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لِلْجَنَّةِ: أَنْتِ رَحْمَتِي أَرْحَمُ بِكِ مَنْ أَشَاءُ، ثُمَّ قَالَ لِلنَّارِ: أَنْتِ عَذَابِي أُعَذِّبُ بِكِ مَنْ أَشَاءُ، وَلِكُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْكُمَا مِلْؤُهَا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சொர்க்கமும் நரகமும் தர்க்கம் செய்துகொண்டன. நரகம் கூறியது: 'அடக்குமுறையாளர்களும், பெருமையடிப்பவர்களும் என்னுள் நுழைவார்கள்.' சொர்க்கம் கூறியது: 'பலவீனமானவர்களும், ஏழைகளும் என்னுள் நுழைவார்கள்.' அப்போது அல்லாஹ் தபாரக வதஆலா சொர்க்கத்திடம், 'நீ எனது கருணை; உன்னைக் கொண்டு நான் நாடியவர்களுக்குக் கருணை காட்டுவேன்' என்று கூறினான். பின்னர் அவன் நரகத்திடம், 'நீ எனது தண்டனை; உன்னைக் கொண்டு நான் நாடியவர்களைத் தண்டிப்பேன். உங்கள் இருவரில் ஒவ்வொருவருக்கும் அதன் நிறைவு உண்டு' என்று கூறினான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

555

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ جَمِيعٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ: لَمْ يَكُنْ أَصْحَابُ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم مُتَحَزِّقِينَ، وَلاَ

مُتَمَاوِتِينَ، وَكَانُوا يَتَنَاشَدُونَ الشِّعْرَ فِي مَجَالِسِهِمْ، وَيَذْكُرُونَ أَمْرَ جَاهِلِيَّتِهِمْ، فَإِذَا أُرِيدَ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَلَى شَيْءٍ مِنْ أَمْرِ اللهِ، دَارَتْ حَمَالِيقُ عَيْنَيْهِ كَأَنَّهُ مَجْنُونٌ.

அபூ ஸலமா இப்னு அப்துர்-ரஹ்மான் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள் அதிக இறுக்கமானவர்களாகவோ அல்லது உயிரற்றவர்களைப் போன்றோ இருக்கவில்லை. அவர்கள் தங்களின் சபைகளில் ஒருவருக்கொருவர் கவிதைகளை ஓதிக் கொள்வார்கள்; மேலும் அறியாமைக் (ஜாஹிலிய்யா) காலத்து விஷயங்களையும் பேசிக்கொள்வார்கள். ஆனால், அல்லாஹ்வின் கட்டளை தொடர்பான ஏதேனும் ஒரு விஷயம் அவர்களிடமிருந்து கோரப்பட்டால், பைத்தியம் பிடித்தவரைப் போல அவருடைய கண்கள் சுழலும் (அதாவது, அல்லாஹ்வின் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதில் தீவிர உறுதியுடனும், கோபத்துடனும் இருப்பார்கள்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

556

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ، عَنْ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَجُلاً أَتَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم، وَكَانَ جَمِيلاً، فَقَالَ: حُبِّبَ إِلَيَّ الْجَمَالُ، وَأُعْطِيتُ مَا تَرَى، حَتَّى مَا أُحِبُّ أَنْ يَفُوقَنِي أَحَدٌ، إِمَّا قَالَ: بِشِرَاكِ نَعْلٍ، وَإِمَّا قَالَ: بِشِسْعٍ أَحْمَرَ، الْكِبْرُ ذَاكَ؟ قَالَ: لاَ، وَلَكِنَّ الْكِبْرَ مَنْ بَطَرَ الْحَقَّ، وَغَمَطَ النَّاسَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அழகான ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "நான் அழகை விரும்புகிறேன். நீங்கள் காண்பது போல எனக்கும் (அழகு) வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதனால் யாரும் என்னை விட உயர்ந்தவராக இருப்பதை நான் விரும்பவில்லை (ஒரு செருப்பின் வாரால் கூட, அல்லது ஒரு சிவப்பு செருப்புப் பட்டையால் கூட (என்னை மிஞ்சக்கூடாது என்று அவர் கூறினார்)). இது பெருமையா?" என்று கேட்டார். "இல்லை," என்று அவர்கள் பதிலளித்தார்கள். "பெருமை என்பது ஒருவர் சத்தியத்தை நிராகரிப்பதும், மக்களை இழிவாகக் கருதுவதுமாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

557

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَجْلاَنَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: يُحْشَرُ الْمُتَكَبِّرُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْثَالَ الذَّرِّ فِي صُوَرَةِ الرِّجَالِ، يَغْشَاهُمُ الذُّلُّ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ، يُسَاقُونَ إِلَى سِجْنٍ مِنْ جَهَنَّمَ يُسَمَّى: بُولَسَ، تَعْلُوهُمْ نَارُ الأَنْيَارِ، وَيُسْقَوْنَ مِنْ عُصَارَةِ أَهْلِ النَّارِ، طِينَةَ الْخَبَالِ.

மறுமை நாளில், பெருமையடிப்பவர்கள் மனிதத் தோற்றத்தில் சிறிய எறும்புகளைப் போன்று ஒன்று திரட்டப்படுவார்கள். இழிவு அவர்களை எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் சூழ்ந்துகொள்ளும். அவர்கள் 'பூலஸ்' என்றழைக்கப்படும் ஜஹன்னத்தில் உள்ள ஒரு சிறைக்கு ஓட்டிச் செல்லப்படுவார்கள். நெருப்புகளுக்கெல்லாம் மேலான நெருப்பு அவர்களை மேலிட்டிருக்கும். நரகவாசிகளின் உடல் பிழிவான (சீழ் மற்றும் இரத்தம் போன்ற) 'தீனத்துல் கபால்' அவர்களுக்குப் புகட்டப்படும்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ مَنِ انْتَصَرَ مِنْ ظُلْمِهِ

அநீதிக்குப் பழிவாங்குபவர்

558

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ أَبِي زَائِدَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبِي، عَنْ خَالِدِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنِ الْبَهِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ لَهَا: دُونَكِ فَانْتَصِرِي.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "உனக்குரியது (இந்த உரிமை), நீ (உன்னை) தற்காத்துக்கொள்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

559

حَدَّثَنَا الْحَكَمُ بْنُ نَافِعٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ، أَنَّ عَائِشَةَ قَالَتْ: أَرْسَلَ أَزْوَاجُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَاطِمَةَ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَاسْتَأْذَنَتْ وَالنَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم مَعَ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فِي مِرْطِهَا، فَأَذِنَ لَهَا فَدَخَلَتْ، فَقَالَتْ: إِنَّ أَزْوَاجَكَ أَرْسَلْنَنِي يَسْأَلْنَكَ الْعَدْلَ فِي بِنْتِ أَبِي قُحَافَةَ، قَالَ: أَيْ بُنَيَّةُ، أَتُحِبِّينَ مَا أُحِبُّ؟ قَالَتْ: بَلَى، قَالَ: فَأَحِبِّي هَذِهِ، فَقَامَتْ فَخَرَجَتْ فَحَدَّثَتْهُمْ، فَقُلْنَ: مَا أَغْنَيْتِ عَنَّا شَيْئًا فَارْجِعِي إِلَيْهِ، قَالَتْ: وَاللَّهِ لاَ أُكَلِّمُهُ فِيهَا أَبَدًا. فَأَرْسَلْنَ زَيْنَبَ زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَاسْتَأْذَنَتْ، فَأَذِنَ لَهَا، فَقَالَتْ لَهُ ذَلِكَ، وَوَقَعَتْ فِيَّ زَيْنَبُ تَسُبُّنِي، فَطَفِقْتُ أَنْظُرُ: هَلْ يَأْذَنُ لِي النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، فَلَمْ أَزَلْ حَتَّى عَرَفْتُ أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم لاَ يَكْرَهُ أَنْ أَنْتَصِرَ، فَوَقَعْتُ بِزَيْنَبَ، فَلَمْ أَنْشَبْ أَنْ أَثْخَنْتُهَا غَلَبَةً، فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم، ثُمَّ قَالَ: أَمَا إِنَّهَا ابْنَةُ أَبِي بَكْرٍ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியர்கள், ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்களை நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அனுப்பினார்கள். அப்போது ஃபாத்திமா (ரழி) அனுமதி கேட்டபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் ஆயிஷா (ரழி) உடைய போர்வையில் அவருடன் இருந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு அனுமதி அளித்தார்கள், அவரும் உள்ளே வந்தார். அவர், "தங்களின் மனைவியர்கள் அபூ குஹாஃபாவின் மகளைப் (ஆயிஷாவை) பற்றித் தங்களிடம் நீதி கேட்கும்படி என்னை அனுப்பியுள்ளனர்" என்று கூறினார்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அருமை மகளே, நான் எதை நேசிக்கிறேனோ அதை நீயும் நேசிக்கிறாயா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் "ஆம்" என்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியானால் இவரை (ஆயிஷாவை) நேசிப்பாயாக" என்றார்கள்.

பிறகு ஃபாத்திமா எழுந்து வெளியேறி, அவர்களிடம் (மற்ற மனைவியரிடம்) சென்று நடந்ததைக் கூறினார். அவர்கள், "எங்களுக்காக நீங்கள் எதையும் சாதிக்கவில்லை; ஆகையால் அவரிடம் மீண்டும் செல்லுங்கள்" என்றனர். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இவர் விஷயத்தில் நான் அவரிடம் ஒருபோதும் பேசமாட்டேன்" என்று கூறினார்.

பிறகு அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஜைனப் (ரழி) அவர்களை அனுப்பினார்கள். அவர் அனுமதி கேட்டார்; அவருக்கு அனுமதி

வழங்கப்பட்டது. அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அந்த விஷயத்தைக் கூறினார். மேலும் ஜைனப் என்மீது பாய்ந்து என்னைத் திட்டினார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் எனக்கு (பதிலளிக்க) அனுமதியளிப்பார்களா என்று நான் பார்க்கத் தொடங்கினேன். நான் என்னை தற்காத்துக் கொள்வதை நபி (ஸல்) அவர்கள் வெறுக்கமாட்டார்கள் என்பதை அறியும்வரை நான் காத்திருந்தேன். பிறகு நான் ஜைனப் மீது பாய்ந்து (பதிலடி கொடுத்து), அவரை மிக விரைவில் வாயடைக்கச் செய்து வென்றேன்.

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் புன்னகைத்தார்கள். பிறகு, "உண்மையிலேயே இவர் (ஆயிஷா) அபூபக்ரின் மகள் தான்!" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الْمُوَاسَاةِ فِي السَّنَةِ وَالْمَجَاعَةِ

வறட்சி மற்றும் பஞ்சத்தின் போது பரஸ்பர உதவி

560

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ بَشِيرٍ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَارَةُ الْمَعْوَلِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ مَجَاعَةٌ، مَنْ أَدْرَكَتْهُ فَلَا يَعْدِلَنَّ بِالأَكْبَادِ الْجَائِعَةِ.

அபூஹுரைரா (ரழி) கூறினார்கள்: "இறுதிக் காலத்தில் ஒரு பஞ்சம் ஏற்படும். அதனை அடைபவர், பசித்த வயிறுகளுக்கு (உணவளிப்பதை விட) வேறு எதற்கும் முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டாம்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

561

حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ الأَنْصَارَ قَالَتْ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: اقْسِمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ إِخْوَانِنَا النَّخِيلَ، قَالَ: لاَ، فَقَالُوا: تَكْفُونَا الْمَؤُونَةَ، وَنُشْرِكُكُمْ فِي الثَّمَرَةِ؟ قَالُوا: سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அன்சாரிகள் (ரழி) நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "எங்களுக்கும் எங்கள் சகோதரர்களுக்கும் (முஹாஜிர்களுக்கும்) இடையில் பேரீச்சை மரங்களைப் பங்கிடுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "இல்லை" என்று பதிலளித்தார்கள். (அப்போது அன்சாரிகள்) அவர்கள், "(முஹாஜிர்களே!) அவற்றைப் பராமரிக்கும் சிரமத்தை நீங்கள் எங்களுக்காக ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், நாங்கள் உங்களைக் கனிகளில் பங்குதாரர்களாக ஆக்குவோம்" என்று கூறினார்கள். (அதற்கு முஹாஜிர்கள்) அவர்கள், "செவியுற்றோம், கட்டுப்பட்டோம்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

562

حَدَّثَنَا أَصْبَغُ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي يُونُسُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ سَالِمًا أَخْبَرَهُ، أَنَّ عَبْدَ اللهِ بْنَ عُمَرَ أَخْبَرَهُ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ عَامَ الرَّمَادَةِ، وَكَانَتْ سَنَةً شَدِيدَةً مُلِمَّةً، بَعْدَمَا اجْتَهَدَ عُمَرُ فِي إِمْدَادِ الْأَعْرَابِ بِالْإِبِلِ وَالْقَمْحِ وَالزَّيْتِ مِنَ الْأَرْيَافِ كُلِّهَا، حَتَّى بَلَحَتِ الْأَرْيَافُ كُلُّهَا مِمَّا جَهَدَهَا ذَلِكَ، فَقَامَ عُمَرُ يَدْعُو فَقَالَ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ رِزْقَهُمْ عَلَى رُءُوسِ الْجِبَالِ، فَاسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُ وَلِلْمُسْلِمِينَ، فَقَالَ حِينَ نَزَلَ بِهِ الْغَيْثُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، فَوَاللَّهِ لَوْ أَنَّ اللَّهَ لَمْ يُفْرِجْهَا مَا تَرَكْتُ بِأَهْلِ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ لَهُمْ سَعَةٌ إِلَّا أَدْخَلْتُ مَعَهُمْ أَعْدَادَهُمْ مِنَ الْفُقَرَاءِ، فَلَمْ يَكُنِ اثْنَانِ يَهْلِكَانِ مِنَ الطَّعَامِ عَلَى مَا يُقِيمُ وَاحِدًا.

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் 'ஆமுர் ரமாதா' (கடும் வறட்சி ஏற்பட்ட ஆண்டு) அன்று பேசினார்கள். அது ஒரு கடுமையான, பேரழிவுமிக்க ஆண்டாக இருந்தது. உமர் (ரழி) அவர்கள் பாலைவன அரபிகளுக்கு (Bedouins) ஒட்டகங்கள், கோதுமை மற்றும் எண்ணெய் ஆகியவற்றை அனைத்து வளமான கிராமப்புறங்களிலிருந்தும் வழங்குவதில் கடுமையாக முயற்சி செய்தார்கள். அந்த முயற்சியின் சுமையால் அப்பகுதிகளின் வளங்கள் அனைத்தும் தீர்ந்துபோகும் நிலை ஏற்பட்டது.

அப்போது உமர் (ரழி) அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்வதற்காக எழுந்து நின்று:
"அல்லாஹும்ம இஜ்அல் ரிஸ்கஹும் அலா ருஊஸில் ஜிபால்"
(யா அல்லாஹ்! மலைகளின் உச்சியில் அவர்களுக்கு வாழ்வாதாரத்தை வழங்குவாயாக!) என்று கூறினார்கள்.

அல்லாஹ் அவர்களுக்காகவும் முஸ்லிம்களுக்காகவும் அந்தப்

பிரார்த்தனைக்கு பதிலளித்தான். (பயன்தரும்) மழை பொழிந்தபோது, அவர்கள்:
"அல்ஹம்துலில்லாஹ்" (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே!) என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அல்லாஹ் மட்டும் நமக்கு நிவாரணம் அளிக்காமல் இருந்திருந்தால், வசதியுள்ள எந்த ஒரு முஸ்லிமின் வீட்டிலும், அவர்களது எண்ணிக்கைக்குச் சமமான ஏழைகளைச் சேர்க்காமல் நான் விட்டிருக்க மாட்டேன். ஏனெனில், ஒருவருக்குப் போதுமான உணவைக் கொண்டு இருவர் பசியால் மடிந்துவிட மாட்டார்கள் (அதாவது, பகிர்ந்து உண்டால் மரணத்தைத் தவிர்க்கலாம்)" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

563

حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي عُبَيْدٍ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الأَكْوَعِ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: ضَحَايَاكُمْ، لاَ يُصْبِحُ أَحَدُكُمْ بَعْدَ ثَالِثَةٍ، وَفِي بَيْتِهِ مِنْهُ شَيْءٌ. فَلَمَّا كَانَ الْعَامُ الْمُقْبِلُ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، نَفْعَلُ كَمَا فَعَلْنَا الْعَامَ الْمَاضِي؟ قَالَ: كُلُوا وَادَّخِرُوا، فَإِنَّ ذَلِكَ الْعَامَ كَانُوا فِي جَهْدٍ فَأَرَدْتُ أَنْ تُعِينُوا.

சலமா இப்னுல் அக்வா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்கள் குர்பானிகளைப் பொருத்தவரை, உங்களில் எவருடைய வீட்டிலும் மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு அதிலிருந்து எதுவும் மீதம் இருக்கக்கூடாது." அடுத்த ஆண்டு வந்தபோது, அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, கடந்த ஆண்டு நாங்கள் செய்தது போலவே இந்த ஆண்டும் செய்ய வேண்டுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் கூறினார்கள், "உண்ணுங்கள் மற்றும் சேமித்து வையுங்கள். அந்த ஆண்டு மக்கள் சிரமத்தில் இருந்தனர், நீங்கள் (ஏழைகளுக்கு) உதவ வேண்டும் என்று நான் விரும்பினேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ التَّجَارِبِ

சோதனைகள்

564

حَدَّثَنَا فَرْوَةُ بْنُ أَبِي الْمَغْرَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ مُعَاوِيَةَ، فَحَدَّثَ نَفْسَهُ، ثُمَّ انْتَبَهَ فَقَالَ: لَا حِلْمَ إِلَّا تَجْرِبَةٌ، يُعِيدُهَا ثَلَاثًا.

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் முஆவியா (ரழி) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தேன். அவர்கள் தமக்குத்தாமே பேசிக்கொண்டார்கள் (அல்லது சிந்தித்தார்கள்). பின்னர் கவனத்திற்கு வந்த அவர்கள், 'அனுபவம் இல்லாமல் பொறுமை (மற்றும் விவேகம், மென்மை) இருக்காது' என்று கூறினார்கள். இதை அவர்கள் மூன்று முறை கூறினார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் மவ்கூஃப் (அல்-அல்பானீ) صحيح موقوفا (الألباني)

565

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عُفَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ، عَنِ ابْنِ زَحْرٍ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: لَا حَلِيمَ إِلَّا ذُو عَثْرَةٍ، وَلَا حَكِيمَ إِلَّا ذُو تَجْرِبَةٍ.

அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தவறிழைத்தவரைத் தவிர எவரும் சகிப்புத்தன்மை உடையவராக இருக்கமாட்டார் (ஏனெனில், தவறிழைத்தவர்களே பிறரின் தவறுகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் பக்குவத்தைப் பெறுவர்); அனுபவம் வாய்ந்தவரைத் தவிர எவரும் ஞானியாக இருக்கமாட்டார் (ஏனெனில், வாழ்க்கையின் பல்வேறு அனுபவங்கள் மூலமே உண்மையான ஞானம் பெறப்படுகிறது)."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ مَنْ أَطْعَمَ أَخًا لَهُ فِي اللهِ

அல்லாஹ்வுக்காகத் தன் சகோதரர்களில் ஒருவருக்கு உணவளித்தவர்.

566

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ أَبُو الرَّبِيعِ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرُ بْنُ عَبْدِ الْحَمِيدِ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ نَشْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَنَفِيَّةِ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: لَأَنْ أَجْمَعَ نَفَرًا مِنْ إِخْوَانِي عَلَى صَاعٍ أَوْ صَاعَيْنِ مِنْ

طَعَامٍ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَخْرُجَ إِلَى سُوقِكُمْ فَأُعْتِقَ رَقَبَةً.

அலி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் சகோதரர்களில் ஒரு குழுவினரை ஒரு ஸாவு அல்லது இரண்டு ஸாவு உணவிற்காக ஒன்று சேர்ப்பது, உங்கள் சந்தைக்குச் சென்று ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்வதை விட எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ حِلْفِ الْجَاهِلِيَّةِ

ஜாஹிலிய்யாவின் உடன்படிக்கை

567

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عُلَيَّةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: شَهِدْتُ مَعَ عُمُومَتِي حِلْفَ الْمُطَيَّبِينَ، فَمَا أُحِبُّ أَنْ أَنْكُثَهُ، وَأَنَّ لِي حُمْرَ النَّعَمِ.

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் எனது தந்தையின் சகோதரர்களுடன் (அப்போது சிறுவனாக இருந்த நிலையில்) ஹில்ஃப் அல்-முத்தய்யபீன் (நறுமண உடன்படிக்கை) நிகழ்வில் சாட்சியாக இருந்தேன். செந்நிற ஒட்டகங்கள் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டாலும் (அது எவ்வளவு பெரிய செல்வமாக இருந்தாலும்), அதனை முறித்துக்கொள்ள நான் விரும்பமாட்டேன்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الإِخَاءِ

சகோதரத்துவம்

568

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: آخَى النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بَيْنَ ابْنِ مَسْعُودٍ وَالزُّبَيْرِ.

அனஸ் (ரழி) கூறினார்கள், “நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்களையும் அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்களையும் சகோதரர்களாக ஆக்கினார்கள் (இஸ்லாமிய சகோதரத்துவ உறவை ஏற்படுத்தினார்கள்).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

569

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَاصِمٌ الْأَحْوَلُ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: حَالَفَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَيْنَ قُرَيْشٍ وَالْأَنْصَارِ فِي دَارِي الَّتِي بِالْمَدِينَةِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், மதீனாவில் உள்ள என் வீட்டில் குரைஷிகளுக்கும் (அதாவது, முஹாஜிர்களுக்கும்) அன்சாரிகளுக்கும் இடையில் சகோதரத்துவ ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ لَا حِلْفَ فِي الْإِسْلَامِ

இஸ்லாத்தில் உடன்படிக்கை இல்லை.

570

حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: جَلَسَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم عَامَ الْفَتْحِ عَلَى دَرَجِ الْكَعْبَةِ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: مَنْ كَانَ لَهُ حِلْفٌ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، لَمْ يَزِدْهُ الْإِسْلَامُ إِلَّا شِدَّةً، وَلَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ.

அம்ர் இப்னு ஷுஐப் அவர்கள், அவருடைய தந்தையார் வழியாக, அவருடைய பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள், மக்கா வெற்றியின் போது கஃபாவின் படிகளில் அமர்ந்து அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து பெருமைப்படுத்தினார்கள். பின்னர் அவர்கள் கூறினார்கள், 'ஜாஹிலிய்யா காலத்தில் எவரேனும் ஓர் உடன்படிக்கை (நீதியான, நல்ல காரியங்களுக்கான) செய்திருந்தால், இஸ்லாம் அதை மேலும் வலுப்படுத்தவே செய்தது. மக்கா வெற்றிக்குப் பிறகு (மக்காவிலிருந்து மதீனாவிற்கான கட்டாய) ஹிஜ்ரத் கிடையாது.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ مَنِ اسْتَمْطَرَ فِي أَوَّلِ الْمَطَرِ

மழையின் அருளை நாடும் ஒருவர்

571

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ أَبِي الْأَسْوَدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: أَصَابَنَا مَعَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم مَطَرٌ، فَحَسَرَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم ثَوْبَهُ عَنْهُ حَتَّى أَصَابَهُ الْمَطَرُ، قُلْنَا: لِمَ فَعَلْتَ؟ قَالَ: لأَنَّهُ حَدِيثُ عَهْدٍ بِرَبِّهِ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தபோது எங்கள் மீது மழை பொழிந்தது. நபி (ஸல்) அவர்கள், மழை தங்கள் மீது படுவதற்காகத் தங்கள் ஆடையை விலக்கினார்கள். நாங்கள், 'நீங்கள் ஏன் அவ்வாறு செய்தீர்கள்?' என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள், 'ஏனெனில், இது தன் இறைவனிடமிருந்து புதிதாக வந்துள்ளது (ஒரு புதிய அருட்கொடையாக, இறைவனின் நேரடிப் படைப்பாகும்)' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ إِنَّ الْغَنَمَ بَرَكَةٌ

ஆடுகள் ஒரு பரகத் ஆகும்.

572

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَلْحَلَةَ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ خُثَيْمٍ أَنَّهُ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ بِأَرْضِهِ بِالْعَقِيقِ، فَأَتَاهُ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ عَلَى دَوَابَّ، فَنَزَلُوا، قَالَ حُمَيْدٌ: فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: اذْهَبْ إِلَى أُمِّي وَقُلْ لَهَا: إِنَّ ابْنَكِ يُقْرِئُكِ السَّلَامَ وَيَقُولُ: أَطْعِمِينَا شَيْئًا، قَالَ: فَوَضَعَتْ ثَلَاثَةَ أَقْرَاصٍ مِنْ شَعِيرٍ، وَشَيْئًا مِنْ زَيْتٍ وَمِلْحٍ فِي صَحْفَةٍ، فَوَضَعْتُهَا عَلَى رَأْسِي، فَحَمَلْتُهَا إِلَيْهِمْ، فَلَمَّا وَضَعْتُهُ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ، كَبَّرَ أَبُو هُرَيْرَةَ وَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَشْبَعَنَا مِنَ الْخُبْزِ بَعْدَ أَنْ لَمْ يَكُنْ طَعَامُنَا إِلَّا الْأَسْوَدَانِ: التَّمْرُ وَالْمَاءُ، فَلَمْ يُصِبِ الْقَوْمُ مِنَ الطَّعَامِ شَيْئًا، فَلَمَّا انْصَرَفُوا قَالَ: يَا ابْنَ أَخِي، أَحْسِنْ إِلَى غَنَمِكَ، وَامْسَحِ الرُّغَامَ عَنْهَا، وَأَطِبْ مُرَاحَهَا، وَصَلِّ فِي نَاحِيَتِهَا، فَإِنَّهَا مِنْ دَوَابِّ الْجَنَّةِ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ تَكُونُ الثُّلَّةُ مِنَ الْغَنَمِ أَحَبَّ إِلَى صَاحِبِهَا مِنْ دَارِ مَرْوَانَ.

ஹுமைத் இப்னு மாலிக் இப்னு குதைம் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்களுடன் 'அகீக்' என்னுமிடத்தில் அவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் அமர்ந்திருந்தேன். அப்போது மதீனாவாசிகளில் சிலர் வாகனங்களில் அங்கு வந்து இறங்கினார்கள். அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள், 'என் தாயாரிடம் சென்று, "உங்கள் மகன் உங்களுக்கு ஸலாம் கூறுகிறார்; மேலும், எங்களுக்கு உண்பதற்கு ஏதேனும் தருமாறு கேட்கிறார்" என்று அவரிடம் சொல்' என்றார்கள்.

(ஹுமைத் கூறினார்:) (அபூஹுரைராவின் தாய்) ஒரு தட்டில் மூன்று பார்லி ரொட்டிகளையும், கொஞ்சம் எண்ணெயையும், உப்பையும் வைத்தார். நான் அதை என் தலையில் சுமந்து கொண்டு அவர்களிடம் சென்றேன். நான் அதை அவர்களுக்கு முன் வைத்தபோது, அபூஹுரைரா (ரழி), 'அல்லாஹு அக்பர்' (அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன்) என்று கூறிவிட்டு, 'பேரீச்சம்பழமும் தண்ணீரும் எனும் இரண்டு கறுப்பு நிறப் பொருட்களைத் தவிர எங்களுக்கு வேறு உணவு இல்லாதிருந்த நிலைக்குப் பிறகு, (இன்று) ரொட்டியைக் கொண்டு எங்களின் பசியைப் போக்கிய அல்லாஹ்வுக்கே அனைத்துப் புகழும் (அல்ஹம்துலில்லாஹ்)' என்று கூறினார்கள்.

அந்தக் கூட்டத்தினர் அந்த உணவிலிருந்து எதையும் உண்ணவில்லை. அவர்கள் திரும்பிச் சென்ற பிறகு, (அபூஹுரைரா) கூறினார்: 'என் சகோதரனின் மகனே! உனது ஆடுகளிடம் நல்ல முறையில் நடந்துகொள். அவற்றின் (மூக்கிலிருந்து வடியும்) சளியைத் துடைத்துவிடு; அவை தங்கும் தொழுவத்தை தூய்மையாக வைத்துக்கொள்; அவற்றின் அருகில் தொழுவீராக. ஏனெனில், அவை சொர்க்கத்து பிராணிகளில் ஒன்றாகும். என்

உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது ஆணையாக! மக்களிடம் ஒரு காலம் வரும்; அப்போது மர்வானுடைய மாளிகையை விட ஒரு ஆட்டு மந்தை அதன் உரிமையாளருக்கு மிக விருப்பமானதாக இருக்கும்'.

صحيح الإسناد، وجملة الصلاة في مراح الغنم ومسح رغامها وأنها من دواب الجنة صحيح مرفوعا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹானது. ஆட்டுத் தொழுவத்தில் தொழுவது, அதன் புழுதியைத் துடைப்பது, மற்றும் அது சுவனத்து பிராணிகளில் ஒன்றாகும் என்ற பகுதி ஸஹீஹ் மர்ஃபூஃ ஆகும். (அல்பானி)

573

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ الْأَزْرَقُ، عَنْ أَبِي عُمَرَ، عَنِ ابْنِ الْحَنَفِيَّةِ، عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: الشَّاةُ فِي الْبَيْتِ بَرَكَةٌ، وَالشَّاتَانِ بَرَكَتَانِ، وَالثَّلَاثُ بَرَكَاتٌ.

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு வீட்டில் ஒரு ஆடு இருப்பது ஒரு பரக்கத் (அருள்வளம்) ஆகும். இரண்டு ஆடுகள் இருப்பது இரண்டு பரக்கத்கள் (அருள்வளங்கள்) ஆகும். மூன்று ஆடுகள் இருப்பது பல பரக்கத்கள் (அருள்வளங்கள்) ஆகும்."

ضعيف جدا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : மிகவும் பலவீனமானது (அல்-அல்பானி)

بَابُ الْإِبِلِ عِزٌّ لِأَهْلِهَا

ஒட்டகங்கள் அவற்றின் உரிமையாளர்களுக்குப் பெருமைக்குரியவை.

574

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: رَأْسُ الْكُفْرِ نَحْوَ الْمَشْرِقِ، وَالْفَخْرُ وَالْخُيَلَاءُ فِي أَهْلِ الْخَيْلِ

وَالإِبِلِ، الْفَدَّادِينَ أَهْلِ الْوَبَرِ، وَالسَّكِينَةُ فِي أَهْلِ الْغَنَمِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “இறைமறுப்பின் தலை (அல்லது உச்சி) கிழக்குத் திசையில் உள்ளது. பெருமையும் ஆணவமும், முரட்டு சுபாவமுள்ள, குதிரைகளையும் ஒட்டகங்களையும் வைத்திருக்கும் (கூடாரங்களில் வசிக்கும்) கிராமப்புற அரபியர்களிடம் உள்ளது. அமைதியானது ஆடுகளை வைத்திருக்கும் மக்களிடம் உள்ளது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

575

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَرْزُوقٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ أَبِي حَفْصَةَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: عَجِبْتُ لِلْكِلَابِ وَالشَّاءِ، إِنَّ الشَّاءَ يُذْبَحُ مِنْهَا فِي السَّنَةِ كَذَا وَكَذَا، وَيُهْدَى كَذَا وَكَذَا، وَالْكَلْبُ تَضَعُ الْكَلْبَةُ الْوَاحِدَةُ كَذَا وَكَذَا وَالشَّاءُ أَكْثَرُ مِنْهَا.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நாய்களையும் ஆடுகளையும் கண்டு நான் வியக்கிறேன். நிச்சயமாக ஆடுகளில், வருடத்தில் இத்தனை இத்தனை அறுக்கப்படுகின்றன; இத்தனை இத்தனை (ஹஜ்ஜுக்காகப்) பலியிடப்படுகின்றன. ஆனால் நாய்களில், ஒரு பெண் நாய் இத்தனை இத்தனை (குட்டிகளை) ஈனுகிறது. (இருப்பினும்) நாய்களை விட ஆடுகளே அதிகமாக உள்ளன."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

576

حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ أَبِي هِنْدٍ الْهَمْدَانِيِّ، عَنْ أَبِي ظَبْيَانَ قَالَ: قَالَ لِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: يَا أَبَا ظَبْيَانَ، كَمْ عَطَاؤُكَ؟ قُلْتُ: أَلْفَانِ وَخَمْسُمِئَةٍ، قَالَ لَهُ: يَا أَبَا ظَبْيَانَ، اتَّخِذْ مِنَ الْحَرْثِ وَالسَّابْيَاءِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلِيَكُمْ غِلْمَةُ قُرَيْشٍ، لَا يُعَدُّ الْعَطَاءُ مَعَهُمْ مَالًا.

அபூ துப்யான் அவர்கள் கூறினார்கள்: உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் என்னிடம், "அபூ துப்யானே! உமது மானியம் எவ்வளவு?" என்று கேட்டார்கள். நான், "இரண்டாயிரத்து ஐநூறு," என்று பதிலளித்தேன்.

அவர்கள் கூறினார்கள்: "அபூ துப்யானே! குறைஷிகளின் இளைஞர்கள் உங்கள் மீது அதிகாரம் செலுத்துவதற்கு முன்பே, விவசாயத்திலும் கால்நடை வளர்ப்பிலும் ஈடுபடுவீராக! ஏனெனில், அவர்களி(ன் ஆட்சியி)டம் இந்த மானியம் ஒரு செல்வமாகக் கருதப்படாது (அல்லது போதுமானதாக இருக்காது)."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

577

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، سَمِعْتُ أَبَا إِسْحَاقَ، سَمِعْتُ عَبْدَةَ بْنَ حَزْنٍ يَقُولُ: تَفَاخَرَ أَهْلُ الْإِبِلِ وَأَصْحَابُ الشَّاءِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: بُعِثَ مُوسَى وَهُوَ رَاعِي غَنَمٍ، وَبُعِثَ دَاوُدُ وَهُوَ رَاعٍ، وَبُعِثْتُ أَنَا وَأَنَا أَرْعَى غَنَمًا لِأَهْلِي بِأَجْيَادٍ.

அப்தா இப்னு ஹஸ்ன் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒட்டகக்காரர்களும் ஆட்டுக்காரர்களும் ஒருவருக்கொருவர் பெருமை பாராட்டிக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'மூஸா (அலை) அவர்கள் (நபித்துவத்துடன்) அனுப்பப்பட்டார்கள், அப்போது அவர்கள் ஆடு மேய்ப்பவராக இருந்தார்கள். தாவூத் (அலை) அவர்களும் (நபித்துவத்துடன்) அனுப்பப்பட்டார்கள், அப்போது அவர்களும் ஆடு மேய்ப்பவராக இருந்தார்கள். நானும் (நபித்துவத்துடன்) அனுப்பப்பட்டேன், நான் அஜ்யாத் என்ற இடத்தில் என் குடும்பத்தாருக்காக ஆடுகளை மேய்த்து வந்தேன்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الْأَعْرَابِيَّةِ

ஒரு மனிதர் பாலைவன அரபியாக வாழ்வதற்குத் திரும்பிச் செல்வது

578

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: الْكَبَائِرُ سَبْعٌ، أَوَّلُهُنَّ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَرَمْيُ الْمُحْصَنَاتِ، وَالْأَعْرَابِيَّةُ بَعْدَ الْهِجْرَةِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பெரும் பாவங்கள் ஏழு. அவற்றில் முதலாவது அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைப்பது, ஒருவரைக் கொலை செய்வது, கற்புள்ள பெண்கள் மீது அவதூறு கூறுவது, மற்றும் ஹிஜ்ரத் செய்த பிறகு (இஸ்லாமிய மையத்தை விட்டுவிட்டு, அதன் நன்மைகளை இழந்து) மீண்டும் கிராமவாசியாக (அஃராபியாக) மாறுவது."

صحيح موقوفا، وهو في حكم المرفوع، وقد روي مرفوعا نحوه (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : மவ்கூஃபாக இது ஸஹீஹானது, மேலும் இது மர்ஃபூஉடைய சட்டத்தில் உள்ளது. இது போன்றே மர்ஃபூஆகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது (அல்பானி)

بَابُ سَاكِنِ الْقُرَى

கிராமங்களில் வசிப்பவர் பற்றிய பாடம்

579

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَيْوَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ قَالَ: حَدَّثَنِي صَفْوَانُ قَالَ: سَمِعْتُ رَاشِدَ بْنَ سَعْدٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ ثَوْبَانَ يَقُولُ: قَالَ لِي رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: لَا تَسْكُنِ الْكُفُورَ، فَإِنَّ سَاكِنَ الْكُفُورِ كَسَاكِنِ الْقُبُورِ قَالَ أَحْمَدُ: الْكُفُورُ: الْقُرَى.

ஸவ்பான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், 'அல்குஃபூர் (ஆன்மீக ரீதியாக தனிமைப்படுத்தப்பட்ட, மார்க்க அறிவும் சமூகப் பிணைப்பும் அற்ற கிராமப்புறங்களில்) வசிக்காதீர்கள். ஏனெனில், அல்குஃபூரில் வசிப்பவர் கப்றுகளில் வசிப்பவரைப் போன்றவர் (அதாவது, ஆன்மீக ரீதியாக மரணித்தவர், நற்செயல்களற்றவர், முஸ்லிம் சமூகத்திலிருந்து துண்டிக்கப்பட்டவர்)' என்று கூறினார்கள்." அஹ்மத் கூறினார்: "(இங்கு குறிப்பிடப்படும்) 'அல்குஃபூர்' என்பது (தனிமைப்படுத்தப்பட்ட) கிராமங்களைக் குறிக்கும்."

حسن, حسن (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

بَابُ الْبَدْوِ إِلَى التِّلَاعِ

நீர்நிலைகளுக்குச் செல்வது

580

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنِ الْمِقْدَامِ بْنِ شُرَيْحٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ عَنِ الْبَدْوِ قُلْتُ: وَهَلْ كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَبْدُو؟ فَقَالَتْ: نَعَمْ، كَانَ يَبْدُو إِلَى هَؤُلَاءِ التِّلَاعِ.

ஷுரைஹ் கூறினார்கள்: 'நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் (நகரத்திற்கு வெளியே உள்ள) வெட்டவெளிப் பகுதிக்குச் செல்வது குறித்துக் கேட்டேன். 'நபி (ஸல்) அவர்கள் (அவ்வாறு) வெட்டவெளிப் பகுதிக்குச் செல்வார்களா?' என்று நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'ஆம், அவர்கள் அந்த மலைப்பகுதி ஓடைகளுக்குச் (அதாவது, மதீனாவைச் சுற்றியுள்ள பள்ளத்தாக்குகள் மற்றும் மேட்டுப் பகுதிகளுக்கு) செல்வார்கள்' என்று பதிலளித்தார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

581

حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصِ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ وَهْبٍ قَالَ: رَأَيْتُ مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ بْنِ أُسَيْدٍ إِذَا رَكِبَ، وَهُوَ مُحْرِمٌ، وَضَعَ ثَوْبَهُ عَنْ مَنْكِبَيْهِ، وَوَضَعَهُ عَلَى فَخِذَيْهِ، فَقُلْتُ: مَا هَذَا؟ قَالَ: رَأَيْتُ عَبْدَ اللهِ يَفْعَلُ مِثْلَ هَذَا.

அம்ர் இப்னு வஹ்ப் கூறினார்கள்: "முஹம்மத் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு உஸைத் அவர்கள் இஹ்ராம் அணிந்திருந்த நிலையில் வாகனத்தில் ஏறியபோது, தம் ஆடையைத் தம் தோள்களிலிருந்து அகற்றி, தம் தொடைகளின் மீது வைத்ததைப் பார்த்தேன். நான், 'இது என்ன?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், 'அப்துல்லாஹ் (இப்னு உமர் ரழி) அவர்கள் இவ்வாறு செய்வதை நான் பார்த்தேன்' என்று பதிலளித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி)

ضعيف (الألباني)

بَابُ مَنْ أَحَبَّ كِتْمَانَ السِّرِّ، وَأَنْ يُجَالِسَ كُلَّ قَوْمٍ فَيَعْرِفَ أَخْلَاقَهُمْ

இரகசியங்களை மறைக்கவும் அமர்ந்திருக்கவும் விரும்புகிற ஒருவர்

582

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ قَالَ: أَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدٍ الْقَارِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ وَرَجُلاً مِنَ الأَنْصَارِ كَانَا جَالِسَيْنِ، فَجَاءَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدٍ الْقَارِيِّ فَجَلَسَ إِلَيْهِمَا، فَقَالَ عُمَرُ: إِنَّا لاَ نُحِبُّ مَنْ يَرْفَعُ حَدِيثَنَا، فَقَالَ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: لَسْتُ أُجَالِسُ أُولَئِكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، قَالَ عُمَرُ: بَلَى، فَجَالِسْ هَذَا وَهَذَا، وَلاَ تَرْفَعْ حَدِيثَنَا، ثُمَّ قَالَ لِلأَنْصَارِيِّ: مَنْ تَرَى النَّاسَ يَقُولُونَ يَكُونُ الْخَلِيفَةَ بَعْدِي؟ فَعَدَّدَ الأَنْصَارِيُّ رِجَالاً مِنَ الْمُهَاجِرِينَ، لَمْ يُسَمِّ عَلِيًّا، فَقَالَ عُمَرُ: فَمَا لَهُمْ عَنْ أَبِي الْحَسَنِ؟ فَوَاللَّهِ إِنَّهُ لأَحْرَاهُمْ، إِنْ كَانَ عَلَيْهِمْ، أَنْ يُقِيمَهُمْ عَلَى طَرِيقَةٍ مِنَ الْحَقِّ.

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அப்துல்-காரீ (ரஹ்) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்களும் அன்சாரிகளில் ஒருவரும் அமர்ந்திருந்தனர். அப்போது அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அப்துல்-காரீ வந்து அவர்களுடன் அமர்ந்தார். உமர் (ரழி) அவர்கள், "நமது பேச்சை (பிறரிடம்) பரப்புபவரை நாங்கள் விரும்புவதில்லை" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அப்துர்-ரஹ்மான், "அமீருல் மூஃமினீன் அவர்களே, நான் அத்தகையவர்களுடன் அமருவதில்லை" என்று கூறினார்கள்.

உமர் (ரழி) அவர்கள், "அப்படியல்ல! (அவர்களுடன்) அமருங்கள்; ஆனால் எமது பேச்சைப் (பிறரிடம்) பரப்பாதீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு, அவர்கள் அந்த அன்சாரி தோழரிடம், "எனக்குப் பிறகு யார் கலீஃபாவாக வரவேண்டும் என்று மக்கள் பேசிக்கொள்வதாக நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அந்த அன்சாரி தோழர் முஹாஜிர்களில் சிலரது பெயர்களைக் குறிப்பிட்டார்; ஆனால் அலீ (ரழி) அவர்களைக் குறிப்பிடவில்லை.

உமர் (ரழி) அவர்கள், "அபுல்-ஹசன் (அலீ) விஷயத்தில் அவர்களுக்கு என்ன (தடை) இருக்கிறது? அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, அவர் (அவர்களுக்குத் தலைவராக) ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றால், அவர்களை சத்தியப் பாதையில் நிலைநிறுத்த அவரே மிகவும் தகுதியானவர்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ التُّؤَدَةِ فِي الأُمُورِ

விவகாரங்களில் ஆலோசனை செய்தல்

583

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو هِلَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ، أَنَّ رَجُلًا تُوُفِّيَ وَتَرَكَ ابْنًا لَهُ وَمَوْلًى لَهُ، فَأَوْصَى مَوْلَاهُ بِابْنِهِ، فَلَمْ يَأْلُوهُ حَتَّى أَدْرَكَ وَزَوَّجَهُ، فَقَالَ لَهُ: جَهِّزْنِي أَطْلُبِ الْعِلْمَ، فَجَهَّزَهُ، فَأَتَى عَالِمًا فَسَأَلَهُ، فَقَالَ: إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تَنْطَلِقَ فَقُلْ لِي أُعَلِّمْكَ، فَقَالَ: حَضَرَ مِنِّي الْخُرُوجُ فَعَلِّمْنِي، فَقَالَ: اتَّقِ اللَّهَ وَاصْبِرْ، وَلَا تَسْتَعْجِلْ. قَالَ الْحَسَنُ: فِي هَذَا الْخَيْرُ كُلُّهُ، فَجَاءَ وَلَا يَكَادُ يَنْسَاهُنَّ، إِنَّمَا هُنَّ ثَلَاثٌ، فَلَمَّا جَاءَ أَهْلَهُ نَزَلَ عَنْ رَاحِلَتِهِ، فَلَمَّا نَزَلَ الدَّارَ إِذَا هُوَ بِرَجُلٍ نَائِمٍ مُتَرَاخٍ عَنِ الْمَرْأَةِ، وَإِذَا امْرَأَتُهُ نَائِمَةٌ، قَالَ: وَاللَّهِ مَا أُرِيدُ مَا أَنْتَظِرُ بِهَذَا؟ فَرَجَعَ إِلَى رَاحِلَتِهِ، فَلَمَّا أَرَادَ أَنْ يَأْخُذَ السَّيْفَ قَالَ: اتَّقِ اللَّهَ وَاصْبِرْ، وَلَا تَسْتَعْجِلْ. فَرَجَعَ، فَلَمَّا قَامَ عَلَى رَأْسِهِ قَالَ: مَا أَنْتَظِرُ بِهَذَا شَيْئًا، فَرَجَعَ إِلَى رَاحِلَتِهِ، فَلَمَّا أَرَادَ أَنْ يَأْخُذَ سَيْفَهُ ذَكَرَهُ، فَرَجَعَ إِلَيْهِ، فَلَمَّا قَامَ عَلَى رَأْسِهِ اسْتَيْقَظَ الرَّجُلُ، فَلَمَّا رَآهُ وَثَبَ إِلَيْهِ فَعَانَقَهُ وَقَبَّلَهُ، وَسَاءَلَهُ قَالَ: مَا أَصَبْتَ بَعْدِي؟ قَالَ: أَصَبْتُ وَاللَّهِ بَعْدَكَ خَيْرًا كَثِيرًا، أَصَبْتُ وَاللَّهِ بَعْدَكَ: أَنِّي مَشَيْتُ اللَّيْلَةَ بَيْنَ السَّيْفِ وَبَيْنَ رَأْسِكَ ثَلَاثَ مِرَارٍ، فَحَجَزَنِي مَا أَصَبْتُ مِنَ الْعِلْمِ عَنْ قَتْلِكَ.

அல்-ஹஸன் அவர்கள் கூறினார்கள்:

ஒரு மனிதர் இறந்துவிட்டார். அவர் (தனக்குப் பின்) ஒரு மகனையும் ஒரு மவ்லாவையும் (விடுவிக்கப்பட்ட அடிமை/உரிமையாளர்) விட்டுச் சென்றார். அவர் தனது மகனைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை அந்த மவ்லாவிடம் ஒப்படைத்தார். அந்த மவ்லா அவரைப் பராமரிப்பதில் எந்தக் குறையும் வைக்கவில்லை. அந்தச் சிறுவன் பருவ வயதை அடைந்ததும் அவருக்குத் திருமணமும் செய்து வைத்தார்.

பின்னர் அந்தச் சிறுவன் அவரிடம், "நான் அறிவைத் தேடிச் செல்வதற்காக எனக்குத் தேவையானவற்றை ஏற்பாடு செய்து தாருங்கள்," என்று கூறினான். அவர் அவனுக்குத் தேவையானவற்றை ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தார். பின்னர் அந்தச் சிறுவன் ஒரு அறிஞரிடம் சென்று, (தனக்குக் கற்பிக்குமாறு) அவரிடம் கேட்டான். அந்த அறிஞர், "நீ எப்போது புறப்பட விரும்புகிறாய் என்று

என்னிடம் சொல், நான் உனக்குக் கற்பிக்கிறேன்," என்று கூறினார். அந்தச் சிறுவன், "எனது பயணம் நெருங்கிவிட்டது, எனவே எனக்குக் கற்றுத் தாருங்கள்," என்று கூறினான்.

அதற்கு அந்த அறிஞர் கூறினார்: "**அல்லாஹ்வை அஞ்சிக்கொள் (இத்தகில்லாஹ்). பொறுமையாக இரு (வஸ்பிர்). அவசரப்படாதே (வலா தஸ்தஃஜில்).**"

"இதில் எல்லா நன்மைகளும் அடங்கியுள்ளன" என்று அல்-ஹஸன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

அவர் (திரும்பி) வந்தார்; அம்மூன்று விஷயங்களையும் அவர் மறப்பதாக இல்லை (அவற்றை நன்கு நினைவில் வைத்திருந்தார்). அவை வெறும் மூன்று விஷயங்கள் மட்டுமே. அவர் தனது குடும்பத்தாரிடம் வந்தபோது, தனது வாகனத்திலிருந்து இறங்கினார். வீட்டினுள் நுழைந்தபோது, அங்கே ஒரு மனிதர் தனது மனைவியின் அருகில் (சுகமாக) படுத்திருந்த நிலையில் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். அவரது மனைவியும் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

அவர், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் எதை எதிர்பார்த்து (இம்மனிதரை) விட்டுவைக்க வேண்டும்?" என்று (கோபத்தில்) கூறினார். அவர் தனது வாகனத்திற்குத் திரும்பிச் சென்று வாளை எடுக்க முயன்றபோது, "**அல்லாஹ்வை அஞ்சிக்கொள், பொறுமையாக இரு, அவசரப்படாதே**" என்ற அறிவுரை நினைவுக்கு வந்தது. எனவே அவர் திரும்பினார்.

அவர் அம்மனிதரின் தலைமாட்டில் நின்றபோது, "இவனை விட்டுவைக்க நான் எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை" என்று (எண்ணி) மீண்டும் வாகனத்திற்குச் சென்று தனது வாளை எடுக்க முயன்றார். அப்போதும் அந்த அறிவுரை அவருக்கு நினைவுக்கு வந்தது. மீண்டும் அவரிடம் திரும்பினார்.

அவர் அம்மனிதரின் தலைமாட்டில் நின்றபோது, அம்மனிதர் விழித்துக்கொண்டார். அவரைக் கண்டதும் அம்மனிதர் துள்ளி எழுந்து, அவரைக் கட்டித் தழுவி முத்தமிட்டார். மேலும் அவரிடம் நலம் விசாரித்தார்.

அம்மனிதர் (மவ்லா), "எனக்குப் பிறகு நீ எதைப் பெற்றுக் கொண்டாய்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! உனக்குப் பிறகு நான் ஏராளமான நன்மைகளைப் பெற்றுக் கொண்டேன். உனக்குப் பிறகு நான் பெற்ற நன்மை என்னவென்றால், இன்றிரவு நான் எனது வாளுக்கும் உனது தலைக்கும் இடையில் மூன்று முறை நடந்தேன். நான் கற்ற கல்வி உன்னைக் கொல்வதிலிருந்து என்னைத் தடுத்துவிட்டது" என்று கூறினார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن(الألباني)

584

حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَشَجِّ عَبْدِ الْقَيْسِ قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ فِيكَ لَخُلُقَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ، قُلْتُ: وَمَا هُمَا يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: الْحِلْمُ وَالْحَيَاءُ، قُلْتُ: قَدِيمًا كَانَ أَوْ حَدِيثًا؟ قَالَ: قَدِيمًا، قُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَبَلَنِي عَلَى خُلُقَيْنِ أَحَبَّهُمَا اللَّهُ.

அஷஜ் அப்துல் கைஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், 'உங்களிடம் அல்லாஹ் நேசிக்கின்ற இரண்டு குணங்கள் இருக்கின்றன' என்று கூறினார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவை யாவை?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'சாந்தமும் (பொறுமையும்), அடக்கமும்' என்று கூறினார்கள். நான், 'அவை (என்னிடத்தில்) நெடுங்காலமாக இருக்கின்றனவா அல்லது புதிதாக ஏற்பட்டவையா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'நெடுங்காலமாகவே (உங்களிடம்) இருக்கின்றன' என்று பதிலளித்தார்கள். நான், 'அல்லாஹ் நேசிக்கின்ற இரண்டு குணங்களுடன் என்னை வடிவமைத்த அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்!' என்று கூறினேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

585

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي هَاشِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَنْ لَقِيَ الْوَفْدَ الَّذِينَ قَدِمُوا عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم مِنْ عَبْدِ الْقَيْسِ، وَذَكَرَ قَتَادَةُ أَبَا نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم لأَشَجِّ عَبْدِ الْقَيْسِ: إِنَّ فِيكَ لَخَصْلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ: الْحِلْمُ وَالأَنَاةُ.

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: (கதாதா (ரஹ்) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்த அப்துல் கைஸ் தூதுக்குழுவைச் சந்தித்த ஒருவரிடமிருந்தும், அபூ நத்ரா வழியாகவும் அறிவிக்கிறார்கள்.) நபி (ஸல்) அவர்கள் 'அஷஜ் அப்துல் கைஸ்' என்பவரிடம், "நிச்சயமாக அல்லாஹ் விரும்பக்கூடிய இரண்டு பண்புகள் உம்மிடம் உள்ளன. அவை: சகிப்புத்தன்மை (பொறுமை) மற்றும் நிதானம் ஆகும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح (الألباني)

586

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ عَبْدِ الْوَهَّابِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا قُرَّةُ، عَنْ أَبِي جَمْرَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم لِلْأَشَجِّ أَشَجِّ عَبْدِ الْقَيْسِ: إِنَّ فِيكَ لَخَصْلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ: الْحِلْمُ وَالْأَنَاةُ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நபி (ஸல்) அவர்கள் அப்துல் கைஸ் குலத்தைச் சேர்ந்த அஷஜ் (என்றவரிடம்), "நிச்சயமாக அல்லாஹ் விரும்பும் இரண்டு நற்பண்புகள் உம்மிடம் உள்ளன. அவை: சகிப்புத்தன்மை (பொறுமை) மற்றும் நிதானம் (அவசரப்படாமை) ஆகியனவாகும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح (الألباني)

587

حَدَّثَنَا قَيْسُ بْنُ حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا طَالِبُ بْنُ حُجَيْرٍ الْعَبْدِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي هُودُ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ سَعْدٍ، سَمِعَ جَدَّهُ مَزِيدَةَ الْعَبْدِيَّ قَالَ: جَاءَ الْأَشَجُّ يَمْشِي حَتَّى أَخَذَ بِيَدِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَبَّلَهَا، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: أَمَا إِنَّ فِيكَ لَخُلُقَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ، قَالَ: جَبْلاً جُبِلْتُ عَلَيْهِ، أَوْ خُلُقًا مَعِي؟ قَالَ: لاَ، بَلْ جَبْلاً جُبِلْتَ عَلَيْهِ، قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَبَلَنِي عَلَى مَا يُحِبُّ اللَّهُ وَرَسُولُهُ.

மஸீதா அல்-அப்தி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அஷஜ்ஜ் (ரழி) அவர்கள் நடந்து வந்து நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் கையைப் பிடித்து முத்தமிட்டார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், 'நிச்சயமாக அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் நேசிக்கின்ற இரண்டு குணங்கள் உங்களிடம் உள்ளன' என்று கூறினார்கள். அவர், 'அவை என் இயல்பிலேயே அமைந்தவையா? அல்லது என்னுடன் (புதிதாக) உருவானவையா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'இல்லை; மாறாக, அவை நீங்கள் படைக்கப்பட்டபோதே அமைந்த இயல்பாகும்' என்று கூறினார்கள். அவர், 'அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் நேசிக்கும் வகையிலான இயல்பில் என்னைப் படைத்த அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும் உரியது' என்று கூறினார்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீ·ஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ الْبَغْيِ

கொடுங்கோன்மை நடத்தை

588

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا فِطْرٌ، عَنْ أَبِي يَحْيَى قَالَ: سَمِعْتُ مُجَاهِدًا، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: لَوْ أَنَّ جَبَلاً بَغَى عَلَى جَبَلٍ لَدُكَّ الْبَاغِي.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு மலை மற்றொரு மலையின் மீது அத்துமீறியிருந்தால், அத்துமீறிய அந்த மலை தூள் தூளாக்கப்பட்டிருக்கும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

589

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: احْتَجَّتِ النَّارُ وَالْجَنَّةُ، فَقَالَتِ النَّارُ: يَدْخُلُنِي الْمُتَكَبِّرُونَ وَالْمُتَجَبِّرُونَ. وَقَالَتِ الْجَنَّةُ: لاَ يَدْخُلُنِي إِلاَّ الضُّعَفَاءُ الْمَسَاكِينُ. فَقَالَ لِلنَّارِ: أَنْتِ عَذَابِي، أَنْتَقِمُ بِكِ مِمَّنْ شِئْتُ، وَقَالَ لِلْجَنَّةِ: أَنْتِ رَحْمَتِي أَرْحَمُ بِكِ مَنْ شِئْتُ.

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நரகமும் சொர்க்கமும் (தங்களுக்கிடையே) தர்க்கித்தன. நரகம் கூறியது: 'பெருமையடிப்பவர்களும் அடக்குமுறையாளர்களுமே என்னுள் நுழைவார்கள்.' சொர்க்கம் கூறியது: '(தற்பெருமையற்ற) பலவீனர்களும் ஏழைகளுமே தவிர வேறு யாரும் என்னுள் நுழையமாட்டார்கள்.' ஆகவே, (அல்லாஹ்) நரகத்திடம் கூறினான்: 'நீ என்னுடைய தண்டனை(க் கருவி)யாவாய்; உம்மைக் கொண்டு நான் நாடியவரைத் தண்டிப்பேன்.' சொர்க்கத்திடம் கூறினான்: 'நீ என்னுடைய அருட்கொடையாவாய்; உம்மைக் கொண்டு நான் நாடியவர் மீது கருணை காட்டுவேன்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

590

حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ وَهْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو هَانِئٍ الْخَوْلاَنِيُّ، عَنْ أَبِي عَلِيٍّ الْجَنْبِيِّ، عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: ثَلاَثَةٌ لاَ يُسْأَلُ عَنْهُمْ: رَجُلٌ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ وَعَصَى إِمَامَهُ فَمَاتَ عَاصِيًا، فَلاَ تَسْأَلْ عَنْهُ، وَأَمَةٌ أَوْ عَبْدٌ أَبَقَ مِنْ سَيِّدِهِ، وَامْرَأَةٌ غَابَ زَوْجُهَا، وَكَفَاهَا مُؤْنَةَ الدُّنْيَا فَتَبَرَّجَتْ وَتَمَرَّجَتْ بَعْدَهُ. وَثَلاَثَةٌ لاَ يُسْأَلُ عَنْهُمْ: رَجُلٌ نَازَعَ اللَّهَ رِدَاءَهُ، فَإِنَّ رِدَاءَهُ الْكِبْرِيَاءُ، وَإِزَارَهُ عِزَّهُ، وَرَجُلٌ شَكَّ فِي أَمْرِ اللهِ، وَالْقُنُوطُ مِنْ رَحْمَةِ اللهِ.

ஃபதாலா இப்னு உபைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"மூவரைப் பற்றி (அவர்களின் நிலை குறித்து) விசாரிக்கப்படாது (ஏனெனில் அவர்களின் முடிவு தெளிவாகிவிட்டது):
(1) சமூகத்திலிருந்து பிரிந்து, தனது ஆட்சியாளருக்கு மாறுசெய்து, மாறுசெய்தவனாகவே மரணிக்கும் ஒரு மனிதன். அவனைப் பற்றி (அவன் நிலை குறித்து) விசாரிக்கத் தேவையில்லை.
(2) தன் எஜமானரிடமிருந்து தப்பி ஓடிய ஓர் அடிமைப் பெண் அல்லது ஓர் அடிமை ஆண்.
(3) கணவன் ஊரில் இல்லாத நிலையில், அவளுக்குரிய உலகத் தேவைகளை அவன் பூர்த்தி செய்திருந்தும், (அவன் சென்ற) பிறகு தனது அழகை வெளிக்காட்டி, சீர்கெட்டுத் திரியும் ஒரு பெண்.

மேலும் மூவரைப் பற்றி (அவர்களின் நிலை குறித்து) விசாரிக்கப்படாது (ஏனெனில் அவர்களின் முடிவு தெளிவாகிவிட்டது):
(1) அல்லாஹ்வின் மேலாடை குறித்து அவனிடம் தர்க்கம் செய்யும் ஒரு மனிதன். ஏனெனில் அவனது மேலாடை பெருமையாகும், அவனது கீழாடை வல்லமையாகும்.
(2) அல்லாஹ்வின் கட்டளை குறித்து சந்தேகம் கொள்பவன்.
(3) அல்லாஹ்வின் கருணை குறித்து நம்பிக்கையிழந்தவன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

591

حَدَّثَنَا حَامِدُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكَّارُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: كُلُّ ذُنُوبٍ يُؤَخِّرُ اللَّهُ مِنْهَا مَا شَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، إِلَّا الْبَغْيَ، وَعُقُوقَ الْوَالِدَيْنِ، أَوْ قَطِيعَةَ الرَّحِمِ، يُعَجِّلُ لِصَاحِبِهَا فِي الدُّنْيَا قَبْلَ الْمَوْتِ.

அபூ பக்ரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அக்கிரமம் (அநீதி), பெற்றோருக்கு மாறு செய்தல் அல்லது உறவுகளைத் துண்டித்தல் ஆகியவற்றைத் தவிர, (மற்ற) எல்லாப் பாவங்(களுக்கான தண்டனைகள்)களையும் அல்லாஹ் தான் நாடியவருக்கு மறுமை நாள் வரை தள்ளி வைப்பான். (ஆனால்) இச்செயல்களைச் செய்பவருக்கு, அவர் இறப்பதற்கு முன்பே இவ்வுலகிலேயே (அதற்கான தண்டனையை) அவன் விரைவுபடுத்துவான்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

592

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدِ بْنِ مَيْمُونٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مِسْكِينُ بْنُ بُكَيْرٍ الْحَذَّاءُ الْحَرَّانِيُّ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ بُرْقَانَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْأَصَمِّ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: يُبْصِرُ أَحَدُكُمُ الْقَذَاةَ فِي عَيْنِ أَخِيهِ، وَيَنْسَى الْجِذْلَ، أَوِ الْجِذْعَ، فِي عَيْنِ نَفْسِهِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) கூறினார்கள்: உங்களில் ஒருவர் தன் சகோதரனின் கண்ணில் உள்ள சிறு துரும்பைப் பார்க்கிறார், ஆனால் தன் கண்ணில் உள்ள பெரிய மரக்கட்டையை (அல்லது மரத்தூணை) மறந்துவிடுகிறார் (அதாவது, பிறரின் சிறிய குறைகளை பெரிதுபடுத்திப் பேசும் அதே வேளையில், தன் பெரிய தவறுகளைக் கவனிக்காமல் விட்டுவிடுகிறார்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் மவ்கூஃப் (அல்-அல்பானீ) صحيح موقوفا (الألباني)

593

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْخَلِيلُ بْنُ أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُسْتَنِيرُ بْنُ أَخْضَرَ قَالَ: حَدَّثَنِي مُعَاوِيَةُ بْنُ قُرَّةَ قَالَ: كُنْتُ مَعَ مَعْقِلٍ الْمُزَنِيِّ، فَأَمَاطَ أَذًى عَنِ الطَّرِيقِ، فَرَأَيْتُ شَيْئًا فَبَادَرْتُهُ، فَقَالَ: مَا حَمَلَكَ عَلَى مَا صَنَعْتَ يَا ابْنَ أَخِي؟ قَالَ: رَأَيْتُكَ تَصْنَعُ شَيْئًا فَصَنَعْتُهُ،

قَالَ: أَحْسَنْتَ يَا ابْنَ أَخِي، سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَنْ أَمَاطَ أَذًى عَنْ طَرِيقِ الْمُسْلِمِينَ كُتِبَ لَهُ حَسَنَةٌ، وَمَنْ تُقُبِّلَتْ لَهُ حَسَنَةٌ دَخَلَ الْجَنَّةَ.

முஆவியா இப்னு குர்ரா (ரழி) கூறினார்கள்: “நான் மஃகில் அல்-முஸ்னீ (ரழி) அவர்களுடன் இருந்தேன். அப்போது அவர்கள் பாதையிலிருந்து தீங்கு விளைவிக்கும் ஒன்றை அகற்றினார்கள். (அதைக்கண்ட) நான் (அதேபோன்ற) ஒன்றைக் கண்டு, அதை அகற்ற விரைந்தேன். (அப்போது) அவர்கள், 'என் சகோதரரின் மகனே (மருமகனே), நீ அவ்வாறு செய்ய உன்னைத் தூண்டியது எது?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், 'நீங்கள் ஒன்றைச் செய்வதை நான் கண்டேன், அதனால் நானும் அதைச் செய்தேன்' என்று பதிலளித்தேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'என் சகோதரரின் மகனே (மருமகனே), நீ நன்றாகச் செய்தாய். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "யார் முஸ்லிம்களின் பாதையிலிருந்து தீங்கு விளைவிக்கும் ஒன்றை அகற்றுகிறாரோ, அவருக்கு ஒரு நற்செயல் எழுதப்படுகிறது. யாருடைய நற்செயல் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறதோ, அவர் சொர்க்கத்தில் நுழைவார்."’”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

594

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ضِمَامُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: سَمِعْتُ مُوسَى بْنَ وَرْدَانَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: تَهَادُوا تَحَابُّوا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள், "பரிசுகளைப் பரிமாறிக்கொள்ளுங்கள், நீங்கள் ஒருவரையொருவர் நேசிப்பீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

595

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، عَنْ ثَابِتٍ قَالَ: كَانَ أَنَسٌ يَقُولُ: يَا بَنِيَّ، تَبَاذَلُوا بَيْنَكُمْ، فَإِنَّهُ أَوَدُّ لِمَا بَيْنَكُمْ.

என் மக்களே! உங்களுக்கிடையில் (தாராளமாக) அன்பளிப்புகளைப் பரிமாறிக்கொள்ளுங்கள்; ஏனெனில், அது உங்களுக்கிடையில் அன்பை (மேலும்) வளர்க்கும் (மற்றும் உறவுகளைப் பலப்படுத்தும்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ لَمْ يَقْبَلِ الْهَدِيَّةَ لَمَّا دَخَلَ الْبُغْضُ فِي النَّاسِ

அன்பளிப்பு கொடுக்கப்படும்போது மக்களிடையே வெறுப்பு ஏற்பட்டால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒருவர்.

596

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَهْدَى رَجُلٌ مِنْ بَنِي فَزَارَةَ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم نَاقَةً، فَعَوَّضَهُ، فَتَسَخَّطَهُ، فَسَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: يَهْدِي أَحَدُهُمْ فَأُعَوِّضُهُ بِقَدْرِ مَا عِنْدِي، ثُمَّ يَسْخَطُهُ وَايْمُ اللهِ، لاَ أَقْبَلُ بَعْدَ عَامِي هَذَا مِنَ الْعَرَبِ هَدِيَّةً إِلاَّ مِنْ قُرَشِيٍّ، أَوْ أَنْصَارِيٍّ، أَوْ ثَقَفِيٍّ، أَوْ دَوْسِيٍّ.

அபூஹுரைரா (ரழி) கூறினார்கள்: "பனூ ஃபஸாரா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு ஒரு ஒட்டகத்தை அன்பளிப்பாக வழங்கினார். அதற்குப் பகரமாக நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு (பிரதியுபகாரம்) அளித்தார்கள். ஆனால் அவர் (அதைக் குறித்து) அதிருப்தியுற்றார். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் மிம்பரில் இப்படிக் கூற நான் கேட்டேன்: 'உங்களில் ஒருவர் (எனக்கு) அன்பளிப்புத் தருகிறார்; என்னிடமுள்ள (வசதிக்)கேற்ப நான் அவருக்கு பகரம் அளிக்கிறேன்; பின்னரும் அவர் அதிருப்தி கொள்கிறார். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! இந்த ஆண்டிற்குப் பிறகு, குறைஷிகள், அன்சாரிகள், ஸகீஃபிகள் அல்லது தவ்ஸிகளைத் தவிர வேறு எந்த அரபியிடமிருந்தும் நான் அன்பளிப்பை ஏற்கவே மாட்டேன்!'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

597

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَنْصُورٌ، عَنْ رِبْعِيِّ بْنِ حِرَاشٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مَسْعُودٍ عُقْبَةُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسَ مِنْ كَلاَمِ النُّبُوَّةِ: إِذَا لَمْ تَسْتَحِ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ.

அபூ மஸ்ஊத் உக்பா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'மக்கள் நபித்துவத்தின் போதனைகளிலிருந்து (காலங்காலமாக) அடைந்தவற்றில் ஒன்று என்னவென்றால்: 'நீ வெட்கப்படவில்லையென்றால், நீ விரும்பியதைச் செய்துகொள் (அதன் விளைவுகளைச் சந்திப்பாய்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

598

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: الإِيمَانُ بِضْعٌ وَسِتُّونَ، أَوْ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ، شُعْبَةً، أَفْضَلُهَا لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الإِيمَانِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஈமான் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட -அல்லது எழுபதுக்கும் மேற்பட்ட- கிளைகளைக் கொண்டது. அவற்றில் மிகச் சிறந்தது 'லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ்' (அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் யாருமில்லை) என்பதாகும். அவற்றில் மிகக் குறைந்தது, பாதையிலிருந்துத் தீங்கு விளைவிப்பவற்றை அகற்றுவதாகும். நாணமும் ஈமானின் ஒரு கிளையாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

599

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْجَعْدِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُبَيْدِ اللهِ مَوْلَى أَنَسٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا سَعِيدٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم أَشَدَّ حَيَاءً مِنَ الْعَذْرَاءِ فِي خِدْرِهَا، وَكَانَ إِذَا كَرِهَ شَيْئًا عَرَفْنَاهُ فِي وَجْهِهِ.

அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள், தனது கூடாரத்தில் (தனியறையில்) இருக்கும் ஒரு கன்னிப்பெண்ணை விட அதிக நாணம் உடையவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் ஏதேனும் ஒன்றை வெறுக்கும்போது (அல்லது விரும்பாதபோது), அதை நாங்கள் அவர்களது முகத்தில் அறிந்துகொள்வோம்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح, صحيح (الألباني)

600

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ صَالِحٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي يَحْيَى بْنُ سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ، أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْعَاصِ أَخْبَرَهُ، أَنَّ عُثْمَانَ وَعَائِشَةَ، حَدَّثَاهُ، أَنَّ أَبَا بَكْرٍ اسْتَأْذَنَ عَلَى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، وَهُوَ مُضْطَجِعٌ عَلَى فِرَاشِ عَائِشَةَ لَابِسًا مِرْطَ عَائِشَةَ، فَأَذِنَ لِأَبِي بَكْرٍ وَهُوَ كَذَلِكَ، فَقَضَى إِلَيْهِ حَاجَتَهُ، ثُمَّ انْصَرَفَ. ثُمَّ اسْتَأْذَنَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَأَذِنَ لَهُ وَهُوَ كَذَلِكَ، فَقَضَى إِلَيْهِ حَاجَتَهُ، ثُمَّ انْصَرَفَ. قَالَ عُثْمَانُ: ثُمَّ اسْتَأْذَنْتُ عَلَيْهِ، فَجَلَسَ وَقَالَ لِعَائِشَةَ: اجْمَعِي إِلَيْكِ ثِيَابَكِ، قَالَ: فَقَضَيْتُ إِلَيْهِ حَاجَتِي، ثُمَّ انْصَرَفْتُ، قَالَ: فَقَالَتْ عَائِشَةُ: يَا رَسُولَ اللهِ، لَمْ أَرَكَ فَزِعْتَ لِأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا كَمَا فَزِعْتَ لِعُثْمَانَ؟ قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ عُثْمَانَ رَجُلٌ حَيِيٌّ، وَإِنِّي خَشِيتُ إِنْ أَذِنْتُ لَهُ، وَأَنَا عَلَى تِلْكَ الْحَالِ، أَنْ لَا يَبْلُغَ إِلَيَّ فِي حَاجَتِهِ.

ஸயீத் இப்னுல் ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: உஸ்மான் (ரழி) அவர்களும், ஆயிஷா (ரழி) அவர்களும் தன்னிடம் தெரிவித்ததாவது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் மேலாடையை (கம்பளி ஆடை) அணிந்துகொண்டு, அன்னாரது படுக்கையில் படுத்திருந்தபோது, அபூபக்கர் (ரழி) அவர்கள் உள்ளே வர அனுமதி கேட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அதே நிலையில் இருந்தவாறே அபூபக்கர் (ரழி) அவர்களுக்கு உள்ளே வர அனுமதி அளித்தார்கள். அவர் தனது தேவையை (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) முன்வைத்ததும், அபூபக்கர் (ரழி) அவர்கள் சென்றுவிட்டார்கள். பிறகு, உமர் (ரழி) அவர்கள் உள்ளே வர அனுமதி கேட்டார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் அதே நிலையில் இருந்தவாறே அவருக்கும் அனுமதி அளித்தார்கள். அவர் தனது தேவையை (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) முன்வைத்ததும், உமர் (ரழி) அவர்கள் சென்றுவிட்டார்கள். உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "பிறகு நான் உள்ளே வர அனுமதி கேட்டேன், அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் எழுந்து அமர்ந்து, ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், 'உனது ஆடையை உன்னுடன் சேர்த்துக்கொள்' என்று கூறினார்கள். நான் எனது தேவையை அவர்களிடம் கூறி முடித்ததும் சென்றுவிட்டேன்." ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கேட்டார்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, நீங்கள் உஸ்மான் (ரழி) அவர்களிடம் (நடந்துகொண்டது போல்) அபூபக்கர் (ரழி) அவர்களிடமும் உமர் (ரழி) அவர்களிடமும் ஏன் (உங்கள் நிலையை) மாற்றிக்கொள்ளவில்லை?" அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் மிகவும் வெட்கமுடைய மனிதர்.

நான் அந்த நிலையில் இருக்கும்போது அவருக்கு உள்ளே வர அனுமதி அளித்தால், அவர் தனது தேவையை என்னிடம் கூறமாட்டார் என்று நான் அஞ்சினேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

601

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ ثَابِتٍ الْبُنَانِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَا كَانَ الْحَيَاءُ فِي شَيْءٍ إِلاَّ زَانَهُ، وَلاَ كَانَ الْفُحْشُ فِي شَيْءٍ إِلا شَانَهُ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்தவொரு விஷயத்தில் வெட்கம் இருக்கிறதோ, அது அதை அழகுபடுத்துகிறது. எந்தவொரு விஷயத்தில் ஆபாசம் இருக்கிறதோ, அது அதை இழிவுபடுத்துகிறது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

602

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم مَرَّ بِرَجُلٍ يَعِظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ، فَقَالَ: دَعْهُ، فَإِنَّ الْحَيَاءَ مِنَ الإِيمَانِ. - حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي سَلَمَةَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم عَلَى رَجُلٍ يُعَاتِبُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ، كَأَنَّهُ يَقُولُ: أَضَرَّ بِكَ، فَقَالَ: دَعْهُ، فَإِنَّ الْحَيَاءَ مِنَ الإِيمَانِ.

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், வெட்கத்தைப் பற்றித் தனது சகோதரரைக் குறை சொல்லிக்கொண்டிருந்த (அதாவது, 'அது உனக்குத் தீங்கு விளைவிக்கிறது' என்று கூறிக்கொண்டிருந்த) ஒரு மனிதரைக் கடந்து சென்றார்கள். அவர்கள் அவரிடம், "அவரை விட்டுவிடுங்கள்! ஏனெனில், வெட்கம் ஈமானின் ஒரு பகுதியாகும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح, صحيح (الألباني)

603

حَدَّثَنَا أَبُو الرَّبِيعِ قَالَ: حَدَّثَنِي إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي حَرْمَلَةَ، عَنْ عَطَاءٍ وَسُلَيْمَانَ ابْنَيْ يَسَارٍ، وَأَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم مُضْطَجِعًا فِي بَيْتِي، كَاشِفًا عَنْ فَخِذِهِ أَوْ سَاقَيْهِ، فَاسْتَأْذَنَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَأَذِنَ لَهُ كَذَلِكَ، فَتَحَدَّثَ. ثُمَّ اسْتَأْذَنَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَأَذِنَ لَهُ كَذَلِكَ، ثُمَّ تَحَدَّثَ. ثُمَّ اسْتَأْذَنَ عُثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَجَلَسَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم وَسَوَّى ثِيَابَهُ، قَالَ مُحَمَّدٌ: وَلَا أَقُولُ فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ، فَدَخَلَ فَتَحَدَّثَ، فَلَمَّا خَرَجَ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، دَخَلَ أَبُو بَكْرٍ فَلَمْ تَهَشَّ وَلَمْ تُبَالِهِ، ثُمَّ دَخَلَ عُمَرُ فَلَمْ تَهَشَّ وَلَمْ تُبَالِهِ، ثُمَّ دَخَلَ عُثْمَانُ فَجَلَسْتَ وَسَوَّيْتَ ثِيَابَكَ؟ قَالَ: أَلَا أَسْتَحِي مِنْ رَجُلٍ تَسْتَحِي مِنْهُ الْمَلَائِكَةُ؟.

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் என் வீட்டில், தமது தொடையையோ அல்லது காலையோ திறந்தவாறு படுத்திருந்தார்கள். அப்போது அபூபக்ர் (ரலி) (உள்ளே வர) அனுமதி கேட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அதே நிலையில் அவருக்கு அனுமதியளித்தார்கள்; அவர் (வந்து) பேசினார். பிறகு உமர் (ரலி) அனுமதி கேட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அதே நிலையில் அவருக்கு அனுமதியளித்தார்கள்; பிறகு அவரும் பேசினார். பிறகு உஸ்மான் (ரலி) அனுமதி கேட்டார்கள். உடனே நபி (ஸல்) அவர்கள் எழுந்து அமர்ந்து, தமது ஆடையைச் சீராக்கிக் கொண்டார்கள். - (அறிவிப்பாளர்) முஹம்மத் கூறுகிறார்: '(இவை அனைத்தும்) ஒரே நாளில் நடந்தன என்று நான் சொல்லவில்லை' - பிறகு அவர் உள்ளே வந்து பேசினார்.

அவர் வெளியேறியதும் நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! அபூபக்ர் நுழைந்தார்; அவருக்குத் தாங்கள் உற்சாகம் காட்டவில்லை, அதைப் பொருட்படுத்தவும் இல்லை. பிறகு உமர் நுழைந்தார்; அவருக்கும் தாங்கள் உற்சாகம் காட்டவில்லை, அதைப் பொருட்படுத்தவும் இல்லை. பிறகு உஸ்மான் நுழைந்ததும் தாங்கள் எழுந்து அமர்ந்து, உங்கள் ஆடையைச் சீராக்கிக் கொண்டீர்களே (ஏன்)?' என்று கேட்டேன்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'வானவர்கள் எவரைக் கண்டு வெட்கப்படுகிறார்களோ, அந்த மனிதரைக் கண்டு நான் வெட்கப்பட வேண்டாமா?' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

31. كتاب الدعاء

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

31. பிரார்த்தனை

604

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا أَصْبَحَ قَالَ: أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْحَمْدُ كُلُّهُ لِلَّهِ، لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَإِلَيْهِ النُّشُورُ، وَإِذَا أَمْسَى قَالَ: أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ كُلُّهُ لِلَّهِ، لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் காலையில், **"அஸ்பஹ்னா வஅஸ்பஹல் ஹம்து குல்லுஹு லில்லாஹ், லா ஷரீக லஹு, லா இலாஹ இல்லல்லாஹ், வஇலைஹின் னுஷூர்"** (நாம் காலையை அடைந்துவிட்டோம்; எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது (இந்தக் காலையிலும்); அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை; அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை; அவனிடமே ஒன்று திரட்டப்படுதல் இருக்கிறது) என்றும்,

மாலையில், **"அம்ஸைனா வஅம்ஸல் முல்கு லில்லாஹ், வல்ஹம்து குல்லுஹு லில்லாஹ், லா ஷரீக லஹு, லா இலாஹ இல்லல்லாஹ், வஇலைஹில் மஸீர்"** (நாம் மாலையை அடைந்துவிட்டோம்; ஆட்சியெல்லாம் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது (இந்த மாலையிலும்); மேலும் எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை; அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை; அவனிடமே மீளுதல் இருக்கிறது) என்றும் கூறுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : இந்த வாசகத்தில் பலவீனமானது (அல்பானி)

ضعيف بهذا اللفظ

(الألباني)

بَابُ مَنْ دَعَا فِي غَيْرِهِ مِنَ الدُّعَاءِ

வேறு பிரார்த்தனைகளைப் பயன்படுத்துபவர் என்னும் பாடம்.

605

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ الْكَرِيمَ ابْنَ الْكَرِيمِ ابْنِ الْكَرِيمِ ابْنِ الْكَرِيمِ، يُوسُفُ بْنُ يَعْقُوبَ بْنِ إِسْحَاقَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ الرَّحْمَنِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: لَوْ لَبِثْتُ فِي السِّجْنِ مَا لَبِثَ يُوسُفُ، ثُمَّ جَاءَنِي الدَّاعِي لَأَجَبْتُ، إِذْ جَاءَهُ الرَّسُولُ فَقَالَ: { ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ }، وَرَحْمَةُ اللهِ عَلَى لُوطٍ، إِنْ كَانَ لَيَأْوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ، إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ: { لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ }، فَمَا بَعَثَ اللَّهُ بَعْدَهُ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا فِي ثَرْوَةٍ مِنْ قَوْمِهِ قَالَ مُحَمَّدٌ: الثَّرْوَةُ: الْكَثْرَةُ وَالْمَنَعَةُ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'நிச்சயமாக கண்ணியமானவர், கண்ணியமானவரின் மகன், கண்ணியமானவரின் மகன், கண்ணியமானவரின் மகன் (ஆகியோர் முறையே) யூசுஃப், யஃகூப், இஸ்ஹாக், இப்ராஹீம் ஆவார்கள். (இப்ராஹீம் அவர்கள்) அர்ரஹ்மானின் உற்ற தோழர் (கலீல்) ஆவார். (அல்லாஹ்) பாக்கியமிக்கவன், உயர்ந்தவன்.'

மேலும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'யூசுஃப் (அலை) அவர்கள் சிறையில் கழித்த காலத்தைப் போன்று நான் சிறையில் கழித்திருந்து, (விடுதலைக்கான) அழைப்பாளர் என்னிடம் வந்திருந்தால், (உடனே) நான் (அழைப்பை) ஏற்றிருப்பேன். (ஆனால் யூசுஃப் (அலை) அவர்கள் அவ்வாறு செய்யவில்லை.) தூதுவர் அவர்களிடம் வந்தபோது (யூசுஃப் (அலை) அவர்கள்):

'இர்ஜிஃ இலா ரப்பிக ஃப்பஸ்அல்ஹு மா பாலுன் நிஸ்வதில் லாதீ கத்தஃன ஐதியஹுன்'

(பொருள்: 'நீர் உம் எஜமானனிடம் திரும்பிச் சென்று, தங்கள் கைகளை வெட்டிக் கொண்ட பெண்களின் நிலை என்ன என்று அவனிடம் கேளும்') என்று கூறினார்கள். (அல்குர்ஆன் 12:50)

மேலும், அல்லாஹ் லூத் (அலை) அவர்களுக்கு அருள் புரிவானாக! நிச்சயமாக அவர்கள் ஒரு பலமான ஆதரவின் பால் ஒதுங்கினார்கள் (அது அல்லாஹ்வே). அவர்கள் தம் சமூகத்தாரிடம் கூறும்போது:

'லவ் அன்ன லீ பிகும் குவ்வத்தன் அவ் ஆவீ இலா ருக்னின் ஷதீத்'

(பொருள்: 'உங்களைத் தடுக்க எனக்குப் போதிய பலம் இருந்திருக்கக் கூடாதா? அல்லது (உங்களை எதிர்க்க) ஒரு பலமான ஆதரவின் பால் நான் ஒதுங்கியிருக்கக் கூடாதா?') என்று கூறினார்கள். (அல்குர்ஆன் 11:80)

அவர்களுக்குப் பிறகு அல்லாஹ் அனுப்பிய எந்த ஒரு நபியும், தம் சமூகத்தின் பாதுகாப்பிலும் (எண்ணிக்கை) பலத்திலும் இருந்தே தவிர (தனித்து) அனுப்பப்படவில்லை.'

(அறிவிப்பாளர்) முஹம்மத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'தர்வா' என்பது (எண்ணிக்கையில்) மிகுதியையும், பாதுகாப்பையும் குறிக்கும்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி)

حسن صحيح (الألباني)

بَابُ النَّاخِلَةِ مِنَ الدُّعَاءِ

உண்மையான பிரார்த்தனைக்கான பாடம்

606

حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكُ بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ: كَانَ الرَّبِيعُ يَأْتِي عَلْقَمَةَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَإِذَا لَمْ أَكُنْ ثَمَّةَ أَرْسَلُوا إِلَيَّ، فَجَاءَ مَرَّةً وَلَسْتُ ثَمَّةَ، فَلَقِيَنِي عَلْقَمَةُ وَقَالَ لِي: أَلَمْ تَرَ مَا جَاءَ بِهِ الرَّبِيعُ؟ قَالَ: أَلَمْ تَرَ أَكْثَرَ مَا يَدْعُو النَّاسَ، وَمَا أَقَلَّ إِجَابَتَهُمْ؟ وَذَلِكَ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَقْبَلُ إِلَّا النَّاخِلَةَ مِنَ الدُّعَاءِ، قُلْتُ: أَوَلَيْسَ قَدْ قَالَ ذَلِكَ عَبْدُ اللهِ؟ قَالَ: وَمَا قَالَ؟ قَالَ: قَالَ عَبْدُ اللهِ: لَا يَسْمَعُ اللَّهُ مِنْ مُسْمِعٍ، وَلَا مُرَاءٍ، وَلَا لَاعِبٍ، إِلَّا دَاعٍ دَعَا يَثْبُتُ مِنْ قَلْبِهِ، قَالَ: فَذَكَرَ عَلْقَمَةَ؟ قَالَ: نَعَمْ.

அப்துர் ரஹ்மான் பின் யஸீத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அர்-ரபீஃ (ரஹ்) அவர்கள் வெள்ளிக்கிழமைதோறும் அல்கமா (ரஹ்) அவர்களிடம் வருவது வழக்கம். நான் அங்கு இல்லாதபோது, அவர்கள் எனக்கு ஆளனுப்புவார்கள். ஒருமுறை நான் அங்கு இல்லாதபோது அவர்

வந்தார். அல்கமா (ரஹ்) என்னைச் சந்தித்து, 'அர்-ரபீஃ (கொண்டு வந்த) செய்தியை நீர் பார்க்கவில்லையா? (அதாவது,) மக்கள் எவ்வளவு அதிகமாகப் பிரார்த்திக்கிறார்கள் (துஆ செய்கிறார்கள்) என்பதையும், (ஆனால்) அவர்களுக்கு பதிலளிக்கப்படுவது எவ்வளவு குறைவாக உள்ளது என்பதையும் நீர் பார்க்கவில்லையா? அதற்குக் காரணம், கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் தூய்மையான பிரார்த்தனையைத் தவிர வேறெதனையும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை' என்று கூறினார்கள்.

நான் (அல்கமாவிடம்), 'இதை அப்துல்லாஹ் (இப்னு மஸ்ஊத் ரழி) அவர்கள் கூறவில்லையா?' என்று கேட்டேன்.
அதற்கு அவர், 'அவர் என்ன கூறினார்?' என்று கேட்டார்.

நான் கூறினேன்: அப்துல்லாஹ் (இப்னு மஸ்ஊத் ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'பிறர் கேட்க வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்பவனிடமிருந்தும், பகட்டுக்காகச் செய்பவனிடமிருந்தும், விளையாட்டாகச் செய்பவனிடமிருந்தும் அல்லாஹ் செவியேற்பதில்லை. உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து உறுதியாகப் பிரார்த்திப்பவனிடமிருந்தே தவிர!'"

(அறிவிப்பாளர்) கேட்டார்: 'அவர் (அப்துர் ரஹ்மான்) அல்கமாவை (இந்தக் கூற்றின் அறிவிப்பாளராக) குறிப்பிட்டாரா?' (அதற்கு அப்துர் ரஹ்மான்) 'ஆம்' என்று பதிலளித்தார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ لِيَعْزِمِ الدُّعَاءَ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا مُكْرِهَ لَهُ

பிரார்த்தனையில் உறுதியாக இருக்கட்டும், ஏனெனில் அல்லாஹ்வை நிர்பந்திக்க எவருமில்லை.

607

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي حَازِمٍ، عَنِ الْعَلَاءِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا دَعَا أَحَدُكُمْ فَلَا يَقُولُ: إِنْ شِئْتَ، وَلْيَعْزِمِ الْمَسْأَلَةَ، وَلْيُعَظِّمِ الرَّغْبَةَ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَعْظُمُ عَلَيْهِ شَيْءٌ أَعْطَاهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் பிரார்த்தனை செய்யும்போது, 'நீ விரும்பினால் (மட்டும் எனக்கு வழங்கு)' என்று கூற வேண்டாம். அவர் கேட்பதில் உறுதியாக இருக்கட்டும்; மேலும், அவர் (தம்) விருப்பத்தைப்

பெரிதாகக் கொள்ளட்டும். ஏனெனில், அல்லாஹ் வழங்குவது எதுவும் அவனுக்குப் பெரிதல்ல (அவனுக்கு எந்தச் சிரமத்தையும் ஏற்படுத்தாது)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

608

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ ابْنُ عُلَيَّةَ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِذَا دَعَا أَحَدُكُمْ فَلْيَعْزِمْ فِي الدُّعَاءِ، وَلَا يَقُلِ: اللَّهُمَّ إِنْ شِئْتَ فَأَعْطِنِي، فَإِنَّ اللَّهَ لَا مُسْتَكْرِهَ لَهُ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உங்களில் ஒருவர் பிரார்த்தனை செய்தால், அவர் பிரார்த்தனையில் உறுதியாக இருக்கட்டும். 'யா அல்லாஹ், நீ விரும்பினால் எனக்குத் தா' என்று கூற வேண்டாம். ஏனெனில், அல்லாஹ்வை நிர்ப்பந்திப்பவர் எவருமில்லை (அவன் எதற்கும் கட்டுப்பட்டவன் அல்ல).'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

609

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُلَيْحٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي، عَنْ أَبِي نُعَيْمٍ وَهُوَ وَهْبٌ قَالَ: رَأَيْتُ ابْنَ عُمَرَ وَابْنَ الزُّبَيْرِ يَدْعُوَانِ، يُدِيرَانِ بِالرَّاحَتَيْنِ عَلَى الْوَجْهِ.

அபூ நுஐம் ஆகிய வஹ்ப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களையும், இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்களையும் பிரார்த்தனை செய்வதையும், (அப்போது) தங்கள் உள்ளங்கைகளை முகத்தின் மீது தடவுவதையும் பார்த்தேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி)

ضعيف (الألباني)

610

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، زَعَمَ أَنَّهُ سَمِعَهُ مِنْهَا، أَنَّهَا رَأَتِ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَدْعُو رَافِعًا يَدَيْهِ يَقُولُ:

إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ فَلَا تُعَاقِبْنِي، أَيُّمَا رَجُلٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ آذَيْتُهُ أَوْ شَتَمْتُهُ فَلَا تُعَاقِبْنِي فِيهِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் தம் கைகளை உயர்த்திப் பிரார்த்தனை செய்து, 'நான் ஒரு மனிதன் தான்; எனவே (இறைவா!) என்னை நீ தண்டித்துவிடாதே. நம்பிக்கையாளர்களில் எவருக்கேனும் நான் தீங்கு இழைத்தாலோ அல்லது அவரை ஏசினாலோ, அதற்காக என்னை நீ (மறுமையில்) தண்டித்துவிடாதே' என்று கூறுவதை தாம் கண்டதாக அறிவிக்கிறார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : பிறவற்றால் ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح لغيره (الألباني)

611

حَدَّثَنَا عَلِيٌّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَدِمَ الطُّفَيْلُ بْنُ عَمْرٍو الدَّوْسِيُّ عَلَى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّ دَوْسًا قَدْ عَصَتْ وَأَبَتْ، فَادْعُ اللَّهَ عَلَيْهَا، فَاسْتَقْبَلَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم الْقِبْلَةَ وَرَفَعَ يَدَيْهِ، فَظَنَّ النَّاسُ أَنَّهُ يَدْعُو عَلَيْهِمْ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ اهْدِ دَوْسًا، وَأْتِ بِهِمْ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"துஃபைல் இப்னு அம்ர் அத்-தவ்ஸீ (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! தவ்ஸ் குலத்தினர் மாறுசெய்து (சத்தியத்தை) நிராகரித்துவிட்டனர். எனவே அவர்களுக்கு எதிராக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தியுங்கள்' என்று கூறினார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கிப்லாவை முன்னோக்கி, தம் கைகளை உயர்த்தினார்கள். அவர் அவர்களுக்கு எதிராகப் பிரார்த்திக்கப் போகிறார் என்று மக்கள் நினைத்தார்கள்.

அப்போது அவர்கள், **"அல்லாஹும்மஹ்தி தவ்ஸன், வஃதி பிஹிம்"** (யா அல்லாஹ்! தவ்ஸ் குலத்தினருக்கு நேர்வழி காட்டுவாயாக! அவர்களை (இஸ்லாத்தின்பால்) கொண்டு வருவாயாக!) என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

612

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَحَطَ الْمَطَرُ عَامًا، فَقَامَ بَعْضُ الْمُسْلِمِينَ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، قَحَطَ الْمَطَرُ، وَأَجْدَبَتِ الأَرْضُ، وَهَلَكَ الْمَالُ. فَرَفَعَ يَدَيْهِ، وَمَا يُرَى فِي السَّمَاءِ مِنْ سَحَابَةٍ، فَمَدَّ يَدَيْهِ حَتَّى رَأَيْتُ بَيَاضَ إِبْطَيْهِ يَسْتَسْقِي اللَّهَ، فَمَا صَلَّيْنَا الْجُمُعَةَ حَتَّى أَهَمَّ الشَّابُّ الْقَرِيبُ الدَّارِ الرُّجُوعَ إِلَى أَهْلِهِ، فَدَامَتْ جُمُعَةٌ، فَلَمَّا كَانَتِ الْجُمُعَةُ الَّتِي تَلِيهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، تَهَدَّمَتِ الْبُيُوتُ، وَاحْتَبَسَ الرُّكْبَانُ. فَتَبَسَّمَ لِسُرْعَةِ مَلاَلِ ابْنِ آدَمَ وَقَالَ بِيَدِهِ: اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا، وَلاَ عَلَيْنَا، فَتَكَشَّطَتْ عَنِ الْمَدِينَةِ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஓராண்டாக மழை பொய்த்துவிட்டது. ஆகவே முஸ்லிம்களில் ஒருவர் ஜும்ஆ நாளில் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் எழுந்து சென்று, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! மழை பொய்த்துவிட்டது; பூமி வறண்டுவிட்டது; செல்வங்கள் (கால்நடைகள்) அழிந்துவிட்டன' என்று கூறினார்.

வானத்தில் ஒரு மேகமும் காணப்படாத நிலையில் அவர்கள் தங்கள் கைகளை உயர்த்தினார்கள். அவர்களுடைய அக்குள்களின் வெண்மையை நான் காணும் வரை அவர்கள் தங்கள் கைகளை நீட்டி, அல்லாஹ்விடம் மழைக்காக வேண்டினார்கள். நாங்கள் ஜும்ஆ தொழுகையை முடிப்பதற்குள், அருகில் வீடு இருந்த இளைஞர் தன் குடும்பத்தினரிடம் திரும்பிச் செல்வதைப் பற்றி கவலைப்படும் அளவிற்கு (கனமழை பெய்யத் தொடங்கியது).

அது ஒரு ஜும்ஆ (அதாவது ஒரு வாரம்) நீடித்தது. அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை வந்தபோது, அவர், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! வீடுகள் இடிந்துவிட்டன; பயணங்கள் தடைபட்டுவிட்டன' என்று கூறினார்.

ஆதமுடைய மகன் எவ்வளவு விரைவாக சலிப்படைகிறான் (அல்லது பொறுமையிழக்கிறான்) என்பதைக் கண்டு அவர்கள் புன்னகைத்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் கையால் சைகை செய்தவாறு:

'அல்லாஹும்ம ஹவாலைனா, வலா அலைனா'

(இறைவா! எங்கள் சுற்றுப்புறங்களில் (மழையைப் பொழியச் செய்வாயாக); எங்கள் மீது (நேரடியாகப் பொழியச்) செய்யாதே)

என்று கூறினார்கள். உடனே மதீனாவை விட்டும் (மேகங்கள் விலகி, மழை) நின்றுவிட்டது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

613

حَدَّثَنَا الصَّلْتُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ سِمَاكٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّهُ سَمِعَهُ مِنْهَا، أَنَّهَا رَأَتِ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَدْعُو رَافِعًا يَدَيْهِ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ فَلَا تُعَاقِبْنِي، أَيُّمَا رَجُلٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ آذَيْتُهُ أَوْ شَتَمْتُهُ فَلَا تُعَاقِبْنِي فِيهِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தனையில் கைகளை உயர்த்தி, **"அல்லாஹும்ம இன்னமா அனா பஷருன் ஃபலா துஆகிப்னீ, அய்யுமா ரஜுலின் மினல் முஃமினீன ஆதைதுஹு அவ் ஷதம்துஹு ஃபலா துஆகிப்னீ ஃபீஹி"** (யா அல்லாஹ்! நான் ஒரு மனிதன் மட்டுமே, எனவே என்னை தண்டித்து விடாதே. இறைநம்பிக்கையாளர்களில் எவரையேனும் நான் நோவினை செய்திருந்தாலோ அல்லது அவரை ஏசியிருந்தாலோ, (அது மனித இயல்பு காரணமாக நிகழ்ந்திருந்தால்) அதற்காக என்னை தண்டித்து விடாதே!) என்று கூறியதை நான் பார்த்தேன்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

614

حَدَّثَنَا عَارِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ الصَّوَّافُ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، أَنَّ الطُّفَيْلَ بْنَ عَمْرٍو قَالَ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: هَلْ لَكَ فِي حِصْنٍ وَمَنَعَةٍ، حِصْنِ دَوْسٍ؟ قَالَ: فَأَبَى رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم، لِمَا ذَخَرَ اللَّهُ لِلأَنْصَارِ، فَهَاجَرَ الطُّفَيْلُ، وَهَاجَرَ مَعَهُ رَجُلٌ مِنْ قَوْمِهِ، فَمَرِضَ الرَّجُلُ فَضَجِرَ أَوْ كَلِمَةً شَبِيهَةً بِهَا، فَحَبَا إِلَى قَرْنٍ، فَأَخَذَ مِشْقَصًا فَقَطَعَ وَدَجَيْهِ فَمَاتَ، فَرَآهُ الطُّفَيْلُ فِي الْمَنَامِ قَالَ: مَا فُعِلَ بِكَ؟ قَالَ: غُفِرَ لِي بِهِجْرَتِي إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، قَالَ: مَا شَأْنُ يَدَيْكَ؟ قَالَ: فَقِيلَ: إِنَّا لاَ نُصْلِحُ مِنْكَ مَا أَفْسَدْتَ مِنْ يَدَيْكَ، قَالَ: فَقَصَّهَا الطُّفَيْلُ عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ: اللَّهُمَّ وَلِيَدَيْهِ فَاغْفِرْ، وَرَفَعَ يَدَيْهِ.

ஜாபிர் இப்னு அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

துஃபைல் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "உங்களுக்கு ஒரு கோட்டையும், பாதுகாப்பான அரணும் வேண்டுமா? (அது) தவ்ஸ் குலத்தாரின் கோட்டையாகும்" என்று கேட்டார்கள். அன்சாரிகளுக்காக அல்லாஹ் (நன்மையைச்) சேமித்து வைத்திருந்த காரணத்தினால் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டார்கள்.

ஆகவே, துஃபைல் (ரழி) அவர்கள் ஹிஜ்ரத் செய்தார்கள்; அவருடன் அவருடைய சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதரும் ஹிஜ்ரத் செய்தார். அந்த மனிதர் நோய்வாய்ப்பட்டார். (நோயின் கடுமையால்) பொறுமையிழந்த அவர், ஓர் அம்பறாத்தூணியிடம் (அல்லது ஆயுதங்கள் வைக்கும் இடத்திற்கு) தவழ்ந்து சென்று, (அதிலிருந்து) ஒரு மிஷ்கஸ் (அகலமான அம்பின் முனை) ஒன்றை எடுத்து, தனது கழுத்து நரம்புகளை அறுத்துக்கொண்டு இறந்துவிட்டார்.

துஃபைல் (ரழி) அவர்கள் அவரை கனவில் கண்டு, "உமக்கு என்ன செய்யப்பட்டது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நபி (ஸல்) அவர்களை நோக்கி நான் ஹிஜ்ரத் செய்த காரணத்தினால் எனக்கு மன்னிப்பு வழங்கப்பட்டது" என்று பதிலளித்தார்.

"உமது கைகளுக்கு என்ன நேர்ந்தது?" என்று (துஃபைல்) கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "'உன் கைகளில் நீயே கெடுத்துக்கொண்டதை நாம் சீர்படுத்த மாட்டோம்' என்று (இறைவன் தரப்பில்) கூறப்பட்டது" என்றார்.

துஃபைல் (ரழி) இதை நபி (ஸல்) அவர்களிடம் விவரித்தார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள்,

'அல்லாஹும்ம வ லி-யதைஹி ஃபக்ஃபிர்'

(யா அல்லாஹ்! அவருடைய இரு கைகளையும் நீ மன்னித்தருள்வாயாக!)

என்று பிரார்த்தித்து, தமது இரு கைகளையும் உயர்த்தினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

615

حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ صُهَيْبٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَتَعَوَّذُ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَرَمِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (அல்லாஹ்விடம்) பாதுகாப்புத் தேடும்போது, **'அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக்க மினல் கஸலி, வ அஊது பிக்க மினல் ஜுப்னி, வ அஊது பிக்க மினல் ஹரமி, வ அஊது பிக்க மினல் புக்லி'** (பொருள்: 'அல்லாஹ்வே! சோம்பல், கோழைத்தனம், தள்ளாமை (முதுமையின் காரணமாக ஏற்படும் பலவீனம்) மற்றும் கஞ்சத்தனம் ஆகியவற்றிலிருந்து உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்') என்று கூறுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

616

حَدَّثَنَا خَلِيفَةُ بْنُ خَيَّاطٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا كَثِيرُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرٌ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْأَصَمِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا دَعَانِي.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் கூறினான், "என் அடியான் என்னைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறானோ (என்னை எவ்வாறு நம்பி, என்னிடமிருந்து என்ன எதிர்பார்க்கிறானோ), அதற்கேற்ப நான் இருக்கிறேன். அவன் என்னை அழைக்கும்போது நான் அவனுடன் இருக்கிறேன்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ سَيِّدِ الاسْتِغْفَارِ

மன்னிப்புக் கோருவதற்கான சிறந்த வழி

617

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ بُرَيْدَةَ، عَنْ بُشَيْرِ بْنِ كَعْبٍ، عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: سَيِّدُ الاسْتِغْفَارِ: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. أَعُوذُ

بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ. إِذَا قَالَ حِينَ يُمْسِي فَمَاتَ دَخَلَ الْجَنَّةَ، أَوْ: كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِذَا قَالَ حِينَ يُصْبِحُ فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ مِثْلَهُ.

ஷத்தாத் இப்னு அவ்ஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “பாவமன்னிப்புக் கோருதலில் தலைசிறந்தது (சய்யிதுல் இஸ்திக்ஃபார்):

‘அல்லாஹும்ம அன்த ரப்பீ, லா இலாஹ இல்லா அன்த, கலக்கதனீ வ அன அப்துக, வ அன அலா அஹ்திக வ வஅதிக மஸ்ததஅத்து, அபூஉ லக பினிஃமதிக, வ அபூஉ லக பிதம்பீ, ஃபக்ஃபிர் லீ, ஃபஇன்னஹு லா யக்ஃபிருத் துனூப இல்லா அன்த. அஊது பிக மின் ஷர்ரி மா ஸனஅத்து.’

(இதன் பொருள்: 'யா அல்லாஹ்! நீயே என் இறைவன். உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை. நீயே என்னைப் படைத்தாய், நான் உனது அடிமையாக இருக்கிறேன். என்னால் இயன்றவரை உனது உடன்படிக்கையையும் (உன்னை மட்டுமே வணங்குவேன் என்ற உறுதிமொழியையும்) வாக்குறுதியையும் (உனது கட்டளைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பேன் என்ற உறுதிமொழியையும்) நான் கடைப்பிடிக்கிறேன். உனது அருட்கொடைகளை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன் (அவை என் மீது பொழிந்திருப்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்), எனது பாவங்களையும் நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன் (அவற்றை நான் செய்ததை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்), எனவே என்னை மன்னித்துவிடு. ஏனெனில் உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் பாவங்களை மன்னிக்க முடியாது. நான் செய்தவற்றின் தீங்கிலிருந்து உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.')

யார் இதை மாலையில் கூறி, பின்னர் இறந்துவிடுகிறாரோ அவர் சுவனத்தில் நுழைவார் - அல்லது அவர் சுவனவாசிகளில் ஒருவராக இருப்பார். யார் இதை காலையில் கூறி, அன்றைய தினம் இறந்துவிடுகிறாரோ அவரும் அதுபோலவேதான்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

618

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ نُمَيْرٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ مِغْوَلٍ، عَنِ ابْنِ سُوقَةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: إِنْ كُنَّا لَنَعُدُّ فِي الْمَجْلِسِ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ مِئَةَ مَرَّةٍ.

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களின் சபையில், (அவர்கள்) **'ரப்பிக்ஃபிர் லீ, வதுப் அலைய, இன்னக்க அன்த்தத் தவ்வாபுர் ரஹீம்'** (ரப்பே! என்னை மன்னித்தருள்வாயாக! எனது தவ்பாவை ஏற்றுக் கொள்வாயாக! நிச்சயமாக நீயே தவ்பாவை ஏற்றுக்கொள்பவன்; மிக்க கருணையாளன்) என்று நூறு முறை கூறுவதை நாங்கள் கணக்கிடுவோம்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

619

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، عَنْ زَاذَانَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: صَلَّى رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم الضُّحَى ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ، حَتَّى قَالَهَا مِئَةَ مَرَّةٍ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ளுஹா தொழுதார்கள்; பின்னர், 'அல்லாஹும்ம ஃக்பிர் லீ, வதுப் அலய்ய, இன்னக்க அன்த்தத் தவ்வாபுர் ரஹீம்' (இறைவா! என்னை மன்னிப்பாயாக, என் தவ்பாவை ஏற்றுக்கொள்வாயாக (அல்லது என் மீது கருணையுடன் திரும்புவாயாக). நிச்சயமாக நீயே தவ்பாவை ஏற்றுக்கொள்பவன்; மிக்க கருணையாளன்) என்று நூறு முறை கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

620

حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ بُرَيْدَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي بُشَيْرُ بْنُ كَعْبٍ الْعَدَوِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي شَدَّادُ بْنُ أَوْسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: سَيِّدُ الاسْتِغْفَارِ أَنْ يَقُولَ: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، قَالَ: مَنْ قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ مُوقِنًا بِهَا، فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ يُمْسِيَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَمَنْ قَالَهَا مِنَ اللَّيْلِ وَهُوَ مُوقِنٌ بِهَا، فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ.

ஷத்தாத் பின் அவ்ஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
பாவமன்னிப்புக் கோருதலில் தலைசிறந்த பிரார்த்தனை (சய்யிதுல் இஸ்திஃஃபார்) என்பது:

"அல்லாஹும்ம அன்த ரப்பீ, லாயிலாஹ இல்லா அன்த, கலக்தனீ வ அன அப்துக்க, வ அன அலா அஹ்திக்க வ வஅதிக்க மஸ்ததஃ்து, அவூது பிக்க மின் ஷர்ரி மா ஸனஃ்து, அபூவு லக்க பினிஃமதிக்க, வ அபூவு லக்க பிதன்பீ, ஃபக்ஃபிர்லீ, ஃபஇன்னஹூ லா யக்ஃபிருத் துனூப இல்லா அன்த."

(இதன் பொருள்: இறைவா! நீயே என் இறைவன். உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை. நீயே என்னைப் படைத்தாய். நான் உனது அடிமை. உன்னிடம் செய்த ஒப்பந்தத்திலும் (உனது கட்டளைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பேன் என்ற உறுதிமொழியிலும்) வாக்கிலும் (உனது அருட்கொடைகளுக்கும் மன்னிப்புக்கும் உரியவன் என்ற நம்பிக்கையிலும்) என்னால் முடிந்தவரை உறுதியாக இருக்கிறேன். நான் செய்த தீமைகளிலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாவல் தேடுகிறேன். நீ எனக்குச் செய்த அருட்கொடைகளை ஒப்புக்கொள்கிறேன். நான் செய்த பாவத்தையும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். எனவே, என்னை மன்னித்தருள்வாயாக! ஏனெனில், உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் பாவங்களை மன்னிக்க முடியாது).

"யார் பகலில் உறுதியான நம்பிக்கையுடன் இதைக் கூறி, மாலை ஆவதற்குள் இறந்துவிடுகிறாரோ அவர் சொர்க்கவாசிகளில் ஒருவராவார். யார் இரவில் உறுதியான நம்பிக்கையுடன் இதைக் கூறி, விடியற்காலை ஆவதற்குள் இறந்துவிடுகிறாரோ அவரும் சொர்க்கவாசிகளில் ஒருவராவார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

621

حَدَّثَنَا حَفْصٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، سَمِعْتُ الأَغَرَّ، رَجُلٌ مِنْ جُهَيْنَةَ، يُحَدِّثُ عَبْدَ اللهِ بْنَ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: تُوبُوا إِلَى اللهِ، فَإِنِّي أَتُوبُ إِلَيْهِ كُلَّ يَوْمٍ مِئَةَ مَرَّةٍ.

அல்-அகர் (ரழி) (ஜுஹைனா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர்) அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், 'அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புக் கோரித் திரும்புங்கள். ஏனெனில், நான் ஒவ்வொரு நாளும் நூறு முறை அவனிடம் பாவமன்னிப்புக் கோரித் திரும்புகிறேன்' என்று கூற நான் கேட்டேன்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

622

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَنْصُورٌ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ قَالَ: مُعَقِّبَاتٌ لاَ يَخِيبُ قَائِلُهُنَّ: سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، مِئَةَ مَرَّةٍ. رَفَعَهُ ابْنُ أَبِي أُنَيْسَةَ وَعَمْرُو بْنُ قَيْسٍ.

கஃஃப் இப்னு உஜ்ரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: (நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் கூறினார்கள்:) "தொழுகைகளுக்குப் பின் ஓதப்படும் திக்ருகளை ஓதுபவர்கள் ஏமாற்றமடைய மாட்டார்கள். அவை: 'ஸுப்ஹானல்லாஹ்', 'அல்ஹம்துலில்லாஹ்', 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' மற்றும் 'அல்லாஹு அக்பர்' (ஆகியவற்றை ஒவ்வொன்றும் இருபத்தைந்து தடவைகள் கூறி, மொத்தம்) நூறு தடவைகள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ دُعَاءِ الأَخِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ

அவர் இல்லாத போது ஒருவருக்காக பிரார்த்தனை செய்தல்

623

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ زِيَادٍ قَالَ لِي عَبْدُ اللهِ بْنُ يَزِيدَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللهِ بْنَ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: أَسْرَعُ الدُّعَاءِ إِجَابَةً دُعَاءُ غَائِبٍ لِغَائِبٍ.

ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் பிரார்த்தனைகளிலேயே மிகவும் விரைவானது, ஒருவர் (தன்னுடன்) இல்லாத மற்றொருவருக்காக (அவர் இல்லாத நிலையில்) செய்யும் பிரார்த்தனையாகும்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானி)

ضعيف (الألباني)

624

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَيْوَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُرَحْبِيلُ بْنُ شَرِيكٍ الْمَعَافِرِيُّ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحُبُلِيَّ، أَنَّهُ سَمِعَ الصُّنَابِحِيَّ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: إِنَّ دَعْوَةَ الأَخِ فِي اللهِ تُسْتَجَابُ.

அபூபக்ர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வுக்காக (மாத்திரம்) உள்ள சகோதரரின் பிரார்த்தனைக்கு பதிலளிக்கப்படுகிறது.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

625

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي غَنِيَّةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ أَبِي سُلَيْمَانَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ صَفْوَانَ، وَكَانَتْ تَحْتَهُ الدَّرْدَاءُ بِنْتُ أَبِي الدَّرْدَاءِ، قَالَ: قَدِمْتُ عَلَيْهِمُ الشَّامَ، فَوَجَدْتُ أُمَّ الدَّرْدَاءِ فِي الْبَيْتِ، وَلَمْ أَجِدْ أَبَا الدَّرْدَاءِ، قَالَتْ: أَتُرِيدُ الْحَجَّ الْعَامَ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَتْ: فَادْعُ اللَّهَ لَنَا بِخَيْرٍ، فَإِنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَقُولُ: إِنَّ دَعْوَةَ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ مُسْتَجَابَةٌ لأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ، عِنْدَ رَأْسِهِ مَلَكٌ مُوَكَّلٌ، كُلَّمَا دَعَا لأَخِيهِ بِخَيْرٍ قَالَ: آمِينَ، وَلَكَ بِمِثْلٍ، قَالَ: فَلَقِيتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ فِي السُّوقِ فَقَالَ مِثْلَ ذَلِكَ، يَأْثُرُ عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم.

அபூ தர்தா (ரழி) அவர்களின் மகளைத் திருமணம் செய்திருந்த ஸஃப்வான் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸஃப்வான் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் ஷாம் (சிரியா) தேசத்திற்கு அவர்களிடம் சென்றேன். வீட்டில் உம்மு தர்தா (ரழி) அவர்களைக் கண்டேன்; ஆனால் அபூ தர்தா (ரழி) அவர்கள் அங்கு இல்லை. அவர் (உம்மு தர்தா), 'இந்த ஆண்டு ஹஜ் செய்ய நீங்கள் நாடுகிறீர்களா?' என்று கேட்டார்கள். 'ஆம்,' என்று நான் பதிலளித்தேன்.

அதற்கு அவர், 'அல்லாஹ்விடம் துஆ செய்து எங்களுக்காக நன்மையைக் கேளுங்கள். ஏனெனில், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள்:

"ஒரு முஸ்லிம் தனது சகோதரருக்காக அவர் இல்லாதபோது செய்யும் பிரார்த்தனை (துஆ) ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. அவரது தலைமாட்டில் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு வானவர் இருப்பார். அவர் தனது சகோதரருக்கு நன்மை

தருமாறு பிரார்த்திக்கும்போதெல்லாம், அந்த வானவர், 'ஆமீன், உங்களுக்கும் அதுபோன்றே கிடைக்கட்டும்' என்று கூறுவார்."

(பின்னர்) நான் கடைவீதியில் அபூ தர்தா (ரழி) அவர்களைச் சந்தித்தேன், அவர்களும் நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அறிவிப்பதாக இதே செய்தியைக் கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

626

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، وَشِهَابٌ، قَالاَ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِمُحَمَّدٍ وَحْدَنَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: لَقَدْ حَجَبْتَهَا عَنْ نَاسٍ كَثِيرٍ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு மனிதர், "அல்லாஹும்மஃக்ஃபிர் லீ, வலி முஹம்மதின் வஹ்தனா" (யா அல்லாஹ்! என்னையும் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களையும் மட்டும் மன்னித்தருள்வாயாக!) என்று கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "(உமது இந்த பிரார்த்தனையால்) நீர் அதை (அதாவது அல்லாஹ்வின் மன்னிப்பை) அதிகமான மக்களிடமிருந்து தடுத்துவிட்டீர்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

627

حَدَّثَنَا جَنْدَلُ بْنُ وَالِقٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ يَعْلَى، عَنْ يُونُسَ بْنِ خَبَّابٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْمَجْلِسِ مِئَةَ مَرَّةٍ: رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு சபையில் நூறு முறை, **'ரப்பி ஃபிர்லீ, வதுப் அலைய, வர்ஹம்னீ, இன்னக அன்த்தத் தவ்வாபுர் ரஹீம்'** (என் இறைவா! என்னை மன்னித்தருள்வாயாக! என் மீது திரும்புவாயாக (என் பாவமன்னிப்பை ஏற்றுக்கொள்வாயாக)! என் மீது கருணை காட்டுவாயாக! நிச்சயமாக நீயே தவ்பாவை ஏற்றுக்கொள்பவனும் மிக்க கருணையாளனும் ஆவாய்) என்று கூறி அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்பு கோருவதை நான் கேட்டேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

628

حَدَّثَنَا عُبَيْدُ بْنُ يَعِيشَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ، عَنِ ابْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: إِنِّي لَأَدْعُو فِي كُلِّ شَيْءٍ مِنْ أَمْرِي حَتَّى أَنْ يُفْسِحَ اللَّهُ فِي مَشْيِ دَابَّتِي، حَتَّى أَرَى مِنْ ذَلِكَ مَا يَسُرُّنِي.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக நான் எனது எல்லா காரியங்களிலும் பிரார்த்திக்கிறேன் (துஆ செய்கிறேன்). எனது வாகனத்தின் நடையை அல்லாஹ் விசாலமாக்கி, அதன் மூலம் எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கும் ஒன்றைக் காணும் வரை (அதாவது, அந்தப் பிரார்த்தனை நிறைவேறும் வரை) கூட நான் பிரார்த்திக்கிறேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

629

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَبْدِ اللهِ أَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُهَاجِرٌ أَبُو الْحَسَنِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ الْأَوْدِيِّ، عَنْ عُمَرَ أَنَّهُ كَانَ فِيمَا يَدْعُو: اللَّهُمَّ تَوَفَّنِي مَعَ الْأَبْرَارِ، وَلَا تُخَلِّفْنِي فِي الْأَشْرَارِ، وَأَلْحِقْنِي بِالْأَخْيَارِ.

உமர் (ரழி) அவர்கள், **"அல்லாஹும்ம தவப்பனீ மஅல் அப்ரார், வலா துகல்லிப்னீ ஃபில் அஷ்ரார், வ அல்ஹிக்னீ பில் அக்யார்"** (இறைவா! நல்லோர்களுடன் என்னை மரணிக்கச் செய்வாயாக! தீயோர்களுக்கு மத்தியில் (அவர்களுடன் சேர்ந்து) என்னை விட்டுவிடாதே! மேலும், சிறந்தோர்களுடன் என்னை இணைப்பாயாக!) என்று பிரார்த்தனை செய்து வந்ததாக அறிவிக்கப்படுகிறது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

630

حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَقِيقٌ قَالَ كَانَ عَبْدُ اللهِ يُكْثِرُ أَنْ يَدْعُوَ بِهَؤُلَاءِ الدَّعَوَاتِ: رَبَّنَا أَصْلِحْ بَيْنَنَا، وَاهْدِنَا سَبِيلَ الْإِسْلَامِ، وَنَجِّنَا مِنَ

الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ، وَاصْرِفْ عَنَّا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ، وَبَارِكْ لَنَا فِي أَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُلُوبِنَا وَأَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا، وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ، وَاجْعَلْنَا شَاكِرِينَ لِنِعْمَتِكَ، مُثْنِينَ بِهَا، قَائِلِينَ بِهَا، وَأَتِمَّهَا عَلَيْنَا.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் இந்தப் பிரார்த்தனைகளை அதிகமாகச் செய்து வந்தார்கள்:

'எங்கள் இறைவனே! எங்களுக்கிடையே (உறவுகளை) சீர்படுத்துவாயாக (அல்லது சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவாயாக); எங்களை இஸ்லாத்தின் பாதையில் வழிநடத்துவாயாக; எங்களை இருள்களிலிருந்து மீட்டு, ஒளியின் பக்கம் கொண்டு வருவாயாக; வெளிப்படையான மற்றும் மறைவான மானக்கேடான செயல்களிலிருந்து எங்களைத் தவிர்ப்பாயாக; எங்கள் செவிகளிலும், எங்கள் பார்வைகளிலும், எங்கள் இதயங்களிலும், எங்கள் மனைவியர்களிடமும், எங்கள் சந்ததியினரிடமும் எங்களுக்கு பரக்கத் செய்வாயாக; எங்கள் தவ்பாவை (மன்னிப்புக் கோரிக்கையை) ஏற்றுக்கொள்வாயாக; நிச்சயமாக நீயே தவ்பாவை அதிகமாக ஏற்றுக்கொள்பவன், மிக்க கருணையாளன். உனது அருட்கொடைக்கு நன்றி செலுத்துபவர்களாகவும், அதற்காக உன்னைப் புகழ்ந்து, அதனை எடுத்துரைப்பவர்களாகவும் எங்களை ஆக்குவாயாக; அதனை எங்களுக்குப் பூரணப்படுத்தித் தருவாயாக.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

631

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، عَنْ ثَابِتٍ قَالَ: كَانَ أَنَسٌ إِذَا دَعَا لأَخِيهِ يَقُولُ: جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْهِ صَلاَةَ قَوْمٍ أَبْرَارٍ لَيْسُوا بِظَلَمَةٍ وَلاَ فُجَّارٍ، يَقُومُونَ اللَّيْلَ، وَيَصُومُونَ النَّهَارَ.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் தம் சகோதரருக்காகப் பிரார்த்திக்கும்போது பின்வருமாறு கூறுவார்கள்: "அல்லாஹ் அவர் மீது நல்லோர்களின் பிரார்த்தனையை (மற்றும் அருளை) ஆக்குவானாக! அவர்கள் அநியாயம் செய்பவர்களோ, பாவிகளோ அல்லர்; (மாறாக) அவர்கள் இரவில் நின்று வணங்குவார்கள்; பகலில் நோன்பு நோற்பார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் மவ்கூஃப், இது மர்ஃபூஃ சட்டத்தில் உள்ளது, மேலும் இது மர்ஃபூவாகவும்

صحيح موقوفا، وهو في حكم المرفوع، وقد

உறுதியானதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது (அல்பானி)

صحمرفوعا (الألباني)

632

حَدَّثَنَا ابْنُ نُمَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي خَالِدٍ قَالَ: سَمِعْتُ عَمْرَو بْنَ حُرَيْثٍ يَقُولُ: ذَهَبَتْ بِي أُمِّي إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَمَسَحَ عَلَى رَأْسِي، وَدَعَا لِي بِالرِّزْقِ.

அம்ர் இப்னு ஹுரைத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் தாயார் என்னை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் அழைத்துச் சென்றபோது, அவர்கள் என் தலையைத் தடவி (ஆசீர்வதித்து), எனக்கு வாழ்வாதாரம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

633

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ عَبْدِ اللهِ الرُّومِيُّ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قِيلَ لَهُ: إِنَّ إِخْوَانَكَ أَتَوْكَ مِنَ الْبَصْرَةِ، وَهُوَ يَوْمَئِذٍ بِالزَّاوِيَةِ، لِتَدْعُوَ اللَّهَ لَهُمْ، قَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا، وَارْحَمْنَا، وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ، فَاسْتَزَادُوهُ، فَقَالَ مِثْلَهَا، فَقَالَ: إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا، فَقَدْ أُوتِيتُمْ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்களிடம், "உங்களுடைய சகோதரர்கள் பஸ்ராவிலிருந்து உங்களிடம் வந்துள்ளார்கள்; (அந்நாளில் அனஸ் (ரலி) அவர்கள் ஸாவிய்யா எனும் இடத்தில் இருந்தார்கள்) அவர்களுக்காக நீங்கள் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும் என அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்" என்று கூறப்பட்டது.

அதற்கு அவர்கள்:
"அல்லாஹும்மக்ஃபிர் லனா, வர்ஹம்னா, வ ஆத்தினா ஃபித்-துன்யா ஹஸனஹ், வ ஃபில்-ஆகிரதி ஹஸனஹ், வ கினா அதாபந்-னார்"

(பொருள்: யா அல்லாஹ்! எங்களை மன்னித்து, எங்களுக்குக் கருணை காட்டுவாயாக. எங்களுக்கு இவ்வுலகிலும் நன்மையை வழங்குவாயாக, மறுவுலகிலும் நன்மையை வழங்குவாயாக. மேலும், நரக நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக!) என்று கூறினார்கள்.

அவர்கள் (வந்தவர்கள்), இன்னும் அதிகமாகப் பிரார்த்திக்குமாறு அவரிடம் கேட்டார்கள், ஆனால் அவர்கள் (அனஸ் ரலி) அதையே மீண்டும் கூறினார்கள். அவர்கள் (அனஸ் ரலி), "இது உங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுவிட்டால், உங்களுக்கு இவ்வுலகின் நன்மையும், மறுவுலகின் நன்மையும் வழங்கப்பட்டுவிட்டது" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

634

حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو رَبِيعَةَ سِنَانٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ قَالَ: أَخَذَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم غُصْنًا فَنَفَضَهُ فَلَمْ يَنْتَفِضْ، ثُمَّ نَفَضَهُ فَلَمْ يَنْتَفِضْ، ثُمَّ نَفَضَهُ فَانْتَفَضَ، قَالَ: إِنَّ سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدَ لِلَّهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ، يَنْفُضْنَ الْخَطَايَا كَمَا تَنْفُضُ الشَّجَرَةُ وَرَقَهَا.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு கிளையை எடுத்தார்கள். அதை உலுக்கினார்கள், ஆனால் (அதிலிருந்து எதுவும்) உதிரவில்லை. பிறகு அதை மீண்டும் உலுக்கினார்கள், அப்போதும் (அதிலிருந்து எதுவும்) உதிரவில்லை. பிறகு அதை (மூன்றாம் முறையாக) உலுக்கினார்கள், அப்போது (இலைகள்) உதிர்ந்தன. அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக 'சுப்ஹானல்லாஹ்', 'அல்ஹம்துலில்லாஹ்', 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' ஆகிய (இந்த திக்ருகள்), மரம் தனது இலைகளை உதிர்ப்பது போன்று பாவங்களை உதிர்த்து விடுகின்றன.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

635

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلَمَةُ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسًا يَقُولُ: أَتَتِ امْرَأَةٌ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم تَشْكُو إِلَيْهِ الْحَاجَةَ، أَوْ بَعْضَ الْحَاجَةِ، فَقَالَ: أَلاَ أَدُلُّكِ عَلَى خَيْرٍ مِنْ ذَلِكَ؟ تُهَلِّلِينَ اللَّهَ ثَلاَثِينَ عِنْدَ مَنَامِكِ، وَتُسَبِّحِينَ ثَلاَثًا وَثَلاَثِينَ، وَتَحْمَدِينَ أَرْبَعًا وَثَلاَثِينَ، فَتِلْكَ مِئَةٌ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு பெண்மணி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, தனக்கிருந்த தேவையைப் பற்றியோ (வறுமை) அல்லது சில சிரமங்களைப் பற்றியோ முறையிட்டார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அதைவிடச் சிறந்த ஒன்றை உனக்கு நான் அறிவிக்கட்டுமா? நீ உறங்கச் செல்லும் போது 30 முறை 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' (தஹ்லீல்) கூறு, 33 முறை 'ஸுப்ஹானல்லாஹ்' (தஸ்பீஹ்) கூறு, மற்றும் 34 முறை 'அல்ஹம்துலில்லாஹ்' (தஹ்மீத்) கூறு. இது மொத்தம் நூறு (திக்ருகள்) ஆகும். இது உலகத்தையும் அதிலுள்ளவற்றையும் விட உனக்குச் சிறந்ததாகும்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி) ضعيف(الألباني)

636

وَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: مَنْ هَلَّلَ مِئَةً، وَسَبَّحَ مِئَةً، وَكَبَّرَ مِئَةً، خَيْرٌ لَهُ مِنْ عَشْرِ رِقَابٍ يُعْتِقُهَا، وَسَبْعِ بَدَنَاتٍ يَنْحَرُهَا.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் ‘லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்’ என்று நூறு முறையும், ‘சுப்ஹானல்லாஹ்’ என்று நூறு முறையும், ‘அல்லாஹு அக்பர்’ என்று நூறு முறையும் கூறினால், அது அவருக்குப் பத்து அடிமைகளை விடுதலை செய்வதை விடவும், ஏழு ஒட்டகங்களை அறுத்துப் பலியிடுவதை விடவும் சிறந்ததாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி) ضعيف(الألباني)

637

فَأَتَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَيُّ الدُّعَاءِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: سَلِ اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. ثُمَّ أَتَاهُ الْغَدَ فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللهِ، أَيُّ الدُّعَاءِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: سَلِ اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، فَإِذَا أُعْطِيتَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَقَدْ أَفْلَحْتَ.

ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, “அல்லாஹ்வின் தூதரே! சிறந்த பிரார்த்தனை எது?” என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "இவ்வுலகிலும் மறுமையிலும் அல்லாஹ்விடம் மன்னிப்பையும் நல்வாழ்வையும் (மற்றும் பாதுகாப்பையும்) கேளுங்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள். பிறகு, அடுத்த நாள் அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் நபியே! சிறந்த பிரார்த்தனை எது?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "இவ்வுலகிலும் மறுமையிலும் அல்லாஹ்விடம் மன்னிப்பையும் நல்வாழ்வையும் (மற்றும்

பாதுகாப்பையும்) கேளுங்கள். ஏனெனில், இவ்வுலகிலும் மறுமையிலும் உங்களுக்கு நல்வாழ்வு (மற்றும் பாதுகாப்பு) வழங்கப்பட்டுவிட்டால், நீங்கள் வெற்றி பெற்றுவிட்டீர்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

638

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ الْعَنَزِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ الصَّامِتِ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: أَحَبُّ الْكَلاَمِ إِلَى اللهِ: سُبْحَانَ اللهِ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ، سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ.

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்விற்கு மிகவும் பிரியமான வார்த்தைகள் (இவை): ‘சுப்ஹானல்லாஹி லா ஷரீக்க லஹு, லஹுல் முல்க்கு வலஹுல் ஹம்து, வஹுவ அலா குல்லி ஷையின் கதீர், லா ஹவ்ல வலா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹ், சுப்ஹானல்லாஹி வபிஹம்திஹி’
(இதன் பொருள்: அல்லாஹ் தூயவன், அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை. ஆட்சி அவனுக்கே உரியது, மேலும் புகழ் அனைத்தும் அவனுக்கே உரியது. மேலும் அவன் அனைத்துப் பொருட்களின் மீதும் ஆற்றல் பெற்றவன். அல்லாஹ்வைக் கொண்டல்லாமல் எந்த ஆற்றலும் சக்தியும் இல்லை. அல்லாஹ் தூயவன், மேலும் அவனுக்கே புகழ்).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

639

حَدَّثَنَا الصَّلْتُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَهْدِيُّ بْنُ مَيْمُونٍ، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ جَبْرِ بْنِ حَبِيبٍ، عَنْ أُمِّ كُلْثُومِ ابْنَةِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم وَأَنَا أُصَلِّي، وَلَهُ حَاجَةٌ، فَأَبْطَأْتُ عَلَيْهِ، قَالَ: يَا عَائِشَةُ، عَلَيْكِ بِجُمَلِ الدُّعَاءِ وَجَوَامِعِهِ. فَلَمَّا انْصَرَفْتُ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، وَمَا جُمَلُ الدُّعَاءِ وَجَوَامِعُهُ؟ قَالَ: قُولِي: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ

كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ . وَأَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ . وَأَسْأَلُكَ مِمَّا سَأَلَكَ بِهِ مُحَمَّدٌ صلى الله عليه وسلم ، وَأَعُوذُ بِكَ مِمَّا تَعَوَّذَ مِنْهُ مُحَمَّدٌ صلى الله عليه وسلم ، وَمَا قَضَيْتَ لِي مِنْ قَضَاءٍ فَاجْعَلْ عَاقِبَتَهُ رُشْدًا .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் தொழுதுகொண்டிருந்தபோது நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் வந்தார்கள். அவர்களுக்கு (என்னிடம்) ஒரு தேவை இருந்தது. நான் (தொழுகையில்) தாமதப்படுத்தினேன். அப்போது அவர்கள், 'ஆயிஷா! நீ அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய முழுமையான பிரார்த்தனைகளைக் கைகொள்வாயாக' என்று கூறினார்கள்.
நான் தொழுது முடித்ததும், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய முழுமையான பிரார்த்தனைகள் எவை?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'நீ (பின்வருமாறு) கூறுவாயாக' என்றார்கள்:
'அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுக்க மினல் கைரி குல்லிஹி, ஆஜிலிஹி வஆஜிலிஹி, மா அலிம்து மின்ஹு வமா லம் அஃலம். வஅவூது பிக்க மினஷ் ஷர்ரி குல்லிஹி, ஆஜிலிஹி வஆஜிலிஹி, மா அலிம்து மின்ஹு வமா லம் அஃலம். வஅஸ்அலுக்க அல்ஜன்னத வமா கர்ரப இலைஹா மின் கவ்லின் அவ் அமல், வஅவூது பிக்க மினன் நாரி வமா கர்ரப இலைஹா மின் கவ்லின் அவ் அமல். வஅஸ்அலுக்க மிம்மா ஸஅலக்க பிஹி முஹம்மதுன் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம், வஅவூது பிக்க மிம்மா தஅவ்வத மின்ஹு முஹம்மதுன் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம், வமா களாய்த லீ மின் களாயின் ஃபஜ்அல் ஆகிபதஹு ருஷ்தா.'
(பொருள்: 'யா அல்லாஹ்! விரைவிலும் சரி, தாமதமாகவும் சரி, நான் அறிந்த மற்றும் அறியாத அனைத்து நன்மைகளையும் நான் உன்னிடம் கேட்கிறேன். விரைவிலும் சரி, தாமதமாகவும் சரி, நான் அறிந்த மற்றும் அறியாத அனைத்துத் தீமைகளிலிருந்தும் உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். நான் உன்னிடம் சுவனத்தைக் கேட்கிறேன்; மேலும், அதற்கு நெருக்கமாக்கும் சொல், செயல் அனைத்தையும் கேட்கிறேன். நரக நெருப்பிலிருந்தும், அதற்கு நெருக்கமாக்கும் சொல், செயல் அனைத்திலிருந்தும் உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் உன்னிடம் கேட்டதைக் கொண்டு நான் உன்னிடம் கேட்கிறேன். மேலும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் எதிலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடினார்களோ, அதிலிருந்து நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். மேலும், எனக்காக நீ விதித்த எந்தவொரு விதியாயினும், அதன் முடிவை நல்வழியாக ஆக்குவாயாக.')

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

640

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سُلَيْمَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَمْرُو بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ دَرَّاجٍ، أَنَّ أَبَا الْهَيْثَمِ حَدَّثَهُ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: أَيُّمَا رَجُلٍ مُسْلِمٍ لَمْ يَكُنْ عِنْدَهُ صَدَقَةٌ، فَلْيَقُلْ فِي دُعَائِهِ: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ، وَصَلِّ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ، فَإِنَّهَا لَهُ زَكَاةٌ.

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்தவொரு முஸ்லிம் ஆணிடமும் (ஸதகாவாக) தர்மம் செய்வதற்கு எதுவும் இல்லையென்றால், அவர் தனது பிரார்த்தனையில் பின்வருமாறு கூறட்டும்:

'அல்லாஹும்ம ஸல்லி அலா முஹம்மதின் அப்திக்க வ ரசூலிக்க, வ ஸல்லி அலல் முஃமினீன வல் முஃமினாத், வல் முஸ்லிமீன வல் முஸ்லிமாத்'

(யா அல்லாஹ்! உனது அடிமையும் உனது தூதருமான முஹம்மத் அவர்கள் மீது அருள்புரிவாயாக! மேலும் நம்பிக்கையாளர்களான ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் மீதும், முஸ்லிம்களான ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் மீதும் அருள்புரிவாயாக!)

நிச்சயமாக அது அவருக்கு ஒரு ஸகாத் (தர்மத்திற்கு நிகரானது) ஆகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

641

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، مَوْلَى سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَنْظَلَةُ بْنُ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ قَالَ: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ، وَتَرَحَّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا تَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ، شَهِدْتُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِالشَّهَادَةِ، وَشَفَعْتُ لَهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யாரேனும், 'இறைவா! முஹம்மது (ஸல்)

அவர்கள் மீதும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீதும் நீ அருள்புரிவாயாக! இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் மீதும், இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீதும் நீ அருள்புரிந்ததைப் போலவே. மேலும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் மீதும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீதும் நீ பரக்கத் செய்வாயாக! இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் மீதும், இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீதும் நீ பரக்கத் செய்ததைப் போலவே. மேலும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் மீதும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீதும் நீ கருணை புரிவாயாக! இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் மீதும், இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீதும் நீ கருணை புரிந்ததைப் போலவே.' (அதாவது, 'அல்லாஹும்ம ஸல்லி அலா முஹம்மதின், வஅலா ஆலி முஹம்மதின், கமா ஸல்லைத்த அலா இப்ராஹீம வஆலி இப்ராஹீம். வபாரிக் அலா முஹம்மதின், வஅலா ஆலி முஹம்மதின், கமா பாரக்த அலா இப்ராஹீம வஆலி இப்ராஹீம். வதரஹ்ஹம் அலா முஹம்மதின், வஅலா ஆலி முஹம்மதின், கமா தரஹ்ஹம்த அலா இப்ராஹீம வஆலி இப்ராஹீம்') என்று கூறினால், மறுமை நாளில் அவருக்காக நான் (நன்மைக்கு) சாட்சியளிப்பேன்; மேலும் அவருக்காக நான் பரிந்துரைப்பேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف(الألباني)

642

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ وَرْدَانَ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسًا، وَمَالِكَ بْنَ أَوْسِ بْنِ الْحَدَثَانِ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم خَرَجَ يَتَبَرَّزُ فَلَمْ يَجِدْ أَحَدًا يَتْبَعُهُ، فَخَرَجَ عُمَرُ فَاتَّبَعَهُ بِفَخَّارَةٍ أَوْ مِطْهَرَةٍ، فَوَجَدَهُ سَاجِدًا فِي مِسْرَبٍ، فَتَنَحَّى فَجَلَسَ وَرَاءَهُ، حَتَّى رَفَعَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم رَأْسَهُ فَقَالَ: أَحْسَنْتَ يَا عُمَرُ حِينَ وَجَدْتَنِي سَاجِدًا فَتَنَحَّيْتَ عَنِّي، إِنَّ جِبْرِيلَ جَاءَنِي فَقَالَ: مَنْ صَلَّى عَلَيْكَ وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا، وَرَفَعَ لَهُ عَشْرَ دَرَجَاتٍ.

அனஸ் (ரழி) மற்றும் மாலிக் இப்னு அவ்ஸ் இப்னு அல்-ஹதஸான் ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் மலஜலம் கழிப்பதற்காக (மக்களின் பார்வையிலிருந்து விலகி) வெளியே சென்றார்கள். அப்போது தங்களைப் பின்தொடர யாரையும் அவர்கள் காணவில்லை. (இதைக் கண்ட) உமர் (ரழி) அவர்கள் ஒரு களிமண் பாத்திரம் அல்லது உளூ செய்யும் பாத்திரத்துடன் வெளியே சென்று அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். (அப்போது) ஒரு ஆற்றுப் படுகையில் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸஜ்தா செய்துகொண்டிருப்பதை அவர்கள் கண்டார்கள். உடனே அவர்கள் (நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு இடையூறு தராமல்) விலகிச் சென்று, அவர்களுக்குப் பின்னால் அமர்ந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் தலையை உயர்த்தியதும், 'உமரே! நான் ஸஜ்தாவில்

இருப்பதைக் கண்டபோது, என்னிடமிருந்து நீங்கள் விலகிச் சென்றதன் மூலம் சிறப்பாகச் செய்தீர்கள். நிச்சயமாக ஜிப்ரீல் என்னிடம் வந்து, 'யாரேனும் உங்கள் மீது ஒருமுறை ஸலவாத்து கூறினால், அல்லாஹ் அவர் மீது பத்து முறை அருள்புரிவான், மேலும் அவரை பத்து அந்தஸ்துகள் உயர்த்துவான்' என்று கூறினார்கள்' என்று சொன்னார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

643

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ أَبِي مَرْيَمَ، سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا، وَحَطَّ عَنْهُ عَشْرَ خَطِيئَاتٍ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் என் மீது ஒரு முறை ஸலவாத் சொல்கிறாரோ (அதாவது, அல்லாஹ்வின் அருளையும் சாந்தியையும் வேண்டிப் பிரார்த்திக்கிறாரோ), அல்லாஹ் அவர் மீது பத்து முறை அருள்புரிகிறான் (அதாவது, பத்து முறை தன் அருளையும் சாந்தியையும் பொழிகிறான்), மேலும் அவரை விட்டும் பத்து தவறுகளை நீக்குகிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ ذُكِرَ عِنْدَهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ

நபி (ஸல்) அவர்களின் பெயர் குறிப்பிடப்படுவதைக் கேட்டும் அவர்கள் மீது ஸலவாத் கூறாதவர் பற்றிய பாடம்.

644

حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ شَيْبَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ نَافِعٍ الصَّائِغُ، عَنْ عِصَامِ بْنِ زَيْدٍ، وَأَثْنَى عَلَيْهِ ابْنُ شَيْبَةَ خَيْرًا، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم رَقَى الْمِنْبَرَ، فَلَمَّا رَقَى الدَّرَجَةَ الأُولَى قَالَ: آمِينَ، ثُمَّ رَقَى الثَّانِيَةَ فَقَالَ: آمِينَ، ثُمَّ رَقَى الثَّالِثَةَ فَقَالَ: آمِينَ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، سَمِعْنَاكَ تَقُولُ: آمِينَ ثَلاثَ مَرَّاتٍ؟ قَالَ: لَمَّا رَقِيتُ الدَّرَجَةَ الأُولَى جَاءَنِي جِبْرِيلُ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: شَقِيَ عَبْدٌ أَدْرَكَ

رَمَضَانَ، فَانْسَلَخَ مِنْهُ وَلَمْ يُغْفَرْ لَهُ. فَقُلْتُ: آمِينَ. ثُمَّ قَالَ: شَقِيَ عَبْدٌ أَدْرَكَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدَهُمَا فَلَمْ يُدْخِلاَهُ الْجَنَّةَ. فَقُلْتُ: آمِينَ. ثُمَّ قَالَ: شَقِيَ عَبْدٌ ذُكِرْتَ عِنْدَهُ وَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْكَ. فَقُلْتُ: آمِينَ.

ஜாபிர் இப்னு அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் மிம்பரின் மீது ஏறினார்கள். அவர்கள் முதல் படியில் ஏறியபோது, "ஆமீன்" என்று கூறினார்கள். பிறகு, அவர்கள் இரண்டாவது படியில் ஏறியபோது, "ஆமீன்" என்று கூறினார்கள். பிறகு, அவர்கள் மூன்றாவது படியில் ஏறியபோது, "ஆமீன்" என்று கூறினார்கள். (இதைக் கேட்ட) மக்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, தாங்கள் மூன்று முறை 'ஆமீன்' என்று கூறுவதை நாங்கள் கேட்டோமே?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் முதல் படியில் ஏறியபோது, ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் என்னிடம் வந்து, 'எந்த அடியானுக்கு ரமளான் மாதம் வந்து, அவன் மன்னிக்கப்படாமல் அம்மாதம் கடந்து செல்கிறதோ, அவன் துர்பாக்கியவான் ஆவான்' என்று கூறினார்கள். நான், 'ஆமீன்' என்று கூறினேன். பிறகு, அவர்கள் கூறினார்கள்: 'எந்த அடியானுக்கு அவனுடைய பெற்றோரில் ஒருவரோ அல்லது இருவருமோ (உயிருடன்) இருந்தும், அவர்கள் (மூலம் நன்மைகளைச் செய்து) அவன் சுவனத்தில் நுழையவில்லையோ, அவன் துர்பாக்கியவான் ஆவான்.' நான், 'ஆமீன்' என்று கூறினேன். பிறகு, அவர்கள் கூறினார்கள்: 'எந்த அடியானின் சமூகத்தில் நீங்கள் குறிப்பிடப்பட்டு, அவன் உங்கள் மீது ஸலவாத் கூறவில்லையோ, அவன் துர்பாக்கியவான் ஆவான்.' நான், 'ஆமீன்' என்று கூறினேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

645

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي الْعَلاَءُ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً صلى الله عليه وسلم عَشْرًا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "என் மீது எவரேனும் ஒருமுறை ஸலவாத் கூறினால், அல்லாஹ் அவர் மீது பத்து முறை ஸலவாத் கூறுகிறான்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

646

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ كَثِيرٍ يَرْوِيهِ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ رَبَاحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم رَقَى الْمِنْبَرَ فَقَالَ: آمِينَ، آمِينَ، آمِينَ، قِيلَ لَهُ: يَا رَسُولَ اللهِ، مَا كُنْتَ تَصْنَعُ هَذَا؟ فَقَالَ: قَالَ لِي جِبْرِيلُ: رَغِمَ أَنْفُ عَبْدٍ أَدْرَكَ أَبَوَيْهِ أَوْ أَحَدَهُمَا لَمْ يُدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، قُلْتُ: آمِينَ. ثُمَّ قَالَ: رَغِمَ أَنْفُ عَبْدٍ دَخَلَ عَلَيْهِ رَمَضَانُ لَمْ يُغْفَرْ لَهُ، فَقُلْتُ: آمِينَ. ثُمَّ قَالَ: رَغِمَ أَنْفُ امْرِئٍ ذُكِرْتَ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْكَ، فَقُلْتُ: آمِينَ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

நபி (ஸல்) அவர்கள் மிம்பரில் (மேடையின் மீது) ஏறினார்கள். அப்போது, "ஆமீன், ஆமீன், ஆமீன்" என்று கூறினார்கள். அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! (வழக்கமாக) நீங்கள் இவ்வாறு செய்வதில்லையே?" என்று கேட்கப்பட்டது.

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜிப்ரீல் என்னிடம், 'பெற்றோர் இருவரையோ அல்லது அவர்களில் ஒருவரையோ பெற்றும் (அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்து) சொர்க்கம் செல்லாத அடியார் வெட்கக்கேடு அடைவானாக!' என்று கூறினார்; நான் 'ஆமீன்' என்றேன்.

பிறகு, 'ரமளான் மாதத்தை அடைந்தும் பாவம் மன்னிக்கப்படாத அடியார் வெட்கக்கேடு அடைவானாக!' என்று கூறினார்; நான் 'ஆமீன்' என்றேன்.

பிறகு, 'தம்மிடம் உங்களைப் பற்றிக் கூறப்பட்டும் உங்கள் மீது ஸலவாத் சொல்லாதவர் வெட்கக்கேடு அடைவானாக!' என்று கூறினார்; நான் 'ஆமீன்' என்றேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி)

حسن صحيح (الألباني)

647

حَدَّثَنَا عَلِيٌّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ مَوْلَى آلِ طَلْحَةَ قَالَ: سَمِعْتُ كُرَيْبًا أَبَا رِشْدِينَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ جُوَيْرِيَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ بْنِ أَبِي ضِرَارٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم خَرَجَ مِنْ عِنْدِهَا، وَكَانَ اسْمُهَا بَرَّةَ، فَحَوَّلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم

اسْمَهَا، فَسَمَّاهَا جُوَيْرِيَةَ، فَخَرَجَ وَكَرِهَ أَنْ يَدْخُلَ وَاسْمُهَا بَرَّةُ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهَا بَعْدَ مَا تَعَالَى النَّهَارُ، وَهِيَ فِي مَجْلِسِهَا، فَقَالَ: مَا زِلْتِ فِي مَجْلِسِكِ؟ لَقَدْ قُلْتُ بَعْدَكِ أَرْبَعَ كَلِمَاتٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، لَوْ وُزِنَتْ بِكَلِمَاتِكِ وَزَنَتْهُنَّ: سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ، أَوْ مَدَدَ، كَلِمَاتِهِ.

அல்-ஹாரித் பின் அபீ திரார் அவர்களின் மகளான ஜுவைரிய்யா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடமிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். அப்போது என் பெயர் 'பர்ரா' என்று இருந்தது. நபி (ஸல்) அவர்கள் அப்பெயரை மாற்றி, எனக்கு 'ஜுவைரிய்யா' என்று பெயரிட்டார்கள். (ஏனெனில்) 'பர்ரா' என்ற பெயருடன் (மீண்டும்) உள்ளே வருவதை அவர்கள் விரும்பவில்லை.

பிறகு பகல் பொழுது (நன்கு) உயர்ந்த பின் அவர்கள் என்னிடம் திரும்பி வந்தார்கள். நான் எனது (அமர்ந்திருந்த) இடத்திலேயே இருந்தேன். அவர்கள், "நீ இன்னும் உனது (அமர்ந்த) இடத்திலேயே இருக்கிறாயா?" என்று கேட்டார்கள்.

அவர்கள் கூறினார்கள்: "உன்னிடமிருந்து சென்ற பிறகு நான் நான்கு வார்த்தைகளை மூன்று முறை சொன்னேன். நீ (இன்று காலை முதல்) சொன்ன வார்த்தைகளுடன் அவற்றை எடைபோட்டால், அவை எடையில் மிகைத்துவிடும். (அவை):

'சுப்ஹானல்லாஹி வபிஹம்திஹி அதத கல்கிஹி, வரிளா நஃப்ஸிஹி, வஸினத அர்ஷிஹி, வமிதாத (அல்லது மத்த) கலிமாதிஹி'

(பொருள்: அல்லாஹ்வின் படைப்புகளின் எண்ணிக்கையளவும், அவனது திருப்தியளவும், அவனது அர்ஷின் எடையளவும், அவனது வார்த்தைகளின் மையளவும் அல்லாஹ்வைப் போற்றிப் புகழ்ந்து துதிக்கிறேன்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح, صحيح (الألباني)

648

حَدَّثَنَا ابْنُ سَلَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: اسْتَعِيذُوا بِاللَّهِ مِنْ جَهَنَّمَ، اسْتَعِيذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، اسْتَعِيذُوا بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ، اسْتَعِيذُوا بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நரகத்திலிருந்து (நரக நெருப்பிலிருந்து) அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுங்கள். கப்ரின் வேதனையிலிருந்து அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுங்கள். மஸீஹுத் தஜ்ஜாலின் குழப்பத்திலிருந்து அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுங்கள். வாழ்வு மற்றும் மரணத்தின் சோதனைகளிலிருந்து அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுங்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ دُعَاءِ الرَّجُلِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ

ஒருவர் தனக்கு அநீதி இழைத்தவருக்கெதிராகப் பிரார்த்தனை செய்வது பற்றிய பாடம்.

649

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ الرَّبِيعِ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ إِدْرِيسَ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ مُحَارِبِ بْنِ دِثَارٍ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي سَمْعِي وَبَصَرِي، وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَيْنِ مِنِّي، وَانْصُرْنِي عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي، وَأَرِنِي مِنْهُ ثَأْرِي.

ஜாபிர் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (பின்வருமாறு) கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள்:

"அல்லாஹும்ம அஸ்லிஹ் லீ ஸம்ஈ வபஸரீ, வஜ்அல்ஹுமல் வாரிஸைனி மின்னீ, வன்ஸுர்னீ அலா மன் ழலமனீ, வஅரினீ மின்ஹு ஸஃரீ"

"யா அல்லாஹ்! என் செவியையும் என் பார்வையையும் சீராக ஆக்குவாயாக; அவற்றை எனக்கு வாரிசுகளாக்குவாயாக (அதாவது, என் மரணம் வரை அவை என்னுடன் நிலைத்திருக்கச் செய்வாயாக, என் மற்ற உறுப்புகள் பலவீனமடைவதற்கு முன் அவை பலவீனமடையாமல் காப்பாயாக); எனக்கு அநீதி இழைப்பவனுக்கு எதிராக எனக்கு உதவியளிப்பாயாக; அவனிடம் நான் பழிதீர்ப்பதை எனக்குக் காட்டுவாயாக."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

650

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: اللَّهُمَّ مَتِّعْنِي بِسَمْعِي وَبَصَرِي، وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَ مِنِّي، وَانْصُرْنِي عَلَى عَدُوِّي، وَأَرِنِي مِنْهُ ثَأْرِي.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "யா அல்லாஹ்! என் செவியையும் என் பார்வையையும் எனக்குப் பயனளிக்கச் செய்வாயாக! அவ்விரண்டையும் எனக்கு வாரிசாக ஆக்குவாயாக (அதாவது, என் மரணம் வரை அவை பலமாக நிலைத்திருக்கச் செய்வாயாக)! என் எதிரிக்கு எதிராக எனக்கு வெற்றியைத் தருவாயாக! அவனிடம் நான் பழிதீர்ப்பதை எனக்குக் காட்டுவாயாக!" என்று கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள் என அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

651

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعْدُ بْنُ طَارِقِ بْنِ أَشْيَمَ الأَشْجَعِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: كُنَّا نَغْدُو إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَيَجِيءُ الرَّجُلُ وَتَجِيءُ الْمَرْأَةُ فَيَقُولُ: يَا رَسُولَ اللهِ، كَيْفَ أَقُولُ إِذَا صَلَّيْتُ؟ فَيَقُولُ: قُلِ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي، فَقَدْ جَمَعَتْ لَكَ دُنْيَاكَ وَآخِرَتَكَ.

தாரிக் இப்னு அஷ்யம் அல்-அஷ்ஜஈ (ரழி) அவர்களின் தந்தை கூறினார்:

“நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் (காலையில்) செல்வது வழக்கம். அப்போது ஒரு ஆணோ அல்லது பெண்ணோ வந்து, ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் தொழும்போது (பிரார்த்தனை செய்யும்போது) என்ன சொல்ல வேண்டும்?’ என்று கேட்பார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘நீ (பின்வருமாறு) கூறுவீராக:

‘அல்லாஹும்மஃக்ஃபிர் லீ, வர்ஹம்னீ, வஹ்தினீ, வர்ஸுக்னீ’

(இதன் பொருள்: இறைவா! என்னை மன்னித்தருள்வாயாக! என் மீது கருணை காட்டுவாயாக! எனக்கு நேர்வழி காட்டுவாயாக! எனக்கு வாழ்வாதாரத்தை வழங்குவாயாக!)

ஏனெனில், நிச்சயமாக இவை உனக்காக உனது உலகத்தையும் மறுமையையும் ஒன்றிணைத்துவிடும்’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ دَعَا بِطُولِ الْعُمُرِ

நீண்ட ஆயுளுக்காக பிரார்த்தனை செய்பவர் (பற்றிய பாடம்)

652

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ أَبِي الْحَسَنِ مَوْلَى أُمِّ قَيْسٍ ابْنَةِ مِحْصَنٍ، عَنْ أُمِّ قَيْسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ لَهَا: مَا قَالَتْ: طَالَ عُمُرُهَا؟، وَلاَ نَعْلَمُ امْرَأَةً عُمِّرَتْ مَا عُمِّرَتْ.

உம்மு கைஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் (உம்மு கைஸ் அவர்களிடம்), '(குழந்தையின் பெயர் குறித்து) அவர் என்ன கூறினார்?' (என்று கேட்டுவிட்டு, உம்மு கைஸ் அவர்களுக்கு) 'நீண்ட ஆயுள் உண்டாகட்டும்!' என்று கூறினார்கள்.
(அறிவிப்பாளர் கூறுகிறார்:) 'அவர் (உம்மு கைஸ்) வாழ்ந்ததைப் போன்று நீண்ட காலம் வாழ்ந்த வேறெந்தப் பெண்ணையும் நாங்கள் அறிந்ததில்லை.'

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

653

حَدَّثَنَا عَارِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ سِنَانٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَنَسٌ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَدْخُلُ عَلَيْنَا، أَهْلَ الْبَيْتِ، فَدَخَلَ يَوْمًا فَدَعَا لَنَا، فَقَالَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ: خُوَيْدِمُكَ أَلاَ تَدْعُو لَهُ؟ قَالَ: اللَّهُمَّ، أَكْثِرْ مَالَهُ وَوَلَدَهُ، وَأَطِلْ حَيَاتَهُ، وَاغْفِرْ لَهُ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம், (அதாவது அனஸ் மற்றும் அவரது குடும்பத்தாராகிய) வீட்டாரிடம் வருவார்கள். ஒரு நாள் அவர்கள் வந்து எங்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். உம்மு ஸுலைம் (ரழி) அவர்கள், '(அனஸாகிய) தங்களுடைய இந்தச் சிறு ஊழியருக்காக தாங்கள் பிரார்த்தனை செய்ய மாட்டீர்களா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள்:

'அல்லாஹும்ம! அக்ஸிர் மாலஹு வவலதஹு, வஅதில் ஹயாதஹு, வக்ஃபிர் லஹு'

(யா அல்லாஹ்! இவருக்கு அதிகமான செல்வத்தையும் பிள்ளைகளையும் கொடுப்பாயாக. இவருக்கு நீண்ட ஆயுளைத் தருவாயாக. இவரை மன்னிப்பாயாக!) என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ قَالَ: يُسْتَجَابُ لِلْعَبْدِ مَا لَمْ يَعْجَلْ

"ஒரு நபருக்கு பதில் வழங்கப்படுகிறது" என்று யாரோ ஒருவர் கூறுகிறார்.

654

حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ عُبَيْدٍ مَوْلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَكَانَ مِنَ الْقُرَّاءِ وَأَهْلِ الْفِقْهِ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: يُسْتَجَابُ لأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ، يَقُولُ: دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي.

உங்களில் ஒருவரின் பிரார்த்தனைக்கு பதிலளிக்கப்படும், அவர் அவசரப்படாத வரையில் (அதாவது, 'நான் பிரார்த்தித்தேன், ஆனால் எனக்கு பதிலளிக்கப்படவில்லை' என்று கூறி, பிரார்த்தனையை கைவிட்டுவிடாத வரையில்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

655

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ، أَنَّ رَبِيعَةَ بْنَ يَزِيدَ حَدَّثَهُ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: يُسْتَجَابُ لأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَدْعُ بِإِثْمٍ أَوْ قَطِيعَةِ رَحِمٍ، أَوْ يَسْتَعْجِلْ فَيَقُولُ: دَعَوْتُ فَلاَ أَرَى يَسْتَجِيبُ لِي، فَيَدَعُ الدُّعَاءَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “உங்களில் எவருடைய பிரார்த்தனையும், அவர் ஒரு பாவமான காரியத்திற்காகவோ அல்லது உறவுகளைத் துண்டிப்பதற்காகவோ பிரார்த்தனை செய்யாத வரையிலும், அல்லது பொறுமையிழந்து, 'நான் பிரார்த்தனை செய்தேன், எனக்குப் பதிலளிக்கப்படவில்லை' என்று கூறி,

அதனால் பிரார்த்தனை செய்வதை நிறுத்திவிடாத வரையிலும் பதிலளிக்கப்படும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ تَعَوَّذَ بِاللَّهِ مِنَ الْكَسَلِ

சோம்பலில் இருந்து அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுபவர்

656

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ الْهَادِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْمَغْرَمِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் (பின்வருமாறு பிரார்த்திப்பதை) நான் கேட்டேன்:

'அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக மினல் கஸலி வல் மஃக்ரம், வ அஊது பிக மின் ஃபித்னதில் மஸீஹித் தஜ்ஜால், வ அஊது பிக மின் அதாபிந் நார்.'

(பொருள்: 'யா அல்லாஹ்! நான் சோம்பலிலிருந்தும் (அதாவது, நன்மைகளைச் செய்வதில் உள்ள மந்தத்தன்மை மற்றும் உலக, மறுமை காரியங்களில் உள்ள செயலற்ற தன்மை), கடனிலிருந்தும் (அதாவது, கடன் சுமையின் கவலைகள், அதன் விளைவுகள் மற்றும் கடனை அடைக்க இயலாமை) உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். மஸீஹ் தஜ்ஜாலின் சோதனையிலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். நரக நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.')"

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி) حسن صحيح (الألباني)

657

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ زِيَادٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَتَعَوَّذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَشَرِّ الْمَسِيحِ

الدَّجَّالِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள், வாழ்வின் தீமைகளிலிருந்தும் (வழிதவறச் செய்யும் சோதனைகள், பாவங்கள் மற்றும் தவறான செயல்கள்), மரணத்தின் தீமைகளிலிருந்தும் (மரணத்தின் வேதனை, மரணத்திற்கு முந்தைய சோதனைகள் மற்றும் தீய முடிவு), கப்ரின் வேதனையிலிருந்தும், மஸீஹுத் தஜ்ஜாலின் தீமையிலிருந்தும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடி வந்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ لَمْ يَسْأَلِ اللَّهَ يَغْضَبْ عَلَيْهِ

அல்லாஹ்விடம் கேட்காதவர் மீது அல்லாஹ் கோபம் கொள்கிறான்.

658

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْمَلِيحِ صُبَيْحٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ لَمْ يَسْأَلِ اللَّهَ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் அல்லாஹ்விடம் (துஆ செய்து) கேட்கவில்லையோ, அவர் மீது அல்லாஹ் கோபம் கொள்கிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

659

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِذَا دَعَوْتُمُ اللَّهَ فَاعْزِمُوا فِي الدُّعَاءِ، وَلاَ يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: إِنْ شِئْتَ فَأَعْطِنِي، فَإِنَّ اللَّهَ لاَ مُسْتَكْرِهَ لَهُ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்கும்போது, (உங்கள் கோரிக்கையில்) உறுதியுடன் இருங்கள் (மற்றும் நம்பிக்கையுடன்

கேளுங்கள்). உங்களில் எவரும், 'நீ விரும்பினால், எனக்கு அதைத் தா' என்று கூற வேண்டாம். ஏனெனில், அல்லாஹ்வை யாரும் நிர்பந்திக்க முடியாது (அவனுக்கு எந்தக் கட்டாயமும் இல்லை)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

660

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ قَالَ: سَمِعْتُ عُثْمَانَ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَنْ قَالَ صَبَاحَ كُلِّ يَوْمٍ، وَمَسَاءَ كُلِّ لَيْلَةٍ، ثَلاَثًا ثَلاَثًا: بِسْمِ اللهِ الَّذِي لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ.

உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் சொல்லக் கேட்டேன்: "எவர் ஒவ்வொரு நாளின் காலையிலும், ஒவ்வொரு இரவின் மாலையிலும் மூன்று முறை,
'பிஸ்மில்லாஹி ல்லதீ லா யளுர்ரு மஅஸ்மிஹி ஷைஉன் ஃபில் அர்ளி வலா ஃபிஸ்ஸமாயி வஹுவஸ் ஸமீஉல் அலீம்'
(பொருள்: அல்லாஹ்வின் பெயரால் (நான் தொடங்குகிறேன்); அவனது பெயருடன் பூமியிலோ வானத்திலோ எந்த ஒன்றும் தீங்கு செய்யாது. மேலும், அவன் செவியுறுபவன், அறிந்தவன்.)
என்று கூறுகிறாரோ, அவருக்கு எந்த ஒன்றும் தீங்கு செய்யாது."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி) حسن صحيح (الألباني)

بَابُ الدُّعَاءِ عِنْدَ الصَّفِّ فِي سَبِيلِ اللهِ

அல்லாஹ்வின் பாதையில் அணிவகுக்கும்போது பிரார்த்தனை செய்தல்

661

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: سَاعَتَانِ تُفْتَحُ لَهُمَا أَبْوَابُ السَّمَاءِ، وَقَلَّ دَاعٍ تُرَدُّ عَلَيْهِ دَعْوَتُهُ: حِينَ يَحْضُرُ النِّدَاءُ، وَالصَّفُّ فِي سَبِيلِ اللهِ.

சஹ்ல் இப்னு சஅத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரண்டு நேரங்கள் (சந்தர்ப்பங்கள்) உள்ளன, அந்நேரங்களில் வானத்தின் வாயில்கள் திறக்கப்படுகின்றன. அந்வேளைகளில் துஆ செய்பவரின் துஆ மிக

அரிதாகவே நிராகரிக்கப்படுகிறது: தொழுகைக்கான அழைப்பு (அதான்) விடுக்கப்படும் போதும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போரிடுவதற்காக) அணிகளாய் நிற்கும் போதும்."

صحيح موقوفا، وهو في حكم المرفوع، وقد صح مرفوعا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் மவ்கூஃப், இது மர்ஃபூஃ சட்டத்தில் உள்ளது, மேலும் இது மர்ஃபூவாகவும் உறுதியானதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது (அல்பானி)

بَابُ دَعَوَاتِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم

நபி (ஸல்) அவர்களின் பிரார்த்தனைகள்.

662

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ خَالِدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حِبَّانَ، عَنْ لُؤْلُؤَةَ، عَنْ أَبِي صِرْمَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ غِنَايَ وَغِنَى مَوْلَايَ.

அபூ ஸிர்மா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (பின்வருமாறு) பிரார்த்திப்பவர்களாக இருந்தார்கள்: 'யா அல்லாஹ்! உன்னிடத்தில் எனக்கான தன்னிறைவையும் (பிறரைச் சாராத நிலை), எனது மவ்லாவின் (எனது அடிமை, உறவினர் அல்லது என்னைச் சார்ந்தவர்) தன்னிறைவையும் வேண்டுகிறேன்'.

ضعيف (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

663

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعْدُ بْنُ أَوْسٍ، عَنْ بِلَالِ بْنِ يَحْيَى، عَنْ شُتَيْرِ بْنِ شَكَلِ بْنِ حُمَيْدٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، عَلِّمْنِي دُعَاءً أَنْتَفِعُ بِهِ، قَالَ: قُلِ: اللَّهُمَّ عَافِنِي مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَلِسَانِي، وَقَلْبِي، وَشَرِّ مَنِيِّي.

சகல் இப்னு ஹுமைத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்), "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்குப் பயனளிக்கும் ஒரு பிரார்த்தனையை எனக்குக் கற்றுத்தாருங்கள்" என்று கேட்டேன். அதற்கு

அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள்: "நீர் கூறுவீராக:

'அல்லாஹும்ம ஆஃபினீ மின் ஷர்ரி ஸம்யீ, வ பஸரீ, வ லிஸானீ, வ கல்பீ, வ ஷர்ரி மனிய்யீ'

(பொருள்: அல்லாஹ்வே! என் செவி, என் பார்வை, என் நாவு, என் உள்ளம் ஆகியவற்றின் தீங்கிலிருந்தும், என் இச்சையின் தீங்கிலிருந்தும் (அல்லது என் பிறப்புறுப்பின் தீங்கிலிருந்தும், அதன் மூலம் ஏற்படும் பாவங்களிலிருந்தும்) என்னைப் பாதுகாப்பாயாக!)"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

664

حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ طَلِيقِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: اللَّهُمَّ أَعِنِّي وَلاَ تُعِنْ عَلَيَّ، وَانْصُرْنِي وَلاَ تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَيَسِّرِ الْهُدَى لِي.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், **"அல்லாஹும்ம! அஇன்னீ வலா துஇன் அலைய; வன்ஸுர்னீ வலா தன்ஸுர் அலைய; வயஸ்ஸிரில் ஹுதா லீ"** (யா அல்லாஹ்! எனக்கு உதவுவாயாக; எனக்கு எதிராக உதவி செய்யாதே. எனக்கு வெற்றியளிப்பாயாக; எனக்கு எதிராக (எவருக்கும்) வெற்றியளிக்காதே. எனக்கு நேர்வழியை எளிதாக்குவாயாக) என்று கூறுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

665

حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ قَالَ: سَمِعْتُ عَمْرَو بْنَ مُرَّةَ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللهِ بْنَ الْحَارِثِ قَالَ: سَمِعْتُ طَلِيقَ بْنَ قَيْسٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَدْعُو بِهَذَا: رَبِّ أَعِنِّي وَلاَ تُعِنْ عَلَيَّ، وَانْصُرْنِي وَلاَ تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَامْكُرْ لِي وَلاَ تَمْكُرْ عَلَيَّ، وَيَسِّرْ لِي الْهُدَى، وَانْصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ. رَبِّ اجْعَلْنِي شَكَّارًا لَكَ، ذَكَّارًا

لَكَ، رَاهِبًا لَكَ، مِطْوَاعًا لَكَ، مُخْبِتًا لَكَ، أَوَّاهًا مُنِيبًا، تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَثَبِّتْ حُجَّتِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاسْلُلْ سَخِيمَةَ قَلْبِي.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் இந்தப் பிரார்த்தனையின் மூலம் துஆச் செய்பவர்களாக இருந்தார்கள்:

"என் இறைவா! எனக்கு நீ உதவி செய்வாயாக; எனக்கு எதிராக (யாருக்கும்) நீ உதவி செய்யாதே. எனக்கு வெற்றியைத் தருவாயாக; எனக்கு எதிராக (யாருக்கும்) வெற்றியைத் தராதே. எனக்கு ஆதரவாக (உன் நுட்பமான திட்டத்தின் மூலம்) திட்டமிடுவாயாக; எனக்கு எதிராகத் திட்டமிடாதே. எனக்கு நேர்வழியை எளிதாக்குவாயாக. என் மீது அத்துமீறுபவருக்கு எதிராக எனக்கு வெற்றியைத் தருவாயாக.

என் இறைவா! உனக்கு அதிகம் நன்றி செலுத்துபவனாகவும், உன்னை அதிகம் நினைவுகூருபவனாகவும், உனக்கு அதிகம் அஞ்சுபவனாகவும், உனக்கு அதிகம் கீழ்ப்படிபவனாகவும், உனக்கு அதிகம் பணிந்து நடப்பவனாகவும், (உன்னிடம்) இறைஞ்சிக் கதறி (பாவங்களிலிருந்து) மீள்பவனாகவும் என்னை நீ ஆக்குவாயாக. என் தவ்பாவை (பாவமன்னிப்பை) ஏற்றுக்கொள்வாயாக. என் பாவத்தைக் கழுவுவாயாக. என் பிரார்த்தனைக்கு பதிலளிப்பாயாக. எனது ஆதாரத்தை (மறுமையில் அல்லது இவ்வுலகில் சத்தியத்தின் மீது) உறுதிப்படுத்துவாயாக. எனது உள்ளத்திற்கு நேர்வழி காட்டுவாயாக. எனது நாவை சீராக்குவாயாக. என் நெஞ்சில் உள்ள வஞ்சகத்தை அகற்றி விடுவாயாக."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

666

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ الْقُرَظِيِّ، قَالَ مُعَاوِيَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ عَلَى الْمِنْبَرِ: إِنَّهُ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعَ اللَّهُ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْهُ الْجَدُّ. وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ، سَمِعْتُ هَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ مِنَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم عَلَى هَذِهِ الْأَعْوَادِ.

முஆவியா பின் அபீ சுஃப்யான் (ரழி) அவர்கள் மிம்பரில் கூறினார்கள்:
"இறைவா! நீ கொடுப்பதை எவரும் தடுக்க முடியாது; அல்லாஹ் தடுப்பதை எவரும் கொடுக்கவும் முடியாது. செல்வம் படைத்தவனின் செல்வம் அவனுக்கு (அல்லாஹ்விடமிருந்து வரும் தண்டனையிலிருந்து) பயனளிக்காது. மேலும், அல்லாஹ் ஒருவருக்கு நன்மையை நாடினால்,

அவனுக்கு மார்க்க விளக்கத்தை அளிக்கிறான். இந்த வார்த்தைகளை நான் நபி (ஸல்) அவர்கள் இந்த மரக்கட்டைகள் (மிம்பர்) மீது இருக்கும்போது சொல்லக் கேட்டேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح(الألباني)

667

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا الْهَيْثَمُ بْنُ جَمِيلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنِ ابْنِ أَبِي حُسَيْنٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَمْرُو بْنُ أَبِي سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ أَوْثَقَ الدُّعَاءِ أَنْ تَقُولَ: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ، رَبِّ اغْفِرْ لِي.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நிச்சயமாக, பிரார்த்தனைகளில் மிகவும் உறுதியானது (அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடியது) நீ (பின்வருமாறு) கூறுவதுதான்:

'அல்லாஹும்ம அன்த்த ரப்பீ, வ அன அப்துக, ழலம்த்து நஃப்சீ, வஃதரஃப்த்து பி தன்பீ, லா யக்ஃபிருத் துனூப இல்லா அன்த்த, ரப்பிஃக்ஃபிர் லீ.'

(பொருள்: 'யா அல்லாஹ்! நீயே என் இறைவன்; நான் உன் அடிமை. நான் எனக்கே அநீதி இழைத்துக்கொண்டேன்; என் பாவத்தை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். பாவங்களை உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் மன்னிப்பதில்லை. இறைவா! என்னை மன்னிப்பாயாக.')"

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி) ضعيف(الألباني)

668

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بِشْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو قَطَنٍ، عَنِ ابْنِ أَبِي سَلَمَةَ يَعْنِي عَبْدَ الْعَزِيزِ، عَنْ قُدَامَةَ بْنِ مُوسَى، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَدْعُو:

اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَحْمَةً لِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ، أَوْ كَمَا قَالَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (பின்வரும்) இந்தப் பிரார்த்தனையைச் செய்வார்கள்: ‘யா அல்லாஹ்! என் மார்க்கத்தை எனக்குச் சீராக்குவாயாக - அதுவே என் காரியங்களின் (மற்றும் மறுமையின்) பாதுகாப்பாகும். என் உலக வாழ்வை எனக்குச் சீராக்குவாயாக - அதில் என் வாழ்வாதாரம் (மற்றும் பிழைப்பு) உள்ளது. மரணத்தை எல்லாத் தீமைகளிலிருந்தும் (மற்றும் சோதனைகளிலிருந்தும்) எனக்கு ஓர் அருளாக ஆக்குவாயாக.’”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

669

حَدَّثَنَا عَلِيٌّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُمَيٌّ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَتَعَوَّذُ مِنْ جَهْدِ الْبَلاَءِ، وَدَرَكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الأعداء.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள், "சோதனையின் சிரமத்திலிருந்தும், துர்பாக்கியம் நம்மை வந்தடைவதிலிருந்தும், தீய விதியிலிருந்தும், எதிரிகள் (நம் துயரத்தைக் கண்டு) மகிழ்ச்சியடைவதிலிருந்தும்" பாதுகாப்புத் தேடுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

670

حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ عُمَرَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَتَعَوَّذُ مِنَ الْخَمْسِ: مِنَ الْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، وَفِتْنَةِ الصَّدْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ.

உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் ஐந்து விஷயங்களிலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடுவார்கள்: சோம்பல், கஞ்சத்தனம், மோசமான முதுமை (அதாவது, முதுமையின் காரணமாக ஏற்படும் பலவீனம், மனக்குழப்பம், அல்லது பிறருக்கு பாரமாக மாறுதல்), நெஞ்சின் சோதனை

(அதாவது, சந்தேகம், நயவஞ்சகம், பொறாமை போன்ற உள்ளத்தின் தீய எண்ணங்கள் அல்லது குழப்பங்கள்), மற்றும் கப்ரின் வேதனை."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

671

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعْتَمِرٌ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُبِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ، وَأَعُوذُبِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَأَعُوذُبِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், “யா அல்லாஹ்! இயலாமையிலிருந்தும், சோம்பலிலிருந்தும், கோழைத்தனத்திலிருந்தும், தள்ளாமையிலிருந்தும் நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். வாழ்வின் சோதனைகளிலிருந்தும், மரணத்தின் சோதனைகளிலிருந்தும் நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். கப்ரின் வேதனையிலிருந்தும் நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்” என்று கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

672

حَدَّثَنَا الْمَكِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِنْدَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُبِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், “அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக மினல் ஹம்மி வல்ஹஸனி, வல்அஜ்ஸி வல்கஸலி, வல்ஜுப்னி வல்புக்லி, வளலஇத் தைனி, வகலபதிர் ரிஜால்” (பொருள்: ‘யா அல்லாஹ்! நான் உன்னிடம் கவலை (எதிர்காலத்தைப் பற்றிய), துக்கம் (கடந்த காலத்தைப் பற்றிய), இயலாமை, சோம்பல், கோழைத்தனம், கஞ்சத்தனம், கடன் சுமை மற்றும் (எதிரிகளாலோ அல்லது பலம் வாய்ந்த) மனிதர்களாலோ மிகைக்கப்படுதல் ஆகியவற்றிலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்’) என்று கூறுவதை நான் செவியுற்றேன்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

673

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ عَبْدِ الْوَهَّابِ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ الْمَسْعُودِيُّ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ أَبِي الرَّبِيعِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ مِنْ دُعَاءِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَالْمُؤَخِّرُ، لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் துஆக்களில் ஒன்றாக இருந்தது:

'அல்லாஹும்மஃஃபிர் லீ மா கத்தம்து, வமா அஹ்ஹர்து, வமா அஸ்ரர்து, வமா அஃலன்து, வமா அன்த்த அஃலமு பிஹி மின்னீ, இன்னக அன்த்தல் முகத்திமு வல்முஅஹ்ஹிரு, லாயிலாஹ இல்லா அன்த்த.'

(பொருள்: 'யா அல்லாஹ்! நான் முந்திச் செய்தவற்றையும் (கடந்த காலப் பாவங்கள்), பிந்திச் செய்தவற்றையும் (எதிர்காலப் பாவங்கள் அல்லது தாமதமான தவறுகள்), நான் இரகசியமாகச் செய்தவற்றையும், பகிரங்கமாகச் செய்தவற்றையும், என்னை விட நீ எதை நன்கு அறிந்திருக்கிறாயோ அதையும் எனக்கு மன்னிப்பாயாக. நீயே முற்படுத்துபவன்; நீயே பிற்படுத்துபவன். உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் வேறு யாருமில்லை.')

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

674

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَرْزُوقٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الأَحْوَصِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَدْعُو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى، وَالْعَفَافَ، وَالْغِنَى. وَقَالَ أَصْحَابُنَا، عَنْ عَمْرٍو: وَالتُّقَى.

அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் (பின்வரும்) பிரார்த்தனையை கேட்பவர்களாக இருந்தார்கள்:
**“அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுகல் ஹுதா, வல் அஃபாஃப, வல்

ஃகினா.”**
(பொருள்: “அல்லாஹ்வே! நான் உன்னிடம் நேர்வழியையும், பேணுதலையும், செல்வத்தையும் கேட்கிறேன்.”)

மேலும், (இந்த ஹதீஸை அறிவித்த) அம்ர் (இப்னு மர்ஸூக்) வழியாக (அறிவித்த) எமது தோழர்கள், (இந்த துஆவில்) 'வத் துகா' (இறையச்சத்தையும்) (சேர்த்து) கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

675

حَدَّثَنَا بَيَانٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْجُرَيْرِيُّ، عَنْ ثُمَامَةَ بْنِ حَزْنٍ قَالَ: سَمِعْتُ شَيْخًا يُنَادِي بِأَعْلَى صَوْتِهِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ لَا يَخْلِطُهُ شَيْءٌ. قُلْتُ: مَنْ هَذَا الشَّيْخُ؟ قِيلَ: أَبُو الدَّرْدَاءِ.

துமாமா பின் ஹஸ்ன் கூறினார்கள்: "ஒரு ஷேக் உரத்தக் குரலில், **'அல்லாஹும்ம இன்னீ அவூது பிக்க மினஷ் ஷர்ரி லா யக்லிதுஹு ஷைஉன்'** (யா அல்லாஹ்! எதுவும் கலவாத தீங்கிலிருந்து (முழுமையான தீங்கிலிருந்து) நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்) என்று அழைத்துப் பிரார்த்திப்பதை நான் கேட்டேன். நான், 'இந்த ஷேக் யார்?' என்று கேட்டேன். என்னிடம், 'அபூத் தர்தா (ரழி)' என்று கூறப்பட்டது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

676

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ مَجْزَأَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي بِالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ وَالْمَاءِ الْبَارِدِ، كَمَا يُطَهَّرُ الثَّوْبُ الدَّنِسُ مِنَ الْوَسَخِ، ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلْءَ السَّمَاءِ وَمِلْءَ الْأَرْضِ، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ அவ்ஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள், **"அல்லாஹும்ம தஹ்ஹிர்னீ பிஸ்-ஸல்ஜி வல்-பரதி வல்-மாயில் பாரித், கமா யுதஹ்ஹருஸ் ஸவ்புத் தனிஸு மினல் வஸக்"**

(அல்லாஹ்வே! அழுக்கு ஆடை அழுக்கிலிருந்து தூய்மைப்படுத்தப்படுவதைப் போல, பனிக்கட்டியாலும், ஆலங்கட்டியாலும், குளிர்ச்சியான நீராலும் என்னைத் தூய்மைப்படுத்துவாயாக! (பாவங்களிலிருந்து)) என்று கூறி வந்தார்கள்.

பிறகு, **"அல்லாஹும்ம ரப்பனா லகல் ஹம்த் மில்அஸ் ஸமாயி வமில்அல் அர்ழ், வமில்அ மா ஷிஃத மின் ஷையின் பஃது"** (அல்லாஹ்வே! எங்கள் இறைவனே! வானங்கள் நிறைய, பூமி நிறைய, அவற்றுக்குப் பிறகு நீ நாடியவை நிறைய உனக்கே எல்லாப் புகழும்) என்று கூறுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

677

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَرْزُوقٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتٌ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ يُكْثِرُ أَنْ يَدْعُوَ بِهَذَا الدُّعَاءِ: اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இந்த துஆவை அதிகமாகப் பிரார்த்திப்பவர்களாக இருந்தார்கள்:

"அல்லாஹும்ம ஆத்தினா ஃபித் துன்யா ஹஸனதன், வஃபில் ஆகிரதி ஹஸனதன், வக்கினா அதாபந் நார்."

(பொருள்: அல்லாஹ்வே! எங்களுக்கு இவ்வுலகில் நன்மையை (நல்லதை) வழங்குவாயாக! மறுவுலகிலும் நன்மையை (நல்லதை) வழங்குவாயாக! நரக நெருப்பின் வேதனையிலிருந்தும் எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக!)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

678

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ يَعْنِي ابْنَ سَلَمَةَ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْقِلَّةِ وَالذِّلَّةِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறுவார்கள்: “யா அல்லாஹ்! வறுமையிலிருந்தும், (செல்வம், நற்செயல்கள் அல்லது ஆதரவாளர்களின்) குறைவிலிருந்தும், (மக்களிடம் ஏற்படும்) இழிவிலிருந்தும் நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். நான் அநீதி இழைப்பதிலிருந்தும் அல்லது அநீதி இழைக்கப்படுவதிலிருந்தும் உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

679

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعْتَمِرٌ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ عَجْلاَنَ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَدَعَا بِدُعَاءٍ كَثِيرٍ لاَ نَحْفَظُهُ، فَقُلْنَا: دَعَوْتَ بِدُعَاءٍ لاَ نَحْفَظُهُ؟ فَقَالَ: سَأُنَبِّئُكُمْ بِشَيْءٍ يَجْمَعُ ذَلِكَ كُلَّهُ لَكُمْ: اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِمَّا سَأَلَكَ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صلى الله عليه وسلم، وَنَسْتَعِيذُكَ مِمَّا اسْتَعَاذَكَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صلى الله عليه وسلم، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَعَلَيْكَ الْبَلاَغُ، وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ، أَوْ كَمَا قَالَ.

அபூ உமாமா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தோம். அவர்கள் பல பிரார்த்தனைகளைச் செய்தார்கள்; அவற்றை நாங்கள் நினைவில் வைத்திருக்கவில்லை. எனவே நாங்கள், '(அல்லாஹ்வின் தூதரே!) நீங்கள் பிரார்த்தனைகளைச் செய்தீர்கள்; அவற்றை நாங்கள் நினைவில் வைத்திருக்கவில்லை' என்று கூறினோம். அதற்கு அவர்கள், 'அவை அனைத்தையும் உங்களுக்காக ஒன்றிணைக்கும் ஒன்றை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்:

'அல்லாஹும்ம இன்னா நஸ்அலுக்க மிம்மா ஸஅலக்க நபிய்யுக்க முஹம்மதுன், வ நஸ்தயீதுக்க மிம்மஸ்தஆதக்க மின்ஹு நபிய்யுக்க முஹம்மதுன், அல்லாஹும்ம அன்தல் முஸ்தகானு வ அலைக்கல் பலாக், வலா ஹவ்ல வலா குவ்வத இல்லா பில்லாஹ்.'

(இதன் பொருள்): 'யா அல்லாஹ்! உன்னுடைய நபியாகிய முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் உன்னிடம் கேட்ட (நன்மைகளையும், அருட்கொடைகளையும்) நாங்கள் உன்னிடம் கேட்கிறோம். மேலும், உன்னுடைய நபியாகிய முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் எதிலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடினார்களோ அதிலிருந்து நாங்கள் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறோம். யா அல்லாஹ்! நீயே உதவி தேடப்படுபவன்; மேலும் (எங்கள் பிரார்த்தனைகளை)

நிறைவேற்றுபவனும் நீயே. அல்லாஹ்வைக் கொண்டே தவிர எந்த ஆற்றலும் சக்தியும் இல்லை.'"

(அல்லது இந்த அர்த்தம் தரும் வார்த்தைகளைக் கூறினார்கள்.)

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

680

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْهَادِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ.

அம்ர் இப்னு ஷுஐப் அவர்கள் தனது தந்தையிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்; அவரது பாட்டனார் (அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னு அல்-ஆஸ் ரலி) கூறினார்கள்: "நான் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: 'யா அல்லாஹ்! மஸீஹ் தஜ்ஜாலின் சோதனையிலிருந்தும், நரக நெருப்பின் சோதனையிலிருந்தும் உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி)

حسن صحيح (الألباني)

681

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرٍ، عَنْ نُصَيْرِ بْنِ أَبِي الأَشْعَثِ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ سَعِيدٍ قَالَ: كَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ يَقُولُ: اللَّهُمَّ قَنِّعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي، وَبَارِكْ لِي فِيهِ، وَاخْلُفْ عَلَيَّ كُلَّ غَائِبَةٍ بِخَيْرٍ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்:
"யா அல்லாஹ், நீ எனக்கு வழங்கிய வாழ்வாதாரத்தைக் கொண்டு என்னைத் திருப்தியடையச் செய்வாயாக; அதில் எனக்கு அருள்வளம் புரிவாயாக; மேலும் என்னிடம் இல்லாத ஒவ்வொன்றிற்கும் பகரமாக நன்மையானதை எனக்கு வழங்குவாயாக."

ஹதீஸ் தரம் : மவ்கூஃபாக பலவீனமானது, மேலும் மர்ஃபூவாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது (அல்-அல்பானி)

ضعيف موقوفا وروي مرفوعا (الألباني)

682

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ أَكْثَرُ دُعَاءِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் அதிகமாகச் செய்துவந்த பிரார்த்தனை: ‘அல்லாஹும்ம ஆத்தினா ஃபித் துன்யா ஹஸனதன், வஃபில் ஆகிரதி ஹஸனதன், வகினா அதாபந் நார்’ (யா அல்லாஹ்! எங்களுக்கு இவ்வுலகில் நன்மையை வழங்குவாயாக; மறுமையிலும் நன்மையை வழங்குவாயாக; நரக நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து எங்களைக் காத்தருள்வாயாக) என்பதாகும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

683

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ الرَّبِيعِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي سُفْيَانَ، وَيَزِيدَ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ: اللَّهُمَّ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹும்ம யா முகல்லிபல் குலூப்! தப்பித் கல்பீ அலா தீனிக்" (யா அல்லாஹ்! உள்ளங்களை மாற்றக்கூடியவனே! என் உள்ளத்தை உனது மார்க்கத்தில் உறுதியாக்குவாயாக!) என்று மிக அதிகமாகக் கூறுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

684

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَجُلٌ مِنْ أَسْلَمَ يُقَالُ لَهُ: مَجْزَأَةُ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللهِ بْنَ أَبِي أَوْفَى، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، أَنَّهُ كَانَ يَدْعُو: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مِلْءَ السَّمَاوَاتِ وَمِلْءَ الْأَرْضِ، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي بِالْبَرَدِ وَالثَّلْجِ وَالْمَاءِ الْبَارِدِ، اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ، وَنَقِّنِي كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ அவ்ஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் (பின்வருமாறு) பிரார்த்தனை செய்பவர்களாக இருந்தார்கள்:

"அல்லாஹ்வே! வானங்கள் நிரம்பவும், பூமி நிரம்பவும், மேலும் அதற்குப் பிறகு நீ நாடிய (எல்லா) பொருட்களும் நிரம்பவும் புகழ் அனைத்தும் உனக்கே உரியது (உனது மகத்துவம் மற்றும் அருட்கொடைகளுக்கு ஈடாக).

அல்லாஹ்வே! ஆலங்கட்டி, பனிக்கட்டி மற்றும் குளிர்ச்சியான நீரால் என்னை நீ தூய்மைப்படுத்துவாயாக (பாவங்களின் கறைகளை நீக்கி, உள்ளத்தை குளிர்வித்து, புத்துணர்ச்சியூட்டுவது போல).

அல்லாஹ்வே! பாவங்களிலிருந்து என்னை நீ தூய்மைப்படுத்துவாயாக. அழுக்கிலிருந்து வெள்ளை ஆடை தூய்மைப்படுத்தப்படுவதைப் போன்று, என்னை நீ (முழுமையாக) தூய்மைப்படுத்துவாயாக (எந்தக் கறையும் அற்ற தூய நிலைக்கு)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

685

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْغَفَّارِ بْنُ دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: كَانَ مِنْ دُعَاءِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் பிரார்த்தனைகளில் ஒன்றாக இது இருந்தது:

“அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக்க மின் ஜவாலி நிஃமதிக்க, வ தஹவ்வலி ஆஃபியத்திக்க, வ ஃபுஜ்அத்தி நிக்மதிக்க, வ ஜமீஇ ஸகத்திக்க”

(பொருள்: “இறைவா! உனது அருட்கொடை நீங்குவதை விட்டும், உனது ஆரோக்கியம் மாறிவிடுவதை விட்டும், உனது திடீர் தண்டனையை விட்டும், உனது கோபங்கள் அனைத்தையும் விட்டும் உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.”)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الدُّعَاءِ عِنْدَ الْغَيْثِ وَالْمَطَرِ

கடும் மழை மற்றும் மழையின் போது செய்யப்படும் துஆக்கள்.

686

حَدَّثَنَا خَلَّادُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْمِقْدَامِ بْنِ شُرَيْحِ بْنِ هَانِئٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم إِذَا رَأَى نَاشِئًا فِي أُفُقٍ مِنْ آفَاقِ السَّمَاءِ، تَرَكَ عَمَلَهُ، وَإِنْ كَانَ فِي صَلَاةٍ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْهِ، فَإِنْ كَشَفَهُ اللَّهُ حَمِدَ اللَّهَ، وَإِنْ مَطَرَتْ قَالَ: اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வானத்தின் அடிவானத்தில் ஒரு மேகம் எழுவதைக் கண்டால், அவர்கள் தொழுகையில் ஈடுபட்டிருந்தாலும்கூட, தாங்கள் செய்து கொண்டிருந்ததை விட்டுவிட்டு, அதன் திசையை நோக்கித் திரும்புவார்கள். அல்லாஹ் அதைக் கலைத்துவிட்டால், அவர்கள் அல்லாஹ்வைப் புகழ்வார்கள். மேலும் மழை பெய்தால், 'அல்லாஹும்ம ஸய்யிபன் நாஃபிஆ' (யா அல்லாஹ்! இதை ஒரு பயனுள்ள மழையாக ஆக்குவாயாக!) என்று கூறுவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الدُّعَاءِ عِنْدَ الْمَوْتِ

மரணத்திற்கான பிரார்த்தனை

687

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنِي قَيْسٌ قَالَ: أَتَيْتُ خَبَّابًا، وَقَدِ اكْتَوَى سَبْعًا، وَقَالَ: لَوْلَا أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم نَهَانَا أَنْ نَدْعُوَ بِالْمَوْتِ لَدَعَوْتُ بِهِ.

கைஸ் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கப்பாப் (ரழி) அவர்கள் ஏழு இடங்களில் சூடு போட்டிருந்தபோது (கடுமையான நோயின் காரணமாக) நான் அவர்களிடம் சென்றேன். அப்போது அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணத்திற்காகப் பிரார்த்தனை செய்வதை எங்களுக்குத் தடை

செய்திருக்காவிட்டால், நான் அதற்காகப் பிரார்த்தித்திருப்பேன்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

688

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ الصَّبَّاحِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُوسَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، أَنَّهُ كَانَ يَدْعُو بِهَذَا الدُّعَاءِ: رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي كُلِّهِ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطَئِي كُلَّهُ، وَعَمْدِي وَجَهْلِي وَهَزْلِي، وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் இந்தப் பிரார்த்தனையைச் செய்து வந்தார்கள்:

"என் இறைவா! என் தவறுகளையும், என் அறியாமையையும், என் காரியங்கள் அனைத்திலும் நான் வரம்பு மீறியதையும், மேலும் (இவற்றில்) என்னை விட நீயே நன்கு அறிந்தவற்றையும் மன்னிப்பாயாக.

யா அல்லாஹ்! என் தவறுகள் அனைத்தையும், நான் வேண்டுமென்றே செய்ததையும், என் அறியாமையினால் செய்ததையும், விளையாட்டாகச் செய்ததையும் மன்னிப்பாயாக. இவை அனைத்தும் என்னிடம் உள்ளன (இக்குற்றங்கள் அனைத்தையும் நான் செய்துள்ளேன்).

யா அல்லாஹ்! நான் முந்திச் செய்ததையும், பிந்திச் செய்ததையும், நான் மறைத்தவற்றையும், நான் வெளிப்படுத்தியவற்றையும் மன்னிப்பாயாக. நீயே முற்படுத்துபவன்; நீயே பிற்படுத்துபவன். மேலும், நீயே அனைத்துப் பொருட்களின் மீதும் ஆற்றலுடையவன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

689

حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الْمَجِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ أَبِي مُوسَى، وَأَبِي بُرْدَةَ، أَحْسَبُهُ عَنْ أَبِي مُوسَى الأَشْعَرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ

صلى الله عليه وسلم ، أَنَّهُ كَانَ يَدْعُو : اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي هَزْلِي وَجِدِّي ، وَخَطَئِي وَعَمْدِي ، وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي .

அல்லாஹ்வே! என் பாவங்களையும், என் அறியாமையையும், என் காரியங்களில் நான் வரம்பு மீறியதையும், என்னை விட நீயே நன்கு அறிந்த (என் குறைகளையும்) மன்னிப்பாயாக. அல்லாஹ்வே! நான் விளையாட்டாகவும் (அலட்சியமாகவும்) வினையாகவும் (தீவிரமாகவும்) செய்தவற்றையும், என் பிழைகளையும் (தற்செயலான தவறுகளையும்), நான் வேண்டுமென்றே செய்தவற்றையும் மன்னிப்பாயாக. இவை அனைத்தும் என்னிடமே உள்ளன (என்னால் நிகழ்ந்தவை).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

690

حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ ، عَنْ حَيْوَةَ ، قَالَ : حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ مُسْلِمٍ ، سَمِعَ أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحُبُلِيَّ ، عَنِ الصُّنَابِحِيِّ ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ : أَخَذَ بِيَدِي النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ : يَا مُعَاذُ ، قُلْتُ : لَبَّيْكَ ، قَالَ : إِنِّي أُحِبُّكَ ، قُلْتُ : وَأَنَا وَاللَّهِ أُحِبُّكَ ، قَالَ : أَلاَ أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ تَقُولُهَا فِي دُبُرِ كُلِّ صَلاَتِكَ ؟ قُلْتُ : نَعَمْ ، قَالَ : قُلِ : اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ ، وَشُكْرِكَ ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ .

முஆத் இப்னு ஜபல் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் என் கையைப் பிடித்து, 'முஆத்!' என்று கூறினார்கள். நான், 'இதோ! தங்கள் சேவையில்!' என்று கூறினேன். அவர்கள், 'நான் உங்களை நேசிக்கிறேன்' என்று கூறினார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நானும் உங்களை நேசிக்கிறேன்' என்று பதிலளித்தேன்.

அவர்கள், 'உங்களுடைய ஒவ்வொரு தொழுகையின் இறுதியிலும் நீங்கள் கூறுவதற்கான சில வார்த்தைகளை நான் உங்களுக்குக் கற்றுத்தரட்டுமா?' என்று கேட்டார்கள். 'ஆம்' என்று நான் பதிலளித்தேன். அவர்கள் கூறினார்கள்: 'கூறுங்கள்:

'அல்லாஹும்ம அஇன்னீ அலா திக்ரிக, வஷுக்ரிக, வஹுஸ்னி இபாததிக'

(பொருள்: அல்லாஹ்வே! உன்னை நினைவு கூர்வதற்கும், உனக்கு நன்றி செலுத்துவதற்கும், உன்னை சிறந்த முறையில் வணங்குவதற்கும் எனக்கு உதவுவாயாக!)"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

691

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، وَخَلِيفَةُ قَالاَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْجُرَيْرِيُّ، عَنْ أَبِي الْوَرْدِ، عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَضْرَمِيِّ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الأَنْصَارِيِّ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ. فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: مَنْ صَاحِبُ الْكَلِمَةِ؟ فَسَكَتَ، وَرَأَى أَنَّهُ هَجَمَ مِنَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم عَلَى شَيْءٍ كَرِهَهُ، فَقَالَ: مَنْ هُوَ؟ فَلَمْ يَقُلْ إِلاَّ صَوَابًا، فَقَالَ رَجُلٌ: أَنَا، أَرْجُو بِهَا الْخَيْرَ، فَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، رَأَيْتُ ثَلاَثَةَ عَشَرَ مَلَكًا يَبْتَدِرُونَ أَيُّهُمْ يَرْفَعُهَا إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ.

அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களின் முன்னிலையில், **'அல்ஹம்து லில்லாஹி ஹம்தன் கஸீரன் தய்யிபன் முபாரகன் ஃபீஹி'** (அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்; அது அதிகமான, தூய்மையான, பரக்கத் செய்யப்பட்ட புகழாகும்) என்று கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'இவ்வார்த்தைகளைக் கூறியவர் யார்?' என்று கேட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் விரும்பாத ஒன்றை (தான் கூறிவிட்டதாகவும், அதற்காகத் தன்னைக் கண்டிப்பார்கள் என்றும்) எண்ணி அந்த மனிதர் அமைதியாக இருந்தார். அவர்கள் மீண்டும், 'யார் அவர்? அவர் தவறாக எதையும் கூறவில்லை' என்று கேட்டார்கள். அந்த மனிதர், 'நான்தான் கூறினேன், அதன் மூலம் நன்மையை நான் எதிர்பார்க்கிறேன்' என்றார். அவர்கள் கூறினார்கள், 'என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக, சர்வவல்லமையுள்ள அல்லாஹ்விடம் அதை எடுத்துச் செல்ல அவர்களில் யார் முந்துவது என்பதற்காகப் பதிமூன்று வானவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் போட்டியிடுவதை நான் கண்டேன்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் லி ஃகைரிஹி, எண்ணிக்கையைத் தவிர (அல்பானி)

صحيح لغيره إلا العدد (الألباني)

692

حَدَّثَنَا أَبُو النُّعْمَانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ صُهَيْبٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَنَسٌ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا أَرَادَ أَنْ يَدْخُلَ الْخَلاَءَ قَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي

أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبُثِ وَالْخَبَائِثِ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"நபி (ஸல்) அவர்கள் கழிவறைக்குள் நுழைய விரும்பியபோது, **'அல்லாஹும்ம இன்னீ அவூது பிக்க மினல் குபுதி வல் கபாயித்'** என்று கூறுவார்கள். (இதன் பொருள்: இறைவா! ஆண் ஷைத்தான்களிடமிருந்தும் (தீய சக்திகளிடமிருந்தும்) பெண் ஷைத்தான்களிடமிருந்தும் (தீய சக்திகளிடமிருந்தும்) நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

693

حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ يُوسُفَ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم إِذَا خَرَجَ مِنَ الْخَلَاءِ قَالَ: غُفْرَانَكَ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கழிவறையிலிருந்து வெளியேறும் போது, 'ஃகுஃப்ரானக்க' (உன் மன்னிப்பை வேண்டுகிறேன்) என்று கூறுவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

694

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ سُلَيْمٍ الصَّوَّافُ قَالَ: حَدَّثَنِي حُمَيْدُ بْنُ زِيَادٍ الْخَرَّاطُ، عَنْ كُرَيْبٍ مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يُعَلِّمُنَا هَذَا الدُّعَاءَ كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ: أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள், குர்ஆனின் அத்தியாயங்களை எங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதைப் போன்று (அதே முக்கியத்துவத்துடன்) இந்த துஆவையும் எங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பார்கள்:

'அஊது பிக்க மின் அதாபி ஜஹன்னம், வஅஊது பிக்க மின் அதாபில் கப்ரி, வஅஊது பிக்க மின் ஃபித்னதில் மஸீஹித் தஜ்ஜால், வஅஊது பிக்க மின் ஃபித்னதில் மஹ்யா வல்மமாத், வஅஊது பிக்க மின் ஃபித்னதில் கப்ர்.'
(பொருள்): 'நரகத்தின் வேதனையிலிருந்து உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். கப்ரின் வேதனையிலிருந்தும் உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். மஸீஹ் தஜ்ஜாலின் சோதனையிலிருந்து உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். வாழ்வின் மற்றும் மரணத்தின் சோதனைகளிலிருந்தும் உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். கப்ரின் சோதனையிலிருந்தும் உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

695

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ، عَنْ كُرَيْبٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: بِتُّ عِنْدَ مَيْمُونَةَ، فَقَامَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَأَتَى حَاجَتَهُ، فَغَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ ثُمَّ نَامَ، ثُمَّ قَامَ فَأَتَى الْقِرْبَةَ فَأَطْلَقَ شِنَاقَهَا، ثُمَّ تَوَضَّأَ وُضُوءًا بَيْنَ وُضُوءَيْنِ، لَمْ يُكْثِرْ وَقَدْ أَبْلَغَ، فَصَلَّى، فَقُمْتُ فَتَمَطَّيْتُ كَرَاهِيَةَ أَنْ يَرَى أَنِّي كُنْتُ أَبْقِيهِ، فَتَوَضَّأْتُ، فَقَامَ يُصَلِّي، فَقُمْتُ عِنْدَ يَسَارِهِ، فَأَخَذَ بِأُذُنِي فَأَدَارَنِي عَنْ يَمِينِهِ، فَتَتَامَّتْ صَلَاتُهُ مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً، ثُمَّ اضْطَجَعَ فَنَامَ حَتَّى نَفَخَ، وَكَانَ إِذَا نَامَ نَفَخَ، فَآذَنَهُ بِلَالٌ بِالصَّلَاةِ، فَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ، وَكَانَ فِي دُعَائِهِ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ يَسَارِي نُورًا، وَفَوْقِي نُورًا، وَتَحْتِي نُورًا، وَأَمَامِي نُورًا، وَخَلْفِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் மைமூனா (ரழி) அவர்களின் வீட்டில் (ஓர் இரவில்) தங்கினேன். நபி (ஸல்) அவர்கள் இயற்கை தேவையை நிறைவேற்றுவதற்காக எழுந்து, பிறகு தங்கள் முகத்தையும் கைகளையும் கழுவிக் கொண்டு உறங்கினார்கள். பிறகு அவர்கள் எழுந்து, தண்ணீர் பையை எடுத்து அதன் வாரை அவிழ்த்து, மிதமான முறையில் ஆனால் நிறைவாக உளூ செய்தார்கள். பிறகு அவர்கள் தொழுதார்கள்.

நான் எழுந்து, (நான் அவர்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்ததை) அவர்கள் பார்த்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக (தூக்கக் கலக்கம் உள்ளது போல்) சோம்பல் முறித்தேன். நான் உளூ செய்தேன். பிறகு அவர்கள் தொழுவதற்காக

நின்றார்கள், நான் அவர்களின் இடது பக்கம் நின்றேன். அவர்கள் என் காதைப் பிடித்து, என்னைச் சுற்றிக் கொண்டுவந்து அவர்களின் வலது பக்கம் நிறுத்தினார்கள். அவர்களின் இரவுத் தொழுகை பதின்மூன்று ரக்அத்துகளைக் கொண்டிருந்தது.

பிறகு அவர்கள் படுத்து, குறட்டை விடும் வரை உறங்கினார்கள். அவர்கள் உறங்கும் போது குறட்டை விடுவார்கள். பிலால் (ரழி) அவர்கள் (ஃபஜ்ர்) தொழுகைக்காக அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் (புதிதாக) உளூ செய்யாமலேயே தொழுதார்கள். அவர்களின் பிரார்த்தனையில் இது இருந்தது:

'அல்லாஹும்ம ஜ்அல் ஃபீ கல்பீ நூரா, வ ஃபீ ஸம்ஈ நூரா, வ அன் யமீனீ நூரா, வ அன் யஸாரீ நூரா, வ ஃபவ்க்கீ நூரா, வ தஹ்தீ நூரா, வ அமாமீ நூரா, வ கல்ஃபீ நூரா, வ அஃழிம் லீ நூரா.'

(பொருள்: 'யா அல்லாஹ்! என் இதயத்தில் ஒளியையும், என் செவியில் ஒளியையும், என் வலப்புறம் ஒளியையும், என் இடப்புறம் ஒளியையும், எனக்கு மேலே ஒளியையும், எனக்குக் கீழே ஒளியையும், எனக்கு முன்னால் ஒளியையும், எனக்குப் பின்னால் ஒளியையும் ஏற்படுத்துவாயாக! மேலும் எனக்கு ஒளியை மகத்தானதாக ஆக்குவாயாக!')"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானី) صحيح (الألباني)

696

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ الْمَجِيدِ بْنِ سُهَيْلِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبَّادٍ أَبِي هُبَيْرَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ، فَصَلَّى فَقَضَى صَلَاتَهُ، يُثْنِي عَلَى اللهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، ثُمَّ يَكُونُ مِنْ آخِرِ كَلَامِهِ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا فِي قَلْبِي، وَاجْعَلْ لِي نُورًا فِي سَمْعِي، وَاجْعَلْ لِي نُورًا فِي بَصَرِي، وَاجْعَلْ لِي نُورًا عَنْ يَمِينِي، وَنُورًا عَنْ شِمَالِي، وَاجْعَلْ لِي نُورًا مِنْ بَيْنَ يَدَيَّ، وَنُورًا مِنْ خَلْفِي، وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் இரவுத் தொழுகையைத் தொழுது முடித்து, அல்லாஹ்வுக்குரிய தகுதிக்கேற்ப அவனைப் புகழ்ந்துவிட்டு, அதன் இறுதியில் கூறினார்கள்: 'யா அல்லாஹ், என் இதயத்தில் ஓர் ஒளியையும், என் செவியில் ஓர் ஒளியையும், என் பார்வையில் ஓர் ஒளியையும் ஏற்படுத்துவாயாக. எனக்கு வலப்புறத்தில் ஓர் ஒளியையும், எனக்கு இடப்புறத்தில் ஓர் ஒளியையும், எனக்கு முன்னால் ஓர் ஒளியையும், எனக்குப் பின்னால் ஓர் ஒளியையும் ஏற்படுத்துவாயாக, மேலும் எனக்கு ஒளியை அதிகப்படுத்துவாயாக. எனக்கு

ஒளியை அதிகப்படுத்துவாயாக, மேலும் எனக்கு ஒளியை அதிகப்படுத்துவாயாக.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

697

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ طَاوُسٍ الْيَمَانِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ قَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ قَيَّامُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ. اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، أَنْتَ إِلَهِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நள்ளிரவில் தொழுவதற்காக நின்றபோது, இவ்வாறு கூறுவார்கள்: 'அல்லாஹ்வே! உனக்கே எல்லாப் புகழும். நீயே வானங்கள், பூமி மற்றும் அவற்றில் உள்ளவர்களுக்கு ஒளியாவாய். உனக்கே எல்லாப் புகழும். நீயே வானங்கள் மற்றும் பூமியை நிலைநிறுத்தி நிர்வகிப்பவன் ஆவாய். உனக்கே எல்லாப் புகழும். நீயே வானங்கள், பூமி மற்றும் அவற்றில் உள்ளவர்களின் இறைவன் ஆவாய். நீயே சத்தியம், உனது வாக்குறுதியும் சத்தியமானது, உன்னை சந்திப்பதும் சத்தியமானது. சுவர்க்கம் சத்தியமானது, நரகம் சத்தியமானது, அந்த வேளையும் சத்தியமானது. அல்லாஹ்வே! நான் உனக்கே சரணடைந்தேன், உன்னையே விசுவாசித்தேன், உன் மீதே நம்பிக்கை வைத்தேன், உன்னிடமே நான் மீள்கிறேன். உன் உதவியைக் கொண்டே நான் வழக்காடினேன் (சத்தியத்தை நிலைநாட்ட), மேலும் உன்னிடமே நான் தீர்ப்புத் தேடி வந்துள்ளேன். எனவே என் முந்தைய மற்றும் பிந்தைய பாவங்களையும், நான் மறைத்ததையும், நான் வெளிப்படுத்தியதையும் எனக்கு மன்னிப்பாயாக. நீயே என் இறைவன். உன்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

698

حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ بْنُ عَمْرٍو، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي أُنَيْسَةَ، عَنْ يُونُسَ بْنِ خَبَّابٍ، عَنْ نَافِعِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَدْعُو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَأَهْلِي، وَاسْتُرْ عَوْرَتِي، وَآمِنْ رَوْعَتِي، وَاحْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ يَسَارِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் (பின்வருமாறு) பிரார்த்தித்தார்கள்:

"யா அல்லாஹ்! நிச்சயமாக நான் உன்னிடம் இவ்வுலகிலும் மறுமையிலும் மன்னிப்பையும் நலனையும் (பாதுகாப்பையும்) கேட்கிறேன். யா அல்லாஹ்! நிச்சயமாக நான் உன்னிடம் என் மார்க்கத்திலும் (என் மார்க்க விவகாரங்களிலும்) என் குடும்பத்திலும் (அவர்களின் நலனிலும்) நலனைக் கேட்கிறேன். என் குறைகளை (பலவீனங்களையும், வெட்கப்படக்கூடிய விஷயங்களையும்) மறைப்பாயாக; என் அச்சத்தைப் (பயத்தையும், பதட்டத்தையும்) போக்குவாயாக. எனக்கு முன்னிருந்தும், எனக்குப் பின்னிருந்தும், என் வலதுபுறமிருந்தும், என் இடதுபுறமிருந்தும், எனக்கு மேலிருந்தும் என்னைப் பாதுகாப்பாயாக. எனக்குக் கீழிருந்து நான் (திடீரென வஞ்சகமாக) அழிக்கப்படுவதிலிருந்து உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

699

حَدَّثَنَا عَلِيٌّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ أَيْمَنَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ بْنُ رِفَاعَةَ الزُّرَقِيُّ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ أُحُدٍ وَانْكَفَأَ الْمُشْرِكُونَ قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: اسْتَوُوا حَتَّى أُثْنِيَ عَلَى رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ، فَصَارُوا خَلْفَهُ صُفُوفًا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ. اللَّهُمَّ لَا قَابِضَ لِمَا بَسَطْتَ، وَلَا مُقَرِّبَ لِمَا بَاعَدْتَ، وَلَا مُبَاعِدَ لِمَا قَرَّبْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ. اللَّهُمَّ ابْسُطْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَفَضْلِكَ وَرِزْقِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ الْمُقِيمَ الَّذِي لَا يَحُولُ وَلَا يَزُولُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ يَوْمَ الْعَيْلَةِ، وَالْأَمْنَ يَوْمَ الْحَرْبِ. اللَّهُمَّ عَائِذًا بِكَ مِنْ سُوءِ مَا أَعْطَيْتَنَا، وَشَرِّ مَا

مَنَعْتَ مِنَّا . اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الإِيمَانَ وَزَيِّنْهُ فِي قُلُوبِنَا ، وَكَرِّهْ إِلَيْنَا الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الرَّاشِدِينَ. اللَّهُمَّ تَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ، وَأَحْيِنَا مُسْلِمِينَ، وَأَلْحِقْنَا بِالصَّالِحِينَ، غَيْرَ خَزَايَا وَلَا مَفْتُونِينَ. اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكَفَرَةَ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ، وَيُكَذِّبُونَ رُسُلَكَ، وَاجْعَلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَعَذَابَكَ. اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكَفَرَةَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ، إِلَهَ الْحَقِّ.

ரிஃபாஆ அஸ்-ஸுரக்கி (ரழி) கூறினார்கள்:

"உஹுத் போரில் இணைவைப்பாளர்கள் பின்வாங்கியபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'வரிசைகளைச் சீர்படுத்துங்கள்; நான் என் கண்ணியமிக்க இறைவனைப் புகழ வேண்டும்' என்று கூறினார்கள். அவர்கள் நபியவர்களுக்குப் பின்னால் வரிசையாக நின்றார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் (பின்வருமாறு) கூறினார்கள்:

'அல்லாஹ்வே! எல்லாப் புகழும் உனக்கே உரியது. அல்லாஹ்வே! நீ விரித்ததை எவராலும் சுருக்க முடியாது; நீ தொலைவிலாக்கியதை எவராலும் அருகில் கொண்டு வர முடியாது; நீ அருகில் கொண்டு வந்ததை எவராலும் தொலைவிலாக்க முடியாது. நீ தடுத்ததை எவராலும் கொடுக்க முடியாது; நீ கொடுத்ததை எவராலும் தடுக்க முடியாது. அல்லாஹ்வே! உனது அருட்கொடைகள், கருணை, கிருபை மற்றும் உனது வாழ்வாதாரத்தை எங்களுக்கு விரிவுபடுத்துவாயாக!

அல்லாஹ்வே! மாற்றப்படவோ அல்லது நீங்கவோ செய்யாத நிலையான அருளை நான் உன்னிடம் கேட்கிறேன். அல்லாஹ்வே! வறுமையின் நாளில் அருளையும், போரின் நாளில் பாதுகாப்பையும் உன்னிடம் கேட்கிறேன். அல்லாஹ்வே! நீ எங்களுக்குக் கொடுத்தவற்றின் தீமையிலிருந்தும், எங்களிடமிருந்து நீ தடுத்துக் கொண்டவற்றின் தீமையிலிருந்தும் நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.

அல்லாஹ்வே! ஈமானை (நம்பிக்கையை) எங்களுக்குப் பிரியமானதாக ஆக்கி, அதை எங்கள் இதயங்களில் அழகுபடுத்துவாயாக. குஃப்ர் (நிராகரிப்பு), ஃபுஸூக் (வரம்பு மீறுதல்) மற்றும் இஸ்யான் (கீழ்ப்படியாமை) ஆகியவற்றை எங்களுக்கு வெறுப்பானதாக ஆக்குவாயாக. எங்களை ராஷிதீன்களில் (நேர்வழி பெற்றவர்களில்) ஆக்குவாயாக.

அல்லாஹ்வே! எங்களை முஸ்லிம்களாக மரணிக்கச் செய்வாயாக; முஸ்லிம்களாக வாழச் செய்வாயாக; இழிவடையாதவர்களாகவும் சோதனைகளுக்கு ஆளாகாதவர்களாகவும் நல்லோர்களுடன் எங்களைச் சேர்ப்பாயாக.

அல்லாஹ்வே! உனது பாதையைத் தடுப்பவர்களும், உனது தூதர்களைப் பொய்யாக்குபவர்களுமான நிராகரிப்பாளர்களை அழிப்பாயாக. அவர்கள் மீது உனது (கடுமையான) வேதனையையும் தண்டனையையும் ஏற்படுத்துவாயாக.

அல்லாஹ்வே! வேதம் கொடுக்கப்பட்ட நிராகரிப்பாளர்களை அழிப்பாயாக. உண்மையின் இறைவனே!'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

700

حَدَّثَنَا مُسْلِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَتَادَةُ، عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَدْعُو عِنْدَ الْكَرْبِ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் துன்பத்தின்போது (கவலை, துயரம் அல்லது நெருக்கடி ஏற்படும்போது) பின்வருமாறு பிரார்த்தனை செய்வார்கள்:

'லாயிலாஹ இல்லல்லாஹுல் அளீமுல் ஹலீம், லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு ரப்புஸ் ஸமாவாத்தி வல்அர்ளி வரப்புல் அர்ஷில் அளீம்.'

(பொருள்: மகத்தானவனும், சகிப்புத்தன்மை மிக்கவனுமாகிய அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. வானங்கள் மற்றும் பூமியின் அதிபதியும், மகத்தான அரியாசனத்தின் அதிபதியுமாகிய அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

701

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْجَلِيلِ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مَيْمُونٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ لِأَبِيهِ: يَا أَبَتِ، إِنِّي أَسْمَعُكَ تَدْعُو كُلَّ غَدَاةٍ: اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، تُعِيدُهَا ثَلاَثًا حِينَ تُمْسِي، وَحِينَ تُصْبِحُ ثَلاَثًا، وَتَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، تُعِيدُهَا ثَلاَثًا حِينَ

تُمْسِي، وَحِينَ تُصْبِحُ ثَلَاثًا، فَقَالَ: نَعَمْ، يَا بُنَيَّ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ بِهِنَّ، وَأَنَا أُحِبُّ أَنْ أَسْتَنَّ بِسُنَّتِهِ.

அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீ பக்ரா அவர்கள் தம் தந்தையாரிடம் (அபூ பக்ரா அவர்களிடம்) கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்:

"தந்தையே! தாங்கள் ஒவ்வொரு காலையிலும் (பின்வருமாறு) பிரார்த்திப்பதை நான் கேட்கிறேன்:

'அல்லாஹும்ம ஆஃபினீ ஃபீ பதனீ, அல்லாஹும்ம ஆஃபினீ ஃபீ ஸம்ஈ, அல்லாஹும்ம ஆஃபினீ ஃபீ பஸரீ, லாயிலாஹ இல்லா அன்த்த'

(யா அல்லாஹ்! என் உடலுக்கு நல்வாழ்வை (ஆரோக்கியத்தையும் பாதுகாப்பையும்) வழங்குவாயாக. யா அல்லாஹ்! என் செவிக்கு நல்வாழ்வை (ஆரோக்கியத்தையும் பாதுகாப்பையும்) வழங்குவாயாக. யா அல்லாஹ்! என் பார்வைக்கு நல்வாழ்வை (ஆரோக்கியத்தையும் பாதுகாப்பையும்) வழங்குவாயாக. உன்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை)

இதனைத் தாங்கள் மாலையில் மூன்று முறையும் காலையில் மூன்று முறையும் திரும்பத் திரும்பக் கூறுகிறீர்கள். மேலும் நீங்கள் (பின்வருமாறு) கூறுகிறீர்கள்:

'அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக்க மினல் குஃப்ரி வல் ஃபக்ரி, அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக்க மின் அதாபில் கப்ரி, லாயிலாஹ இல்லா அன்த்த'

(யா அல்லாஹ்! இறைமறுப்பு மற்றும் வறுமையிலிருந்து உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். யா அல்லாஹ்! மண்ணறை (கப்ரு) வேதனையிலிருந்து உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். உன்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை)

இதையும் நீங்கள் மாலையில் மூன்று முறையும் காலையில் மூன்று முறையும் திரும்பத் திரும்பக் கூறுகிறீர்கள்."

அதற்கு அவர் (அபூ பக்ரா) பதிலளித்தார்கள்: "ஆம், என் அருமை மகனே! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இவற்றை ஓதுவதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். மேலும் அவர்களுடைய வழிமுறையை (சுன்னாவைப்) பின்பற்ற நான் விரும்புகிறேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

702

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ الْخَطَّابِ بْنِ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي رَاشِدٌ أَبُو مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ الْحَارِثِ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ يَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ عِنْدَ الْكَرْبِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ، اللَّهُمَّ اصْرِفْ شَرَّهُ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், துன்பம் ஏற்படும்போது பின்வரும் பிரார்த்தனையைக் கூறுவார்கள்:

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹுல் அளீமுல் ஹலீம், லா இலாஹ இல்லல்லாஹு ரப்புல் அர்ஷில் அளீம், லா இலாஹ இல்லல்லாஹு ரப்புஸ் ஸமாவாத், வ ரப்புல் அர்ழ், வ ரப்புல் அர்ஷில் கரீம். அல்லாஹும்மஸ்ரிஃப் ஷர்ரஹு.”

பொருள்: “மகத்துவமிக்கவனும், சகிப்புத்தன்மை உடையவனுமான அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. மகத்தான அர்ஷின் அதிபதியான அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. வானங்கள் மற்றும் பூமியின் அதிபதியும், கண்ணியமிக்க அர்ஷின் அதிபதியுமான அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. யா அல்லாஹ்! அதன் (அந்தத் துன்பத்தின்) தீங்கைத் தடுப்பாயாக.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

703

حَدَّثَنَا مُطَرِّفُ بْنُ عَبْدِ اللهِ أَبُو الْمُصْعَبِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الْمَوَالِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يُعَلِّمُنَا الِاسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِ كَالسُّورَةِ مِنَ الْقُرْآنِ: إِذَا هَمَّ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ. اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي، وَمَعَاشِي، وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، أَوْ قَالَ: فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَاقْدُرْهُ لِي، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ

لِي فِي دِينِي، وَمَعَاشِي، وَعَاقِبَةِ، أَوْ قَالَ: عَاجِلِ، أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ،
وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ رَضِّنِي، وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள், குர்ஆனின் ஒரு சூராவை (முழுமையாக, முக்கியத்துவத்துடன்) கற்றுக் கொடுப்பதைப் போன்று எல்லா காரியங்களிலும் 'இஸ்திகாரா' செய்வதை (அல்லாஹ்விடம் நல்லதை நாடுவதை) எங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்:

'உங்களில் ஒருவர் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய நாடினால், (கடமையான தொழுகை அல்லாத) இரண்டு ரக்அத்கள் தொழட்டும். பின்னர் இவ்வாறு கூறட்டும்:

(துஆவின் உச்சரிப்பு):
'அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்தகீருக பி-இல்மிக, வ அஸ்தக்திருக பி-குத்ரதிக, வ அஸ்அலுக மின் ஃபள்லிகல் அளீம். ஃப-இன்னக தக்திரு வலா அக்திரு, வ தஃலமு வலா அஃலமு, வ அந்த அல்லாமுல் குயூப். அல்லாஹும்ம இன் குன்த தஃலமு அன்ன ஹாதல் அம்ர (இங்கு தேவையை குறிப்பிடவும்) கைருன் லீ ஃபீ தீனீ வ மஆஷீ வ ஆகிபதி அம்ரீ (அல்லது 'ஃபீ ஆஜிலி அம்ரீ வ ஆஜிலிஹி' என்று கூறினார்கள்) ஃபக்துர்ஹு லீ. வ இன் குன்த தஃலமு அன்ன ஹாதல் அம்ர ஷர்ருன் லீ ஃபீ தீனீ வ மஆஷீ வ ஆகிபதி அம்ரீ (அல்லது 'ஃபீ ஆஜிலி அம்ரீ வ ஆஜிலிஹி' என்று கூறினார்கள்) ஃபாஸ்ரிஃப்ஹு அன்னீ வஸ்ரிஃப்னீ அன்ஹு, வக்துர் லியல் கைர ஹைஸு கான சும்ம ரழ்ழினீ.'

(பொருள்):
'யா அல்லாஹ், உன்னுடைய அறிவைக் கொண்டு நான் உன்னிடம் நன்மையைத் தேடுகிறேன்; உன்னுடைய சக்தியைக் கொண்டு நான் உன்னிடம் ஆற்றலைத் தேடுகிறேன்; உன்னுடைய மகத்தான அருளிலிருந்து நான் உன்னிடம் கேட்கிறேன். நிச்சயமாக நீயே சக்தி பெற்றவன், எனக்குச் சக்தியில்லை. நீயே அறிந்தவன், நான் அறிய மாட்டேன். நீயே மறைவானவற்றை எல்லாம் நன்கறிந்தவன்.

யா அல்லாஹ், இந்தக் காரியம் என் மார்க்கத்திலும், என் வாழ்வாதாரத்திலும், என் காரியத்தின் முடிவிலும் (அல்லது 'எனது இப்போதைய நிலையிலும், பிற்காலத்திலும்' என்று கூறினார்கள்) எனக்கு நன்மை பயக்கும் என்று நீ அறிந்தால், இதை எனக்கு விதிப்பாயாக!

ஆனால், இந்தக் காரியம் என் மார்க்கத்திலும், என் வாழ்வாதாரத்திலும், என் காரியத்தின் முடிவிலும் (அல்லது 'எனது இப்போதைய நிலையிலும், பிற்காலத்திலும்' என்று கூறினார்கள்) எனக்குத் தீமை பயக்கும் என்று நீ அறிந்தால், இதை என்னிடமிருந்து திருப்பிவிடுவாயாக! என்னையும் இதிலிருந்து திருப்பிவிடுவாயாக! நன்மை எங்கிருந்தாலும் அதை எனக்கு

விதிப்பாயாக! பின்னர் அதில் என்னைத் திருப்தியடையச் செய்வாயாக!'

பின்னர் அவர் தனது தேவையைக் குறிப்பிட வேண்டும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

704

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ حَمْزَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي كَثِيرُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ كَعْبٍ قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللهِ يَقُولُ: دَعَا رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم فِي هَذَا الْمَسْجِدِ، مَسْجِدِ الْفَتْحِ، يَوْمَ الِاثْنَيْنِ وَيَوْمَ الثُّلَاثَاءِ وَيَوْمَ الْأَرْبِعَاءِ، فَاسْتُجِيبَ لَهُ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ مِنْ يَوْمِ الْأَرْبِعَاءِ قَالَ جَابِرٌ: وَلَمْ يَنْزِلْ بِي أَمْرٌ مُهِمٌّ غَائِظٌ إِلَّا تَوَخَّيْتُ تِلْكَ السَّاعَةَ، فَدَعَوْتُ اللَّهَ فِيهِ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ يَوْمَ الْأَرْبِعَاءِ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ، إِلَّا عَرَفْتُ الْإِجَابَةَ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இந்த மஸ்ஜிதில், அதாவது மஸ்ஜிதுல் ஃபத்ஹ் (வெற்றி மஸ்ஜித் அல்லது அகழ் யுத்த மஸ்ஜித்) என்ற பள்ளிவாசலில், திங்கள், செவ்வாய் மற்றும் புதன்கிழமைகளில் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். புதன்கிழமை (லுஹர் மற்றும் அஸ்ர்) இரண்டு தொழுகைகளுக்கு இடையில் அவர்களின் பிரார்த்தனைக்கு பதிலளிக்கப்பட்டது." ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: "எனக்கு ஏதேனும் ஒரு முக்கியமான மற்றும் கவலை தரும் காரியம் ஏற்படும் போதெல்லாம், நான் அந்த நேரத்தை (புதன்கிழமை லுஹர் மற்றும் அஸ்ர் தொழுகைகளுக்கு இடைப்பட்ட நேரத்தை) குறிப்பாகத் தேர்ந்தெடுத்து, அதில் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்யும் போது, அதற்கு பதில் கிடைப்பதை நான் கண்டுகொண்டேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

705

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ خَلَفِ بْنِ خَلِيفَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي حَفْصُ ابْنُ أَخِي أَنَسٍ، عَنْ أَنَسٍ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَدَعَا رَجُلٌ فَقَالَ: يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ. فَقَالَ: أَتَدْرُونَ بِمَا دَعَا؟ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، دَعَا اللَّهَ بِاسْمِهِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தேன். அப்போது ஒரு மனிதர், **'யா பதீஅஸ் ஸமாவாத்! யா ஹய்யு! யா கய்யூம்! இன்னீ அஸ்அலுக்க' (வானங்களை (முன்மாதிரியின்றிப்) படைத்தவனே! என்றும் வாழ்பவனே! சுயமாய் நிலைத்திருப்பவனே! உன்னிடம் நான் கேட்கிறேன்)** என்று பிரார்த்தனை செய்தார். அவர்கள் (நபி (ஸல்)) கூறினார்கள்: 'அவர் எதைக் கொண்டு பிரார்த்தனை செய்தார் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! அல்லாஹ்விடம் எந்தப் பெயரைக் கொண்டு கேட்கப்பட்டால் அவன் பதிலளிப்பானோ, அந்தப் பெயரைக் கொண்டு அவர் பிரார்த்தித்துள்ளார்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح(الألباني)

706

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي عَمْرٌو، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ أَبِي الْخَيْرِ، أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ اللهِ بْنَ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: عَلِّمْنِي دُعَاءً أَدْعُو بِهِ فِي صَلاَتِي، قَالَ: قُلِ: اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَغْفِرَةً، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு 'அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், 'எனது தொழுகையில் நான் ஓதுவதற்காக ஒரு பிரார்த்தனையை எனக்குக் கற்றுத் தாருங்கள்' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீர் கூறுவீராக: (அதாவது, பின்வரும் பிரார்த்தனையை ஓதுவீராக):

அல்லாஹும்ம இன்னீ ளலம்ந்து நஃப்ஸீ ளுல்மன் கதீரன், வலா யஃபிருத் துனூப இல்லா அன்த்த, ஃபஃபிர் லீ மின் இந்திக்க மஃபிரதன், இன்னக்க அன்த்தல் கஃபூருர் ரஹீம்.

(பொருள்: யா அல்லாஹ்! நிச்சயமாக நான் எனக்கு நானே பெருமளவில் அநீதி இழைத்துவிட்டேன். உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் பாவங்களை மன்னிப்பதில்லை. எனவே, உன்னிடமிருந்துள்ள ஒரு தனிப்பட்ட மன்னிப்பைக் கொண்டு என்னை மன்னிப்பாயாக. நிச்சயமாக நீயே மிக்க மன்னிப்பவனாகவும், பெரும் கருணையாளனாகவும் இருக்கிறாய்.)'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا خَافَ السُّلْطَانَ

ஆட்சியாளரைக் குறித்துப் பயப்படும்போது.

707

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنِ الأَعْمَشِ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثُمَامَةُ بْنُ عُقْبَةَ قَالَ: سَمِعْتُ الْحَارِثَ بْنَ سُوَيْدٍ يَقُولُ: قَالَ عَبْدُ اللهِ بْنُ مَسْعُودٍ: إِذَا كَانَ عَلَى أَحَدِكُمْ إِمَامٌ يَخَافُ تَغَطْرُسَهُ أَوْ ظُلْمَهُ، فَلْيَقُلِ: اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ فُلاَنِ بْنِ فُلاَنٍ وَأَحْزَابِهِ مِنْ خَلاَئِقِكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ يَطْغَى، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) கூறினார்கள்: "உங்களில் எவரேனும் ஒருவர், தனது ஆணவத்திற்கோ அல்லது அநியாயத்திற்கோ அஞ்சப்படும் ஒரு தலைவரின் (ஆட்சியாளரின்) கீழ் இருக்கும்போது, அவர் (பின்வருமாறு) கூற வேண்டும்:

'அல்லாஹும்ம ரப்பஸ் ஸமாவாதிஸ் ஸப்இ, வ ரப்பல் அர்ஷில் அளீம், குன் லீ ஜாரன் மின் ஃபுலானிப்னி ஃபுலான், வ அஹ்ஸாபிஹி மின் கலாயிக்க, அன் யஃப்ருத அலய்ய அஹதுன் மின்ஹும் அவ் யத்கா, அஸ்ஸ ஜாருக, வ ஜல்ல ஸனாஉக, வ லா இலாஹ இல்லா அன்த்த.'

(பொருள்: யா அல்லாஹ்! ஏழு வானங்களின் இறைவனே! மகத்தான அர்ஷின் இறைவனே! இன்னாரின் மகன் இன்னாரிடமிருந்தும் (அதாவது, குறிப்பிட்ட அந்த நபரின் பெயரைச் சொல்லி), உன்னுடைய படைப்புகளில் உள்ள அவனது ஆதரவாளர்களிடமிருந்தும் எனக்குப் பாதுகாவலனாக இரு. அவர்களில் எவரும் எனக்கு எதிராக வரம்பு மீறாமலும், என்னை ஒடுக்காமலும் இருப்பதற்காக (இந்த பாதுகாப்பை நான் வேண்டுகிறேன்). உன்னுடைய பாதுகாப்பு வலிமையானது, உன்னுடைய புகழ் மகத்தானது. உன்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை.)"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

708

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ، عَنِ الْمِنْهَالِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: إِذَا أَتَيْتَ سُلْطَانًا مَهِيبًا، تَخَافُ أَنْ يَسْطُوَ بِكَ، فَقُلِ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعًا، اللَّهُ أَعَزُّ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْمُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ السَّبْعَ أَنْ يَقَعْنَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، مِنْ شَرِّ عَبْدِكَ فُلَانٍ، وَجُنُودِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ، اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّهِمْ، جَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَعَزَّ جَارُكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நீங்கள் ஓர் அதிகாரமிக்க (அச்சம் தரும்) ஆட்சியாளரிடம் சென்று, அவர் உங்கள் மீது அத்துமீறுவார் (அல்லது அநீதி இழைப்பார்) என்று நீங்கள் அஞ்சினால், (பின்வருமாறு) கூறுங்கள்:

'அல்லாஹு அக்பர், அல்லாஹு அஅஸ்ஸு மின் கல்கிஹி ஜமீஆ, அல்லாஹு அஅஸ்ஸு மிம்மா அகாஃபு வஅஹ்தரு, வஅவூது பில்லாஹில்லதீ லா இலாஹ இல்லா ஹுவ, அல்-மும்ஸிகுஸ் ஸமாவாதிஸ் ஸப்அ அன் யகஅன அலல் அர்ளி இல்லா பிஇத்னிஹி, மின் ஷர்ரி அப்திக ஃபுலானின், வஜுனூதிஹி வஅத் பாஇஹி வஅஷ்யாஇஹி மினல் ஜின்னி வல்இன்ஸ்; அல்லாஹும்ம குன் லீ ஜாரன் மின் ஷர்ரிஹிம், ஜல்ல தனாவுக, வஅஸ்ஸ ஜாருக, வதபாரகஸ்முக, வலா இலாஹ கைருக.'

(பொருள்: அல்லாஹ் மிகப்பெரியவன்; அல்லாஹ் தன் படைப்புகள் அனைத்தையும் விட மிக வலிமையானவன்; நான் அஞ்சுகின்ற மற்றும் எச்சரிக்கையாக இருக்கின்றவற்றை விட அல்லாஹ் மிக வலிமையானவன். வணக்கத்திற்குரியவன் அவனைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்று இருக்கின்றானே அந்த அல்லாஹ்விடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்; அவன் (எத்தகையவன் என்றால்) ஏழு வானங்களும் அவனது அனுமதியின்றி பூமி மீது விழுந்து விடாதவாறு தடுத்து நிறுத்தி வைத்துள்ளான். (யா அல்லாஹ்!) உனது அடியான் 'இன்னார்' (என்பவர்), மற்றும் அவனது படைகள், அவனைப் பின்பற்றுபவர்கள், அவனது ஆதரவாளர்கள் ஆகிய ஜின்கள் மற்றும் மனிதர்களின் தீங்கிலிருந்து (உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்). யா அல்லாஹ்! அவர்களின் தீங்கிலிருந்து எனக்குப் பாதுகாவலனாக இருப்பாயாக! உனது புகழ் மகத்தானது; உனது பாதுகாப்பு வலிமை மிக்கது (அல்லது நீ பாதுகாப்பவன் வலிமை மிக்கவன்); உனது பெயர் பாக்கியம் மிக்கது; உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை.)

(இதை) மூன்று முறை (கூறுங்கள்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح(الألباني)

709

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سُكَيْنُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ قَيْسٍ، أَخْبَرَنِي أَبِي، أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ حَدَّثَهُ قَالَ: مَنْ نَزَلَ بِهِ هَمٌّ أَوْ غَمٌّ أَوْ كَرْبٌ أَوْ خَافَ مِنْ سُلْطَانٍ، فَدَعَا بِهَؤُلاَءِ اسْتُجِيبَ لَهُ: أَسْأَلُكَ بِلاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، وَأَسْأَلُكَ بِلاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ، وَأَسْأَلُكَ بِلاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَالأَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، ثُمَّ سَلِ اللَّهَ حَاجَتَكَ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: யாருக்கு கவலை, துக்கம் அல்லது துன்பம் ஏற்படுகிறதோ, அல்லது ஓர் ஆட்சியாளருக்கு அஞ்சுகிறாரோ, அவர் இந்த (வார்த்தைகளைக் கொண்ட) பிரார்த்தனையைச் செய்ய வேண்டும்; அவருக்கு (அதற்கு) பதிலளிக்கப்படும்:

'அஸ்அலுக்க பிலா இலாஹ இல்லா அன்த்த, ரப்புஸ் ஸமாவாத்திஸ் ஸப்இ, வ ரப்புல் அர்ஷில் அளீம். வ அஸ்அலுக்க பிலா இலாஹ இல்லா அன்த்த, ரப்புஸ் ஸமாவாத்திஸ் ஸப்இ, வ ரப்புல் அர்ஷில் கரீம். வ அஸ்அலுக்க பிலா இலாஹ இல்லா அன்த்த ரப்புஸ் ஸமாவாத்திஸ் ஸப்இ வல் அரளீனஸ் ஸப்இ வமா ஃபீஹின்ன, இன்னக்க அலா குல்லி ஷையின் கதீர்.'

(பொருள்: 'உன்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை; ஏழு வானங்களின் அதிபதியே! மகத்தான அர்ஷின் அதிபதியே! என்பதைக் கொண்டு நான் உன்னிடம் கேட்கிறேன். உன்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை; ஏழு வானங்களின் அதிபதியே! கண்ணியமிக்க அர்ஷின் அதிபதியே! என்பதைக் கொண்டு நான் உன்னிடம் கேட்கிறேன். உன்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை; ஏழு வானங்களின் மற்றும் ஏழு பூமிகளின் அதிபதியே! அவற்றுள் உள்ளவற்றின் அதிபதியே! என்பதைக் கொண்டு நான் உன்னிடம் கேட்கிறேன். நிச்சயமாக நீ அனைத்துப் பொருட்கள் மீதும் பேராற்றல் உடையவன்.')

பின்னர், அவர் அல்லாஹ்விடம் தனக்குத் தேவையானதைக் கேட்க வேண்டும்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف(الألباني)

بَابُ مَا يُدَّخَرُ لِلدَّاعِي مِنَ الأَجْرِ وَالثَّوَابِ

தொழுகையாளருக்காக சேமித்து வைக்கப்பட்டுள்ள நற்கூலியும், பிரதிபலனும்.

710

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ أُسَامَةَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ عَلِيٍّ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا الْمُتَوَكِّلِ النَّاجِيَّ قَالَ: قَالَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَدْعُو، لَيْسَ بِإِثْمٍ وَلَا بِقَطِيعَةِ رَحِمٍ، إِلَّا أَعْطَاهُ إِحْدَى ثَلَاثٍ: إِمَّا أَنْ يُعَجِّلَ لَهُ دَعْوَتَهُ، وَإِمَّا أَنْ يَدَّخِرَهَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ، وَإِمَّا أَنْ يَدْفَعَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهَا. قَالَ: إِذًا نُكْثِرُ، قَالَ: اللَّهُ أَكْثَرُ.

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்தவொரு முஸ்லிமும், பாவமான அல்லது உறவுகளைத் துண்டிக்கும் (நோக்கமில்லாத) ஒரு பிரார்த்தனையைச் செய்தால், அவருக்கு மூன்று விஷயங்களில் ஒன்று (அல்லாஹ்வால்) வழங்கப்படுகிறது: ஒன்று, அவருடைய பிரார்த்தனை (இவ்வுலகிலேயே) விரைவாகப் பதிலளிக்கப்படுகிறது; அல்லது அது அவருக்காக மறுமையில் (நற்கூலியாக) சேமித்து வைக்கப்படுகிறது; அல்லது அதற்கு சமமான ஒரு தீமை அவரை விட்டும் தடுக்கப்படுகிறது."

அப்போது (ஸஹாபாக்களில் ஒருவர்), "அப்படியானால், நாங்கள் அதிகமாகப் பிரார்த்தனை செய்வோம்" என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ் (வழங்குவதில்) இன்னும் அதிகம் உள்ளவன் (அவனுடைய அருட்கொடைகள் அளப்பரியவை)" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

711

حَدَّثَنَا ابْنُ شَيْبَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ أَبِي الْفُدَيْكِ قَالَ: حَدَّثَنِي عُبَيْدُ اللهِ بْنُ مَوْهَبٍ، عَنْ عَمِّهِ عُبَيْدِ اللهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَا مِنْ مُؤْمِنٍ يَنْصِبُ وَجْهَهُ إِلَى اللهِ يَسْأَلُهُ مَسْأَلَةً، إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهَا، إِمَّا عَجَّلَهَا لَهُ فِي الدُّنْيَا، وَإِمَّا ذَخَرَهَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مَا لَمْ يَعْجَلْ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، وَمَا عَجَلَتُهُ؟ قَالَ: يَقُولُ: دَعَوْتُ وَدَعَوْتُ، وَلَا أُرَاهُ يُسْتَجَابُ لِي.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்தவொரு நம்பிக்கையாளரும் தன் முகத்தை அல்லாஹ்வின்

பால் திருப்பி, அவனிடம் ஒரு கோரிக்கையை முன்வைத்தால், அவன் அதை அவனுக்கு வழங்காமல் இருப்பதில்லை. (அவன்) அவசரப்படாத வரை, ஒன்று இவ்வுலகில் அதை அவனுக்கு விரைவாகக் கொடுத்துவிடுகிறான், அல்லது மறுவுலகில் அவனுக்காக அதைச் சேமித்து வைக்கிறான்." (ஒரு நபித்தோழர்) கேட்டார்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே, 'அவசரப்படுதல்' என்பதன் பொருள் என்ன?" அதற்கு (நபி ஸல் அவர்கள்) கூறினார்கள்: "(அவன்) 'நான் கேட்டேன், கேட்டேன், ஆனால் எனக்கு பதிலளிக்கப்படும் என்று நான் நினைக்கவில்லை' என்று கூறுவதாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

712

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَرْزُوقٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِمْرَانُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي الْحَسَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللهِ مِنَ الدُّعَاءِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ‘‘அல்லாஹ்விடத்தில் துஆவை (பிரார்த்தனையை) விடக் கண்ணியமானது (மரியாதைக்குரியது) எதுவும் இல்லை’’ என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن(الألباني)

713

حَدَّثَنَا خَلِيفَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِمْرَانُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي الْحَسَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: أَشْرَفُ الْعِبَادَةِ الدُّعَاءُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது, நபி (ஸல்) அவர்கள், "வணக்கங்களில் மிகவும் உன்னதமான செயல் பிரார்த்தனையாகும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

714

حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ ذَرٍّ، عَنْ يُسَيْعٍ، عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ الدُّعَاءَ هُوَ الْعِبَادَةُ، ثُمَّ قَرَأَ: { ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ } .

அன்-நுஃமான் இப்னு பஷீர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக பிரார்த்தனையே வணக்கம்" என்று கூறினார்கள். பின்னர், "{உத்ஊனீ அஸ்தஜிப் லக்கும்} - என்னை அழையுங்கள்; நான் உங்களுக்குப் பதிலளிப்பேன்" (என்ற வசனத்தை) ஓதினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

715

حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ، عَنِ مُبَارَكِ بْنِ حَسَّانَ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سُئِلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: أَيُّ الْعِبَادَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: دُعَاءُ الْمَرْءِ لِنَفْسِهِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், 'நபி (ஸல்) அவர்களிடம், 'எந்த வகையான வணக்கம் சிறந்தது?' என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'ஒரு மனிதன் தனக்காகச் செய்யும் பிரார்த்தனை' என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

716

حَدَّثَنَا عَبَّاسٌ النَّرْسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا لَيْثٌ قَالَ: أَخْبَرَنِي رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْبَصْرَةِ قَالَ: سَمِعْتُ مَعْقِلَ بْنَ يَسَارٍ يَقُولُ: انْطَلَقْتُ مَعَ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ: يَا أَبَا بَكْرٍ، لَلشِّرْكُ فِيكُمْ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ النَّمْلِ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَهَلِ الشِّرْكُ إِلَّا مَنْ جَعَلَ مَعَ اللهِ إِلَهًا آخَرَ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَلشِّرْكُ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ النَّمْلِ، أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى شَيْءٍ إِذَا قُلْتَهُ ذَهَبَ عَنْكَ قَلِيلُهُ وَكَثِيرُهُ؟ قَالَ: قُلِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ.

மஃகில் பின் யசார் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அபூபக்ர் அஸ்-சித்தீக் (ரழி) அவர்களுடன் நபி (ஸல்) அவர்களிடம்

சென்றேன். அப்போது அவர்கள், "அபூபக்ரே! நிச்சயமாக உங்களில் இணைவைப்பு (ஷிர்க்) என்பது, எறும்பின் ஊர்வதை விடவும் மிகவும் மறைவானதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அபூபக்ர் (ரழி), "அல்லாஹ்வுடன் வேறு கடவுளை ஆக்குவதைத் தவிர வேறு இணைவைப்பும் உள்ளதா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! நிச்சயமாக இணைவைப்பு என்பது எறும்பின் ஊர்வதை விடவும் மிகவும் மறைவானதாகும். ஒன்றை நீர் சொன்னால், அதன் சிறியதும் பெரியதும் (அதாவது, சிறிய மற்றும் பெரிய இணைவைப்பு) உன்னை விட்டும் நீங்கிவிடுமே, அத்தகைய ஒன்றை உமக்கு நான் அறிவிக்கட்டுமா? நீர் கூறுவீராக:

'அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக அன் உஷ்ரிக பிக வஅன அஃலம், வஅஸ்தக்ஃபிருக லிமா லா அஃலம்'

(பொருள்: யா அல்லாஹ்! நான் அறிந்த நிலையில் உனக்கு எதையும் இணை வைப்பதை விட்டும் உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்; மேலும் நான் அறியாமல் செய்தவற்றுக்காக உன்னிடம் மன்னிப்புக் கோருகிறேன்.)"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ الدُّعَاءِ عِنْدَ الرِّيحِ

காற்று வீசும்போது ஓதும் துஆ

717

حَدَّثَنَا خَلِيفَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُثَنَّى هُوَ ابْنُ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا هَاجَتْ رِيحٌ شَدِيدَةٌ قَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
பலமான காற்று வீசும்போது, நபி (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு பிரார்த்திப்பார்கள்:
"அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுக்க மின் கைரி மா உர்ஸிலத் பிஹி, வ அவூது பிக்க மின் ஷர்ரி மா உர்ஸிலத் பிஹி"
பொருள்: "அல்லாஹ்வே! நிச்சயமாக நான் உன்னிடம், (இந்தக் காற்று) எதைக் கொண்டு அனுப்பப்பட்டுள்ளதோ அதன் நன்மையைக் கேட்கிறேன். மேலும்,

(இந்தக் காற்று) எதைக் கொண்டு அனுப்பப்பட்டுள்ளதோ அதன் தீமையிலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

718

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُغِيرَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ يَزِيدَ، عَنْ سَلَمَةَ قَالَ: كَانَ إِذَا اشْتَدَّتِ الرِّيحُ يَقُولُ: اللَّهُمَّ لَاقِحًا، لَا عَقِيمًا.

ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: காற்று மிகவும் பலமாக வீசும்போது அவர் (நபி (ஸல்)) இவ்வாறு கூறுவார்கள்:

"அல்லாஹும்ம லாகிஹன், லா அகீமன்"

(பொருள்: அல்லாஹ்வே! (இந்தக் காற்றை) மழை மேகங்களைச் சுமந்து வரும் வளமான காற்றாக ஆக்குவாயாக; (மழை பொழியாத அல்லது அழிவை ஏற்படுத்தும்) மலட்டுக்காற்றாக ஆக்கிவிடாதே).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ لَا تَسُبُّوا الرِّيحَ

காற்றை நீங்கள் திட்டாதீர்கள்.

719

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَسْبَاطٌ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبْزَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أُبَيٍّ قَالَ: لَا تَسُبُّوا الرِّيحَ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ مِنْهَا مَا تَكْرَهُونَ فَقُولُوا: اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الرِّيحِ، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ الرِّيحِ، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ.

உபை இப்னு கஅப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'காற்றைத் திட்டாதீர்கள். அதில் நீங்கள் விரும்பாத ஒன்றைக் காணும்போது (பின்வருமாறு) கூறுங்கள்:

'அல்லாஹும்ம இன்னா நஸ்அலுக கைர ஹாதிஹிர் ரீஹி, வ கைர மா

ஃபீஹா, வ கைர மா உர்ஸிலத் பிஹி; வ நஊது பிக மின் ஷர்ரி ஹாதிஹிர் ரீஹி, வ ஷர்ரி மா ஃபீஹா, வ ஷர்ரி மா உர்ஸிலத் பிஹி.'

(பொருள்: யா அல்லாஹ்! நாங்கள் உன்னிடம் இந்தக் காற்றின் நன்மையையும், இதில் உள்ளதின் நன்மையையும், இது எதனுடன் அனுப்பப்பட்டதோ அதன் நன்மையையும் கேட்கிறோம். மேலும், இந்தக் காற்றின் தீமையிலிருந்தும், இதில் உள்ளதின் தீமையிலிருந்தும், இது எதனுடன் அனுப்பப்பட்டதோ அதன் தீமையிலிருந்தும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறோம்.)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

720

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، عَنْ يَحْيَى، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي الزُّهْرِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي ثَابِتٌ الزُّرَقِيُّ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: الرِّيحُ مِنْ رَوْحِ اللهِ، تَأْتِي بِالرَّحْمَةِ وَالْعَذَابِ، فَلَا تَسُبُّوهَا، وَلَكِنْ سَلُوا اللَّهَ مِنْ خَيْرِهَا، وَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “காற்று அல்லாஹ்வின் அருளிலிருந்து உள்ளதாகும். அது அருளையும் கொண்டு வருகிறது, தண்டனையையும் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே அதை நிந்திக்காதீர்கள். மாறாக, அல்லாஹ்விடம் அதன் நன்மையைக் கேளுங்கள்; இன்னும் அதன் தீங்கிலிருந்து அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுங்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ الدُّعَاءِ عِنْدَ الصَّوَاعِقِ

மின்னல் ஏற்படும்போது ஓதும் துஆ

721

حَدَّثَنَا مُعَلَّى بْنُ أَسَدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ زِيَادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَجَّاجُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو مَطَرٍ، أَنَّهُ سَمِعَ سَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللهِ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا سَمِعَ الرَّعْدَ وَالصَّوَاعِقَ قَالَ: اللَّهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِصَعْقِكَ، وَلَا تُهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ، وَعَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ.

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நபி (ஸல்) அவர்கள் இடியோசையையோ அல்லது இடி மின்னல் தாக்குதல்களையோ கேட்டால் பின்வருமாறு கூறுவார்கள்:

"அல்லாஹும்ம லா தக்துல்னா பிஸஃகிக்க, வலா துஹ்லிக்னா பிஅதாபிக்க, வஆஃபினா கப்ல தாலிக"

பொருள்: "இறைவா! உனது இடி மின்னல் தாக்குதலால் எங்களைக் கொன்று விடாதே! உனது தண்டனையைக் கொண்டு எங்களை அழித்து விடாதே! அதற்கு முன்பாகவே எங்களைக் காத்தருள்வாயாக!"

ஹதீஸ் தரம் : ளஈஃப் (அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ إِذَا سَمِعَ الرَّعْدَ

இடியோசை கேட்கும்போது

722

حَدَّثَنَا بِشْرٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ قَالَ: حَدَّثَنِي الْحَكَمُ قَالَ: حَدَّثَنِي عِكْرِمَةُ، أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ كَانَ إِذَا سَمِعَ صَوْتَ الرَّعْدِ قَالَ: سُبْحَانَ الَّذِي سَبَّحْتَ لَهُ، قَالَ: إِنَّ الرَّعْدَ مَلَكٌ يَنْعِقُ بِالْغَيْثِ، كَمَا يَنْعِقُ الرَّاعِي بِغَنَمِهِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் இடி முழக்கத்தைக் கேட்டபோது:
"சுப்ஹானல்லதீ ஸப்பஹ்த லஹு" (நீ யாரைத் துதித்தாயோ, அவன் தூயவன்) என்று கூறினார்கள்.

மேலும், "நிச்சயமாக இடி என்பது, ஒரு மேய்ப்பன் தனது ஆடுகளை (ஒன்றாகச் சேர) அழைப்பதைப் போல மழையை (வரச் சொல்லி) அழைக்கும் ஒரு வானவர்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்பானீ)

حسن (الألباني)

723

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ عَامِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَنَّهُ كَانَ إِذَا سَمِعَ الرَّعْدَ تَرَكَ الْحَدِيثَ وَقَالَ: سُبْحَانَ الَّذِي { يُسَبِّحُ الرَّعْدُ

بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ} ، ثُمَّ يَقُولُ : إِنَّ هَذَا الْوَعِيدٌ شَدِيدٌ لأَهْلِ الأَرْضِ.

அப்துல்லாஹ் பின் அஸ்-ஸுபைர் (ரலி) அவர்கள் இடியோசையைக் கேட்டபோது, (அவர் பேசிக்கொண்டிருந்த) உரையாடலை நிறுத்திவிட்டு,

“சுப்ஹானல்லதீ யுஸப்பிஹுர் ரஅது பிஹம்திஹி வல்மலாயிகத்து மின் கீஃபதிஹி”

(இடியானது எவனுடைய புகழைக்கொண்டு அவனைத் துதிக்கிறதோ, மேலும் வானவர்கள் அவன்பால் உள்ள அச்சத்தால் அவனைத் துதிக்கிறார்களோ, அவன் தூய்மையானவன்)

என்று கூறுவார்கள். பிறகு, “நிச்சயமாக இது பூமியில் வசிப்பவர்களுக்கு ஒரு கடுமையான எச்சரிக்கையாகும்” என்று கூறுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الْعَافِيَةَ

அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்பைக் கேட்பது தொடர்பான பாடம்.

724

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ خُمَيْرٍ قَالَ: سَمِعْتُ سُلَيْمَ بْنَ عَامِرٍ، عَنْ أَوْسَطَ بْنِ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بَعْدَ وَفَاةِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: قَامَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم عَامَ أَوَّلَ مَقَامِي هَذَا، ثُمَّ بَكَى أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ قَالَ: عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ، فَإِنَّهُ مَعَ الْبِرِّ، وَهُمَا فِي الْجَنَّةِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّهُ مَعَ الْفُجُورِ، وَهُمَا فِي النَّارِ، وَسَلُوا اللَّهَ الْمُعَافَاةَ، فَإِنَّهُ لَمْ يُؤْتَ بَعْدَ الْيَقِينِ خَيْرٌ مِنَ الْمُعَافَاةِ، وَلَا تَقَاطَعُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللهِ إِخْوَانًا.

நபி (ஸல்) அவர்களின் மரணத்திற்குப் பிறகு அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நபி (ஸல்) அவர்கள் கடந்த ஆண்டு (நான் இப்போது நிற்கும்) இந்த இடத்தில்தான் நின்றார்கள்.” (இதைக் கூறியதும்) பிறகு அபூபக்கர் (ரலி) அழுதார்கள். பிறகு கூறினார்கள்:

“நீங்கள் உண்மையைக் கடைப்பிடியுங்கள்; ஏனெனில், நிச்சயமாக அது நன்மைத்தனத்துடன் இணைந்துள்ளது; இவை இரண்டும் சொர்க்கத்தில் உள்ளன. பொய்யிலிருந்து விலகி இருங்கள்; ஏனெனில், நிச்சயமாக அது தீமையுடன் இணைந்துள்ளது; இவை இரண்டும் நரகத்தில் உள்ளன. மேலும் அல்லாஹ்விடம் நல்வாழ்வைக் கேளுங்கள்; ஏனெனில், (ஈமான் எனும்) உறுதிப்பாட்டிற்குப் பிறகு நல்வாழ்வை விடச் சிறந்த ஒன்று எவருக்கும் வழங்கப்படவில்லை. மேலும், உறவுகளைத் துண்டிக்காதீர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் புறமுதுகு காட்டாதீர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் பொறாமை கொள்ளாதீர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் வெறுப்பு கொள்ளாதீர்கள். அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! சகோதரர்களாக இருங்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح(الألباني)

725

حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي الْوَرْدِ، عَنِ اللَّجْلاَجِ، عَنْ مُعَاذٍ قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم عَلَى رَجُلٍ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَمَامَ النِّعْمَةِ، قَالَ: هَلْ تَدْرِي مَا تَمَامُ النِّعْمَةِ؟ قَالَ: تَمَامُ النِّعْمَةِ دُخُولُ الْجَنَّةِ، وَالْفَوْزُ مِنَ النَّارِ. ثُمَّ مَرَّ عَلَى رَجُلٍ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الصَّبْرَ، قَالَ: قَدْ سَأَلْتَ رَبَّكَ الْبَلاَءَ، فَسَلْهُ الْعَافِيَةَ. وَمَرَّ عَلَى رَجُلٍ يَقُولُ: يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالإِكْرَامِ، قَالَ: سَلْ.

முஆத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மனிதரைக் கடந்து சென்றார்கள். அவர், **“அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுக்க தமாமன் நிஃமா”** (யா அல்லாஹ்! நான் உன்னிடம் முழுமையான அருட்கொடையைக் கேட்கிறேன்) என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார்.

நabi (ஸல்) அவர்கள், “முழுமையான அருட்கொடை என்றால் என்னவென்று உமக்குத் தெரியுமா?” என்று கேட்டார்கள். (பிறகு அவர்களே,) “முழுமையான அருட்கொடை என்பது, சொர்க்கத்தில் நுழைவதும் நரகத்திலிருந்து ஈடேற்றம் பெறுவதும் ஆகும்” என்று கூறினார்கள்.

பின்னர் நபி (ஸல்) அவர்கள் மற்றொரு மனிதரைக் கடந்து சென்றார்கள். அவர், **“அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுக்கஸ் ஸப்ர்”** (யா அல்லாஹ்! நான் உன்னிடம் பொறுமையைக் கேட்கிறேன்) என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், “நிச்சயமாக நீர் உமது இறைவனிடம் சோதனையைக் கேட்டுவிட்டீர்; ஆகவே அவனிடம் **‘அல்-ஆஃபியா’**வை (நல்வாழ்வு, சுகாதாரம், பாதுகாப்பு மற்றும் சோதனைகளிலிருந்து விடுதலை)

கேள்'' என்று கூறினார்கள்.

மேலும் அவர்கள் மற்றொரு மனிதரைக் கடந்து சென்றார்கள். அவர், **''யா தல்-ஜலாலி வல்-இக்ராம்''** (மகத்துவமும் கண்ணியமும் உடையவனே!) என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், ''(உனது பிரார்த்தனை ஏற்கப்படும் நிலையில் உள்ளது), உனது தேவையைக் கேள்!'' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளஈஃப் (அல்பானீ)

ضعيف(الألباني)

بَابُ مَنْ كَرِهَ الدُّعَاءَ بِالْبَلَاءِ

சோதனையைக் கேட்டுப் பிரார்த்திப்பதை வெறுத்தல்.

726

حَدَّثَنَا فَرْوَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبِيدَةُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زِيَادٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، عَلِّمْنِي شَيْئًا أَسْأَلُ اللَّهَ بِهِ، فَقَالَ: يَا عَبَّاسُ، سَلِ اللَّهَ الْعَافِيَةَ، ثُمَّ مَكَثْتُ ثَلَاثًا، ثُمَّ جِئْتُ فَقُلْتُ: عَلِّمْنِي شَيْئًا أَسْأَلُ اللَّهَ بِهِ يَا رَسُولَ اللهِ، فَقَالَ: يَا عَبَّاسُ، يَا عَمَّ رَسُولِ اللهِ، سَلِ اللَّهَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

அப்பாஸ் இப்னு அப்துல் முத்தலிப் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நான் (நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களிடம்), 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்விடம் நான் கேட்பதற்குரிய ஒரு விஷயத்தை எனக்குக் கற்றுத் தாருங்கள்' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'அப்பாஸ்! அல்லாஹ்விடம் ஆஃபியஹ் (நலத்தையும் பாதுகாப்பையும்) கேளுங்கள்' என்று கூறினார்கள்.

பிறகு நான் மூன்று நாட்கள் கழித்து (மீண்டும்) வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்விடம் நான் கேட்பதற்குரிய ஒரு விஷயத்தை எனக்குக் கற்றுத் தாருங்கள்' என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவர்கள், 'அப்பாஸ்! அல்லாஹ்வின் தூதரின் பெரிய தந்தையே! இம்மையிலும் மறுமையிலும் அல்லாஹ்விடம் ஆஃபியஹ் (நலத்தையும் பாதுகாப்பையும்) கேளுங்கள்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح (الألباني)

727

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرٍ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: اللَّهُمَّ لَمْ تُعْطِنِي مَالًا فَأَتَصَدَّقَ بِهِ، فَابْتَلِنِي بِبَلاَءٍ يَكُونُ، أَوْ قَالَ: فِيهِ أَجْرٌ، فَقَالَ: سُبْحَانَ اللهِ، لاَ تُطِيقُهُ، أَلاَ قُلْتَ: اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்கள் முன்னிலையில், "யா அல்லாஹ்! நீ எனக்கு செல்வத்தை வழங்கவில்லை; அதனால் என்னால் ஸதகா கொடுக்க முடியவில்லை. எனவே, எனக்கு ஒரு சோதனையை ஏற்படுத்துவாயாக! அதில் (பொறுமையாக இருப்பதன் மூலம்) நான் நன்மையை அடைந்துகொள்வேன்" என்று பிரார்த்தித்தார்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஸுப்ஹானல்லாஹ்! உன்னால் அதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது. நீ ஏன் (பின்வருமாறு) கூறியிருக்கக் கூடாது?:

'அல்லாஹும்ம ஆத்தினா ஃபித் துன்யா ஹஸனஹ், வஃபில் ஆகிரதி ஹஸனஹ், வக்கினா அதாபந் நார்'

(யா அல்லாஹ்! இவ்வுலகிலும் எங்களுக்கு நன்மையை வழங்குவாயாக! மறுவுலகிலும் நன்மையை வழங்குவாயாக! மேலும் நரக நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக!)".

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி)

حسن صحيح (الألباني)

728

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدٌ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: دَخَلَ، قُلْتُ لِحُمَيْدٍ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم؟ قَالَ: نَعَمْ، دَخَلَ عَلَى رَجُلٍ قَدْ جُهِدَ مِنَ الْمَرَضِ، فَكَأَنَّهُ فَرْخٌ مَنْتُوفٌ، قَالَ: ادْعُ اللَّهَ بِشَيْءٍ أَوْ سَلْهُ، فَجَعَلَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ مَا أَنْتَ مُعَذِّبِي بِهِ فِي الآخِرَةِ،

فَعَجِّلْهُ فِي الدُّنْيَا، قَالَ: سُبْحَانَ اللهِ، لَا تَسْتَطِيعُهُ، أَوْ قَالَ: لَا تَسْتَطِيعُوا، أَلَا قُلْتَ: اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ؟ وَدَعَا لَهُ، فَشَفَاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், நோயினால் மிகவும் நலிவடைந்து, இறக்கைகள் பிடுங்கப்பட்ட ஒரு பறவைக் குஞ்சைப் போலிருந்த ஒரு மனிதரைச் சந்திக்கச் சென்றார்கள்.
நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "நீர் அல்லாஹ்விடம் எதையேனும் வேண்டிப் பிரார்த்தித்தீரா? அல்லது அவனிடம் கேட்டீரா?" என்று வினவினார்கள்.
அதற்கு அவர், "ஆம், 'அல்லாஹும்ம மா அன்த்த முஅத்திபீ பிஹி ஃபில் ஆகிரத்தி, ஃபஅஜ்ஜில்ஹு ஃபித் துன்யா' (யா அல்லாஹ்! மறுமையில் எதைக் கொண்டு என்னை நீ தண்டிப்பாயோ, அதை இப்போதே விரைவாக இவ்வுலகில் எனக்குத் தந்துவிடு)" என்று கூறி வந்ததாகச் சொன்னார்.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சுப்ஹானல்லாஹ்! உம்மால் அதைத் தாங்க முடியாது (அல்லது 'உங்களால் அதைத் தாங்க முடியாது' என்று கூறினார்கள்). நீர் ஏன் (பின்வருமாறு) கூறியிருக்கக் கூடாது?: 'அல்லாஹும்ம ஆதினா ஃபித் துன்யா ஹஸனதன், வஃபில் ஆகிரத்தி ஹஸனதன், வகினா அதாபந் நார்' (யா அல்லாஹ், எங்களுக்கு இவ்வுலகிலும் நன்மையை வழங்குவாயாக, மறுமையிலும் நன்மையை வழங்குவாயாக, மேலும் நரக நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக)".
பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்காக துஆ செய்தார்கள், கண்ணியமும் வல்லமையும் மிக்க அல்லாஹ் அவருக்குக் குணமளித்தான்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ تَعَوَّذَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ

கடுமையான சோதனையிலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடுபவர் பற்றிய பாடம்

729

حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ قَالَ: حَدَّثَنِي مُجَاهِدٌ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: يَقُولُ الرَّجُلُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، ثُمَّ يَسْكُتُ، فَإِذَا قَالَ ذَلِكَ فَلْيَقُلْ: إِلَّا بَلَاءً فِيهِ عَلَاءٌ.

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒரு மனிதர், **"அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக மின் ஜஹ்தில் பலா"** (யா அல்லாஹ்! கடுமையான சோதனையின் சிரமத்திலிருந்து உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்) என்று கூறிவிட்டு நிறுத்திவிடுகிறார். அவர்

அப்படிக் கூறினால், (அவர் அத்துடன் நிறுத்தாமல்) ***“இல்லா பலாஅன் ஃபீஹி அலா”** (எந்தச் சோதனையில் உயர்வு (மற்றும் நற்கூலி) உள்ளதோ அதைத் தவிர) என்றும் கூறட்டும்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح (الألباني)

730

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ سُمَيٍّ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَتَعَوَّذُ مِنْ جَهْدِ الْبَلاَءِ، وَدَرَكِ الشَّقَاءِ، وَشَمَاتَةِ الأعداء، وَسُوءِ الْقَضَاءِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், சோதனையின் துன்பத்திலிருந்தும், துரதிர்ஷ்டம் (ஒருவரை) வந்தடைவதிலிருந்தும், எதிரிகளின் மகிழ்ச்சியிலிருந்தும் (ஒருவரின் துன்பத்தைக் கண்டு மகிழும்), மற்றும் விதியின் தீங்கிலிருந்தும் (அல்லாஹ்விடம்) பாதுகாப்புத் தேடினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ حَكَى كَلاَمَ الرَّجُلِ عِنْدَ الْعِتَابِ

கோபத்தின்போது மற்றவர்களின் வார்த்தைகளைத் திரும்பக் கூறுவது. அபூதர் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் கூறினார்கள்: உங்களில் ஒருவருக்குக் கோபம் வரும்போது அவர் நின்றுகொண்டிருந்தால் உட்காரட்டும். (இருப்பினும்) கோபம் அவரை விட்டு நீங்காவிட்டால் படுத்துக்கொள்ளட்டும்.

731

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ، وَمُسْلِمٌ نَحْوَهُ، قَالاَ: حَدَّثَنَا الأَسْوَدُ بْنُ شَيْبَانَ، عَنْ أَبِي نَوْفَلِ بْنِ أَبِي عَقْرَبٍ، أَنَّ أَبَاهُ سَأَلَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم عَنِ الصَّوْمِ، فَقَالَ: صُمْ يَوْمًا مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، قُلْتُ: بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي، زِدْنِي، قَالَ: زِدْنِي، زِدْنِي، صُمْ يَوْمَيْنِ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، قُلْتُ: بِأَبِي

أَنْتَ وَأُمِّي، زِدْنِي، فَإِنِّي أَجِدُنِي قَوِيًّا، فَقَالَ: إِنِّي أَجِدُنِي قَوِيًّا، إِنِّي أَجِدُنِي قَوِيًّا، فَأَفْحَمَ، حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ لَنْ يَزِيدَنِي، ثُمَّ قَالَ: صُمْ ثَلَاثًا مِنْ كُلِّ شَهْرٍ.

அபூ நவ்ஃபல் பின் அபூ அக்ரப் அவர்கள் தன் தந்தை (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:

என் தந்தை நபி (ஸல்) அவர்களிடம் நோன்பு குறித்துக் கேட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஒவ்வொரு மாதமும் ஒரு நாள் நோன்பு நோற்பீராக" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு நான், "என் தந்தையும் தாயும் தங்களுக்கு அர்ப்பணமாகட்டும், எனக்கு (இன்னும்) அதிகப்படுத்துங்கள்" என்று கூறினேன்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "எனக்கு அதிகப்படுத்துங்கள், எனக்கு அதிகப்படுத்துங்கள்" என்று (நான் கூறியதைத் திரும்பக்) கூறிவிட்டு, "ஒவ்வொரு மாதமும் இரண்டு நாட்கள் நோன்பு நோற்பீராக" என்று கூறினார்கள்.

நான், "என் தந்தையும் தாயும் தங்களுக்கு அர்ப்பணமாகட்டும், எனக்கு (இன்னும்) அதிகப்படுத்துங்கள். ஏனெனில், நான் என்னிடம் (நோன்பு நோற்க) சக்தி இருப்பதாகக் காண்கிறேன்" என்று கூறினேன்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "என்னிடம் சக்தி இருப்பதாகக் காண்கிறேன், என்னிடம் சக்தி இருப்பதாகக் காண்கிறேன்" என்று (நான் கூறியதைத் திரும்பக்) கூறினார்கள். பிறகு (பதிலளிக்காமல்) மௌனமானார்கள்; அவர்கள் எனக்கு இனி அதிகப்படுத்த மாட்டார்கள் என்று நான் எண்ணுமளவிற்கு (மௌனம் சாதித்தார்கள்). பிறகு, "ஒவ்வொரு மாதமும் மூன்று நாட்கள் நோன்பு நோற்பீராக" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح (الألباني)

732

حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، عَنْ وَاصِلٍ مَوْلَى أَبِي عُيَيْنَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي خَالِدُ بْنُ عُرْفُطَةَ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ نَافِعٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَارْتَفَعَتْ رِيحٌ خَبِيثَةٌ مُنْتِنَةٌ، فَقَالَ: أَتَدْرُونَ مَا هَذِهِ؟ هَذِهِ رِيحُ الَّذِينَ يَغْتَابُونَ الْمُؤْمِنِينَ.

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தோம். அப்போது அருவருப்பான துர்நாற்றம் வீசும் காற்று வீசியது. உடனே நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘இது என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? இது நம்பிக்கையாளர்களைப் பற்றிப் புறம் பேசுபவர்களின் காற்றாகும்’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்பானி)

حسن (الألباني)

733

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا فُضَيْلُ بْنُ عِيَاضٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ، عَنْ أَبِي سُفْيَانَ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: هَاجَتْ رِيحٌ مُنْتِنَةٌ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ نَاسًا مِنَ الْمُنَافِقِينَ اغْتَابُوا أُنَاسًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَبُعِثَتْ هَذِهِ الرِّيحُ لِذَلِكَ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஒரு துர்நாற்றமான காற்று கிளம்பியது. அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக நயவஞ்சகர்களில் சிலர், முஸ்லிம்களில் சிலரைப் பற்றிப் புறம் பேசினர். அதனால்தான் இந்தக் காற்று அனுப்பப்பட்டது" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்பானி)

حسن (الألباني)

734

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الشَّامِيِّ، سَمِعْتُ ابْنَ أُمِّ عَبْدٍ يَقُولُ: مَنِ اغْتِيبَ عِنْدَهُ مُؤْمِنٌ فَنَصَرَهُ جَزَاهُ اللَّهُ بِهَا خَيْرًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنِ اغْتِيبَ عِنْدَهُ مُؤْمِنٌ فَلَمْ يَنْصُرْهُ جَزَاهُ اللَّهُ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ شَرًّا، وَمَا الْتَقَمَ أَحَدٌ لُقْمَةً شَرًّا مِنَ اغْتِيَابِ مُؤْمِنٍ، إِنْ قَالَ فِيهِ مَا يَعْلَمُ، فَقَدِ اغْتَابَهُ، وَإِنْ قَالَ فِيهِ بِمَا لَا يَعْلَمُ فَقَدْ بَهَتَهُ.

இப்னு உம் அப்த் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"ஒருவர் முன்னிலையில் ஒரு நம்பிக்கையாளர் புறம்பேசப்பட்டு, அவர் அவருக்கு (அவரது மானத்தைக் காக்க) உதவினால், அல்லாஹ் அவருக்கு

இவ்வுலகிலும் மறுமையிலும் நற்கூலி வழங்குவான். மேலும், ஒருவர் முன்னிலையில் ஒரு நம்பிக்கையாளர் புறம்பேசப்பட்டு, அவர் அவருக்கு உதவாமல் இருந்தால், அல்லாஹ் அதற்காக இவ்வுலகிலும் மறுமையிலும் அவருக்கு ஒரு தீய பிரதிபலனைக் கொடுப்பான். ஒரு நம்பிக்கையாளரைப் பற்றிப் புறம்பேசுவதை விட மோசமான ஒரு கவளத்தை எவரும் விழுங்கியதில்லை. அவரைப் பற்றித் தனக்குத் தெரிந்ததைக் கூறினால், அவர் அவரைப் புறம் பேசிவிட்டார்; ஆனால், அவரைப் பற்றித் தனக்குத் தெரியாததைக் கூறினால், அவர் அவர் மீது அவதூறு கூறிவிட்டார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ الْغِيبَةِ، وَقَوْلُ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ: { وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا }

"ஒருவரையொருவர் புறம் பேசாதீர்கள்" என்று அல்லாஹ் கூறியுள்ளான்.

735

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْعَوَّامِ عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ رَبِيعٍ الْبَاهِلِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الزُّبَيْرِ مُحَمَّدٌ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَأَتَى عَلَى قَبْرَيْنِ يُعَذَّبُ صَاحِبَاهُمَا، فَقَالَ: إِنَّهُمَا لَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، وَبَلَى، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ يَغْتَابُ النَّاسَ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ لَا يَتَأَذَّى مِنَ الْبَوْلِ، فَدَعَا بِجَرِيدَةٍ رَطْبَةٍ، أَوْ بِجَرِيدَتَيْنِ، فَكَسَرَهُمَا، ثُمَّ أَمَرَ بِكُلِّ كِسْرَةٍ فَغُرِسَتْ عَلَى قَبْرٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: أَمَا إِنَّهُ سَيُهَوَّنُ مِنْ عَذَابِهِمَا مَا كَانَتَا رَطْبَتَيْنِ، أَوْ لَمْ تَيْبَسَا.

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தோம். அப்போது அவர்கள் இரண்டு கப்ருகளைக் கடந்து வந்தார்கள். அவ்விருவரும் (தங்கள் கப்ருகளில்) வேதனை செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக இவர்கள் இருவரும் (தங்கள் பார்வையில்) பெரியதொரு விஷயத்திற்காக வேதனை செய்யப்படவில்லை; ஆனால், ஆம் (அது அல்லாஹ்வின் பார்வையில் பெரிய பாவம்தான்)! அவர்களில் ஒருவர் மக்களைப் பற்றிப் புறம் பேசுபவராக இருந்தார். மற்றவர் சிறுநீரிலிருந்து (தம்மை) காத்துக்கொள்ளாதவராக இருந்தார்."
பிறகு, ஈரமான ஒரு பேரீச்சை மட்டையை அல்லது இரண்டு மட்டைகளைக் கொண்டு வரச் சொன்னார்கள். அவற்றை முறித்தார்கள். பிறகு ஒவ்வொரு துண்டையும் ஒவ்வொரு கப்ரின் மீதும் நடும்படி கட்டளையிட்டார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அவ்விரண்டும் ஈரமாக இருக்கும் வரை, அல்லது அவை காய்ந்து போகாத வரை, அவ்விருவரின் வேதனை குறைக்கப்படக்கூடும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

736

حَدَّثَنَا ابْنُ نُمَيْرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ، عَنْ قَيْسٍ قَالَ: كَانَ عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ يَسِيرُ مَعَ نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَمَرَّ عَلَى بَغْلٍ مَيِّتٍ قَدِ انْتَفَخَ، فَقَالَ: وَاللَّهِ، لَأَنْ يَأْكُلَ أَحَدُكُمْ هَذَا حَتَّى يَمْلَأَ بَطْنَهُ، خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ مُسْلِمٍ.

கைஸ் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அம்ர் இப்னுல் ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் தனது தோழர்கள் சிலருடன் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது, (வயிறு) உப்பிய நிலையில் இறந்து கிடந்த ஒரு கோவேறு கழுதையை அவர்கள் கடந்து சென்றார்கள். அப்போது அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! உங்களில் ஒருவர் இதிலிருந்து (இந்த இறந்த கோவேறு கழுதையிலிருந்து) வயிறு நிரம்பச் சாப்பிடுவது, ஒரு முஸ்லிமின் மாமிசத்தைச் சாப்பிடுவதை (அதாவது, புறம் பேசுவதை அல்லது அவதூறு கூறுவதை) விடச் சிறந்ததாகும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ الْغِيبَةِ لِلْمَيِّتِ

இறந்தவர்களைப் பற்றி புறம் பேசுதல்

737

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحِيمِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي أُنَيْسَةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْهَضْهَاضِ الدَّوْسِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: جَاءَ مَاعِزُ بْنُ مَالِكٍ الْأَسْلَمِيُّ، فَرَجَمَهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم عِنْدَ الرَّابِعَةِ، فَمَرَّ بِهِ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم وَمَعَهُ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَقَالَ رَجُلَانِ مِنْهُمْ: إِنَّ هَذَا الْخَائِنَ أَتَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم مِرَارًا، كُلُّ ذَلِكَ يَرُدُّهُ، حَتَّى قُتِلَ كَمَا يُقْتَلُ الْكَلْبُ، فَسَكَتَ عَنْهُمُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم حَتَّى مَرَّ بِجِيفَةِ حِمَارٍ شَائِلَةٍ رِجْلُهُ، فَقَالَ: كُلَا مِنْ هَذَا، قَالَا: مِنْ جِيفَةِ

حِمَارٍ يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: فَالَّذِي نِلْتُمَا مِنْ عِرْضِ أَخِيكُمَا آنِفًا أَكْثَرُ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ فَإِنَّهُ فِي نَهَرٍ مِنْ أَنْهَارِ الْجَنَّةِ يَتَغَمَّسُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

மாஇஸ் பின் மாலிக் அல்-அஸ்லமி (ரழி) அவர்கள் (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) வந்தார்கள். (அவர் நான்கு முறை ஒப்புதல் அளித்த பிறகு) நான்காவது முறை நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு ‘ரஜம்’ செய்யுமாறு (கல்லெறி தண்டனை வழங்குமாறு) செய்தார்கள்.

பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம் தோழர்கள் சிலருடன் (அவர் தண்டிக்கப்பட்ட இடத்தைக்) கடந்து சென்றார்கள். அப்போது அவர்களில் இருவர், "இந்தத் துரோகி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் பலமுறை வந்தான்; ஒவ்வொரு முறையும் அவர்கள் அவனைத் திருப்பி அனுப்பினார்கள். இறுதியில் நாய் கொல்லப்படுவதைப் போன்று இவன் கொல்லப்பட்டான்" என்று பேசிக்கொண்டனர்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் (எதுவும் கூறாமல்) அவர்கள் விசயத்தில் மௌனமாக இருந்தார்கள்; கால்கள் மேலே தூக்கியவாறு கிடந்த ஒரு செத்த கழுதையை அவர்கள் கடக்கும் வரை. (அங்கே வந்ததும் அவ்விருவரிடமும்), "இதிலிருந்து உண்ணுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவ்விருவரும், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! செத்த கழுதயிலிருந்தா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சற்று முன் உங்கள் சகோதரரின் மானத்தில் நீங்கள் ஏற்படுத்திய களங்கம், இதை உண்பதை விடக் கடுமையானதாகும். முஹம்மதுவின் உயிர் எவன் கைவசம் உள்ளதோ அவன் மீது ஆணையாக! அவர் இப்போது சொர்க்கத்தின் நதிகளில் ஒன்றில் மூழ்கித் திளைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்".

ஹதீஸ் தரம் : ளஈஃப் (அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ مَنْ مَسَّ رَأْسَ صَبِيٍّ مَعَ أَبِيهِ وَبَرَّكَ عَلَيْهِ

தந்தையுடன் இருக்கும் ஒரு சிறுவனின் தலையை தடவி, அவனுக்காக பிரார்த்தனை செய்பவர்

738

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَنْظَلَةُ بْنُ عَمْرٍو الزُّرَقِيُّ الْمَدَنِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو حَزْرَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُبَادَةُ بْنُ الْوَلِيدِ بْنِ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ: خَرَجْتُ مَعَ أَبِي وَأَنَا غُلَامٌ شَابٌّ، فَنَلْقَى

شَيْخًا، قُلْتُ: أَيْ عَمِّ، مَا مَنَعَكَ أَنْ تُعْطِيَ غُلَامَكَ هَذِهِ النَّمِرَةَ، وَتَأْخُذَ الْبُرْدَةَ، فَتَكُونُ عَلَيْكَ بُرْدَتَانِ، وَعَلَيْهِ نَمِرَةٌ؟ فَأَقْبَلَ عَلَى أَبِي فَقَالَ: ابْنُكَ هَذَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَمَسَحَ عَلَى رَأْسِي وَقَالَ: بَارَكَ اللَّهُ فِيكَ، أَشْهَدُ لَسَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: أَطْعِمُوهُمْ مِمَّا تَأْكُلُونَ، وَاكْسُوهُمْ مِمَّا تَكْتَسُونَ، يَا ابْنَ أَخِي، ذَهَابُ مَتَاعِ الدُّنْيَا أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ يَأْخُذَ مِنْ مَتَاعِ الْآخِرَةِ، قُلْتُ: أَيْ أَبَتَاهُ، مَنْ هَذَا الرَّجُلُ؟ قَالَ: أَبُو الْيَسَرِ كَعْبُ بْنُ عَمْرٍو.

உபாதா பின் அல்-வலீத் பின் உபாதா பின் அஸ்-ஸாமித் அவர்கள் கூறினார்கள்:

நான் ஒரு இளைஞராக இருந்தபோது என் தந்தையுடன் வெளியே சென்றேன். அப்போது நாங்கள் ஒரு பெரியவரைச் (ஷெய்க்) சந்தித்தோம். நான் (அவரிடம்), "என் பெரிய தந்தையே! உங்கள் பணியாளரிடம் இந்த 'நமிரா'வை (கோடு போட்ட கம்பளி ஆடை) கொடுத்துவிட்டு, (அவரிடமுள்ள) 'புர்தா'வை (மேலாடை) நீங்கள் வாங்கிக்கொண்டால் என்ன? (அவ்வாறு செய்தால்) உங்கள் மீது இரண்டு 'புர்தா'க்களும், அவர் மீது ஒரு 'நமிரா'வும் இருக்குமே! (இதைச் செய்வதிலிருந்து) உங்களைத் தடுத்தது எது?" என்று கேட்டேன்.

அவர் என் தந்தையின் பக்கம் திரும்பி, "இவர் உங்கள் மகனா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர் "ஆம்" என்றார். உடனே அவர் என் தலையைத் தடவி, "பாரக்கல்லாஹு ஃபீக்க" (அல்லாஹ் உனக்கு பரக்கத் செய்வானாக!) என்று கூறிவிட்டு, "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'நீங்கள் உண்பதிலிருந்தே அவர்களுக்கும் உண்ணக் கொடுங்கள்; நீங்கள் உடுத்துவதிலிருந்தே அவர்களுக்கும் உடுத்தக் கொடுங்கள்' என்று கூறியதை நான் செவியுற்றேன் என்பதற்கு சாட்சி கூறுகிறேன்" என்றார்.

(மேலும் அவர்), "என் சகோதரரின் மகனே! (மறுமை நாளில் என் உரிமைகளை அவர்) மறுமையின் நற்பாக்கியங்களிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதை விட, இவ்வுலகப் பொருட்கள் (என்னை விட்டுப்) போவது எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்" என்று கூறினார்.

நான், "என் தந்தையே! இந்த மனிதர் யார்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், "அபூ அல்-யஸர் கஅப் பின் அம்ர்" என்று பதிலளித்தார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

32. كتاب الضيف والنفقة

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

32. விருந்தினர்கள் மற்றும் செலவழித்தல்

بَابُ دَالَّةِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ

முஸ்லிம்கள் ஒருவருக்கொருவர் நெருக்கமான உறவுகள்

739

حَدَّثَنَا عَبْدَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ زِيَادٍ قَالَ: أَدْرَكْتُ السَّلَفَ، وَإِنَّهُمْ لَيَكُونُونَ فِي الْمَنْزِلِ الْوَاحِدِ بِأَهَالِيهِمْ، فَرُبَّمَا نَزَلَ عَلَى بَعْضِهِمُ الضَّيْفُ، وَقِدْرُ أَحَدِهِمْ عَلَى النَّارِ، فَيَأْخُذُهَا صَاحِبُ الضَّيْفِ لِضَيْفِهِ، فَيَفْقِدُ الْقِدْرَ صَاحِبُهَا فَيَقُولُ: مَنْ أَخَذَ الْقِدْرَ؟ فَيَقُولُ صَاحِبُ الضَّيْفِ: نَحْنُ أَخَذْنَاهَا لِضَيْفِنَا، فَيَقُولُ صَاحِبُ الْقِدْرِ: بَارَكَ اللَّهُ لَكُمْ فِيهَا، أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا قَالَ بَقِيَّةُ: وَقَالَ مُحَمَّدٌ: وَالْخُبْزُ إِذَا خَبَزُوا مِثْلُ ذَلِكَ، وَلَيْسَ بَيْنَهُمْ إِلَّا جُدُرُ الْقَصَبِ. قَالَ بَقِيَّةُ: وَأَدْرَكْتُ أَنَا ذَلِكَ: مُحَمَّدَ بْنَ زِيَادٍ وَأَصْحَابَهُ.

முஹம்மத் பின் ஸியாத் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் ஸலஃபுகளை (முன்னோர்களை) அடைந்தேன். அவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தாருடன் ஒரே வீட்டில் வசித்து வந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவருக்கு விருந்தினர் வந்தால், (அச்சமயம்) இன்னொருவருடைய சமையல் பாத்திரம் அடுப்பில் இருக்கும். உடனே விருந்தாளியை உபசரிப்பவர், தன் விருந்தினருக்காக அப்பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொள்வார். பாத்திரத்தின் உரிமையாளர் அதைக் காணாமல் தேடுவார். 'பாத்திரத்தை எடுத்தது யார்?' என்று கேட்பார். அதற்கு விருந்தாளியை உபசரிப்பவர், 'எங்கள் விருந்தினருக்காக நாங்களே அதை எடுத்துக்கொண்டோம்' என்று கூறுவார். உடனே பாத்திரத்தின் உரிமையாளர், 'பாரகல்லாஹு லகும் ஃபீஹா' (அல்லாஹ் உங்களுக்கு அதில் பரக்கத் செய்வானாக!) என்றோ, அல்லது இது போன்ற ஒரு வார்த்தையையோ கூறுவார்."

பகிய்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: "ரொட்டி சுடும்போதும் (அவர்களிடம்) இதே நிலைதான் இருந்தது. அவர்களுக்கு மத்தியில் நாணல் குச்சிகளால் ஆன

சுவர்களைத் தவிர (வேறெதுவும்) இருக்கவில்லை" என்று முஹம்மத் அவர்கள் கூறினார்கள்.

மேலும் பகிய்யா அவர்கள், "நானும் முஹம்மத் பின் ஸியாத் அவர்களையும் அவருடைய தோழர்களையும் இந்த நிலையிலேயே கண்டேன்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

740

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ دَاوُدَ، عَنْ فُضَيْلِ بْنِ غَزْوَانَ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَجُلاً أَتَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم، فَبَعَثَ إِلَى نِسَائِهِ، فَقُلْنَ: مَا مَعَنَا إِلاَّ الْمَاءُ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَنْ يَضُمُّ، أَوْ يُضِيفُ، هَذَا؟ فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الأَنْصَارِ: أَنَا. فَانْطَلَقَ بِهِ إِلَى امْرَأَتِهِ فَقَالَ: أَكْرِمِي ضَيْفَ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَتْ: مَا عِنْدَنَا إِلاَّ قُوتٌ لِلصِّبْيَانِ، فَقَالَ: هَيِّئِي طَعَامَكِ، وَأَصْلِحِي سِرَاجَكِ، وَنَوِّمِي صِبْيَانَكِ إِذَا أَرَادُوا عَشَاءً، فَهَيَّأَتْ طَعَامَهَا، وَأَصْلَحَتْ سِرَاجَهَا، وَنَوَّمَتْ صِبْيَانَهَا، ثُمَّ قَامَتْ كَأَنَّهَا تُصْلِحُ سِرَاجَهَا فَأَطْفَأَتْهُ، وَجَعَلاَ يُرِيَانِهِ أَنَّهُمَا يَأْكُلاَنِ، وَبَاتَا طَاوِيَيْنِ، فَلَمَّا أَصْبَحَ غَدَا إِلَى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ صلى الله عليه وسلم: لَقَدْ ضَحِكَ اللَّهُ، أَوْ: عَجِبَ، مِنْ فَعَالِكُمَا، وَأَنْزَلَ اللَّهُ: { وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ }.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள் (அவருக்கு உணவளிக்குமாறு கேட்டு) தம் துணைவியரிடம் ஆளனுப்பினார்கள். அவர்கள், "எங்களிடம் தண்ணீரைத் தவிர வேறெதுவும் இல்லை" என்று கூறினர். ஆகவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இவரை (தம்முடன்) இணைத்துக்கொள்பவர் அல்லது இவருக்கு விருந்தளிப்பவர் யார்?" என்று கேட்டார்கள். அன்சாரிகளில் ஒருவர், "நான் (விருந்தளிக்கிறேன்)" என்றார்.

அவர் அந்த மனிதரைத் தம் மனைவியிடம் அழைத்துச் சென்று, "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் விருந்தினரைக் கண்ணியப்படுத்து" என்று கூறினார். அதற்கு அந்தப் பெண், "நம்மிடம் குழந்தைகளின்

உணவைத் தவிர வேறெதுவும் இல்லை" என்றார். அதற்கு அவர், "உனது உணவைத் தயார் செய்; உனது விளக்கைச் சரிசெய் (எரித்து வை); உனது குழந்தைகள் இரவு உணவு கேட்டால் அவர்களைத் தூங்க வைத்துவிடு" என்று கூறினார்.

அவ்வாறே அப்பெண் உணவைத் தயார் செய்தார்; விளக்கையும் சரிசெய்தார்; தம் குழந்தைகளையும் தூங்க வைத்தார். பிறகு, விளக்கைச் சரிசெய்வது போன்று எழுந்து சென்று அதை அணைத்துவிட்டார். (இருட்டில்) தாங்களும் சாப்பிடுவது போன்று அந்தத் தம்பதியினர் அவருக்குக் காட்டிக்கொண்டனர். (விருந்தினர் உண்டார்). அவர்கள் இருவரும் (சாப்பிடாமல்) பசியுடன் இரவைக் கழித்தனர்.

விடிந்ததும் அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "உங்கள் இருவரின் செயலைக் கண்டு அல்லாஹ் சிரித்தான் - அல்லது ஆச்சரியப்பட்டான் -" என்று கூறிவிட்டு, (பின்வரும் வசனத்தை) அல்லாஹ் அருளினான் (என்று கூறினார்கள்):

{வ யுஃதிரூன அலா அன்ஃபுஸிஹிம் வலவ் கான பிஹிம் கஸாஸா, வமன் யூக்ஷ ஷுஹ்ஹ நஃப்ஸிஹி ஃபஉலாயிக்க ஹுமுல் முஃப்லிஹூன்}

"(அவர்கள்) தங்களுக்குத் தேவை இருந்தபோதிலும், தங்களைவிட (பிறருக்கு) முன்னுரிமை கொடுப்பார்கள். மேலும், எவர் தன் உள்ளத்தின் கஞ்சத்தனத்திலிருந்து பாதுகாக்கப்படுகிறாரோ, அவர்களே வெற்றியாளர்கள்." (அல்-ஹஷ்ர் 59:9)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ جَائِزَةِ الضَّيْفِ

விருந்தினருக்குச் சிறப்பான உணவு வழங்குதல்

741

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعِيدٌ الْمَقْبُرِيُّ، عَنْ أَبِي شُرَيْحٍ الْعَدَوِيِّ قَالَ: سَمِعَتْ أُذُنَايَ، وَأَبْصَرَتْ عَيْنَايَ، حِينَ تَكَلَّمَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ جَائِزَتَهُ، قَالَ: وَمَا جَائِزَتُهُ يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ، وَالضِّيَافَةُ ثَلاَثَةُ أَيَّامٍ، فَمَا كَانَ وَرَاءَ ذَلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ عَلَيْهِ. وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ.

அபு ஷுரைஹ் அல் அதவி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் பேசியபோது எனது காதுகள் கேட்டன, எனது கண்கள் கண்டன. அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொள்பவர் தம் அண்டை வீட்டாருக்குக் கண்ணியம் அளிக்கட்டும். அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொள்பவர் தம் விருந்தினருக்கு அவரது 'ஜாயிஸா'வை (சிறப்பு உபசரிப்பை) வழங்கிக் கண்ணியப்படுத்தட்டும்."

(அப்போது ஒருவர்) "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவரது 'ஜாயிஸா' என்பது என்ன?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அது ஒரு பகலும் ஓர் இரவுமாகும். (பொதுவான) விருந்தோம்பல் மூன்று நாட்களாகும். அதற்குப் பிறகு உள்ளவையெல்லாம் அவருக்கு வழங்கப்படும் தர்மமாகும் (ஸதகா). மேலும் அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொள்பவர் நல்லதைப் பேசட்டும் அல்லது மௌனமாக இருக்கட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ: الضِّيَافَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ

விருந்தோம்பல் மூன்று நாட்களுக்கு

742

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبَانُ بْنُ يَزِيدَ قَالَ: حَدَّثَنِي يَحْيَى هُوَ ابْنُ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: الضِّيَافَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ، فَمَا كَانَ بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “விருந்தோம்பல் மூன்று நாட்களாகும். அதற்கு மேல் (மூன்று நாட்களுக்கு மேல்) இருப்பது ஸதகாவாகும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ لَا يُقِيمُ عِنْدَهُ حَتَّى يُحْرِجَهُ

விருந்தோம்புபவர் சிரமப்படும் வரை அவரிடம் தங்க வேண்டாம்.

743

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي شُرَيْحٍ الْكَعْبِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ جَائِزَتَهُ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ. وَالضِّيَافَةُ ثَلاثَةُ أَيَّامٍ، فَمَا بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ، وَلا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَثْوِيَ عِنْدَهُ حَتَّى يُحْرِجَهُ.

அபூ ஷுரைஹ் அல்-கஅபீ (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"யார் அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொள்கிறாரோ, அவர் நல்லதைப் பேசட்டும் அல்லது மௌனமாக இருக்கட்டும். மேலும் யார் அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொள்கிறாரோ, அவர் தனது விருந்தினரை கண்ணியப்படுத்தட்டும். அவருக்கான 'ஜாயிஸா' (சிறப்பு உபசரிப்பு) என்பது ஓர் இரவும் ஒரு பகலுமாகும். விருந்தோம்பல் மூன்று நாட்களாகும். அதற்குப் பிறகு உள்ளவை தர்மம் (ஸதகா) ஆகும். (விருந்தளிப்பவரை) இக்கட்டான நிலைக்கு ஆளாக்கும் வரை, அவரிடம் தங்கியிருப்பது விருந்தினருக்கு ஆகுமானதல்ல."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا أَصْبَحَ بِفِنَائِهِ

விருந்தினர் காலை வரை தங்கினால்

744

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنِ الْمِقْدَامِ أَبِي كَرِيمَةَ الشَّامِيِّ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: لَيْلَةُ الضَّيْفِ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ، فَمَنْ أَصْبَحَ بِفِنَائِهِ فَهُوَ دَيْنٌ عَلَيْهِ إِنْ شَاءَ، فَإِنْ شَاءَ اقْتَضَاهُ، وَإِنْ شَاءَ تَرَكَهُ.

அல்-மிக்தாம் அபூ கரீமா அஷ்-ஷாமீ (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்துள்ளார்கள்: "விருந்தினருக்கு ஒரு இரவு உபசரிப்பு (அளிப்பது) ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் மீதும் ஒரு உரிமையும் கடமையுமாகும். எவர் (விருந்தினராக வந்து) ஒருவரது முற்றத்தில் காலைப் பொழுதை அடைகிறாரோ, அது (அந்த உபசரிப்பு) அவர் (விருந்தளிப்பவர்) மீதுள்ள

கடனாகும். அவர் (விருந்தாளி) விரும்பினால் அதை (அந்த உபசரிப்பைக் கேட்டுப்) பெறலாம்; விரும்பினால் அதை விட்டுவிடலாம்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا أَصْبَحَ الضَّيْفُ مَحْرُومًا

விருந்தினருக்கு உபசரிப்பு கிடைக்காமல் போனால்.

745

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ أَبِي الْخَيْرِ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّكَ تَبْعَثُنَا فَنَنْزِلُ بِقَوْمٍ فَلَا يَقْرُونَا، فَمَا تَرَى فِي ذَلِكَ؟ فَقَالَ لَنَا: إِنْ نَزَلْتُمْ بِقَوْمٍ فَأُمِرَ لَكُمْ بِمَا يَنْبَغِي لِلضَّيْفِ فَاقْبَلُوا، فَإِنْ لَمْ يَفْعَلُوا فَخُذُوا مِنْهُمْ حَقَّ الضَّيْفِ الَّذِي يَنْبَغِي لَهُمْ.

உக்பா பின் ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, நீங்கள் எங்களை (பல்வேறு பயணங்களுக்கு) அனுப்புகிறீர்கள், நாங்கள் ஒரு சமூகத்தாரிடம் தங்குகிறோம், ஆனால் அவர்கள் எங்களுக்கு விருந்தோம்பல் செய்வதில்லை. இதில் நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டேன்.
அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள், "நீங்கள் ஒரு சமூகத்தாரிடம் தங்கினால், விருந்தினருக்குத் தகுதியானதை அவர்கள் உங்களுக்கு வழங்கினால், அதை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். ஆனால், அவர்கள் (அதைச்) செய்யாவிட்டால், அவர்களுக்குத் தகுதியான விருந்தினரின் உரிமையை அவர்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ خِدْمَةِ الرَّجُلِ الضَّيْفَ بِنَفْسِهِ

ஒரு மனிதர் தனது விருந்தினருக்குத் தானே பணிவிடை செய்தல்

746

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ قَالَ: سَمِعْتُ سَهْلَ بْنَ سَعْدٍ، أَنَّ أَبَا أُسَيْدٍ السَّاعِدِيَّ دَعَا النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فِي عُرْسِهِ، وَكَانَتِ امْرَأَتُهُ خَادِمَهُمْ يَوْمَئِذٍ، وَهِيَ الْعَرُوسُ، فَقَالَتْ، أَوْ قَالَ،: أَتَدْرُونَ مَا أَنْقَعْتُ لِرَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم؟ أَنْقَعْتُ لَهُ تَمَرَاتٍ مِنَ اللَّيْلِ فِي تَوْرٍ.

ஸஹ்ல் பின் ஸஅத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அபூ உஸைத் அஸ்ஸாஇதீ (ரழி) அவர்கள் தமது திருமணத்திற்கு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களை அழைத்தார்கள். அன்று மணமகளாக இருந்த அவர்களுடைய மனைவியே அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்தார்கள். அப்பெண்மணி (அல்லது அபூ உஸைத்), "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்காக நான் எதை ஊறவைத்தேன் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவர்களுக்காக ஒரு பாத்திரத்தில் இரவிலேயே பேரீச்சம்பழங்களை நான் ஊறவைத்தேன்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ قَدَّمَ إِلَى ضَيْفِهِ طَعَامًا فَقَامَ يُصَلِّي

யாரேனும் தனது விருந்தினருக்கு உணவு கொண்டு வந்து பின்னர் தொழுகைக்காக எழுந்து நிற்பாரானால்

747

حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ قَالَ: حَدَّثَنِي الْجُرَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْعَلاَءِ بْنُ عَبْدِ اللهِ، عَنْ نُعَيْمِ بْنِ قَعْنَبٍ قَالَ: أَتَيْتُ أَبَا ذَرٍّ فَلَمْ أُوَافِقْهُ، فَقُلْتُ لِامْرَأَتِهِ: أَيْنَ أَبُو ذَرٍّ؟ قَالَتْ: يَمْتَهِنُ، سَيَأْتِيكَ الْآنَ، فَجَلَسْتُ لَهُ، فَجَاءَ وَمَعَهُ بَعِيرَانِ، قَدْ قَطَرَ أَحَدَهُمَا بِعَجُزِ الْآخَرِ، فِي عُنُقِ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا قِرْبَةٌ، فَوَضَعَهُمَا ثُمَّ جَاءَ، فَقُلْتُ: يَا أَبَا ذَرٍّ، مَا مِنْ رَجُلٍ كُنْتُ أَلْقَاهُ كَانَ أَحَبَّ إِلَيَّ لُقْيًا مِنْكَ، وَلاَ أَبْغَضَ إِلَيَّ لُقْيًا مِنْكَ، قَالَ: لِلَّهِ أَبُوكَ، وَمَا جَمَعَ هَذَا؟ قَالَ: إِنِّي كُنْتُ وَأَدْتُ مَوْءُودَةً فِي الْجَاهِلِيَّةِ أَرْهَبُ إِنْ لَقِيتُكَ أَنْ تَقُولَ: لاَ تَوْبَةَ لَكَ، لاَ مَخْرَجَ لَكَ، وَكُنْتُ أَرْجُو أَنْ تَقُولَ: لَكَ تَوْبَةٌ وَمَخْرَجٌ، قَالَ: أَفِي الْجَاهِلِيَّةِ أَصَبْتَ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ. وَقَالَ لِامْرَأَتِهِ: آتِينَا بِطَعَامٍ، فَأَبَتْ، ثُمَّ أَمَرَهَا فَأَبَتْ، حَتَّى ارْتَفَعَتْ أَصْوَاتُهُمَا، قَالَ:

إِيهِ، فَإِنَّكُنَّ لَا تَعْدُونَ مَا قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم، قُلْتُ: وَمَا قَالَ رَسُولُ اللهِ فِيهِنَّ؟ قَالَ: إِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلَعٍ، وَإِنَّكَ إِنْ تُرِدْ أَنْ تُقِيمَهَا تَكْسِرْهَا، وَإِنْ تُدَارِهَا فَإِنَّ فِيهَا أَوَدًا وَبُلْغَةً، فَوَلَّتْ فَجَاءَتْ بِثَرِيدَةٍ كَأَنَّهَا قَطَاةٌ، فَقَالَ: كُلْ وَلَا أَهُولَنَّكَ فَإِنِّي صَائِمٌ، ثُمَّ قَامَ يُصَلِّي، فَجَعَلَ يُهَذِّبُ الرُّكُوعَ، ثُمَّ انْفَتَلَ فَأَكَلَ، فَقُلْتُ: إِنَّا لِلَّهِ، مَا كُنْتُ أَخَافُ أَنْ تُكَذِّبَنِي، قَالَ: لِلَّهِ أَبُوكَ، مَا كَذَبْتُ مُنْذُ لَقِيتَنِي، قُلْتُ: أَلَمْ تُخْبِرْنِي أَنَّكَ صَائِمٌ؟ قَالَ: بَلَى، إِنِّي صُمْتُ مِنْ هَذَا الشَّهْرِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَكُتِبَ لِي أَجْرُهُ، وَحَلَّ لِيَ الطَّعَامُ.

நுஐம் பின் கஅனப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நான் அபூ தர் (ரலி) அவர்களிடம் சென்றேன். ஆனால் (வீட்டில்) அவர்களைச் சந்திக்கவில்லை. ஆகவே நான் அவர்களுடைய மனைவியிடம், "அபூ தர் எங்கே?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், "அவர் (தமது அன்றாட) வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்; இப்போது உங்களிடம் வந்துவிடுவார்" என்று கூறினார். நான் அவருக்காகக் காத்திருந்தேன். அவர் இரண்டு ஒட்டகங்களுடன் வந்தார். அவற்றில் ஒன்றை மற்றொன்றின் பின்பகுதியோடு இணைத்துக் கட்டியிருந்தார். அவ்விரண்டின் கழுத்திலும் (தண்ணீர் நிரப்பப்பட்ட) தோல் பைகள் இருந்தன. அவர் அவ்விரண்டையும் இறக்கி வைத்துவிட்டு வந்தார்.

நான் கூறினேன்: "அபூ தர் அவர்களே! நான் சந்திக்க விரும்பிய மனிதர்களிலேயே எனக்கு மிக விருப்பமானவர் நீங்கள்தான்; (அதே சமயம்) நான் சந்திப்பதை அதிகம் வெறுத்த ஒருவரும் நீங்கள்தான்."

அதற்கு அவர், "லில்லாஹி அபூக்க (உமது தந்தைக்கு அல்லாஹ் அருள்புரிவானாக! என்னே ஆச்சரியம்!)! இவை இரண்டும் எப்படி ஒன்று சேர்ந்தன?" என்று கேட்டார்.

நான் கூறினேன்: "ஜாஹிலிய்யா காலத்தில் நான் என் பெண் குழந்தையை உயிருடன் புதைத்துவிட்டேன். நான் உங்களைச் சந்தித்தால், 'உனக்கு பாவமன்னிப்பே கிடையாது; (நரகிலிருந்து) தப்பிக்க வழியே இல்லை' என்று கூறிவிடுவீர்களோ என்று அஞ்சினேன். அதே சமயம், 'உனக்கு பாவமன்னிப்பு உண்டு; தப்பிக்க வழியுண்டு' என்று நீங்கள் கூறுவீர்கள் என்றும் ஆதரவு வைத்தேன்."

அவர் கேட்டார்: "ஜாஹிலிய்யா காலத்திலா நீ (இதைச்) செய்தாய்?" நான் "ஆம்" என்றேன். அவர், "சென்று போனவற்றை அல்லாஹ் மன்னித்துவிட்டான்" என்று கூறினார்.

பிறகு அவர் தம் மனைவியிடம், "எங்களுக்கு உணவு கொண்டு வா" என்று கூறினார். அவர் மறுத்துவிட்டார். மீண்டும் அவர் கட்டளையிட்டார்.

அப்போதும் அவர் மறுக்கவே, இருவரின் குரல்களும் உயர்ந்தன.

அப்போது அவர் (அபூ தர்), "போதும்! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதற்கு மாற்றமாக நீங்கள் (பெண்கள்) இருக்கப்போவதில்லை" என்று கூறினார். நான், "அவர்களைப் பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்ன கூறினார்கள்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், "நிச்சயமாகப் பெண் (வளைந்த) விலா எலும்பிலிருந்து படைக்கப்பட்டுள்ளாள். நீ அதை நிமிர்த்த முயன்றால், அதை முறித்துவிடுவாய். அவளை நீ அரவணைத்துச் சென்றால், அவளிடம் கோணல் இருந்தும் (அவள் மூலமாக உனக்குப்) பயனளிப்பாள்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அந்தப் பெண் திரும்பிச் சென்று, 'கதா' (எனும் பறவையின் வடிவத்தைப்) போன்று (குவிக்கப்பட்ட) 'தரீத்' உணவைக் கொண்டு வந்தார். அபூ தர் (ரலி), "நீ சாப்பிடு! நான் உன்னைப் பதறச் செய்ய விரும்பவில்லை; நிச்சயமாக நான் நோன்பாளி" என்று கூறிவிட்டு, (கூடுதல்) தொழுகைக்காக நின்றார். அவர் ருகூவைச் சுருக்கமாகச் செய்தார். பிறகு தொழுகையை முடித்துவிட்டு (வந்து) சாப்பிட ஆரம்பித்தார்.

நான் கூறினேன்: "இன்னாலில்லாஹ்! நீங்கள் என்னிடம் பொய் சொல்வீர்கள் என்று நான் பயப்படவே இல்லை (ஆனால் இப்போது முரண்படுகிறதே)?"

அவர் கூறினார்: "(லில்லாஹி அபூக்க!) நீ என்னைச் சந்தித்ததிலிருந்து நான் பொய் சொல்லவில்லை." நான், "நீங்கள் நோன்பு வைத்திருப்பதாக என்னிடம் கூறவில்லையா?" என்று கேட்டேன்.

அவர் கூறினார்: "ஆம்! இந்த மாதத்தில் நான் மூன்று நாட்கள் நோன்பு நோற்றேன். (நன்மைகள் பத்தாகப் பெருக்கப்படும் என்ற அடிப்படையில், மாதம் முழுவதும் நோன்பு நோற்றதாக) அதற்கான கூலி எனக்கு எழுதப்பட்டுவிட்டது. ஆகவே, (இப்போது) எனக்கு உணவு ஆகுமானதே!"

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن(الألباني)

بَابُ نَفَقَةِ الرَّجُلِ عَلَى أَهْلِهِ

ஒருவர் தன் குடும்பத்திற்காகச் செலவு செய்வது தொடர்பான பாடம்.

748

حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي أَسْمَاءَ، عَنْ ثَوْبَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ مِنْ أَفْضَلِ دِينَارٍ أَنْفَقَهُ الرَّجُلُ عَلَى عِيَالِهِ،

وَدِينَارٌ أَنْفَقَهُ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي سَبِيلِ اللهِ، وَدِينَارٌ أَنْفَقَهُ عَلَى دَابَّتِهِ فِي سَبِيلِ اللهِ.

ஸவ்பான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதன் செலவழிக்கும் தீனார்களில் மிகச் சிறந்தவற்றுள் ஒன்று (பின்வருவன): அவன் தன் குடும்பத்திற்காக செலவழிக்கும் தீனாரும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் அவனது தோழர்களுக்காக செலவழிக்கும் தீனாரும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் அவனது வாகனப் பிராணிக்காக செலவழிக்கும் தீனாருமாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

749

حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَدِيُّ بْنُ ثَابِتٍ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللهِ بْنَ يَزِيدَ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ أَنْفَقَ نَفَقَةً عَلَى أَهْلِهِ، وَهُوَ يَحْتَسِبُهَا، كَانَتْ لَهُ صَدَقَةً.

அபூ மஸ்ஊத் அல்-பத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒருவர் தன் குடும்பத்தாருக்காக செலவு செய்து, அதை (அல்லாஹ்வின் திருப்பொருத்தத்தை நாடி) நன்மையாகக் கருதினால், அது அவருக்கு தர்மமாக (ஸதகாவாக) அமையும்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

750

حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو رَافِعٍ إِسْمَاعِيلُ بْنُ رَافِعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللهِ، عِنْدِي دِينَارٌ؟ قَالَ: أَنْفِقْهُ عَلَى نَفْسِكَ، قَالَ: عِنْدِي آخَرُ، فَقَالَ: أَنْفِقْهُ عَلَى خَادِمِكَ، أَوْ قَالَ: عَلَى وَلَدِكَ، قَالَ: عِنْدِي آخَرُ، قَالَ: ضَعْهُ فِي سَبِيلِ اللهِ، وَهُوَ أَخَسُّهَا.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒருவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னிடம் ஒரு தினார் இருக்கிறது" என்றார். அதற்கு அவர்கள், "அதை உமக்காகச் செலவிடுவீராக" என்றார்கள். அம்மனிதர், "என்னிடம் இன்னொன்று இருக்கிறது" என்றார். அதற்கு அவர்கள், "அதை உமது பணியாளருக்காகச் செலவிடுவீராக" - அல்லது

"உமது பிள்ளைக்காக" என்று கூறினார்கள். அம்மனிதர், "என்னிடம் இன்னொன்று இருக்கிறது" என்றார். அதற்கு அவர்கள், "அதை அல்லாஹ்வின் பாதையில் இடுவீராக; அதுவே (முன்னுரிமை அடிப்படையில்) அவற்றில் குறைந்ததாகும்" என்றார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : (எ.ஃஹ) என்ற கூற்றை விடுத்து, பிற வழிகளால் ஸஹீஹானது (அல்பானீ)

(صحيح لغيره دون قوله)

ضعه (الألباني)

751

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُزَاحِمِ بْنِ زُفَرَ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: أَرْبَعَةُ دَنَانِيرَ: دِينَارًا أَعْطَيْتَهُ مِسْكِينًا، وَدِينَارًا أَعْطَيْتَهُ فِي رَقَبَةٍ، وَدِينَارًا أَنْفَقْتَهُ فِي سَبِيلِ اللهِ، وَدِينَارًا أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ، أَفْضَلُهَا الَّذِي أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான்கு வகையான தீனார்கள் (செலவுகள்) உள்ளன: ஒரு தீனார் நீங்கள் ஒரு ஏழைக்குக் கொடுத்தது, ஒரு தீனார் நீங்கள் ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்யக் கொடுத்தது, ஒரு தீனார் நீங்கள் அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவிட்டது, ஒரு தீனார் நீங்கள் உங்கள் குடும்பத்திற்காகச் செலவிட்டது. அவற்றுள் மிகச் சிறந்தது உங்கள் குடும்பத்திற்காக நீங்கள் செலவிட்டதே ஆகும்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ يُؤْجَرُ فِي كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى اللُّقْمَةُ يَرْفَعُهَا إِلَى فِي امْرَأَتِهِ

எல்லாவற்றிற்கும் நற்கூலி உண்டு, மனைவியின் வாயில் ஊட்டும் ஒரு கவளத்திற்கும் கூட

752

حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي عَامِرُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ لِسَعْدٍ: إِنَّكَ لَنْ تُنْفِقَ نَفَقَةً تَبْتَغِي بِهَا

وَجْهَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا أُجِرْتَ بِهَا، حَتَّى مَا تَجْعَلُ فِي فَمِ امْرَأَتِكَ.

சஃத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக, நீ சர்வவல்லமையுள்ள அல்லாஹ்வின் திருப்பொருத்தத்தை நாடி எந்தச் செலவைச் செய்தாலும், அதற்காக உனக்கு நற்கூலி வழங்கப்படும்; உன் மனைவியின் வாயில் நீ வைக்கும் ஒரு கவளத்திற்குக் கூட (நற்கூலி உண்டு)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ الدُّعَاءِ إِذَا بَقِيَ ثُلُثُ اللَّيْلِ

இரவின் கடைசி மூன்றில் ஒரு பகுதியில் பிரார்த்தனை

753

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ الْأَغَرِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي كُلِّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرُ، فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ؟.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வளமும் உயர்வும் மிக்க எங்கள் இறைவன், ஒவ்வொரு இரவும் இரவின் கடைசி மூன்றில் ஒரு பகுதி எஞ்சியிருக்கும்போது கீழ் வானத்திற்கு இறங்குகிறான் (அவனுடைய மகத்துவத்திற்குத் தகுந்த விதத்தில், அவனுடைய இருப்பிடத்தை மாற்றிக்கொள்ளாமல்). பிறகு அவன், 'என்னிடம் பிரார்த்திப்பவர் யார்? நான் அவருக்குப் பதிலளிப்பேன். என்னிடம் கேட்பவர் யார்? நான் அவருக்குக் கொடுப்பேன். என்னிடம் பாவமன்னிப்புக் கோருபவர் யார்? நான் அவரை மன்னிப்பேன்' என்று கூறுகிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

الأدب المفرد

33. كتاب الأقوال

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

33. நபிமொழிகள்

بَابُ قَوْلِ الرَّجُلِ: فُلاَنٌ جَعْدٌ، أَسْوَدُ، أَوْ طَوِيلٌ، قَصِيرٌ

"சுருள் கருப்பு முடி கொண்டவர்" அல்லது "உயரமானவர்" அல்லது "குள்ளமானவர்" என்று ஒருவரை விவரிக்க நோக்கம் கொண்டு கூறுவது, அவரைப் பற்றி அவதூறு பேச எண்ணம் இல்லாமல் இருக்கும்போது

754

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ صَالِحِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ أَخِي أَبِي رُهْمٍ كُلْثُومُ بْنُ الْحُصَيْنِ الْغِفَارِيُّ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا رُهْمٍ، وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم الَّذِينَ بَايَعُوهُ تَحْتَ الشَّجَرَةِ، يَقُولُ: غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم غَزْوَةَ تَبُوكَ، فَنُمْتُ لَيْلَةً بِالأَخْضَرِ، فَصِرْتُ قَرِيبًا مِنْهُ، فَأُلْقِيَ عَلَيْنَا النُّعَاسُ، فَطَفِقْتُ أَسْتَيْقِظُ وَقَدْ دَنَتْ رَاحِلَتِي مِنْ رَاحِلَتِهِ، فَيُفْزِعُنِي دُنُوُّهَا خَشْيَةَ أَنْ تُصِيبَ رِجْلَهُ فِي الْغَرْزِ، فَطَفِقْتُ أُؤَخِّرُ رَاحِلَتِي حَتَّى غَلَبَتْنِي عَيْنِي بَعْضَ اللَّيْلِ، فَزَاحَمَتْ رَاحِلَتِي رَاحِلَةَ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، وَرِجْلُهُ فِي الْغَرْزِ، فَأَصَبْتُ رِجْلَهُ، فَلَمْ أَسْتَيْقِظْ إِلاَّ بِقَوْلِهِ: حَسِّ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، اسْتَغْفِرْ لِي. فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: سِرْ. فَطَفِقَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَسْأَلُنِي عَنْ مَنْ تَخَلَّفَ مِنْ بَنِي غِفَارٍ فَأُخْبِرُهُ، فَقَالَ، وَهُوَ يَسْأَلُنِي: مَا فَعَلَ النَّفَرُ الْحُمْرُ الطِّوَالُ الثِّطَاطُ؟ قَالَ: فَحَدَّثْتُهُ بِتَخَلُّفِهِمْ، قَالَ: فَمَا فَعَلَ السُّودُ الْجِعَادُ الْقِصَارُ الَّذِينَ لَهُمْ نَعَمٌ بِشَبَكَةِ شَرَخٍ؟ فَتَذَكَّرْتُهُمْ فِي بَنِي غِفَارٍ، فَلَمْ أَذْكُرْهُمْ حَتَّى ذَكَرْتُ أَنَّهُمْ رَهْطٌ مِنْ أَسْلَمَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، أُولَئِكَ مِنْ أَسْلَمَ، قَالَ:

فَمَا يَمْنَعُ أَحَدَ أُولَئِكَ، حِينَ يَتَخَلَّفُ، أَنْ يَحْمِلَ عَلَى بَعِيرٍ مِنْ إِبِلِهِ امْرَءًا نَشِيطًا فِي سَبِيلِ اللهِ؟ فَإِنَّ أَعَزَّ أَهْلِي عَلَيَّ أَنْ يَتَخَلَّفَ عَنِّي الْمُهَاجِرُونَ مِنْ قُرَيْشٍ وَالأَنْصَارُ، وَغِفَارٌ وَأَسْلَمُ.

இப்னு ஷிஹாப் கூறினார்: அபூ ருஹ்மின் சகோதரர் மகன் குல்தூம் பின் அல்-ஹுஸைன் அல்-கிஃபாரீ எனக்கு அறிவித்தார். அவர் (குல்தூம்) அபூ ருஹ்ம் (அல்-கிஃபாரீ) கூறியதைக் கேட்டார். அபூ ருஹ்ம் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் மரத்தடியில் (ஹுதைபிய்யாவில்) பைஅத் (விசுவாசப் பிரமாணம்) செய்த நபித்தோழர்களில் ஒருவராவார். அவர் கூறியதாவது:

நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் தபூக் போரில் பங்கேற்றேன். (ஒரு முறை) ஒரு இரவில் நாங்கள் ‘அல்-அக்தர்’ என்னுமிடத்தில் (பயணித்துக் கொண்டிருந்தபோது) நான் தூங்கிவிட்டேன். (அப்போது) நான் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு மிக அருகில் சென்றேன். எங்கள் மீது தூக்கம் ஆட்கொண்டது. என் வாகனம் நபி (ஸல்) அவர்களின் வாகனத்தை நெருங்கியிருந்த போதெல்லாம் நான் விழித்துக் கொண்டேன். அங்கவடியில் (சேணத்தின் மிதியில்) இருக்கும் நபி (ஸல்) அவர்களின் காலில் (என் வாகனத்தின் அசைவால்) பட்டுவிடுமோ என்று அதன் நெருக்கம் என்னை அச்சுறுத்தியது. எனவே நான் என் வாகனத்தைப் பின்னுக்கு இழுக்க ஆரம்பித்தேன்.

இரவின் ஒரு பகுதியில் என் கண்கள் என்னை மிகைத்தன (நான் அயர்ந்து தூங்கிவிட்டேன்). அப்போது எனது வாகனம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் வாகனத்தை நெருக்கியது. (அவர்களின்) கால் அங்கவடியில் இருந்த நிலையில், (என் வாகனம்) அவர்களின் காலில் இடித்துவிட்டது. நபி (ஸல்) அவர்கள் ‘ஹஸ்’ (என்று வலியால் சப்தமிட்டதைக்) கேட்டே நான் விழித்தேன். உடனே நான், ‘‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்காகப் பாவமன்னிப்புக் கோருங்கள்’’ என்றேன். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ‘‘செல்வீராக!’’ என்றார்கள்.

பின்னர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பனூ கிஃபார் குலத்தாரில் போருக்கு வராமல் பின்தங்கியவர்கள் குறித்து என்னிடம் கேட்கலானார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தகவல் தெரிவித்தேன். அவர்கள் என்னிடம் வினவும்போது, ‘‘சிவந்த நிறமுடைய, உயரமான, கன்னத்தில் மயிர் குறைவான அந்த மக்கள் என்ன ஆனார்கள்?’’ என்று கேட்டார்கள். ‘‘அவர்கள் பின்தங்கிவிட்டார்கள்’’ என்று நான் கூறினேன்.

மீண்டும் அவர்கள், ‘‘ஷபக்கத்து ஷரக் எனும் இடத்தில் கால்நடைகளை (ஒட்டகங்களை) வைத்திருக்கும் கருப்பு நிறமுடைய, சுருள் முடியுடைய, குள்ளமானவர்கள் என்ன ஆனார்கள்?’’ என்று கேட்டார்கள். நான் அவர்களை பனூ கிஃபார் குலத்தில் தேடிப் பார்த்தேன் (நினைவு கூர்ந்தேன்). ஆனால் அவர்களை எனக்கு நினைவு வரவில்லை. இறுதியில் அவர்கள் ‘அஸ்லம்’ குலத்தைச் சார்ந்த ஒரு குழுவினர் என்பது எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது.

உடனே நான், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர்கள் அஸ்லம் குலத்தைச் சார்ந்தவர்கள்” என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், “அவர்களில் ஒருவர் (போருக்கு வராமல்) பின்தங்கும்போது, தனது ஒட்டகங்களில் ஒன்றின் மீது அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போரிட) சுறுசுறுப்பான ஒருவரை ஏற்றி அனுப்பி வைப்பதை விட்டும் அவரைத் தடுப்பது எது? நிச்சயமாக, என் குடும்பத்தாரில் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவர்கள் என்னைப் பிரிந்து (போருக்கு வராமல்) பின்தங்குவதுதான் (எனக்கு மிகவும் கடினமானதாகும்) – குரைஷிகளிலுள்ள முஹாஜிர்களும், அன்ஸாரிகளும், கிஃபார் மற்றும் அஸ்லம் குலத்தாரும் (பின்தங்குவது)” என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف(الألباني)

755

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتِ: اسْتَأْذَنَ رَجُلٌ عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: بِئْسَ أَخُو الْعَشِيرَةِ، فَلَمَّا دَخَلَ انْبَسَطَ إِلَيْهِ، فَقُلْتُ لَهُ؟ فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ لاَ يُحِبُّ الْفَاحِشَ الْمُتَفَحِّشَ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களைப் பார்க்க அனுமதி கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அவர் தனது கோத்திரத்தாரிலேயே ஒரு மோசமான சகோதரர் ஆவார்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த மனிதர் உள்ளே வந்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் மலர்ந்த முகத்துடன் இருந்தார்கள். நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அதைப் பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'ஆபாசமாகப் பேசுபவர் அல்லது நடந்துகொள்பவர், மேலும் (அதை) வழக்கமாக்கிக் கொள்பவரை அல்லாஹ் விரும்புவதில்லை' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح(الألباني)

756

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ، عَنِ الْقَاسِمِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: اسْتَأْذَنَتْ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم سَوْدَةُ لَيْلَةَ جَمْعٍ، وَكَانَتِ امْرَأَةً ثَقِيلَةً ثَبِطَةً، فَأَذِنَ لَهَا.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பருமனான, மெதுவாக இயங்கும் பெண்ணாக இருந்த ஸவ்தா (ரழி) அவர்கள், ஜம்உ (முஸ்தலிஃபா) இரவில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் (முஸ்தலிஃபாவிலிருந்து முன்கூட்டியே புறப்பட) அனுமதி கேட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ لَمْ يَرَ بِحِكَايَةِ الْخَبَرِ بَأْسًا

வரலாற்றுக் கதையில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை என்று கருதுபவர்.

757

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ بَهْدَلَةَ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: لَمَّا قَسَّمَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم غَنَائِمَ حُنَيْنٍ بِالْجِعْرَانَةِ ازْدَحَمُوا عَلَيْهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ عَبْدًا مِنْ عِبَادِ اللهِ بَعَثَهُ اللَّهُ إِلَى قَوْمٍ، فَكَذَّبُوهُ وَشَجُّوهُ، فَكَانَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ جَبْهَتِهِ وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي، فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ. قَالَ عَبْدُ اللهِ بْنُ مَسْعُودٍ: فَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَحْكِي الرَّجُلَ يَمْسَحُ عَنْ جَبْهَتِهِ.

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஜிஃரானா எனும் இடத்தில் ஹுனைன் போரின் வெற்றிப் பொருட்களைப் பங்கிட்டபோது, மக்கள் அவர்களிடம் நெருக்கமாகக் கூடிவிட்டனர். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ் தன் அடியார்களில் ஒருவரை (முன்னர் வாழ்ந்த) ஒரு சமூகத்தாரிடம் அனுப்பினான். ஆனால் அவர்கள் அவரைப் பொய்யர் என மறுத்து, அவரை காயப்படுத்தினர் (குறிப்பாக தலையில் அல்லது முகத்தில்). அவர் தன் நெற்றியிலிருந்து இரத்தத்தைத் துடைத்துக்கொண்டே, **'அல்லாஹும்ம இக்ஃபிர் லி கவ்மீ, ஃபஇன்னஹும் லா யஃலமூன்'** (யா அல்லாஹ்! என் சமூகத்தாரை மன்னிப்பாயாக. ஏனெனில், அவர்கள் அறியாதவர்கள்) என்று கூறினார்.'"

மேலும் அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அந்த மனிதர் தன் நெற்றியிலிருந்து (இரத்தத்தைத்) துடைப்பதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (செய்து) காட்டிக்கொண்டிருந்ததை இப்போதும் நான் பார்ப்பதைப் போன்று உள்ளது."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ مَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا

ஒரு முஸ்லிமைப் பாதுகாப்பவர்

758

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ نَشِيطٍ، عَنْ كَعْبِ بْنِ عَلْقَمَةَ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ قَالَ: جَاءَ قَوْمٌ إِلَى عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ فَقَالُوا: إِنَّ لَنَا جِيرَانًا يَشْرَبُونَ وَيَفْعَلُونَ، أَفَنَرْفَعُهُمْ إِلَى الْإِمَامِ؟ قَالَ: لاَ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَنْ رَأَى مِنْ مُسْلِمٍ عَوْرَةً فَسَتَرَهَا، كَانَ كَمَنْ أَحْيَا مَوْءُودَةً مِنْ قَبْرِهَا.

அபுல்ஹைஸாம் கூறினார், “சிலர் உக்பா இப்னு ஆமிர் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, ‘எங்களுக்கு சில அண்டை வீட்டார் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் மது அருந்துகிறார்கள், (மற்ற பாவங்களையும்) செய்கிறார்கள். அவர்களை நாங்கள் ஆட்சியாளரிடம் கொண்டு செல்லலாமா?’ என்று கேட்டார்கள். ‘இல்லை,’ என்று அவர்கள் பதிலளித்தார்கள், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டிருக்கிறேன், “யார் ஒரு முஸ்லிமின் (தனியார்) குறைபாட்டைக் கண்டு அதனை மறைக்கிறாரோ, அவர் உயிருடன் புதைக்கப்பட்ட ஒரு சிறுமியை அவளது கல்லறையிலிருந்து உயிர்ப்பித்து எழுப்பியது போலாவார்.’”’

ஹதீஸ் தரம் : ளயீ.்ப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ قَوْلِ الرَّجُلِ: هَلَكَ النَّاسُ

"மக்கள் அழிக்கப்பட்டுவிட்டனர்" என்று யாரோ ஒருவர் கூறுகிறார்.

759

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا سَمِعْتَ الرَّجُلَ يَقُولُ: هَلَكَ النَّاسُ، فَهُوَ أَهْلَكُهُمْ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதர், 'மக்கள் அழிந்துவிட்டனர்' என்று கூறுவதை நீங்கள் கேட்டால், அவரே அவர்களில் அதிகம் அழிந்தவராவார் (ஏனெனில், அவர் அல்லாஹ்வின் அருளில் நம்பிக்கை இழந்து, மக்களை இழிவாகக் கருதுகிறார்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ لا يَقُولُ لِلْمُنَافِقِ: سَيِّدٌ

நயவஞ்சகனை ‘எஜமானே’ என்று கூறாதீர்கள். ஏனெனில் அவன் தலைவனாக இருந்தால் உங்கள் இறைவனை நீங்கள் கோபப்படுத்தியவர்களாவீர்கள் என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

760

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: لاَ تَقُولُوا لِلْمُنَافِقِ: سَيِّدٌ، فَإِنَّهُ إِنْ يَكُ سَيِّدَكُمْ فَقَدْ أَسْخَطْتُمْ رَبَّكُمْ عَزَّ وَجَلَّ.

ஒரு நயவஞ்சகனை 'தலைவன்' (அல்லது எஜமானன்) என்று அழைக்காதீர்கள். ஏனெனில், அவன் உங்கள் தலைவனாக (உங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் அல்லது கருதப்பட்டால்) இருந்தால், நீங்கள் உங்கள் வல்லமையும் உயர்வும் மிக்க இரட்சகனைக் கோபமூட்டி விடுவீர்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا زُكِّي

அல்லாஹ்வே! அவர்கள் சொல்வதற்காக என்னைக் குற்றம் பிடிக்காதே. அவர்களுக்குத் தெரியாதவற்றை எனக்கு மன்னித்து அருள்வாயாக. அவர்கள் நினைப்பதை விட என்னை மேலானவனாக ஆக்குவாயாக.

761

حَدَّثَنَا مَخْلَدُ بْنُ مَالِكٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَجَّاجُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُبَارَكُ بْنُ فَضَالَةَ، عَنْ بَكْرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ الْمُزَنِيِّ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ أَرْطَاةَ قَالَ: كَانَ الرَّجُلُ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم إِذَا زُكِّيَ قَالَ: اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاغْفِرْ لِي مَا لَا يَعْلَمُونَ.

அதீ இப்னு அர்தா அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவர் புகழப்பட்டபோது, அவர்: 'அல்லாஹ்வே! அவர்கள் (என்னைப்பற்றி) கூறுவதற்காக என்னை நீ குற்றம் பிடித்துவிடாதே! மேலும், அவர்கள் அறியாத (என் குறைகளை) எனக்கு நீ மன்னிப்பாயாக!' என்று கூறுவார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

762

حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، أَنَّ أَبَا عَبْدِ اللهِ قَالَ لِأَبِي مَسْعُودٍ، أَوْ أَبُو مَسْعُودٍ قَالَ لِأَبِي عَبْدِ اللهِ: مَا سَمِعْتَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فِي (زَعَمَ)؟ قَالَ: بِئْسَ مَطِيَّةُ الرَّجُلِ.

அபூ கிலாபா அவர்கள் அறிவித்ததாவது: அபூ அப்துல்லாஹ் அவர்கள் அபூ மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்களிடம் – அல்லது அபூ மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அபூ அப்துல்லாஹ் அவர்களிடம், "'(அவர்) கூறினார்' அல்லது '(மக்கள் இவ்வாறு) பேசிக்கொள்கிறார்கள்' (எனும் சொல்) பற்றி நபி (ஸல்) அவர்கள் என்ன கூறக் கேட்டீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அது ஒரு மனிதனுக்கு மிக மோசமான வாகனமாகும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

763

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ يُونُسَ الْيَمَامِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي الْمُهَلَّبِ أَنَّ عَبْدَ اللهِ بْنَ عَامِرٍ قَالَ: يَا أَبَا مَسْعُودٍ، مَا سَمِعْتَ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ فِي زَعَمُوا؟ قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ: بِئْسَ مَطِيَّةُ الرَّجُلِ، وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: لَعْنُ الْمُؤْمِنِ كَقَتْلِهِ.

அப்துல்லாஹ் பின் ஆமிர் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அபூ மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்களே! '(மக்கள் இவ்வாறு) கூறினார்கள் (என்று உறுதிப்படுத்தப்படாத செய்திகளைப் பற்றி) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்ன கூறக் கேட்டீர்கள்?" அதற்கு அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: "நான் அவர்கள், 'ஒரு மனிதனுக்கு அது மிகக் கெட்ட வாகனமாகும் (அதாவது, உறுதிப்படுத்தப்படாத செய்திகளைப் பரப்புவதற்கு அது ஒரு மோசமான வழியாகும்)' என்று கூறக் கேட்டேன்; மேலும் அவர்கள், 'ஒரு முஃமினை (இறைநம்பிக்கையாளரை) சாபமிடுவது அவரைக் கொலை செய்வதைப் போன்றது' என்று கூறவும் கேட்டேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ لَا يَقُولُ لِشَيْءٍ لَا يَعْلَمُهُ: اللَّهُ يَعْلَمُهُ

ஒருவர் தனக்குத் தெரியாத ஒன்றைப் பற்றி, "அல்லாஹ்வுக்கே தெரியும்" என்று கூறக்கூடாது.

764

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ قَالَ: قَالَ عَمْرٌو: عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ لِشَيْءٍ لَا يَعْلَمُهُ: اللَّهُ يَعْلَمُهُ؛ وَاللَّهُ يَعْلَمُ غَيْرَ ذَلِكَ، فَيُعَلِّمَ اللَّهَ مَا لَا يَعْلَمُ، فَذَاكَ عِنْدَ اللهِ عَظِيمٌ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் எவரும் தமக்குத் தெரியாத ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி, 'அல்லாஹ் அறிவான்' (என்று உறுதிபடக் கூறி) விட வேண்டாம். ஏனெனில், அவர் கூறியதற்கு மாற்றமாக அல்லாஹ் அதை அறிந்திருக்கலாம். (அவ்வாறு கூறுவது) அல்லாஹ் அறியாத ஒன்றை அவனுக்குக் கற்பிப்பதாக அமையும். அது அல்லாஹ்விடம் மிகப்பெரிய விஷயமாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ قَوْسِ قُزَحٍ

வானவில் பற்றிய பாடம்

765

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي يُوسُفُ بْنُ مِهْرَانَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: الْمَجَرَّةُ: بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ السَّمَاءِ، وَأَمَّا قَوْسُ قُزَحٍ: فَأَمَانٌ مِنَ الْغَرَقِ بَعْدَ قَوْمِ نُوحٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பால்வெளி (மண்டலம்) என்பது வானங்களின் வாசல்களில் ஒரு வாசல் ஆகும். நூஹ் (அலை) அவர்களின் சமூகத்திற்குப் பிறகு, (உலகம்) வெள்ளத்தால் மூழ்கடிக்கப்படுவதிலிருந்து வானவில் ஒரு பாதுகாப்பாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ الْمَجَرَّةِ

பால் வழி மண்டலம்

766

حَدَّثَنَا الْحُمَيْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ ابْنِ أَبِي حُسَيْنٍ وَغَيْرِهِ، عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ سَأَلَ ابْنُ الْكَوَّا عَلِيًّا عَنِ الْمَجَرَّةِ، قَالَ: هُوَ شَرَجُ السَّمَاءِ، وَمِنْهَا فُتِحَتِ السَّمَاءُ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ.

அபூ அத்துஃபைல் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
இப்னுல் கவ்வா, அலி (ரழி) அவர்களிடம் 'அல்-மஜர்ரா' (வானில் உள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட பாதை அல்லது வாயில்) பற்றிக் கேட்டார். அவர்கள் கூறினார்கள்: “அது வானத்தின் (நீர் பையின்) வாய்க்கட்டாகும் (அல்லது பிளவு/திறப்பு). அதிலிருந்தே பெருமழையுடன் வானம் திறக்கப்பட்டது (நூஹ் நபியின் காலத்தில்).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

767

حَدَّثَنَا عَارِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ أَبِي بِشْرٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: الْقَوْسُ: أَمَانٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ مِنَ الْغَرَقِ، وَالْمَجَرَّةُ: بَابُ السَّمَاءِ الَّذِي تَنْشَقُّ مِنْهُ

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வானவில், பூமிவாழ் மக்களுக்கு (உலகம் மீண்டும்) மூழ்கடிக்கப்படுவதிலிருந்து ஒரு பாதுகாப்பாகும். பால்வீதி வானத்தின் வாசலாகும்; அதிலிருந்துதான் (மறுமை நாளில்) வானம் பிளக்கும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ كَرِهَ أَنْ يُقَالَ: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِكَ

"இறைவா, உன் கருணையின் நிலையான இல்லத்தில் என்னை வைப்பாயாக" என்று கூறப்படுவதை வெறுப்பவர்

768

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو الْحَارِثِ الْكَرْمَانِيُّ قَالَ: سَمِعْتُ رَجُلاً قَالَ لأَبِي رَجَاءٍ: أَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلاَمَ، وَأَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَجْمَعَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ فِي مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِهِ، قَالَ: وَهَلْ يَسْتَطِيعُ أَحَدٌ ذَلِكَ؟ قَالَ: فَمَا مُسْتَقَرُّ رَحْمَتِهِ؟ قَالَ: الْجَنَّةُ، قَالَ: لَمْ تُصِبْ، قَالَ: فَمَا مُسْتَقَرُّ رَحْمَتِهِ؟ قَالَ: قُلْتُ: رَبُّ الْعَالَمِينَ.

அபுல்-ஹாரித் அல்-கிர்மானி அவர்கள், ஒரு மனிதர் அபூ ராஜாவிடம், "நான் உங்களுக்கு ஸலாம் கூறுகிறேன், மேலும் நம் இருவரையும் அவனுடைய கருணையின் நிரந்தர இல்லத்தில் ஒன்று சேர்க்குமாறு அல்லாஹ்விடம் கேட்கிறேன்" என்று கூறுவதைக் கேட்டார்கள். அபூ ராஜா அவர்கள், "அதற்கு யாருக்காவது இயலுமா?" என்று கேட்டார்கள். (பின்னர்) அந்த மனிதர், "அப்படியானால், அவனுடைய கருணையின் நிரந்தர இல்லம் என்றால் என்ன?" என்று கேட்டார். (அவரே பதிலளித்தார்), "சொர்க்கம்." (அதற்கு) அபூ ராஜா அவர்கள், "அது சரியல்ல," என்று கூறினார்கள். (மீண்டும்) அந்த மனிதர், "அப்படியானால், அவனுடைய கருணையின் நிரந்தர இல்லம் எது?" என்று கேட்டார். (அதற்கு அபூ ராஜா அவர்கள்), "அகிலங்களின் இறைவன்," என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

769

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لاَ يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: يَا خَيْبَةَ الدَّهْرِ، فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الدَّهْرُ.

உங்களில் எவரும் 'காலம் (அத்-தஹ்ர்) நாசமாகட்டும்!' (அல்லது 'காலத்தின் துரதிர்ஷ்டமே!' அல்லது 'காலம் ஏமாற்றிவிட்டது!' என்று காலத்தை நிந்திக்கும் விதமாக) கூற வேண்டாம். ஏனெனில், அல்லாஹ்வே காலம் (அத்-தஹ்ர்) ஆவான்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

770

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ يَحْيَى الأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لاَ يَقُلْ أَحَدُكُمْ: يَا خَيْبَةَ الدَّهْرِ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا الدَّهْرُ، أُرْسِلُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ، فَإِذَا شِئْتُ قَبَضْتُهُمَا. وَلاَ يَقُولَنَّ لِلْعِنَبِ: الْكَرْمَ، فَإِنَّ الْكَرْمَ الرَّجُلُ الْمُسْلِمُ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"உங்களில் எவரும் (காலத்தின் மீது பழி சுமத்தி) 'காலத்தின் கேடே!' என்று கூற வேண்டாம். அல்லாஹ் (கண்ணியமிக்கவன்) கூறினான்: 'நானே காலம் (அத்-தஹ்ர் - அதாவது, காலத்தை இயக்குபவன், அதன் நிகழ்வுகளைக் கட்டுப்படுத்துபவன்); இரவையும் பகலையும் நானே அனுப்புகிறேன். நான் நாடினால் அவ்விரண்டையும் கைப்பற்றி விடுவேன்.' மேலும், திராட்சையை 'கர்ம்' என்று அழைக்காதீர்கள். ஏனெனில் 'கர்ம்' என்பது முஸ்லிமான மனிதரே (அதாவது, நற்குணங்கள் கொண்ட, கண்ணியமான மனிதர்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ لاَ يُحِدُّ الرَّجُلُ إِلَى أَخِيهِ النَّظَرَ إِذَا وَلَّى

ஒருவர் தன் சகோதரர் திரும்பிச் செல்லும்போது அவரை முறைத்துப் பார்க்கக் கூடாது.

771

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ قَالَ: يُكْرَهُ أَنْ يُحِدَّ الرَّجُلُ إِلَى أَخِيهِ النَّظَرَ، أَوْ يُتْبِعَهُ بَصَرَهُ إِذَا وَلَّى، أَوْ يَسْأَلَهُ: مِنْ أَيْنَ جِئْتَ، وَأَيْنَ تَذْهَبُ؟.

முஜாஹித் (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) கூறினார்கள்: 'ஒருவர் தன் சகோதரனை உற்றுப் பார்ப்பதோ (ஊடுருவும் விதமாக), அல்லது அவர் திரும்பிச் செல்லும் போது அவரைப் பின்தொடர்ந்து பார்ப்பதோ (அவரது தனிப்பட்ட விஷயங்களை உளவு பார்க்கும் நோக்குடன்), அல்லது 'நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்? எங்கே போகிறீர்கள்?' என்று கேட்பதோ (அநாவசியமாக அவரது தனிப்பட்ட நடமாட்டத்தைப் பற்றி விசாரிக்கும் விதமாக) வெறுக்கத்தக்கது.'

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ قَوْلِ الرَّجُلِ لِلرَّجُلِ: وَيْلَكَ

"உங்களுக்கு தொந்தரவு" என்று யாரோ ஒருவர் மற்றொருவரிடம் கூறினார்.

772

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم رَأَى رَجُلًا يَسُوقُ بَدَنَةً، فَقَالَ: ارْكَبْهَا، فَقَالَ: إِنَّهَا بَدَنَةٌ، قَالَ: ارْكَبْهَا، قَالَ: إِنَّهَا بَدَنَةٌ، قَالَ: ارْكَبْهَا، قَالَ: فَإِنَّهَا بَدَنَةٌ، قَالَ: ارْكَبْهَا، وَيْلَكَ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், ஒரு மனிதர் (தாம் அறுத்துப் பலியிட வேண்டிய) ஒரு ஒட்டகத்தை (அறுக்கும் இடத்திற்கு) ஓட்டிச் செல்வதைக் கண்டார்கள். (அவரிடம்) "அதன் மீது ஏறிக்கொள்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அந்த மனிதர், "இது (பலியிடப்பட வேண்டிய) ஒட்டகம்" என்று பதிலளித்தார். (மீண்டும்) "அதன் மீது ஏறிக்கொள்" என்று (நபி ஸல் அவர்கள்) கூறினார்கள். அந்த மனிதர் (மீண்டும்), "இது (பலியிடப்பட வேண்டிய) ஒட்டகம்" என்றார். (மீண்டும்) "அதன் மீது ஏறிக்கொள்" என்று (நபி ஸல் அவர்கள்) கூறினார்கள். அந்த மனிதர் (மீண்டும்), "இது (பலியிடப்பட வேண்டிய) ஒட்டகம்" என்றார். (நபி ஸல் அவர்கள் சற்று கோபத்துடன்) "அதன் மீது ஏறிக்கொள், உனக்கு என்ன கேடு!" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

773

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَلْقَمَةَ عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ أَبِي فَرْوَةَ، حَدَّثَنِي الْمِسْوَرُ بْنُ رِفَاعَةَ الْقُرَظِيُّ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ، وَرَجُلٌ يَسْأَلُهُ، فَقَالَ: إِنِّي أَكَلْتُ خُبْزًا وَلَحْمًا، فَهَلْ أَتَوَضَّأُ؟ فَقَالَ: وَيْحَكَ، أَتَتَوَضَّأُ مِنَ الطَّيِّبَاتِ؟.

அல்-மிஸ்வர் இப்னு ரிஃபாஆ அல்-குரழீ அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களையும், ஒரு மனிதர் அவர்களை நோக்கி, 'நான் ரொட்டியையும் இறைச்சியையும் சாப்பிட்ட பிறகு உளூச் செய்ய வேண்டுமா?' என்று கேட்பதையும் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'உமக்குக் கேடுதான்! (இப்படி ஒரு கேள்வி கேட்கிறாயே!) நல்லவற்றுக்காகவா நீங்கள் உளூச் செய்வீர்கள்?' என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

774

حَدَّثَنَا عَلِيٌّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَوْمَ حُنَيْنٍ بِالْجِعْرَانَةِ، وَالتِّبْرُ فِي حِجْرِ بِلَالٍ، وَهُوَ يَقْسِمُ، فَجَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: اعْدِلْ، فَإِنَّكَ لَا تَعْدِلُ، فَقَالَ: وَيْلَكَ، فَمَنْ يَعْدِلُ إِذَا لَمْ أَعْدِلْ؟ قَالَ عُمَرُ: دَعْنِي يَا رَسُولَ اللهِ، أَضْرِبُ عُنُقَ هَذَا الْمُنَافِقِ، فَقَالَ: إِنَّ هَذَا مَعَ أَصْحَابٍ لَهُ، أَوْ: فِي أَصْحَابٍ لَهُ، يَقْرَؤُونَ الْقُرْآنَ، لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيَهُمْ، يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹுனைன் (போர்) நாளில் 'அல்-ஜிஃரானா' எனும் இடத்தில் இருந்தார்கள். பிலால் (ரழி) அவர்களின் மடியில் உருக்கப்படாத பொன் அல்லது வெள்ளி (கட்டிகள்) இருந்தன. (போர்ச் செல்வங்களை) நபி (ஸல்) அவர்கள் பங்கிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது ஒரு மனிதர் அவர்களிடம் வந்து, 'நீதி செலுத்துங்கள்! (ஏனெனில்) தாங்கள் நீதியாக நடக்கவில்லை!' என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'உனக்குக் கேடுண்டாகட்டும்! நான் நீதியாக நடக்காவிட்டால் வேறு யார் தான் நீதியாக நடப்பார்?' என்று கேட்டார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னை விடுங்கள்; இந்த நயவஞ்சகனின் கழுத்தை நான் வெட்டி விடுகிறேன்!' என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'இம்மனிதருக்குத் தோழர்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குர்ஆனை ஓதுவார்கள்; ஆனால், அது அவர்களின் தொண்டைக்குழிகளைத் தாண்டிச் செல்லாது. வேட்டையாடப்பட்ட பிராணியிலிருந்து அம்பு (வேகமாக) வெளியேறிச் செல்வதைப் போன்று, அவர்கள் மார்க்கத்திலிருந்து வெளியேறிச் செல்வார்கள்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

775

حَدَّثَنَا سَهْلُ بْنُ بَكَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَسْوَدُ بْنُ شَيْبَانَ، عَنْ خَالِدِ بْنِ سُمَيْرٍ، عَنْ بَشِيرِ بْنِ نَهِيكٍ، عَنْ بَشِيرٍ، وَكَانَ اسْمُهُ زَحْمَ بْنَ مَعْبَدٍ، فَهَاجَرَ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ: مَا اسْمُكَ؟ قَالَ: زَحْمٌ، قَالَ: بَلْ أَنْتَ بَشِيرٌ، قَالَ: بَيْنَمَا أَنَا أَمْشِي مَعَ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم إِذْ مَرَّ بِقُبُورِ الْمُشْرِكِينَ فَقَالَ: لَقَدْ سَبَقَ هَؤُلَاءِ خَيْرٌ كَثِيرٌ ثَلَاثًا، فَمَرَّ بِقُبُورِ الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ: لَقَدْ أَدْرَكَ هَؤُلَاءِ خَيْرًا كَثِيرًا ثَلَاثًا، فَحَانَتْ مِنَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم نَظْرَةٌ، فَرَأَى رَجُلًا يَمْشِي فِي الْقُبُورِ، وَعَلَيْهِ نَعْلَانِ، فَقَالَ: يَا صَاحِبَ السِّبْتِيَّتَيْنِ، أَلْقِ سِبْتِيَّتَيْكَ، فَنَظَرَ الرَّجُلُ، فَلَمَّا رَأَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم خَلَعَ نَعْلَيْهِ فَرَمَى بِهِمَا.

பஷீர் இப்னு மஃபத் (ரழி) அவர்கள் (இவர்களின் இயற்பெயர் ஸஹ்ம் இப்னு மஃபத்) நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஹிஜ்ரத் (இடம் பெயர்ந்து) சென்றார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "உமது பெயர் என்ன?" என்று கேட்டார்கள். "ஸஹ்ம்" என்று அவர்கள் பதிலளித்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "இல்லை, நீர் பஷீர்" என்று கூறினார்கள்.

பஷீர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தபோது, அவர்கள் இணைவைப்பாளர்களின் கப்ருகளைக் (கல்லறைகளைக்) கடந்து சென்றார்கள். அப்போது, 'இவர்கள் பெரும் நன்மையை இழந்துவிட்டனர்' என்று மூன்று முறை கூறினார்கள். பிறகு, அவர்கள் முஸ்லிம்களின் கப்ருகளைக் (கல்லறைகளைக்) கடந்து சென்றபோது, 'இவர்கள் பெரும் நன்மையை அடைந்துவிட்டனர்' என்று மூன்று முறை கூறினார்கள்.

அப்போது நபி (ஸல்) அவர்களின் பார்வை திரும்பியபோது, கப்ருகளுக்கு மத்தியில் செருப்புகளை அணிந்தபடி ஒரு மனிதர் நடந்து செல்வதைக் கண்டார்கள். அவர்கள், 'ஓ பதனிடப்பட்ட தோல் செருப்புகளை அணிந்தவரே! உமது செருப்புகளைக் கழற்றும்!' என்று கூறினார்கள்.

அம்மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களைப் பார்த்ததும், தனது செருப்புகளைக் கழற்றி எறிந்துவிட்டார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الْبِنَاءِ

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "நீங்கள் உங்கள் கட்டிடங்களை உயர்த்தி கட்டும்போது மறுமை நாள் நெருங்கி விட்டது என்பதற்கான அறிகுறிகளில் அதுவும் ஒன்றாகும்" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

776

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي فُدَيْكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ هِلاَلٍ، أَنَّهُ رَأَى حُجَرَ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم مِنْ جَرِيدٍ مَسْتُورَةً بِمُسُوحِ الشَّعْرِ، فَسَأَلْتُهُ عَنْ بَيْتِ عَائِشَةَ، فَقَالَ: كَانَ بَابُهُ مِنْ وِجْهَةِ الشَّامِ، فَقُلْتُ: مِصْرَاعًا كَانَ أَوْ مِصْرَاعَيْنِ؟ قَالَ: كَانَ بَابًا وَاحِدًا، قُلْتُ: مِنْ أَيِّ شَيْءٍ كَانَ؟ قَالَ: مِنْ عَرْعَرٍ أَوْ سَاجٍ.

முஹம்மத் இப்னு ஹிலால் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்களின் துணைவியரின் அறைகள், (விலங்குகளின்) முடியால் நெய்யப்பட்ட விரிப்புகளால் போர்த்தப்பட்ட பேரீச்ச மட்டைகளால் அமைக்கப்பட்டிருந்ததை நான் கண்டேன்."

(அறிவிப்பாளர் முஹம்மத் இப்னு அபீ ஃபுதைக் கூறுகிறார்:) "நான் அவரிடம் (முஹம்மத் இப்னு ஹிலாலிடம்) ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் வீட்டைப் பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர், 'அதன் வாசல் ஷாம் (சிரியா) பக்கமாக இருந்தது' என்றார். நான், 'அது ஒற்றைக் கதவு மடலா? அல்லது இரட்டைக் கதவு மடலா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், 'அது ஒற்றைக் கதவாக இருந்தது' என்றார். நான், 'அது எதனால் செய்யப்பட்டிருந்தது?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், 'ஜூனிபர் அல்லது தேக்கு மரத்தால் (செய்யப்பட்டிருந்தது)' என்றார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

777

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي فُدَيْكٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ أَبِي يَحْيَى، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِنْدَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَبْنِيَ النَّاسُ بُيُوتًا يُوشُونَهَا وَشْيَ الْمَرَاحِيلِ قَالَ إِبْرَاهِيمُ: يَعْنِي الثِّيَابَ الْمُخَطَّطَةَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மக்கள் வீடுகளைக் கட்டி, அவற்றை (மராஹில் எனப்படும்) வரி வரியான ஆடைகளைப் போன்று அலங்கரிக்கும் வரை மறுமை நாள் ஏற்படாது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ قَوْلِ الرَّجُلِ: لَا وَأَبِيكَ

"உங்கள் தந்தையின் மீது சத்தியமாக, இல்லை" என்று ஒரு மனிதர் கூறினார்.

778

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلِ بْنِ غَزْوَانَ، عَنْ عُمَارَةَ، عَنْ أَبِي زُرْعَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ أَجْرًا؟ قَالَ: أَمَا وَأَبِيكَ لَتُنَبَّأَنَّهُ: أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَحِيحٌ شَحِيحٌ تَخْشَى الْفَقْرَ، وَتَأْمُلُ الْغِنَى، وَلَا تُمْهِلُ حَتَّى إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ قُلْتَ: لِفُلَانٍ كَذَا، وَلِفُلَانٍ كَذَا، وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! எந்த ஸதகா மிகச்சிறந்த நன்மையுடையது?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), 'உன் தந்தை மீது ஆணையாக! (இது ஒரு வலியுறுத்தல், அல்லாஹ் அல்லாதவர் மீது ஆணையிடுவது அல்ல.) நீ அதைப் பற்றி அறிந்து கொள்வாய்: நீ உடல் நலத்துடனும், கஞ்சத்தனம் கொண்டவராகவும் (அல்லது செல்வத்தின் மீது பேராசை கொண்டவராகவும்), வறுமைக்கு அஞ்சியவராகவும், செல்வத்தை எதிர்பார்த்தவராகவும் இருக்கும்போது ஸதகா கொடுப்பதே (மிகச் சிறந்தது). (உன்) உயிர் தொண்டைக்குழியை அடையும் வரை அதைத் தள்ளிப் போட வேண்டாம்; (அந்த நேரத்தில்) "இன்னாருக்கு இவ்வளவு, இன்னாருக்கு இவ்வளவு" என்று நீ கூறுவாய். ஆனால், அது

(உன் மரணத்திற்குப் பிறகு ஏற்கனவே வாரிசுகளுக்கு) உரியதாகி விட்டிருக்கும்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (என் தந்தை மீது சத்தியமாக) என்ற வார்த்தைகள் இன்றி, இது புஹாரியில் இல்லை (அல்பானி)

صحيح دون لفظ (وأبيك) وليس في خ (الألباني)

بَابُ إِذَا طَلَبَ فَلْيَطْلُبْ طَلَبًا يَسِيرًا وَلَا يَمْدَحُهُ

ஒருவர் (பிறரிடம்) ஏதாவது கேட்கும் போது, எளிதான ஒன்றைக் கேட்கட்டும்; மேலும், அவரைப் புகழ வேண்டாம்.

779

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ قَالَ: حَدَّثَنِي الْأَعْمَشُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الْأَحْوَصِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ قَالَ: إِذَا طَلَبَ أَحَدُكُمُ الْحَاجَةَ فَلْيَطْلُبْهَا طَلَبًا يَسِيرًا، فَإِنَّمَا لَهُ مَا قُدِّرَ لَهُ، وَلَا يَأْتِي أَحَدُكُمْ صَاحِبَهُ فَيَمْدَحَهُ، فَيَقْطَعَ ظَهْرَهُ.

உங்களில் ஒருவர் தனக்குத் தேவையான ஒன்றைக் கேட்கும்போது, அதை அவர் எளிமையான முறையில் கேட்கட்டும். ஏனெனில், அவருக்கென விதிக்கப்பட்டது அவருக்குக் கிடைக்கும். உங்களில் எவரும் தமது தோழரிடம் சென்று, அவரைப் புகழ்ந்து, அதன் மூலம் அவரது முதுகை முறித்துவிட வேண்டாம் (அதாவது, அவரைச் சுமையாக்கிவிடவோ, பெருமை கொள்ளச் செய்துவிடவோ, அல்லது அவரை அழித்துவிடவோ வேண்டாம்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

780

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ بْنِ أُسَامَةَ، عَنْ أَبِي عَزَّةَ يَسَارِ بْنِ عَبْدِ اللهِ الْهُذَلِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَرَادَ قَبْضَ عَبْدٍ بِأَرْضٍ، جَعَلَ لَهُ بِهَا، أَوْ: فِيهَا حَاجَةً.

அபூ அஸ்ஸா யஸார் இப்னு அப்தில்லாஹ் அல்ஹுதலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ்

ஓர் அடியானின் உயிரைக் கைப்பற்ற (அதாவது, மரணிக்கச் செய்ய) ஒரு பூமியில் நாடினால், அவனுக்கு அங்கு ஒரு தேவையை ஏற்படுத்துகிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ قَوْلِ الرَّجُلِ: لَا بُلَّ شَانِئُكَ

"உன்னை வெறுப்பவன் பயனடைய மாட்டான்" என்று ஒரு மனிதன் கூறுவது.

781

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا الصَّعْقُ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا جَمْرَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو عَبْدِ الْعَزِيزِ قَالَ: أَمْسَى عِنْدَنَا أَبُو هُرَيْرَةَ، فَنَظَرَ إِلَى نَجْمٍ عَلَى حِيَالِهِ فَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسُ أَبِي هُرَيْرَةَ بِيَدِهِ، لَيَوَدَّنَّ أَقْوَامٌ وَلُوا إِمَارَاتٍ فِي الدُّنْيَا وَأَعْمَالًا أَنَّهُمْ كَانُوا مُتَعَلِّقِينَ عِنْدَ ذَلِكَ النَّجْمِ، وَلَمْ يَلُوا تِلْكَ الْإِمَارَاتِ، وَلَا تِلْكَ الْأَعْمَالَ. ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيَّ فَقَالَ: لَا بُلَّ شَانِئُكَ، أَكُلُّ هَذَا سَاغٌ لِأَهْلِ الْمَشْرِقِ فِي مَشْرِقِهِمْ؟ قُلْتُ: نَعَمْ وَاللَّهِ، قَالَ: لَقَدْ قَبَّحَ اللَّهُ وَمَكَرَ، فَوَالَّذِي نَفْسُ أَبِي هُرَيْرَةَ بِيَدِهِ، لَيَسُوقُنَّهُمْ حُمْرًا غِضَابًا، كَأَنَّمَا وُجُوهُهُمُ الْمَجَانُّ الْمُطْرَقَةُ، حَتَّى يُلْحِقُوا ذَا الزَّرْعِ بِزَرْعِهِ، وَذَا الضَّرْعِ بِضَرْعِهِ.

அபூ அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் எங்களுடன் மாலைப் பொழுதைக் கழித்தார்கள். அப்போது தங்களுக்கு நேரே இருந்த ஒரு நட்சத்திரத்தைப் பார்த்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அபூ ஹுரைராவின் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! உலகில் ஆட்சித் தலைமைகளையும் பொறுப்புகளையும் வகித்த கூட்டத்தினர், தாங்கள் அந்த நட்சத்திரத்தில் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கக் கூடாதா என்றும், அந்த ஆட்சித் தலைமைகளையும் அப்பொறுப்புகளையும் வகிக்காமல் இருந்திருக்கக் கூடாதா என்றும் நிச்சயமாக (மறுமையில்) விரும்புவார்கள்.'

பிறகு அவர்கள் என் பக்கம் திரும்பி, 'உம்மை வெறுப்பவனுக்கு நன்மை கிடைக்காமல் போகட்டும்! கிழக்கிலுள்ளவர்களுக்கு அவர்களின் கிழக்குப் பகுதியில் இவையெல்லாம் (இந்த சுகபோகங்கள்) இனிமையாக அமைந்துள்ளதா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், 'ஆம், அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக' என்று பதிலளித்தேன்.

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக அல்லாஹ் (அவற்றை) இழிவாக்கிவிட்டான்; (அவர்களுக்கு எதிராக) திட்டமிட்டுள்ளான். அபூ

ஹுரைராவின் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! அவர்களை நிச்சயமாக (எதிரிகள்) கோபம்கொண்ட கழுதைகளைப் போல ஓட்டிச் செல்வார்கள். அவர்களுடைய (அந்த எதிரிகளின்) முகங்கள், சம்மட்டியால் அடிக்கப்பட்ட கேடயங்களைப் போன்று இருக்கும். எதுவரை என்றால், பயிர் செய்பவரைத் தனது பயிரிடமும், பால் கறப்பவரைத் தனது கால்நடையிடமும் அவர்கள் சேர்த்துவிடும் வரை (அவர்கள் விரட்டப்படுவார்கள்).'"

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான இஸ்நாத், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوف (الألباني)

بَابُ لا يَقُولُ الرَّجُلُ: اللَّهُ وَفُلَانٌ

"அல்லாஹ் மற்றும் இன்னார்" என்று யாரும் சொல்லக்கூடாது.

782

حَدَّثَنَا مَطَرُ بْنُ الْفَضْلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، قَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ: سَمِعْتُ مُغِيثًا يَزْعُمُ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ سَأَلَهُ: مَنْ مَوْلَاهُ؟ فَقَالَ: اللَّهُ وَفُلَانٌ، قَالَ ابْنُ عُمَرَ: لَا تَقُلْ كَذَلِكَ، لَا تَجْعَلْ مَعَ اللهِ أَحَدًا، وَلَكِنْ قُلْ: فُلَانٌ بَعْدَ اللهِ.

முகீத் அவர்கள் (இப்னு ஜுரைஜ் இடம்) கூறினார்கள்:
இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் என்னிடம், "உம்முடைய மவ்லா (விடுவித்த எஜமானர்) யார்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், "அல்லாஹ்வும் இன்னாரும்" என்று பதிலளித்தேன். அதற்கு இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், "அவ்வாறு கூறாதீர்கள். அல்லாஹ்வுடன் யாரையும் (சமமாக) இணைக்காதீர்கள். மாறாக, 'அல்லாஹ்வுக்குப் பிறகு இன்னார்' என்று கூறுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف موقوف (الألباني)

بَابُ قَوْلِ الرَّجُلِ: مَا شَاءَ اللَّهُ وَشِئْتَ

"அல்லாஹ் நாடியதும் நீங்கள் நாடியதும்" என்று யாரேனும் கூறுவது

783

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الأَجْلَحِ، عَنْ يَزِيدَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: قَالَ رَجُلٌ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: مَا شَاءَ اللَّهُ وَشِئْتَ، قَالَ: جَعَلْتَ لِلَّهِ نِدًّا، مَا شَاءَ اللَّهُ وَحْدَهُ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், 'அல்லாஹ் நாடியதும், நீங்களும் நாடியதும் (நடக்கும்)' என்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'நீர் அல்லாஹ்வுக்கு இணையை ஆக்கிவிட்டீர். அல்லாஹ் ஒருவன் நாடியது மட்டுமே நடக்கும்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الْغِنَاءِ وَاللَّهْوِ

பாடுதலும் விளையாடுதலும்

784

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ دِينَارٍ قَالَ: خَرَجْتُ مَعَ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ إِلَى السُّوقِ، فَمَرَّ عَلَى جَارِيَةٍ صَغِيرَةٍ تُغَنِّي، فَقَالَ: إِنَّ الشَّيْطَانَ لَوْ تَرَكَ أَحَدًا لَتَرَكَ هَذِهِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு தீனார் கூறினார்: "நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் சந்தைக்குச் சென்றேன். அவர்கள், பாடிக்கொண்டிருந்த ஓர் அடிமைச் சிறுமியைக் கடந்து சென்றபோது, 'நிச்சயமாக ஷைத்தான் எவரையாவது விட்டுவிடுவதாக இருந்தால், இவளை விட்டிருப்பான்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

785

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ مُحَمَّدٍ أَبُو عَمْرٍو الْبَصْرِيُّ قَالَ: سَمِعْتُ عَمْرًا مَوْلَى الْمُطَّلِبِ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: لَسْتُ مِنْ دَدٍ، وَلاَ الدَّدُ مِنِّي بِشَيْءٍ، يَعْنِي: لَيْسَ الْبَاطِلُ مِنِّي بِشَيْءٍ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நான் வீண் காரியங்களைச் சார்ந்தவன் அல்லன்; வீண் காரியங்களும் என்னைச் சார்ந்ததல்ல" என்று கூறினார்கள். அதாவது, "பொய்மை (அல்லது வீணானது) எதுவும் என்னைச் சார்ந்ததல்ல" என்பதே இதன் பொருளாகும்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

786

حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا خَالِدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَطَاءُ بْنُ السَّائِبِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: {وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ}، قَالَ: الْغِنَاءُ وَأَشْبَاهُهُ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: (திருக்குர்ஆனின் 31:6 வசனத்தில் வரும்) "{வ மினன் நாஸி மன் யஷ்தரீ லஹ்வல் ஹதீஸ்}" (மக்களில் வீணான பேச்சுக்களை விலைக்கு வாங்குபவர்களும் இருக்கிறார்கள்) என்பது, பாட்டையும் அது போன்ற (வீணான) விஷயங்களையும் குறிக்கிறது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

787

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْفَزَارِيُّ، وَأَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالاَ: أَخْبَرَنَا قِنَانُ بْنُ عَبْدِ اللهِ النَّهْمِيُّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْسَجَةَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: أَفْشُوا السَّلاَمَ تَسْلَمُوا، وَالأَشَرَةُ شَرٌّ.

அல்-பரா இப்னு ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஸலாத்தைப் பரப்புங்கள்; நீங்கள் பாதுகாப்பைப் பெறுவீர்கள். அஷரா (செருக்கு, ஆணவம், நன்றி கெட்டத்தனம் மற்றும் வரம்பு மீறிய மகிழ்ச்சி) என்பது தீமையாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானி)

حسن (الألباني)

788

حَدَّثَنَا عِصَامٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَرِيزٌ، عَنْ سَلْمَانَ بْنِ سُمَيْرٍ الْأَلْهَانِيِّ، عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ، وَكَانَ بِجَمْعٍ مِنَ الْمَجَامِعِ، فَبَلَغَهُ أَنَّ أَقْوَامًا يَلْعَبُونَ بِالْكُوبَةِ، فَقَامَ غَضْبَانَ يَنْهَى عَنْهَا أَشَدَّ النَّهْيِ، ثُمَّ قَالَ: أَلَا إِنَّ اللَّاعِبَ بِهَا لَيَأْكُلُ ثَمَرَهَا، كَآكِلِ لَحْمِ الْخِنْزِيرِ، وَمُتَوَضِّئٍ بِالدَّمِ. يَعْنِي بِالْكُوبَةِ: النَّرْدَ.

ஃபதாலா இப்னு உபைத் (ரழி) அவர்கள் ஒரு சபையில் (அல்லது கூட்டத்தில்) இருந்தார்கள். அப்போது சிலர் 'கூபா' (பகடைக்காய்) விளையாடிக் கொண்டிருப்பதாக அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது. உடனே அவர்கள் கோபத்துடன் எழுந்து, அதை மிகக் கடுமையாகத் தடுத்தார்கள். பிறகு அவர்கள் கூறினார்கள்: "அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக அதை விளையாடி அதன் (விளைவாகக் கிடைக்கும்) வருவாயை உண்பவர், பன்றி இறைச்சியை உண்டவரைப் போன்றவர் ஆவார்; மேலும் இரத்தத்தால் உளூச் செய்தவரைப் போன்றவர் ஆவார்." ('கூபா' என்பது 'நர்து' - பகடைக்காய் ஆகும்).

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி)

ضعيف (الألباني)

بَابُ الْهَدْيِ وَالسَّمْتِ الْحَسَنِ

வழிகாட்டுதலும் நன்னடத்தையும்

789

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ أَبِي الْأَسْوَدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ زِيَادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَارِثُ بْنُ حَصِيرَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ وَهْبٍ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ مَسْعُودٍ يَقُولُ: إِنَّكُمْ فِي زَمَانٍ: كَثِيرٌ فُقَهَاؤُهُ، قَلِيلٌ خُطَبَاؤُهُ، قَلِيلٌ سُؤَّالُهُ، كَثِيرٌ مُعْطُوهُ، الْعَمَلُ فِيهِ قَائِدٌ لِلْهَوَى. وَسَيَأْتِي مِنْ بَعْدِكُمْ زَمَانٌ: قَلِيلٌ فُقَهَاؤُهُ، كَثِيرٌ خُطَبَاؤُهُ، كَثِيرٌ سُؤَّالُهُ، قَلِيلٌ مُعْطُوهُ، الْهَوَى فِيهِ قَائِدٌ لِلْعَمَلِ، اعْلَمُوا أَنَّ حُسْنَ الْهَدْيِ، فِي آخِرِ الزَّمَانِ، خَيْرٌ مِنْ بَعْضِ الْعَمَلِ.

இப்னு மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“நிச்சயமாக நீங்கள் ஒரு காலத்தில் இருக்கிறீர்கள். அதில் மார்க்க அறிஞர்கள் அதிகம்; சொற்பொழிவாளர்கள் குறைவு. அதில் (பொருளைக்) கேட்பவர்கள் குறைவு; (தர்மம்) கொடுப்பவர்கள் அதிகம். அக்காலத்தில் செயல் மன இச்சையை வழிநடத்திச் செல்லும் (அதாவது, செயல்கள் தூய எண்ணத்துடனும், அறிவின் அடிப்படையிலும் அமையும், மன இச்சைகள் கட்டுப்படுத்தப்படும்). உங்களுக்குப் பிறகு ஒரு காலம் வரும். அதில் மார்க்க அறிஞர்கள் குறைவாகவும், சொற்பொழிவாளர்கள் அதிகமாகவும் இருப்பார்கள். அதில் (பொருளைக்) கேட்பவர்கள் அதிகம்; (தர்மம்) கொடுப்பவர்கள் குறைவு. அக்காலத்தில் மன இச்சை செயலை வழிநடத்திச் செல்லும் (அதாவது, செயல்கள் மன இச்சையின்படி அமையும்). அறிந்து கொள்ளுங்கள்! இறுதிக் காலத்தில் (கடைப்பிடிக்கப்படும்) அழகிய வழிமுறை, சில (பலனற்ற) செயல்களை விடச் சிறந்ததாகும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

790

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا خَالِدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ، قَالَ: قُلْتُ لَهُ: رَأَيْتَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم؟ قَالَ: نَعَمْ، وَلَا أَعْلَمُ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ رَجُلاً حَيًّا رَأَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم غَيْرِي، قَالَ: وَكَانَ أَبْيَضَ، مَلِيحَ الْوَجْهِ.

அபுத்துஃபைல் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: (ஒருவர்) அவரிடம், 'நீங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களைப் பார்த்தீர்களா?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், 'ஆம்,' என்று பதிலளித்தார். மேலும், 'என்னைத்தவிர, நபி (ஸல்) அவர்களைப் பார்த்த வேறு எந்த மனிதரும் பூமியின் மேற்பரப்பில் உயிருடன் இருப்பதாக நான் அறியவில்லை.' அவர் தொடர்ந்தார்கள், '(நபி (ஸல்) அவர்கள்) வெண்மையான நிறமும், அழகான முகமும் உடையவர்களாக இருந்தார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

791

حَدَّثَنَا فَرْوَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبِيدَةُ بْنُ حُمَيْدٍ، عَنْ قَابُوسَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: الْهَدْيُ الصَّالِحُ، وَالسَّمْتُ الصَّالِحُ، وَالِاقْتِصَادُ، جُزْءٌ مِنْ خَمْسَةٍ وَعِشْرِينَ جُزْءًا مِنَ النُّبُوَّةِ.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நேரிய வழிகாட்டல் (மற்றும் நல்ல நடைமுறை), நல்லொழுக்கம் (மற்றும் கண்ணியமான தோற்றம்) மற்றும் நடுநிலைமை (மற்றும் சிக்கனம்) ஆகியவை நபித்துவத்தின் இருபத்தைந்தில் ஒரு பங்காகும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن, ضعيف (الألباني)

بَابُ: وَيَأْتِيكَ بِالأَخْبَارِ مَنْ لَمْ تُزَوِّدِ

நீங்கள் பயண ஏற்பாடுகளை செய்து கொடுக்காத ஒருவரிடமிருந்து உங்களுக்கு செய்தி வரும்போது

792

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ أَبِي ثَوْرٍ، عَنْ سِمَاكٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: هَلْ سَمِعْتِ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَتَمَثَّلُ شِعْرًا قَطُّ؟ فَقَالَتْ: أَحْيَانًا، إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ يَقُولُ: وَيَأْتِيكَ بِالأَخْبَارِ مَنْ لَمْ تُزَوِّدِ.

இக்ரிமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எப்போதாவது கவிதை வரிகளை மேற்கோள் காட்டுவதை (அல்லது ஓதுவதை) நீங்கள் கேட்டதுண்டா?’ என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், ‘சில நேரங்களில் அவர்கள் தம் வீட்டிற்குள் நுழையும்போது, “நீங்கள் பயணத்திற்கான பொருட்களை வழங்காத ஒருவரிடமிருந்தும் உங்களுக்குச் செய்திகள் வந்து சேரும்” (அதாவது, எதிர்பாராத விதமாக, நீங்கள் எந்த உதவியும் செய்யாத அல்லது பயணத்திற்குத் தயார்படுத்தாத ஒருவரிடமிருந்தும் உங்களுக்குச் செய்திகள் வந்து சேரும்) என்று கூறுவார்கள்’ என பதிலளித்தார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

793

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ طَاوُسٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: إِنَّهَا كَلِمَةُ نَبِيٍّ: وَيَأْتِيكَ بِالأَخْبَارِ مَنْ لَمْ تُزَوِّدِ***

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக இது ஒரு நபியின் வார்த்தையாகும்: 'உங்களிடம் செய்திகளைக் கொண்டு வருவார், நீங்கள்

பயணத்திற்குத் தேவையானவற்றை வழங்காத ஒருவர் (அதாவது, நீங்கள் அனுப்பாத அல்லது பயணத்திற்குத் தயார் செய்யாத ஒருவர்)'."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

794

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا تَمَنَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَنْظُرْ مَا يَتَمَنَّى، فَإِنَّهُ لاَ يَدْرِي مَا يُعْطَى.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் எதையாவது விரும்பினால், அவர் தாம் எதை விரும்புகிறார் என்பதைப் பார்க்கட்டும். ஏனெனில், அவருக்கு என்ன வழங்கப்படும் (அல்லது அதன் விளைவு என்னவாக இருக்கும்) என்பது அவருக்குத் தெரியாது."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ لاَ تُسَمُّوا الْعِنَبَ الْكَرْمَ

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் திராட்சைக்கு 'கர்ம்' என்று பெயரிட வேண்டாம். ஏனெனில், 'கர்ம்' என்பது முஸ்லிமின் பெயராகும்."

795

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سِمَاكٍ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ وَائِلٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لاَ يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: الْكَرْمَ، وَقُولُوا الْحَبَلَةَ، يَعْنِي: الْعِنَبَ.

உங்களில் எவரும் (திராட்சைக் கொடியை) 'அல்-கர்ம்' (பெருந்தன்மை அல்லது கண்ணியம்) என்று கூற வேண்டாம். மாறாக 'அல்-ஹபலா' (கொடி) என்று கூறுங்கள். (அதாவது, 'அல்-ஹபலா' என்பது திராட்சைக் கொடியைக் குறிக்கும் (சரியான) சொல்லாகும்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ قَوْلِ الرَّجُلِ: وَيْحَكَ

"உங்களைத் தொந்தரவு செய்யட்டும்" என்று யாரோ ஒருவர் கூறினார்.

796

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ عَمِّهِ مُوسَى بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، مَرَّ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بِرَجُلٍ يَسُوقُ بَدَنَةً، فَقَالَ: ارْكَبْهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّهَا بَدَنَةٌ، فَقَالَ: ارْكَبْهَا، قَالَ: إِنَّهَا بَدَنَةٌ، قَالَ فِي الثَّالِثَةِ أَوْ فِي الرَّابِعَةِ: وَيْحَكَ ارْكَبْهَا.

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நபி (ஸல்) அவர்கள், குர்பானி ஒட்டகம் ஒன்றை ஓட்டிக்கொண்டு சென்ற ஒரு மனிதரைக் கடந்து சென்றார்கள். அவரிடம், "அதன் மீது ஏறிக்கொள்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது குர்பானி ஒட்டகமாயிற்றே!" என்று கூறினார். (மீண்டும்) நபி (ஸல்) அவர்கள், "அதன் மீது ஏறிக்கொள்" என்று கூறினார்கள். அப்போதும் அவர், "இது குர்பானி ஒட்டகமாயிற்றே!" என்று கூறினார். மூன்றாவது அல்லது நான்காவது முறை, "உனக்கு என்னவாயிற்று! (சிரமப்படாமல்) அதில் ஏறிக்கொள்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ قَوْلِ الرَّجُلِ: يَا هَنْتَاهُ

"ஓ மனிதரே!" என்று யாரோ கூறினார்.

797

حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ شَرِيكٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَقِيلٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أُمِّهِ حَمْنَةَ بِنْتِ جَحْشٍ قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: مَا هِيَ؟ يَا هَنْتَاهُ.

அது என்ன விஷயம்? ஓ பெண்ணே! (உனது நிலை என்ன?)

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

798

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ صُهْبَانَ الأَسَدِيِّ: رَأَيْتُ عَمَّارًا صَلَّى الْمَكْتُوبَةَ ثُمَّ قَالَ لِرَجُلٍ إِلَى جَنْبِهِ: يَا هَنَاهُ، ثُمَّ قَامَ.

ஹபீப் இப்னு ஸுஹ்பான் அல்-அஸதீ அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அம்மார் (ரழி) அவர்கள் கடமையான தொழுகையைத் தொழுததை நான் பார்த்தேன். பின்னர் அவர்கள் தமது பக்கத்திலிருந்த ஒரு மனிதரிடம், 'ஓ இன்னாரே!' (அதாவது, பெயர் தெரியாத அல்லது குறிப்பிட விரும்பாத ஒருவரை அழைக்கும் பொதுவான விளிப்புச் சொல்) என்று கூறினார்கள். பின்னர் அவர்கள் எழுந்தார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

799

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مَيْسَرَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الشَّرِيدِ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: أَرْدَفَنِي النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: هَلْ مَعَكَ مِنْ شِعْرِ أُمَيَّةَ بْنِ أَبِي الصَّلْتِ؟ قُلْتُ: نَعَمْ. فَأَنْشَدْتُهُ بَيْتًا، فَقَالَ: هِيهِ، حَتَّى أَنْشَدْتُهُ مِئَةَ بَيْتٍ.

அஷ்-ஷரீத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னைத் தங்களுக்குப் பின்னால் (வாகனத்தில்) ஏற்றிக்கொண்டு சவாரி செய்தார்கள். அப்போது, 'உமய்யா இப்னு அபிஸ்ஸல்த்தின் கவிதைகளில் ஏதேனும் உமக்குத் தெரியுமா?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'ஆம்' என்று பதிலளித்து ஒரு கவிதை வரியை ஓதிக்காட்டினேன். நான் நூறு வரிகளை ஓதிக்காட்டும் வரை, அவர்கள் 'மேலும் (சொல்)' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ قَوْلِ الرَّجُلِ: إِنِّي كَسْلاَنُ

"நான் சோம்பேறி" என்று யாரோ ஒருவர் கூறினார்.

800

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ خُمَيْرٍ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللهِ بْنَ أَبِي مُوسَى قَالَ: قَالَتْ عَائِشَةُ: لَا تَدَعْ قِيَامَ اللَّيْلِ، فَإِنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ لَا يَذَرُهُ، وَكَانَ إِذَا مَرِضَ أَوْ كَسِلَ صَلَّى قَاعِدًا.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(இரவில்) நின்று தொழுவதை (கியாம் அல்-லைல்) விட்டுவிடாதீர்கள். ஏனெனில், நபி (ஸல்) அவர்கள் அதை ஒருபோதும் விட்டதில்லை. அவர்கள் நோயுற்றிருந்தாலோ அல்லது சோர்வுற்றிருந்தாலோ, அமர்ந்த நிலையில் தொழுவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ تَعَوَّذَ مِنَ الْكَسَلِ

சோம்பலிலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடுவது தொடர்பான பாடம்.

801

حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ أَبِي عَمْرٍو قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் (பின்வரும் பிரார்த்தனையை) அதிகமாகக் கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள்:

“அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக்க மினல் ஹம்மி வல்ஹஸனி, வல்அஜ்ஸி வல்கஸலி, வல்ஜுப்னி வல்புக்லி, வளலஇத் தைனி வகலபத்திர் ரிஜால்.”

(பொருள்: “யா அல்லாஹ்! நிச்சயமாக நான் உன்னிடம் கவலை (எதிர்காலத்தைப் பற்றிய), துக்கம் (கடந்த காலத்தைப் பற்றிய), இயலாமை, சோம்பல், கோழைத்தனம், கஞ்சத்தனம், கடன் பளு மற்றும் மனிதர்கள் என்னை மிகைத்து விடுவதிலிருந்து (அல்லது ஆதிக்கம் செலுத்துவதிலிருந்து) பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.”)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ قَوْلِ الرَّجُلِ: نَفْسِي لَكَ الْفِدَاءُ

"என் உயிர் உங்களுக்கு அர்ப்பணமாகட்டும்!" என்று ஒருவர் கூறுவது.

802

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ ابْنِ جُدْعَانَ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ: كَانَ أَبُو طَلْحَةَ يَجْثُو بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم وَيَنْثُرُ كِنَانَتَهُ وَيَقُولُ: وَجْهِي لِوَجْهِكَ الْوِقَاءُ، وَنَفْسِي لِنَفْسِكَ الْفِدَاءُ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னால் மண்டியிட்டு அமர்ந்து, தமது அம்பறாத்தூணியை (அம்புகளைப் பரப்புவதற்காக) விரித்து வைத்துவிட்டு, 'என் முகம் தங்கள் முகத்தைக் காக்கும் கேடயமாகட்டும்; என் உயிர் தங்களுக்கு ஈடாகட்டும்' என்று கூறுவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

803

حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ فَضَالَةَ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ حَمَّادٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ وَهْبٍ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: فَانْطَلَقَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم نَحْوَ الْبَقِيعِ، وَانْطَلَقْتُ أَتْلُوهُ، فَالْتَفَتَ فَرَآنِي فَقَالَ: يَا أَبَا ذَرٍّ، فَقُلْتُ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ، وَسَعْدَيْكَ، وَأَنَا فِدَاؤُكَ، فَقَالَ: إِنَّ الْمُكْثِرِينَ هُمُ الْمُقِلُّونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِلَّا مَنْ قَالَ هَكَذَا وَهَكَذَا فِي حَقٍّ، قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، فَقَالَ: هَكَذَا ثَلَاثًا، ثُمَّ عَرَضَ لَنَا أُحُدٌ فَقَالَ: يَا أَبَا ذَرٍّ، فَقُلْتُ: لَبَّيْكَ رَسُولَ اللهِ وَسَعْدَيْكَ، وَأَنَا فِدَاؤُكَ، قَالَ: مَا يَسُرُّنِي أَنَّ أُحُدًا لِآلِ مُحَمَّدٍ ذَهَبًا، فَيُمْسِي عِنْدَهُمْ دِينَارٌ، أَوْ قَالَ: مِثْقَالٌ، ثُمَّ عَرَضَ لَنَا وَادٍ، فَاسْتَتْلَ فَظَنَنْتُ أَنَّ لَهُ حَاجَةً، فَجَلَسْتُ عَلَى شَفِيرٍ، وَأَبْطَأَ عَلَيَّ. قَالَ: فَخَشِيتُ عَلَيْهِ، ثُمَّ سَمِعْتُهُ كَأَنَّهُ يُنَاجِي رَجُلاً، ثُمَّ خَرَجَ إِلَيَّ وَحْدَهُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، مَنِ الرَّجُلُ الَّذِي كُنْتَ

تُنَاجِي؟ فَقَالَ: أَوَسَمِعْتَهُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ أَتَانِي، فَبَشَّرَنِي أَنَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، قُلْتُ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ قَالَ: نَعَمْ.

அபூ தர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்பகீயை நோக்கிச் சென்றார்கள். நான் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்றேன். அவர்கள் திரும்பி என்னைப் பார்த்து, 'அபூ தர்ரே!' என்றார்கள். நான், 'லப்பைக் (இதோ வந்துவிட்டேன்) அல்லாஹ்வின் தூதரே! தங்கள் சேவைக்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன் (மற்றும் நன்மைகள் தங்களுக்கு உண்டாகட்டும்); நான் தங்களுக்கு அர்ப்பணமாகட்டும்' என்று கூறினேன்.

அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக, (உலகில்) அதிகம் செல்வம் வைத்திருப்பவர்களே மறுமை நாளில் குறைந்தவர்கள் ஆவார்கள்; (தங்கள் செல்வத்தை) இப்படியும் இப்படியும் (தாராளமாக, பல வழிகளில்) நல்ல வழியில் (செலவு) செய்தவரைத் தவிர.'

நான், 'அல்லாஹ்வும் அவனது தூதருமே நன்கறிந்தவர்கள்' என்று கூறினேன். அவர்கள், 'இப்படியே (தாராளமாகச் செலவு செய்ய வேண்டும்)' என்று மூன்று முறை கூறினார்கள்.

பிறகு எங்களுக்கு உஹுத் (மலை) தென்பட்டது. அவர்கள், 'அபூ தர்ரே!' என்றார்கள். நான், 'லப்பைக், அல்லாஹ்வின் தூதரே! தங்கள் சேவைக்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன் (மற்றும் நன்மைகள் தங்களுக்கு உண்டாகட்டும்); நான் தங்களுக்கு அர்ப்பணமாகட்டும்' என்று பதிலளித்தேன்.

அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உஹுத் மலை முஹம்மதின் குடும்பத்திற்காகத் தங்கமாக இருந்து, அவர்களிடம் ஒரு தீனார் - அல்லது ஒரு மித்கால் என்று கூறினார்கள் - எஞ்சியிருக்கும் நிலையில் மாலைப் பொழுதை அடைவது எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்காது.'

பிறகு எங்களுக்கு ஒரு கணவாய் (பள்ளத்தாக்கு) தென்பட்டது. அவர்கள் (என்னை விட்டு) விலகி (தனியாக)ச் சென்றார்கள். அவர்களுக்கு ஏதோ தேவை இருக்கிறது என்று நான் எண்ணி, (பாதையின்) ஓரத்தில் அமர்ந்துகொண்டேன். அவர்கள் என்னிடம் வர தாமதமானது. ஆகவே நான் அவர்கள் மீது அச்சம் கொண்டேன். பிறகு அவர்கள் ஒரு மனிதரிடம் ரகசியமாகப் பேசிக்கொண்டிருப்பது போன்ற சப்தத்தை நான் கேட்டேன். பிறகு அவர்கள் என்னிடம் தனியாக வந்தார்கள்.

நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் ரகசியமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்த அந்த மனிதர் யார்?' என்று கேட்டேன். 'அவருடைய சப்தத்தை நீர் கேட்டீரா?' என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். நான், 'ஆம்' என்றேன்.

அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக அவர் ஜிப்ரீல். அவர் என்னிடம் வந்து,

‘உமது சமூகத்தாரில் எவர் அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணைவைக்காமல் மரணிக்கிறாரோ, அவர் சொர்க்கத்தில் நுழைவார்’ என்ற நற்செய்தியைத் தந்தார்.'

நான், 'அவர் விபச்சாரம் செய்தாலும், திருடினாலும் கூடவா?' என்று கேட்டேன். அவர்கள், 'ஆம்' என்றார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ قَوْلِ الرَّجُلِ: فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي

"என் தந்தையும் தாயும் என் மீட்புக்காக அர்ப்பணிக்கப்படட்டும்" என்று ஒரு மனிதர் கூறினார்.

804

حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ شَدَّادٍ قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: مَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يُفَدِّي رَجُلاً بَعْدَ سَعْدٍ، سَمِعْتُهُ يَقُولُ: ارْمِ، فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي

அலி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஸஅத் (ரழி) அவர்களைத் தவிர வேறு எவருக்கும் நபி (ஸல்) அவர்கள், (தமது பெற்றோரையே அர்ப்பணிக்கும் விதமாக) ‘என் தந்தையும் தாயும் உங்களுக்கு அர்ப்பணம்’ என்று கூறியதை நான் கண்டதில்லை. ‘(அம்புகளை) எய்வீராக! என் தந்தையும் தாயும் உங்களுக்கு அர்ப்பணமாகட்டும்’ என்று அவர்கள் கூறுவதை நான் செவியுற்றேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

805

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحَسَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْحُسَيْنُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ: خَرَجَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِلَى الْمَسْجِدِ وَأَبُو مُوسَى يَقْرَأُ، فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ فَقُلْتُ: أَنَا بُرَيْدَةُ جُعِلْتُ فِدَاكَ، قَالَ: قَدْ أُعْطِيَ هَذَا مِزْمَارًا مِنْ مَزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ.

புரைதா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நபி (ஸல்) அவர்கள் பள்ளிவாசலுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றபோது, அபூ

மூஸா (ரழி) அவர்கள் (குர்ஆன்) ஓதிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், 'இவர் யார்?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், 'நான் புரைதா; தங்களுக்கு நான் அர்ப்பணமாகட்டும்!' என்று பதிலளித்தேன். அதற்கு அவர்கள், 'இந்த மனிதருக்குத் தாவூத் (அலை) அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு வழங்கப்பட்ட புல்லாங்குழல்களில் ஒன்று (போன்ற இனிமையான குரல் மற்றும் வசீகரமான ஓதும் திறன்) வழங்கப்பட்டுள்ளது' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ قَوْلِ الرَّجُلِ: يَا بُنَيَّ، لِمَنْ أَبُوهُ لَمْ يُدْرِكِ الْإِسْلَامَ

ஒரு மனிதர் இஸ்லாத்தை ஏற்காத ஒருவரின் மகனிடம் "என் மகனே" என்று கூறுவது

806

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْحَكَمِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَحْبُوبُ بْنُ مُحْرِزٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الصَّعْبُ بْنُ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: أَتَيْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَجَعَلَ يَقُولُ: يَا ابْنَ أَخِي، ثُمَّ سَأَلَنِي؟ فَانْتَسَبْتُ لَهُ، فَعَرَفَ أَنَّ أَبِي لَمْ يُدْرِكِ الْإِسْلَامَ، فَجَعَلَ يَقُولُ: يَا بُنَيَّ يَا بُنَيَّ.

அஸ்-ஸஃபு இப்னு ஹகீம் அவர்களின் தாத்தா அறிவித்தார்: “நான் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்கள் (என்னை அன்புடன் அழைத்து), ‘என் சகோதரரின் மகனே’ என்று கூறத் தொடங்கினார்கள். பிறகு அவர்கள் என்னிடம் (என் பின்னணி குறித்து) விசாரித்தபோது, நான் எனது வம்சாவளியை அவர்களிடம் தெரிவித்தேன். அதன் மூலம் எனது தந்தை இஸ்லாத்தை (ஏற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பைப் பெறவில்லை அல்லது) அடையவில்லை என்பதை அவர்கள் அறிந்துகொண்டார்கள். (அதன் பிறகு, என்னை மேலும் அன்புடன் அழைத்து) அவர்கள், ‘என் மகனே, என் மகனே’ என்று கூறத் தொடங்கினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான இஸ்நாத், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوف (الألباني)

807

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا جَرِيرُ بْنُ حَازِمٍ، عَنْ سَلْمٍ الْعَلَوِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسًا يَقُولُ: كُنْتُ خَادِمًا لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، قَالَ: فَكُنْتُ أَدْخُلُ بِغَيْرِ اسْتِئْذَانٍ، فَجِئْتُ يَوْمًا، فَقَالَ: كَمَا أَنْتَ يَا بُنَيَّ، فَإِنَّهُ قَدْ حَدَثَ بَعْدَكَ أَمْرٌ: لاَ تَدْخُلَنَّ إِلاَّ بِإِذْنٍ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்து வந்தேன். நான் அனுமதி கேட்காமலேயே உள்ளே நுழைந்து வந்தேன். ஒரு நாள் நான் வந்தபோது, அவர்கள் கூறினார்கள்: 'என் அருமை மகனே! அங்கேயே இரு! உனக்குப் பிறகு (அதாவது, அனுமதி கோரும் சட்டம் தொடர்பான) ஒரு விஷயம் ஏற்பட்டுள்ளது. (இனி) அனுமதி பெறாமல் நீ உள்ளே வர வேண்டாம்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

808

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي سَلَمَةَ، عَنِ ابْنِ أَبِي صَعْصَعَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ قَالَ لَهُ: يَا بُنَيَّ.

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "என் மகனே!" (என் அன்பு மகனே!) என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹானது, மவ்கூஃப் (அல்பானி)

صحيح الإسناد موقوف (الألباني)

بَابُ لا يَقُلْ: خَبُثَتْ نَفْسِي

"கபுதத் நஃப்ஸீ"* (வாந்தி வருவது போல் உணர்கிறேன் என்பதைக் குறிக்கும் வெளிப்பாடு) என்று ஒருவர் கூறக்கூடாது

809

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لاَ يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: خَبُثَتْ نَفْسِي، وَلَكِنْ لِيَقُلْ:

لَقِسَتْ نَفْسِي.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் எவரும், 'என் மனம் கெட்டுவிட்டது (அல்லது என் உள்ளம் தீயதாகிவிட்டது/அசுத்தமாகிவிட்டது)' என்று கூற வேண்டாம். மாறாக, அவர், 'என் மனம் குமட்டுகிறது (அல்லது என் உள்ளம் சங்கடமாக உள்ளது/சுகவீனமாக உள்ளது)' என்று கூற வேண்டும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

810

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي يُونُسُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: خَبُثَتْ نَفْسِي، وَلْيَقُلْ: لَقِسَتْ نَفْسِي.

அபூ உமாமா (ரஹ்) அவர்கள் தமது தந்தையிடமிருந்து அறிவிக்கின்றார்கள்: இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் ‘என் மனம் கெட்டுவிட்டது’ என்று கூற வேண்டாம். மாறாக, ‘என் மனம் குமட்டுகிறது’ என்று சொல்லட்டும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

الأدب المفرد

34. كتاب الأسْمَاءِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

34. பெயர்கள்

بَابُ كُنْيَةِ أَبِي الْحَكَمِ

அபுல் ஹகம் என்ற புனைப்பெயர்.

811

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يَعْقُوبَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ الْمِقْدَامِ بْنِ شُرَيْحِ بْنِ هَانِئٍ الْحَارِثِيُّ، عَنْ أَبِيهِ الْمِقْدَامِ، عَنْ شُرَيْحِ بْنِ هَانِئٍ قَالَ: حَدَّثَنِي هَانِئُ بْنُ يَزِيدَ، أَنَّهُ لَمَّا وَفَدَ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم مَعَ قَوْمِهِ، فَسَمِعَهُمُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم وَهُمْ يُكَنُّونَهُ بِأَبِي الْحَكَمِ، فَدَعَاهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَكَمُ، وَإِلَيْهِ الْحُكْمُ، فَلِمَ تَكَنَّيْتَ بِأَبِي الْحَكَمِ؟ قَالَ: لاَ، وَلَكِنَّ قَوْمِي إِذَا اخْتَلَفُوا فِي شَيْءٍ أَتَوْنِي فَحَكَمْتُ بَيْنَهُمْ، فَرَضِيَ كِلاَ الْفَرِيقَيْنِ، قَالَ: مَا أَحْسَنَ هَذَا، ثُمَّ قَالَ: مَا لَكَ مِنَ الْوَلَدِ؟ قُلْتُ: لِي شُرَيْحٌ، وَعَبْدُ اللهِ، وَمُسْلِمٌ، بَنُو هَانِئٍ، قَالَ: فَمَنْ أَكْبَرُهُمْ؟ قُلْتُ: شُرَيْحٌ، قَالَ: فَأَنْتَ أَبُو شُرَيْحٍ، وَدَعَا لَهُ وَوَلَدِهِ.

ஹானிஃ இப்னு யஸீத் அவர்கள் தனது மக்களுடன் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் (ஒரு தூதுக்குழுவாக) வந்தபோது, அவர்கள் அவரை 'அபுல் ஹகம்' என்ற குன்யாவால் அழைப்பதை நபி (ஸல்) அவர்கள் செவியுற்றார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரை அழைத்து, "நிச்சயமாக அல்லாஹ்வே 'அல்-ஹகம்' (தீர்ப்பளிப்பவன்); தீர்ப்பும் அவனுக்கே உரியது. அவ்வாறிருக்க, நீங்கள் ஏன் 'அபுல் ஹகம்' என்று குன்யா வைத்துள்ளீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "(இல்லை), என் மக்கள் ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டால் என்னிடம் வருவார்கள். நான் அவர்களுக்கிடையே தீர்ப்பளிப்பேன். அதனால் இரு தரப்பினரும் திருப்தி அடைவார்கள்" என்று கூறினார். (இதைக் கேட்ட) நபி (ஸல்) அவர்கள், "இது எவ்வளவு சிறந்தது!" என்று கூறினார்கள். பிறகு, "உங்களுக்குப் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்களா?" என்று கேட்டார்கள். "எனக்கு ஷுரைஹ், அப்துல்லாஹ் மற்றும் முஸ்லிம் (ஆகிய) ஹானிஃ இன் பிள்ளைகள் உள்ளனர்" என்று அவர் பதிலளித்தார்.

"(அவர்களில்) மூத்தவர் யார்?" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கேட்டார்கள். "ஷுரைஹ்" என்று அவர் பதிலளித்தார். (அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள்), "அப்படியென்றால் நீங்கள் (இனி) அபூ ஷுரைஹ்" என்று கூறினார்கள். மேலும் அவருக்காகவும் அவருடைய பிள்ளைகளுக்காகவும் துஆ செய்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يُعْجِبُهُ الاسْمُ الْحَسَنُ

நபி (ஸல்) அவர்கள் நல்ல பெயர்களை விரும்புவார்கள்.

812

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلْمُ بْنُ قُتَيْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَلُ بْنُ بَشِيرِ بْنِ أَبِي حَدْرَدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمِّي، عَنْ أَبِي حَدْرَدٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: مَنْ يَسُوقُ إِبِلَنَا هَذِهِ؟ أَوْ قَالَ: مَنْ يُبَلِّغُ إِبِلَنَا هَذِهِ؟ قَالَ رَجُلٌ: أَنَا، فَقَالَ: مَا اسْمُكَ؟ قَالَ: فُلاَنٌ، قَالَ: اجْلِسْ، ثُمَّ قَامَ آخَرُ، فَقَالَ: مَا اسْمُكَ؟ قَالَ: فُلاَنٌ، فقَالَ: اجْلِسْ، ثُمَّ قَامَ آخَرُ، فَقَالَ: مَا اسْمُكَ؟ قَالَ: نَاجِيَةُ، قَالَ: أَنْتَ لَهَا، فَسُقْهَا.

அபூ ஹத்ரத் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள், "நம்முடைய இந்த ஒட்டகங்களை யார் ஓட்டிச் செல்வார்கள்?" அல்லது "நம்முடைய இந்த ஒட்டகங்களை யார் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பார்கள்?" என்று கேட்டார்கள். ஒரு மனிதர், "நான்" என்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "உமது பெயர் என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "இன்னார்" என்று கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "உட்காருங்கள்" என்று கூறினார்கள். பின்னர் மற்றொருவர் எழுந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "உமது பெயர் என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "இன்னார்" என்று கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "உட்காருங்கள்" என்று கூறினார்கள். பின்னர் மற்றொருவர் எழுந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "உமது பெயர் என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "நாஜியா" (அதாவது, 'வெற்றி பெற்றவர்' அல்லது 'காப்பாற்றப்பட்டவர்' என்று பொருள்படும் பெயர்) என்று கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீரே இதற்குரியவர்; அவற்றை ஓட்டிச் செல்வீராக!" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

بَابُ السُّرْعَةِ فِي الْمَشْيِ

நடப்பதில் விரைவு

813

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا جَرِيرٌ، عَنْ قَابُوسَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: أَقْبَلَ نَبِيُّ اللهِ صلى الله عليه وسلم مُسْرِعًا وَنَحْنُ قُعُودٌ، حَتَّى أَفْزَعَنَا سُرْعَتُهُ إِلَيْنَا، فَلَمَّا انْتَهَى إِلَيْنَا سَلَّمَ، ثُمَّ قَالَ: قَدْ أَقْبَلْتُ إِلَيْكُمْ مُسْرِعًا، لِأُخْبِرَكُمْ بِلَيْلَةِ الْقَدْرِ، فَنَسِيتُهَا فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ، فَالْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், நாங்கள் அமர்ந்திருந்தபோது வேகமாக முன்னேறி வந்தார்கள். அவர்கள் எங்களை நோக்கி வந்த வேகம் எங்களைத் திடுக்கிடச் செய்யும் வகையில் இருந்தது. அவர்கள் எங்களை அடைந்ததும், எங்களுக்கு ஸலாம் கூறிவிட்டு, 'நான் உங்களிடம் லைலத்துல் கத்ர் இரவைப் பற்றிச் சொல்வதற்காக வேகமாக வந்தேன். எனக்கும் உங்களுக்கும் இடையிலான (ஏதோ ஒரு காரணத்தால்) அதை நான் மறந்துவிட்டேன், எனவே அதை (ரமளானின்) கடைசிப் பத்து இரவுகளில் தேடுங்கள்' என்று கூறினார்கள்."

صحيح لغيره دون سبب الحديث والإسراع (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : பிற வழிகளின் துணை கொண்டு ஸஹீஹ், ஹதீஸின் காரணம் மற்றும் விரைந்து செல்லுதல் இன்றி (அல்பானி)

814

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُهَاجِرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَقِيلُ بْنُ شَبِيبٍ، عَنْ أَبِي وَهْبٍ، وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: تَسَمَّوْا بِأَسْمَاءِ الْأَنْبِيَاءِ، وَأَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ: عَبْدُ اللهِ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ، وَأَصْدَقُهَا: حَارِثٌ، وَهَمَّامٌ، وَأَقْبَحُهَا: حَرْبٌ، وَمُرَّةُ.

நபித்தோழரான அபூ வஹ்ப் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நபிமார்களின் பெயர்களைச் சூட்டிக்கொள்ளுங்கள். கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க

அல்லாஹ்விற்கு மிகவும் விருப்பமான பெயர்கள் 'அப்துல்லாஹ்' மற்றும் 'அப்துர் ரஹ்மான்' ஆகும். அவற்றில் மிகவும் உண்மையான பெயர்கள் 'ஹாரித்' மற்றும் 'ஹம்மாம்' ஆகும். அவற்றில் மிகவும் அருவருப்பான பெயர்கள் 'ஹர்ப்' மற்றும் 'முர்ரா' ஆகும்.”

ஹதீஸ் தரம் : (அல்பானி) நபிமார்கள் என்ற வார்த்தையைத் தவிர மற்றவை ஸஹீஹ்

صحيح دون جملة الأنبياء (الألباني)

815

حَدَّثَنَا صَدَقَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: وُلِدَ لِرَجُلٍ مِنَّا غُلاَمٌ فَسَمَّاهُ: الْقَاسِمَ، فَقُلْنَا: لاَ نُكَنِّيكَ أَبَا الْقَاسِمِ وَلاَ كَرَامَةَ، فَأُخْبِرَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: سَمِّ ابْنَكَ عَبْدَ الرَّحْمَنِ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நம்மில் ஒரு மனிதருக்கு ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அவர் அதற்கு ‘அல்-காசிம்’ என்று பெயரிட்டார். நாங்கள், ‘நாங்கள் உமக்கு அபுல் காசிம் என்ற புனைப்பெயரைச் சூட்ட மாட்டோம்; (அவ்வாறு சூட்டுவதன் மூலம் உமக்கு) எந்தக் கண்ணியமும் இல்லை’ என்று கூறினோம். நபி (ஸல்) அவர்களிடம் இதுபற்றித் தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்போது அவர்கள், ‘உமது மகனுக்கு அப்துர்-ரஹ்மான் என்று பெயரிடுவீராக’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ تَحْوِيلِ الاسْمِ إِلَى الاسْمِ

ஒரு பெயரை மற்றொரு பெயராக மாற்றுதல்

816

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو غَسَّانَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو حَازِمٍ، عَنْ سَهْلٍ قَالَ: أُتِيَ بِالْمُنْذِرِ بْنِ أَبِي أُسَيْدٍ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم حِينَ وُلِدَ، فَوَضَعَهُ عَلَى فَخِذِهِ، وَأَبُو أُسَيْدٍ جَالِسٌ، فَلَهَى النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بِشَيْءٍ بَيْنَ يَدَيْهِ، وَأَمَرَ أَبُو أُسَيْدٍ بِابْنِهِ فَاحْتُمِلَ مِنْ فَخِذِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَاسْتَفَاقَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: أَيْنَ الصَّبِيُّ؟ فَقَالَ

أَبُو أُسَيْدٍ: قَلَبْنَاهُ يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: مَا اسْمُهُ؟ قَالَ: فُلَانٌ، قَالَ: لَا، لَكِنِ اسْمُهُ الْمُنْذِرُ، فَسَمَّاهُ يَوْمَئِذٍ الْمُنْذِرَ.

ஸஹ்ல் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்-முன்திர் இப்னு அபீ உஸைத் பிறந்தபோது நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டுவரப்பட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரைத் தமது தொடையில் அமர வைத்தார்கள். அப்போது அபூ உஸைத் (ரலி) அமர்ந்திருந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களுக்கு முன்னால் இருந்த ஒரு விஷயத்தில் (கவனம் செலுத்தி) மும்முரமாகிவிட்டார்கள். எனவே அபூ உஸைத் (ரலி) தம் மகனை (எடுத்துச் செல்லுமாறு) பணித்தார்; அவர் நபி (ஸல்) அவர்களின் தொடையிலிருந்து தூக்கிச் செல்லப்பட்டார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் (மும்முரத்திலிருந்து) மீண்டபோது, 'குழந்தை எங்கே?' என்று கேட்டார்கள். அபூ உஸைத் (ரலி), 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் அவரை (தங்கள் மடியிலிருந்து) எடுத்துக்கொண்டோம்' என்று கூறினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அவனுடைய பெயர் என்ன?' என்று கேட்டார்கள். அவர், '(இன்ன) பெயர்' என்று பதிலளித்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'இல்லை; மாறாக அவனது பெயர் அல்-முன்திர்' என்று கூறினார்கள். எனவே, அன்றைய தினம் அவருக்கு 'அல்-முன்திர்' என்று பெயரிட்டார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ أَبْغَضِ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ

அல்லாஹ்விடத்தில் மிகவும் வெறுப்பான பெயர்கள்

817

حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: أَخْنَى الْأَسْمَاءِ عِنْدَ اللهِ رَجُلٌ تَسَمَّى مَلِكَ الْأَمْلَاكِ.

அல்லாஹ்விடம் மிகவும் இழிவான பெயர் (என்பது), ஒரு மனிதர் 'மன்னர்களுக்கெல்லாம் மன்னர்' என்று தனக்குத் தானே பெயர் சூட்டிக்கொள்வதாகும் (ஏனெனில் இந்த சிறப்புப் பெயர் அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே உரியது).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ دَعَا آخَرَ بِتَصْغِيرِ اسْمِهِ

ஒருவரை அவருடைய பெயரைக் குறைத்து அழைப்பது பற்றிய பாடம்.

818

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ الْفَضْلِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُهَلَّبِ، عَنْ طَلْقِ بْنِ حَبِيبٍ قَالَ: كُنْتُ أَشَدَّ النَّاسِ تَكْذِيبًا بِالشَّفَاعَةِ، فَسَأَلْتُ جَابِرًا، فَقَالَ: يَا طُلَيْقُ، سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: يَخْرُجُونَ مِنَ النَّارِ بَعْدَ دُخُولٍ، وَنَحْنُ نَقْرَأُ الَّذِي تَقْرَأُ.

தல்க் இப்னு ஹபீப் கூறினார்கள்: 'நான் பரிந்துரையை மறுப்பவர்களில் மிகவும் கடுமையானவனாக இருந்தேன். நான் ஜாபிர் (ரழி) அவர்களிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'துலைக், நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவர்கள் நரகத்தில் நுழைந்த பிறகு அதிலிருந்து வெளியேறுவார்கள்," என்று கூறுவதை நான் கேட்டேன். மேலும், நீர் ஓதும் (அதே வேதத்தை) நாமும் ஓதுகிறோம்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ يُدْعَى الرَّجُلُ بِأَحَبِّ الأَسْمَاءِ إِلَيْهِ

ஒருவரை அவர் மிகவும் விரும்பும் பெயரால் அழைப்பது

819

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ الْمُقَدَّمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُثْمَانَ الْقُرَشِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ذَيَّالُ بْنُ عُبَيْدِ بْنِ حَنْظَلَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي جَدِّي حَنْظَلَةُ بْنُ حِذْيَمٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يُعْجِبُهُ أَنْ يُدْعَى الرَّجُلُ بِأَحَبِّ أَسْمَائِهِ إِلَيْهِ، وَأَحَبِّ كُنَاهُ.

ஹன்ழலா இப்னு ஹிள்யம் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள், ஒரு மனிதரை அவருக்கு மிகவும் பிடித்தமான பெயரைக் கொண்டும், அவரது விருப்பமான குன்யாவைக் கொண்டும் (அதாவது, 'அபூ'

அல்லது 'உம்மு' என்று தொடங்கும் சிறப்புப் பெயரால்) அழைக்கப்படுவதை விரும்புவார்கள்.''

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானி)

ضعيف (الألباني)

بَابُ تَحْوِيلِ اسْمِ عَاصِيَةَ

அசியா (கிளர்ச்சிக்காரி என்று பொருள்)

820

حَدَّثَنَا صَدَقَةُ بْنُ الْفَضْلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ غَيَّرَ اسْمَ عَاصِيَةَ وَقَالَ: أَنْتِ جَمِيلَةُ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் ஆஸியா (கீழ்ப்படியாதவள்) என்ற ஒரு பெண்ணின் பெயரை, "நீ ஜமீலா (அழகானவள்)" என்று கூறி மாற்றினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

821

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ، وَسَعِيدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالاَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرِو بْنِ عَطَاءٍ، أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى زَيْنَبَ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ، فَسَأَلَتْهُ عَنِ اسْمِ أُخْتٍ لَهُ عِنْدَهُ؟ قَالَ: فَقُلْتُ: اسْمُهَا بَرَّةُ، قَالَتْ: غَيِّرِ اسْمَهَا، فَإِنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم نَكَحَ زَيْنَبَ بِنْتَ جَحْشٍ وَاسْمُهَا بَرَّةُ، فَغَيَّرَ اسْمَهَا إِلَى زَيْنَبَ، وَدَخَلَ عَلَى أُمِّ سَلَمَةَ حِينَ تَزَوَّجَهَا، وَاسْمِي بَرَّةُ، فَسَمِعَهَا تَدْعُونِي: بَرَّةَ، فَقَالَ: لاَ تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْبَرَّةِ مِنْكُنَّ وَالْفَاجِرَةِ، سَمِّيهَا زَيْنَبَ، فَقَالَتْ: فَهِيَ زَيْنَبُ، فَقُلْتُ لَهَا: سَمِّي، فَقَالَتْ: غَيِّرْهُ إِلَى مَا غَيَّرَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَسَمِّهَا زَيْنَبَ.

முஹம்மத் இப்னு அம்ர் இப்னு அதா அவர்கள் கூறியதாவது:

நான் ஸைனப் பின்த் அபீ ஸலமா (ரழி) அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்கள் என்னிடம் இருந்த என் சகோதரியின் பெயரைப் பற்றிக் கேட்டார்கள்.

நான், 'அவளுடைய பெயர் பர்ரா' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'அவளுடைய பெயரை மாற்றிவிடுங்கள். ஏனெனில் நபி (ஸல்) அவர்கள், ஸைனப் பின்த் ஜஹ்ஷ் (ரழி) அவர்களைத் திருமணம் செய்தார்கள். (அவர்களுக்கும்) பெயர் பர்ராவாக இருந்தது, (அதனால்) நபி (ஸல்) அவர்கள் அதை ஸைனப் என்று மாற்றினார்கள்.

மேலும், நபி (ஸல்) அவர்கள் (என் தாயார்) உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களைத் திருமணம் செய்தபோது (அவர்களின் வீட்டிற்குள்) நுழைந்தார்கள். அப்போது என்னுடைய பெயர் பர்ராவாக இருந்தது (என்று ஸைனப் பின்த் அபீ ஸலமா கூறினார்). (என் தாயார்) உம்மு ஸலமா (ரழி) என்னை 'பர்ரா' என்று அழைப்பதை நபி (ஸல்) அவர்கள் செவியுற்றார்கள். (அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள்), 'உங்களை நீங்களே பரிசுத்தவான்கள் என்று புகழ்ந்து கொள்ளாதீர்கள். அல்லாஹ் தான் உங்களில் நல்லவர் (அல்-பர்ரா) யார், தீயவர் (அல்-ஃபாஜிரா) யார் என்பதை நன்கறிவான். அவளுக்கு ஸைனப் என்று பெயரிடுங்கள்' என்றார்கள். அதற்கு (என் தாயார்) உம்மு ஸலமா (ரழி), '(ஆம், இனி) அவள் ஸைனப் (தான்)' என்று கூறினார்கள்.

நான் அவரிடம் (ஸைனப் பின்த் அபீ ஸலமாவிடம்), '(என் சகோதரிக்கு ஒரு) பெயரிடுங்கள்' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எப்பெயருக்கு மாற்றினார்களோ, அதற்கே மாற்றுங்கள்; அவளுக்கு ஸைனப் என்று பெயரிடுங்கள்' என்றார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الصَّرْمِ

சுர்ம் (பிரிவு என்று பொருள்)

822

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عُمَرُ بْنُ عُثْمَانَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَعِيدٍ الْمَخْزُومِيُّ، حَدَّثَنِي جَدِّي، عَنْ أَبِيهِ، وَكَانَ اسْمُهُ الصَّرْمَ، فَسَمَّاهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم سَعِيدًا، قَالَ: رَأَيْتُ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مُتَّكِئًا فِي الْمَسْجِدِ.

ஸயீத் (ரழி) அவர்கள் (அவர்களின் பெயர் அஸ்-ஸர்ம் என்றிருந்தது; நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களுக்கு 'ஸயீத்' என்று பெயரிட்டார்கள்) கூறினார்கள்:

"உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் பள்ளிவாசலில் சாய்ந்துகொண்டிருந்ததை நான் பார்த்தேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி)

ضعيف(الألباني)

823

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ هَانِئِ بْنِ هَانِئٍ، عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا وُلِدَ الْحَسَنُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَمَّيْتُهُ: حَرْبًا، فَجَاءَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: أَرُونِي ابْنِي، مَا سَمَّيْتُمُوهُ؟ قُلْنَا: حَرْبًا، قَالَ: بَلْ هُوَ حَسَنٌ. فَلَمَّا وُلِدَ الْحُسَيْنُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَمَّيْتُهُ حَرْبًا، فَجَاءَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: أَرُونِي ابْنِي، مَا سَمَّيْتُمُوهُ؟ قُلْنَا: حَرْبًا، قَالَ: بَلْ هُوَ حُسَيْنٌ. فَلَمَّا وُلِدَ الثَّالِثُ سَمَّيْتُهُ: حَرْبًا، فَجَاءَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: أَرُونِي ابْنِي، مَا سَمَّيْتُمُوهُ؟ قُلْنَا: حَرْبًا، قَالَ: بَلْ هُوَ مُحَسِنٌ، ثُمَّ قَالَ: إِنِّي سَمَّيْتُهُمْ بِأَسْمَاءِ وَلَدِ هَارُونَ: شِبْرٌ، وَشَبِيرٌ، وَمُشَبِّرٌ.

அலி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஹஸன் (ரழி) அவர்கள் பிறந்தபோது, நான் அவருக்கு 'ஹர்ப்' (போர்) என்று பெயரிட்டேன். நபி (ஸல்) அவர்கள் வந்து, 'என் மகனை (என் பேரனை) எனக்குக் காட்டுங்கள். அவருக்கு என்ன பெயர் சூட்டியுள்ளீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். 'ஹர்ப்,' என்று நாங்கள் கூறினோம். அதற்கு அவர்கள், 'இல்லை! அவர் ஹஸன் (அழகானவர், நல்லவர்)' என்று கூறினார்கள். ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் பிறந்தபோது, நான் அவருக்கு 'ஹர்ப்' (போர்) என்று பெயரிட்டேன். நபி (ஸல்) அவர்கள் வந்து, 'என் மகனை (என் பேரனை) எனக்குக் காட்டுங்கள். அவருக்கு என்ன பெயர் சூட்டியுள்ளீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். 'ஹர்ப்,' என்று நாங்கள் கூறினோம். அதற்கு அவர்கள், 'இல்லை! அவர் ஹுஸைன் (சிறு அழகன், சிறு நல்லவன்)' என்று கூறினார்கள். மூன்றாவது மகன் பிறந்தபோது, நான் அவருக்கு 'ஹர்ப்' (போர்) என்று பெயரிட்டேன். நபி (ஸல்) அவர்கள் வந்து, 'என் மகனை (என் பேரனை) எனக்குக் காட்டுங்கள். அவருக்கு என்ன பெயர் சூட்டியுள்ளீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். 'ஹர்ப்,' என்று நாங்கள் கூறினோம். அதற்கு அவர்கள், 'இல்லை! அவர் முஹ்சின் (நன்மை செய்பவர்)' என்று கூறினார்கள். பின்னர் அவர்கள், 'நான் அவர்களுக்கு ஹாரூன் (அலை) அவர்களின் பிள்ளைகளுடைய பெயர்களான ஷிப்ர், ஷபீர் மற்றும் முஷப்பிர் ஆகிய பெயர்களைக் கொண்டு பெயரிட்டுள்ளேன்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி)

ضعيف(الألباني)

بَابُ غُرَابٍ

கிராப் (அதாவது "காகம்")

824

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سِنَانٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ الْحَارِثِ بْنِ أَبْزَى قَالَ: حَدَّثَتْنِي أُمِّي رَائِطَةُ بِنْتُ مُسْلِمٍ، عَنْ أَبِيهَا قَالَ: شَهِدْتُ مَعَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم حُنَيْنًا، فَقَالَ لِي: مَا اسْمُكَ؟ قُلْتُ: غُرَابٌ، قَالَ: لا، بَلِ اسْمُكَ مُسْلِمٌ.

முஸ்லிம் இப்னு அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் ஹுனைன் போரில் (பங்கேற்று) இருந்தேன். அப்போது அவர்கள் என்னிடம், 'உமது பெயர் என்ன?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'குராப் (காகம்)' என்று பதிலளித்தேன். அதற்கு அவர்கள், 'இல்லை; மாறாக உமது பெயர் முஸ்லிம் (அல்லாஹ்வுக்கு முற்றிலும் கட்டுப்பட்டவர்)' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி) ضعيف (الألباني)

بَابُ شِهَابٍ

ஷிஹாப் (பொருள் "சுடர்")

825

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَرْزُوقٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِمْرَانُ الْقَطَّانُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ زُرَارَةَ بْنِ أَوْفَى، عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، ذُكِرَ عِنْدَ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ: شِهَابٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: بَلْ أَنْتَ هِشَامٌ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஷிஹாப் (நெருப்புக்கொழுந்து) என்ற மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முன்னிலையில் குறிப்பிடப்பட்டார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'மாறாக நீங்கள் ஹிஷாம் (பெருந்தன்மை கொண்டவர்)' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானி) حسن (الألباني)

بَابُ الْعَاصِ

அல்-ஆஸ் (அதாவது "கலகக்காரன்")

826

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ زَكَرِيَّا قَالَ: حَدَّثَنِي عَامِرٌ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ مُطِيعٍ قَالَ: سَمِعْتُ مُطِيعًا يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ، يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ: لاَ يُقْتَلُ قُرَشِيٌّ صَبْرًا بَعْدَ الْيَوْمِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. فَلَمْ يُدْرِكِ الإِسْلاَمَ أَحَدٌ مِنْ عُصَاةِ قُرَيْشٍ غَيْرُ مُطِيعٍ، كَانَ اسْمُهُ الْعَاصَ فَسَمَّاهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم مُطِيعًا.

முதீஃ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'மக்கா வெற்றியின் நாளில் நபி (ஸல்) அவர்கள், 'இன்றைய நாளிலிருந்து மறுமை நாள் வரை எந்தக் குறைஷியும் சிறைபிடிக்கப்பட்ட நிலையில் (அல்லது கட்டிப்போடப்பட்டு) கொல்லப்பட மாட்டார்' என்று கூற நான் கேட்டேன்.'

குறைஷிக் குலத்தைச் சேர்ந்த மாறுசெய்பவர்களில் (இஸ்லாத்தை ஏற்க மறுத்தவர்களில்) முதீஃ (ரழி) அவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் இஸ்லாத்தை அடையவில்லை. அவருடைய பெயர் அல்-ஆஸ் (மாறுசெய்பவர்) என்றிருந்தது; நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு முதீஃ (கீழ்ப்படிபவர்) என்று பெயர் சூட்டினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ دَعَا صَاحِبَهُ فَيَخْتَصِرُ وَيَنْقُصُ مِنَ اسْمِهِ شَيْئًا

தனது தோழரை அழைக்கும்போது, அவரது பெயரிலிருந்து சுருக்கியோ அல்லது குறைத்தோ அழைப்பது.

827

حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو سَلَمَةَ، أَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: يَا عَائِشُ، هَذَا جِبْرِيلُ يَقْرَأُ عَلَيْكِ السَّلاَمَ، قَالَتْ: وَعَلَيْهِ السَّلاَمُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، قَالَتْ: وَهُوَ يَرَى مَا لاَ أَرَى.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “ஆயிஷ்! இதோ ஜிப்ரீல் (வானவர் ஜிப்ரீல்), உமக்கு ஸலாம் கூறுகிறார்” என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள், “அவர் மீதும் சாந்தியும், அல்லாஹ்வின் கருணையும், அவனது பரக்கத்தும் உண்டாவதாக” என்று கூறினார்கள். மேலும், “நான் பார்க்காததை அவர் பார்க்கிறார்கள்” என்றும் குறிப்பிட்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

828

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُقْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْيَشْكُرِيُّ الْبَصْرِيُّ قَالَ: حَدَّثَتْنِي جَدَّتِي أُمُّ كُلْثُومٍ بِنْتُ ثُمَامَةَ، أَنَّهَا قَدِمَتْ حَاجَّةً، فَإِنَّ أَخَاهَا الْمُخَارِقَ بْنَ ثُمَامَةَ قَالَ: ادْخُلِي عَلَى عَائِشَةَ، وَسَلِيهَا عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ، فَإِنَّ النَّاسَ قَدْ أَكْثَرُوا فِيهِ عِنْدَنَا، قَالَتْ: فَدَخَلْتُ عَلَيْهَا فَقُلْتُ: بَعْضُ بَنِيكِ يُقْرِئُكِ السَّلاَمَ، وَيَسْأَلُكِ عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ، قَالَتْ: وَعَلَيْهِ السَّلاَمُ وَرَحْمَةُ اللهِ، قَالَتْ: أَمَّا أَنَا فَأَشْهَدُ عَلَى أَنِّي رَأَيْتُ عُثْمَانَ فِي هَذَا الْبَيْتِ فِي لَيْلَةٍ قَائِظَةٍ، وَنَبِيُّ اللهِ صلى الله عليه وسلم وَجِبْرِيلُ يُوحِي إِلَيْهِ، وَالنَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَضْرِبُ كَفَّ، أَوْ كَتِفَ، ابْنِ عَفَّانَ بِيَدِهِ: اكْتُبْ، عُثْمُ، فَمَا كَانَ اللَّهُ يُنْزِلُ تِلْكَ الْمَنْزِلَةَ مِنْ نَبِيِّهِ صلى الله عليه وسلم إِلاَّ رَجُلاً عَلَيْهِ كَرِيمًا، فَمَنْ سَبَّ ابْنَ عَفَّانَ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللهِ.

துமாமாவின் மகள் உம்மு குல்தூம் அவர்கள், தாம் ஹஜ் செய்வதற்காக வந்திருந்ததாக அறிவித்தார்கள். அப்போது அவரது சகோதரர் அல்-முகாரிக் இப்னு துமாமா அவரிடம், "நீ ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் சென்று, உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களைப் பற்றி கேள். ஏனெனில் மக்களில் பலர் அவரைப் பற்றி எங்களிடம் அதிகமாகப் பேசுகிறார்கள்" என்று கூறினார்.

உம்மு குல்தூம் கூறினார்கள்: "நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் சென்று, 'உங்கள் புதல்வர்களில் ஒருவர் (அதாவது எனது சகோதரர் அல்-முகாரிக்) உங்களுக்கு ஸலாம் கூறுகிறார்; மேலும் உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களைப் பற்றி உங்களிடம் கேட்கிறார்' என்று கூறினேன்." அதற்கு ஆயிஷா (ரழி), "வ அலைஹிஸ் ஸலாம் வ ரஹ்மத்துல்லாஹ் (அவர் மீதும் சாந்தியும் அல்லாஹ்வின் கருணையும் உண்டாவதாக)" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் இதற்குச் சாட்சி கூறுகிறேன்: ஒரு கடும் வெப்பமான இரவில், இந்த வீட்டில் உஸ்மான் (ரழி)

அவர்களை நான் பார்த்தேன். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஜிப்ரீல் வஹீ (இறைச்செய்தி) அறிவித்துக் கொண்டிருந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள் இப்னு அஃப்பானுடைய உள்ளங்கையில் - அல்லது தோள்பட்டையில் - (தம் கையால்) தட்டி, 'எழுதுங்கள் உஸ்மூ!' என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ் தனது நபியுடன் (ஸல்) அந்த (உயரிய) நிலையில், தன்னிடம் கண்ணியமிக்க ஒருவரைத் தவிர வேறு யாரையும் அமர்த்த மாட்டான். எனவே, எவர் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களைத் திட்டுகிறாரோ, அவர் மீது அல்லாஹ்வின் சாபம் உண்டாகட்டும்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ زَحْمٍ

கூட்டம்

829

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَسْوَدُ بْنُ شَيْبَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ سُمَيْرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي بَشِيرُ بْنُ نَهِيكٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَشِيرٌ قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ: مَا اسْمُكَ؟ قَالَ: زَحْمٌ، قَالَ: بَلْ أَنْتَ بَشِيرٌ، فَبَيْنَمَا أَنَا أُمَاشِي النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ: يَا ابْنَ الْخَصَاصِيَةِ، مَا أَصْبَحْتَ تَنْقِمُ عَلَى اللهِ؟ أَصْبَحْتَ تُمَاشِي رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم، قُلْتُ: بِأَبِي وَأُمِّي، مَا أَنْقِمُ عَلَى اللهِ شَيْئًا، كُلَّ خَيْرٍ قَدْ أَصَبْتُ. فَأَتَى عَلَى قُبُورِ الْمُشْرِكِينَ فَقَالَ: لَقَدْ سَبَقَ هَؤُلاَءِ خَيْرًا كَثِيرًا، ثُمَّ أَتَى عَلَى قُبُورِ الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ: لَقَدْ أَدْرَكَ هَؤُلاَءِ خَيْرًا كَثِيرًا، فَإِذَا رَجُلٌ عَلَيْهِ سِبْتِيَّتَانِ يَمْشِي بَيْنَ الْقُبُورِ، فَقَالَ: يَا صَاحِبَ السِّبْتِيَّتَيْنِ، أَلْقِ سِبْتِيَّتَكَ، فَخَلَعَ نَعْلَيْهِ.

பஷீர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்கள், 'உமது பெயர் என்ன?' என்று கேட்டார்கள். 'ஸஹ்ம்' என்று நான் கூறினேன். அவர்கள், 'இல்லை; நீர் பஷீர்' என்று கூறினார்கள்.

பிறகு நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் நடந்து கொண்டிருந்தபோது, அவர்கள், 'இப்னுல் கஸாஸிய்யாவே! அல்லாஹ்வின் மீது உமக்கு ஏதேனும் வருத்தம் உண்டா? (உமக்கு எந்த வருத்தமும் இருக்க நியாயமில்லை, ஏனெனில்) நீர் அல்லாஹ்வின் தூதருடன் நடந்து கொண்டிருக்கிறீரே!' என்று கேட்டார்கள்.

நான், 'என் தந்தையும் தாயும் தங்களுக்கு அர்ப்பணமாகட்டும்! அல்லாஹ்வின் மீது எனக்கு எந்த வருத்தமும் இல்லை. எல்லா நன்மையையும் நான் அடைந்துள்ளேன்' என்று கூறினேன்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் இணைவைப்பாளர்களின் கப்ருகளுக்கு வந்தபோது, 'இவர்கள் ஏராளமான நன்மைகளைத் தவறவிட்டுவிட்டனர்' என்று கூறினார்கள். பிறகு அவர்கள் முஸ்லிம்களின் கப்ருகளுக்கு வந்தபோது, 'இவர்கள் ஏராளமான நன்மைகளை அடைந்துவிட்டனர்' என்று கூறினார்கள்.

அப்போது, தோல் செருப்புகளை அணிந்திருந்த ஒரு மனிதர் கப்ருகளுக்கு இடையில் நடந்து கொண்டிருந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'தோல் செருப்பு அணிந்தவரே! உமது செருப்புகளைக் கழற்றும்!' என்று கூறினார்கள். எனவே அவர் தனது செருப்புகளைக் கழற்றினார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

830

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ بْنُ إِيَادٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَمِعْتُ لَيْلَى امْرَأَةَ بَشِيرٍ تُحَدِّثُ، عَنْ بَشِيرِ ابْنِ الْخَصَاصِيَةِ، وَكَانَ اسْمُهُ زَحْمًا، فَسَمَّاهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بَشِيرًا.

இயாத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: பஷீரின் மனைவி லைலா (ரலி) அவர்கள், பஷீர் இப்னுல் கஸாஸிய்யா (ரலி) அவர்களைப் பற்றி அறிவிக்க நான் கேட்டேன். (அதாவது, பஷீர் இப்னுல் கஸாஸிய்யா (ரலி) அவர்களின்) பெயர் ஸஹ்ம் (Zahm) என்றிருந்தது. நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு பஷீர் என்று பெயரிட்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ بَرَّةَ

பர்ரா (அதாவது "இறைபக்தியுள்ள")

831

حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ مَوْلَى آلِ طَلْحَةَ، عَنْ كُرَيْبٍ،

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ اسْمَ جُوَيْرِيَةَ كَانَ بَرَّةَ، فَسَمَّاهَا النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم جُوَيْرِيَةَ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், ஜுவைரிய்யா (ரழி) அவர்களின் பெயர் பர்ரா என்று இருந்ததாகவும், (பர்ரா என்ற பெயருக்கு 'மிகவும் நல்லவள்' அல்லது 'பக்திமிக்கவள்' என்று பொருள். இத்தகைய பெயர்கள் சுயபுகழ்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் அல்லது 'நன்மையை விட்டு வெளியேறினான்' போன்ற தவறான அர்த்தங்களை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்பதால்,) நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு ஜுவைரிய்யா எனப் பெயர் மாற்றியதாகவும் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

832

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَرْزُوقٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي مَيْمُونَةَ، عَنْ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ اسْمُ مَيْمُونَةَ بَرَّةَ، فَسَمَّاهَا النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم مَيْمُونَةَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(நம்பிக்கையாளர்களின் அன்னை) மைமூனாவின் (ரழி) பெயர் பர்ரா என்று இருந்தது. பின்னர் நபி (ஸல்) அவர்கள், அவருக்கு மைமூனா எனப் பெயர் மாற்றினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஷாத் (அல்பானி) شاذ (الألباني)

بَابُ أَفْلَحَ

அஃப்லஹ் (பொருள் "மிகவும் வெற்றிகரமானவர்")

833

حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سُفْيَانَ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنْ عِشْتُ نَهَيْتُ أُمَّتِي، إِنْ شَاءَ اللَّهُ، أَنْ يُسَمِّي أَحَدُهُمْ بَرَكَةَ، وَنَافِعًا، وَأَفْلَحَ، وَلاَ أَدْرِي قَالَ: رَافِعًا أَمْ لاَ؟، يُقَالُ: هَا هُنَا بَرَكَةُ؟ فَيُقَالُ: لَيْسَ هَا هُنَا، فَقُبِضَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم وَلَمْ يَنْهَ عَنْ ذَلِكَ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் (இன்னும்) உயிருடன் வாழ்ந்தால்,

அல்லாஹ் நாடினால், என் சமூகத்தினர் பரக்கத், நாஃபி (நன்மை செய்பவர்) மற்றும் அஃப்லஹ் (வெற்றி பெற்றவர்) என்று (தங்கள் குழந்தைகளுக்குப்) பெயர் சூட்டுவதை நான் தடை செய்வேன்.' (அறிவிப்பாளர் கூறுகிறார்:) '(மேலும்) ராஃபி (உயர்த்துபவர்) என்று அவர்கள் கூறினார்களா இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. (நபி (ஸல்) அவர்கள் விளக்கினார்கள்:) 'ஏனெனில், (ஒருவர்) 'இங்கே பரக்கத் இருக்கிறாரா?' என்று கேட்கப்படும். அதற்கு, 'இங்கே இல்லை' என்று பதில் கூறப்படும்.' பின்னர் நபி (ஸல்) அவர்கள் மரணித்துவிட்டார்கள்; அவர்கள் அதைத் தடை செய்யவில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

834

حَدَّثَنَا الْمَكِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللهِ يَقُولُ: أَرَادَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم أَنْ يَنْهَى أَنْ يُسَمَّى بِيَعْلَى، وَبِبَرَكَةَ، وَنَافِعٍ، وَيَسَارٍ، وَأَفْلَحَ، وَنَحْوَ ذَلِكَ، ثُمَّ سَكَتَ بَعْدُ عَنْهَا، فَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள், யஃலா (உயர்தல்), பரக்கஹ் (அருள்வளம்), நாஃபிஉ (பயனளிப்பவர்), யஸார் (சுபிட்சம்), அஃப்லஹ் (பெரும் வெற்றியாளர்) மற்றும் அது போன்ற பெயர்களை (மக்கள் தங்களுக்குச்) சூட்டிக்கொள்வதை தடைசெய்ய விரும்பினார்கள். பின்னர், அந்த விஷயத்தைப் பற்றி அவர்கள் மௌனமாக இருந்தார்கள், (அதைப்பற்றி) எதுவும் கூறவில்லை.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ رَبَاحٍ

இலாபம் (ரபாஹ்)

835

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ يُونُسَ بْنِ الْقَاسِمِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرِمَةُ، عَنْ سِمَاكٍ أَبِي زُمَيْلٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ عَبَّاسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ

عَنْهُ قَالَ: لَمَّا اعْتَزَلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم نِسَاءَهُ، فَإِذَا أَنَا بِرَبَاحٍ غُلاَمِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَنَادَيْتُ: يَا رَبَاحُ، اسْتَأْذِنْ لِي عَلَى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم.

உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் தம் மனைவியரை விட்டும் விலகி (ஈலா செய்து) இருந்தபோது, நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் பணியாளர் ரபாஹ் (ரழி) அவர்களைக் கண்டேன். நான், 'ரபாஹ்வே! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் நான் உள்ளே வருவதற்கு அனுமதி கேளும்' என்று அழைத்தேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ أَسْمَاءِ الأَنْبِيَاءِ

தீர்க்கதரிசிகளின் பெயர்கள்

836

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ قَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُوسَى بْنُ يَسَارٍ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: تَسَمُّوا بِاسْمِي، وَلاَ تُكَنُّوا بِكُنْيَتِي، فَإِنِّي أَنَا أَبُو الْقَاسِمِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "என் பெயரைச் சூட்டிக்கொள்ளுங்கள், ஆனால் என் குன்யாவைச் சூட்டிக்கொள்ளாதீர்கள்; நான் அபுல் காசிம்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

837

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ حُمَيْدٍ الطَّوِيلِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فِي السُّوقِ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَالْتَفَتَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّمَا دَعَوْتُ هَذَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: سَمُّوا بِاسْمِي، وَلاَ تُكَنُّوا بِكُنْيَتِي.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் சந்தையில் இருந்தபோது, ஒரு மனிதர், 'அபுல் காசிம்!' என்று அழைத்தார். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அவரை நோக்கித் திரும்பினார்கள். அவர், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் இந்த மனிதரைத்தான் அழைத்தேன்' என்று கூறினார். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், 'எனது பெயரைச் சூட்டிக்கொள்ளுங்கள்; ஆனால் எனது குன்யாவால் (உங்களை) அழைக்காதீர்கள்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

838

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي الْهَيْثَمِ الْقَطَّانُ قَالَ: حَدَّثَنِي يُوسُفُ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ سَلاَّمٍ قَالَ: سَمَّانِي النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يُوسُفَ، وَأَقْعَدَنِي عَلَى حِجْرِهِ وَمَسَحَ عَلَى رَأْسِي.

யூசுஃப் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸல்லாம் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நபி (ஸல்) அவர்கள் எனக்கு யூசுஃப் என்று பெயரிட்டு, தம் மடியில் என்னை அமரவைத்து, என் தலையை வருடிக்கொடுத்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

839

حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سُلَيْمَانَ، وَمَنْصُورٍ، وَفُلاَنٍ، سَمِعُوا سَالِمَ بْنَ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: وُلِدَ لِرَجُلٍ مِنَّا مِنَ الأَنْصَارِ غُلاَمٌ، وَأَرَادَ أَنْ يُسَمِّيَهُ مُحَمَّدًا، قَالَ شُعْبَةُ فِي حَدِيثِ مَنْصُورٍ: إِنَّ الأَنْصَارِيَّ قَالَ: حَمَلْتُهُ عَلَى عُنُقِي، فَأَتَيْتُ بِهِ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم، وَفِي حَدِيثِ سُلَيْمَانَ: وُلِدَ لَهُ غُلاَمٌ فَأَرَادُوا أَنْ يُسَمِّيَهُ مُحَمَّدًا، قَالَ: تَسَمُّوا بِاسْمِي، وَلاَ تَكَنُّوا بِكُنْيَتِي، فَإِنِّي إِنَّمَا جُعِلْتُ قَاسِمًا، أَقْسِمُ بَيْنَكُمْ. وَقَالَ حُصَيْنٌ: بُعِثْتُ قَاسِمًا أَقْسِمُ بَيْنَكُمْ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அன்சாரிகளைச் சேர்ந்த எங்களில் ஒருவருக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அவர் அக்குழந்தைக்கு முஹம்மத் என்று பெயரிட விரும்பினார்."

ஷுஅபா (ரஹ்) அவர்கள் மன்ஸூர் (ரஹ்) அவர்களின் ஹதீஸில்

கூறுகையில், "அந்த அன்சாரி, 'நான் அக்குழந்தையை என் தோளில் சுமந்துகொண்டு நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தேன்' என்று கூறினார்" என்றனர்.

சுலைமான் (ரஹ்) அவர்களின் ஹதீஸில், "அவருக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அவர்கள் அக்குழந்தைக்கு முஹம்மத் என்று பெயரிட விரும்பினார்கள்" என்றுள்ளது.

(அப்போது) நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் பெயரைக் கொண்டு நீங்கள் பெயரிட்டுக் கொள்ளுங்கள்; ஆனால், என் குன்யாவை (புனைப்பெயரை)க் கொண்டு நீங்கள் புனைப்பெயர் சூட்டிக் கொள்ளாதீர்கள். ஏனெனில், நான் பங்கிடுபவனாகவே (காஸிம்) ஆக்கப்பட்டுள்ளேன்; (அருட்கொடைகளை) உங்களுக்கிடையே நான் பங்கிடுகிறேன்."

ஹுஸைன் (ரஹ்) அவர்கள் (தம் அறிவிப்பில்), "நான் பங்கிடுபவனாகவே (காஸிம்) அனுப்பப்பட்டுள்ளேன்; (அருட்கொடைகளை) உங்களுக்கிடையே நான் பங்கிடுகிறேன்" என்று (நபி (ஸல்) கூறியதாக) கூறினார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

840

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلاَءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: وُلِدَ لِي غُلاَمٌ، فَأَتَيْتُ بِهِ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم، فَسَمَّاهُ إِبْرَاهِيمَ، فَحَنَّكَهُ بِتَمْرَةٍ، وَدَعَا لَهُ بِالْبَرَكَةِ، وَدَفَعَهُ إِلَيَّ وَكَانَ أَكْبَرَ وَلَدِ أَبِي مُوسَى.

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எனக்கு ஒரு மகன் பிறந்தான். அவனை நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு சென்றேன். அவர்கள் அவனுக்கு இப்ராஹீம் என்று பெயர் சூட்டினார்கள். அவர்கள் ஒரு பேரீச்சம்பழத்தை மென்று (அதன் சாற்றை) அவனது வாயின் அண்ணத்தில் தடவி, அவனுக்காக பரக்கத் கிடைக்கப் பிரார்த்தனை செய்து, பின்னர் அவனை என்னிடம் திரும்பக் கொடுத்தார்கள். அவரே அபூ மூஸா (ரழி) அவர்களின் மூத்த மகனாவார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ حَزْنٍ

ஹஸ்ன் ("வருத்தம்") باب என்ற அத்தியாயம்.

841

حَدَّثَنَا عَلِيٌّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيِّبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّهُ أَتَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: مَا اسْمُكَ؟ قَالَ: حَزْنٌ، قَالَ: أَنْتَ سَهْلٌ، قَالَ: لاَ أُغَيِّرُ اسْمًا سَمَّانِيهِ أَبِي. قَالَ ابْنُ الْمُسَيِّبِ: فَمَا زَالَتِ الْحُزُونَةُ فِينَا بَعْدُ.

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் தமது தந்தை வழியாக, தமது பாட்டனார் (ஹஸ்ன்) அறிவித்தார்கள்: அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தபோது, (நபி (ஸல்) அவர்கள்) "உமது பெயர் என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஹஸ்ன்" (கடினமான/கரடுமுரடான நிலம்) என்று கூறினார். (நபி (ஸல்) அவர்கள்) "நீர் 'ஸஹ்ல்' (மென்மையானவர்/எளிமையானவர்)" என்று (பெயரை மாற்றிக் கொள்ளுமாறு) கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "எனது தந்தை எனக்குச் சூட்டிய பெயரை நான் மாற்றமாட்டேன்" என்று கூறிவிட்டார். (இதனை அறிவிக்கும்) இப்னுல் முஸய்யப் (ஸயீத்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதன் பிறகு எங்களிடையே (எங்கள் குடும்பத்தில்) அந்த கடினத் தன்மை (மற்றும் துரதிர்ஷ்டம்) தொடர்ந்து இருந்து கொண்டே இருந்தது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح, صحيح(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

35. كتاب الكُنْيَةِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

35. குடும்பப் பெயர்கள்

بَابُ اسْمِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم وَكُنْيَتِهِ

நபி (ஸல்) அவர்களின் பெயரும் குன்யத்தும்.

842

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: وُلِدَ لِرَجُلٍ مِنَّا غُلاَمٌ فَسَمَّاهُ الْقَاسِمَ، فَقَالَتِ الأَنْصَارُ: لاَ نُكَنِّيكَ أَبَا الْقَاسِمِ، وَلاَ نُنْعِمُكَ عَيْنًا، فَأَتَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ لَهُ: مَا قَالَتِ الأَنْصَارُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: أَحْسَنَتِ الأَنْصَارُ، تَسَمُّوا بِاسْمِي، وَلاَ تَكْتَنُوا بِكُنْيَتِي، فَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களில் ஒருவருக்கு ஒரு மகன் பிறந்து, அவருக்கு அல்-காஸிம் என்று பெயரிட்டார். அன்சாரிகள் (ரழி) அவர்கள் (அவரிடம்), 'நாங்கள் உமக்கு அபுல்-காஸிம் என்ற புனைப்பெயரை வழங்க மாட்டோம், (அதன் மூலம்) உமக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்க மாட்டோம்' என்று கூறினார்கள். அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, அன்சாரிகள் (ரழி) அவர்கள் கூறியதை அவர்களிடம் கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அன்சாரிகள் (ரழி) அவர்கள் நன்றாகச் செய்தார்கள். என் பெயரை நீங்கள் சூட்டிக்கொள்ளுங்கள், ஆனால் என் புனைப்பெயரை சூட்டிக்கொள்ளாதீர்கள். நானே காஸிம் (பகிர்ந்தளிப்பவன்) ஆவேன்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

843

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا فِطْرٌ، عَنْ مُنْذِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ الْحَنَفِيَّةِ يَقُولُ: كَانَتْ رُخْصَةً لِعَلِيٍّ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنْ وُلِدَ لِي بَعْدَكَ أُسَمِّيهِ بِاسْمِكَ، وَأُكَنِّيهِ بِكُنْيَتِكَ؟ قَالَ: نَعَمْ.

இப்னுல் ஹனஃபிய்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அலி (ரழி) அவர்களுக்கு (நபியவர்களின் பெயர் மற்றும் குன்யாவை இணைத்துப் பயன்படுத்த) ஒரு சலுகை வழங்கப்பட்டது. அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்), உங்களுக்குப் பிறகு எனக்கு ஒரு மகன் பிறந்தால், அவனுக்கு உங்கள் பெயரைச் சூட்டி, உங்கள் குன்யாவையும் பயன்படுத்தலாமா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'ஆம்' என்று பதிலளித்தார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

844

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ عَجْلَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ نَجْمَعَ بَيْنَ اسْمِهِ وَكُنْيَتِهِ، وَقَالَ: أَنَا أَبُو الْقَاسِمِ، وَاللَّهُ يُعْطِي، وَأَنَا أَقْسِمُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (ஒருவர்) அவரது பெயரையும் அவரது குன்யாவையும் (அதாவது, முஹம்மது அபுல் காஸிம் என்று) சேர்த்து அழைப்பதை தடைசெய்தார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் அபுல் காஸிம். அல்லாஹ் வழங்குகிறான்; நான் பங்கிடுகிறேன்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி) حسن صحيح (الألباني)

845

حَدَّثَنَا أَبُو عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فِي السُّوقِ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَالْتَفَتَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ: دَعَوْتُ هَذَا، فَقَالَ: سَمُّوا بِاسْمِي، وَلَا تُكَنُّوا بِكُنْيَتِي.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கடைத்தெருவில் இருந்தார்கள். அப்போது ஒரு மனிதர், "அபுல் காஸிமே!" என்று அழைத்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள் (தன்னை

அழைப்பதாக எண்ணி அவர் பக்கம்) திரும்பினார்கள். அம்மனிதர், "நான் இவரைத்தான் அழைத்தேன்" என்றார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "என் பெயரால் (உங்களுக்குப்) பெயர் சூட்டிக்கொள்ளுங்கள்; ஆனால், என் குன்யாவைக் (பட்டப்பெயரைச்) சூட்டிக்கொள்ளாதீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ هَلْ يُكَنَّى الْمُشْرِكُ

ஒரு இணைவைப்பாளரைக் குன்யாப் பெயரிட்டு அழைக்கலாமா?

846

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي عَقِيلٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَنَّ أُسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم بَلَغَ مَجْلِسًا فِيهِ عَبْدُ اللهِ بْنُ أُبَيِّ بْنُ سَلُولٍ، وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يُسْلِمَ عَبْدُ اللهِ بْنُ أُبَيٍّ، فَقَالَ: لَا تُؤْذِينَا فِي مَجْلِسِنَا، فَدَخَلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم عَلَى سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ فَقَالَ: أَيْ سَعْدُ، أَلَا تَسْمَعُ مَا يَقُولُ أَبُو حُبَابٍ؟، يُرِيدُ عَبْدَ اللهِ بْنَ أُبَيٍّ ابْنَ سَلُولٍ.

உஸாமா இப்னு ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு உபைய் இஸ்லாத்தை ஏற்பதற்கு முன்பு, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அப்துல்லாஹ் இப்னு உபைய் இப்னு சலூல் இருந்த ஒரு சபைக்குச் சென்றார்கள். (அப்போது) அவன், "எங்கள் சபையில் எங்களுக்குத் தொல்லை தராதீர்கள் (என்று அவமரியாதையாகக் கூறினான்)."

நபி (ஸல்) அவர்கள் சஅத் இப்னு உபாதா (ரழி) அவர்களிடம் சென்று, "சஅத், அபூ ஹுபாப் (அதாவது, அப்துல்லாஹ் இப்னு உபைய்) என்ன சொன்னான் என்று நீங்கள் கேட்கவில்லையா (அவனது ஆணவமான பேச்சைக் கவனிக்கவில்லையா)?" என்று கேட்டார்கள். அதன் மூலம் அவர்கள் அப்துல்லாஹ் இப்னு உபைய் இப்னு சலூலைத்தான் குறிப்பிட்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الْكُنْيَةِ لِلصَّبِيِّ

குழந்தைக்கான குன்யா பற்றிய பாடம்

847

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَدْخُلُ عَلَيْنَا، وَلِي أَخٌ صَغِيرٌ يُكَنَّى: أَبَا عُمَيْرٍ، وَكَانَ لَهُ نُغَرٌ يَلْعَبُ بِهِ فَمَاتَ، فَدَخَلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَرَآهُ حَزِينًا، فَقَالَ: مَا شَأْنُهُ؟ قِيلَ لَهُ: مَاتَ نُغَرُهُ، فَقَالَ: يَا أَبَا عُمَيْرٍ، مَا فَعَلَ النُّغَيْرُ؟.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபிகள் (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் வருவது வழக்கம். எனக்கு அபூ உமைர் என்ற குன்யா கொண்ட ஒரு தம்பி இருந்தான். அவன் விளையாடுவதற்காக ஒரு 'நுகர்' (ஒரு வகை சிறிய பறவை) வைத்திருந்தான்; அது இறந்துவிட்டது. நபிகள் (ஸல்) அவர்கள் (ஒருமுறை) வந்தபோது, அவன் சோகமாக இருப்பதைக் கண்டார்கள். 'அவனுக்கு என்ன ஆயிற்று?' என்று கேட்டார்கள். 'அவனுடைய 'நுகர்' இறந்துவிட்டது' என்று அவர்களிடம் கூறப்பட்டது. நபிகள் (ஸல்) அவர்கள், 'அபூ உமைரே! அந்தச் சின்ன 'நுகர்'க்கு என்ன நேர்ந்தது?' (என்று அவனுக்கு ஆறுதல் கூறும் விதமாக) கேட்டார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الْكُنْيَةِ قَبْلَ أَنْ يُولَدَ لَهُ

குழந்தை பிறப்பதற்கு முன்பே குன்யா வைத்துக் கொள்வது

848

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُغِيرَةَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، أَنَّ عَبْدَ اللهِ كَنَّى عَلْقَمَةَ: أَبَا شِبْلٍ، وَلَمْ يُولَدْ لَهُ.

அப்துல்லாஹ் (இப்னு மஸ்ஊத் ரழி) அவர்கள், அல்கமாவுக்கு (தமது மாணவருக்கு) பிள்ளைகள் பிறக்காத நிலையிலும், 'அபூ ஷிப்ல்' என்ற குன்யாவைக் கொடுத்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

849

حَدَّثَنَا عَارِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ الأَعْمَشُ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ قَالَ: كَنَّانِي عَبْدُ اللهِ قَبْلَ أَنْ يُولَدَ لِي.

அல்கமா கூறினார்கள், "எனக்குக் குழந்தை பிறப்பதற்கு முன்பே அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் எனக்கு ஒரு குன்யாவை (அதாவது, 'அபூ' அல்லது 'உம்மு' என்று தொடங்கும் ஒரு சிறப்புப் பெயரை) வழங்கினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ كُنْيَةِ النِّسَاءِ

பெண்களுக்கான குன்யாக்கள்

850

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبَّادِ بْنِ حَمْزَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، كَنَّيْتَ نِسَاءَكَ، فَاكْنِنِي، فَقَالَ: تَكَنَّي بِابْنِ أُخْتِكِ عَبْدِ اللهِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீங்கள் உங்கள் மனைவியருக்கு குன்யாக்களை (அதாவது, 'அபூ' அல்லது 'உம்மு' என்று தொடங்கும் சிறப்புப் பெயர்களை) வழங்கியுள்ளீர்கள்; எனவே எனக்கும் ஒரு குன்யாவை வழங்குங்கள்' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'உன் சகோதரி மகன் அப்துல்லாஹ்வின் பெயரால் குன்யா வைத்துக்கொள்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

851

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ حَمْزَةَ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللهِ، أَلا تُكَنِّينِي؟ فَقَالَ: اكْتَنِي بِابْنِكِ، يَعْنِي:

عَبْدَ اللهِ بْنَ الزُّبَيْرِ، فَكَانَتْ تُكَنَّى: أُمَّ عَبْدِ اللهِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீங்கள் எனக்கு ஒரு குன்யாவைச் சூட்டமாட்டீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "உன் மகனைக் கொண்டு (அதாவது, உன் சகோதரி அஸ்மாவின் மகனும், உன் மருமகனுமான அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்களைக் கொண்டு) குன்யா சூட்டிக்கொள்வீராக" என்று கூறினார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு 'உம்மு அப்துல்லாஹ்' என்று குன்யா சூட்டப்பட்டது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ كَنَّى رَجُلًا بِشَيْءٍ هُوَ فِيهِ أَوْ بِأَحَدِهِمْ

ஒரு மனிதருக்கு அவர் செய்யும் ஒரு செயலின் காரணமாகவோ அல்லது அவரது பெயர்களில் ஒன்றைக் கொண்டோ குன்யா வழங்கும் ஒருவர்

852

حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، إِنْ كَانَتْ أَحَبَّ أَسْمَاءِ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِلَيْهِ لَأَبُو تُرَابٍ، وَإِنْ كَانَ لَيَفْرَحُ أَنْ يُدْعَى بِهَا، وَمَا سَمَّاهُ أَبَا تُرَابٍ إِلَّا النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، غَاضَبَ يَوْمًا فَاطِمَةَ، فَخَرَجَ فَاضْطَجَعَ إِلَى الْجِدَارِ إِلَى الْمَسْجِدِ، وَجَاءَهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَتْبَعُهُ، فَقَالَ: هُوَ ذَا مُضْطَجِعٌ فِي الْجِدَارِ، فَجَاءَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم وَقَدِ امْتَلَأَ ظَهْرُهُ تُرَابًا، فَجَعَلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَمْسَحُ التُّرَابَ عَنْ ظَهْرِهِ وَيَقُولُ: اجْلِسْ أَبَا تُرَابٍ.

சஹ்ல் இப்னு ஸஃத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அலி (ரழி) அவர்களுக்கு மிகவும் விருப்பமான பெயர் 'அபூ துராப்' என்பதாகும்; மேலும், அந்தப் பெயரால் அவர்கள் அழைக்கப்படும்போது மகிழ்ச்சியடைவார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் அவருக்கு (அபூ துராப் என்று) அப்படியொரு பெயரைச் சூட்டவில்லை. ஒரு நாள் அவர் ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்களுடன் (ஏற்பட்ட ஒரு மனஸ்தாபத்தின் காரணமாக) கோபித்துக்கொண்டு, (வீட்டை விட்டு) வெளியேறி பள்ளிவாசலின் சுவரோரத்தில் படுத்துக்கொண்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரைத் தேடி வந்தார்கள். அப்போது (அங்கிருந்த ஒருவர்), 'இதோ! அவர் சுவரோரத்தில் படுத்திருக்கிறார்' என்று கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் சென்றார்கள்; அப்போது அவருடைய முதுகு மண்ணால் நிறைந்திருந்தது. நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருடைய முதுகில் இருந்த

மண்ணைத் துடைக்கத் தொடங்கி, 'அமருங்கள் அபூ துராப் (மண்ணின் தந்தையே)!' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ كَيْفَ الْمَشْيُ مَعَ الْكُبَرَاءِ وَأَهْلِ الْفَضْلِ؟

சிறந்த மனிதர்களுடனும் மேன்மையானவர்களுடனும் எப்படி நடப்பது?

853

حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: بَيْنَمَا النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فِي نَخْلٍ لَنَا، نَخْلٍ لِأَبِي طَلْحَةَ، تَبَرَّزَ لِحَاجَتِهِ، وَبِلَالٌ يَمْشِي وَرَاءَهُ، يُكْرِمُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم أَنْ يَمْشِيَ إِلَى جَنْبِهِ، فَمَرَّ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بِقَبْرٍ فَقَامَ، حَتَّى تَمَّ إِلَيْهِ بِلَالٌ، فَقَالَ: وَيْحَكَ يَا بِلَالُ، هَلْ تَسْمَعُ مَا أَسْمَعُ؟ قَالَ: مَا أَسْمَعُ شَيْئًا، فَقَالَ: صَاحِبُ هَذَا الْقَبْرِ يُعَذَّبُ، فَوُجِدَ يَهُودِيًّا.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்களுக்குச் சொந்தமான எங்களின் பேரீச்சந் தோட்டங்களில் ஒன்றில் இருந்தபோது, அவர்கள் இயற்கை கடனை நிறைவேற்றுவதற்காக வெளியே சென்றார்கள். பிலால் (ரழி) அவர்கள் அவர்களுக்குப் பின்னால் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் நடப்பதை (தவிர்த்து), அவர்களைக் கண்ணியப்படுத்தியவாறு பிலால் (ரழி) அவர்கள் நடந்து கொண்டிருந்தார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு கப்ரை (கல்லறையை) கடந்து சென்றார்கள்; பிலால் (ரழி) அவர்கள் தம்மை அடையும் வரை அங்கே நின்றார்கள். அவர்கள், 'பிலாலே, உமக்குக் கேடுதான்! நான் கேட்டதை நீர் கேட்டீரா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'நான் எதையும் கேட்கவில்லை' என்று பதிலளித்தார்கள். அவர்கள், 'இந்தக் கப்ரில் (கல்லறையில்) உள்ள மனிதர் வேதனை செய்யப்படுகிறார்' என்று கூறினார்கள். அந்தக் கப்ரில் இருந்தவர் ஒரு யூதர் என்பது கண்டறியப்பட்டது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

854

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ قَيْسٍ قَالَ: سَمِعْتُ مُعَاوِيَةَ يَقُولُ لأَخٍ لَهُ صَغِيرٍ: أَرْدِفِ الْغُلَامَ، فَأَبَى، فَقَالَ لَهُ مُعَاوِيَةُ: بِئْسَ مَا أُدِّبْتَ، قَالَ قَيْسٌ: فَسَمِعْتُ أَبَا سُفْيَانَ يَقُولُ: دَعْ عَنْكَ أَخَاكَ.

கைஸ் கூறினார், “முஆவியா (ரழி) அவர்கள் தமது இளம் சகோதரர் ஒருவரிடம், ‘அந்த அடிமையை உனக்குப் பின்னால் ஏற்றிக்கொள்’ என்று சொல்லக் கேட்டேன். அவர் மறுத்தார். முஆவியா (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், ‘உனக்கு எவ்வளவு மோசமாகக் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது!’ என்று கூறினார்கள். (இதைக் கேட்ட) அபூ சுஃப்யான் (ரழி) அவர்கள், ‘உனது சகோதரனைத் தனியே விட்டுவிடு’ என்று சொல்லக் கேட்டேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

855

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عُفَيْرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ، عَنْ مُوسَى بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ قَالَ: إِذَا كَثُرَ الأَخِلَّاءُ كَثُرَ الْغُرَمَاءُ، قُلْتُ لِمُوسَى: وَمَا الْغُرَمَاءُ؟ قَالَ: الْحُقُوقُ.

அம்ரு இப்னுல் ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நெருங்கிய நண்பர்கள் அதிகமானால், கடன்காரர்கள் (அதாவது, ஒருவர் மீது உரிமைகள் அல்லது கடமைகள் கொண்டவர்கள்) அதிகமாகிவிடுவார்கள்."
(அறிவிப்பாளர் யஹ்யா இப்னு அய்யூப்) மூஸாவிடம், "கடன்காரர்கள் (அதாவது, ஒருவர் மீது உரிமைகள் அல்லது கடமைகள் கொண்டவர்கள்) என்றால் என்ன?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், "(நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய) உரிமைகள் (மற்றும் கடமைகள்)," என்று பதிலளித்தார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

الأدب المفرد

36. كتاب الشِّعْرِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

36. கவிதை

بَابٌ مِنَ الشِّعْرِ حِكْمَةٌ

கவிதையில் சில ஞானம் உள்ளது

856

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ بْنُ ثَابِتٍ، عَنْ خَالِدٍ هُوَ ابْنُ كَيْسَانَ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ ابْنِ عُمَرَ، فَوَقَفَ عَلَيْهِ إِيَاسُ بْنُ خَيْثَمَةَ قَالَ: أَلَا أُنْشِدُكَ مِنْ شِعْرِي يَا ابْنَ الْفَارُوقِ؟ قَالَ: بَلَى، وَلَكِنْ لَا تُنْشِدْنِي إِلَّا حَسَنًا. فَأَنْشَدَهُ حَتَّى إِذَا بَلَغَ شَيْئًا كَرِهَهُ ابْنُ عُمَرَ، قَالَ لَهُ: أَمْسِكْ.

காலித் இப்னு கைஸான் கூறினார்கள்: "நான் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் இருந்தபோது, இய்யாஸ் இப்னு கைத்தமா (அவர்களின் முன்) வந்து நின்று, 'இப்னுல் ஃபாரூக் அவர்களே! எனது கவிதையிலிருந்து உமக்கு நான் பாடிக் காட்டட்டுமா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'ஆம், ஆனால் நல்லதை மட்டுமே எனக்குப் பாடிக் காட்டுங்கள்' என்று பதிலளித்தார்கள். அவர் பாடிக் கொண்டிருக்க, இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் விரும்பாத ஒரு பகுதி வந்ததும், அவரிடம் 'நிறுத்துங்கள்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

857

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَرْزُوقٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، سَمِعَ مُطَرِّفًا قَالَ: صَحِبْتُ عِمْرَانَ بْنَ حُصَيْنٍ مِنَ الْكُوفَةِ إِلَى الْبَصْرَةِ، فَقَلَّ مَنْزِلٌ يَنْزِلُهُ إِلَّا وَهُوَ يُنْشِدُنِي شِعْرًا، وَقَالَ: إِنَّ فِي

الْمَعَارِيضِ لَمَنْدُوحَةٌ عَنِ الْكَذِبِ.

முதர்ரிஃப் கூறினார்கள்: 'நான் இம்ரான் இப்னு ஹுஸைன் (ரழி) அவர்களுடன் கூஃபாவிலிருந்து பஸ்ராவிற்குப் பயணம் செய்தேன். நாங்கள் தங்கிய இடங்களில் மிக அரிதாகவே அவர்கள் எனக்குக் கவிதைகள் பாடிக் காட்டாமல் இருந்தார்கள். அவர்கள், 'மறைமுகப் பேச்சு (அல்லது குறிப்புணர்த்தும் வார்த்தைகள்), பொய்யில் இருந்து விலகிச் செல்ல ஒரு பரந்த வழியை (அல்லது வாய்ப்பை) அளிக்கிறது' என்று கூறினார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் மவ்கூஃப் (அல்-அல்பானீ) صحيح موقوفا (الألباني)

858

حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو بَكْرِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ أَخْبَرَهُ، أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ الأَسْوَدِ بْنِ عَبْدِ يَغُوثَ أَخْبَرَهُ، أَنَّ أُبَيَّ بْنَ كَعْبٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ مِنَ الشِّعْرِ حِكْمَةً.

உபை இப்னு கஅப் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக கவிதையில் (சிலவற்றில்) ஞானம் இருக்கிறது" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

859

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو هَمَّامٍ مُحَمَّدُ بْنُ الزِّبْرِقَانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ عُبَيْدٍ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنِ الأَسْوَدِ بْنِ سَرِيعٍ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنِّي مَدَحْتُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ بِمَحَامِدَ، قَالَ: أَمَا إِنَّ رَبَّكَ يُحِبُّ الْحَمْدَ، وَلَمْ يَزِدْهُ عَلَى ذَلِكَ.

அல்-அஸ்வத் பின் ஸரீஃ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்)! சர்வவல்லமையும் உயர்வும் மிக்க என் இரட்சகனைச் சில புகழுரைகளால் (நான் இயற்றிய கவிதைகளால்) நான் புகழ்ந்துள்ளேன்." அதற்கு அவர்கள், "அறிந்து கொள்வீராக! நிச்சயமாக உமது இரட்சகன் புகழை (அல்-ஹம்து - அல்லாஹ்வை போற்றிப் புகழ்வதை) விரும்புகிறான்," என்று கூறிவிட்டு, அதற்கு மேல் எதையும் அதிகப்படுத்தவில்லை.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

860

حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: لَأَنْ يَمْتَلِئَ جَوْفُ رَجُلٍ قَيْحًا حَتَّى يَرِيَهُ، خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَمْتَلِئَ شِعْرًا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஒருவர் தம் வயிற்றை (அல்லாஹ்வின் நினைவிலிருந்து திசைதிருப்பும் அல்லது தீய கருத்துக்களைக் கொண்ட) கவிதையால் நிரப்புவதை விட, (அவரை) அரித்துவிடும் அளவுக்குச் சீழால் நிரப்பிக்கொள்வது சிறந்ததாகும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

861

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُبَارَكٌ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنِ الأَسْوَدِ بْنِ سَرِيعٍ قَالَ: كُنْتُ شَاعِرًا، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَقُلْتُ: أَلاَ أُنْشِدُكَ مَحَامِدَ حَمِدْتُ بِهَا رَبِّي؟ قَالَ: إِنَّ رَبَّكَ يُحِبُّ الْمَحَامِدَ، وَلَمْ يَزِدْنِي عَلَيْهِ.

அல்-அஸ்வத் இப்னு ஸரீஃ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் ஒரு கவிஞராக இருந்தேன். நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, 'நான் என் இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடிய புகழுரைகளைத் தங்களுக்கு ஓதிக் காட்டட்டுமா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'நிச்சயமாக உமது இறைவன் புகழுரைகளை விரும்புகிறான்' என்று கூறினார்கள். இதற்கு மேல் அவர்கள் என்னிடம் வேறெதையும் கூறவில்லை.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

862

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتِ: اسْتَأْذَنَ حَسَّانُ بْنُ ثَابِتٍ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم فِي هِجَاءِ الْمُشْرِكِينَ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: فَكَيْفَ بِنِسْبَتِي؟ فَقَالَ: لَأَسُلَّنَّكَ مِنْهُمْ كَمَا تُسَلُّ الشَّعَرَةُ مِنَ الْعَجِينِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஹஸ்ஸான் இப்னு ஸாபித் (ரழி) அவர்கள் இணைவைப்பாளர்களைக் கவிதை மூலம் இகழ்ந்துரைக்க (நையாண்டி செய்ய) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அனுமதி கேட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அப்படியென்றால் எனது வம்சாவளி (என் மூதாதையர்கள்) என்னவாகும்?' என்று கேட்டார்கள். (அதாவது, இணைவைப்பவர்களை இகழ்ந்துரைக்கும்போது, என் மூதாதையர்களும் அவர்களில் அடங்குவார்களே என்ற கவலையுடன் கேட்டார்கள்.) அதற்கு ஹஸ்ஸான் (ரழி) அவர்கள், 'பிசைந்த மாவிலிருந்து ஒரு முடி எடுக்கப்படுவதைப் போல, நான் உங்களை அவர்களிலிருந்து (உங்கள் மூதாதையர்களை இகழாமல்) உருவி (பிரித்து) விடுவேன்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

863

وَعَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: ذَهَبْتُ أَسُبُّ حَسَّانَ عِنْدَ عَائِشَةَ، فَقَالَتْ: لَا تَسُبَّهُ، فَإِنَّهُ كَانَ يُنَافِحُ عَنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم.

ஹிஷாம் அவர்கள் தம் தந்தை கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: 'நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் முன்னிலையில் ஹஸ்ஸான் (இப்னு ஸாபித்) அவர்களை ஏசத் தொடங்கினேன். அப்போது அவர்கள், 'அவரை ஏசாதீர்கள். ஏனெனில், அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை (தம் கவிதைகள் மூலம்) தற்காத்துப் பேசிவந்தார்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الشِّعْرُ حَسَنٌ كَحَسَنِ الْكَلَامِ وَمِنْهُ قَبِيحٌ

கவிதையில் நல்லதும் உண்டு, அது நல்ல பேச்சைப் போன்றது. அதில்

கெட்டதும் உண்டு.

864

حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ زِيَادٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الأَسْوَدِ، عَنْ أُبَيِّ بْنِ كَعْبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مِنَ الشِّعْرِ حِكْمَةٌ.

உபை பின் கஅப் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “கவிதைகளில் ஞானமும் உண்டு (சில கவிதைகள் ஞானம் நிறைந்தவை).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

865

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زِيَادِ بْنِ أَنْعُمٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ رَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: الشِّعْرُ بِمَنْزِلَةِ الْكَلاَمِ، حَسَنُهُ كَحَسَنِ الْكَلاَمِ، وَقَبِيحُهُ كَقَبِيحِ الْكَلاَمِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "கவிதை என்பது பேச்சின் நிலையில் உள்ளது. அதில் உள்ள நல்லது நல்ல பேச்சைப் போன்றது, மேலும் அதில் உள்ள கெட்டது கெட்ட பேச்சைப் போன்றது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

866

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ تَلِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي جَابِرُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، وَغَيْرُهُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّهَا كَانَتْ تَقُولُ: الشِّعْرُ مِنْهُ حَسَنٌ وَمِنْهُ قَبِيحٌ، خُذْ بِالْحَسَنِ وَدَعِ الْقَبِيحَ، وَلَقَدْ رَوَيْتُ مِنْ شِعْرِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ أَشْعَارًا، مِنْهَا الْقَصِيدَةُ فِيهَا أَرْبَعُونَ بَيْتًا، وَدُونَ ذَلِكَ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கவிதையில் நல்லதும் உண்டு, தீயதும் உண்டு. நல்லதை எடுத்துக்கொண்டு, தீயதை விட்டுவிடுங்கள். நான்

கஅப் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்களின் கவிதைகளில் சிலவற்றை (மனனம் செய்து) ஓதியுள்ளேன். அவற்றில் நாற்பது வரிகளைக் கொண்ட ஒரு கவிதையும், அதை விடக் குறைவானவையும் அடங்கும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

867

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنِ الْمِقْدَامِ بْنِ شُرَيْحٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَكَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَتَمَثَّلُ بِشَيْءٍ مِنَ الشِّعْرِ؟ فَقَالَتْ: كَانَ يَتَمَثَّلُ بِشَيْءٍ مِنْ شِعْرِ عَبْدِ اللهِ بْنِ رَوَاحَةَ: وَيَأْتِيكَ بِالأَخْبَارِ مَنْ لَمْ تُزَوِّدِ.

ஷுரைஹ் அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஏதேனும் கவிதையை (உதாரணமாக) மேற்கோள் காட்டுவதுண்டா?’ என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், ‘அவர்கள் அப்துல்லாஹ் இப்னு ரவாஹா (ரழி) அவர்களின் கவிதையிலிருந்து, “நீ யாருக்குப் பயண உணவு கொடுத்து அனுப்பவில்லையோ, அவன் உனக்குச் செய்திகளைக் கொண்டு வருவான்” (அதாவது, செய்திகள் எதிர்பாராத வழிகளிலிருந்தும், நீ அனுப்பாதவர்களிடமிருந்தும் கூட உன்னை வந்தடையும்) என்று மேற்கோள் காட்டுவதுண்டு’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

868

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُبَارَكٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ، أَنَّ الأَسْوَدَ بْنَ سَرِيعٍ حَدَّثَهُ قَالَ: كُنْتُ شَاعِرًا فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، امْتَدَحْتُ رَبِّي، فَقَالَ: أَمَا إِنَّ رَبَّكَ يُحِبُّ الْحَمْدَ، وَمَا اسْتَزَادَنِي عَلَى ذَلِكَ.

அல்-அஸ்வத் பின் ஸரீஉ (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் ஒரு கவிஞனாக இருந்தேன். நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் என் இறைவனைப் புகழ்ந்துள்ளேன்' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'அறிந்து கொள்! நிச்சயமாக உன் இறைவன் புகழை (மற்றும் நன்றியை) விரும்புகிறான்' என்று கூறினார்கள். இதற்கு மேல் அவர்கள் என்னிடம் (மேலும் கவிதை பாடவோ அல்லது விளக்கவோ) வேறெதுவும் கேட்கவில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ مَنِ اسْتَنْشَدَ الشِّعْرَ

கவிதை பாடக் கேட்டல்

869

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَعْلَى قَالَ: سَمِعْتُ عَمْرَو بْنَ الشَّرِيدِ، عَنِ الشَّرِيدِ قَالَ: اسْتَنْشَدَنِي النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم شِعْرَ أُمَيَّةَ بْنِ أَبِي الصَّلْتِ، وَأَنْشَدْتُهُ، فَأَخَذَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: هِيهِ، هِيهِ حَتَّى أَنْشَدْتُهُ مِئَةَ قَافِيَةٍ، فَقَالَ: إِنْ كَادَ لَيُسْلِمُ.

அஷ்-ஷரீத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் உமய்யா இப்னு அபிஸ்ஸல்த் அவர்களின் கவிதைகளை எனக்கு ஓதிக் காட்டுமாறு கேட்டார்கள்; நானும் அதை ஓதிக் காட்டினேன். நான் நூறு வரிகளை ஓதும் வரை நபி (ஸல்) அவர்கள் 'ஹிஹி! ஹிஹி!' (அதாவது, 'இன்னும் சொல்! இன்னும் சொல்!') என்று கூறலானார்கள். (அவர் இஸ்லாத்தை ஏற்காத நிலையிலும், அவரது கவிதைகளில் இருந்த உண்மைகளைக் கேட்ட பிறகு) நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அவர் இஸ்லாத்தை ஏற்பதற்கு மிக நெருக்கத்தில் இருந்தார்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ كَرِهَ الْغَالِبَ عَلَيْهِ الشِّعْرُ

யாரேனும் ஒருவர் அடக்கி ஆளப்படுவதை விரும்பாத ஒருவர்

870

حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَنْظَلَةُ، عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لأَنْ يَمْتَلِئَ جَوْفُ أَحَدِكُمْ قَيْحًا خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِئَ شِعْرًا.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவரின் வயிறு சீழால் நிரம்புவது, (வீண், தீய

அல்லது அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதிலிருந்து திசைதிருப்பும்) கவிதையால் நிரம்புவதை விட அவருக்குச் சிறந்தது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

871

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ يَزِيدَ النَّحْوِيِّ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: {وَالشُّعَرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ} إِلَى قَوْلِهِ: {وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ}، فَنَسَخَ مِنْ ذَلِكَ وَاسْتَثْنَى فَقَالَ: {إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا} إِلَى قَوْلِهِ: {يَنْقَلِبُونَ}.

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: "{வஷ்ஷுஅராஉ யத்தபிஉஹுமுல் ஃகாவூன்} - கவிஞர்களை வழிகெட்டவர்களே பின்பற்றுகிறார்கள்" என்பது முதல் "{வ அன்னஹும் யகூலூன மா லா யஃப்அலூன்} - நிச்சயமாக அவர்கள் செய்யாதவற்றைச் சொல்கிறார்கள்" (அல்குர்ஆன் 26:224-226) என்பது வரையுள்ள வசனங்களிலிருந்து, (அல்லாஹ்) (அந்தப் பொதுவான தீர்ப்பை) மாற்றியமைத்து (அல்லது தெளிவுபடுத்தி), விதிவிலக்கு அளித்தான். அவன் கூறினான்: "{இல்லல்லதீன ஆமனூ...} - இறைநம்பிக்கை கொண்டோரைத் தவிர..." என்பது முதல் "{யன்கலிபூன்} - (எங்கு) திரும்புவார்கள்" (அல்குர்ஆன் 26:227) என்பது வரை (அருளினான்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ قَالَ: إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ سِحْرًا

"சொல்வன்மையில் மந்திரம் உள்ளது" என்று யாரோ ஒருவர் கூறினார்கள்.

872

حَدَّثَنَا عَارِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ سِمَاكٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَجُلًا، أَوْ أَعْرَابِيًّا، أَتَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَتَكَلَّمَ بِكَلَامٍ بَيِّنٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ سِحْرًا، وَإِنَّ مِنَ الشِّعْرِ حِكْمَةً.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு மனிதர் - அல்லது ஒரு கிராமவாசி - நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, தெளிவான (நாவன்மை மிக்க)

ஒரு பேச்சைப் பேசினார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாகப் பேச்சாற்றலில் சிலது மந்திரமாகும்; கவிதையில் சிலது ஞானமாகும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

873

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ قَالَ: حَدَّثَنِي مَعْنٌ قَالَ: حَدَّثَنِي عُمَرُ بْنُ سَلَّامٍ، أَنَّ عَبْدَ الْمَلِكِ بْنَ مَرْوَانَ دَفَعَ وَلَدَهُ إِلَى الشَّعْبِيِّ يُؤَدِّبُهُمْ، فَقَالَ: عَلِّمْهُمُ الشِّعْرَ يَمْجُدُوا وَيُنْجِدُوا، وَأَطْعِمْهُمُ اللَّحْمَ تَشْتَدَّ قُلُوبُهُمْ، وَجُزَّ شُعُورَهُمْ تَشْتَدَّ رِقَابُهُمْ، وَجَالِسْ بِهِمْ عِلْيَةَ الرِّجَالِ يُنَاقِضُوهُمُ الْكَلَامَ.

அப்துல் மலிக் இப்னு மர்வான் அவர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதை அஷ்-ஷஅபீ அவர்களிடம் ஒப்படைத்து, "அவர்களுக்குக் கவிதையைக் கற்றுக் கொடுங்கள்; அதனால் அவர்கள் கண்ணியத்தையும் வீரத்தையும் (துணிவையும்) பெறுவார்கள். அவர்களுக்கு இறைச்சி உண்ணக் கொடுங்கள்; அதனால் அவர்களுடைய இதயங்கள் வலிமை பெறும். அவர்களுடைய முடியை வெட்டிவிடுங்கள்; அதனால் அவர்களுடைய கழுத்துகள் வலிமை பெறும். சிறப்புமிக்க மனிதர்களுடன் அவர்களை அமரச் செய்யுங்கள்; (அதன் மூலம்) அவர்கள் அவர்களுடன் (அறிவார்ந்த) விவாதங்களில் ஈடுபடட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி) ضعيف (الألباني)

بَابُ مَا يُكْرَهُ مِنَ الشِّعْرِ

வெறுக்கத்தக்க கவிதைகள் பற்றிய பாடம்.

874

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ يُوسُفَ بْنِ مَاهَكَ، عَنْ عُبَيْدِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ أَعْظَمَ النَّاسِ جُرْمًا إِنْسَانٌ شَاعِرٌ يَهْجُو الْقَبِيلَةَ مِنْ أَسْرِهَا، وَرَجُلٌ انْتَفَى مِنْ أَبِيهِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களிலேயே பெரும் குற்றவாளி, ஒரு கோத்திரத்தையே

(அதன் அனைத்து உறுப்பினர்களையும், அதன் வம்சாவளியையும் உள்ளடக்கி) பழித்துக் கவி பாடும் கவிஞரும், தன் தந்தையை நிராகரிப்பவனுமே ஆவான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

37. كتاب الْكَلامِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

37. வார்த்தைகள்

بَابُ كَثْرَةِ الْكَلامِ

மிக அதிகமான வார்த்தைகள்

875

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ يَقُولُ: قَدِمَ رَجُلاَنِ مِنَ الْمَشْرِقِ خَطِيبَانِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَقَامَا فَتَكَلَّمَا ثُمَّ قَعَدَا، وَقَامَ ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ، خَطِيبُ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم فَتَكَلَّمَ، فَعَجِبَ النَّاسُ مِنْ كَلاَمِهِمَا، فَقَامَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَخْطُبُ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، قُولُوا قَوْلَكُمْ، فَإِنَّمَا تَشْقِيقُ الْكَلاَمِ مِنَ الشَّيْطَانِ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ سِحْرًا.

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் கிழக்கிலிருந்து இரண்டு நபர்கள் பேச்சாளர்களாக வந்தனர். அவ்விருவரும் எழுந்து நின்று பேசிவிட்டு அமர்ந்தனர். பின்னர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் பேச்சாளரான தாபித் இப்னு கைஸ் (ரலி) அவர்கள் எழுந்து நின்று பேசினார்கள். அவ்விருவரின் பேச்சைக் கண்டு மக்கள் ஆச்சரியப்பட்டனர். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எழுந்து நின்று உரை நிகழ்த்தினார்கள்: 'மக்களே! நீங்கள் உங்கள் பேச்சை (இயல்பாக, எளிமையாக) பேசுங்கள். ஏனெனில், வார்த்தைகளை (தேவையற்ற முறையில்) பிரித்து, அலங்கரித்துப் பேசுவது ஷைத்தானிடமிருந்து உள்ளதாகும்.' பின்னர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'நிச்சயமாக நாவன்மையில் சூனியமும் உண்டு' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

876

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي حُمَيْدٌ، أَنَّهُ سَمِعَ أَنَسًا يَقُولُ: خَطَبَ رَجُلٌ عِنْدَ عُمَرَ فَأَكْثَرَ الْكَلَامَ، فَقَالَ عُمَرُ: إِنَّ كَثْرَةَ الْكَلَامِ فِي الْخُطَبِ مِنْ شَقَاشِقِ الشَّيْطَانِ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் உமர் (ரழி) அவர்களின் முன்னிலையில் ஒரு சொற்பொழிவை நிகழ்த்தி, அதில் அதிகம் பேசினார். அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள், 'நிச்சயமாக, சொற்பொழிவுகளில் அதிகம் பேசுவது ஷைத்தானின் பிதற்றலாகும் (அதாவது, அர்த்தமற்ற, வீண் அல்லது மிகைப்படுத்தப்பட்ட பேச்சாகும்)' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

877

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِسْحَاقَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَمَّادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ كُلَيْبٍ قَالَ: حَدَّثَنِي سُهَيْلُ بْنُ ذِرَاعٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا يَزِيدَ أَوْ مَعْنَ بْنَ يَزِيدَ أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: اجْتَمِعُوا فِي مَسَاجِدِكُمْ، وَكُلَّمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فَلْيُؤْذِنُونِي، فَأَتَانَا أَوَّلَ مَنْ أَتَى، فَجَلَسَ، فَتَكَلَّمَ مُتَكَلِّمٌ مِنَّا، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لِلْحَمْدِ دُونَهُ مَقْصَدٌ، وَلَا وَرَاءَهُ مَنْفَذٌ. فَغَضِبَ فَقَامَ، فَتَلَاوَمْنَا بَيْنَنَا، فَقُلْنَا: أَتَانَا أَوَّلَ مَنْ أَتَى، فَذَهَبَ إِلَى مَسْجِدٍ آخَرَ فَجَلَسَ فِيهِ، فَأَتَيْنَاهُ فَكَلَّمْنَاهُ، فَجَاءَ مَعَنَا فَقَعَدَ فِي مَجْلِسِهِ أَوْ قَرِيبًا مِنْ مَجْلِسِهِ، ثُمَّ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَا شَاءَ جَعَلَ بَيْنَ يَدَيْهِ، وَمَا شَاءَ جَعَلَ خَلْفَهُ، وَإِنَّ مِنَ الْبَيَانِ سِحْرًا، ثُمَّ أَمَرَنَا وَعَلَّمَنَا.

அபூ யஸீத் (ரழி) அல்லது மஃன் இப்னு யஸீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள், "உங்கள் பள்ளிவாசல்களில் ஒன்று கூடுங்கள். மக்கள் ஒரு குழுவாகக் கூடியதும், என்னிடம் வந்து அறிவியுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

(அதன்படி,) நபி (ஸல்) அவர்கள் முதலில் எங்களிடம் வந்தார்கள்; அமர்ந்தார்கள். எங்களில் ஒருவர் பேசினார். அவர், **"இன்னல் ஹம்த லில்லாஹி அல்லதீ லைஸ லில்ஹம்தி தூனஹு மக்ஸத், வலா வராஅஹு மன்ஃபத்"** (நிச்சயமாகப் புகழனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே! அவனை அடைவதைத் தவிர புகழுக்கு வேறு இலக்கு இல்லை; அவனுக்கு அப்பால் செல்லக்கூடிய வழியும் இல்லை) என்று கூறினார்.

(இதைக் கேட்ட) நபி (ஸல்) அவர்கள் கோபமடைந்து, எழுந்து நின்றார்கள் (அங்கிருந்து சென்றுவிட்டார்கள்). நாங்கள் ஒருவரையொருவர் குறை கூறிக் கொண்டோம். "அவர் (நபி (ஸல்)) வந்தடைந்த முதல் கூட்டம் நாங்கள்தான் (ஆனால் நாம் இப்படிப் பேசிவிட்டோமே)" என்று பேசிக்கொண்டோம்.

பிறகு, நபி (ஸல்) அவர்கள் மற்றொரு பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று அங்கே அமர்ந்தார்கள். நாங்கள் அவரிடம் சென்று, அவரிடம் பேசினோம். அவர் எங்களுடன் வந்து, (முன்பு) அமர்ந்திருந்த இடத்தில் அல்லது அதற்கு அருகில் அமர்ந்தார்கள்.

பிறகு, **"அல்ஹம்து லில்லாஹில்லதீ மா ஷாஅ ஜஅல பைன யதைஹி, வமா ஷாஅ ஜஅல கல்பahu"** (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே! அவன் தான் நாடியதைத் தனக்கு முன்னால் ஆக்குகிறான்; மேலும் தான் நாடியதைத் தனக்குப் பின்னால் ஆக்குகிறான்) என்று கூறிவிட்டு, "நிச்சயமாக நாவன்மையிலும் ஒரு வகை சூனியம் உள்ளது" என்று கூறினார்கள். பிறகு, அவர் எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்; மேலும் எங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ التَّمَنِّي

வாழ்த்துக்கள் (நினைத்தது நிறைவேறுதல்)

878

حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللهِ بْنَ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ يَقُولُ: قَالَتْ عَائِشَةُ: أَرِقَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم ذَاتَ لَيْلَةٍ فَقَالَ: لَيْتَ رَجُلًا صَالِحًا مِنْ أَصْحَابِي يَجِيئُنِي فَيَحْرُسَنِي اللَّيْلَةَ، إِذْ سَمِعْنَا صَوْتَ السِّلَاحِ، فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: سَعْدٌ يَا رَسُولَ اللهِ، جِئْتُ أَحْرُسُكَ، فَنَامَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم حَتَّى سَمِعْنَا غَطِيطَهُ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் ஓர் இரவில் தூக்கமின்றி இருந்தார்கள். அப்போது அவர்கள், 'என்னுடைய தோழர்களில் ஒரு நல்ல மனிதர் இன்றிரவு வந்து என்னைக் காவல் காத்தால் நன்றாக இருக்குமே!' என்று கூறினார்கள். (அவர்கள் இவ்வாறு கூறிய) போது, ஆயுதங்களின் சத்தத்தை நாங்கள் கேட்டோம். (நபி (ஸல்) அவர்கள்), 'யார் அது?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு (ஸஃது இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள்), 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஸஃது (ஆகிய நான்), தங்களைக் காவல் காக்க வந்துள்ளேன்' என்று கூறினார். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் உறங்கினார்கள்; அவர்கள் குறட்டை விடும் சத்தத்தை நாங்கள் கேட்டோம்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ يُقَالُ لِلرَّجُلِ وَالشَّيْءِ وَالْفَرَسِ: هُوَ بَحْرٌ

"அது ஒரு கடல்" என்று ஒரு மனிதர், ஒரு பொருள் அல்லது ஒரு குதிரையைப் பற்றி கூறப்படும்போது.

879

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ: كَانَ فَزَعٌ بِالْمَدِينَةِ، فَاسْتَعَارَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَرَسًا لأَبِي طَلْحَةَ، يُقَالُ لَهُ: الْمَنْدُوبُ، فَرَكِبَهُ، فَلَمَّا رَجَعَ قَالَ: مَا رَأَيْنَا مِنْ شَيْءٍ، وَإِنْ وَجَدْنَاهُ لَبَحْرًا.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மதீனாவில் ஒருவிதமான பதற்றம் நிலவியது. அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்களுக்குச் சொந்தமான அல்-மன்தூப் என்ற குதிரையை இரவலாக வாங்கினார்கள். அவர்கள் அதன் மீது சவாரி செய்துவிட்டுத் திரும்பி வந்ததும், 'நாம் எதையும் காணவில்லை; மேலும், இந்தக் குதிரையை ஒரு கடலாகவே கண்டோம் (அதன் வேகம் மற்றும் வலிமையில் நிகரற்றதாகக் கண்டோம்)' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الضَّرْبِ عَلَى اللَّحْنِ

தவறான இலக்கணத்திற்காக யாரையாவது அடிப்பது

880

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ، عَنْ نَافِعٍ قَالَ: كَانَ ابْنُ عُمَرَ يَضْرِبُ وَلَدَهُ عَلَى اللَّحْنِ.

நாஃபிஃ கூறினார்கள்: "இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் தமது மகனை 'லஹ்ன்' (அரபு மொழியில் ஏற்படும் இலக்கணப் பிழைகள் அல்லது உச்சரிப்புத் தவறுகள், குறிப்பாக குர்ஆன் அல்லது ஹதீஸ் ஓதும் போது) காரணமாக அடிப்பார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

881

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ كَثِيرٍ أَبِي مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَجْلَانَ قَالَ: مَرَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِرَجُلَيْنِ يَرْمِيَانِ، فَقَالَ أَحَدُهُمَا لِلْآخَرِ: أَسَبْتَ، فَقَالَ عُمَرُ: سُوءُ اللَّحْنِ أَشَدُّ مِنْ سُوءِ الرَّمْيِ.

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அஜ்லான் கூறினார்கள்: "உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், அம்பெய்திக் கொண்டிருந்த இருவரைக் கடந்து சென்றார்கள். அவர்களில் ஒருவர் மற்றவரிடம், 'அஸப்த' (நீ இலக்கை அடைந்தாய்) என்று கூறினார். (அவர் இலக்கை அடைந்ததைக் குறிக்க 'ஸாத்' எழுத்துடன் கூடிய 'அஸப்த' (أصبت) என்பதற்குப் பதிலாக, 'ஸீன்' எழுத்துடன் கூடிய 'அஸப்த' (أَسَبْتَ) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருந்தார், இது இலக்கண அல்லது உச்சரிப்புப் பிழையாகக் கருதப்பட்டது). உமர் (ரழி) அவர்கள், 'தவறாக அம்பெய்வதை விட, மொழியில் பிழை செய்வது மிகவும் மோசமானது' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

بَابُ الرَّجُلِ يَقُولُ: لَيْسَ بِشَيْءٍ، وَهُوَ يُرِيدُ أَنَّهُ لَيْسَ بِحَقٍّ

"அது ஒன்றுமில்லை," என்று கூறுவதன் மூலம் அது உண்மையல்ல என்று ஒருவர் கூறுவது பற்றிய பாடம்.

882

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَنْبَسَةُ بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي يَحْيَى بْنُ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَنَّهُ سَمِعَ عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ يَقُولُ: قَالَتْ عَائِشَةُ زَوْجُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: سَأَلَ نَاسٌ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم عَنِ الْكُهَّانِ، فَقَالَ لَهُمْ: لَيْسُوا بِشَيْءٍ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، فَإِنَّهُمْ يُحَدِّثُونَ بِالشَّيْءِ يَكُونُ حَقًّا؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: تِلْكَ الْكَلِمَةُ مِنَ الْحَقِّ يَخْطَفُهَا الشَّيْطَانُ، فَيُقَرْقِرُهُ بِأُذُنِي وَلِيِّهِ كَقَرْقَرَةِ الدَّجَاجَةِ، فَيَخْلِطُونَ فِيهَا بِأَكْثَرَ مِنْ مِئَةِ كِذْبَةٍ.

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சோதிடர்களைப் பற்றி கேட்டார்கள். அவர்கள், 'அவர்கள் ஒன்றுமில்லை (அவர்களுக்கு எந்த உண்மையான அறிவும் இல்லை)' என்று கூறினார்கள். அதற்கு மக்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர்கள் சொல்லும் விஷயங்கள் உண்மையாக இருக்கின்றனவே!' என்று கூறினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: 'அது ஷைத்தான் (வானவர்களிடமிருந்து) பறித்துக்கொள்ளும் உண்மையான வார்த்தையாகும். பிறகு அவன் அதை ஒரு கோழியின் கொக்கரிப்பைப் போன்ற சத்தத்துடன் தன் கூட்டாளியின் காதில் ஓதுகிறான். பிறகு அவர்கள் (சோதிடர்கள்) அதனுடன் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பொய்களைக் கலக்கிறார்கள்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الْمَعَارِيضِ

நேரடியல்லாத குறிப்புகள் அதிகாரம்

883

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ ثَابِتٍ الْبُنَانِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم فِي مَسِيرٍ لَهُ، فَحَدَا الْحَادِي، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: ارْفُقْ يَا أَنْجَشَةُ وَيْحَكَ بِالْقَوَارِيرِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தங்களின் பயணங்களில் ஒன்றில் இருந்தபோது, ஒட்டகங்களைச் செலுத்துபவர் (அவற்றை வேகமாகச் செல்வதற்காக) பாடிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அன்ஜஷா! மென்மையாகச் செல் (அல்லது மென்மையாக இரு)! உனக்கு நன்மையுண்டாகட்டும்!

கண்ணாடிக் குடுவைகளிடம் (அதாவது பெண்களிடம்) (மென்மையாக நடந்துகொள்)' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

884

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعْتَمِرٌ قَالَ أَبِي: حَدَّثَنَا ابْنُ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ، فِيمَا أُرَى شَكَّ أَبِي، أَنَّهُ قَالَ: حَسْبُ امْرِئٍ مِنَ الْكَذِبِ أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ.

உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் தான் கேள்விப்பட்டதையெல்லாம் (உறுதிப்படுத்தாமல்) பேசுவதே, அவர் பொய்யர் என்பதற்குப் போதுமானதாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் மவ்கூஃப் (அல்-அல்பானீ)

صحيح موقوفا (الألباني)

885

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ مُطَرِّفِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ الشِّخِّيرِ قَالَ: صَحِبْتُ عِمْرَانَ بْنَ حُصَيْنٍ إِلَى الْبَصْرَةِ، فَمَا أَتَى عَلَيْنَا يَوْمٌ إِلَّا أَنْشَدَنَا فِيهِ الشِّعْرَ، وَقَالَ: إِنَّ فِي مَعَارِيضِ الْكَلَامِ لَمَنْدُوحَةً عَنِ الْكَذِبِ.

முதர்ரிஃப் இப்னு அப்தில்லாஹ் இப்னு அஷ்-ஷிக்கீர் (ரஹ்) கூறினார்: "நான் இம்ரான் இப்னு ஹுஸைன் (ரலி) அவர்களுடன் பஸ்ராவிற்குச் சென்றேன். அவர்கள் எங்களுக்குக் கவிதை பாடிக் காட்டாத ஒரு நாளும் எங்களைக் கடந்து செல்லவில்லை. மேலும் அவர்கள், 'நிச்சயமாக, (நேரடியான) பொய்யிலிருந்து தப்பிப்பதற்கு ஜாடைமாடையான பேச்சில் போதுமான வாய்ப்புள்ளது' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ إِفْشَاءِ السِّرِّ

இரகசியங்களை வெளிப்படுத்துதல்

886

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُوسَى بْنُ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ قَالَ: عَجِبْتُ مِنَ الرَّجُلِ يَفِرُّ مِنَ الْقَدَرِ وَهُوَ مُوَاقِعُهُ، وَيَرَى الْقَذَاةَ فِي عَيْنِ أَخِيهِ وَيَدَعُ الْجِذْعَ فِي عَيْنِهِ، وَيُخْرِجُ الضَّغْنَ مِنْ نَفْسِ أَخِيهِ وَيَدَعُ الضَّغْنَ فِي نَفْسِهِ، وَمَا وَضَعْتُ سِرِّي عِنْدَ أَحَدٍ فَلُمْتُهُ عَلَى إِفْشَائِهِ، وَكَيْفَ أَلُومُهُ وَقَدْ ضِقْتُ بِهِ ذَرْعًا؟.

அம்ர் இப்னு அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "விதியிலிருந்து தப்பி ஓடும் ஒரு மனிதனைப் பார்த்து நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன்; அவனோ (தப்பி ஓடும்போதே) அதில் வீழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். அவன் தன் சகோதரனின் கண்ணிலுள்ள தூசியைப் பார்க்கிறான்; ஆனால் தன் கண்ணிலுள்ள மரக்கட்டையை அப்படியே விட்டு விடுகிறான். அவன் தன் சகோதரனின் உள்ளத்திலிருந்து கசப்புணர்வை வெளியேற்றுகிறான்; ஆனால் தனக்குள் இருக்கும் கசப்புணர்வை அப்படியே விட்டுவிடுகிறான். நான் யாரிடமும் எனது இரகசியத்தை ஒப்படைத்துவிட்டு, பின்னர் அதை அவன் வெளிப்படுத்தியதற்காக அவனைக் குறை கூறியதில்லை. (ஏனெனில், அந்த இரகசியத்தைச் சுமக்க முடியாமல்) நானே திணறிய நிலையில், அவனை நான் எப்படிக் குறை கூற முடியும்?"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ السُّخْرِيَةِ

கேலி

887

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَخِي، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بِلَالٍ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ أَبِي عَلْقَمَةَ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَرَّ رَجُلٌ مُصَابٌ عَلَى نِسْوَةٍ، فَتَضَاحَكْنَ بِهِ يَسْخَرْنَ، فَأُصِيبَ بَعْضُهُنَّ.

ஆயிஷா (ரழி) கூறினார்கள்: "பாதிக்கப்பட்டிருந்த ஒருவர் பெண்கள் சிலரைக் கடந்து சென்றார். அவர்கள் அவரைக் கேலி செய்து ஒன்றாகச் சிரித்தார்கள். அதனால், அவர்களில் சிலருக்கு அப்பாதிப்பு ஏற்பட்டது."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

38. كتاب عاقبة الأمور

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

38. விளைவுகள்

888

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سَعْدُ بْنُ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيُّ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ بَلِيٍّ قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم مَعَ أَبِي، فَنَاجَى أَبِي دُونِي، قَالَ: فَقُلْتُ لِأَبِي: مَا قَالَ لَكَ؟ قَالَ: إِذَا أَرَدْتَ أَمْرًا فَعَلَيْكَ بِالتُّؤَدَةِ حَتَّى يُرِيَكَ اللَّهُ مِنْهُ الْمَخْرَجَ، أَوْ حَتَّى يَجْعَلَ اللَّهُ لَكَ مَخْرَجًا.

அஸ்-ஸுஹ்ரீ அவர்கள், பலீயைச் சேர்ந்த ஒருவர் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: “நான் என் தந்தையுடன் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தேன். அவர்கள் என்னை விடுத்து என் தந்தையிடம் தனியாகப் பேசினார்கள். நான் என் தந்தையிடம், ‘அவர்கள் தங்களிடம் என்ன கூறினார்கள்?’ என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், ‘நீர் ஒரு காரியத்தை (செய்ய) நாடினால், அதிலிருந்து அல்லாஹ் உமக்கு ஒரு வழியைக் காட்டும் வரை அல்லது அல்லாஹ் உமக்கு ஒரு வழியை ஏற்படுத்தும் வரை நீர் நிதானத்தைக் (கவனத்துடன்) கடைப்பிடிக்க வேண்டும்’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

889

وَعَنِ الْحَسَنِ بْنِ عَمْرٍو الْفُقَيْمِيِّ، عَنْ مُنْذِرٍ الثَّوْرِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ ابْنِ الْحَنَفِيَّةِ قَالَ: لَيْسَ بِحَكِيمٍ مَنْ لَا يُعَاشِرُ بِالْمَعْرُوفِ مَنْ لَا يَجِدُ مِنْ مُعَاشَرَتِهِ بُدًّا، حَتَّى يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُ فَرَجًا أَوْ مَخْرَجًا.

முஹம்மத் இப்னுல் ஹனஃஃபிய்யா கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் அவனுக்கு ஒரு விடுதலையையோ அல்லது ஒரு வழியையோ ஏற்படுத்தித் தரும் வரை,

(தன்னுடன்) தவிர்க்க முடியாத ஒருவருடன் நன்முறையில் பழகாதவன் அறிவாளி அல்லன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ هَدَّى زُقَاقًا أَوْ طَرِيقًا

ஒரு சந்தை அல்லது பாதையில் வழிகாட்டுபவர் (தொடர்பான பாடம்)

890

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَزَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا قِنَانُ بْنُ عَبْدِ اللهِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْسَجَةَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ مَنَحَ مَنِيحَةً أَوْ هَدَّى زُقَاقًا، أَوْ قَالَ: طَرِيقًا، كَانَ لَهُ عَدْلُ عِتَاقِ نَسَمَةٍ.

அல்-பரா இப்னு ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'யாரேனும் ஒரு 'மனிஹா'வை (அதாவது, பால் கறக்கும் பிராணி, கருவி போன்றவற்றை தற்காலிகப் பயன்பாட்டிற்காகக் கடனாக) வழங்கினால், அல்லது ஒரு சந்துக்கு - அல்லது ஒரு பாதைக்கு - வழிகாட்டினால், அது அவருக்கு, ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்வதற்குச் சமமாகும்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

891

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ رَجَاءٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِكْرِمَةُ بْنُ عَمَّارٍ، عَنْ أَبِي زُمَيْلٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، يَرْفَعُهُ، قَالَ: ثُمَّ قَالَ بَعْدَ ذَلِكَ: لا أَعْلَمُهُ إِلاَّ رَفَعَهُ، قَالَ: إِفْرَاغُكَ مِنْ دَلْوِكَ فِي دَلْوِ أَخِيكَ صَدَقَةٌ، وَأَمْرُكَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيُكَ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَتَبَسُّمُكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ صَدَقَةٌ، وَإِمَاطَتُكَ الْحَجَرَ وَالشَّوْكَ وَالْعَظْمَ عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ لَكَ صَدَقَةٌ، وَهِدَايَتُكَ الرَّجُلَ فِي أَرْضِ الضَّالَّةِ صَدَقَةٌ.

அபூதர் (ரழி) அவர்கள் (நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக) அறிவிக்கிறார்கள்: "உங்கள் வாளியிலிருந்து உங்கள் சகோதரரின் வாளியில் (தண்ணீரை) ஊற்றுவது ஸதகா (தர்மம்) ஆகும். நன்மையை ஏவுவதும் தீமையைத்

தடுப்பதும் ஸதகா ஆகும். உங்கள் சகோதரரின் முகத்தைப் பார்த்து புன்னகைப்பது ஸதகா ஆகும். மக்களின் பாதையிலிருந்து கல், முள் மற்றும் எலும்பு ஆகியவற்றை அகற்றுவது உங்களுக்கு ஸதகா ஆகும். வழிதெரியாத இடத்தில் ஒரு மனிதருக்கு வழிகாட்டுவது ஸதகா ஆகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ كَمَّهَ أَعْمَى

ஒரு பார்வையற்றவரை தவறாக வழிநடத்துபவரைப் பற்றிய பாடம்.

892

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَعَنَ اللَّهُ مَنْ كَمَّهَ أَعْمَى عَنِ السَّبِيلِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "பார்வையற்ற ஒருவரை (அவர் செல்ல வேண்டிய) பாதையிலிருந்து திசை திருப்புபவரை அல்லாஹ் சபித்தான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி)

حسن صحيح (الألباني)

893

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ بَهْرَامَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَهْرٌ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ عَبَّاسٍ قَالَ: بَيْنَمَا النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بِفِنَاءِ بَيْتِهِ بِمَكَّةَ جَالِسٌ، إِذْ مَرَّ بِهِ عُثْمَانُ بْنُ مَظْعُونٍ، فَكَشَرَ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: أَلاَ تَجْلِسُ؟ قَالَ: بَلَى، فَجَلَسَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم مُسْتَقْبِلَهُ، فَبَيْنَمَا هُوَ يُحَدِّثُهُ إِذْ شَخَصَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بَصَرَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَقَالَ: أَتَانِي رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم آنِفًا، وَأَنْتَ جَالِسٌ، قَالَ: فَمَا قَالَ لَكَ؟ قَالَ: { إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي

الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ} قَالَ عُثْمَانُ: وَذَلِكَ حِينَ اسْتَقَرَّ الإِيمَانُ فِي قَلْبِي وَأَحْبَبْتُ مُحَمَّدًا.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் மக்காவில் உள்ள தமது வீட்டின் முற்றத்தில் அமர்ந்திருந்தபோது, உஸ்மான் இப்னு மழ்ஊன் (ரழி) அவர்கள் அவ்வழியே கடந்து சென்று நபி (ஸல்) அவர்களைப் பார்த்து புன்னகைத்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், 'நீங்கள் அமரவில்லையா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'ஆம், (நான் அமர்கிறேன்),' என்றார்கள். (அவர் அமர்ந்ததும்) நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரை முன்னோக்கி அமர்ந்தார்கள்.

அவருடன் உரையாடிக்கொண்டிருந்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது பார்வையை வானத்தை நோக்கி உயர்த்திவிட்டு, 'நீங்கள் அமர்ந்திருந்தபோது சற்று முன்னர் என்னிடம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (வானவர் ஜிப்ரீல்) வந்தார்' என்றார்கள்.

அதற்கு உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள், 'அவர் உங்களிடம் என்ன கூறினார்?' என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'{இன்னல்லாஹ யஃமுரு பில்அத்லி வல்இஹ்சானி வஈதாயி தில் குர்பா, வயன்ஹா அனில் ஃபஹ்ஷாயி வல்முன்கரி வல்பக்யி, யஇலுகும் லஅல்லக்கும் ததக்கரூன்}'

'நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீதியையும், நன்மையையும், உறவினர்களுக்குக் கொடுப்பதையும் கட்டளையிடுகிறான். மேலும் அவன் மானக்கேடானவற்றையும், தீமையையும், அக்கிரமத்தையும் தடுக்கிறான். நீங்கள் படிப்பினை பெறுவதற்காக அவன் உங்களுக்கு அறிவுரை கூறுகிறான்.' (அல்குர்ஆன் 16:90)

உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், 'அப்போதுதான் என் இதயத்தில் ஈமான் (நம்பிக்கை) நிலைபெற்றது, மேலும் நான் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களை நேசித்தேன்.'

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

بَابُ عُقُوبَةِ الْبَغْيِ

தண்டனை கொடுமையானது எனும் பாடம்.

894

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ أَبِي الأَسْوَدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ الطَّنَافِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ عَالَ جَارِيَتَيْنِ حَتَّى تُدْرِكَا، دَخَلْتُ أَنَا وَهُوَ فِي الْجَنَّةِ كَهَاتَيْنِ، وَأَشَارَ مُحَمَّدٌ بِالسَّبَّابَةِ وَالْوُسْطَى.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் இரண்டு பெண் பிள்ளைகளை அவர்கள் பருவ வயதை அடையும் வரை பராமரிக்கிறாரோ, நானும் அவரும் சொர்க்கத்தில் இந்த இரண்டையும் போன்று நுழைவோம்." மேலும் (இதை அறிவித்த) முஹம்மத் (என்பவர்), தமது ஆட்காட்டி விரலையும் நடுவிரலையும் சுட்டிக்காட்டினார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

895

وَبَابَانِ يُعَجَّلَانِ فِي الدُّنْيَا: الْبَغْيُ، وَقَطِيعَةُ الرَّحِمِ.

இவ்வுலகில் இரண்டு விஷயங்கள் (அவற்றின் தண்டனைகள்) விரைவுபடுத்தப்படுகின்றன: அநீதியும், உறவினர்களைத் துண்டித்தலும்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

بَابُ الْحَسَبِ

உயர்குடிப் பிறப்பு

896

حَدَّثَنَا شِهَابُ بْنُ مَعْمَرٍ الْعَوْقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ الْكَرِيمَ ابْنَ الْكَرِيمِ ابْنِ الْكَرِيمِ ابْنِ الْكَرِيمِ يُوسُفُ بْنُ يَعْقُوبَ بْنِ إِسْحَاقَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ.

நிச்சயமாக, சங்கைக்குரியவரின் மகனான சங்கைக்குரியவரின் மகனான சங்கைக்குரியவரின் மகனான சங்கைக்குரியவர் (அதாவது, நபிமார்களான) யூஸுஃப் இப்னு யஃகூப் இப்னு இஸ்ஹாக் இப்னு இப்ராஹீம் (அலை) ஆவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

897

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ أَوْلِيَائِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْمُتَّقُونَ، وَإِنْ كَانَ نَسَبٌ أَقْرَبَ مِنْ نَسَبٍ، فَلاَ يَأْتِينِي النَّاسُ بِالأَعْمَالِ وَتَأْتُونَ بِالدُّنْيَا تَحْمِلُونَهَا عَلَى رِقَابِكُمْ، فَتَقُولُونَ: يَا مُحَمَّدُ، فَأَقُولُ هَكَذَا وَهَكَذَا: لاَ، وَأَعْرَضَ فِي كِلاَ عِطْفَيْهِ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக மறுமை நாளில் எனது நெருங்கிய நண்பர்கள் (மற்றும் ஆதரவாளர்கள்) இறையச்சம் உடையவர்களே ஆவர். ஒரு வம்சம் மற்றொரு வம்சத்தை விட (எனக்கு) நெருக்கமாக இருந்தாலும் சரியே! எனவே, (மறுமை நாளில்) மக்கள் (நற்)செயல்களுடன் என்னிடம் வரும்போது, நீங்கள் உலகத்தை உங்கள் கழுத்துகளில் சுமந்துகொண்டு (உலக ஆசைகளிலும், அதன் பாவங்களிலும் மூழ்கி) என்னிடம் வர வேண்டாம். (அப்படி வந்தால்) நீங்கள், 'யா முஹம்மத்!' என்று அழைப்பீர்கள். அப்போது நான் இப்படியும் அப்படியும் (முகம் திருப்பிக்கொண்டு), 'இல்லை (உங்களுக்கு உதவ முடியாது)' என்று கூறிவிடுவேன்." (இதைச் சொல்லும்போது) அவர்கள் (நபியவர்கள்) தமது இரு பக்கங்களிலும் (முகம்) திருப்பிக்காட்டினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

898

حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَطَاءٌ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: لاَ أَرَى أَحَدًا يَعْمَلُ بِهَذِهِ الْآيَةِ: { يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا

خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى} حَتَّى بَلَغَ: {إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللهِ أَتْقَاكُمْ}، فَيَقُولُ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ: أَنَا أَكْرَمُ مِنْكَ، فَلَيْسَ أَحَدٌ أَكْرَمَ مِنْ أَحَدٍ إِلا بِتَقْوَى اللهِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இந்த வசனத்தின்படி (அதாவது, 'மனிதர்களே! நிச்சயமாக நாம் உங்களை ஓர் ஆண் மற்றும் ஒரு பெண்ணிலிருந்து படைத்தோம்...' என்று தொடங்கி, 'நிச்சயமாக அல்லாஹ்விடத்தில் உங்களில் மிகவும் கண்ணியமானவர், உங்களில் மிகவும் இறையச்சம் கொண்டவரே' என்ற வசனம் வரை) செயல்படும் எவரையும் நான் காணவில்லை. (ஏனெனில்) ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனிடம், 'நான் உன்னை விட கண்ணியமானவன்' என்று கூறுகிறான். அல்லாஹ்வின் மீதான இறையச்சத்தைக் (தக்வாவைக்) கொண்டேயன்றி, ஒரு நபர் மற்றொரு நபரை விட கண்ணியமானவர் அல்ல.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

899

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ بُرْقَانَ، عَنْ يَزِيدَ قَالَ: قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: مَا تَعُدُّونَ الْكَرَمَ؟ وَقَدْ بَيَّنَ اللَّهُ الْكَرَمَ، فَأَكْرَمُكُمْ عِنْدَ اللهِ أَتْقَاكُمْ، مَا تَعُدُّونَ الْحَسَبَ؟ أَفْضَلُكُمْ حَسَبًا أَحْسَنُكُمْ خُلُقًا.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "கண்ணியம் என்பது என்னவென்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்? அல்லாஹ் கண்ணியத்தைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளான். அல்லாஹ்வின் பார்வையில் உங்களில் மிகவும் கண்ணியமானவர், அதிக தக்வா உடையவரே ஆவார். வம்சாவளி என்று எதைக் கருதுகிறீர்கள்? உங்களில் வம்சாவளியில் சிறந்தவர், உங்களில் நற்குணத்தில் சிறந்தவரே ஆவார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

900

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: الأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا ائْتَلَفَ، وَمَا تَنَاكَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் செவியுற்றேன்: 'ஆன்மாக்கள் ஒன்றுதிரட்டப்பட்ட (அல்லது வகைப்படுத்தப்பட்ட) படைகளாகும். அவற்றில் தங்களுக்குள் அறிமுகமானவை நேசம் கொள்கின்றன (அல்லது இணக்கமாகின்றன). தங்களுக்குள் அறிமுகமில்லாதவை வேறுபடுகின்றன (அல்லது முரண்படுகின்றன).'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح, صحيح (الألباني)

901

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ، عَنْ سُهَيْلٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: الأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا ائْتَلَفَ، وَمَا تَنَاكَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஆன்மாக்கள் (உலகில் வருவதற்கு முன்பே) ஒன்றுதிரட்டப்பட்ட படைகளாகும். அவற்றில் ஒன்றுக்கொன்று அறிமுகமானவை (ஒத்த குணாதிசயங்கள் காரணமாக) இணங்கிவிடுகின்றன. ஒன்றுக்கொன்று அறிமுகமாகாதவை (மாறுபட்ட குணாதிசயங்கள் காரணமாக) வேறுபட்டு நிற்கின்றன."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ قَوْلِ الرَّجُلِ عِنْدَ التَّعَجُّبِ: سُبْحَانَ اللهِ

சுப்ஹானல்லாஹ்! என்று வியக்கும்போது ஒருவர் கூறுவது பற்றிய பாடம்.

902

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ صَالِحٍ الْمِصْرِيُّ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ يَحْيَى الْكَلْبِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الزُّهْرِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: بَيْنَمَا رَاعٍ فِي غَنَمِهِ، عَدَا عَلَيْهِ الذِّئْبُ فَأَخَذَ مِنْهُ شَاةً، فَطَلَبَهُ الرَّاعِي، فَالْتَفَتَ إِلَيْهِ

الذِّئْبُ فَقَالَ: مَنْ لَهَا يَوْمَ السَّبُعِ؟ لَيْسَ لَهَا رَاعٍ غَيْرِي، فَقَالَ النَّاسُ: سُبْحَانَ اللهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: فَإِنِّي أُؤْمِنُ بِذَلِكَ، أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: 'ஒரு மேய்ப்பர் தனது ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்தபோது, ஒரு ஓநாய் வந்து ஆடுகளில் ஒன்றைக் கவர்ந்து சென்றது. அந்த மேய்ப்பர் ஓநாயைத் துரத்திச் சென்றார். அப்போது, அது அவர்பக்கம் திரும்பி, 'காட்டு மிருகங்களின் நாளில் (மனித மேய்ப்பர்கள் இல்லாத, குழப்பமான ஒரு காலகட்டத்தில்) இவற்றுக்கு யார் பொறுப்பு? என்னைத் தவிர வேறு மேய்ப்பர் இவற்றுக்கு இருக்க மாட்டார்' என்று கூறியது. மக்கள், 'சுப்ஹானல்லாஹ்! (அல்லாஹ் தூயவன்!)' என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இதை நான் நம்புகிறேன் - நானும், அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களும், உமர் (ரழி) அவர்களும் (நம்புகிறோம்).'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

903

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الأَعْمَشِ قَالَ: سَمِعْتُ سَعْدَ بْنَ عُبَيْدَةَ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ، عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فِي جَنَازَةٍ، فَأَخَذَ شَيْئًا فَجَعَلَ يَنْكُتُ بِهِ فِي الأَرْضِ، فَقَالَ: مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلاَّ قَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ، وَمَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، أَفَلاَ نَتَّكِلُ عَلَى كِتَابِنَا، وَنَدَعُ الْعَمَلَ؟ قَالَ: اعْمَلُوا، فَكُلٌّ مُيَسَّرٌ لِمَا خُلِقَ لَهُ، قَالَ: أَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَسَيُيَسَّرُ لِعَمَلِ السَّعَادَةِ، وَأَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ فَسَيُيَسَّرُ لِعَمَلِ الشَّقَاوَةِ، ثُمَّ قَرَأَ: { فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى }.

அலி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு ஜனாஸாவில் (இறுதி ஊர்வலத்தில்) இருந்தார்கள். அவர்கள் ஏதோ ஒன்றை எடுத்து, அதனால் தரையில் கோடுகளை வரைந்து கொண்டிருந்தார்கள் (அல்லது தட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்). அப்போது அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘உங்களில் எவருக்கும் நரகத்திலோ அல்லது சொர்க்கத்திலோ அவரது இருப்பிடம் எழுதப்படாமல் இல்லை.’

அவர்கள் (தோழர்கள்) கேட்டார்கள்: ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! அப்படியானால், எங்களுக்காக எழுதப்பட்டதன் மீது நாங்கள் நம்பிக்கை வைத்து,

(நற்)செயல்களைக் கைவிட்டுவிட வேண்டாமா?'

அதற்கு அவர்கள், 'செயல்படுங்கள்! ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் எதற்காகப் படைக்கப்பட்டாரோ அச்செயல் எளிதாக்கப்பட்டுள்ளது' என்று கூறினார்கள்.

மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'யார் நற்பாக்கியம் பெற்றவர்களில் ஒருவராக இருக்கிறாரோ, அவருக்கு நற்பாக்கியம் பெற்றவர்களின் செயல்களைச் செய்வது எளிதாக்கப்பட்டுள்ளது. யார் துர்பாக்கியம் பெற்றவர்களில் ஒருவராக இருக்கிறாரோ, அவருக்கு துர்பாக்கியம் பெற்றவர்களின் செயல்களைச் செய்வது எளிதாக்கப்பட்டுள்ளது.'

பின்னர் அவர்கள், **'ஃபஅம்மா மன் அஃதா வத்தகா, வஸத்த(க்)க பில்ஹுஸ்னா'** (அதாவது, 'யார் (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) கொடுக்கிறாரோ, (அல்லாஹ்வை) அஞ்சி நடக்கிறாரோ, மேலும் நன்மையை (அல்லது சிறந்த கூலியை) உண்மைப்படுத்துகிறாரோ...') (திருக்குர்ஆன் 92:5-6) என்று ஓதினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَسْحِ الأَرْضِ بِالْيَدِ

கையால் தரையைத் தடவுதல்

904

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ أُسَيْدِ بْنِ أَبِي أُسَيْدٍ، عَنْ أُمِّهِ قَالَتْ: قُلْتُ لأَبِي قَتَادَةَ: مَا لَكَ لاَ تُحَدِّثُ عَنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم كَمَا يُحَدِّثُ عَنْهُ النَّاسُ؟ فَقَالَ أَبُو قَتَادَةَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ فَلْيُسَهِّلْ لِجَنْبِهِ مَضْجَعًا مِنَ النَّارِ، وَجَعَلَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ ذَلِكَ وَيَمْسَحُ الأَرْضَ بِيَدِهِ.

உஸைத் இப்னு அபீ உஸைத் அவர்களின் தாயார் கூறினார்கள்: "நான் அபூ கதாதா (ரழி) அவர்களிடம், 'மக்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து (ஹதீஸ்களை) அறிவிப்பது போன்று, நீங்கள் ஏன் அறிவிப்பதில்லை?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "என் மீது எவர் பொய்யுரைக்கிறாரோ, அவர் தன் விலாப்புறத்திற்காக நரக நெருப்பில் ஒரு படுக்கையை (இடத்தை) தயார்படுத்திக்கொள்ளட்டும்" என்று கூறுவதைக் கேட்டேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் கையைத் தரையில்

துடைத்தவாறே இதைச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள் (இந்த எச்சரிக்கையின் தீவிரத்தை உணர்த்தும் விதமாக).'

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

بَابُ الْخَذْفِ

கவண்கல் எறிதல் பற்றிய பாடம்

905

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: سَمِعْتُ عُقْبَةَ بْنَ صُهْبَانَ الأَزْدِيَّ يُحَدِّثُ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ مُغَفَّلٍ الْمُزَنِيِّ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم عَنِ الْخَذْفِ، وَقَالَ: إِنَّهُ لَا يَقْتُلُ الصَّيْدَ، وَلَا يُنْكِي الْعَدُوَّ، وَإِنَّهُ يَفْقَأُ الْعَيْنَ، وَيَكْسِرُ السِّنَّ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு முகஃஃபல் அல்-முஸனீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (சிறு கற்களை விரல்களால் சுண்டி) எறிவதைத் தடை செய்தார்கள். மேலும், 'நிச்சயமாக அது வேட்டைப் பிராணியைக் கொல்வதில்லை; எதிரியைக் காயப்படுத்துவதுமில்லை. ஆனால், அது கண்ணைப் பறித்துவிடும்; பல்லை உடைத்துவிடும்' என்று கூறினார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

906

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ قَيْسٍ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: أَخَذَتِ النَّاسَ الرِّيحُ فِي طَرِيقِ مَكَّةَ، وَعُمَرُ حَاجٌّ، فَاشْتَدَّتْ، فَقَالَ عُمَرُ لِمَنْ حَوْلَهُ: مَا الرِّيحُ؟ فَلَمْ يَرْجِعُوا بِشَيْءٍ، فَاسْتَحْثَثْتُ رَاحِلَتِي فَأَدْرَكْتُهُ، فَقُلْتُ: بَلَغَنِي أَنَّكَ سَأَلْتَ عَنِ الرِّيحِ، وَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: الرِّيحُ مِنْ رَوْحِ اللهِ، تَأْتِي بِالرَّحْمَةِ، وَتَأْتِي بِالْعَذَابِ، فَلَا تَسُبُّوهَا، وَسَلُوا اللَّهَ خَيْرَهَا، وَعُوذُوا مِنْ شَرِّهَا.

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'மக்காவிற்குச் செல்லும் வழியில் காற்று மக்களைத் தாக்கியது (அல்லது பாதித்தது); அப்போது உமர் (ரலி) ஹஜ்ஜுக்காகச் சென்றுகொண்டிருந்தார்கள். காற்று கடுமையாக வீசியது. உமர் (ரலி) தம்மைச் சுற்றியிருந்தவர்களிடம்,

'காற்று என்பது என்ன?' என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் எப்பதிலும் அளிக்கவில்லை. நான் எனது வாகனத்தை விரைவுபடுத்தி அவர்களை அடைந்து, 'தாங்கள் காற்றைப் பற்றிக் கேட்டதாக எனக்குச் செய்தி எட்டியது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டுள்ளேன்: 'காற்று அல்லாஹ்வின் அருளிலிருந்து (ரவ்ஹிலிருந்து) வருகிறது. அது கருணையைக் கொண்டுவருகிறது; வேதனையையும் கொண்டுவருகிறது. ஆகவே, அதைச் சபிக்காதீர்கள். அல்லாஹ்விடம் அதன் நன்மையைக் கேளுங்கள்; அதன் தீமையிலிருந்து அவனிடம் பாதுகாப்புத் தேடுங்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி) حسن صحيح(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

39. كتاب الطيرة

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

39. அபசகுனங்கள்

بَابُ قَوْلِ الرَّجُلِ: مُطِرْنَا بِنَوْءِ كَذَا وَكَذَا

"இன்ன இன்ன நட்சத்திரத்தின் உதயத்தால் நமக்கு மழை கிடைத்தது" என்று சிலர் கூறுவது

907

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ صَالِحِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّهُ قَالَ: صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم صَلَاةَ الصُّبْحِ بِالْحُدَيْبِيَةِ عَلَى أَثَرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلَةِ. فَلَمَّا انْصَرَفَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ: هَلْ تَدْرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ، فَأَمَّا مَنْ قَالَ: مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللهِ وَرَحْمَتِهِ، فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي كَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ: بِنَوْءِ كَذَا وَكَذَا، فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي، مُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ.

ஸைத் இப்னு காலித் அல்ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஹுதைபிய்யாவில் ஓர் இரவில் மழை பெய்த பின்னர், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு சுப்ஹுத் தொழுகையை நடத்தினார்கள். அவர்கள் (தொழுகையை) முடித்ததும், மக்களை முன்னோக்கி, 'உங்கள் இறைவன் என்ன கூறினான் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கறிந்தவர்கள்' என்று பதிலளித்தார்கள்.

அவர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இந்தக் காலையில் என் அடியார்களில் என்னை விசுவாசிப்பவரும், (என்னை) நிராகரிப்பவரும் ஆகிவிட்டனர். யார் 'முதிர்னா பிஃபள்லில்லாஹி வ ரஹ்மதிஹி' (அல்லாஹ்வின் அருளாலும் அவனது கருணையாலும் நமக்கு மழை கிடைத்தது) என்று கூறினாரோ, அவர் என்னை விசுவாசிப்பவர்; நட்சத்திரங்களை நிராகரிப்பவர். ஆனால்,

யார் 'இன்ன இன்ன நட்சத்திரத்தால் (மழை பெய்தது)' என்று கூறினாரோ, அவர் என்னை நிராகரிப்பவர்; நட்சத்திரங்களை விசுவாசிப்பவர்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا رَأَى غَيْمًا

அல்லாஹ்வே! பலன் தரும் மழையாக இதை ஆக்குவாயாக!

908

حَدَّثَنَا مَكِّيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا رَأَى مَخِيلَةً دَخَلَ وَخَرَجَ، وَأَقْبَلَ وَأَدْبَرَ، وَتَغَيَّرَ وَجْهُهُ، فَإِذَا مَطَرَتِ السَّمَاءُ سُرِّيَ، فَعَرَّفَتْهُ عَائِشَةُ ذَلِكَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: وَمَا أَدْرِي لَعَلَّهُ كَمَا قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: {فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ}.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் (வானத்தில்) மழைக்கான அறிகுறியுடன் கூடிய மேகத்தைக் கண்டால் (அது புயலாகவோ அல்லது அழிவாகவோ மாறிவிடுமோ என்ற அச்சத்துடன்), வீட்டிற்குள் நுழைவதும் வெளியேறுவதும்மாக, முன்னும் பின்னுமாக நடப்பார்கள். மேலும், அவர்களின் முக நிறம் மாறிவிடும். மழை பெய்துவிட்டால், அந்த நிலை அவர்களை விட்டு நீங்கிவிடும்."

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அதைப் பற்றிக் கேட்டபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எனக்குத் தெரியாது. எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் கூறுவது போல் இது இருக்கலாம்: **'ஃபலம்மா ரஅவ்ஹு ஆரிழன் முஸ்தக்பில அவ்தியத்திஹிம்'** (அவர்கள் தங்கள் பள்ளத்தாக்குகளை நோக்கி முன்னேறி வரும் மேகமாக அதைக் கண்டபோது...) (திருக்குர்ஆன் 46:24)"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

909

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ الْفَضْلُ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ، عَنْ عِيسَى بْنِ عَاصِمٍ، عَنْ زِرِّ بْنِ حُبَيْشٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: الطِّيَرَةُ شِرْكٌ، وَمَا مِنَّا، وَلَكِنَّ

اللَّهَ يُذْهِبُهُ بِالتَّوَكُّلِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “கெட்ட சகுனம் பார்த்தல் (தியரா) இணைவைத்தல் (ஷிர்க்) ஆகும். (அத்தகைய எண்ணம் தோன்றாதவர்) எங்களில் எவருமில்லை. ஆயினும் அல்லாஹ், (அவன் மீது கொள்ளும்) உறுதியான நம்பிக்கையின் (தவக்குல்) மூலம் அதை நீக்கிவிடுகிறான்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

910

حَدَّثَنَا الْحَكَمُ بْنُ نَافِعٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، يَعْنِي: عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ اللهِ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُتْبَةَ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: لاَ طِيَرَةَ، وَخَيْرُهَا الْفَأْلُ، قَالُوا: وَمَا الْفَأْلُ؟ قَالَ: كَلِمَةٌ صَالِحَةٌ يَسْمَعُهَا أَحَدُكُمْ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நபி (ஸல்) அவர்கள், "சகுனம் (பார்ப்பது) என்பது கிடையாது. ஆனால், நற்குறி (நல்ல சகுனம்) பார்ப்பது சிறந்தது" என்று சொல்லக் கேட்டேன். மக்கள், "நற்குறி (நல்ல சகுனம்) என்றால் என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "உங்களில் ஒருவர் கேட்கும் ஒரு நல்ல வார்த்தையாகும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ فَضْلِ مَنْ لَمْ يَتَطَيَّرْ

யார் சகுனங்களை கவனத்தில் கொள்ளவில்லையோ அவரின் சிறப்பு

911

حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، وَآدَمُ، قَالاَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ زِرٍّ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: عُرِضَتْ عَلَيَّ الأُمَمُ بِالْمَوْسِمِ أَيَّامَ الْحَجِّ، فَأَعْجَبَنِي كَثْرَةُ أُمَّتِي، قَدْ مَلَأُوا السَّهْلَ وَالْجَبَلَ، قَالُوا: يَا مُحَمَّدُ، أَرَضِيتَ؟ قَالَ: نَعَمْ، أَيْ رَبِّ، قَالَ: فَإِنَّ مَعَ هَؤُلاَءِ سَبْعِينَ أَلْفًا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ، وَهُمُ الَّذِينَ لاَ يَسْتَرْقُونَ وَلاَ

يَكْتَوُونَ، وَلَا يَتَطَيَّرُونَ، وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ، قَالَ عُكَّاشَةُ: فَادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، قَالَ: اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مِنْهُمْ، فَقَالَ رَجُلٌ آخَرُ: ادْعُ اللَّهَ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، قَالَ: سَبَقَكَ بِهَا عُكَّاشَةُ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஹஜ் காலத்தின் நாட்களில் (மக்காவில் குழுமியிருந்த) சமூகங்கள் எனக்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டன. என் சமுதாயத்தாரின் மிகுதி எனக்கு ஆச்சரியத்தை அளித்தது. அவர்கள் சமவெளிகளையும் மலைகளையும் நிரப்பியிருந்தார்கள்."

அவர்கள் (வானவர்கள்), "முஹம்மதே! நீங்கள் திருப்தியடைந்தீர்களா?" என்று கேட்டார்கள்.

"ஆம், என் இறைவனே!" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அவன் (இறைவன்) கூறினான்: "இவர்களுடன் எழுபதாயிரம் பேர் எவ்வித விசாரணையுமின்றி சொர்க்கம் நுழைவார்கள். அவர்கள் (பிறரிடம்) மந்திரித்துக் கொள்ள மாட்டார்கள்; (உடலில்) சூடு போட்டுக் கொள்ள மாட்டார்கள்; சகுனம் பார்க்க மாட்டார்கள்; மேலும் தங்கள் இறைவன் மீதே (முழு) நம்பிக்கை வைப்பார்கள்."

உக்காஷா (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்விடம் என்னையும் அவர்களில் ஒருவனாக ஆக்குமாறு பிரார்த்தியுங்கள்!" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், **"அல்லாஹும்ம இஜ்அல்ஹு மின்ஹும்"** (இறைவா! இவரையும் அவர்களில் ஒருவராக ஆக்குவாயாக!) என்று கூறினார்கள்.

பிறகு மற்றொரு மனிதர், "அல்லாஹ்விடம் என்னையும் அவர்களில் ஒருவனாக ஆக்குமாறு பிரார்த்தியுங்கள்!" என்று கூறினார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவ்விஷயத்தில் உக்காஷா உங்களை முந்திவிட்டார்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி) حسن صحيح (الألباني)

بَابُ الطِّيَرَةِ مِنَ الْجِنِّ

ஜின்களிடமிருந்து எடுக்கப்படும் தீய சகுனங்கள்

912

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا كَانَتْ تُؤْتَى بِالصِّبْيَانِ إِذَا وُلِدُوا، فَتَدْعُو لَهُمْ بِالْبَرَكَةِ، فَأُتِيَتْ بِصَبِيٍّ، فَذَهَبَتْ تَضَعُ وِسَادَتَهُ، فَإِذَا تَحْتَ رَأْسِهِ مُوسَى، فَسَأَلَتْهُمْ عَنِ الْمُوسَى، فَقَالُوا: نَجْعَلُهَا مِنَ الْجِنِّ، فَأَخَذَتِ الْمُوسَى فَرَمَتْ بِهَا، وَنَهَتْهُمْ عَنْهَا وَقَالَتْ: إِنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَكْرَهُ الطِّيَرَةَ وَيُبْغِضُهَا، وَكَانَتْ عَائِشَةُ تَنْهَى عَنْهَا.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் குழந்தைகள் பிறந்தவுடன் கொண்டு வரப்படுவார்கள். அவர்கள் அக்குழந்தைகளுக்கு (அல்லாஹ்வின்) அருள்வளம் வேண்டிப் பிரார்த்திப்பார்கள். (ஒரு முறை) அவர்களிடம் ஒரு குழந்தை கொண்டு வரப்பட்டது. அக்குழந்தையின் தலையணையை அவர்கள் (சரியாக) வைக்கச் சென்றபோது, அதன் தலைக்கு அடியில் ஒரு சவரக்கத்தி இருப்பதைக் கண்டார்கள். அவர்கள் அச்சவரக்கத்தியைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "ஜின்களிடமிருந்து (பாதுகாப்பிற்காக) நாங்கள் இதனை வைத்திருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள். உடனே அவர்கள் அச்சவரக்கத்தியை எடுத்து தூக்கி எறிந்துவிட்டு, (இத்தகைய மூடநம்பிக்கையான செயல்களை விட்டும்) அவர்களைத் தடுத்தார்கள். மேலும், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (இத்தகைய) சகுனம் பார்ப்பதை வெறுப்பவர்களாகவும், அதனைத் துச்சமாகக் கருதுபவர்களாகவும் இருந்தார்கள்" என்று கூறினார்கள். ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் (இத்தகைய செயல்களை) தடுக்கக்கூடியவர்களாக இருந்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி) ضعيف(الألباني)

913

حَدَّثَنَا مُسْلِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَتَادَةُ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: لَا عَدْوَى، وَلَا طِيَرَةَ، وَيُعْجِبُنِي الْفَأْلُ الصَّالِحُ، الْكَلِمَةُ الْحَسَنَةُ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது, நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தொற்றுநோய் (தானாகப் பரவும் சக்தி) கிடையாது; தீய சகுனங்களும் கிடையாது. எனினும், ஒரு நற்குறி - அதாவது ஒரு நல்ல சொல் - எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கிறது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح(الألباني)

914

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي حَيَّةُ التَّمِيمِيُّ، أَنَّ أَبَاهُ أَخْبَرَهُ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: لَا شَيْءَ فِي الْهَامِّ، وَأَصْدَقُ الطِّيَرَةِ الْفَأْلُ، وَالْعَيْنُ حَقٌّ.

ஹய்யா அத்-தமீமீ அவர்கள், தன் தந்தை, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டதாக அறிவித்தார்கள்: “ஹாமா (எனும் பழிவாங்கும் ஆவி பற்றிய மூடநம்பிக்கை)யில் உண்மையில்லை. சகுனங்களில் மிகவும் உண்மையானது நற்சகுனமே. கண் திருஷ்டி என்பது உண்மையே.”

ஹதீஸ் தரம் : பிறவற்றால் ஸஹீஹ் (அல்பானி) صحيح لغيره (الألباني)

بَابُ التَّبَرُّكِ بِالِاسْمِ الْحَسَنِ

நல்ல பெயரால் பரக்கத் பெறுதல்.

915

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ، عَنْ مَعْنِ بْنِ عِيسَى قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ مُؤَمَّلٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ السَّائِبِ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم عَامَ الْحُدَيْبِيَةِ، حِينَ ذَكَرَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ أَنَّ سُهَيْلًا قَدْ أَرْسَلَهُ إِلَيْهِ قَوْمُهُ، فَصَالَحُوهُ عَلَى أَنْ يَرْجِعَ عَنْهُمْ هَذَا الْعَامَ، وَيُخَلُّوهَا لَهُمْ قَابِلَ ثَلَاثَةٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم حِينَ أَتَى فَقِيلَ: أَتَى سُهَيْلٌ: سَهَّلَ اللَّهُ أَمْرَكُمْ وَكَانَ عَبْدُ اللهِ بْنُ السَّائِبِ أَدْرَكَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم.

அப்துல்லாஹ் பின் அஸ்-ஸாயிப் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஹுதைபிய்யா ஆண்டில், உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரலி) அவர்கள் (மக்காவிலிருந்து திரும்பி வந்து) சுஹைல் (இப்னு அம்ர்) என்பவரை அவருடைய கூட்டத்தார் (குறைஷிகள், சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்காக) (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) அனுப்பியுள்ளனர் என்று தெரிவித்தார்கள். (அப்போது குறைஷிகள்) நபி (ஸல்) அவர்கள் இந்த ஆண்டு (மதீனாவுக்கு) திரும்பிச் சென்றுவிட வேண்டும்; எதிர்வரும் ஆண்டில் மூன்று நாட்களுக்கு மக்காவை அவர்களுக்காக (முஸ்லிம்களுக்காக) காலி செய்து தரவேண்டும் என்ற நிபந்தனையில் (நபி (ஸல்) அவர்களுடன்) சமாதானம் செய்துகொண்டார்கள். (பின்னர் சுஹைல்) வந்தபோது, "சுஹைல் வந்துவிட்டார்" என்று கூறப்பட்டது. அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "(அவருடைய வருகையால்) அல்லாஹ் உங்கள் காரியத்தை எளிதாக்குவானாக (ஸஹ்ஹல)" என்று கூறினார்கள்.

அப்துல்லாஹ் பின் அஸ்-ஸாயிப் (ரலி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களை (நேரில்) சந்தித்தவர் ஆவர்.

ஹதீஸ் தரம் : பிறிதின் துணையால் ஹஸன் (அல்பானி) حسن لغيره (الألباني)

بَابُ الشُّؤْمِ فِي الْفَرَسِ

குதிரைகளில் துரதிர்ஷ்டம்

916

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ حَمْزَةَ، وَسَالِمٍ ابْنَيْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: الشُّؤْمُ فِي الدَّارِ، وَالْمَرْأَةِ، وَالْفَرَسِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "வீடு, பெண், குதிரை ஆகியவற்றில் பீடை உண்டு (என்று சிலர் கருதுவார்கள் அல்லது இவற்றின் மூலம் சிரமங்கள் ஏற்படலாம்)" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : (ஷாத். இதன் மஹ்ஃபூழ் (சரியான அறிவிப்பு) இப்னு உமர் மற்றும் பலரிடமிருந்து அறிவிக்கப்பட்டது: (பீடை என்பது எதிலாவது இருக்குமானால் அது வீட்டில் தான்) (அல்பானி)

(شاذ والمحفوظ عن ابن عمر وغيره (إن كان الشؤم في شيء ففي الدار (الألباني)

917

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي حَازِمِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنْ كَانَ الشُّؤْمُ فِي شَيْءٍ، فَفِي الْمَرْأَةِ، وَالْفَرَسِ، وَالْمَسْكَنِ.

ஸஹ்ல் இப்னு ஸஃது (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஏதேனும் ஒன்றில் பீடை இருக்குமானால், (இஸ்லாம் பீடையை மறுத்தாலும், ஒருவேளை பீடை என்ற

ஒன்று இருக்குமானால்,) அது பெண், குதிரை மற்றும் வீடு ஆகியவற்றில் இருக்கும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

918

حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ بْنُ سَعِيدٍ يَعْنِي أَبَا قُدَامَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ عُمَرَ الزَّهْرَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرِمَةُ بْنُ عَمَّارٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللهِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّا كُنَّا فِي دَارٍ كَثُرَ فِيهَا عَدَدُنَا، وَكَثُرَ فِيهَا أَمْوَالُنَا، فَتَحَوَّلْنَا إِلَى دَارٍ أُخْرَى، فَقَلَّ فِيهَا عَدَدُنَا، وَقَلَّتْ فِيهَا أَمْوَالُنَا؟ قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: رُدَّهَا، أَوْ دَعُوهَا، وَهِيَ ذَمِيمَةٌ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'ஒரு மனிதர், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் ஒரு வீட்டில் இருந்தோம்; அதில் எங்கள் எண்ணிக்கையும் (குடும்ப உறுப்பினர்கள்) அதிகமாயிருந்தனர்; எங்களிடம் செல்வமும் அதிகமாயிருந்தது. பிறகு நாங்கள் மற்றொரு வீட்டிற்குச் சென்றோம்; அதில் எங்கள் எண்ணிக்கையும் குறைந்து, எங்கள் செல்வமும் குறைந்துவிட்டன' என்று கூறினார்.
அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அதை (புதிய வீட்டை) திருப்பி விடுங்கள் (அதாவது விற்றுவிடுங்கள் அல்லது உரிமையாளரிடம் ஒப்படைத்துவிடுங்கள்), அல்லது அதை (புதிய வீட்டை) கைவிடுங்கள்; ஏனெனில் அது (உங்களுக்கு) துரதிர்ஷ்டவசமானது' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

الأدب المفرد

40. كتاب العُطَاسِ والتثاؤب

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

40. தும்மல் மற்றும் கொட்டாவி

بَابُ الْعُطَاسِ

தும்மல் அதிகாரம்

919

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذِئْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدٌ الْمَقْبُرِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَاسَ، وَيَكْرَهُ التَّثَاؤُبَ، فَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ فَحَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يُشَمِّتَهُ، وَأَمَّا التَّثَاؤُبُ فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَلْيَرُدَّهُ مَا اسْتَطَاعَ، فَإِذَا قَالَ: هَاهْ، ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நிச்சயமாக அல்லாஹ் தும்மலை விரும்புகிறான்; கொட்டாவியை வெறுக்கிறான். ஆகவே, ஒருவர் தும்மி அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தால், அதைக் கேட்கும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் அவருக்கு ‘யர்ஹமுக்கல்லாஹ்’ (அல்லாஹ் உங்களுக்கு அருள் புரிவானாக) என்று கூறுவது கடமையாகும். ஆனால் கொட்டாவி ஷைத்தானிடமிருந்து வருவதாகும். ஆகவே, அவர் இயன்றவரை அதைத் தடுக்கட்டும். ஏனெனில், ஒருவர் (கொட்டாவி விடும்போது) 'ஹா' என்று சப்தமிட்டால், ஷைத்தான் அவரைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا عَطَسَ

தும்மும்போது என்ன சொல்ல வேண்டும்

920

حَدَّثَنَا مُوسَى، عَنْ أَبِي عَوَانَةَ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، قَالَ الْمَلَكُ: رَبَّ الْعَالَمِينَ، فَإِذَا قَالَ: رَبَّ الْعَالَمِينَ، قَالَ الْمَلَكُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) கூறினார்கள்: 'உங்களில் ஒருவர் தும்மி, 'அல்ஹம்து லில்லாஹ்' (எல்லா புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே) என்று கூறினால், வானவர் (அவருக்குப் பதிலாக) 'ரப்பில் ஆலமீன்' (அகிலத்தாரின் இறைவன்) என்று கூறுகிறார். (தும்மியவர் மீண்டும்) 'ரப்பில் ஆலமீன்' என்று கூறினால், வானவர் 'யர்ஹமுகல்லாஹ்' (அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கருணை காட்டுவானாக) என்று கூறுகிறார்.'

ضعيف الإسناد موقوفا، وقد روي مرفوعا وإسناده هالك (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : மவ்கூஃப் என்ற வகையில் இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் பலவீனமானது. மேலும் இது மர்ஃபூவாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது, அதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் மிகவும் மோசமானது (அல்பானி).

921

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي سَلَمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا عَطَسَ فَلْيَقُلِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، فَإِذَا قَالَ فَلْيَقُلْ لَهُ أَخُوهُ أَوْ صَاحِبُهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، فَإِذَا قَالَ لَهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ فَلْيَقُلْ: يَهْدِيكَ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكَ. قال أبو عبد الله: أثبت ما يروى في هذا الباب هذا الحديث الذي يروى عن ابي صالح السمان.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"ஒருவர் தும்மினால், அவர் 'அல்ஹம்துலில்லாஹ்' (அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்) என்று கூறட்டும். (அவ்வாறு) அவர் கூறினால், அவருடைய சகோதரர் அல்லது தோழர் அவருக்கு, 'யர்ஹமுகல்லாஹ்' (அல்லாஹ் உமக்குக் கருணை புரிவானாக) என்று கூறட்டும். அவர் அவருக்கு 'யர்ஹமுகல்லாஹ்' என்று கூறினால், (தும்மியவர்) 'யஹ்தீகல்லாஹு வ

யுஸ்லிஹ் பாலக' (அல்லாஹ் உமக்கு நேர்வழி காட்டுவானாக மேலும் உமது நிலையைச் சீர்படுத்துவானாக) என்று கூறட்டும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

922

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْفَزَارِيُّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زِيَادِ بْنِ أَنْعُمٍ الإِفْرِيقِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، أَنَّهُمْ كَانُوا غُزَاةً فِي الْبَحْرِ زَمَنَ مُعَاوِيَةَ، فَانْضَمَّ مَرْكَبُنَا إِلَى مَرْكَبِ أَبِي أَيُّوبَ الأَنْصَارِيِّ، فَلَمَّا حَضَرَ غَدَاؤُنَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِ، فَأَتَانَا فَقَالَ: دَعَوْتُمُونِي وَأَنَا صَائِمٌ، فَلَمْ يَكُنْ لِي بُدٌّ مِنْ أَنْ أُجِيبَكُمْ، لأَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: إِنَّ لِلْمُسْلِمِ عَلَى أَخِيهِ سِتَّ خِصَالٍ وَاجِبَةٍ، إِنْ تَرَكَ مِنْهَا شَيْئًا فَقَدْ تَرَكَ حَقًّا وَاجِبًا لأَخِيهِ عَلَيْهِ: يُسَلِّمُ عَلَيْهِ إِذَا لَقِيَهُ، وَيُجِيبُهُ إِذَا دَعَاهُ، وَيُشَمِّتُهُ إِذَا عَطَسَ، وَيَعُودُهُ إِذَا مَرِضَ، وَيَحْضُرُهُ إِذَا مَاتَ، وَيَنْصَحُهُ إِذَا اسْتَنْصَحَهُ. قَالَ: وَكَانَ مَعَنَا رَجُلٌ مَزَّاحٌ يَقُولُ لِرَجُلٍ أَصَابَ طَعَامَنَا: جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا وَبِرًّا، فَغَضِبَ عَلَيْهِ حِينَ أَكْثَرَ عَلَيْهِ، فَقَالَ لِأَبِي أَيُّوبَ: مَا تَرَى فِي رَجُلٍ إِذَا قُلْتُ لَهُ: جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا وَبِرًّا، غَضِبَ وَشَتَمَنِي؟ فَقَالَ أَبُو أَيُّوبَ: إِنَّا كُنَّا نَقُولُ: إِنَّ مَنْ لَمْ يُصْلِحْهُ الْخَيْرُ أَصْلَحَهُ الشَّرُّ، فَاقْلِبْ عَلَيْهِ، فَقَالَ لَهُ حِينَ أَتَاهُ: جَزَاكَ اللَّهُ شَرًّا وَعَرًّا، فَضَحِكَ وَرَضِيَ وَقَالَ: مَا تَدَعُ مُزَاحَكَ، فَقَالَ الرَّجُلُ: جَزَى اللَّهُ أَبَا أَيُّوبَ الأَنْصَارِيَّ خَيْرًا

அப்துர்ரஹ்மான் இப்னு ஸியாத் இப்னு அன்அம் அல்-இஃப்ரீகீ அவர்கள் கூறினார்கள்: 'எனது தந்தை என்னிடம் கூறினார்: நாங்கள் முஆவியா (ரழி) அவர்களின் காலத்தில் கடல்வழிப் போரில் ஈடுபட்டிருந்தோம். அப்போது எங்களது கப்பல் அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்களின் கப்பலுக்கு அருகில் சென்றது. எங்களது மதிய உணவிற்கான நேரம் வந்தபோது, நாங்கள் அவருக்கு (உணவருந்த அழைப்பு விடுத்து) ஆளனுப்பினோம். அவர் எங்களிடம் வந்து, 'நீங்கள் என்னை அழைத்தீர்கள்; நானோ நோன்பு நோற்றிருக்கிறேன். ஆயினும் உங்கள் அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்வதைத் தவிர எனக்கு வேறு வழியில்லை. ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக்கேட்டுள்ளேன்:

'ஒரு முஸ்லிம் தனது சகோதரருக்குச் செய்ய வேண்டிய கட்டாயக் கடமைகள் ஆறு உள்ளன. அவற்றில் எதையாவது அவர் விட்டுவிட்டால், அவர் தனது சகோதரருக்குச் செய்ய வேண்டிய ஒரு கட்டாயக் கடமையை விட்டுவிட்டவராவார். (அவை:)

1. அவரைச் சந்தித்தால் சலாம் கூற வேண்டும்.
2. அவர் அழைத்தால் பதில் அளிக்க (அழைப்பை ஏற்க) வேண்டும்.
3. அவர் தும்மினால் (அவருக்காக 'யார்ஹமுக்கல்லாஹ்' என்று பிரார்த்தித்து) பதில் கூற வேண்டும்.
4. அவர் நோயுற்றால் அவரைச் சென்று நலம் விசாரிக்க வேண்டும்.
5. அவர் மரணித்தால் (அவரது ஜனாஸாவில்) கலந்து கொள்ள வேண்டும்.
6. அவர் நற்போதனை (ஆலோசனை) கோரினால் அவருக்கு நல்லுரை வழங்க வேண்டும்.'"

(அறிவிப்பாளர்) கூறினார்: "எங்களுடன் நகைச்சுவை செய்யும் நபர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் (எங்கள்) உணவைப் பெற்றுக்கொண்ட ஒருவரிடம், '**ஜஸாகல்லாஹு கைரன் வ பிர்ரன்**' (அல்லாஹ் உமக்கு நன்மையையும் நல்லருளையும் வழங்குவானாக!) என்று கூறுவார். அவர் (இதை) அதிகமாகக் கூறியபோது அந்த நபர் அவர் மீது கோபப்பட்டார்.

அப்போது அவர் (அந்த நகைச்சுவையாளர்) அபூ அய்யூப் (ரழி) அவர்களிடம், "நான் ஒருவரிடம் '**ஜஸாகல்லாஹு கைரன் வ பிர்ரன்**' என்று கூறினால், அவர் கோபப்படுகிறார், என்னைத் திட்டுகிறார்; (அவரைப் பற்றி) தாங்கள் என்ன கருதுகின்றீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு அபூ அய்யூப் (ரழி), "நன்மையால் எவர் திருந்தவில்லையோ, அவரைத் தீமை திருத்தும் என்று நாங்கள் கூறுவது வழக்கம். எனவே, அவருக்கு எதிராக (வார்த்தையை) மாற்றிப் பயன்படுத்துங்கள்" என்றார்.

பிறகு அவர் அந்த நபரிடம் வந்தபோது, "**ஜஸாகல்லாஹு ஷர்ரன் வ அர்ரன்**" (அல்லாஹ் உமக்குத் தீமையையும் சிரமத்தையும் வழங்குவானாக!) என்று கூறினார். உடனே அவர் சிரித்து மகிழ்ந்தார். மேலும், "உனது நகைச்சுவையை நீ விடமாட்டாய்" என்று கூறினார்.

அப்போது அந்த (நகைச்சுவை செய்யும்) நபர், "அல்லாஹ் அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி அவர்களுக்கு நற்கூலி வழங்குவானாக!" என்று கூறினார்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

923

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ حَكِيمِ بْنِ أَفْلَحَ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: أَرْبَعٌ لِلْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ: يَعُودُهُ إِذَا مَرِضَ، وَيَشْهَدُهُ إِذَا مَاتَ، وَيُجِيبُهُ إِذَا دَعَاهُ، وَيُشَمِّتُهُ إِذَا عَطَسَ.

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமுக்குச் செய்ய வேண்டிய நான்கு கடமைகள் (அல்லது உரிமைகள்) உள்ளன: அவர் நோயுற்றிருக்கும்போது அவரைச் சென்று நலம் விசாரிப்பது, அவர் மரணித்தால் அவரது ஜனாஸாவில் கலந்துகொள்வது, அவர் அழைத்தால் அந்த அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்வது, மற்றும் அவர் தும்மும்போது (அவருக்காக 'யர்ஹமுகல்லாஹ்' என்று கூறி) கருணை வேண்டுவது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

924

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ أَشْعَثَ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ سُوَيْدٍ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم بِسَبْعٍ، وَنَهَانَا عَنْ سَبْعٍ: أَمَرَنَا بِعِيَادَةِ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ، وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ، وَإِبْرَارِ الْمُقْسِمِ، وَنَصْرِ الْمَظْلُومِ، وَإِفْشَاءِ السَّلَامِ، وَإِجَابَةِ الدَّاعِي. وَنَهَانَا عَنْ: خَوَاتِيمِ الذَّهَبِ، وَعَنْ آنِيَةِ الْفِضَّةِ، وَعَنِ الْمَيَاثِرِ، وَالْقَسِّيَّةِ، وَالْإِسْتَبْرَقِ، وَالدِّيبَاجِ، وَالْحَرِيرِ.

அல்-பரா இப்னு ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், எங்களுக்கு ஏழு காரியங்களைச் செய்யுமாறு கட்டளையிட்டார்கள்; மேலும் ஏழு காரியங்களிலிருந்து எங்களைத் தடுத்தார்கள். அவர்கள் எங்களுக்கு நோயாளிகளை நலம் விசாரிக்கவும், ஜனாஸாக்களைப் பின்தொடர்ந்து செல்லவும், தும்மியவருக்கு (யர்ஹமுகல்லாஹ் எனக் கூறி) மறுமொழி பகரவும், சத்தியங்களை நிறைவேற்றவும் (சத்தியம் செய்து கேட்கப்பட்ட நியாயமான கோரிக்கைகளை), அநீதி இழைக்கப்பட்டவருக்கு உதவவும், ஸலாத்தைப் பரப்பவும், அழைப்பினை ஏற்கவும் (சட்டப்பூர்வமான விருந்து அல்லது நிகழ்வுகளின் அழைப்பை) கட்டளையிட்டார்கள். மேலும் அவர்கள் எங்களுக்குத் தங்க மோதிரங்கள், வெள்ளிப் பாத்திரங்கள், மயாஸிர் (சேணத்தில் விரிக்கப்படும் சிவப்புப் பட்டு மெத்தைகள்), கஸ்ஸிய்யா (பட்டும் சணலும் கலந்த ஆடைகள்), இஸ்தப்ரக் (தடித்த பட்டு), தீபாஜ் (பூ வேலைப்பாடு செய்யப்பட்ட பட்டு) மற்றும் ஹரீர் (பட்டு) ஆகியவற்றைத் தடை செய்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

925

وَعَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ جَعْفَرٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ، قِيلَ: مَا هِيَ يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: إِذَا لَقِيتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَانْصَحْ لَهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ فَشَمِّتْهُ، وَإِذَا مَرِضَ فَعُدْهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் ஆறு உள்ளன" என்று கூறினார்கள். அவரிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவை யாவை?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அவரைச் சந்திக்கும்போது அவருக்கு ஸலாம் கூறுவது, அவர் அழைப்பு விடுத்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்வது, அவர் ஆலோசனை கேட்டால் அவருக்கு நல்லுபதேசம் செய்வது, அவர் தும்மி, 'எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே' என்று கூறினால், அவருக்காக (யர்ஹமுகல்லாஹ் என்று கூறி) கருணை வேண்டிக்கொள்வது, அவர் நோய்வாய்ப்பட்டால் அவரை நலம் விசாரிப்பது, மேலும் அவர் இறந்தால் அவருடைய இறுதி ஊர்வலத்தில் கலந்துகொள்வது" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ سَمِعَ الْعَطْسَةَ يَقُولُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ

தும்மலைக் கேட்கும்போது, நீங்கள் "அல்ஹம்துலில்லாஹ்" என்று கூற வேண்டும்

926

حَدَّثَنَا طَلْقُ بْنُ غَنَّامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ خَيْثَمَةَ، عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَنْ قَالَ عِنْدَ عَطْسَةٍ سَمِعَهَا: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَلَى كُلِّ حَالٍ مَا كَانَ، لَمْ يَجِدْ وَجَعَ الضِّرْسِ وَلَا الْأُذُنِ أَبَدًا.

அலி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யாராவது ஒருவர் தும்மலைக் கேட்கும்போது, ‘அல்ஹம்து லில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன் அலா குல்லி ஹாலின் மா கான’ (எல்லா புகழும் அகிலங்களின் அதிபதியான அல்லாஹ்வுக்கே உரியது, எந்த நிலையிலும், அது எதுவாக இருந்தாலும்) என்று கூறினால், அவருக்கு ஒருபோதும் பல்வலியோ காதுவலியோ வராது.”

ضعيف موقوفا، وروي مرفوعا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : மவ்கூஃபாக ழயீஃப், மர்ஃபூஆகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது (அல்பானி)

بَابُ كَيْفَ تَشْمِيتُ مَنْ سَمِعَ الْعَطْسَةَ

தும்மல் கேட்கும்போது ஒருவருக்கு எவ்வாறு அருள் வேண்டுவது

927

حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي سَلَمَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، فَإِذَا قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، فَلْيَقُلْ لَهُ أَخُوهُ أَوْ صَاحِبُهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، وَلْيَقُلْ هُوَ: يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் தும்மினால், அவர் ‘அல்ஹம்துலில்லாஹ்’ என்று கூறட்டும். அவர் ‘அல்ஹம்துலில்லாஹ்’ என்று கூறியதும், அவருடைய சகோதரர் அல்லது தோழர் அவருக்கு ‘யர்ஹமுக்கல்லாஹ்’ (அல்லாஹ் உமக்கு அருள் புரிவானாக!) என்று கூறட்டும். அதற்கு தும்மியவர், ‘யஹ்தீகுமுல்லாஹு வ யுஸ்லிஹு பாலகும்’ (அல்லாஹ் உங்களை நேர்வழியில் செலுத்தி, உங்கள் நிலையைச் சீர்படுத்துவானாக!) என்று கூறட்டும்.”

صحيح (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

928

حَدَّثَنَا عَاصِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذِئْبٍ، عَنْ سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَاسَ، وَيَكْرَهُ التَّثَاؤُبَ، وَإِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ وَحَمِدَ اللَّهَ كَانَ حَقًّا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ. فَأَمَّا التَّثَاؤُبُ فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا تَثَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَرُدَّهُ مَا اسْتَطَاعَ، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا تَثَاءَبَ ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நிச்சயமாக அல்லாஹ் தும்மலை விரும்புகிறான்; கொட்டாவியை வெறுக்கிறான். உங்களில் ஒருவர் தும்மி, அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தால், அதைக் கேட்கும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் மீதும் ‘யர்ஹமுகல்லாஹ்’ (அல்லாஹ் உமக்குக் கருணை புரிவானாக) என்று கூறுவது கடமையாகும். ஆனால் கொட்டாவியைப் பொறுத்தவரை, நிச்சயமாக அது ஷைத்தானிடமிருந்து வருவதாகும். ஆகவே, உங்களில் ஒருவருக்குக் கொட்டாவி வந்தால், அவரால் முடிந்தவரை அதைத் தடுத்துக் கொள்ளட்டும். ஏனெனில், உங்களில் ஒருவர் கொட்டாவி விட்டால், ஷைத்தான் அவரைப் பார்த்து சிரிக்கிறான்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

929

حَدَّثَنَا حَامِدُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ أَبِي جَمْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ يَقُولُ إِذَا شُمِّتَ: عَافَانَا اللَّهُ وَإِيَّاكُمْ مِنَ النَّارِ، يَرْحَمُكُمُ اللَّهُ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், தமக்கு (தும்மிய பின், ஒருவர் 'யர்ஹமுகுமுல்லாஹ்' என்று) நல்லாசி கூறப்பட்டால், "**ஆஃபானல்லாஹு வஇய்யாகும் மினன் நார்; யர்ஹமுகுமுல்லாஹ்**" (அல்லாஹ் நம்மையும் உங்களையும் நரக நெருப்பிலிருந்து பாதுகாப்பானாக; அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கருணை காட்டுவானாக) என்று கூறுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

930

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَعْلَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو مُنَيْنٍ وَهُوَ يَزِيدُ بْنُ كَيْسَانَ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم فَعَطَسَ رَجُلٌ فَحَمِدَ اللَّهَ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، ثُمَّ عَطَسَ آخَرُ، فَلَمْ يَقُلْ لَهُ شَيْئًا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، رَدَدْتَ عَلَى الآخَرِ، وَلَمْ تَقُلْ لِي شَيْئًا؟ قَالَ: إِنَّهُ حَمِدَ اللَّهَ، وَسَكَتَّ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தோம். அப்போது ஒரு மனிதர் தும்மி அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், 'யர்ஹமுகல்லாஹ்' (அல்லாஹ் உமக்குக் கருணை காட்டுவானாக) என்று கூறினார்கள். பின்னர் மற்றொரு மனிதர் தும்மினார்; ஆனால் நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் எதுவும் கூறவில்லை. அந்த மனிதர், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீங்கள் மற்ற மனிதருக்குப் பதிலளித்தீர்கள்; ஆனால் என்னிடம் எதுவும் கூறவில்லையே?' என்று கேட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அவர் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தார்; நீரோ மௌனமாக இருந்தீர்' என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا لَمْ يَحْمَدِ اللَّهَ لَا يُشَمَّتُ

அல்லாஹ்வைப் புகழாதவருக்கு, "யர்ஹமுக்கல்லாஹ்" என்று கூறலாகாது.

931

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ التَّيْمِيُّ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسًا يَقُولُ: عَطَسَ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَشَمَّتَ أَحَدَهُمَا، وَلَمْ يُشَمِّتِ الْآخَرَ، فَقَالَ: شَمَّتَّ هَذَا وَلَمْ تُشَمِّتْنِي؟ قَالَ: إِنَّ هَذَا حَمِدَ اللَّهَ، وَلَمْ تَحْمَدْهُ.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நபி (ஸல்) அவர்கள் முன்னிலையில் இருவர் தும்மினார்கள். அவ்விருவரில் ஒருவருக்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் (அவர் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்ததால்) ‘யர்ஹமுகல்லாஹ்’ என்று கூறி பதிலளித்தார்கள்; மற்றவருக்கு (அவ்வாறு) பதிலளிக்கவில்லை. அப்போது (பதிலளிக்கப்படாத) அவர், "இவருக்கு (தும்மலுக்குப் பதிலளித்து) ‘யர்ஹமுகல்லாஹ்’ கூறினீர்கள்; எனக்குக் கூறவில்லையே?" என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "இவர் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தார்; நீர் அல்லாஹ்வைப் புகழவில்லை" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

932

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ إِبْرَاهِيمَ هُوَ أَخُو ابْنِ عُلَيَّةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: جَلَسَ رَجُلانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَحَدُهُمَا أَشْرَفُ مِنَ الآخَرِ، فَعَطَسَ الشَّرِيفُ مِنْهُمَا فَلَمْ يَحْمَدِ اللَّهَ، وَلَمْ يُشَمِّتْهُ، وَعَطَسَ الآخَرُ فَحَمِدَ اللَّهَ، فَشَمَّتَهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ الشَّرِيفُ: عَطَسْتُ عِنْدَكَ فَلَمْ تُشَمِّتْنِي، وَعَطَسَ هَذَا الآخَرُ فَشَمَّتَّهُ، فَقَالَ: إِنَّ هَذَا ذَكَرَ اللَّهَ فَذَكَرْتُهُ، وَأَنْتَ نَسِيتَ اللَّهَ فَنَسِيتُكَ.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "நபி (ஸல்) அவர்களின் சமுகத்தில் இருவர் அமர்ந்திருந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் மற்றவரை விட கண்ணியத்தில் உயர்ந்தவராக இருந்தார். அவ்விருவரில் கண்ணியமானவர் தும்மினார், ஆனால் அல்லாஹ்வைப் புகழவில்லை. எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்காக (யர்ஹமுகல்லாஹ் என்று கூறி) கருணை கோரவில்லை. பிறகு, மற்றவர் தும்மி அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தார். எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்காக (யர்ஹமுகல்லாஹ் என்று கூறி) கருணை கோரினார்கள். அந்த கண்ணியமானவர், 'நான் உங்கள் சமுகத்தில் தும்மினேன், ஆனால் நீங்கள் எனக்காக கருணை கோரவில்லை. இவர் தும்மியபோது நீங்கள் அவருக்காக கருணை கோரினீர்கள்' என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'இவர் அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்ந்தார், எனவே நான் அவரை நினைவு கூர்ந்தேன். நீர் அல்லாஹ்வை மறந்தீர், எனவே நான் உம்மை மறந்தேன்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ كَيْفَ يَبْدَأُ الْعَاطِسُ

தும்மும் ஒருவர் முதலில் என்ன சொல்ல வேண்டும்?

933

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ إِذَا عَطَسَ فَقِيلَ لَهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، فَقَالَ: يَرْحَمُنَا اللَّهُ وَإِيَّاكُمْ، وَيَغْفِرُ لَنَا وَلَكُمْ.

நாஃபி அவர்கள் கூறியதாவது:
அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் தும்மியபோது அவரிடம் **"யர்ஹமுகல்லாஹ்"** (அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கருணை காட்டுவானாக!) என்று கூறப்பட்டால், அதற்கு அவர்கள் **"யர்ஹமுனல்லாஹு வஇய்யாகும்;

வயக்ஃபிரு லனா வலகும்'** (அல்லாஹ் நமக்கும் உங்களுக்கும் கருணை காட்டுவானாக! அவன் நம்மையும் உங்களையும் மன்னிப்பானாக!) என்று கூறுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

934

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ قَالَ: إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَلْيَقُلْ مَنْ يَرُدُّ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، وَلْيَقُلْ هُوَ: يَغْفِرُ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தும்மினால், அவர் 'அல்ஹம்து லில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன்' என்று கூறட்டும். அதற்குப் பதிலளிப்பவர் 'யர்ஹமுகல்லாஹ்' என்று கூறட்டும். பின்னர், தும்மியவர் 'யக்ஃபிருல்லாஹு லீ வ லக்கும்' என்று கூறட்டும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

صحيح الإسناد موقوفا (الألباني)

935

حَدَّثَنَا عَاصِمُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرِمَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِيَاسُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: عَطَسَ رَجُلٌ عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، ثُمَّ عَطَسَ أُخْرَى، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: هَذَا مَزْكُومٌ.

ஸலமா இப்னு அல்-அக்வஃ (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நபி (ஸல்) அவர்களின் சமூகத்தில் ஒரு மனிதர் தும்மினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'யர்ஹமுகல்லாஹ்' (அல்லாஹ் உமக்குக் கருணை காட்டுவானாக) என்று கூறினார்கள். பிறகு அந்த மனிதர் மீண்டும் தும்மினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'இவர் ஜலதோஷம் பிடித்தவர் (எனவே, இது ஒரு நோய் காரணமாக ஏற்பட்ட தும்மல்)' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ قَالَ: يَرْحَمُكَ إِنْ كُنْتَ حَمِدْتَ اللَّهَ

"அல்லாஹ்வை நீங்கள் புகழ்ந்தால், அல்லாஹ் உங்கள் மீது கருணை காட்டட்டும்" என்று சொல்பவரின் கூற்று.

936

حَدَّثَنَا عَارِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَارَةُ بْنُ زَاذَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي مَكْحُولٌ الْأَزْدِيُّ قَالَ: كُنْتُ إِلَى جَنْبِ ابْنِ عُمَرَ، فَعَطَسَ رَجُلٌ مِنْ نَاحِيَةِ الْمَسْجِدِ، فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ إِنْ كُنْتَ حَمِدْتَ اللَّهَ.

மக்ஹூல் அல்-அஸ்தீ (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களின் அருகில் இருந்தபோது, பள்ளிவாசலின் ஒரு புறத்தில் ஒருவர் தும்மினார். அப்போது இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், 'நீர் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்திருந்தால், அல்லாஹ் உமக்குக் கருணை புரிவானாக' என்று கூறினார்கள்."

ضعيف الإسناد موقوف (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான இஸ்நாத், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

بَابُ لَا يَقُولُ: آبَّ

தடை (பாப்) : "ஆப்பா" என்று கூறலாகாது.

937

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَخْلَدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ، أَخْبَرَنِي ابْنُ أَبِي نَجِيحٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَقُولُ: عَطَسَ ابْنٌ لِعَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ، إِمَّا أَبُو بَكْرٍ، وَإِمَّا عُمَرُ، فَقَالَ: آبَّ، فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: وَمَا آبَّ؟ إِنَّ آبَّ اسْمُ شَيْطَانٍ مِنَ الشَّيَاطِينِ جَعَلَهَا بَيْنَ الْعَطْسَةِ وَالْحَمْدِ.

முஜாஹித் கூறினார்கள்: "அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களின் மகன்களில் ஒருவரான அபூபக்கர் அல்லது உமர் தும்மியபோது, 'ஆப்!' என்று கூறினார். அப்போது இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், 'இந்த 'ஆப்' என்பது என்ன? ஆப் என்பது ஷைத்தான்களில் ஒருவனின் பெயர். அதை

(அந்த வார்த்தையை) தும்மலுக்கும் (அல்லாஹ்வைப்) புகழுவதற்கும் இடையில் அவன் (ஷைத்தான்) புகுத்தினான்' என்று கூறினார்கள்.''

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا عَطَسَ مِرَارًا

யாரேனும் பலமுறை தும்மினால்

938

حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرِمَةُ بْنُ عَمَّارٍ قَالَ: حَدَّثَنِي إِيَاسُ بْنُ سَلَمَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَعَطَسَ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، ثُمَّ عَطَسَ أُخْرَى، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: هَذَا مَزْكُومٌ.

சலமா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடத்தில் இருந்தேன். அப்போது ஒரு மனிதர் தும்மினார். (அவர் அல்ஹம்துலில்லாஹ் கூறியதால்) நபி (ஸல்) அவர்கள், 'யர்ஹமுக்கல்லாஹ்' (அல்லாஹ் உமக்குக் கருணை புரிவானாக) என்று கூறினார்கள். பிறகு (அம்மனிதர்) மறுபடியும் தும்மினார். அப்போது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், ''இவர் ஜலதோஷம் பிடித்தவர்'' (எனவே இவருக்கு மீண்டும் துஆ கூறத் தேவையில்லை) என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

939

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ ابْنِ عَجْلاَنَ، عَنِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: شَمِّتْهُ وَاحِدَةً وَثِنْتَيْنِ وَثَلاَثًا، فَمَا كَانَ بَعْدَ هَذَا فَهُوَ زُكَامٌ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: (தும்மிய) ஒருவருக்கு ஒரு முறை, இரண்டு முறை, மூன்று முறை (யர்ஹமுக்கல்லாஹ் என்று கூறி) பதில் கூறுங்கள். இதற்குப் பிறகு (அவர் தும்மினால்), அது ஜலதோஷம் (காரணமாகும்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا عَطَسَ الْيَهُودِيُّ

ஒரு யூதர் தும்மும்போது

940

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ الدَّيْلَمِ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: كَانَ الْيَهُودُ يَتَعَاطَسُونَ عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم رَجَاءَ أَنْ يَقُولَ لَهُمْ: يَرْحَمُكُمُ اللَّهُ، فَكَانَ يَقُولُ: يَهْدِيكُمُ اللَّهُ، وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ. (...) حدثنا أبو حفص بن علي قال: حدثنا يحيى قال: حدثنا سفيان قال: حدثني حكيم بن الديلم قال: حدثني أبو بردة, عن أبيه, مثله

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களுக்கு (அதாவது யூதர்களுக்கு), 'அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கருணை புரிவானாக' என்று கூறுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில், யூதர்கள் அவர்களுக்கு முன்னிலையில் (வேண்டுமென்றே) தும்முவது வழக்கம். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களிடம், 'அல்லாஹ் உங்களுக்கு நேர்வழி காட்டி, உங்கள் நிலையைச் சீராக்குவானாக' என்று கூறுவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح, صحيح (الألباني)

بَابُ تَشْمِيتِ الرَّجُلِ الْمَرْأَةَ

ஒரு பெண் தும்மும்போது ஒரு ஆண் எவ்வாறு அவளுக்கு அருள் வேண்டுகிறான்

941

حَدَّثَنَا فَرْوَةُ، وَأَحْمَدُ بْنُ إِشْكَابَ، قَالاَ: حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ مَالِكٍ الْمُزَنِيُّ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ كُلَيْبٍ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى أَبِي مُوسَى، وَهُوَ فِي بَيْتِ ابْنَتِهِ أُمِّ الْفَضْلِ بْنِ الْعَبَّاسِ، فَعَطَسْتُ فَلَمْ يُشَمِّتْنِي، وَعَطَسَتْ فَشَمَّتَهَا، فَأَخْبَرْتُ أُمِّي، فَلَمَّا أَتَاهَا وَقَعَتْ بِهِ وَقَالَتْ: عَطَسَ ابْنِي فَلَمْ تُشَمِّتْهُ، وَعَطَسَتْ فَشَمَّتَّهَا، فَقَالَ لَهَا: إِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَحَمِدَ اللَّهَ فَشَمِّتُوهُ، وَإِنْ لَمْ يَحْمَدِ اللَّهَ فَلاَ تُشَمِّتُوهُ، وَإِنَّ

ابْنَكِ عَطَسَ فَلَمْ يَحْمَدِ اللَّهَ، فَلَمْ أُشَمِّتْهُ، وَعَطَسَتْ فَحَمِدَتِ اللَّهَ فَشَمَّتُّهَا، فَقَالَتْ: أَحْسَنْتَ.

அபூ புர்தா கூறினார்கள்: "நான் அபூ மூஸா (ரழி) அவர்களிடம் சென்றேன். அப்போது அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள், தம் மகள் உம்முல் ஃபள்ல் (அல்-ஃபள்ல் பின் அல்-அப்பாஸ் அவர்களின் மனைவி) வீட்டில் இருந்தார். நான் தும்மினேன்; ஆனால் அவர் எனக்கு (யர்ஹமுகல்லாஹ் கூறி) மறுமொழி பகரவில்லை. அப்பெண்மணி தும்மினார்; அவருக்கு அவர் மறுமொழி பகர்ந்தார்.

நான் என் தாயிடம் இதைக் கூறினேன். அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் என் தாயிடம் வந்தபோது, என் தாய் அவரிடம் (கோபமாக) கடுமையாகப் பேசி, 'என் மகன் தும்மினான்; அவனுக்கு நீங்கள் மறுமொழி பகரவில்லை. ஆனால் அவள் தும்மினாள்; அவளுக்கு மறுமொழி பகர்ந்தீர்கள்' என்று கேட்டார்.

அதற்கு அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டுள்ளேன்: "உங்களில் ஒருவர் தும்மி 'அல்ஹம்துலில்லாஹ்' (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே) என்று கூறினால், அவருக்கு நீங்கள் (யர்ஹமுகல்லாஹ் என்று) மறுமொழி கூறுங்கள். அவர் அல்லாஹ்வைப் புகழவில்லை என்றால், அவருக்கு மறுமொழி கூறாதீர்கள்." உம் மகன் தும்மினான்; ஆனால் அவன் அல்லாஹ்வைப் புகழவில்லை; ஆகவே நான் அவனுக்கு மறுமொழி கூறவில்லை. அவள் தும்மினாள்; அவள் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தாள்; ஆகவே அவளுக்கு நான் மறுமொழி கூறினேன்.'

அதற்கு அவர் (தாய்), 'நீங்கள் நன்றாகச் செய்தீர்கள்' என்று கூறினார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ التَّثَاؤُبِ

கொட்டாவி விடுதல்

942

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَالِكٌ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا تَثَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَكْظِمْ مَا اسْتَطَاعَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவருக்குக் கொட்டாவி வந்தால், அவர் அதைத் தம்மால் இயன்றவரை அடக்கிக் கொள்ளட்டும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ مَنْ يَقُولُ: لَبَّيْكَ، عِنْدَ الْجَوَابِ

"உமக்கு சேவை செய்ய தயாராக இருக்கிறேன் (லப்பைக்)" என்று கூறுபவர்

943

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، عَنْ مُعَاذٍ قَالَ: أَنَا رَدِيفُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ: يَا مُعَاذُ، قُلْتُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، ثُمَّ قَالَ مِثْلَهُ ثَلاثًا: هَلْ تَدْرِي مَا حَقُّ اللهِ عَلَى الْعِبَادِ؟ قُلْتُ: لاَ، قَالَ: أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلاَ يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، ثُمَّ سَارَ سَاعَةً فَقَالَ: يَا مُعَاذُ، قُلْتُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، قَالَ: هَلْ تَدْرِي مَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ إِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ؟ أَنْ لاَ يُعَذِّبَهُمْ.

முஆத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின்னால் சவாரி செய்துகொண்டிருந்தேன். அப்போது அவர்கள், 'முஆத்!' என்று அழைத்தார்கள். 'இதோ, தங்களின் சேவையில் உள்ளேன்! (உமது அழைப்பை ஏற்று, உம்மால் நன்மையை நாடி)' என்று நான் பதிலளித்தேன். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் அவ்வாறே மூன்று முறை கூறிவிட்டு, 'அடியார்களின் மீது அல்லாஹ்வுக்குள்ள உரிமை என்னவென்று உமக்குத் தெரியுமா?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'இல்லை' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'அவர்கள் அவனையே வணங்க வேண்டும், அவனுக்கு எதையும் இணை கற்பிக்கக் கூடாது' என்று கூறினார்கள். பிறகு அவர்கள் சிறிது நேரம் சவாரி செய்தார்கள். பிறகு 'முஆத்!' என்று அழைத்தார்கள். 'இதோ, தங்களின் சேவையில் உள்ளேன்! (உமது அழைப்பை ஏற்று, உம்மால் நன்மையை நாடி)' என்று நான் பதிலளித்தேன். அவர்கள், 'அவர்கள் அதைச் செய்தால், அடியார்களுக்கு அல்லாஹ் செய்ய வேண்டிய கடமை என்னவென்று உமக்குத் தெரியுமா? அவர்களை அவன் தண்டிக்காமல் இருப்பதாகும்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ قِيَامِ الرَّجُلِ لأَخِيهِ

ஒரு மனிதர் தனது சகோதரருக்காக நிற்பது

944

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي عُقَيْلٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ عَبْدَ اللهِ بْنَ كَعْبٍ، وَكَانَ قَائِدَ كَعْبٍ مِنْ بَنِيهِ حِينَ عَمِيَ، قَالَ: سَمِعْتُ كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ يُحَدِّثُ حَدِيثَهُ حِينَ تَخَلَّفَ عَنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ غَزْوَةِ تَبُوكَ، فَتَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ: وَآذَنَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم بِتَوْبَةِ اللهِ عَلَيْنَا حِينَ صَلَّى صَلاَةَ الْفَجْرِ، فَتَلَقَّانِي النَّاسُ فَوْجًا فَوْجًا، يُهَنُّونِي بِالتَّوْبَةِ يَقُولُونَ: لِتَهْنِكَ تَوْبَةُ اللهِ عَلَيْكَ، حَتَّى دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا بِرَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم حَوْلَهُ النَّاسُ، فَقَامَ إِلَيَّ طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدِ اللهِ يُهَرْوِلُ، حَتَّى صَافَحَنِي وَهَنَّانِي، وَاللَّهِ مَا قَامَ إِلَيَّ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ غَيْرُهُ، لاَ أَنْسَاهَا لِطَلْحَةَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு கஅப் (ரழி) அவர்கள் (தமது தந்தை) கஅப் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் (தபூக் போரில்) தாம் பின்தங்கியது குறித்தும், பிறகு அல்லாஹ் தனது தவ்பாவை (பாவமன்னிப்பை) ஏற்றுக்கொண்டது குறித்தும் விவரித்ததை (பின்வருமாறு) நான் செவியுற்றேன்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஃபஜ்ர் தொழுகையைத் தொழுது முடித்ததும், அல்லாஹ் எங்கள் தவ்பாவை (பாவமன்னிப்பை) ஏற்றுக்கொண்டதை அறிவித்தார்கள். அப்போது மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து என்னைச் சந்தித்து, எனது தவ்பா ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்காக எனக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்தார்கள். 'அல்லாஹ் உங்களது தவ்பாவை ஏற்றுக்கொண்டது உங்களுக்கு நற்பாக்கியமாக அமையட்டும்!' என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

இறுதியில் நான் பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்தேன். அங்கே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வீற்றிருக்க, மக்கள் அவர்களைச் சுற்றி இருந்தனர். அப்போது தல்ஹா இப்னு உபைதுல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் எழுந்து, என்னை நோக்கி விரைந்தோடி வந்து, என்னுடன் கை குலுக்கி எனக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்தார்கள்.

அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! முஹாஜிர்களில் அவரைத் தவிர வேறு எந்த ஆணும் எனக்காக (எழுந்து) வரவில்லை. தல்ஹாவின் இந்தச் செயலை நான் மறக்கவேமாட்டேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح (الألباني)

945

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَرْعَرَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ نَاسًا نَزَلُوا عَلَى حُكْمِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ، فَجَاءَ عَلَى حِمَارٍ، فَلَمَّا بَلَغَ قَرِيبًا مِنَ الْمَسْجِدِ قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: ائْتُوا خَيْرَكُمْ، أَوْ سَيِّدَكُمْ، فَقَالَ: يَا سَعْدُ إِنَّ هَؤُلَاءِ نَزَلُوا عَلَى حُكْمِكَ، فَقَالَ سَعْدٌ: أَحْكُمُ فِيهِمْ أَنْ تُقْتَلَ مُقَاتِلَتُهُمْ، وَتُسْبَى ذُرِّيَّتُهُمْ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: حَكَمْتَ بِحُكْمِ اللهِ، أَوْ قَالَ: حَكَمْتَ بِحُكْمِ الْمَلِكِ.

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

சிலர் (பனூ குறைளா குலத்தார்) ஸஃத் பின் முஆத் (ரலி) அவர்களின் தீர்ப்பை ஏற்று இறங்கினர். எனவே, (நபி (ஸல்) அவர்கள்) அவருக்கு (ஸஃத் அவர்களுக்கு) ஆள் அனுப்பினார்கள். அவர் ஒரு கழுதையின் மீது வந்தார். அவர் பள்ளிவாசலுக்கு அருகில் வந்தபோது நபி (ஸல்) அவர்கள், "உங்களில் சிறந்தவரிடம் செல்லுங்கள்" அல்லது "உங்கள் தலைவரிடம் செல்லுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு (நபி (ஸல்) அவர்கள்), "ஸஃத் அவர்களே! நிச்சயமாக இவர்கள் உங்கள் தீர்ப்பை ஏற்று இறங்கியுள்ளார்கள்" என்றார்கள். அதற்கு ஸஃத் (ரலி), "அவர்களில் போரிடும் வீரர்கள் கொல்லப்பட வேண்டும்; அவர்களின் சந்ததிகள் கைதிகளாக்கப்பட வேண்டும் என நான் தீர்ப்பளிக்கிறேன்" என்றார்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தீர்ப்பப்படியே தீர்ப்பளித்துள்ளீர்" அல்லது "பேரரசனின் (அல்லாஹ்வின்) தீர்ப்பப்படியே தீர்ப்பளித்துள்ளீர்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்பானி)

صحيح (الألباني)

946

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: مَا كَانَ شَخْصٌ أَحَبَّ إِلَيْهِمْ رُؤْيَةً مِنَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، وَكَانُوا إِذَا رَأَوْهُ لَمْ يَقُومُوا إِلَيْهِ، لِمَا يَعْلَمُونَ مِنْ كَرَاهِيَتِهِ لِذَلِكَ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: (தோழர்களான) அவர்களுக்கு, நபி (ஸல்) அவர்களைக் காண்பதை விட மிகவும் பிரியமானவராக வேறு யாரும் இருந்ததில்லை. இருப்பினும், அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களைக் காணும்போது, அவருக்காக எழுந்து நிற்க மாட்டார்கள். ஏனெனில், நபி (ஸல்) அவர்கள் அதை வெறுப்பார்கள் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

947

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحَكَمِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا النَّضْرُ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَيْسَرَةُ بْنُ حَبِيبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي الْمِنْهَالُ بْنُ عَمْرٍو قَالَ: حَدَّثَتْنِي عَائِشَةُ بِنْتُ طَلْحَةَ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا مِنَ النَّاسِ كَانَ أَشْبَهَ بِالنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَلاَمًا وَلاَ حَدِيثًا وَلاَ جِلْسَةً مِنْ فَاطِمَةَ، قَالَتْ: وَكَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا رَآهَا قَدْ أَقْبَلَتْ رَحَّبَ بِهَا، ثُمَّ قَامَ إِلَيْهَا فَقَبَّلَهَا، ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِهَا فَجَاءَ بِهَا حَتَّى يُجْلِسَهَا فِي مَكَانِهِ، وَكَانَتْ إِذَا أَتَاهَا النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم رَحَّبَتْ بِهِ، ثُمَّ قَامَتْ إِلَيْهِ فَقَبَّلَتْهُ، وَأَنَّهَا دَخَلَتْ عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فِي مَرَضِهِ الَّذِي قُبِضَ فِيهِ، فَرَحَّبَ وَقَبَّلَهَا، وَأَسَرَّ إِلَيْهَا، فَبَكَتْ، ثُمَّ أَسَرَّ إِلَيْهَا، فَضَحِكَتْ، فَقُلْتُ لِلنِّسَاءِ: إِنْ كُنْتُ لأَرَى أَنَّ لِهَذِهِ الْمَرْأَةِ فَضْلاً عَلَى النِّسَاءِ، فَإِذَا هِيَ مِنَ النِّسَاءِ، بَيْنَمَا هِيَ تَبْكِي إِذَا هِيَ تَضْحَكُ، فَسَأَلْتُهَا: مَا قَالَ لَكِ؟ قَالَتْ: إِنِّي إِذًا لَبَذِرَةٌ، فَلَمَّا قُبِضَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَتْ: أَسَرَّ إِلَيَّ فَقَالَ: إِنِّي مَيِّتٌ، فَبَكَيْتُ، ثُمَّ أَسَرَّ إِلَيَّ فَقَالَ: إِنَّكِ أَوَّلُ أَهْلِي بِي لُحُوقًا، فَسُرِرْتُ بِذَلِكَ وَأَعْجَبَنِي.

உம்முல் மூஃமினீன் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பேச்சிலும், உரையாடலிலும், அமரும் விதத்திலும் ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்களை விட நபி (ஸல்) அவர்களை அதிகமாக ஒத்திருந்த வேறு யாரையும் நான் கண்டதில்லை."

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் தொடர்ந்தார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள், ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்கள் வருவதைக் கண்டால், அவரை வரவேற்று, அவரை நோக்கி எழுந்து சென்று, அவரை முத்தமிட்டு, அவரது கையைப் பிடித்து, (அழைத்து வந்து) தனது இடத்தில் அமர வைப்பார்கள். (அவ்வாறே) நபி (ஸல்) அவர்கள் ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்களிடம் சென்றால், ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களை வரவேற்று, அவர்களை நோக்கி எழுந்து நின்று, அவர்களை முத்தமிடுவார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் மரணத்தைத் தழுவிய அந்த நோயின் போது ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்கள் அவர்களிடம் வந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரை வரவேற்று, அவரை முத்தமிட்டு, அவரிடம் ஒரு செய்தியை இரகசியமாகக் கூறினார்கள்; அதைக் கேட்டு அவர் அழுதார். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் (வேறொன்றை) இரகசியமாகக் கூறினார்கள்; அதைக் கேட்டு அவர் சிரித்தார்.

(இதைக் கண்ட) நான் (மற்ற) பெண்களிடம், 'இப்பெண்ணுக்கு மற்ற பெண்களை விட மேன்மை இருப்பதாக நான் கருதினேன்; ஆனால் இதோ, இவரும் (சாதாரண) பெண்களைப் போன்றவர்தானோ! அழுதுகொண்டிருக்கும் போதே சிரிக்கிறாரே!' என்று கூறினேன்.

பிறகு நான் ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்களிடம், 'நபி (ஸல்) அவர்கள் உங்களிடம் என்ன கூறினார்கள்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், '(அதைச் சொன்னால்) நான் ஒரு இரகசியத்தை பரப்பியவளாகி விடுவேன்' என்று பதிலளித்தார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் மரணித்த பின், ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், "நான் மரணிக்கப் போகிறேன்" என்று இரகசியமாகக் கூறினார்கள், அதனால் நான் அழுதேன். பிறகு அவர்கள் என்னிடம், "என் குடும்பத்தினரில் என்னோடு வந்து சேருபவர்களில் நீங்களே முதலாவதாக இருப்பீர்கள்" என்று இரகசியமாகக் கூறினார்கள். அதனால் நான் மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ قِيَامِ الرَّجُلِ لِلرَّجُلِ الْقَاعِدِ

அமர்ந்திருப்பவருக்காக ஒருவர் எழுந்து நிற்பது பற்றிய பாடம்.

948 ⋮

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: اشْتَكَى النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، فَصَلَّيْنَا وَرَاءَهُ وَهُوَ قَاعِدٌ، وَأَبُو بَكْرٍ يُسْمِعُ النَّاسَ تَكْبِيرَهُ، فَالْتَفَتَ إِلَيْنَا فَرَآنَا قِيَامًا، فَأَشَارَ إِلَيْنَا فَقَعَدْنَا، فَصَلَّيْنَا بِصَلَاتِهِ قُعُودًا، فَلَمَّا سَلَّمَ قَالَ: إِنْ كِدْتُمْ لَتَفْعَلُوا فِعْلَ فَارِسَ وَالرُّومِ، يَقُومُونَ عَلَى مُلُوكِهِمْ وَهُمْ قُعُودٌ، فَلَا تَفْعَلُوا، ائْتَمُّوا بِأَئِمَّتِكُمْ، إِنْ صَلَّى قَائِمًا فَصَلُّوا قِيَامًا، وَإِنْ صَلَّى قَاعِدًا فَصَلُّوا قُعُودًا.

ஜாபிர் (ரழி) கூறினார்கள்: 'நபி (ஸல்) அவர்கள் உடல்நலமின்றி இருந்தார்கள். நாங்கள் அவர்களுக்குப் பின்னால் அவர்கள் அமர்ந்த நிலையில் தொழுதோம். அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள், (நபி (ஸல்) அவர்களின்) தக்பீரை மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களை நோக்கித் திரும்பி, நாங்கள் நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். எங்களுக்கு சைகை செய்தார்கள் (அமரச் சொல்லி). எனவே, நாங்கள் அவர்களுடன் அமர்ந்த நிலையில் தொழுதோம். அவர்கள் ஸலாம் கொடுத்தபோது, 'நீங்கள் பாரசீகர்களும் ரோமானியர்களும் செய்வதை செய்யவிருந்தீர்கள். அவர்கள் தங்கள் மன்னர்கள் அமர்ந்திருக்கும் போது அவர்களுக்கு முன்னால் நிற்கிறார்கள். அவ்வாறு செய்யாதீர்கள். உங்கள் இமாம்களைப் பின்பற்றுங்கள். இமாம் நின்று தொழுதால், நீங்களும் நின்று தொழுங்கள். அவர் அமர்ந்து தொழுதால், நீங்களும் அமர்ந்து தொழுங்கள்' என்று கூறினார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا تَثَاءَبَ فَلْيَضَعْ يَدَهُ عَلَى فِيهِ

யாராவது கொட்டாவி விட்டால், அவர் தனது கையைத் தன் வாயின் மீது வைக்கட்டும்.

949

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُهَيْلٌ، عَنِ ابْنِ أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا تَثَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَضَعْ يَدَهُ بِفِيهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ فِيهِ.

அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவருக்குக் கொட்டாவி வந்தால், அவர் தமது

கையை வாயின் மீது வைத்துக் கொள்ளட்டும். ஏனெனில், ஷைத்தான் அதற்குள் நுழைகிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

950

حَدَّثَنَا عُثْمَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: إِذَا تَثَاءَبَ فَلْيَضَعْ يَدَهُ عَلَى فِيهِ، فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவருக்குக் கொட்டாவி வந்தால், அவர் தனது கையால் தனது வாயை மூடிக் கொள்ளட்டும். ஏனெனில், அது ஷைத்தானிடமிருந்து வருகிறது (அவன் அதன் மூலம் மனிதனை அலட்சியப்படுத்தவோ அல்லது கேலி செய்யவோ முயற்சிப்பான்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

صحيح الإسناد موقوفا (الألباني)

951

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُهَيْلٌ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنًا لِأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ يُحَدِّثُ أَبِي، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِذَا تَثَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُمْسِكْ عَلَى فِيهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُهُ. حدثنا خالد بن مخلد قال: حدثنا سليمان قال: حدثني سهيل قال: حدثني عبد الرحمن بن ابي سعيد، عن أبيه، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ((إذا تثاءب أحدكم، فليمسك بيده فمه، فإن الشيطان يدخله))

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "உங்களில் ஒருவருக்குக் கொட்டாவி வந்தால், அவர் தம் வாயை (தம் கையால்) பொத்திக்கொள்ளட்டும்! ஏனெனில், ஷைத்தான் (அதனுள்) நுழைகிறான்" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح, صحيح (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

41. كتاب الحركات

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

41. சைகைகள்

بَابُ هَلْ يَفْلِي أَحَدٌ رَأْسَ غَيْرِهِ؟

யாருமாவது மற்றவர் தலையிலுள்ள பேனை எடுக்கலாமா?

952

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَالِكٌ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَدْخُلُ عَلَى أُمِّ حَرَامِ ابْنَةِ مِلْحَانَ، فَتُطْعِمُهُ، وَكَانَتْ تَحْتَ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، فَأَطْعَمَتْهُ وَجَعَلَتْ تَفْلِي رَأْسَهُ، فَنَامَ ثُمَّ اسْتَيْقَظَ يَضْحَكُ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், உபாதா இப்னு அஸ்-ஸாமித் (ரழி) அவர்களை மணந்த மில்ஹானின் மகளான உம்மு ஹராம் (ரழி) அவர்களிடம் செல்வது வழக்கம். (அவ்வாறு செல்லும்போது) அவர் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு உணவளிப்பார்கள். (ஒருமுறை) அவர் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு உணவளித்துவிட்டு, அவர்களின் தலையில் பேன் பார்க்கத் தொடங்கினார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் உறங்கி, பிறகு சிரித்தவாறு விழித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

953

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُغِيرَةُ بْنُ سَلَمَةَ أَبُو هِشَامٍ الْمَخْزُومِيُّ، وَكَانَ ثِقَةً، قَالَ: حَدَّثَنَا الصَّعْقُ بْنُ حَزْنٍ قَالَ: حَدَّثَنِي الْقَاسِمُ بْنُ مُطَيَّبٍ، عَنِ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ، عَنْ قَيْسِ بْنِ عَاصِمٍ السَّعْدِيِّ قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: هَذَا سَيِّدُ أَهْلِ الْوَبَرِ،

فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، مَا الْمَالُ الَّذِي لَيْسَ عَلَيَّ فِيهِ تَبِعَةٌ مِنْ طَالِبٍ، وَلَا مِنْ ضَيْفٍ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: نِعْمَ الْمَالُ أَرْبَعُونَ، وَالأَكْثَرُ سِتُّونَ، وَوَيْلٌ لأَصْحَابِ الْمِئِينَ إِلَّا مَنْ أَعْطَى الْكَرِيمَةَ، وَمَنَحَ الْغَزِيرَةَ، وَنَحَرَ السَّمِينَةَ، فَأَكَلَ وَأَطْعَمَ الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، مَا أَكْرَمُ هَذِهِ الأَخْلَاقِ، لَا يُحَلُّ بِوَادٍ أَنَا فِيهِ مِنْ كَثْرَةِ نَعَمِي؟ فَقَالَ: كَيْفَ تَصْنَعُ بِالْعَطِيَّةِ؟ قُلْتُ: أُعْطِي الْبِكْرَ، وَأُعْطِي النَّابَ، قَالَ: كَيْفَ تَصْنَعُ فِي الْمَنِيحَةِ؟ قَالَ: إِنِّي لَأَمْنَحُ النَّاقَةَ، قَالَ: كَيْفَ تَصْنَعُ فِي الطَّرُوقَةِ؟ قَالَ: يَغْدُو النَّاسُ بِحِبَالِهِمْ، وَلَا يُوزَعُ رَجُلٌ مِنْ جَمَلٍ يَخْتَطِمُهُ، فَيُمْسِكُهُ مَا بَدَا لَهُ، حَتَّى يَكُونَ هُوَ يَرُدَّهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: فَمَالُكَ أَحَبُّ إِلَيْكَ أَمْ مَالُ مَوَالِيكَ؟ قَالَ: مَالِي، قَالَ: فَإِنَّمَا لَكَ مِنْ مَالِكَ مَا أَكَلْتَ فَأَفْنَيْتَ، أَوْ أَعْطَيْتَ فَأَمْضَيْتَ، وَسَائِرُهُ لِمَوَالِيكَ، فَقُلْتُ: لَا جَرَمَ، لَئِنْ رَجَعْتُ لَأُقِلَّنَّ عَدَدَهَا فَلَمَّا حَضَرَهُ الْمَوْتُ جَمَعَ بَنِيهِ فَقَالَ: يَا بَنِيَّ، خُذُوا عَنِّي، فَإِنَّكُمْ لَنْ تَأْخُذُوا عَنْ أَحَدٍ هُوَ أَنْصَحُ لَكُمْ مِنِّي: لَا تَنُوحُوا عَلَيَّ، فَإِنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم لَمْ يُنَحْ عَلَيْهِ، وَقَدْ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَنْهَى عَنِ النِّيَاحَةِ، وَكَفِّنُونِي فِي ثِيَابِي الَّتِي كُنْتُ أُصَلِّي فِيهَا، وَسَوِّدُوا أَكَابِرَكُمْ، فَإِنَّكُمْ إِذَا سَوَّدْتُمْ أَكَابِرَكُمْ لَمْ يَزَلْ لأَبِيكُمْ فِيكُمْ خَلِيفَةٌ، وَإِذَا سَوَّدْتُمْ أَصَاغِرَكُمْ هَانَ أَكَابِرُكُمْ عَلَى النَّاسِ، وزهدوا فيكم وَأَصْلِحُوا عَيْشَكُمْ، فَإِنَّ فِيهِ غِنًى عَنْ طَلَبِ النَّاسِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْمَسْأَلَةَ، فَإِنَّهَا آخِرُ كَسْبِ الْمَرْءِ، وَإِذَا دَفَنْتُمُونِي فَسَوُّوا عَلَيَّ قَبْرِي، فَإِنَّهُ كَانَ يَكُونُ شَيْءٌ بَيْنِي وَبَيْنَ هَذَا الْحَيِّ مِنْ بَكْرِ بْنِ وَائِلٍ: خُمَاشَاتٌ، فَلَا آمَنُ سَفِيهًا أَنْ يَأْتِيَ أَمْرًا يُدْخِلُ عَلَيْكُمْ عَيْبًا فِي دِينِكُمْ.

கைஸ் பின் ஆஸிம் அஸ்-ஸஅதி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அப்போது அவர்கள், "இவரே பாலைவனவாசிகளின் தலைவர்" என்று கூறினார்கள். நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தேடி வருபவருக்கோ அல்லது விருந்தினருக்கோ (கொடுக்காததற்காக) என் மீது எந்தக் குற்றமும் ஏற்படாதிருக்க, நான் வைத்திருக்க வேண்டிய செல்வத்தின் அளவு என்ன?" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நாற்பது (ஒட்டகங்கள்) சிறந்த செல்வம்; அறுபது மிக அதிகம். நூற்றுக்கணக்கில் (ஒட்டகங்கள்)

வைத்திருப்போருக்குக் கேடுதான்! ஆனால், சிறந்ததை (தானமாக) அளிப்பவர், அதிக பால் கறக்கும் கால்நடையை (பால் அருந்த இரவலாக) வழங்குபவர், கொழுத்த பிராணியை அறுத்து, தானும் உண்டு, யாசகம் கேட்பவர்க்கும் கேட்காத ஏழைகளுக்கும் உணவளிப்பவர் ஆகியோரைத் தவிர" என்று கூறினார்கள்.

நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இப்பண்புகள் எவ்வளவு கண்ணியமானவை! என் கால்நடைகளின் பெருக்கத்தால் நான் தங்கியிருக்கும் பள்ளத்தாக்கில் வேறு யாரும் தங்க இடமில்லையே?" என்று கூறினேன்.

அதற்கு அவர்கள், "அன்பளிப்பு வழங்குவதில் நீர் எப்படிச் செயல்படுகிறீர்?" என்று கேட்டார்கள். நான், "நான் கன்னி ஒட்டகங்களையும், முதிர்ந்த ஒட்டகங்களையும் கொடுக்கிறேன்" என்றேன். அவர்கள், "பால் அருந்த இரவல் கொடுப்பதில் ('மனீஹா') நீர் எப்படி?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "நான் பெண் ஒட்டகத்தை இரவலாகக் கொடுக்கிறேன்" என்றார். அவர்கள், "இனச்சேர்க்கைக்காக ஒட்டகத்தை இரவல் கொடுப்பதில் ('தரூக்கா') நீர் எப்படி?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "(தேவையுடைய) மக்கள் கயிறுகளுடன் காலையில் வருவார்கள். எந்த மனிதரும் ஒட்டகத்திற்கு மூக்கணாங்கயிறு இட்டு அழைத்துச் செல்வதை நாம் தடுப்பதில்லை. தனக்குத் தேவையானதை அவர் பிடித்துச் செல்வார். பிறகு அவரே அதைத் திருப்பிக் கொண்டு வந்து விடும் வரை (தன்னுடன்) வைத்திருப்பார்" என்று கூறினார்.

அப்பொழுது நபி (ஸல்) அவர்கள், "உமது செல்வம் உமக்கு அதிக விருப்பமானதா? அல்லது உமது வாரிசுகளின் செல்வம் உமக்கு அதிக விருப்பமானதா?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "எனது செல்வம் தான்" என்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "உமது செல்வத்தில் உமக்குரியது, நீர் உண்டு அழித்தது, அல்லது (தர்மம் செய்து) கொடுத்து முடித்தது மட்டும்தான். மற்றவையெல்லாம் உமது வாரிசுகளுக்குரியவையே" என்று கூறினார்கள். அதற்கு நான், "சத்தியமாக! நான் திரும்பிச் சென்றதும், அவற்றின் எண்ணிக்கையை நிச்சயம் குறைத்துக் கொள்வேன்" என்று கூறினேன்.

பிறகு அவருக்கு (கைஸ் பின் ஆஸிமுக்கு) மரண வேளை வந்தபோது, அவர் தம் புதல்வர்களை ஒன்று திரட்டி (பின்வருமாறு) கூறினார்:

"என் அருமைப் பிள்ளைகளே! என்னிடமிருந்து (இந்த அறிவுரையை) பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், என்னை விட உங்களுக்கு நலம் நாடுபவர் எவரிடமிருந்தும் நீங்கள் (நல்லுரையைப்) பெற முடியாது. என் மீது ஒப்பாரி வைத்து அழாதீர்கள். ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மீது ஒப்பாரி வைக்கப்படவில்லை. மேலும், நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒப்பாரி வைப்பதைத் தடுப்பதை நான் செவியுற்றுள்ளேன். நான் தொழுது கொண்டிருந்த என்னுடைய ஆடைகளிலேயே என்னைக் கஃபனிடுங்கள். உங்களில் வயது முதிர்ந்தோரைத் தலைவர்களாக்குங்கள். ஏனெனில், நீங்கள் உங்கள் பெரியோர்களைத் தலைவர்களாக்கினால், உங்கள் தந்தைக்கான வழித்தோன்றல் உங்களில் இருந்து கொண்டே இருப்பார். நீங்கள் உங்களில் சிறியோர்களைத் தலைவர்களாக்கினால், உங்கள் பெரியோர்கள் மக்கள் மத்தியில் இழிவுபடுத்தப்படுவார்கள்; மக்கள் உங்கள் மீது வெறுப்பு

கொள்வார்கள். உங்கள் வாழ்க்கையை (பொருளாதாரத்தை) சீர்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில் மக்களிடம் கையேந்துவதிலிருந்து அது உங்களைச் சீமான்களாக்கும். யாசகம் கேட்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில் அதுதான் ஒரு மனிதனின் இழிவான சம்பாத்தியமாகும். நீங்கள் என்னை அடக்கம் செய்யும்போது, என் மண்ணறையைத் தரைமட்டமாக்கிவிடுங்கள். ஏனெனில், பக்ர் பின் வாயில் குலத்தைச் சேர்ந்த இந்தக் கூட்டத்தாருக்கும் எனக்கும் இடையே சில (பகைமைத்) கீறல்கள் இருந்தன. உங்களின் மார்க்கத்தில் பழிச்சொல்லை ஏற்படுத்தும் ஒரு காரியத்தை (என் மண்ணறையைத் தோண்டி அவமதிப்பதை) அவர்களில் உள்ள அறிவிலி எவனாவது செய்வதிலிருந்து நான் அச்சமற்று இருக்கவில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் லிகய்ரிஹி (அல்பானி)

حسن لغيره (الألباني)

بَابُ تَحْرِيكِ الرَّأْسِ وَعَضِّ الشَّفَتَيْنِ عِنْدَ التَّعَجُّبِ

ஆச்சரியப்படும்போது தலையை அசைத்து உதட்டைக் கடித்தல்

954

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ قَالَ: سَأَلْتُ عَبْدَ اللهِ بْنَ الصَّامِتِ قَالَ: سَأَلْتُ خَلِيلِي أَبَا ذَرٍّ، فَقَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم بِوَضُوءٍ، فَحَرَّكَ رَأْسَهُ، وَعَضَّ عَلَى شَفَتَيْهِ، قُلْتُ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي آذَيْتُكَ؟ قَالَ: لاَ، وَلَكِنَّكَ تُدْرِكُ أُمَرَاءَ أَوْ أَئِمَّةً يُؤَخِّرُونَ الصَّلاَةَ لِوَقْتِهَا، قُلْتُ: فَمَا تَأْمُرُنِي؟ قَالَ: صَلِّ الصَّلاَةَ لِوَقْتِهَا، فَإِنْ أَدْرَكْتَ مَعَهُمْ فَصَلِّهِ، وَلاَ تَقُولَنَّ: صَلَّيْتُ، فَلاَ أُصَلِّي.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸாமித் கூறினார்கள்: "நான் எனது உற்ற நண்பரான அபூ தர் (ரலி) அவர்களிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் உளூ செய்வதற்காகத் தண்ணீர் கொண்டு வந்தேன். அவர்கள் (ஏதோ சிந்தனையில் அல்லது கவலையில்) தங்களின் தலையை அசைத்து, உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டார்கள். நான், "என் தந்தையும் தாயும் தங்களுக்கு அர்ப்பணமாகட்டும்! நான் தங்களுக்கு ஏதேனும் தொந்தரவு கொடுத்துவிட்டேனா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "இல்லை; ஆனால், நீங்கள் (எனக்குப் பின்னால்) அமீர்களையோ அல்லது இமாம்களையோ சந்திப்பீர்கள். அவர்கள் தொழுகையை அதன் உரிய நேரத்தை விட்டும் தாமதப்படுத்துவார்கள்" என்று கூறினார்கள். "அப்படியானால், நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எனக்கு நீங்கள் கட்டளையிடுகிறீர்கள்?" என்று நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "தொழுகையை அதன் உரிய நேரத்தில் தொழுது கொள்ளுங்கள். நீங்கள்

அவர்களை (தொழுகையில்) அடைந்துகொண்டால், அவர்களுடனும் சேர்ந்து தொழுங்கள். மேலும் 'நான் ஏற்கனவே தொழுதுவிட்டேன், அதனால் (மீண்டும்) தொழ மாட்டேன்' என்று கூறாதீர்கள்" என்றார்கள்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ ضَرْبِ الرَّجُلِ يَدَهُ عَلَى فَخِذِهِ عِنْدَ التَّعَجُّبِ أَوِ الشَّيْءِ

ஒருவர் ஆச்சரியப்படும்போது அல்லது ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தைக் கண்டு தனது கையைத் தொடை மீது தட்டுவது பற்றிய பாடம்.

955

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ حُسَيْنٍ، أَنَّ حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ حَدَّثَهُ، عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم طَرَقَهُ وَفَاطِمَةَ بِنْتَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ: أَلَا تُصَلُّونَ؟ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّمَا أَنْفُسُنَا عِنْدَ اللهِ، فَإِذَا شَاءَ أَنْ يَبْعَثَنَا بَعَثَنَا، فَانْصَرَفَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، وَلَمْ يَرْجِعْ إِلَيَّ شَيْئًا، ثُمَّ سَمِعْتُ وَهُوَ مُدْبِرٌ يَضْرِبُ فَخِذَهُ يَقُولُ: {وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا}.

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடமும், நபியின் மகள் ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்களிடமும் (ஓர் இரவில்) வருகை தந்து, 'நீங்கள் தொழவில்லையா?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! எங்கள் ஆன்மாக்கள் அல்லாஹ்வின் வசமே உள்ளன. அவன் எங்களை (தூக்கத்திலிருந்து) எழுப்ப நாடும்போது, அவன் எங்களை எழுப்புவான்' என்று கூறினேன். நபி (ஸல்) அவர்கள் எனக்கு (பதிலாக) எதுவும் கூறாமல் திரும்பிச் சென்றார்கள். பிறகு, அவர்கள் திரும்பிச் செல்லும்போது தம் தொடையைத் தட்டியவாறே, 'வ கானல் இன்ஸானு அக்ஸர ஷைஇன் ஜதலா' ('மனிதன் எல்லாவற்றையும் விட அதிகம் தர்க்கம் செய்பவனாக இருக்கிறான்') (அல்-குர்ஆன் 18:54) என்று கூறுவதை நான் கேட்டேன்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

956

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي رَزِينٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: رَأَيْتُهُ يَضْرِبُ جَبْهَتَهُ بِيَدِهِ وَيَقُولُ: يَا أَهْلَ الْعِرَاقِ، أَتَزْعُمُونَ أَنِّي أَكْذِبُ عَلَى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، أَيَكُونُ لَكُمُ الْمَهْنَأُ وَعَلَيَّ الْمَأْثَمُ؟ أَشْهَدُ لَسَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: إِذَا انْقَطَعَ شِسْعُ نَعْلِ أَحَدِكُمْ، فَلَا يَمْشِي فِي نَعْلِهِ الأُخْرَى حَتَّى يُصْلِحَهُ.

அபூ ரஸீன் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் தம் நெற்றியில் கையால் அடித்துக்கொண்டு, 'ஈராக் மக்களே! நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மீது பொய் சொல்வதாக நீங்கள் கருதுகிறீர்களா? (அப்படி நான் பொய் சொன்னால்) நீங்கள் சுகம் அனுபவிக்க, நான் பாவத்தைச் சுமப்பதா? அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்களில் ஒருவருடைய செருப்பு வார் அறுந்துவிட்டால், அதைச் சரிசெய்யும் வரை அவர் மற்ற செருப்பை அணிந்து நடக்க வேண்டாம்" என்று கூறியதை நான் கேட்டேன் என்பதற்குச் சாட்சி கூறுகிறேன்' என்று சொல்வதை நான் பார்த்தேன்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا ضَرَبَ الرَّجُلُ فَخِذَ أَخِيهِ وَلَمْ يُرِدْ بِهِ سُوءًا

ஒரு மனிதர் தனது சகோதரரின் தொடையில் அடிக்கும்போது அதில் எந்த தீய நோக்கமும் இல்லாமல் இருக்கும்போது

957

حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ بْنُ أَبِي تَمِيمَةَ، عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ الْبَرَاءِ قَالَ: مَرَّ بِي عَبْدُ اللهِ بْنُ الصَّامِتِ، فَأَلْقَيْتُ لَهُ كُرْسِيًّا، فَجَلَسَ، فَقُلْتُ لَهُ: إِنَّ ابْنَ زِيَادٍ قَدْ أَخَّرَ الصَّلَاةَ، فَمَا تَأْمُرُ؟ فَضَرَبَ فَخِذِي ضَرْبَةً، أَحْسَبُهُ قَالَ: حَتَّى أَثَّرَ فِيهَا، ثُمَّ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا ذَرٍّ كَمَا سَأَلْتَنِي، فَضَرَبَ فَخِذِي كَمَا ضَرَبْتُ فَخِذَكَ، فَقَالَ: صَلِّ الصَّلَاةَ لِوَقْتِهَا، فَإِنْ أَدْرَكْتَ مَعَهُمْ فَصَلِّ، وَلَا تَقُلْ: قَدْ صَلَّيْتُ، فَلَا أُصَلِّي.

அபுல்-ஆலியா அல்-பரா கூறினார்கள்:

'அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸாமித் என்னைக் கடந்து சென்றார்கள். நான்

அவர்களுக்கு ஒரு நாற்காலியை அளித்தேன். அவர்கள் அமர்ந்தார்கள். நான் அவர்களிடம், 'இப்னு ஸியாத் தொழுகையைத் தாமதப்படுத்திவிட்டார். தாங்கள் என்ன கட்டளையிடுகிறீர்கள்?' என்று கேட்டேன். அவர்கள் என் தொடையில் அடித்தார்கள் (மேலும், 'அது என் மீது ஒரு தழும்பை ஏற்படுத்தியது' என்று அவர்கள் கூறியதாக நான் நினைக்கிறேன்). பின்னர் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீங்கள் என்னிடம் கேட்டதைப் போலவே நான் அபூ தர் (ரழி) அவர்களிடம் கேட்டேன். நான் உங்களுடைய தொடையில் அடித்ததைப் போலவே அவர்களும் என் தொடையில் அடித்தார்கள். அவர்கள், "தொழுகையை அதன் உரிய நேரத்தில் தொழுது கொள்ளுங்கள். அவர்களுடன் (ஜமாஅத் தொழுகையை) நீங்கள் அடைந்தால், அவர்களுடனும் தொழுங்கள். மேலும், 'நான் ஏற்கனவே தொழுதுவிட்டேன்' என்று கூறி, (மீண்டும்) தொழாமல் இருந்து விடாதீர்கள்," என்றார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

958

حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، أَنَّ عَبْدَ اللهِ بْنَ عُمَرَ أَخْبَرَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ انْطَلَقَ مَعَ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم فِي رَهْطٍ مِنْ أَصْحَابِهِ قِبَلَ ابْنِ صَيَّادٍ، حَتَّى وَجَدُوهُ يَلْعَبُ مَعَ الْغِلْمَانِ فِي أُطُمِ بَنِي مَغَالَةَ، وَقَدْ قَارَبَ ابْنُ صَيَّادٍ يَوْمَئِذٍ الْحُلُمَ، فَلَمْ يَشْعُرْ حَتَّى ضَرَبَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم ظَهْرَهُ بِيَدِهِ، ثُمَّ قَالَ: أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللهِ؟ فَنَظَرَ إِلَيْهِ فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ الْأُمِّيِّينَ، قَالَ ابْنُ صَيَّادٍ: فَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللهِ؟ فَرَصَّهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم ثُمَّ قَالَ: آمَنْتُ بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ، ثُمَّ قَالَ لِابْنِ صَيَّادٍ: مَاذَا تَرَى؟ فَقَالَ ابْنُ صَيَّادٍ: يَأْتِينِي صَادِقٌ وَكَاذِبٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: خُلِّطَ عَلَيْكَ الْأَمْرُ، قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِنِّي خَبَّأْتُ لَكَ خَبِيئًا، قَالَ: هُوَ الدُّخُّ، قَالَ: اخْسَأْ فَلَمْ تَعْدُ قَدْرَكَ، قَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَتَأْذَنُ لِي فِيهِ أَنْ أَضْرِبَ عُنُقَهُ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِنْ يَكُ هُوَ لَا تُسَلَّطُ عَلَيْهِ، وَإِنْ لَمْ يَكُ هُوَ فَلَا خَيْرَ لَكَ فِي قَتْلِهِ.

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களுடன் நபித்தோழர்கள் சிலரடங்கிய ஒரு குழுவில் இப்னு ஸய்யாத் இருந்த திசையை நோக்கிச் சென்றார்கள். இறுதியில், பனூ மஃகாலாவிற்குச் சொந்தமான கோட்டைக்கு அருகே சிறுவர்களுடன் அவன் விளையாடிக் கொண்டிருப்பதை அவர்கள் கண்டனர். அக்காலகட்டத்தில் இப்னு ஸய்யாத்

பருவ வயதை நெருங்கியவனாகவும் இருந்தான். நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது கரத்தால் அவனது முதுகில் அடிக்கும் வரை அவன் அதை உணரவில்லை. பிறகு அவனிடம், "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்று நீ சாட்சி கூறுகிறாயா?" என்று கேட்டார்கள். அவன் அவர்களைப் பார்த்து, "நீங்கள் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களின் (உம்மி சமுதாயத்தின்) தூதர் என நான் சாட்சி கூறுகிறேன்" என்றான்.

பிறகு இப்னு ஸய்யாத், "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்று நீங்கள் சாட்சி கூறுகிறீர்களா?" என்று கேட்டான். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவனை (அழுத்தி) நிராகரித்து, "நான் அல்லாஹ்வையும் அவனது தூதரையும் ஈமான் கொள்கிறேன்" என்று கூறினார்கள். பிறகு இப்னு ஸய்யாதிடம், "உனக்கு என்ன தெரிகிறது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு இப்னு ஸய்யாத், "என்னிடம் உண்மையாளனும் பொய்யனும் வருகின்றனர்" என்றான். நபி (ஸல்) அவர்கள், "உனக்குக் காரியம் குழப்பப்பட்டு விட்டது" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நான் உனக்காக (மனதில்) ஒன்றை மறைத்து வைத்துள்ளேன்" என்று கூறினார்கள். அவன், "அது அத்-துக்..." (புகை) என்றான். அவர்கள், "தொலைந்து போ! உனது தகுதியை நீ மீறவே முடியாது" என்று கூறினார்கள். உமர் (ரலி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இவனது கழுத்தை வெட்ட எனக்கு அனுமதியளியுங்கள்" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஒருவேளை அவன் அவனாக (தஜ்ஜாலாக) இருந்தால், அவன் மீது உனக்கு ஆதிக்கமோ அதிகாரமோ வழங்கப்படாது. அவன் அவனாக இல்லையென்றால், அவனைக் கொல்வதில் உனக்கு எந்த நன்மையும் இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

959

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرٌ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا كَانَ جُنُبًا، يَصُبُّ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ حَفَنَاتٍ مِنْ مَاءٍ قَالَ الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ: أَبَا عَبْدِ اللهِ، إِنَّ شَعْرِي أَكْثَرُ مِنْ ذَاكَ، قَالَ: وَضَرَبَ بِيَدِهِ عَلَى فَخِذِ الْحَسَنِ فَقَالَ: يَا ابْنَ أَخِي، كَانَ شَعْرُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَكْثَرَ مِنْ شَعْرِكَ وَأَطْيَبَ.

ஜாபிர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நபி (ஸல்) அவர்கள் ஜனாபத்தாக இருந்தபோது, தங்களின் தலையின் மீது மூன்று அள்ளு நீரை ஊற்றுவார்கள்."

ஹஸன் பின் முஹம்மத் (ஜாபிர் அவர்களிடம்), "அபூ அப்தில்லாஹ்வே! நிச்சயமாக எனது முடி அதைவிட அதிகமாக உள்ளதே? (எனவே மூன்று அள்ளு நீர் போதுமானதாக இருக்குமா?)" என்று கூறினார். அதற்கு (ஜாபிர்),

ஹஸனுடைய தொடையின் மீது தம் கையால் அடித்து, "என் சகோதரரின் மகனே! நபி (ஸல்) அவர்களின் முடி உன் முடியை விட அதிகமாகவும் (அடர்த்தியாகவும்), தூய்மையானதாகவும் இருந்தது" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ كَرِهَ أَنْ يَقْعُدَ وَيَقُومَ لَهُ النَّاسُ

மக்கள் தமக்காக எழுந்து நிற்பதை வெறுப்பவர் பற்றிய பாடம்

960

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي سُفْيَانَ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: صُرِعَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم مِنْ فَرَسٍ بِالْمَدِينَةِ عَلَى جِذْعِ نَخْلَةٍ، فَانْفَكَّتْ قَدَمُهُ، فَكُنَّا نَعُودُهُ فِي مَشْرُبَةٍ لِعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَأَتَيْنَاهُ وَهُوَ يُصَلِّي قَاعِدًا، فَصَلَّيْنَا قِيَامًا، ثُمَّ أَتَيْنَاهُ مَرَّةً أُخْرَى وَهُوَ يُصَلِّي الْمَكْتُوبَةَ قَاعِدًا، فَصَلَّيْنَا خَلْفَهُ قِيَامًا، فَأَوْمَأَ إِلَيْنَا أَنِ اقْعُدُوا، فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ قَالَ: إِذَا صَلَّى الإِمَامُ قَاعِدًا فَصَلُّوا قُعُودًا، وَإِذَا صَلَّى قَائِمًا فَصَلُّوا قِيَامًا، وَلَا تَقُومُوا وَالإِمَامُ قَاعِدٌ كَمَا تَفْعَلُ فَارِسُ بِعُظَمَائِهِمْ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "மதீனாவில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குதிரையிலிருந்து ஒரு பேரீச்சை மரத்தின் தண்டுப் பகுதியில் விழுந்ததால் அவர்களின் காலில் சுளுக்கு ஏற்பட்டது. நாங்கள் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களுக்குரிய ஒரு மேலறையில் (அதாவது ஒரு சிறிய அறையில்) அவர்களை உடல் நலம் விசாரிக்கச் செல்வது வழக்கம். நாங்கள் அவர்களிடம் சென்றபோது, அவர்கள் அமர்ந்து தொழுது கொண்டிருந்தார்கள்; நாங்களும் நின்ற நிலையில் தொழுதோம். பிறகு மற்றுமொரு முறை நாங்கள் அவர்களிடம் சென்றபோது, அவர்கள் கடமையான தொழுகையை அமர்ந்து தொழுது கொண்டிருந்தார்கள். நாங்கள் அவர்களுக்குப் பின்னால் நின்ற நிலையில் தொழுதோம். அப்போது அவர்கள் எங்களை உட்காருமாறு சைகை செய்தார்கள். தொழுகையை முடித்ததும் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இமாம் உட்கார்ந்து தொழுதால், நீங்களும் உட்கார்ந்து தொழுங்கள். அவர் நின்று தொழுதால், நீங்களும் நின்று தொழுங்கள். பாரசீகர்கள் தங்கள் தலைவர்களுக்காக நிற்பது போல், இமாம் அமர்ந்திருக்கும்போது நீங்கள் நிற்க வேண்டாம்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

961

قَالَ: وَوُلِدَ لِفُلَانٍ مِنَ الْأَنْصَارِ غُلَامٌ، فَسَمَّاهُ مُحَمَّدًا، فَقَالَتِ الْأَنْصَارُ: لَا نُكَنِّيكَ بِرَسُولِ اللهِ. حَتَّى قَعَدْنَا فِي الطَّرِيقِ نَسْأَلُهُ عَنِ السَّاعَةِ، فَقَالَ: جِئْتُمُونِي تَسْأَلُونِي عَنِ السَّاعَةِ؟ قُلْنَا: نَعَمْ، قَالَ: مَا مِنْ نَفْسٍ مَنْفُوسَةٍ، يَأْتِي عَلَيْهَا مِئَةُ سَنَةٍ، قُلْنَا: وُلِدَ لِفُلَانٍ مِنَ الْأَنْصَارِ غُلَامٌ فَسَمَّاهُ مُحَمَّدًا، فَقَالَتِ الْأَنْصَارُ: لَا نُكَنِّيكَ بِرَسُولِ اللهِ، قَالَ: أَحْسَنَتِ الْأَنْصَارُ، سَمُّوا بِاسْمِي، ولا تَكْتَنُوا بِكُنْيَتِي.

ஜாபிர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அன்சாரிகளில் ஒருவருக்கு ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அவர் அக்குழந்தைக்கு 'முஹம்மத்' என்று பெயரிட்டார். அப்போது அந்த அன்சாரிகள் (அக்குழந்தையின் தந்தையிடம்), 'நாங்கள் உமக்கு அல்லாஹ்வின் தூதரின் குன்யாவை (புனைப்பெயரை) வழங்க மாட்டோம்' என்று கூறினார்கள். (அச்சமயம், நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) வழியில் அமர்ந்து யுகமுடிவு நேரம் குறித்துக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தோம்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீங்கள் என்னிடம் யுகமுடிவு நேரம் குறித்துக் கேட்பதற்காகவா வந்தீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். "ஆம்" என்று நாங்கள் பதிலளித்தோம்.

அவர்கள், "சுவாசமுள்ள எந்த ஓர் ஆன்மாவும், இன்றிலிருந்து நூறு ஆண்டுகள் வரும்போது (உயிருடன்) இருக்காது" என்று கூறினார்கள்.

நாங்கள், "அன்சாரிகளில் ஒருவருக்கு ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்துள்ளது; அவர் அதற்கு முஹம்மத் என்று பெயரிட்டுள்ளார். அந்த அன்சாரிகள், 'நாங்கள் உம்மை அல்லாஹ்வின் தூதரின் குன்யாவால் அழைக்க மாட்டோம்' என்று கூறியுள்ளனர்" என்று கூறினோம்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அன்சாரிகள் நல்லதையே செய்துள்ளனர். எனது பெயரைச் சூட்டிக்கொள்ளுங்கள்; ஆனால் எனது குன்யாவைப் பயன்படுத்தாதீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

962

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي الدَّرَاوَرْدِيُّ، عَنْ جَعْفَرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم مَرَّ فِي السُّوقِ دَاخِلاً مِنْ بَعْضِ الْعَالِيَةِ وَالنَّاسُ كَنَفَيْهِ، فَمَرَّ بِجَدْيٍ أَسَكَّ، فَتَنَاوَلَهُ فَأَخَذَ بِأُذُنِهِ ثُمَّ قَالَ: أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنَّ هَذَا لَهُ بِدِرْهَمٍ؟ فَقَالُوا: مَا نُحِبُّ أَنَّهُ لَنَا بِشَيْءٍ، وَمَا نَصْنَعُ بِهِ؟ قَالَ: أَتُحِبُّونَ أَنَّهُ لَكُمْ؟ قَالُوا: لاَ. قَالَ ذَلِكَ لَهُمْ ثَلاَثًا، فَقَالُوا: لاَ وَاللَّهِ، لَوْ كَانَ حَيًّا لَكَانَ عَيْبًا فِيهِ أَنَّهُ أَسَكُّ، وَالأَسَكُّ: الَّذِي لَيْسَ لَهُ أُذُنَانِ، فَكَيْفَ وَهُوَ مَيِّتٌ؟ قَالَ: فَوَاللَّهِ، لَلدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللهِ مِنْ هَذَا عَلَيْكُمْ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (மதீனாவின்) மேட்டுப்பாங்கான பகுதியிலிருந்து சந்தைக்குள் நுழைந்து சென்றார்கள். மக்களும் அவர்களுக்கு இருபுறமும் இருந்தனர். அப்போது அவர்கள் காதுகள் அற்ற (அதாவது, காதுகள் இல்லாத அல்லது மிகச் சிறிய காதுகளைக் கொண்ட) ஓர் ஆட்டுக்குட்டியைக் கடந்து சென்றார்கள். அதன் காதைப் பிடித்து, "இதை ஒரு திர்ஹத்திற்கு வாங்க உங்களில் யார் விரும்புகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர்கள், "இதை எதற்கும் (வாங்க) நாங்கள் விரும்பவில்லை; இதை வைத்து நாங்கள் என்ன செய்வது?" என்று கூறினர்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "இது உங்களுக்கு(ச் சொந்தமாக) இருப்பதை விரும்புகிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள்.

அவர்கள், "இல்லை" என்றனர். நபி (ஸல்) அவர்கள் மும்முறை அவ்வாறு கூறினார்கள்.

அவர்கள், "இல்லை; அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இது உயிருடன் இருந்தால்கூட, இது காதுகள் அற்றதாக (அதாவது, காதுகள் இல்லாததாக அல்லது மிகச் சிறிய காதுகளைக் கொண்டதாக) இருப்பது இதில் ஒரு குறையாகும். (ஹதீஸில் விளக்கப்பட்டுள்ளபடி, 'அஸக்' என்பது காதுகள் இல்லாததைக் குறிக்கும்.) அப்படியிருக்க, இது செத்ததாக இருக்கும்போது எப்படி (விரும்புவோம்)?" என்று கூறினர்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இந்த ஆடு உங்களுக்கு எவ்வளவு அற்பமானதோ, அதைவிட அல்லாஹ்விடம் இவ்வுலகம் மிகவும் அற்பமானதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

963

حَدَّثَنَا عُثْمَانُ الْمُؤَذِّنُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَوْفٌ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عُتَيِّ بْنِ ضَمْرَةَ قَالَ: رَأَيْتُ عِنْدَ أُبَيٍّ رَجُلاً تَعَزَّى بِعَزَاءِ الْجَاهِلِيَّةِ، فَأَعَضَّهُ أُبَيٌّ وَلَمْ يُكْنِهِ، فَنَظَرَ إِلَيْهِ أَصْحَابُهُ، قَالَ: كَأَنَّكُمْ أَنْكَرْتُمُوهُ؟ فَقَالَ: إِنِّي لاَ أَهَابُ فِي هَذَا أَحَدًا أَبَدًا، إِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَنْ تَعَزَّى بِعَزَاءِ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَعِضُّوهُ وَلاَ تَكْنُوهُ.

உதை இப்னு ளம்ரா கூறினார்கள்:
"உபை (ரழி) அவர்களிடத்தில் ஒரு மனிதரை நான் கண்டேன். அவர் ஜாஹிலிய்யா காலத்து (குலப் பெருமை அல்லது கோத்திரப் பற்று சார்ந்த) அழைப்பைக் கொண்டு அழைத்துக் கொண்டிருந்தார். எனவே உபை (ரழி) அவர்கள், அவரிடம் (அவரது தந்தையின் ஆண் உறுப்பைக்) கடிக்குமாறு கூறினார்கள்; மேலும் அதை அவர்கள் மறைமுகமாகக் கூறவில்லை (மாறாக, வெளிப்படையாகவே கூறினார்கள்).

அவருடைய தோழர்கள் அவரை (ஆச்சரியத்துடனும், அதிர்ச்சியுடனும்) பார்த்தார்கள். அதற்கு உபை (ரழி), 'நீங்கள் இதை ஆட்சேபிக்கிறீர்களா?' என்று கேட்டார்கள். பிறகு, 'இந்த விஷயத்தில் நான் எவருக்கும் ஒருபோதும் அஞ்சப்போவதில்லை. நிச்சயமாக, நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டுள்ளேன்: "யார் ஜாஹிலிய்யா காலத்து அழைப்பைக் கொண்டு அழைக்கிறாரோ, அவரிடம் (அவரது தந்தையின் ஆண் உறுப்பைக்) கடிக்குமாறு கூறுங்கள்; அதை மறைமுகமாகப் பேசாதீர்கள்"' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا خَدِرَتْ رِجْلُهُ

ஒரு மனிதரின் கால் மரத்துப்போனால் அவர் என்ன சொல்ல வேண்டும்?

964

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: خَدِرَتْ رِجْلُ ابْنِ عُمَرَ، فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: اذْكُرْ أَحَبَّ النَّاسِ إِلَيْكَ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ.

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு ஸஅத் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களின் கால் மரத்துப்போனது. அப்போது ஒருவர் அவரிடம், 'மக்களிலேயே உங்களுக்கு மிகவும் விருப்பமானவரை நினையுங்கள்' என்றார்.

அதற்கு அவர்கள், 'யா முஹம்மத் (ஸல்)!' என்று கூறினார்கள் (இது ஒரு கலாச்சார வழக்கத்தின்படி, அல்லது மன அமைதிக்காக, அல்லது அல்லாஹ்வின் அருளை நாடி, அல்லது வலியை மறக்க)."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

42. كتاب السَّلامِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

42. வணக்கம்

بَابٌ [في المبشرين بالجنة]

அத்தியாயம்

965

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ غِيَاثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عُثْمَانَ، عَنْ أَبِي مُوسَى، أَنَّهُ كَانَ مَعَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فِي حَائِطٍ مِنْ حِيطَانِ الْمَدِينَةِ، وَفِي يَدِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم عُودٌ يَضْرِبُ بِهِ مِنَ الْمَاءِ وَالطِّينِ، فَجَاءَ رَجُلٌ يَسْتَفْتِحُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: افْتَحْ لَهُ، وَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ، فَذَهَبَ، فَإِذَا أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَفَتَحْتُ لَهُ، وَبَشَّرْتُهُ بِالْجَنَّةِ. ثُمَّ اسْتَفْتَحَ رَجُلٌ آخَرُ، فَقَالَ: افْتَحْ لَهُ، وَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ، فَإِذَا عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَفَتَحْتُ لَهُ، وَبَشَّرْتُهُ بِالْجَنَّةِ. ثُمَّ اسْتَفْتَحَ رَجُلٌ آخَرُ، وَكَانَ مُتَّكِئًا فَجَلَسَ، وَقَالَ: افْتَحْ لَهُ، وَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ عَلَى بَلْوَى تُصِيبُهُ، أَوْ تَكُونُ، فَذَهَبْتُ، فَإِذَا عُثْمَانُ، فَفَتَحْتُ لَهُ، فَأَخْبَرْتُهُ بِالَّذِي قَالَ، قَالَ: اللَّهُ الْمُسْتَعَانُ.

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள், மதீனாவின் தோட்டங்களில் ஒன்றில் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்ததாக அறிவிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் கையில் ஒரு குச்சியை வைத்திருந்தார்கள்; அதைக் கொண்டு அவர்கள் தண்ணீரையும் சேற்றையும் அடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு மனிதர் வந்து (தோட்டத்தின் கதவைத்) திறக்குமாறு கேட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘அவருக்காகத் திறங்கள்; மேலும் அவருக்குச் சொர்க்கத்தைப் பற்றிய நற்செய்தியைக் கூறுங்கள்’ என்று கூறினார்கள். நான் சென்றேன்; அங்கே அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் இருந்தார்கள். நான் அவருக்காகத் திறந்து, சொர்க்கத்தைப் பற்றிய நற்செய்தியைக் கூறினேன்.

பிறகு மற்றொரு மனிதர் உள்ளே வர அனுமதி கேட்டார். நபி (ஸல்)

அவர்கள், ‘திறங்கள்; மேலும் அவருக்குச் சொர்க்கத்தைப் பற்றிய நற்செய்தியைக் கூறுங்கள்’ என்று கூறினார்கள். (நான் சென்று பார்த்தபோது) வந்தவர் உமர் (ரழி) அவர்கள்; நான் அவர்களை உள்ளே அனுமதித்து, சொர்க்கத்தைப் பற்றிய நற்செய்தியைக் கூறினேன்.

பிறகு மற்றொரு மனிதர் உள்ளே வர அனுமதி கேட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள் சாய்ந்திருந்தார்கள்; ஆனால் பிறகு எழுந்து அமர்ந்து, ‘அவருக்காகத் திறங்கள்; அவருக்கு ஏற்படவிருக்கும் அல்லது நிகழவிருக்கும் ஒரு சோதனையுடன் சேர்த்து சொர்க்கத்தைப் பற்றிய நற்செய்தியை அவருக்குக் கூறுங்கள்’ என்று கூறினார்கள். நான் சென்றேன்; அங்கே உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் இருந்தார்கள். நான் கதவைத் திறந்து, நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதை அவர்களிடம் தெரிவித்தேன். அதற்கு அவர்கள், ‘அல்லாஹுல் முஸ்தஆன் (அல்லாஹ்விடமே உதவி தேடப்படுகிறது)’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مُصَافَحَةِ الصِّبْيَانِ

குழந்தைகளுடன் கை குலுக்குதல்

966

حَدَّثَنَا ابْنُ شَيْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ نُبَاتَةَ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ وَرْدَانَ قَالَ: رَأَيْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يُصَافِحُ النَّاسَ، فَسَأَلَنِي: مَنْ أَنْتَ؟ فَقُلْتُ: مَوْلَى لِبَنِي لَيْثٍ، فَمَسَحَ عَلَى رَأْسِي ثَلَاثًا وَقَالَ: بَارَكَ اللَّهُ فِيكَ.

ஸலமா இப்னு வர்தான் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் மக்களுடன் கை குலுக்குவதைக் கண்டேன். அவர்கள் என்னிடம், 'நீங்கள் யார்?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'பனூ லைஸின் மவ்லா' என்று பதிலளித்தேன். அவர்கள் என் தலையை மூன்று முறை தடவி, 'பாரக்கல்லாஹு ஃபீக்க' (அல்லாஹ் உங்களுக்கு அருள்புரிவானாக) என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

967

حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: لَمَّا جَاءَ أَهْلُ الْيَمَنِ قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: قَدْ أَقْبَلَ أَهْلُ الْيَمَنِ وَهُمْ أَرَقُّ قُلُوبًا مِنْكُمْ، فَهُمْ أَوَّلُ مَنْ جَاءَ بِالْمُصَافَحَةِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: யமன் மக்கள் (மதீனாவிற்கு) வந்தபோது, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், 'யமன் மக்கள் வந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் உங்களை விட இளகிய உள்ளம் கொண்டவர்கள். கைலாகு செய்யும் வழக்கத்தை (இஸ்லாமிய சமூகத்தில்) முதன்முதலில் கொண்டு வந்தவர்கள் அவர்களே' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

968

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ زَكَرِيَّا، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ الْفَرَّاءِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ: مِنْ تَمَامِ التَّحِيَّةِ أَنْ تُصَافِحَ أَخَاكَ.

அல்-பரா இப்னு ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'முகமன் முழுமையடைவதில் (அல்லது பரிபூரணமடைவதில்) ஒன்று, உமது சகோதரருடன் கைகுலுக்குவதாகும்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

صحيح الإسناد موقوفا (الألباني)

بَابُ مَسْحِ الْمَرْأَةِ رَأْسَ الصَّبِيِّ

ஒரு பெண் குழந்தையின் தலையை தடவுவது பற்றிய பாடம்.

969

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ أَبِي الْأَسْوَدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مَرْزُوقٍ الثَّقَفِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، وَكَانَ لِعَبْدِ اللهِ بْنِ الزُّبَيْرِ فَأَخَذَهُ الْحَجَّاجُ مِنْهُ، قَالَ: كَانَ عَبْدُ اللهِ بْنُ الزُّبَيْرِ بَعَثَنِي إِلَى أُمِّهِ

أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ فَأُخْبِرُهَا بِمَا يُعَامِلُهُمْ حَجَّاجٌ، وَتَدْعُو لِي، وَتَمْسَحُ رَأْسِي، وَأَنَا يَوْمَئِذٍ وَصِيفٌ.

இப்ராஹீம் இப்னு மர்சூக் அத்-தகஃபி அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் தந்தை என்னிடம் கூறினார். (அவர் அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்களுக்குச் சொந்தமானவராக இருந்தார், பின்னர் ஹஜ்ஜாஜ் அவரை அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து கைப்பற்றினார்.) அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள், என்னை அவர்களின் தாயார் அஸ்மா பின்த் அபீ பக்ர் (ரழி) அவர்களிடம் அனுப்புவார்கள். ஹஜ்ஜாஜ் (அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் மற்றும் அவரது சகாக்களை) எவ்வாறு நடத்துகிறான் என்பதை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பேன். அவர்கள் எனக்காகப் பிரார்த்தனை செய்வார்கள்; என் தலையைத் தடவிக் கொடுப்பார்கள். அந்நாளில் நான் ஒரு சிறுவனாக (இளம் பணியாளனாக) இருந்தேன்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான இஸ்நாத், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوف (الألباني)

بَابُ الْمُعَانَقَةِ

தாம்பத்திய உறவு கொள்வதற்கு முன் "அல்லாஹ்வின் பெயரால், அல்லாஹ்வே! எங்களை ஷைத்தானிடமிருந்து பாதுகாப்பாயாக. மேலும் நீ எங்களுக்கு வழங்கும் குழந்தையிடமிருந்து ஷைத்தானை விலக்கி வைப்பாயாக" என்று கூறுவது விரும்பத்தக்கதாகும். அவ்வாறு கூறிவிட்டு தாம்பத்திய உறவு கொண்டால், அல்லாஹ் அவர்களுக்கு குழந்தையை நல்கினால், அந்த குழந்தைக்கு ஷைத்தான் எந்த தீங்கும் செய்ய முடியாது என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் என இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

970

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ عَبْدِ الْوَاحِدِ، عَنِ ابْنِ عَقِيلٍ، أَنَّ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللهِ حَدَّثَهُ، أَنَّهُ بَلَغَهُ حَدِيثٌ عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَابْتَعْتُ بَعِيرًا فَشَدَدْتُ إِلَيْهِ رَحْلِي شَهْرًا، حَتَّى قَدِمْتُ الشَّامَ، فَإِذَا عَبْدُ اللهِ بْنُ أُنَيْسٍ، فَبَعَثْتُ إِلَيْهِ أَنَّ جَابِرًا بِالْبَابِ، فَرَجَعَ الرَّسُولُ فَقَالَ: جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللهِ؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَخَرَجَ فَاعْتَنَقَنِي، قُلْتُ: حَدِيثٌ بَلَغَنِي لَمْ أَسْمَعْهُ، خَشِيتُ أَنْ أَمُوتَ أَوْ تَمُوتَ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه

وسلم يَقُولُ: يَحْشُرُ اللَّهُ الْعِبَادَ، أَوِ النَّاسَ، عُرَاةً غُرْلًا بُهْمًا، قُلْتُ: مَا بُهْمًا؟ قَالَ: لَيْسَ مَعَهُمْ شَيْءٌ، فَيُنَادِيهِمْ بِصَوْتٍ يَسْمَعُهُ مَنْ بَعُدَ، أَحْسَبُهُ قَالَ: كَمَا يَسْمَعُهُ مَنْ قَرُبَ: أَنَا الْمَلِكُ، لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ وَأَحَدٌ مِنْ أَهْلِ النَّارِ يَطْلُبُهُ بِمَظْلَمَةٍ، وَلَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ أَهْلِ النَّارِ يَدْخُلُ النَّارَ وَأَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَطْلُبُهُ بِمَظْلَمَةٍ، قُلْتُ: وَكَيْفَ؟ وَإِنَّمَا نَأْتِي اللَّهَ عُرَاةً بُهْمًا؟ قَالَ: بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவரிடம் ஒரு ஹதீஸ் இருப்பதாக எனக்குச் செய்தி எட்டியது. உடனே நான் ஒரு ஒட்டகத்தை விலைக்கு வாங்கினேன். எனது பயணச் சேணத்தை அதன் மீது கட்டிக்கொண்டு ஒரு மாதம் பயணம் செய்து 'ஷாம்' (சிரியா) சென்றடைந்தேன். அங்கு அப்துல்லாஹ் இப்னு உனைஸ் (ரழி) அவர்கள் இருந்தார்கள். நான் (வாயிற்காவலரிடம்), 'வாசலில் ஜாபிர் நிற்கிறார் என்று அவரிடம் சொல்' என்று கூறினேன். அந்தத் தூதர் (உள்ளே சென்று) திரும்பி வந்து, 'ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ்வா?' என்று கேட்டார். நான், 'ஆம்' என்றேன். உடனே அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் வெளியே வந்து என்னைக் கட்டித் தழுவினார்கள்.

நான் கூறினேன்: 'என்னிடம் இல்லாத ஒரு ஹதீஸ் உங்களிடம் இருப்பதாக எனக்குச் செய்தி எட்டியது. (அதைக் கேட்பதற்குள்) நான் இறந்துவிடுவேனோ அல்லது நீங்கள் இறந்துவிடுவீர்களோ என்று நான் அஞ்சினேன்.'

அவர் கூறினார்: நான் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறக்கேட்டேன்: 'அல்லாஹ் அடியார்களை - அல்லது மக்களை - நிர்வாணமானவர்களாக, விருத்தசேதனம் செய்யப்படாதவர்களாக, 'புஹ்மன்' (buhman) எனும் நிலையில் ஒன்று திரட்டுவான்.'

நான், "புஹ்மன்' என்றால் என்ன?' என்று கேட்டேன்.
அதற்கு அவர், 'அவர்களுடன் (பொருள்) ஏதும் இருக்காது' என்று கூறினார். 'பிறகு, தொலைவில் இருப்பவர்களுக்கும் கேட்பது போன்றே அருகில் இருப்பவர்களுக்கும் கேட்கக்கூடிய ஒரு சப்தத்தில் இறைவன் அவர்களை அழைப்பான்: "நானே அரசன். சொர்க்கவாசிகளில் எவரும் சொர்க்கத்தில் நுழைவது தகாது, (அவர் மீது) நரகவாசிகளில் ஒருவர் தனக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்காக (பழிவாங்கவோ அல்லது கணக்குக் கேட்கவோ) கோரும் நிலையில். அவ்வாறே நரகவாசிகளில் எவரும் நரகத்தில் நுழைவது தகாது, (அவர் மீது) சொர்க்கவாசிகளில் ஒருவர் தனக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்காக (பழிவாங்கவோ அல்லது கணக்குக் கேட்கவோ) கோரும் நிலையில்."

நான் கேட்டேன்: 'இது எப்படி (சாத்தியம்)? நாம் அல்லாஹ்விடம் நிர்வாணமானவர்களாகவும், வெறும் கையோடும் (பொருளாதார வசதிகள்

இன்றியும்) அல்லவா வருவோம்?'
அதற்கு அவர், 'நன்மைகள் மற்றும் தீமைகள் மூலமாக (கணக்குத் தீர்க்கப்படும்)' என்று பதிலளித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ الرَّجُلِ يُقَبِّلُ ابْنَتَهُ

ஒரு மனிதர் தன் மகளை முத்தமிடுவது பற்றியது.

971

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ مَيْسَرَةَ بْنِ حَبِيبٍ، عَنِ الْمِنْهَالِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ عَائِشَةَ بِنْتِ طَلْحَةَ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا كَانَ أَشْبَهَ حَدِيثًا وَكَلاَمًا بِرَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم مِنْ فَاطِمَةَ، وَكَانَتْ إِذَا دَخَلَتْ عَلَيْهِ قَامَ إِلَيْهَا، فَرَحَّبَ بِهَا وَقَبَّلَهَا، وَأَجْلَسَهَا فِي مَجْلِسِهِ، وَكَانَ إِذَا دَخَلَ عَلَيْهَا قَامَتْ إِلَيْهِ فَأَخَذَتْ بِيَدِهِ، فَرَحَّبَتْ بِهِ وَقَبَّلَتْهُ، وَأَجْلَسَتْهُ فِي مَجْلِسِهَا، فَدَخَلَتْ عَلَيْهِ فِي مَرَضِهِ الَّذِي تُوُفِّيَ، فَرَحَّبَ بِهَا وَقَبَّلَهَا.

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்களை விட, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைப் பேச்சிலும் உரையாடலிலும் (அவர்களின் நடை, பாவனை, மற்றும் கருத்தாழத்தில்) மிகவும் ஒத்திருந்த வேறு எவரையும் நான் கண்டதில்லை. ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தால், நபி (ஸல்) அவர்கள் எழுந்து நின்று, அவர்களை வரவேற்று, முத்தமிட்டு, தமது இடத்தில் அமர வைப்பார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்களிடம் வந்தால், அவர்களும் எழுந்து நின்று, நபி (ஸல்) அவர்களின் கரத்தைப் பிடித்து, வரவேற்று, முத்தமிட்டு, தமது இடத்தில் அமர வைப்பார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களின் இறுதி நோயின்போது ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களை வரவேற்று முத்தமிட்டார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ تَقْبِيلِ الْيَدِ

972

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زِيَادٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كُنَّا فِي غَزْوَةٍ، فَحَاصَ النَّاسُ حَيْصَةً، قُلْنَا: كَيْفَ نَلْقَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم وَقَدْ فَرَرْنَا؟ فَنَزَلَتْ: {إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ}، فَقُلْنَا: لَا نَقْدِمُ الْمَدِينَةَ، فَلَا يَرَانَا أَحَدٌ، فَقُلْنَا: لَوْ قَدِمْنَا، فَخَرَجَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم مِنْ صَلَاةِ الْفَجْرِ، قُلْنَا: نَحْنُ الْفَرَّارُونَ، قَالَ: أَنْتُمُ الْعَكَّارُونَ، فَقَبَّلْنَا يَدَهُ، قَالَ: أَنَا فِئَتُكُمْ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நாங்கள் ஒரு போர்ப் பயணத்தில் இருந்தோம். மக்கள் (போர்க்களத்திலிருந்து) சிதறி ஓடிவிட்டனர். நாங்கள், 'நாங்கள் தப்பி ஓடிவிட்ட நிலையில், நபி (ஸல்) அவர்களை எப்படிச் சந்திப்பது?' என்று கூறினோம். அப்போது, **'இல்லா முதஹர்ரிஃபன் லிகிதாலின்'** (போரில் மீண்டும் இணைந்துகொள்வதற்காகப் பின்வாங்குபவரைத் தவிர) என்று (இறைவசனம்) இறங்கியது. நாங்கள், 'நாம் மதீனாவிற்குச் செல்ல வேண்டாம், அப்போது நம்மை யாரும் பார்க்க மாட்டார்கள்' என்று கூறினோம். பிறகு நாங்கள், '(மதீனாவிற்குச்) சென்றால் என்ன?' என்று (பேசி முடிவு) கூறினோம். நபி (ஸல்) அவர்கள் ஃபஜ்ர் தொழுகையிலிருந்து வந்தார்கள். நாங்கள், 'நாங்கள் தப்பி ஓடிவிட்டவர்கள்' என்று கூறினோம். அவர்கள், 'நீங்கள் (போருக்காக) மீண்டும் திரும்புபவர்கள் (அல்-அக்காரூன்)' என்று கூறினார்கள். நாங்கள் அவர்களின் கரத்தை முத்தமிட்டோம். அவர்கள், 'நானே உங்கள் குழு (மற்றும் அடைக்கலம்/ஆதரவு)' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

973

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي مَرْيَمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَطَّافُ بْنُ خَالِدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ رَزِينٍ قَالَ: مَرَرْنَا بِالرَّبَذَةِ فَقِيلَ لَنَا: هَا هُنَا سَلَمَةُ بْنُ الْأَكْوَعِ، فَأَتَيْنَاهُ فَسَلَّمْنَا عَلَيْهِ، فَأَخْرَجَ يَدَيْهِ فَقَالَ: بَايَعْتُ بِهَاتَيْنِ نَبِيَّ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَأَخْرَجَ كَفًّا لَهُ ضَخْمَةً كَأَنَّهَا كَفُّ بَعِيرٍ، فَقُمْنَا إِلَيْهَا فَقَبَّلْنَاهَا.

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு ரஸீன் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நாங்கள் 'அர்-ரபதா' வழியாகச் சென்றபோது, 'இங்கே ஸலமா இப்னுல் அக்வஉ (ரலி) அவர்கள் இருக்கிறார்கள்' என்று எங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. நாங்கள் அவர்களிடம் சென்று அவர்களுக்கு ஸலாம் உரைத்தோம். பிறகு அவர்கள் தங்கள் கைகளை வெளியே எடுத்து, 'இந்த இரண்டு கைகளைக் கொண்டுதான் நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் பைஅத் (விசுவாசப் பிரமாணம்) செய்தேன்' என்று கூறினார்கள். ஒட்டகத்தின் உள்ளங்கையைப் போன்று பெரிதாக இருந்த தங்கள் உள்ளங்கையை அவர்கள் வெளிப்படுத்தினார்கள்; நாங்கள் எழுந்து சென்று அதை முத்தமிட்டோம்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

974

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ ابْنِ جُدْعَانَ، قَالَ ثَابِتٌ لأَنَسٍ: أَمَسِسْتَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم بِيَدِكَ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَقَبَّلَهَا.

தாபித் (ரஹ்) அவர்கள் அனஸ் (ரலி) அவர்களிடம், "நீங்கள் உங்கள் கையால் நபி (ஸல்) அவர்களைத் தொட்டீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "ஆம்" என்று கூறினார்கள். எனவே, தாபித் (ரஹ்) அவர்கள் (அனஸ் (ரலி) அவர்களின்) அக்கையை முத்தமிட்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான இஸ்நாத், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوف (الألباني)

بَابُ تَقْبِيلِ الرِّجْلِ

பாதத்தை முத்தமிடுதல் என்னும் பாடம்

975

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَطَرُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الأَعْنَقُ قَالَ: حَدَّثَتْنِي امْرَأَةٌ مِنْ صُبَاحِ عَبْدِ الْقَيْسِ يُقَالُ لَهَا: أُمُّ أَبَانَ ابْنَةُ الْوَازِعِ، عَنْ جَدِّهَا، أَنَّ جَدَّهَا الزَّارِعَ بْنَ عَامِرٍ قَالَ: قَدِمْنَا فَقِيلَ: ذَاكَ رَسُولُ اللهِ، فَأَخَذْنَا بِيَدَيْهِ وَرِجْلَيْهِ نُقَبِّلُهَا.

அல்-ஸாரிஃ இப்னு ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நாங்கள் (மதீனாவிற்கு) வந்தோம். அப்போது எங்களிடம், ‘அவர்தான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)’ என்று கூறப்பட்டது. நாங்கள் அவர்களுடைய கைகளையும் கால்களையும் பிடித்து முத்தமிட்டோம்.”

ضعيف الإسناد (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (அல்பானி)

976

حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ حَبِيبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرٌو، عَنْ ذَكْوَانَ، عَنْ صُهَيْبٍ قَالَ: رَأَيْتُ عَلِيًّا يُقَبِّلُ يَدَ الْعَبَّاسِ وَرِجْلَيْهِ.

சுஹைப் (ரழி) கூறினார்கள்: "அலி (ரழி) அவர்கள், அல்-அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களின் கையையும் கால்களையும் முத்தமிடுவதை நான் கண்டேன்."

ضعيف الإسناد موقوف (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான இஸ்நாத், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

بَابُ قِيَامِ الرَّجُلِ لِلرَّجُلِ تَعْظِيمًا

ஒரு மனிதர் மற்றொரு மனிதருக்காக மரியாதை நிமித்தமாக எழுந்து நிற்பது பற்றிய பாடம்.

977

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، وَحَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَبِيبُ بْنُ الشَّهِيدِ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا مِجْلَزٍ يَقُولُ: إِنَّ مُعَاوِيَةَ خَرَجَ، وَعَبْدُ اللهِ بْنُ عَامِرٍ وَعَبْدُ اللهِ بْنُ الزُّبَيْرِ قُعُودٌ، فَقَامَ ابْنُ عَامِرٍ، وَقَعَدَ ابْنُ الزُّبَيْرِ، وَكَانَ أَرْزَنَهُمَا، قَالَ مُعَاوِيَةُ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَمْثُلَ لَهُ عِبَادُ اللهِ قِيَامًا، فَلْيَتَبَوَّأْ بَيْتًا مِنَ النَّارِ.

அபூ மிஜ்லஸ் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: முஆவியா (ரழி) அவர்கள் வந்தபோது, அப்துல்லாஹ் இப்னு ஆமிர் (ரழி) அவர்களும் அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்ஸுபைர் (ரழி) அவர்களும் அமர்ந்திருந்தார்கள். அப்போது இப்னு

ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் எழுந்து நின்றார்கள். ஆனால் இப்னு அஸ்ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் அமர்ந்தே இருந்தார்கள். அவர் (இப்னு அஸ்ஸுபைர்) அவ்விருவரில் மிகவும் கண்ணியமானவராகவும் (அமைதியானவராகவும், பக்குவப்பட்டவராகவும்) இருந்தார். முஆவியா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், 'அல்லாஹ்வின் அடியார்கள் தமக்காக எழுந்து நிற்பதை எவர் விரும்புகிறாரோ, அவர் நரகத்தில் தனது இருப்பிடத்தை அமைத்துக் கொள்ளட்டும்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح(الألباني)

978

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ صلى الله عليه وسلم عَلَى صُورَتِهِ، وَطُولُهُ سِتُّونَ ذِرَاعًا، ثُمَّ قَالَ: اذْهَبْ، فَسَلِّمْ عَلَى أُولَئِكَ، نَفَرٌ مِنَ الْمَلاَئِكَةِ جُلُوسٌ، فَاسْتَمِعْ مَا يُحَيُّونَكَ بِهِ فَإِنَّهَا تَحِيَّتُكَ وَتَحِيَّةُ ذُرِّيَّتِكَ، فَقَالَ: السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ، فَقَالُوا: السَّلاَمُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ، فَزَادُوهُ: وَرَحْمَةُ اللهِ، فَكُلُّ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَتِهِ، فَلَمْ يَزَلْ يَنْقُصُ الْخَلْقُ حَتَّى الآنَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ், ஆதம் (அலை) அவர்களைத் தன் உருவத்தில் படைத்தான். அவர்களின் உயரம் அறுபது முழங்களாக இருந்தது. பின்னர் அவன் (அல்லாஹ்) கூறினான், 'சென்று, (அங்கே அமர்ந்திருந்த) வானவர்களின் ஒரு குழுவினருக்கு ஸலாம் கூறுங்கள்; அவர்கள் உங்களுக்கு எவ்வாறு பதிலளிக்கிறார்கள் என்பதைக் கேளுங்கள். ஏனெனில், அது உங்களுடைய முகமனும், உங்களுடைய சந்ததியினரின் முகமனும் ஆகும்.' அவர் (ஆதம்) 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'அஸ்ஸலாமு அலைக்க வ ரஹ்மத்துல்லாஹ்' என்று பதிலளித்தார்கள். அவர்கள் 'வ ரஹ்மத்துல்லாஹ்' என்பதைச் சேர்த்தார்கள். சொர்க்கத்தில் நுழைபவர்கள் அனைவரும் அவருடைய (ஆதமின்) தோற்றத்தில் இருப்பார்கள். படைப்பினங்கள் இப்போது வரை (உயரத்தில்) குறைந்து கொண்டே வருகின்றன."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح(الألباني)

979

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ، عَنْ قِنَانَ بْنِ عَبْدِ اللهِ النَّهْمِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْسَجَةَ، عَنِ الْبَرَاءِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: أَفْشُوا السَّلَامَ تَسْلَمُوا.

அல்-பரா௴ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஸலாத்தைப் பரப்புங்கள் (உங்களுக்குள்), நீங்கள் பாதுகாப்புப் பெறுவீர்கள் (மற்றும் அமைதியடைவீர்கள்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

980

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي حَازِمٍ، وَالْقَعْنَبِيُّ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنِ الْعَلَاءِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا تَحَابُّونَ بِهِ؟ قَالُوا: بَلَى، يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் ஈமான் கொள்ளும் வரை சொர்க்கத்தில் நுழைய மாட்டீர்கள். நீங்கள் ஒருவரையொருவர் நேசிக்கும் வரை ஈமான் கொள்ள மாட்டீர்கள். நீங்கள் ஒருவரையொருவர் நேசிப்பதற்குரிய (வழிமுறை) ஒன்றை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா?"
"ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்று அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்.
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களுக்கு மத்தியில் ஸலாத்தைப் பரப்புங்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

981

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلِ بْنِ غَزْوَانَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: اعْبُدُوا الرَّحْمَنَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَأَفْشُوا السَّلَامَ، تَدْخُلُوا الْجِنَانَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அளவற்ற அருளாளனான அல்லாஹ்வை (மட்டுமே) வணங்குங்கள், (ஏழைகளுக்கும், தேவைப்படுவோருக்கும்) உணவளியுங்கள். உங்களுக்கிடையே ஸலாத்தை (இஸ்லாமிய வாழ்த்தை) பரப்புங்கள், நீங்கள் சுவனத்தில் நுழைவீர்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ بَدَأَ بِالسَّلامِ

முதலில் சலாம் கூறுபவர்

982

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عُبَيْدٍ، عَنْ بُشَيْرِ بْنِ يَسَارٍ قَالَ: مَا كَانَ أَحَدٌ يَبْدَأُ، أَوْ يَبْدُرُ، ابْنَ عُمَرَ بِالسَّلامِ.

பஷீர் இப்னு யசார் கூறினார்கள், "ஸலாம் கூறுவதில் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களை எவரும் முந்தியதில்லை (அவர் எப்போதும் முதலில் ஸலாம் கூறுபவராக இருந்தார்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

983

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَخْلَدُ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو الزُّبَيْرِ، أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرًا يَقُولُ: يُسَلِّمُ الرَّاكِبُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْمَاشِيَانِ أَيُّهُمَا يَبْدَأُ بِالسَّلامِ فَهُوَ أَفْضَلُ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "வாகனத்தில் செல்பவர் நடந்து செல்பவருக்கும், நடந்து செல்பவர் அமர்ந்திருப்பவருக்கும் ஸலாம் கூற வேண்டும். இருவர் நடந்து செல்லும் போது, அவ்விருவரில் சிறந்தவர் முதலில் ஸலாம் கூறுபவரே."

ஹதீஸ் தரம் : மவ்கூஃபாக அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹானது, மர்ஃபூஃ ஆகவும் ஸஹீஹானது (அல்பானி)

صحيح الإسناد موقوفا ، وصح مرفوعا (الألباني)

984

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَخِي، عَنْ سُلَيْمَانَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي عَتِيقٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ أَخْبَرَهُ، أَنَّ الأَغَرَّ، وَهُوَ رَجُلٌ مِنْ مُزَيْنَةَ، وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ مَعَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، كَانَتْ لَهُ أَوْسُقٌ مِنْ تَمْرٍ عَلَى رَجُلٍ مِنْ بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ، اخْتَلَفَ إِلَيْهِ مِرَارًا، قَالَ: فَجِئْتُ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَأَرْسَلَ مَعِي أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ، قَالَ: فَكُلُّ مَنْ لَقِينَا سَلَّمُوا عَلَيْنَا، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَلاَ تَرَى النَّاسَ يَبْدَأُونَكَ بِالسَّلاَمِ فَيَكُونُ لَهُمُ الأَجْرُ؟ ابْدَأْهُمْ بِالسَّلاَمِ يَكُنْ لَكَ الأَجْرُ يُحَدِّثُ هَذَا ابْنُ عُمَرَ عَنْ نَفْسِهِ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

(முஸைனா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவரும், நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழருமான) அல்-அஃகர் (ரழி) அவர்களுக்கு, பனூ அம்ர் இப்னு அவ்ஃப் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதரிடமிருந்து சில 'வஸ்க்' (அளவுகள்) பேரீச்சம்பழம் (கடனாக) வர வேண்டியிருந்தது. அவர் (அல்-அஃகர், அந்த மனிதரிடம்) பலமுறை சென்று வந்தார். (பிறகு) அவர், "நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன், அவர்கள் என்னுடன் அபூபக்ர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரழி) அவர்களை அனுப்பினார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

அவர் தொடர்ந்தார்கள்: "நாங்கள் சந்தித்த அனைவரும் எங்களுக்கு ஸலாம் கூறினார்கள். அப்போது அபூபக்ர் (ரழி), 'மக்கள் உங்களுக்கு முந்திக்கொண்டு ஸலாம் கூறுவதையும், அதனால் அவர்களுக்கு (அதற்குரிய) நன்மை கிடைப்பதையும் நீங்கள் பார்க்கவில்லையா? நீங்களே அவர்களுக்கு முந்திக்கொண்டு ஸலாம் கூறுங்கள்; (அதற்கான) நன்மை உங்களுக்கும் கிடைக்கும்' என்று கூறினார்கள்."

இதை இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் தம்மிடமிருந்தே அறிவிக்கிறார்கள். (அதாவது, இந்த நிகழ்வை இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் நேரடியாகக் கண்டோ, கேட்டோ அறிவிக்கிறார்கள்.)

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

985

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ، وَالْقَعْنَبِيُّ، قَالاَ: أَخْبَرَنَا مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لاَ يَحِلُّ لِامْرِئٍ مُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلاَثٍ، فَيَلْتَقِيَانِ فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا، وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلاَمِ.

அபூ அய்யூப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு முஸ்லிம் தனது சகோதரனுடன் மூன்று நாட்களுக்கு மேல் (கோபித்துக்கொண்டு) பேசாமல் இருப்பது ஆகுமானதல்ல. அவர்கள் சந்திக்கும்போது, இவர் ஒருபுறமும் அவர் மறுபுறமும் திரும்பிக் கொள்கின்றனர். இவ்விருவரில் சிறந்தவர், யார் முதலில் ஸலாம் கூறுகிறாரோ அவரே ஆவார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ فَضْلِ السَّلاَمِ

வணக்கம் கூறுவதன் சிறப்பு

986

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرِ بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ زَيْدٍ التَّيْمِيِّ، عَنْ سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَجُلاً مَرَّ عَلَى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ فِي مَجْلِسٍ فَقَالَ: السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ، فَقَالَ: عَشْرُ حَسَنَاتٍ، فَمَرَّ رَجُلٌ آخَرُ فَقَالَ: السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ، فَقَالَ: عِشْرُونَ حَسَنَةً، فَمَرَّ رَجُلٌ آخَرُ فَقَالَ: السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، فَقَالَ: ثَلاَثُونَ حَسَنَةً، فَقَامَ رَجُلٌ مِنَ الْمَجْلِسِ وَلَمْ يُسَلِّمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَا أَوْشَكَ مَا نَسِيَ صَاحِبُكُمْ، إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَجْلِسَ فَلْيُسَلِّمْ، فَإِنْ بَدَا لَهُ أَنْ يَجْلِسَ فَلْيَجْلِسْ، وَإِذَا قَامَ فَلْيُسَلِّمْ، مَا الأُولَى بِأَحَقَّ مِنَ الآخِرَةِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு சபையில் இருந்தபோது, அவர்களைக் கடந்து சென்று, "அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்" என்று கூறினார். (அதற்கு) நபியவர்கள், "பத்து நன்மைகள்" என்று கூறினார்கள். மற்றொரு மனிதர் கடந்து சென்று, "அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வ ரஹ்மத்துல்லாஹ்"

என்று கூறினார். (அதற்கு) நபியவர்கள், "இருபது நன்மைகள்" என்று கூறினார்கள். பிறகு, இன்னும் ஒரு மனிதர் கடந்து சென்று, "அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வ ரஹ்மத்துல்லாஹி வ பரகாத்துஹு" என்று கூறினார், அதற்கு நபியவர்கள், "முப்பது நன்மைகள்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு, சபையில் இருந்த ஒரு மனிதர் எழுந்து சென்றார், ஆனால் ஸலாம் கூறவில்லை. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்கள் தோழர் எவ்வளவு விரைவாக மறந்துவிட்டார்! உங்களில் ஒருவர் ஒரு சபைக்கு வந்தால், அவர் ஸலாம் கூற வேண்டும். அவர் அமர விரும்பினால், அமர்ந்து கொள்ளட்டும். அவர் எழும்போது, அவர் ஸலாம் கூற வேண்டும். முதலாவது (ஸலாம்) கடைசியை விட அதிக உரிமையுடையதல்ல (அதாவது, இரண்டும் சமமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح(الألباني)

987

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ مَيْسَرَةَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ وَهْبٍ، عَنْ عُمَرَ قَالَ: كُنْتُ رَدِيفَ أَبِي بَكْرٍ، فَيَمُرُّ عَلَى الْقَوْمِ فَيَقُولُ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، فَيَقُولُونَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ، وَيَقُولُ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ، فَيَقُولُونَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ. فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: فَضَلَنَا النَّاسُ الْيَوْمَ بِزِيَادَةٍ كَثِيرَةٍ.

உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களுக்குப் பின்னால் (ஒரே) வாகனத்தில் அமர்ந்து சென்றுகொண்டிருந்தேன். அவர் சில மக்களைக் கடந்து சென்றபோது, 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' என்று ஸலாம் கூறினார். அதற்கு அம்மக்கள், 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வ ரஹ்மத்துல்லாஹ்' என்று பதிலளித்தார்கள். (மீண்டும்) அவர், 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வ ரஹ்மத்துல்லாஹ்' என்று ஸலாம் கூறினார். அதற்கு அம்மக்கள், 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வ ரஹ்மத்துல்லாஹ் வ பரக்காத்துஹு' என்று பதிலளித்தார்கள். அப்போது அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள், 'இன்று மக்கள் (ஸலாமின் பதிலில் வார்த்தைகளை) அதிகப்படுத்தியதன் மூலம் நம்மை (நன்மையில்) முந்திவிட்டார்கள்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح, صحيح(الألباني)

988

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَا حَسَدَكُمُ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ مَا حَسَدُوكُمْ عَلَى السَّلَامِ وَالتَّأْمِينِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், 'யூதர்கள் (இஸ்லாமிய) ஸலாமிலும் (தொழுகையில் ஃபாத்திஹா அத்தியாயத்திற்குப் பிறகு சொல்லப்படும்) ஆமீனிலும் உங்கள் மீது பொறாமை கொள்ளும் அளவுக்கு வேறு எதன் மீதும் பொறாமை கொள்வதில்லை.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ السَّلَامُ اسْمٌ مِنْ أَسْمَاءِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ

அஸ்ஸலாம் என்பது வல்லமையும் மாண்பும் மிக்க அல்லாஹ்வின் திருப்பெயர்களில் ஒன்றாகும்.

989

حَدَّثَنَا شِهَابٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ السَّلَامَ اسْمٌ مِنْ أَسْمَاءِ اللهِ تَعَالَى، وَضَعَهُ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ، فَأَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நிச்சயமாக அஸ்-ஸலாம் (சமாதானம் மற்றும் பாதுகாப்பு) என்பது உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ்வின் திருப்பெயர்களில் ஒன்றாகும்; அதனை அல்லாஹ் பூமியில் (தனது அடியார்களுக்கு ஒரு நடைமுறையாகவும், அடையாளமாகவும்) வைத்துள்ளான். ஆகவே, உங்களுக்கிடையே ஸலாத்தைப் பரப்புங்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானி) حسن (الألباني)

990

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحِلٌّ قَالَ: سَمِعْتُ شَقِيقَ بْنَ سَلَمَةَ أَبَا وَائِلٍ يَذْكُرُ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: كَانُوا يُصَلُّونَ خَلْفَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ الْقَائِلُ: السَّلَامُ عَلَى اللهِ، فَلَمَّا قَضَى النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم صَلَاتَهُ قَالَ: مَنِ الْقَائِلُ: السَّلَامُ عَلَى اللهِ؟ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّلَامُ، وَلَكِنْ قُولُوا: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ قَالَ: وَقَدْ كَانُوا يَتَعَلَّمُونَهَا كَمَا يَتَعَلَّمُ أَحَدُكُمُ السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ.

இப்னு மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அவர்கள் (நபித்தோழர்கள்) நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின்னால் தொழுது கொண்டிருந்தபோது, சொல்பவர் ஒருவர், 'அஸ்ஸலாமு அலல்லாஹ்' (அல்லாஹ்வின் மீது சாந்தி உண்டாகட்டும்) என்று கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையை முடித்ததும், 'யார் "அஸ்ஸலாமு அலல்லாஹ்" என்று கூறியது? நிச்சயமாக அல்லாஹ்வே 'அஸ்-ஸலாம்' (சாந்தி அளிப்பவன், குறைபாடுகளற்றவன்) ஆவான். மாறாக, நீங்கள் (பின்வருமாறு) கூறுங்கள்:

'அத்-தஹிய்யாத்து லில்லாஹி, வஸ்-ஸலவாத்து, வத்-தய்யிபாத். அஸ்-ஸலாமு அலைக்க அய்யுஹன்-நபிய்யு வரஹ்மத்துல்லாஹி வபரகாத்துஹு. அஸ்-ஸலாமு அலைனா வ அலா இபாதில்லாஹிஸ்-ஸாலிஹீன். அஷ்ஹது அன் லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு, வ அஷ்ஹது அன்ன முஹம்மதன் அப்துஹு வ ரசூலுஹு.'

(பொருள்: எல்லாவிதமான காணிக்கைகளும் (மரியாதைகளும்), தொழுகைகளும் (உடல் வணக்கங்களும்), நற்காரியங்களும் (தூய சொற்களும், செல்வ வணக்கங்களும்) அல்லாஹ்வுக்கே உரியன. நபியே! உங்கள் மீது சாந்தியும், அல்லாஹ்வின் அருளும், அவனுடைய பரக்கத்துகளும் (அபிவிருத்திகளும்) உண்டாகட்டும். எங்கள் மீதும், அல்லாஹ்வின் நல்லடியார்கள் அனைவர் மீதும் சாந்தி உண்டாகட்டும். வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்று நான் சாட்சி கூறுகிறேன்; மேலும் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அவனுடைய அடிமையாகவும் தூதராகவும் இருக்கிறார்கள் என்றும் நான் சாட்சி கூறுகிறேன்)."

மேலும் (அறிவிப்பாளர்) கூறினார்: "உங்களில் ஒருவர் குர்ஆனிலிருந்து ஒரு அத்தியாயத்தைக் கற்றுக்கொள்வதைப் போன்று, அவர்கள் இதனை (அத்தஹிய்யாத்தை)க் கற்றுக்கொண்டு வந்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ أَنْ يُسَلِّمَ عَلَيْهِ إِذَا لَقِيَهُ

ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமை சந்திக்கும்போது சலாம் கூறுவது அவசியமாகும்.

991

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ، قِيلَ: وَمَا هِيَ؟ قَالَ: إِذَا لَقِيتُهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَانْصَحْ لَهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ فَشَمِّتْهُ، وَإِذَا مَرِضَ فَعُدْهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاصْحَبْهُ.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு முஸ்லிமுக்கு மற்றொரு முஸ்லிம் மீதுள்ள உரிமைகள் ஆறு.”
“அவை யாவை?” என்று கேட்கப்பட்டது.
அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: “நீர் அவரைச் சந்தித்தால், அவருக்கு ஸலாம் கூறுவீராக; அவர் உம்மை அழைத்தால், அதற்குப் பதிலளிப்பீராக (அழைப்பை ஏற்பீராக); அவர் உம்மிடம் ஆலோசனை தேடினால், அவருக்கு (நல்ல) ஆலோசனை வழங்குவீராக; அவர் தும்மி அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தால், அவருக்கு (யர்ஹமுகல்லாஹ் எனக் கூறி) மறுமொழி கூறுவீராக; அவர் நோயுற்றால், அவரைச் சென்று நலம் விசாரிப்பீராக; அவர் மரணித்தால், அவரைப் பின்தொடர்வீராக (அவரது ஜனாஸாவில் கலந்துகொள்வீராக).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ يُسَلِّمُ الْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ

அமர்ந்திருப்பவரை நடந்து செல்பவர் வணக்கம் கூறுகிறார்.

992

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ الرَّبِيعِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ سَلَّامٍ، عَنْ جَدِّهِ أَبِي سَلَّامٍ، عَنْ أَبِي رَاشِدٍ الْحُبْرَانِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ شِبْلٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ

صلى الله عليه وسلم يقولُ: لِيُسَلِّمِ الرَّاكِبُ عَلَى الرَّاجِلِ، وَلْيُسَلِّمِ الرَّاجِلُ عَلَى القَاعِدِ، وَلْيُسَلِّمِ الأَقَلُّ عَلَى الأَكْثَرِ. فَمَنْ أَجَابَ السَّلَامَ فَهُوَ لَهُ، وَمَنْ لَمْ يُجِبْ فَلَا شَيْءَ لَهُ.

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு ஷிப்ல் (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டதாக அறிவித்தார்கள், "வாகனத்தில் செல்பவர் நடந்து செல்பவருக்கு ஸலாம் கூற வேண்டும். நடந்து செல்பவர் அமர்ந்திருப்பவருக்கு ஸலாம் கூற வேண்டும். சிறிய குழுவினர் பெரிய குழுவினருக்கு ஸலாம் கூற வேண்டும். யார் ஸலாமுக்கு பதிலுரைக்கிறாரோ, அது அவருக்கே உரியது (அதாவது, ஸலாம் கூறியதற்கான நன்மையும் பதிலுரைத்ததற்கான நன்மையும் அவருக்கே சேரும்). யார் அதற்கு பதிலுரைக்கவில்லையோ, அவருக்கு அதில் எதுவும் இல்லை (அதாவது, ஸலாமுக்கு பதிலுரைக்காததால் எந்த நன்மையும் இல்லை, மாறாக பாவம் சேரும்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

993

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي زِيَادٌ، أَنَّ ثَابِتًا أَخْبَرَهُ، وَهُوَ مَوْلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ، يَرْوِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: يُسَلِّمُ الرَّاكِبُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى القَاعِدِ، وَالقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "சவாரி செய்பவர் நடப்பவருக்கு ஸலாம் கூறட்டும். நடப்பவர் அமர்ந்திருப்பவருக்கு ஸலாம் கூறட்டும். சிறிய குழுவினர் பெரிய குழுவினருக்கு ஸலாம் கூறட்டும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

994

قَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ: فَأَخْبَرَنِي أَبُو الزُّبَيْرِ، أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرًا يَقُولُ: الْمَاشِيَانِ إِذَا اجْتَمَعَا فَأَيُّهُمَا بَدَأَ بِالسَّلَامِ فَهُوَ أَفْضَلُ.

ஜாபிர் (ரழி) கூறினார்கள்: "நடந்து செல்லும் இருவர் சந்திக்கும்போது, அவர்களில் எவர் ஸலாமை முதலில் தொடங்குகிறாரோ அவரே சிறந்தவர் ஆவார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ تَسْلِيمِ الرَّاكِبِ عَلَى الْقَاعِدِ

நடந்து செல்பவர் அமர்ந்திருப்பவரை வணங்குகிறார்

995

حَدَّثَنَا نُعَيْمُ بْنُ حَمَّادٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: يُسَلِّمُ الرَّاكِبُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“வாகனத்தில் செல்பவர் நடந்து செல்பவர் மீது, நடந்து செல்பவர் அமர்ந்திருப்பவர் மீது, குறைவான எண்ணிக்கையில் இருப்பவர்கள் அதிகமான எண்ணிக்கையில் இருப்பவர்கள் மீது சலாம் கூற வேண்டும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

996

حَدَّثَنَا أَصْبَغُ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ هَانِئٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَالِكٍ، عَنْ فَضَالَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: يُسَلِّمُ الْفَارِسُ عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், "வாகனத்தில் செல்பவர் (அல்லது சவாரி செய்பவர்) அமர்ந்திருப்பவருக்கும், சிறிய குழுவினர் பெரிய குழுவினருக்கும் ஸலாம் கூறவேண்டும்" என்று கூறியதாக ஃபளாலா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابٌ: هَلْ يُسَلِّمُ الْمَاشِي عَلَى الرَّاكِبِ؟

நடந்து செல்பவர் வாகனத்தில் செல்பவருக்கு ஸலாம் கூறலாமா?

997

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ كَثِيرٍ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، أَنَّهُ لَقِيَ فَارِسًا فَبَدَأَهُ بِالسَّلَامِ، فَقُلْتُ: تَبْدَأُهُ بِالسَّلَامِ؟ قَالَ: رَأَيْتُ شُرَيْحًا مَاشِيًا يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ.

ஹுஸைன் அவர்கள் கூறியதாவது:
அஷ்-ஷஅபீ அவர்கள் ஒரு குதிரை வீரரைச் சந்தித்தபோது, அவருக்கு முதலில் ஸலாம் கூறினார்கள். நான் (அவர்களிடம்), "நீங்கள் அவருக்கு முதலில் ஸலாம் கூறுகிறீர்களா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "ஷுரைஹ் அவர்கள் நடந்து செல்லும்போது, (எதிரில் வருபவருக்கு) முதலில் ஸலாம் கூறுவதை நான் பார்த்துள்ளேன்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابٌ يُسَلِّمُ الْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ

சிறு குழுவினர் பெரிய குழுவினருக்கு ஸலாம் கூறுவது.

998

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَيْوَةُ قَالَ: أَخْبَرَنِي حُمَيْدٌ أَبُو هَانِئٍ، أَنَّ أَبَا عَلِيٍّ الْجَنْبِيَّ حَدَّثَهُ، عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: يُسَلِّمُ الرَّاكِبُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ.

ஃபழாலா பின் உபைத் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வாகனத்தில் செல்பவர் நடந்து செல்பவருக்கும், நடந்து செல்பவர் அமர்ந்திருப்பவருக்கும், குறைந்த எண்ணிக்கையில் இருப்பவர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் இருப்பவர்களுக்கும் ஸலாம் கூற வேண்டும் (அதாவது, இவர்களே முதலில் ஸலாம் சொல்ல வேண்டும்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

999

أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَيْوَةُ بْنُ شُرَيْحٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو هَانِئٍ الْخَوْلَانِيُّ، عَنْ أَبِي عَلِيٍّ الْجَنْبِيِّ، عَنْ فَضَالَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: يُسَلِّمُ الْفَارِسُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَائِمِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ.

ஃபதாலா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “வாகனத்தில் வருபவர் நடந்து செல்பவர் மீதும், நடந்து செல்பவர் நின்றுகொண்டிருப்பவர் மீதும், குறைந்த எண்ணிக்கையிலிருப்போர் அதிக எண்ணிக்கையிலிருப்போர் மீதும் சலாம் கூற வேண்டும் (என்பது நபிவழியாகும்).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ يُسَلِّمُ الصَّغِيرُ عَلَى الْكَبِيرِ

சிறுவர் பெரியவருக்கு ஸலாம் கூற வேண்டும்.

1000

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَخْلَدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي زِيَادٌ، أَنَّهُ سَمِعَ ثَابِتًا مَوْلَى ابْنِ زَيْدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: يُسَلِّمُ الرَّاكِبُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ.

வாகனத்தில் செல்பவர் நடந்து செல்பவருக்கும், நடந்து செல்பவர் அமர்ந்திருப்பவருக்கும், எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருப்போர் அதிகமாக இருப்போருக்கும் சலாம் கூற வேண்டும் (என்பது இஸ்லாமிய நடைமுறை).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1001

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ أَبِي عَمْرٍو قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: حَدَّثَنِي إِبْرَاهِيمُ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ سُلَيْمٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه

وسلم : يُسَلِّمُ الصَّغِيرُ عَلَى الْكَبِيرِ ، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ .

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "சிறியவர் பெரியவருக்கும், நடப்பவர் அமர்ந்திருப்பவருக்கும், சிறிய குழுவினர் பெரிய குழுவினருக்கும் (முதலில்) ஸலாம் கூற வேண்டும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

بَابُ مُنْتَهَى السَّلاَمِ

இறைவனின் அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால்

1001b

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ ، قَالَ : أَخْبَرَنَا مَخْلَدٌ ، قَالَ : أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ : أَخْبَرَنِي زِيَادٌ ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ قَالَ : كَانَ خَارِجَةُ يَكْتُبُ عَلَى كِتَابِ زَيْدٍ إِذَا سَلَّمَ ، قَالَ : السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ ، وَطَيِّبُ صَلَوَاتِهِ .

அபுஸ்ஸினாத் கூறினார்கள், "ஸைத் (ரழி) அவர்கள் (தமது கடிதத்தை) முடிக்கும்போது, காரிஜா (இப்னு ஸைத் இப்னு தாபித்) அவர்கள் அவருடைய கடிதத்தில் (அனுப்பப்படுபவருக்கு) ஸலாம் (என்று பின்வருமாறு) எழுதுவது வழக்கம்: 'உங்கள் மீது ஸலாம் உண்டாவதாக, அமீருல் மூஃமினீன் அவர்களே. மேலும் அல்லாஹ்வின் ரஹ்மத்தும், அவனுடைய பரக்கத்துகளும், அவனுடைய மஃபிரத்தும், அவனுடைய சிறந்த ஸலவாத்துகளும்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح الإسناد (الألباني)

بَابُ مَنْ سَلَّمَ إِشَارَةً

கையசைத்து ஸலாம் கூறுபவர் பற்றிய பாடம்

1002

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْحَكَمِ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَيَّاجُ بْنُ بَسَّامٍ أَبُو قُرَّةَ الْخُرَاسَانِيُّ، رَأَيْتُهُ بِالْبَصْرَةِ، قَالَ: رَأَيْتُ أَنَسًا يَمُرُّ عَلَيْنَا فَيُومِئُ بِيَدِهِ إِلَيْنَا فَيُسَلِّمُ، وَكَانَ بِهِ وَضَحٌ، وَرَأَيْتُ الْحَسَنَ يَخْضِبُ بِالصُّفْرَةِ، وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سَوْدَاءُ، وَقَالَتْ أَسْمَاءُ: أَلْوَى النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بِيَدِهِ إِلَى النِّسَاءِ بِالسَّلَامِ.

அபூ குர்ரா அல்-குராசானி கூறினார்கள்: "நான் அனஸ் (ரழி) அவர்கள் எங்களைக் கடந்து செல்வதைக் கண்டேன். அவர் சலாம் கூறிக்கொண்டே தமது கையால் எங்களுக்குச் சைகை செய்தார்கள் (அல்லது சலாம் கூறிவிட்டு சைகை செய்தார்கள், தூரத்தில் இருந்ததால் அல்லது கவனத்தை ஈர்க்க). அவருக்கு (உடலில்) வெண் புள்ளிகள் இருந்தன. மேலும் அல்-ஹசன் அவர்கள் கறுப்புத் தலைப்பாகை அணிந்த நிலையில் மஞ்சள் சாயத்தைப் பயன்படுத்தியதைக் கண்டேன்." அஸ்மா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பெண்களுக்கு சலாம் கூறிக்கொண்டே தமது கையால் சைகை செய்தார்கள் (அவர்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக அல்லது தூரத்தில் இருந்ததால்)."

في الرواية الأولى: ضعيف الإسناد، وقال في قول أسماء: صحيح وهو معلق (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : முதல் அறிவிப்பில்: அறிவிப்பாளர் தொடர் பலவீனமானது, அஸ்மாவின் கூற்று பற்றி: ஸஹீஹானது (ஆதாரப்பூர்வமானது), மேலும் அது முஅல்லக் (தொடர்பற்றது) ஆகும் என்று கூறினார் (அல்பானி).

1003

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَعْنٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُوسَى بْنُ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ سَعْدٍ، أَنَّهُ خَرَجَ مَعَ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ، وَمَعَ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، حَتَّى إِذَا نَزَلَا سَرِفًا مَرَّ عَبْدُ اللهِ بْنُ الزُّبَيْرِ فَأَشَارَ إِلَيْهِمْ بِالسَّلَامِ، فَرَدَّا عَلَيْهِ.

ஸஃது (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) மற்றும் அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மத் ஆகியோருடன் சென்றேன். அவர்கள் இருவரும் (அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் மற்றும் அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மத்) 'ஸரிஃப்' என்னுமிடத்தில் இறங்கித் தங்கியபோது, அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர்

(ரழி) (அவர்களைக்) கடந்து சென்றார். அப்போது அவர் அவர்களுக்கு சைகை மூலம் ஸலாம் கூறினார்; அவ்விருவரும் அவருக்குப் பதில் கூறினர்.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான இஸ்நாத், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوف (الألباني)

1004

حَدَّثَنَا خَلادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مِسْعَرٌ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ قَالَ: كَانُوا يَكْرَهُونَ التَّسْلِيمَ بِالْيَدِ، أَوْ قَالَ: كَانَ يَكْرَهُ التَّسْلِيمَ بِالْيَدِ.

அதா இப்னு அபீ ரபாஹ் கூறினார்கள்: "அவர்கள் கையால் முகமன் கூறுவதை (கைகுலுக்குவதை) வெறுத்தார்கள்," அல்லது அவர் கூறினார்கள்: "அவர் கையால் முகமன் கூறுவதை (கைகுலுக்குவதை) வெறுத்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ يُسْمِعُ إِذَا سَلَّمَ

வணக்கம் கூறும்போது அதை கேட்கும்படி செய்யுங்கள்

1005

حَدَّثَنَا خَلَّادُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مِسْعَرٌ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ عُبَيْدٍ قَالَ: أَتَيْتُ مَجْلِسًا فِيهِ عَبْدُ اللهِ بْنُ عُمَرَ، فَقَالَ: إِذَا سَلَّمْتَ فَأَسْمِعْ، فَإِنَّهَا تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ.

தாபித் இப்னு உபைத் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் ஒரு சபைக்கு வந்தேன். அதில் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களும் இருந்தார்கள். (அப்போது) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீங்கள் முகமன் (சலாம்) கூறும்போது, (மற்றவர்கள்) அதைக் கேட்கும்படி கூறுங்கள். ஏனெனில், நிச்சயமாக அது அல்லாஹ்விடமிருந்து வரும் பரக்கத் நிறைந்த, தூய்மையான முகமன் ஆகும்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ خَرَجَ يُسَلِّمُ وَيُسَلَّمُ عَلَيْهِ

வெளியே சென்று ஸலாம் கூறுபவர் மற்றும் ஸலாம் கூறப்படுபவர் பற்றிய பாடம்.

1006

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، أَنَّ الطُّفَيْلَ بْنَ أُبَيِّ بْنِ كَعْبٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّهُ كَانَ يَأْتِي عَبْدَ اللهِ بْنَ عُمَرَ فَيَغْدُو مَعَهُ إِلَى السُّوقِ، قَالَ: فَإِذَا غَدَوْنَا إِلَى السُّوقِ لَمْ يَمُرَّ عَبْدُ اللهِ بْنُ عُمَرَ عَلَى سَقَّاطٍ، وَلَا صَاحِبِ بَيْعَةٍ، وَلَا مِسْكِينٍ، وَلَا أَحَدٍ إِلَّا يُسَلِّمُ عَلَيْهِ.

துஃபைல் இப்னு உபய் இப்னு கஅப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: தாம் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் வருவதையும், அவர்களுடன் சந்தைக்குச் செல்வதையும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தேன். (துஃபைல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நாங்கள் சந்தைக்குச் செல்லும் போது, அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் பழைய பொருட்கள் விற்பவரையோ (சக்காத்), (பொதுவான) வியாபாரியையோ, ஏழையையோ அல்லது வேறு எவரையுமோ அவருக்கு ஸலாம் கூறாமல் கடந்து செல்ல மாட்டார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ التَّسْلِيمِ إِذَا جَاءَ الْمَجْلِسَ

ஒருவர் ஒரு கூட்டத்திற்கு வரும்போது கூறும் வாழ்த்து

1007

حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنِ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنْ سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَجْلِسَ فَلْيُسَلِّمْ، فَإِنْ رَجَعَ فَلْيُسَلِّمْ، فَإِنَّ الْأُخْرَى لَيْسَتْ بِأَحَقَّ مِنَ الْأُولَى.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் ஒரு சபைக்கு வரும்போது, அவர் சலாம் கூறட்டும். அவர் அங்கிருந்து கிளம்பும்போது, அவர் சலாம் கூறட்டும்.

ஏனெனில், பிந்தைய (சலாம்) முந்தையதை விட அதிக உரிமை கொண்டதல்ல (அல்லது முக்கியத்துவம் குறைந்ததல்ல)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح, صحيح (الألباني)

بَابُ التَّسْلِيمِ إِذَا قَامَ مِنَ الْمَجْلِسِ

"அல்லாஹ் உங்களை பாதுகாப்பானாக" என்று கூறுவதாகும்.

1008

حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَجْلَانَ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَعِيدٌ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا جَاءَ الرَّجُلُ الْمَجْلِسَ فَلْيُسَلِّمْ، فَإِنْ جَلَسَ ثُمَّ بَدَا لَهُ أَنْ يَقُومَ قَبْلَ أَنْ يَتَفَرَّقَ الْمَجْلِسُ فَلْيُسَلِّمْ، فَإِنَّ الْأُولَى لَيْسَتْ بِأَحَقَّ مِنَ الْأُخْرَى.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒருவர் ஒரு சபைக்கு வந்தால், அவர் ஸலாம் கூறட்டும். அவர் அமர்ந்துவிட்டு, அந்த சபை கலையும் முன்பாக அங்கிருந்து செல்லத் தோன்றினால், அவர் ஸலாம் கூறட்டும். ஏனெனில், முதல் (ஸலாம்) பிந்தியதை விட அதிக உரிமையுடையது அல்ல (இரண்டுமே சமமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ حَقِّ مَنْ سَلَّمَ إِذَا قَامَ

நின்று கொண்டு சலாம் கூறுபவரின் உரிமை

1009

حَدَّثَنَا مَطَرُ بْنُ الْفَضْلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِسْطَامٌ قَالَ: سَمِعْتُ مُعَاوِيَةَ بْنَ قُرَّةَ قَالَ: قَالَ لِي أَبِي: يَا بُنَيَّ، إِنْ كُنْتَ فِي مَجْلِسٍ تَرْجُو خَيْرَهُ، فَعَجِلَتْ بِكَ حَاجَةٌ فَقُلْ:

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ، فَإِنَّكَ تَشْرَكُهُمْ فِيمَا أَصَابُوا فِي ذَلِكَ الْمَجْلِسِ، وَمَا مِنْ قَوْمٍ يَجْلِسُونَ مَجْلِسًا فَيَتَفَرَّقُونَ عَنْهُ لَمْ يُذْكَرِ اللَّهُ، إِلَّا كَأَنَّمَا تَفَرَّقُوا عَنْ جِيفَةِ حِمَارٍ.

முஆவியா இப்னு குர்ரா கூறினார்கள்: “என் தந்தையார் என்னிடம் கூறினார்கள்: ‘என் அருமை மகனே! நீ ஒரு சபையில் (அல்லாஹ்வின்) நன்மையை எதிர்பார்த்து அமர்ந்திருக்கும்போது, உனக்கு ஏதேனும் அவசரத் தேவை ஏற்பட்டு (அங்கிருந்து) நீ வெளியேற நேரிட்டால், ‘சலாமுன் அலைக்கும்’ என்று கூறுவாயாக! ஏனெனில், அந்தச் சபையில் அவர்கள் அடையும் (நன்மைகளிலும், அருட்கொடைகளிலும்) நீயும் பங்கு பெறுவாய். அல்லாஹ்வை நினைவுகூராமல் ஒரு சபையில் அமர்ந்து பின்னர் கலைந்து செல்லும் எந்த மக்களும், ஒரு கழுதையின் சடலத்தை விட்டுப் பிரிந்து செல்வதைப் போன்றதாகும்.’”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் மவ்கூஃப் (அல்பானி)

صحيح موقوف (الألباني)

1010

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُعَاوِيَةُ، عَنْ أَبِي مَرْيَمَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَقُولُ: مَنْ لَقِيَ أَخَاهُ فَلْيُسَلِّمْ عَلَيْهِ، فَإِنْ حَالَتْ بَيْنَهُمَا شَجَرَةٌ أَوْ حَائِطٌ، ثُمَّ لَقِيَهُ فَلْيُسَلِّمْ عَلَيْهِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் தன் சகோதரனை (ஒரு முஸ்லிமை) சந்தித்தால், அவருக்கு ஸலாம் கூறட்டும். அவர்களுக்கு இடையில் ஒரு மரமோ அல்லது சுவரோ குறுக்கிட்டப் பிறகு, மீண்டும் அவரைச் சந்தித்தால், அப்போதும் அவருக்கு ஸலாம் கூறட்டும்."

ஹதீஸ் தரம் : மவ்கூஃபாக ஸஹீஹ், மர்பூஃபாகவும் ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح موقوفا، وصح مرفوعا (الألباني)

1011

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الضَّحَّاكُ بْنُ نِبْرَاسٍ أَبُو الْحَسَنِ، عَنْ ثَابِتٍ الْبُنَانِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ أَصْحَابَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَانُوا يَكُونُونَ مُجْتَمِعِينَ فَتَسْتَقْبِلُهُمُ الشَّجَرَةُ، فَتَنْطَلِقُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ عَنْ يَمِينِهَا وَطَائِفَةٌ عَنْ شِمَالِهَا، فَإِذَا الْتَقَوْا سَلَّمَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள் (ஒரு பயணத்தில் அல்லது ஒரு இடத்தில்) ஒன்றாக இருக்கும்போது, ஒரு மரம் அவர்களுக்கு எதிர்ப்பட்டால் (அவர்களின் பாதையை மறித்தால்), அவர்களில் ஒரு குழுவினர் அதன் வலப்புறமாகவும், மற்றொரு குழுவினர் அதன் இடப்புறமாகவும் (பிரிந்து) செல்வார்கள். பின்னர் அவர்கள் (மறுபடியும்) சந்திக்கும்போது, ஒருவருக்கொருவர் ஸலாம் கூறுவார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ دَهَنَ يَدَهُ لِلْمُصَافَحَةِ

கை குலுக்குவதற்காகத் தன் கையில் எண்ணெய் தடவிக் கொள்பவரைப் பற்றிய பாடம்.

1012

حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ خِدَاشٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ وَهْبٍ الْمِصْرِيُّ، عَنْ قُرَيْشٍ الْبَصْرِيِّ هُوَ ابْنُ حَيَّانَ، عَنْ ثَابِتٍ الْبُنَانِيِّ، أَنَّ أَنَسًا كَانَ إِذَا أَصْبَحَ ادَّهَنَ يَدَهُ بِدُهْنٍ طَيِّبٍ لِمُصَافَحَةِ إِخْوَانِهِ.

தாபித் அல்-புனானி அவர்கள் அறிவித்ததாவது: அனஸ் (ரழி) அவர்கள் காலையில் தனது சகோதரர்களுடன் கைகுலுக்குவதற்காக தனது கையில் நறுமணத் தைலம் பூசிக் கொள்வார்கள் (அவர்களைச் சந்திக்கும் போது நல்ல தோற்றத்துடனும், நறுமணத்துடனும் இருப்பதற்காக).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ التَّسْلِيمِ بِالْمَعْرِفَةِ وَغَيْرِهَا

நீங்கள் அறிந்தவர்களுக்கும் அறியாதவர்களுக்கும் சலாம் கூறுங்கள்

1013

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ أَبِي الْخَيْرِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو، أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ: تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتُقْرِئُ السَّلَامَ

عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, இஸ்லாத்தில் எது சிறந்தது?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "(மக்களுக்கு) உணவளிப்பதும், நீங்கள் அறிந்தவர்களுக்கும் அறியாதவர்களுக்கும் ஸலாம் கூறுவதுமாகும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1014

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنِ الأَفْنِيَةِ وَالصُّعُدَاتِ أَنْ يُجْلَسَ فِيهَا، فَقَالَ الْمُسْلِمُونَ: لاَ نَسْتَطِيعُهُ، لاَ نُطِيقُهُ، قَالَ: أَمَّا لاَ، فَأَعْطُوا حَقَّهَا، قَالُوا: وَمَا حَقُّهَا؟ قَالَ: غَضُّ الْبَصَرِ، وَإِرْشَادُ ابْنِ السَّبِيلِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ إِذَا حَمِدَ اللَّهَ، وَرَدُّ التَّحِيَّةِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், முற்றங்களிலும் சாலைகளிலும் அமர்வதை (மக்களுக்கு) தடை செய்தார்கள்.

முஸ்லிம்கள், "எங்களால் அதைத் தவிர்க்க முடியாது. நாங்கள் அதைக் கைவிடவும் முடியாது" என்று கூறினார்கள்.

அவர்கள், "அப்படியானால், அதற்குரிய உரிமையை வழங்குங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

அவர்கள், "அதன் உரிமை என்ன?" என்று கேட்டார்கள்.

அவர்கள் கூறினார்கள், "பார்வையைத் தாழ்த்துங்கள், பயணிக்கு வழிகாட்டுங்கள், அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து தும்மும் நபருக்காக (யர்ஹமுகல்லாஹ் என்று கூறி) கருணை வேண்டிக்கொள்ளுங்கள், மேலும் ஸலாத்திற்கு பதில் கூறுங்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1015

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا كِنَانَةُ مَوْلَى صَفِيَّةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَبْخَلُ النَّاسِ مَنْ بَخِلَ بِالسَّلَامِ، وَالْمَغْبُونُ مَنْ لَمْ يَرُدَّهُ، وَإِنْ حَالَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ أَخِيكَ شَجَرَةٌ، فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْدَأَهُ بِالسَّلَامِ لَا يَبْدَأُكَ فَافْعَلْ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களில் மிகவும் கஞ்சன், ஸலாம் கூறுவதில் கஞ்சத்தனம் செய்பவரே ஆவார். அதற்குப் பதில் கூறாதவரே நஷ்டமடைந்தவர் ஆவார். உங்களுக்கும் உங்கள் சகோதரருக்கும் இடையில் ஒரு மரம் குறுக்கிட்டாலும் (மறைத்தாலும்), (அவர் உங்களுக்கு ஸலாம் கூறாவிட்டாலும் கூட) நீங்கள் அவருக்கு ஸலாம் கூற முடியுமானால், அதைச் செய்யுங்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

1016

حَدَّثَنَا عِمْرَانُ بْنُ مَيْسَرَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، عَنْ حُسَيْنٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ سَالِمٍ مَوْلَى عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: وَكَانَ ابْنُ عَمْرٍو إِذَا سُلِّمَ عَلَيْهِ فَرَدَّ زَادَ، فَأَتَيْتُهُ وَهُوَ جَالِسٌ فَقُلْتُ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ، ثُمَّ أَتَيْتُهُ مَرَّةً أُخْرَى فَقُلْتُ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ، قَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، ثُمَّ أَتَيْتُهُ مَرَّةً أُخْرَى فَقُلْتُ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، وَطَيِّبُ صَلَوَاتِهِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்களின் மவ்லாவான ஸாலிம் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறப்பட்டால், அவர்கள் (பதிலளிக்கும்போது) அதை அதிகப்படுத்துவார்கள். நான் அவர்கள் அமர்ந்திருந்தபோது அவர்களிடம் வந்து, 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மத்துல்லாஹ்' என்று கூறினார்கள். பிறகு நான் மற்றொரு முறை அவரிடம் வந்து, 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மத்துல்லாஹ்' என்று கூறினேன்; அதற்கு அவர்கள், 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மத்துல்லாஹ் வபரக்காத்துஹு' என்று கூறினார்கள். பிறகு நான் இன்னொரு முறை அவர்களிடம் வந்து, 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மத்துல்லாஹ் வபரக்காத்துஹு' என்று கூறினேன்; அதற்கு அவர்கள், 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மத்துல்லாஹ்

வபரக்காத்துஹு மற்றும் அவனது நல்ல அருள்கள் (அல்லது பிரார்த்தனைகள்)' என்று கூறினார்கள்.

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

بَابُ لَا يُسَلِّمُ عَلَى فَاسِقٍ

ஒரு வெளிப்படையாக பாவம் செய்பவருக்கு ஸலாம் கூறக்கூடாது.

1017

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ مُضَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ بْنُ زَحْرٍ، عَنْ حِبَّانَ بْنِ أَبِي جَبَلَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ قَالَ: لَا تُسَلِّمُوا عَلَى شُرَّابِ الْخَمْرِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னுல் ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மது அருந்துபவர்களுக்கு ஸலாம் (முகமன்) கூறாதீர்கள்."

أثر ضعيف (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : அதர் ளஈஃப் (அல்பானி)

1018

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَحْبُوبٍ، وَمُعَلًّى، وَعَارِمٌ، قَالُوا: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ قَالَ: لَيْسَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ الْفَاسِقِ حُرْمَةٌ.

அல்-ஹஸன் அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களுக்கும் ஒரு ஃபாஸிக்குக்கும் (வெளிப்படையாகப் பாவம் செய்பவர்) இடையில் எந்தப் புனிதமான பிணைப்பும் (அல்லது ஒரு முஸ்லிமுக்குரிய பாதுகாப்புரிமையும்) இல்லை.”

صحيح (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

1019

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ قَالَ: حَدَّثَنِي مَعْنُ بْنُ عِيسَى قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو رُزَيْقٍ، أَنَّهُ سَمِعَ عَلِيَّ بْنَ عَبْدِ اللهِ يَكْرَهُ الأَسْبِرَنْجَ وَيَقُولُ: لاَ تُسَلِّمُوا عَلَى مَنْ لَعِبَ بِهَا، وَهِيَ مِنَ الْمَيْسِرِ.

அலி இப்னு அப்துல்லாஹ் (இப்னு அப்பாஸ் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் பேரர், ஒரு தாபிஈ) அவர்கள் சதுரங்கத்தை வெறுத்தார்கள். மேலும் அவர்கள், “அதை விளையாடுபவருக்கு ஸலாம் கூறாதீர்கள்; ஏனெனில் அது சூதாட்டத்தைச் சார்ந்ததாகும்” என்று கூறினார்கள்.

ضعيف الإسناد مقطوع (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மக்தூஃ (அல்பானி)

بَابُ مَنْ تَرَكَ السَّلاَمَ عَلَى الْمُتَخَلِّقِ وَأَصْحَابِ الْمَعَاصِي

கலூக் பூசியவர் மற்றும் பாவிகள் மீது ஸலாம் கூறுவதைக் கைவிடுதல்.

1020

حَدَّثَنَا زَكَرِيَّا بْنُ يَحْيَى قَالَ: حَدَّثَنِي الْقَاسِمُ بْنُ الْحَكَمِ الْعُرَنِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سَعِيدُ بْنُ عُبَيْدٍ الطَّائِيُّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ رَبِيعَةَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم عَلَى قَوْمٍ فِيهِمْ رَجُلٌ مُتَخَلِّقٌ بِخَلُوقٍ، فَنَظَرَ إِلَيْهِمْ وَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ، وَأَعْرَضَ عَنِ الرَّجُلِ، فَقَالَ الرَّجُلُ: أَعْرَضْتَ عَنِّي؟ قَالَ: بَيْنَ عَيْنَيْهِ جَمْرَةٌ.

அலி இப்னு அபி தாலிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள், கலூக் நறுமணம் பூசிய ஒரு மனிதர் உள்ளிட்ட சிலரைக் கடந்து சென்றார்கள். அவர்கள் அவர்களைப் பார்த்து ஸலாம் கூறினார்கள்; ஆனால் அந்த மனிதரிடமிருந்து முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டார்கள். அந்த மனிதர், 'நீங்கள் என்னிடமிருந்து முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டீர்களா?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'அவனது கண்களுக்கு இடையில் ஒரு நெருப்புத் துண்டு உள்ளது' (அதாவது, அவனது இந்தச் செயல் பாவத்தின் அடையாளமாகவோ அல்லது மறுமையில் தண்டனைக்குரியதாகவோ உள்ளது) என்று பதிலளித்தார்கள்."

حسن (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

1021

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي سُلَيْمَانُ، عَنِ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ بْنِ وَائِلٍ السَّهْمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم وَفِي يَدِهِ خَاتَمٌ مِنْ ذَهَبٍ، فَأَعْرَضَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم عَنْهُ، فَلَمَّا رَأَى الرَّجُلُ كَرَاهِيَتَهُ ذَهَبَ فَأَلْقَى الْخَاتَمَ، وَأَخَذَ خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ فَلَبِسَهُ، وَأَتَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم، قَالَ: هَذَا شَرٌّ، هَذَا حِلْيَةُ أَهْلِ النَّارِ، فَرَجَعَ فَطَرَحَهُ، وَلَبِسَ خَاتَمًا مِنْ وَرِقٍ، فَسَكَتَ عَنْهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். அவரின் கையில் ஒரு தங்க மோதிரம் இருந்தது. நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரை விட்டும் (தங்கள் முகத்தைத்) திருப்பிக் கொண்டார்கள். அந்த மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களின் வெறுப்பைக் கண்டதும், சென்று அந்த மோதிரத்தை எறிந்துவிட்டார். பின்னர் ஒரு இரும்பு மோதிரத்தை எடுத்து அதை அணிந்துகொண்டு நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். அவர்கள், “இது தீயது. இது நரகவாசிகளின் ஆபரணமாகும்” என்று கூறினார்கள். எனவே அவர் திரும்பிச் சென்று, அதையும் எறிந்துவிட்டு ஒரு வெள்ளி மோதிரத்தை அணிந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அது குறித்து அமைதி காத்துவிட்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

1022

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ، عَنْ عَمْرٍو هُوَ ابْنُ الْحَارِثِ، عَنْ بَكْرِ بْنِ سَوَادَةَ، عَنْ أَبِي النَّجِيبِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: أَقْبَلَ رَجُلٌ مِنَ الْبَحْرَيْنِ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، فَلَمْ يَرُدَّ، وَفِي يَدِهِ خَاتَمٌ مِنْ ذَهَبٍ، وَعَلَيْهِ جُبَّةُ حَرِيرٍ، فَانْطَلَقَ الرَّجُلُ مَحْزُونًا، فَشَكَا إِلَى امْرَأَتِهِ، فَقَالَتْ: لَعَلَّ بِرَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم وَجِبَّتَكَ وَخَاتَمَكَ، فَأَلْقِهِمَا ثُمَّ عُدْ، فَفَعَلَ، فَرَدَّ السَّلَامَ، فَقَالَ: جِئْتُكَ آنِفًا فَأَعْرَضْتَ عَنِّي؟ قَالَ: كَانَ فِي يَدِكَ جَمْرٌ مِنْ نَارٍ، فَقَالَ: لَقَدْ جِئْتُ إِذًا بِجَمْرٍ كَثِيرٍ، قَالَ: إِنَّ مَا جِئْتَ بِهِ لَيْسَ بِأَجْزَأَ عَنَّا مِنْ حِجَارَةِ الْحَرَّةِ، وَلَكِنَّهُ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، قَالَ: فَبِمَاذَا أَتَخَتَّمُ بِهِ؟ قَالَ: بِحَلْقَةٍ مِنْ وَرِقٍ، أَوْ صُفْرٍ، أَوْ حَدِيدٍ.

அபூ ஸயீத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"பஹ்ரைனிலிருந்து ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து ஸலாம் கூறினார். ஆனால் நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்குப் பதில் அளிக்கவில்லை. அவர் கையில் ஒரு தங்க மோதிரமும், அவர் மீது பட்டு அங்கியும் இருந்தன. அம்மனிதர் கவலையுடன் சென்று, தன் மனைவியிடம் முறையிட்டார். அதற்கு அவர் (மனைவி), 'ஒருவேளை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உமது அங்கியையும் உமது மோதிரத்தையும் ஆட்சேபித்திருக்கலாம். எனவே, அவற்றை எறிந்துவிட்டுப் பின்னர் திரும்பிச் செல்லுங்கள்' என்று கூறினார்.

அவர் அவ்வாறே செய்தார். (பின்னர் திரும்பி வந்தபோது) நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரது ஸலாத்திற்குப் பதிலளித்தார்கள். அவர் (அந்த மனிதர்), 'நான் சற்று முன் உங்களிடம் வந்தேன், ஆனால் நீங்கள் என்னைப் புறக்கணித்துவிட்டீர்கள்?' என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'உமது கையில் நரக நெருப்பின் ஒரு தணல் இருந்தது' என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அவர், 'அப்படியானால் நான் (கொண்டுவந்துள்ள செல்வத்தின் மூலம்) நிறைய தணல்களுடன் வந்துள்ளேனே!' என்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'நீர் கொண்டு வந்திருப்பவை, (மதீனாவிலுள்ள) ‘ஹர்ரா’வின் கற்களை விட எங்களுக்குச் சிறிதும் பயன் அளிக்காதவையாகும். எனினும் அது இவ்வுலக வாழ்க்கையின் இன்பமாகும்' என்று கூறினார்கள்.

அவர், 'நான் எதனால் மோதிரம் அணிந்துகொள்ள வேண்டும்?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'வெள்ளி, அல்லது பித்தளை, அல்லது இரும்பினால் (மோதிரம் செய்துகொள்வீராக)' என்று பதிலளித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

بَابُ التَّسْلِيمِ عَلَى الأَمِيرِ

அமீரை வாழ்த்துதல்

1023

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْغَفَّارِ بْنُ دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ سَأَلَ أَبَا بَكْرِ بْنَ سُلَيْمَانَ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ: لِمَ كَانَ أَبُو بَكْرٍ يَكْتُبُ: مِنْ أَبِي بَكْرٍ خَلِيفَةِ رَسُولِ اللهِ، ثُمَّ كَانَ عُمَرُ يَكْتُبُ بَعْدَهُ: مِنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ خَلِيفَةِ أَبِي بَكْرٍ، مَنْ أَوَّلُ مَنْ كَتَبَ: أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ؟ فَقَالَ: حَدَّثَتْنِي جَدَّتِي الشِّفَاءُ، وَكَانَتْ

مِنَ الْمُهَاجِرَاتِ الْأُوَلِ، وَكَانَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِذَا هُوَ دَخَلَ السُّوقَ دَخَلَ عَلَيْهَا، قَالَتْ: كَتَبَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ إِلَى عَامِلِ الْعِرَاقَيْنِ: أَنِ ابْعَثْ إِلَيَّ بِرَجُلَيْنِ جَلْدَيْنِ نَبِيلَيْنِ، أَسْأَلُهُمَا عَنِ الْعِرَاقِ وَأَهْلِهِ، فَبَعَثَ إِلَيْهِ صَاحِبُ الْعِرَاقَيْنِ بِلَبِيدِ بْنِ رَبِيعَةَ، وَعَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ، فَقَدِمَا الْمَدِينَةَ فَأَنَاخَا رَاحِلَتَيْهِمَا بِفِنَاءِ الْمَسْجِدِ، ثُمَّ دَخَلَا الْمَسْجِدَ فَوَجَدَا عَمْرَو بْنَ الْعَاصِ، فَقَالَا لَهُ: يَا عَمْرُو، اسْتَأْذِنْ لَنَا عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عُمَرَ، فَوَثَبَ عَمْرٌو فَدَخَلَ عَلَى عُمَرَ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: مَا بَدَا لَكَ فِي هَذَا الِاسْمِ يَا ابْنَ الْعَاصِ؟ لَتَخْرُجَنَّ مِمَّا قُلْتَ، قَالَ: نَعَمْ، قَدِمَ لَبِيدُ بْنُ رَبِيعَةَ، وَعَدِيُّ بْنُ حَاتِمٍ، فَقَالَا لِي: اسْتَأْذِنْ لَنَا عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، فَقُلْتُ: أَنْتُمَا وَاللَّهِ أَصَبْتُمَا اسْمَهُ، وَإِنَّهُ الْأَمِيرُ، وَنَحْنُ الْمُؤْمِنُونَ. فَجَرَى الْكِتَابُ مِنْ ذَلِكَ الْيَوْمِ.

உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள், அபூபக்ர் இப்னு சுலைமான் இப்னு அபீ ஹத்மாவிடம், ‘‘ஏன் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் (கடிதங்களில்), 'அல்லாஹ்வின் தூதருடைய கலீஃஃபா (பிரதிநிதி) அபூபக்ரிடமிருந்து' என்று எழுதுபவராக இருந்தார்கள்? அவருக்குப் பிறகு உமர் (ரழி) அவர்கள், 'அபூபக்ரின் கலீஃஃபா (பிரதிநிதி) உமர் இப்னுல் கத்தாப்பிடமிருந்து' என்று எழுதுபவராக இருந்தார்கள்? (அப்படியிருக்க,) ‘அமீருல் மூஃஃமினீன்’ (இறைநம்பிக்கையாளர்களின் தலைவர்) என்று முதன்முதலில் எழுதியவர் யார்?’’ என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர் பதிலளித்தார்கள்: ‘‘என் பாட்டியான அஷ்-ஷிஃஃபா (ரழி) அவர்கள் எனக்கு அறிவித்தார்கள் - இவர் ஆரம்பக்கால முஹாஜிர்களில் ஒருவராவார். உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கடைத்தெருவுக்குச் சென்றால் இவரைச் சந்திப்பார். அவர் (அஷ்-ஷிஃஃபா) கூறினார்கள்:

‘உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் ஈராக்கின் நிர்வாகிக்கு, ஈராக் மற்றும் அதன் மக்களைப் பற்றி நான் விசாரிப்பதற்காக திடமான மற்றும் மேன்மையான இரண்டு நபர்களைத் தன்னிடம் அனுப்பி வைக்குமாறு கோரி ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். அந்த நிர்வாகி லபீத் இப்னு ரபீஆ மற்றும் அதீ இப்னு ஹாதிம் ஆகியோரை அனுப்பி வைத்தார். அவர்கள் மதீனாவிற்கு வந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் வாகனங்களை பள்ளிவாசலின் முற்றத்தில் மண்டியிடச் செய்துவிட்டு, பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்து அம்ர் இப்னுல் ஆஸ் (ரழி) அவர்களைக் கண்டார்கள்.

அவர்கள் அவரிடம், ‘‘அம்ர் அவர்களே, அமீருல் மூஃஃமினீன் உமர் (ரழி) அவர்களைச் சந்திக்க எங்களுக்கு அனுமதி கேளுங்கள்’’ என்று கூறினார்கள். அம்ர் (ரழி) அவர்கள் உடனே எழுந்து உமர் (ரழி) அவர்களிடம் சென்றார்கள். அவர், ‘அஸ்ஸலாமு அலைக்கும், அமீருல் மூஃஃமினீன்

அவர்களே!' என்று கூறினார்கள்.

உமர் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "இப்னுல் ஆஸ் அவர்களே! இந்தப் பெயரைப் பயன்படுத்த உங்களைத் தூண்டியது எது? நீங்கள் கூறியதற்கு நிச்சயம் நீங்கள் விளக்கம் அளிக்க வேண்டும்" என்று கேட்டார்கள்.

அவர் கூறினார்கள், "ஆம், லபீத் இப்னு ரபீஆ அவர்களும் அதீ இப்னு ஹாதிம் அவர்களும் வந்து என்னிடம், 'அமீருல் மூஃமினீனைச் சந்திக்க எங்களுக்கு அனுமதி கேளுங்கள்' என்று கூறினார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நீங்கள் இருவரும் அவருக்கான சரியான பெயரைக் கண்டடைந்து விட்டீர்கள். அவர்தான் அமீர் (தலைவர்), நாம் மூஃமின்கள் (நம்பிக்கையாளர்கள்)' என்று கூறினேன்." அன்று முதல் அந்தப் பெயர் (அதாவது, கடிதங்களில்) எழுதப்படலாயிற்று."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1024

حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ اللهِ بْنُ عَبْدِ اللهِ قَالَ: قَدِمَ مُعَاوِيَةُ حَاجًّا حَجَّتَهُ الأُولَى وَهُوَ خَلِيفَةٌ، فَدَخَلَ عَلَيْهِ عُثْمَانُ بْنُ حُنَيْفٍ الأَنْصَارِيُّ فَقَالَ: السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الأَمِيرُ وَرَحْمَةُ اللهِ، فَأَنْكَرَهَا أَهْلُ الشَّامِ وَقَالُوا: مَنْ هَذَا الْمُنَافِقُ الَّذِي يُقَصِّرُ بِتَحِيَّةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ؟ فَبَرَكَ عُثْمَانُ عَلَى رُكْبَتِهِ ثُمَّ قَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، إِنَّ هَؤُلاَءِ أَنْكَرُوا عَلَيَّ أَمْرًا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنْهُمْ، فَوَاللَّهِ لَقَدْ حَيَّيْتُ بِهَا أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ وَعُثْمَانَ، فَمَا أَنْكَرَهُ مِنْهُمْ أَحَدٌ، فَقَالَ مُعَاوِيَةُ لِمَنْ تَكَلَّمَ مِنْ أَهْلِ الشَّامِ: عَلَى رِسْلِكُمْ، فَإِنَّهُ قَدْ كَانَ بَعْضُ مَا يَقُولُ، وَلَكِنَّ أَهْلَ الشَّامِ قَدْ حَدَثَتْ هَذِهِ الْفِتَنُ، قَالُوا: لاَ تُقَصَّرُ عِنْدَنَا تَحِيَّةُ خَلِيفَتِنَا، فَإِنِّي إِخَالُكُمْ يَا أَهْلَ الْمَدِينَةِ تَقُولُونَ لِعَامِلِ الصَّدَقَةِ: أَيُّهَا الأَمِيرُ.

உபைதுல்லாஹ் இப்னு அப்துல்லாஹ் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"முஆவியா (ரழி) அவர்கள் கலீஃபாவாக இருந்தபோது தமது முதல் ஹஜ்ஜை நிறைவேற்ற வந்தார்கள். அப்போது உஸ்மான் இப்னு ஹுனைஃப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அவரிடம் வந்து, 'அஸ்ஸலாமு அலைக்க அய்யுஹல் அமீர் வ ரஹ்மத்துல்லாஹ்' (அமீரே! உங்கள் மீது சாந்தியும் அல்லாஹ்வின் அருளும் உண்டாவதாக!) என்று கூறினார்கள். ஷாம் வாசிகள் அதை ஆட்சேபித்து, 'அமீருல் மூஃமினீனின் முகமனைச் சுருக்கும் இந்த நயவஞ்சகர் யார்?' என்று கூறினார்கள்.

உடனே உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் மண்டியிட்டு அமர்ந்து, 'அமீருல் மூஃமினீன் அவர்களே! இவர்கள் என் விஷயத்தில் ஒரு காரியத்தை ஆட்சேபிக்கிறார்கள்; அவர்களை விட நீங்கள் அதை நன்கறிவீர்கள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் அபூபக்ர், உமர் மற்றும் உஸ்மான் (ரழி) ஆகியோருக்கு இவ்வாறே சலாம் கூறினேன். அவர்களில் எவரும் அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை' என்று கூறினார்கள்.

முஆவியா (ரழி) அவர்கள் (அவ்வாறு) பேசிய ஷாம் வாசிகளிடம், 'பொறுமையாக இருங்கள்! அவர் கூறுவது ஓரளவு உண்மையே. ஆனால் ஷாம் வாசிகளே! இந்தக் குழப்பங்கள் (ஃபித்னாக்கள்) ஏற்பட்டதிலிருந்து, (எங்கள் கலீஃபாவின் முகமன் முழுமையாக இருக்க வேண்டும் என்று கருதி) எங்கள் முன்னிலையில் எங்கள் கலீஃபாவின் முகமன் சுருக்கப்படக் கூடாது என்று மக்கள் கூறுகின்றனர். (மதீனாவாசிகளே!) நீங்கள் ஜகாத் வசூலிப்பவரைக்கூட அமீரே என்று அழைப்பவர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1025

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى الْحَجَّاجِ فَمَا سَلَّمْتُ عَلَيْهِ.

ஜாபிர் (ரழி) கூறினார்கள்: "நான் அல்-ஹஜ்ஜாஜிடம் சென்றேன், ஆனால் அவருக்கு ஸலாம் கூறவில்லை (இது ஒரு திட்டமிட்ட புறக்கணிப்பாகும்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1026

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ مُغِيرَةَ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ سَلَمَةَ الضَّبِّيِّ، عَنْ تَمِيمِ بْنِ حَذْلَمٍ قَالَ: إِنِّي لَأَذْكُرُ أَوَّلَ مَنْ سَلَّمَ عَلَيْهِ بِالْإِمْرَةِ بِالْكُوفَةِ، خَرَجَ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ مِنْ بَابِ الرَّحَبَةِ، فَجَاءَهُ رَجُلٌ مِنْ كِنْدَةَ، زَعَمُوا أَنَّهُ: أَبُو قُرَّةَ الْكِنْدِيُّ، فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْأَمِيرُ وَرَحْمَةُ اللهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، فَكَرِهَهُ، فَقَالَ: السَّلَامُ

عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الأَمِيرُ وَرَحْمَةُ اللهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، هَلْ أَنَا إِلَّا مِنْهُمْ، أَمْ لَا؟ قَالَ سِمَاكٌ: ثُمَّ أَقَرَّ بِهَا بَعْدُ.

தமீம் இப்னு ஹத்லம் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"கூஃபாவில் 'அமீர்' (ஆட்சியாளர்) என்ற முறையில் முதன்முதலில் சலாம் உரைக்கப்பட்டவர் பற்றி நான் நிச்சயமாகக் குறிப்பிடுகிறேன். முஃகீரா இப்னு ஷுஃபா அவர்கள் 'பாப் அர்-ரஹ்பா' (ரஹ்பா வாயில்) வழியாக வெளியே வந்தார்கள். அப்போது கிந்தா குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் திடீரென அவர்களைச் சந்தித்தார். அவர் அபூ குர்ரா அல்-கிந்தீ என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

அவர் முஃகீராவுக்கு சலாம் உரைத்து, 'அஸ்ஸலாமு அலைக்க அய்யுஹல் அமீரு வ ரஹ்மத்துல்லாஹி, அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' (அமீரே! உங்கள் மீது சாந்தியும் அல்லாஹ்வின் அருளும் உண்டாகட்டும்; உங்கள் அனைவர் மீதும் சாந்தி உண்டாகட்டும்) என்று கூறினார்.

அதை முஃகீரா வெறுத்தார். அவர் (அந்த மனிதரிடம்), "'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் அய்யுஹல் அமீரு வ ரஹ்மத்துல்லாஹி, அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' (என்று கூறுகிறீரே), நான் அவர்களில் (பொதுமக்களில்) ஒருவன் இல்லையா? (அல்லது இல்லையா?)" என்று கேட்டார்கள்.

ஸிமாக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "பிறகு அவர் (முஃகீரா, அமீர் என்று அழைக்கப்படுவதை) ஏற்றுக்கொண்டார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1027

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَيْوَةُ بْنُ شُرَيْحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي زِيَادُ بْنُ عُبَيْدٍ، بَطْنٌ مِنْ حِمْيَرٍ، قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى رُوَيْفِعٍ، وَكَانَ أَمِيرًا عَلَى أَنْطَابُلُسَ، فَجَاءَ رَجُلٌ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، وَنَحْنُ عِنْدَهُ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الأَمِيرُ، فَقَالَ لَهُ رُوَيْفِعٌ: لَوْ سَلَّمْتَ عَلَيْنَا لَرَدَدْنَا عَلَيْكَ السَّلَامَ، وَلَكِنْ إِنَّمَا سَلَّمْتَ عَلَى مَسْلَمَةَ بْنِ مَخْلَدٍ، وَكَانَ مَسْلَمَةُ عَلَى مِصْرَ، اذْهَبْ إِلَيْهِ فَلْيَرُدَّ عَلَيْكَ السَّلَامَ.

ஸியாத் பின் உபைத் அவர்கள் கூறினார்கள்:
நாங்கள் ருவைஃபிஃ (ரலி) அவர்களிடம் சென்றோம். அவர் அந்தாபுலிஸின் அமீராக (ஆளுநராக) இருந்தார். நாங்கள் அவரிடம் இருந்தபோது ஒரு

மனிதர் வந்து அவருக்கு சலாம் கூறினார். அம்மனிதர், 'அஸ்ஸலாமு அலைக்க அய்யுஹல் அமீர்' (அமீரே! உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாகட்டும்) என்று கூறினார்.
அதற்கு ருவைஃபிஃ (ரலி) அவரிடம், 'நீர் (எங்களுக்குப் பொதுவாக) சலாம் கூறியிருந்தால், நாங்கள் உமக்கு பதில் சலாம் கூறியிருப்போம். ஆனால், நீர் மஸ்லமா பின் மக்லத் அவர்களுக்குத்தான் சலாம் கூறியுள்ளீர். (மஸ்லமா எகிப்தின் ஆளுநராக இருந்தார்). அவரிடமே செல்லும்; அவர் உமது சலாமுக்குப் பதில் கூறட்டும்' என்று கூறினார்கள்.

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

بَابُ التَّسْلِيمِ عَلَى النَّائِمِ

தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒருவருக்கு சலாம் கூறுதல்

1028

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتٌ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنِ الْمِقْدَادِ بْنِ الأَسْوَدِ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَجِيءُ مِنَ اللَّيْلِ، فَيُسَلِّمُ تَسْلِيمًا لاَ يُوقِظُ نَائِمًا، وَيُسْمِعُ الْيَقْظَانَ.

அல்-மிக்தாத் இப்னுல் அஸ்வத் (ரழி) கூறினார்கள், “நபி (ஸல்) அவர்கள் இரவில் வந்து, உறங்குபவரை எழுப்பாத வகையிலும், விழித்திருப்பவர் கேட்கும் வகையிலும் ஸலாம் கூறுவார்கள்.”

صحيح (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

بَابُ حَيَّاكَ اللَّهُ

அல்லாஹ் உனக்குப் பாதுகாப்பளிப்பானாக!

1029

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَبَّاسٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، أَنَّ

عُمَرَ قَالَ لِعَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ: حَيَّاكَ اللَّهُ مِنْ مَعْرِفَةٍ.

உமர் (ரழி) அவர்கள் அதி இப்னு ஹாத்திம் (ரழி) அவர்களிடம், "அல்லாஹ் உங்களை வாழ்த்துவானாக! (இது) ஒரு அறிமுகத்தின் காரணமாக (நான் உங்களை நன்கு அறிவேன்)" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ مَرْحَبًا

வரவேற்கிறோம்

1030

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَكَرِيَّا، عَنْ فِرَاسٍ، عَنْ عَامِرٍ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَقْبَلَتْ فَاطِمَةُ تَمْشِي كَأَنَّ مِشْيَتَهَا مَشْيُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ: مَرْحَبًا بِابْنَتِي، ثُمَّ أَجْلَسَهَا عَنْ يَمِينِهِ، أَوْ عَنْ شِمَالِهِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஃஃபாத்திமா (ரழி) நடந்து வந்தார்கள். அவர்களின் நடை நபி (ஸல்) அவர்களின் நடையைப் போலவே இருந்தது. நபி (ஸல்) அவர்கள், 'என் மகளே, வருக!' என்று கூறினார்கள். பின்னர், அவர்களைத் தங்களின் வலது புறத்திலோ அல்லது இடது புறத்திலோ (தமக்கு அருகில்) அமரச் செய்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1031

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ هَانِئِ بْنِ هَانِئٍ، عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: اسْتَأْذَنَ عَمَّارٌ عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَعَرَفَ صَوْتَهُ، فَقَالَ: مَرْحَبًا بِالطَّيِّبِ الْمُطَيَّبِ.

அலீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அம்மார் (ரழி) அவர்கள் நபியவர்களிடம் (உள்ளே வர) அனுமதி கேட்டார்கள். நபியவர்கள் (ஸல்) அவரது குரலை

அடையாளம் கண்டுகொண்டு, 'தூயவரும், தூய்மையாக்கப்பட்டவருமான இவருக்கு நல்வரவு!' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ كَيْفَ رَدُّ السَّلامِ؟

வணக்கத்திற்கு எவ்வாறு பதிலளிப்பது என்பது பற்றிய பாடம்.

1032

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سُلَيْمَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي حَيْوَةُ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فِي ظِلِّ شَجَرَةٍ بَيْنَ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ، إِذْ جَاءَ أَعْرَابِيٌّ مِنْ أَجْلَفِ النَّاسِ وَأَشَدِّهِمْ فَقَالَ: السَّلامُ عَلَيْكُمْ، فَقَالُوا: وَعَلَيْكُمْ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நாங்கள் மக்காவிற்கும் மதீனாவிற்கும் இடையில் (உள்ள ஒரு இடத்தில்) நபி (ஸல்) அவர்களுடன் ஒரு மரத்தின் நிழலில் அமர்ந்திருந்தோம். அப்போது, மக்களிலேயே மிகவும் முரட்டுத்தனமான மற்றும் மூர்க்கமான குணம் கொண்ட ஒரு அரபு நாடோடி (அஃஃராபி) வந்து, ‘அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்’ என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள் (நபித்தோழர்கள்), ‘வ அலைக்கும்’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1033

حَدَّثَنَا حَامِدُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ أَبِي جَمْرَةَ، سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ إِذَا سُلِّمَ عَلَيْهِ يَقُولُ: وَعَلَيْكَ، وَرَحْمَةُ اللهِ.

அபூ ஜம்ரா கூறினார்கள்: "இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களுக்கு சலாம் கூறப்பட்டால், அவர்கள் 'வ அலைக்க, வ ரஹ்மத்துல்லாஹ்' (உன் மீதும் அல்லாஹ்வின் கருணையும் உண்டாவதாக!) என்று கூறுவதை நான் கேட்டேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1034

قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ: وَقَالَتْ قَيْلَةُ: قَالَ رَجُلٌ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللهِ.

அபூ அப்துல்லாஹ் அவர்கள் கூறினார்கள்: மேலும் கைலா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒரு மனிதர், "அஸ்ஸலாமு அலைக்க யா ரஸூலல்லாஹ்!" (அல்லாஹ்வின் தூதரே! உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாகட்டும்) என்று கூறினார்.
அதற்கு அவர் (ஸல்) அவர்கள், "வ அலைக்கஸ் ஸலாம் வ ரஹ்மத்துல்லாஹ்" (உங்கள் மீதும் சாந்தியும் அல்லாஹ்வின் கருணையும் உண்டாகட்டும்) என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி)

حسن صحيح (الألباني)

1035

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ هِلَالٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ الصَّامِتِ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم حِينَ فَرَغَ مِنْ صَلَاتِهِ، فَكُنْتُ أَوَّلَ مَنْ حَيَّاهُ بِتَحِيَّةِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ: وَعَلَيْكَ، وَرَحْمَةُ اللهِ، مِمَّنْ أَنْتَ؟ قُلْتُ: مِنْ غِفَارٍ.

அபூ தர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது தொழுகையை முடித்தபோது நான் அவர்களிடம் சென்றேன். இஸ்லாமிய முறைப்படி அவர்களுக்கு முகமன் கூறிய முதல் நபர் நானே. அவர்கள், 'வ அலைக்க வ ரஹ்மத்துல்லாஹ் (உம்மீதும் அல்லாஹ்வின் அருளும் உண்டாகட்டும்); நீர் யாரைச் சேர்ந்தவர் (எந்தக் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்)?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'கிஃபாரிலிருந்து' என்று பதிலளித்தேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1036

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي يُونُسُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ أَنَّهُ قَالَ: قَالَ أَبُو سَلَمَةَ، أَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: يَا عَائِشُ، هَذَا جِبْرِيلُ، وَهُوَ يَقْرَأُ عَلَيْكِ السَّلَامَ، قَالَتْ: فَقُلْتُ: وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، تَرَى مَا لَا أَرَى. تُرِيدُ بِذَلِكَ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், ‘ஆயிஷ்! இவர் ஜிப்ரீல் (அலை) ஆவார். அவர் உமக்கு சலாம் கூறுகிறார்.’ நான் கூறினேன், 'அவர் மீதும் சாந்தியும், அல்லாஹ்வின் கருணையும், அவனுடைய பரக்கத்துகளும் உண்டாகட்டும். நான் பார்க்காதவற்றை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள்.' (இந்தக் கூற்றின் மூலம் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களையே (தாம் பார்க்காதவற்றை அவர் பார்ப்பதாகக்) குறிப்பிட்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1037

حَدَّثَنَا مَطَرٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِسْطَامٌ قَالَ: سَمِعْتُ مُعَاوِيَةَ بْنَ قُرَّةَ قَالَ: قَالَ لِي أَبِي: يَا بُنَيَّ، إِذَا مَرَّ بِكَ الرَّجُلُ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، فَلَا تَقُلْ: وَعَلَيْكَ، كَأَنَّكَ تَخُصُّهُ بِذَلِكَ وَحْدَهُ، فَإِنَّهُ لَيْسَ وَحْدَهُ، وَلَكِنْ قُلِ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ.

முஆவியா இப்னு குர்ரா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள், அவர்களுடைய தந்தை (குர்ரா இப்னு இயாஸ் அல்-முஸனி (ரழி) அவர்கள்) அவரிடம் கூறினார்கள்: "என் மகனே! ஒரு மனிதர் உன்னைக் கடந்து செல்லும்போது, 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' என்று கூறினால், 'வ அலைக்க' என்று கூறாதே. (ஏனெனில் அவ்வாறு கூறுவது) நீ அவரை மட்டும் அந்த வாழ்த்தில் தனிமைப்படுத்துவது போலாகும்; நிச்சயமாக அவர் தனியாக இல்லை (மாறாக, 'அலைக்கும்' என்பது பன்மைச் சொல்லாகும், ஒருவரை மரியாதையுடன் அழைக்கும்போதும் பயன்படுத்தப்படுகிறது). மாறாக, 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' என்றே கூறு (அதாவது, பன்மைச் சொல்லைப் பயன்படுத்தி பதிலளி)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ لَمْ يَرُدَّ السَّلَامَ

யாரேனும் ஒருவர் சலாத்திற்கு பதில் கூறாமல் இருந்தால்

1038

حَدَّثَنَا عَيَّاشُ بْنُ الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ هِلَالٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي ذَرٍّ: مَرَرْتُ بِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أُمِّ الْحَكَمِ فَسَلَّمْتُ، فَمَا رَدَّ عَلَيَّ شَيْئًا؟ فَقَالَ: يَا ابْنَ أَخِي، مَا يَكُونُ عَلَيْكَ مِنْ ذَلِكَ؟ رَدَّ عَلَيْكَ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنْهُ، مَلَكٌ عَنْ يَمِينِهِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸாமித் கூறினார்கள்: "நான் அபூ தர் (ரழி) அவர்களிடம், 'நான் அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு உம்முல் ஹகம் அவர்களைக் கடந்து சென்றபோது அவருக்கு ஸலாம் கூறினேன். ஆனால் அவர் எனக்குச் சிறிதும் பதிலளிக்கவில்லை (ஸலாமைத் திருப்பிக் கூறவில்லை)' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'என் சகோதரர் மகனே! அதனால் உனக்கு என்ன (கவலை)? அவரை விடச் சிறந்தவரான, அவரது வலதுபுறத்தில் உள்ள வானவர் உனக்கு பதில் கூறினாரே! (உனது ஸலாமைப் பதிவு செய்து, அதற்கான நன்மையை உறுதிப்படுத்தினாரே!)'"

صحيح الإسناد موقوفا على أبي ذر (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : அபூ தர் (ரலி) அவர்களைக் கொண்டு அறிவிக்கப்படும் இந்த செய்தி மவ்கூஃப் வகையைச் சார்ந்தது. இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹ் ஆகும். (அல்பானி)

1039

حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ وَهْبٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ قَالَ: إِنَّ السَّلَامَ اسْمٌ مِنْ أَسْمَاءِ اللهِ، وَضَعَهُ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ، فَأَفْشُوهُ بَيْنَكُمْ، إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا سَلَّمَ عَلَى الْقَوْمِ فَرَدُّوا عَلَيْهِ كَانَتْ لَهُ عَلَيْهِمْ فَضْلُ دَرَجَةٍ، لِأَنَّهُ ذَكَّرَهُمُ السَّلَامَ، وَإِنْ لَمْ يُرَدَّ عَلَيْهِ رَدَّ عَلَيْهِ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنْهُ وَأَطْيَبُ.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக 'அஸ்-ஸலாம்' என்பது அல்லாஹ்வின் திருநாமங்களில் ஒன்றாகும். அதனை அல்லாஹ் பூமியில் நிலைநிறுத்தியுள்ளான் (அல்லது ஏற்படுத்தியுள்ளான்). எனவே,

அதனை உங்களுக்கிடையே பரப்புங்கள். ஒரு மனிதர் ஒரு கூட்டத்தாருக்கு ஸலாம் கூறி, அவர்கள் அதற்குப் பதிலளித்தால், அவர்களுக்கு மேலாக அந்த மனிதருக்கு ஒரு தகுதி உயர்வு (அல்லது அந்தஸ்து) கிடைக்கிறது. ஏனெனில், அவர்தான் அவர்களுக்கு 'ஸலாமை' (அல்லாஹ்வின் பெயரை) நினைவூட்டினார். ஒருவேளை அவருக்குப் பதில் சொல்லப்படவில்லை என்றால், அவர்களை விடச் சிறந்தவர்களும் தூய்மையானவர்களும் (அதாவது மலக்குகள்) அவருக்குப் பதில் கூறுவார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : மவ்கூஃபாக அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹானது, மர்ஃபூஃ ஆகவும் ஸஹீஹானது (அல்பானி)

صحيح الإسناد موقوفا ، وصح مرفوعا (الألباني)

1040

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ هِشَامٍ، عَنِ الْحَسَنِ قَالَ: التَّسْلِيمُ تَطَوُّعٌ، وَالرَّدُّ فَرِيضَةٌ.

அல்-ஹஸன் (ரஹ்) கூறினார்கள், "முகமன் (ஸலாம்) கூறுவது உபரியான செயலாகும்; அதற்குப் பதிலளிப்பது கடமையாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ بَخِلَ بِالسَّلامِ

சலாம் சொல்வதில் கஞ்சத்தனம் காட்டுபவர்

1041

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا فُضَيْلُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي عُبَيْدُ اللهِ بْنُ سَلْمَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ قَالَ: الْكَذُوبُ مَنْ كَذَبَ عَلَى يَمِينِهِ، وَالْبَخِيلُ مَنْ بَخِلَ بِالسَّلَامِ، وَالسَّرُوقُ مَنْ سَرَقَ الصَّلَاةَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னு அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சத்தியம் செய்து பொய் சொல்பவனே பொய்யன். ஸலாம் சொல்வதில் கஞ்சத்தனம் செய்பவனே கஞ்சன். தொழுகையை (அதன் ருகூஃ, ஸுஜூத் போன்ற தூண்களை முழுமையாக நிறைவேற்றாமல் அவசரமாகத் தொழுது) திருடுபவனே திருடன்."

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

1042

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي عُثْمَانَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَبْخَلُ النَّاسِ الَّذِي يَبْخَلُ بِالسَّلاَمِ، وَإِنَّ أَعْجَزَ النَّاسِ مَنْ عَجَزَ بِالدُّعَاءِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களில் மிகவும் கஞ்சன், ஸலாம் கூறுவதில் கஞ்சத்தனம் செய்பவரே (அதாவது, ஸலாம் கூற மறுப்பவரே அல்லது தாமதிப்பவரே). மேலும், மக்களில் மிகவும் இயலாதவர், பிரார்த்தனை செய்வதில் இயலாதவரே (அதாவது, அல்லாஹ்விடம் கேட்க சக்தியற்றவரே)."

صحيح الإسناد موقوفا، وصح مرفوعا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : மவ்கூஃபாக அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹானது, மர்ஃபூஃ ஆகவும் ஸஹீஹானது (அல்பானி)

بَابُ السَّلامِ عَلَى الصِّبْيَانِ

குழந்தைகளுக்கு வணக்கம் கூறுதல்

1043

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْجَعْدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سَيَّارٍ، عَنْ ثَابِتٍ الْبُنَانِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ مَرَّ عَلَى صِبْيَانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ، وَقَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَفْعَلُهُ بِهِمْ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் சில சிறுவர்களைக் கடந்து சென்றபோது, அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறினார்கள். மேலும், "நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு (சிறுவர்களுக்கு ஸலாம்) செய்பவர்களாக இருந்தார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

صحيح (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

1044

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ عَنْبَسَةَ قَالَ: رَأَيْتُ ابْنَ عُمَرَ يُسَلِّمُ عَلَى الصِّبْيَانِ فِي الْكُتَّابِ.

அன்பஸா கூறினார்: "இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் குத்தாபில் (சிறுவர்களுக்கான ஆரம்பக் கல்விக்கூடம், பெரும்பாலும் குர்ஆன் ஓதும் இடம்) இருந்த சிறுவர்களுக்கு சலாம் கூறுவதை நான் கண்டேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ تَسْلِيمِ النِّسَاءِ عَلَى الرِّجَالِ

பெண்கள் ஆண்களுக்கு ஸலாம் கூறுவது பற்றிய பாடம்.

1045

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَالِكٌ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، أَنَّ أَبَا مُرَّةَ مَوْلَى أُمِّ هَانِئٍ ابْنَةِ أَبِي طَالِبٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّهُ سَمِعَ أُمَّ هَانِئٍ تَقُولُ: ذَهَبْتُ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ يَغْتَسِلُ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَقَالَ: مَنْ هَذِهِ؟ قُلْتُ: أُمُّ هَانِئٍ، قَالَ: مَرْحَبًا.

அபூ தாலிபின் மகளான உம்மு ஹானி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன், அப்போது அவர்கள் குளித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் அவர்களுக்கு சலாம் கூறினேன். அவர்கள், ‘யார் இது?’ என்று கேட்டார்கள். நான், ‘உம்மு ஹானி’ என்று கூறினேன். அவர்கள், ‘மர்ஹபன் (நல்வரவு)’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1046

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُبَارَكٌ قَالَ: سَمِعْتُ الْحَسَنَ يَقُولُ: كُنَّ النِّسَاءُ يُسَلِّمْنَ عَلَى الرِّجَالِ.

அல்-ஹஸன் அவர்கள் கூறினார்கள்: "பெண்கள் ஆண்களுக்கு ஸலாம் கூறுபவர்களாக இருந்தனர் (இது நபித்தோழர்கள் காலத்தில் ஒரு பொதுவான நடைமுறையாக இருந்தது)."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ التَّسْلِيمِ عَلَى النِّسَاءِ

பெண்களுக்கு சலாம் கூறுதல்

1047

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ بَهْرَامَ، عَنْ شَهْرٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَسْمَاءَ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم مَرَّ فِي الْمَسْجِدِ، وَعُصْبَةٌ مِنَ النِّسَاءِ قُعُودٌ، قَالَ بِيَدِهِ إِلَيْهِنَّ بِالسَّلاَمِ، فَقَالَ: إِيَّاكُنَّ وَكُفْرَانَ الْمُنْعِمِينَ، إِيَّاكُنَّ وَكُفْرَانَ الْمُنْعِمِينَ، قَالَتْ إِحْدَاهُنَّ: نَعُوذُ بِاللَّهِ، يَا نَبِيَّ اللهِ، مِنْ كُفْرَانِ نِعَمِ اللهِ، قَالَ: بَلَى إِنَّ إِحْدَاكُنَّ تَطُولُ أَيْمَتُهَا، ثُمَّ تَغْضَبُ الْغَضْبَةَ فَتَقُولُ: وَاللَّهِ مَا رَأَيْتُ مِنْهُ سَاعَةً خَيْرًا قَطُّ، فَذَلِكَ كُفْرَانُ نِعَمِ اللهِ، وَذَلِكَ كُفْرَانُ نِعَمِ الْمُنْعِمِينَ.

அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் மஸ்ஜிதில் அமர்ந்திருந்த ஒரு பெண்கள் கூட்டத்தைக் கடந்து சென்றார்கள். அவர்கள் தங்கள் கையால் அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறிவிட்டு, “உபகாரம் செய்வோருக்கு நன்றி மறப்பது குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள். உபகாரம் செய்வோருக்கு நன்றி மறப்பது குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள்” என்று கூறினார்கள். அவர்களில் ஒரு பெண், "அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்)! அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகளுக்கு நன்றி மறப்பதிலிருந்து நாங்கள் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறோம்" என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள், "ஆம். உங்களில் ஒரு பெண் நீண்ட காலம் கணவர் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம் (அதாவது, விதவையாகவோ அல்லது விவாகரத்து பெற்றவளாகவோ இருந்து, பின்னர் ஒரு கணவரைப் பெற்றிருக்கலாம்). பிறகு அவள் கோபமடைந்து, 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, அவரிடமிருந்து ஒரு கணமும் நன்மையையும் நான் கண்டதில்லை' என்று கூறுகிறாள். அதுவே அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகளுக்கு நன்றி மறப்பதாகும். அதுவே உபகாரம் செய்வோருக்கு நன்றி மறப்பதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1048

حَدَّثَنَا مَخْلَدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُبَشِّرُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنِ ابْنِ أَبِي غَنِيَّةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُهَاجِرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَسْمَاءَ ابْنَةِ يَزِيدَ الأَنْصَارِيَّةِ، مَرَّ بِي النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم وَأَنَا فِي جِوَارٍ أَتْرَابٍ لِي، فَسَلَّمَ عَلَيْنَا وَقَالَ: إِيَّاكُنَّ وَكُفْرَ الْمُنْعِمِينَ، وَكُنْتُ مِنْ أَجْرَئِهِنَّ عَلَى مَسْأَلَتِهِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، وَمَا كُفْرُ الْمُنْعِمِينَ؟ قَالَ: لَعَلَّ إِحْدَاكُنَّ تَطُولُ أَيْمَتُهَا مِنْ أَبَوَيْهَا، ثُمَّ يَرْزُقُهَا اللَّهُ زَوْجًا، وَيَرْزُقُهَا مِنْهُ وَلَدًا، فَتَغْضَبُ الْغَضْبَةَ فَتَكْفُرُ فَتَقُولُ: مَا رَأَيْتُ مِنْكَ خَيْرًا قَطُّ.

அஸ்மா பின்த் யஸீத் அல்-அன்சாரிய்யா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் என் சமவயதுத் தோழிகள் சிலருடன் இருந்தபோது நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களைக் கடந்து சென்றார்கள். அவர்கள் எங்களுக்கு சலாம் கூறிவிட்டு, 'உபகாரம் செய்தவர்களுக்கு (குறிப்பாக கணவர்களுக்கு) நன்றி மறப்பதைக் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள்' என்று கூறினார்கள். அவரிடம் கேள்வி கேட்பதற்கு அவர்களில் நான் தான் மிகவும் துணிச்சலானவளாக இருந்தேன். நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, உபகாரம் செய்தவர்களுக்கு நன்றி மறப்பது என்றால் என்ன?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: 'ஒருவேளை உங்களில் ஒருத்தி தன் பெற்றோருடன் நீண்ட காலம் திருமணமாகாமல் இருந்து, பிறகு அல்லாஹ் அவளுக்கு ஒரு கணவனை வழங்கி, அவனிடமிருந்து குழந்தைகளையும் வழங்குகிறான். பிறகு அவள் கோபமடைந்து நன்றி மறந்து, "உன்னிடமிருந்து நான் ஒருபோதும் எந்த நன்மையையும் கண்டதில்லை" என்று கூறுகிறாள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ كَرِهَ تَسْلِيمَ الْخَاصَّةِ

ஒரு குறிப்பிட்ட நபருக்கு சலாம் கூற வெறுப்பவர்

1049

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، عَنْ بَشِيرِ بْنِ سَلْمَانَ، عَنْ سَيَّارٍ أَبِي الْحَكَمِ، عَنْ طَارِقٍ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ عَبْدِ اللهِ جُلُوسًا، فَجَاءَ آذِنُهُ فَقَالَ: قَدْ قَامَتِ الصَّلاَةُ، فَقَامَ وَقُمْنَا مَعَهُ، فَدَخَلْنَا الْمَسْجِدَ، فَرَأَى النَّاسَ رُكُوعًا فِي مُقَدَّمِ الْمَسْجِدِ، فَكَبَّرَ وَرَكَعَ، وَمَشَيْنَا وَفَعَلْنَا مِثْلَ مَا فَعَلَ، فَمَرَّ رَجُلٌ مُسْرِعٌ فَقَالَ: عَلَيْكُمُ السَّلاَمُ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، فَقَالَ: صَدَقَ اللَّهُ، وَبَلَّغَ رَسُولُهُ، فَلَمَّا صَلَّيْنَا رَجَعَ، فَوَلَجَ عَلَى أَهْلِهِ، وَجَلَسْنَا فِي مَكَانِنَا نَنْتَظِرُهُ حَتَّى يَخْرُجَ، فَقَالَ بَعْضُنَا لِبَعْضٍ: أَيُّكُمْ يَسْأَلُهُ؟ قَالَ

طَارِقٌ: أَنَا أَسْأَلُهُ، فَسَأَلَهُ، فَقَالَ: عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ: تَسْلِيمُ الْخَاصَّةِ، وَفُشُوُّ التِّجَارَةِ حَتَّى تُعِينَ الْمَرْأَةُ زَوْجَهَا عَلَى التِّجَارَةِ، وَقَطْعُ الأَرْحَامِ، وَفُشُوُّ الْقَلَمِ، وَظُهُورُ الشَّهَادَةِ بِالزُّورِ، وَكِتْمَانُ شَهَادَةِ الْحَقِّ.

தாரிக் கூறினார்: "நாங்கள் அப்துல்லாஹ் (இப்னு மஸ்ஊத்) (ரழி) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தோம். அப்போது அவருடைய அழைப்பாளர் (அல்லது வாயிற்காப்பாளர்) வந்து, 'தொழுகை (நிற்க) ஆரம்பித்துவிட்டது (இகாமா சொல்லப்பட்டுவிட்டது)' என்று கூறினார். உடனே அவர்கள் எழுந்தார்கள்; நாங்களும் அவர்களுடன் எழுந்தோம். நாங்கள் பள்ளிவாசலினுள் நுழைந்தோம். பள்ளிவாசலின் முன்பகுதியில் மக்கள் ருகூஃ நிலையில் இருப்பதை (தொழுகையில் இணைந்திருப்பதை) அவர்கள் கண்டார்கள். உடனே அவர்கள் தக்பீர் கூறி ருகூஃ செய்தார்கள். நாங்களும் (அவரைப் பின்பற்றி) நடந்து சென்று, அவர் செய்ததைப் போலவே (தக்பீர் கூறி) செய்தோம்.

அப்போது ஒரு மனிதர் வேகமாக எங்களைக் கடந்து சென்று, 'அபூ அப்துர் ரஹ்மானே! உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக (சலாம்)' என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள், 'அல்லாஹ் உண்மையையே உரைத்தான்; அவனது தூதரும் (செய்தியை) எத்திவைத்தார்கள்' என்று கூறினார்கள்.

நாங்கள் தொழுது முடித்ததும், அவர்கள் திரும்பித் தம் குடும்பத்தாரிடம் (வீட்டிற்குள்) சென்றார்கள். அவர்கள் வெளியே வரும் வரை நாங்கள் எங்கள் இடங்களிலேயே அமர்ந்து அவர்களுக்காகக் காத்திருந்தோம். அப்போது நாங்கள் ஒருவருக்கொருவர், 'நம்மில் யார் அவரிடம் கேட்பது?' என்று பேசிக்கொண்டோம். தாரிக், 'நான் அவரிடம் கேட்கிறேன்' என்று கூறி, அவ்வாறே கேட்டார்.

அதற்கு அப்துல்லாஹ் (இப்னு மஸ்ஊத்) (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாகத் தெரிவித்தார்கள்: 'இறுதி நேரம் (கியாமத் நாள்) நெருங்குவதற்கு முன், குறிப்பிட்ட சிலருக்கு (அறிமுகமானவர்களுக்கு) மட்டுமே சலாம் கூறுதல்; வியாபாரம் பெருகுதல் - எந்த அளவிற்கென்றால் ஒரு பெண் தன் கணவனுக்கு வியாபாரத்தில் உதவும் நிலை ஏற்படும்; உறவுகளைத் துண்டித்தல்; எழுதுகோல் (பயன்பாடு) பரவுதல் (கல்வி மற்றும் எழுத்து பெருகிவிடுதல்); பொய்ச்சாட்சியம் வெளியாதல்; மேலும் உண்மைச் சாட்சியம் மறைக்கப்படுதல்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1050

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي يَزِيدُ بْنُ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ أَبِي الْخَيْرِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو، أَنَّ رَجُلاً سَأَلَ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم: أَيُّ الإِسْلاَمِ خَيْرٌ؟ قَالَ: تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلاَمَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு 'அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒருவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "இஸ்லாத்தில் சிறந்தது எது?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "(பிறருக்கு) உணவளிப்பதும், நீர் அறிந்தவர்களுக்கும் அறியாதவர்களுக்கும் ஸலாம் கூறுவதும் ஆகும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

43. كتاب الاسْتِئْذَانُ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

43. அனுமதி கேட்டல்

بَابُ: كَيْفَ نَزَلَتْ آيَةُ الْحِجَابِ؟

உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஸைனப் பின்த் ஜஹ்ஷ் (ரலி) அவர்களை மணந்தபோது மக்களுக்கு விருந்தளித்தார்கள். மக்கள் சாப்பிட்டுவிட்டுப் (பேச்சுப்) பேசி நீண்ட நேரம் அங்கேயே அமர்ந்திருந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (வீட்டிலிருந்து) எழுந்து வெளியே சென்றார்கள்; நானும் அவர்களுடன் சென்றேன். மக்கள் எழுந்து போய்விடுவார்கள் என்று எண்ணி (சிறிது நேரம் கழித்து) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (வீட்டிற்குத்) திரும்பி வந்தார்கள். அப்போதும் அவர்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மீண்டும் வெளியே சென்று திரும்பி வந்தார்கள்; அப்போதும் அவர்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள். இறுதியில் அவர்கள் எழுந்து சென்றார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் திரை போட்டார்கள். அப்போதுதான் திரையைப் பற்றிய வசனம் அருளப்பட்டது.

1051

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي عُقَيْلٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَنَسٌ، أَنَّهُ كَانَ ابْنَ عَشْرِ سِنِينَ مَقْدَمَ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم الْمَدِينَةَ، فَكُنَّ أُمَّهَاتِي يُوَطِّونَنِي عَلَى خِدْمَتِهِ، فَخَدَمْتُهُ عَشْرَ سِنِينَ، وَتُوُفِّيَ وَأَنَا ابْنُ عِشْرِينَ، فَكُنْتُ أَعْلَمَ النَّاسِ بِشَأْنِ الْحِجَابِ، فَكَانَ أَوَّلُ مَا نَزَلَ مَا ابْتَنَى رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم بِزَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ، أَصْبَحَ بِهَا عَرُوسًا، فَدَعَى الْقَوْمَ فَأَصَابُوا مِنَ الطَّعَامِ، ثُمَّ خَرَجُوا، وَبَقِيَ رَهْطٌ عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَأَطَالُوا الْمُكْثَ، فَقَامَ فَخَرَجَ وَخَرَجْتُ لِكَيْ يَخْرُجُوا، فَمَشَى فَمَشَيْتُ مَعَهُ، حَتَّى جَاءَ عَتَبَةَ حُجْرَةِ عَائِشَةَ، ثُمَّ ظَنَّ أَنَّهُمْ خَرَجُوا، فَرَجَعَ وَرَجَعْتُ مَعَهُ حَتَّى دَخَلَ عَلَى زَيْنَبَ، فَإِذَا هُمْ جُلُوسٌ، فَرَجَعَ وَرَجَعْتُ حَتَّى بَلَغَ عَتَبَةَ حُجْرَةِ عَائِشَةَ، وَظَنَّ

أَنَّهُمْ خَرَجُوا، فَرَجَعَ وَرَجَعْتُ مَعَهُ، فَإِذَا هُمْ قَدْ خَرَجُوا، فَضَرَبَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بَيْنِي وَبَيْنَهُ السِّتْرَ، وَأَنْزَلَ الْحِجَابَ.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவிற்கு வந்தபோது எனக்குப் பத்து வயது. என் தாய்மார்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்யுமாறு என்னை ஊக்கப்படுத்தினார்கள். அவ்வாறே நான் அவருக்குப் பத்து ஆண்டுகள் பணிவிடை செய்தேன். எனக்கு இருபது வயதாக இருந்தபோது அவர்கள் (ஸல்) மரணமடைந்தார்கள். ஹிஜாப் (திரை) விவகாரம் குறித்து மக்களில் மிக நன்கறிந்தவன் நானே.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஜைனப் பின்த் ஜஹ்ஷ் (ரலி) அவர்களுடன் இல்லற வாழ்வில் இணைந்த போதுதான், அது (ஹிஜாப் சட்டம்) முதன்முதலில் இறங்கியது. அவர்கள் (ஸல்) அவருடன் புதுமணக் கோலத்தில் இருந்தபோது, மக்களை (விருந்துக்கு) அழைத்தார்கள். அவர்கள் உணவருந்தினார்கள். பின்னர் அவர்கள் வெளியேறினார்கள். ஆனால், ஒரு குழுவினர் மட்டும் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் தங்கிவிட்டனர். அவர்கள் நீண்ட நேரம் அங்கேயே இருந்தார்கள்.

ஆகவே நபி (ஸல்) அவர்கள் எழுந்து வெளியேறினார்கள்; அவர்கள் (விருந்தினர்கள்) வெளியேற வேண்டும் என்பதற்காக நானும் வெளியேறினேன். அவர்கள் (ஸல்) நடந்தார்கள், நானும் அவர்களுடன் நடந்தேன். இறுதியில் அவர்கள் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் அறை வாசற்படியை அடைந்தார்கள்.

பின்னர், அவர்கள் (விருந்தினர்கள்) சென்றிருப்பார்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டு, அவர்கள் (ஸல்) திரும்பி வந்தார்கள்; நானும் அவர்களுடன் திரும்பி வந்தேன். அவர்கள் (ஸல்) ஜைனப் (ரலி) அவர்களிடம் நுழைந்தபோது, அக்குழுவினர் (இன்னும்) அங்கேயே அமர்ந்திருந்தனர். ஆகவே நபி (ஸல்) அவர்கள் (மீண்டும்) திரும்பினார்கள்; ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் அறை வாசற்படியை அடையும் வரை நானும் திரும்பினேன்.

அவர்கள் (விருந்தினர்கள்) சென்றிருப்பார்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டு, அவர்கள் (ஸல்) மீண்டும் திரும்பினார்கள்; நானும் அவர்களுடன் திரும்பினேன். இதோ அவர்கள் வெளியேறியிருந்தனர். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் எனக்கும் தமக்கும் இடையே (அதாவது, ஸைனப் (ரலி) அவர்கள் இருந்த தனிப்பட்ட இடத்திலிருந்து என்னை மறைக்கும் விதமாக) ஒரு திரையைப் போட்டார்கள்; மேலும் ஹிஜாப் (திரை) பற்றிய சட்டம் அருளப்பட்டது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الْعَوْرَاتِ الثَّلَاثِ

மூன்று வகையான நிர்வாண நேரங்கள்

1052

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ صَالِحِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ ثَعْلَبَةَ بْنِ أَبِي مَالِكٍ الْقُرَظِيِّ، أَنَّهُ رَكِبَ إِلَى عَبْدِ اللهِ بْنِ سُوَيْدٍ، أَخِي بَنِي حَارِثَةَ بْنِ الْحَارِثِ، يَسْأَلُهُ عَنِ الْعَوْرَاتِ الثَّلَاثِ، وَكَانَ يَعْمَلُ بِهِنَّ، فَقَالَ: مَا تُرِيدُ؟ فَقُلْتُ: أُرِيدُ أَنْ أَعْمَلَ بِهِنَّ، فَقَالَ: إِذَا وَضَعْتُ ثِيَابِي مِنَ الظَّهِيرَةِ لَمْ يَدْخُلْ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِي بَلَغَ الْحُلُمَ إِلَّا بِإِذْنِي، إِلَّا أَنْ أَدْعُوَهُ، فَذَلِكَ إِذْنُهُ. وَلَا إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ وَتَحَرَّكَ النَّاسُ حَتَّى تُصَلَّى الصَّلَاةُ. وَلَا إِذَا صَلَّيْتُ الْعِشَاءَ وَوَضَعْتُ ثِيَابِي حَتَّى أَنَامَ.

தஃலபா இப்னு அபீ மாலிக் அல்-குரழீ அவர்கள், பனூ ஹாரிதா இப்னு அல்-ஹாரித் குலத்தைச் சேர்ந்த அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸுவைத் என்பவரிடம் மூன்று மறைவான (அவ்ரத்) நேரங்களைப் பற்றிக் கேட்பதற்காகச் சென்றதாக அறிவிக்கிறார்கள். அப்துல்லாஹ் அந்த நேரங்களைப் பேணுபவராக இருந்தார்.

அவர், "உனக்கு என்ன வேண்டும்?" என்று கேட்டார். அதற்கு நான், "நான் அவற்றைச் செயல்படுத்த விரும்புகிறேன்" என்று பதிலளித்தேன்.

அவர் கூறினார்: "நண்பகலில் நான் என் ஆடைகளைக் களைந்துவிட்டால், பருவ வயதை அடைந்த என் குடும்பத்தினர் எவரும் என் அனுமதியின்றி என்னிடம் நுழைவதில்லை; நான் அவரை அழைத்தாலே தவிர. (நான் அழைத்தால்) அதுவே அவருக்கான அனுமதியாகும்.

மேலும், ஃபஜ்ரு (விடியல்) நேரம் தோன்றி மக்கள் நடமாடத் துவங்கியதிலிருந்து தொழுகை நிறைவேற்றப்படும் வரையிலும், நான் இஷாத் தொழுதுவிட்டுத் தூங்குவதற்காக என் ஆடைகளைக் களைந்துவிட்ட பிறகும் (பருவ வயதை அடைந்த என் குடும்பத்தினர் எவரும் என் அனுமதியின்றி நுழைவதில்லை)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ أَكْلِ الرَّجُلِ مَعَ امْرَأَتِهِ

ஒரு மனிதர் தன் மனைவியுடன் சேர்ந்து சாப்பிடுவது.

1053

حَدَّثَنَا الْحُمَيْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مِسْعَرٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كُنْتُ آكُلُ مَعَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم حَيْسًا، فَمَرَّ عُمَرُ، فَدَعَاهُ فَأَكَلَ، فَأَصَابَتْ يَدُهُ إِصْبَعِي، فَقَالَ: حَسِّ، لَوْ أُطَاعُ فِيكُنَّ مَا رَأَتْكُنَّ عَيْنٌ. فَنَزَلَ الْحِجَابُ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் 'ஹைஸ்' (பேரீச்சம்பழமும் நெய்யும் கலந்த உணவு) சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது உமர் (ரழி) அந்த வழியாகச் சென்றார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரை (சாப்பிட) அழைத்தார்கள்; அவரும் சாப்பிட்டார்கள். அப்போது அவரது கை என் விரலில் பட்டது. உடனே அவர், 'ஆ! (இது எனக்கு சங்கடமாக உள்ளது.) உங்கள் விஷயத்தில் (பெண்களின் மறைப்பு குறித்து) எனக்குக் கீழ்ப்படியப்பட்டால், உங்களை (பெண்களை) எந்தக் கண்ணும் பார்க்காது!' என்று கூறினார்கள். பிறகு ஹிஜாப் (திரை) சட்டம் அருளப்பட்டது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1054

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي خَارِجَةُ بْنُ الْحَارِثِ بْنِ رَافِعِ بْنِ مَكِيثٍ الْجُهَنِيُّ، عَنْ سَالِمِ بْنِ سَرْجٍ مَوْلَى أُمِّ صَبِيَّةَ بِنْتِ قَيْسٍ وَهِيَ خَوْلَةُ، وَهِيَ جَدَّةُ خَارِجَةَ بْنِ الْحَارِثِ، أَنَّهُ سَمِعَهَا تَقُولُ: اخْتَلَفَتْ يَدِي وَيَدُ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم فِي إِنَاءٍ وَاحِدٍ.

உம்மு ஸபிய்யா பின்த் கைஸ் (கவ்லா) (ரலி) அவர்கள், தமது கையும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் கையும் ஒரே பாத்திரத்தில் (நீர் எடுக்கும்போது) ஒன்றாகச் சந்தித்ததாகக் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا دَخَلَ بَيْتًا غَيْرَ مَسْكُونٍ

யாரும் வசிக்காத வீட்டிற்குள் நுழைவது பற்றிய பாடம்.

1055

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ قَالَ: حَدَّثَنِي مَعْنٌ قَالَ: حَدَّثَنِي هِشَامُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللهِ بْنَ عُمَرَ قَالَ: إِذَا دَخَلَ الْبَيْتَ غَيْرَ الْمَسْكُونِ فَلْيَقُلِ: السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: குடியிருக்காத வீட்டிற்குள் ஒருவர் நுழையும் போது, 'அஸ்ஸலாமு அலைனா வஅலா இபாதில்லாஹிஸ் ஸாலிஹீன்' (எங்கள் மீதும், அல்லாஹ்வின் நல்லடியார்கள் மீதும் சாந்தி உண்டாகட்டும்) என்று கூறட்டும்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

1056

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ يَزِيدَ النَّحْوِيِّ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: { لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا }، وَاسْتَثْنَى مِنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: { لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ }.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "'உங்கள் வீடுகள் அல்லாத மற்ற வீடுகளில், நீங்கள் அனுமதி கேட்கும் வரையிலும், அங்கு வசிப்பவர்களுக்கு ஸலாம் கூறும் வரையிலும் நுழையாதீர்கள்' (அல்-குர்ஆன் 24:27) (என்ற பொதுவான கட்டளையிலிருந்து) அல்லாஹ் ஒரு விதிவிலக்கு அளித்துள்ளான். அவன் கூறுகிறான்: 'யாரும் வசிக்காத வீடுகளில் உங்களுக்குப் பயன்படும் பொருட்கள் (அல்லது வசதிகள்) இருந்தால், அவற்றில் நீங்கள் நுழைவது உங்கள் மீது குற்றமில்லை. நீங்கள் வெளிப்படுத்துவதையும், நீங்கள் மறைப்பதையும் அல்லாஹ் அறிகிறான்' (அல்-குர்ஆன் 24:29)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ { لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ }

<i>"நீங்கள் உரிமையாளராக இருக்கும் அடிமைகள் உங்களிடம் அனுமதி கேட்டு உள்ளே நுழைய வேண்டும்"</i> (24:56)

1057

حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ الْيَمَانِ، عَنْ شَيْبَانَ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ: {لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ}، قَالَ: هِيَ لِلرِّجَالِ دُونَ النِّسَاءِ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "{லியைஸ்தஃஃதின்கும்முல்லதீன மலக்கத் அய்மானுகும்}" (உங்களுக்குச் சொந்தமான அடிமைகள் உங்களிடம் அனுமதி கேட்டு நுழைய வேண்டும்) என்ற (திருக்குர்ஆன்) வசனம், ஆண்களுக்குரியதே அன்றி பெண்களுக்குரியதல்ல. (அதாவது, இந்த அனுமதி கேட்கும் சட்டம் ஆண்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும், பெண்களுக்கு அல்ல).

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

بَابُ قَوْلِ اللهِ: {وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ}

அல்லாஹ்வின் வார்த்தைகள், "உங்களில் உள்ள சிறுவர்கள் பருவ வயதை அடைந்தால்" 24:59

1058

حَدَّثَنَا مَطَرُ بْنُ الْفَضْلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ هِشَامٍ الدَّسْتُوَائِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ إِذَا بَلَغَ بَعْضُ وَلَدِهِ الْحُلُمَ عَزَلَهُ، فَلَمْ يَدْخُلْ عَلَيْهِ إِلَّا بِإِذْنٍ.

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களின் பிள்ளைகளில் எவரேனும் பருவ வயதை அடைந்துவிட்டால், அவரைப் பிரித்து (தனிப்பட்ட இடவசதியை ஏற்படுத்தி அல்லது பொதுவான குடும்ப அறைகளிலிருந்து பிரித்து) விடுவார்கள். எனவே, அவர் (அந்தப் பிள்ளை) அனுமதியின்றி இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களிடம் நுழைவதில்லை.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ يَسْتَأْذِنُ عَلَى أُمِّهِ

உள்ளே வந்து சந்திக்க அனுமதி கேட்கும் ஒருவர்

1059

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى عَبْدِ اللهِ قَالَ: أَسْتَأْذِنُ عَلَى أُمِّي؟ فَقَالَ: مَا عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهَا تُحِبُّ أَنْ تَرَاهَا.

அல்கமா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, 'என் தாயிடம் (அவர் இருக்கும் அறைக்குள்) நுழைய நான் அனுமதி கேட்க வேண்டுமா?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'அவள் இருக்கும் எல்லா நிலைகளிலும் (அதாவது, ஆடை குறைந்த நிலையில் அல்லது தனிமையில் இருக்கும்போது) அவளைப் பார்க்க நீர் விரும்பமாட்டீர்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1060

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: سَمِعْتُ مُسْلِمَ بْنَ نَذِيرٍ يَقُولُ: سَأَلَ رَجُلٌ حُذَيْفَةَ فَقَالَ: أَسْتَأْذِنُ عَلَى أُمِّي؟ فَقَالَ: إِنْ لَمْ تَسْتَأْذِنْ عَلَيْهَا رَأَيْتَ مَا تَكْرَهُ.

முஸ்லிம் இப்னு நதீர் அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு மனிதர் ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்களிடம், 'என் தாயிடம் (அவர் இருக்கும் இடத்திற்குள் நுழைய) நான் அனுமதி கேட்க வேண்டுமா?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'நீங்கள் அவரிடம் அனுமதி கேட்காவிட்டால், நீங்கள் விரும்பாததைக் காண்பீர்கள்' என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ يَسْتَأْذِنُ عَلَى أَبِيهِ

தனது தந்தையின் அறைக்குள் நுழைய அனுமதி கேட்பது

1061

حَدَّثَنَا فَرْوَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ مَالِكٍ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ، عَنْ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ قَالَ: دَخَلْتُ مَعَ أَبِي عَلَى أُمِّي، فَدَخَلَ فَاتَّبَعْتُهُ، فَالْتَفَتَ فَدَفَعَ فِي صَدْرِي حَتَّى أَقْعَدَنِي عَلَى اسْتِي، قَالَ: أَتَدْخُلُ بِغَيْرِ إِذْنٍ؟.

மூஸா இப்னு தல்ஹா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் என் தந்தையுடன் என் தாயாரிடம் சென்றேன். அவர் உள்ளே நுழைந்தார்; நான் அவரைப் பின்தொடர்ந்தேன். அவர் திரும்பி என் மார்பில் தள்ளினார்; (அதனால்) நான் என் புட்டத்தின் மீது அமர்ந்துவிட்டேன். பிறகு அவர், ‘அனுமதியின்றி (உள்ளே) நுழைவாயா?’ என்றார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

بَابُ يَسْتَأْذِنُ عَلَى أَبِيهِ وَوَلَدِهِ

தன் தந்தையிடம் உள்ளே செல்ல அனுமதி கோருவது பற்றிய பாடம்.

1062

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ أَشْعَثَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: يَسْتَأْذِنُ الرَّجُلُ عَلَى وَلَدِهِ، وَأُمِّهِ، وَإِنْ كَانَتْ عَجُوزًا، وَأَخِيهِ، وَأُخْتِهِ، وَأَبِيهِ.

ஜாபிர் (ரழி) கூறினார்கள், "ஒரு மனிதர் தன் பிள்ளைகளிடமும், தன் தாயாரிடமும் (அவர்) வயதானவராக இருந்தாலும், தன் சகோதரனிடமும், தன் சகோதரியிடமும் மற்றும் தன் தந்தையிடமும் (அவர்களின் தனிப்பட்ட இடத்திற்குள் நுழைய) அனுமதி கேட்க வேண்டும்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

بَابُ يَسْتَأْذِنُ عَلَى أُخْتِهِ

ஒரு சகோதரியின் அனுமதியைக் கேட்டு உள்ளே நுழைவது பற்றிய பாடம்

1063

حَدَّثَنَا الْحُمَيْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرٌو، وَابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ عَطَاءٍ قَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ فَقُلْتُ: أَسْتَأْذِنُ عَلَى أُخْتِي؟ فَقَالَ: نَعَمْ، فَأَعَدْتُ فَقُلْتُ: أُخْتَانِ فِي حِجْرِي، وَأَنَا أُمَوِّنُهُمَا وَأُنْفِقُ عَلَيْهِمَا، أَسْتَأْذِنُ عَلَيْهِمَا؟ قَالَ: نَعَمْ، أَتُحِبُّ أَنْ تَرَاهُمَا عُرْيَانَتَيْنِ؟ ثُمَّ قَرَأَ: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ} إِلَى {ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ}، قَالَ: فَلَمْ يُؤْمَرْ هَؤُلَاءِ بِالْإِذْنِ إِلَّا فِي هَذِهِ الْعَوْرَاتِ الثَّلَاثِ، قَالَ: {وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ}

அதா (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம், "நான் என் சகோதரியிடம் (அவர் இருக்கும் அறைக்குள் நுழைய) அனுமதி கேட்க வேண்டுமா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "ஆம்" என்றார்கள். நான் மீண்டும், "என்னுடைய பராமரிப்பில் இரண்டு சகோதரிகள் உள்ளனர். நான் அவர்களுக்கு உணவளிக்கிறேன், அவர்களுக்காகச் செலவு செய்கிறேன். நான் அவர்களிடம் (அவர்கள் இருக்கும் அறைக்குள் நுழைய) அனுமதி கேட்க வேண்டுமா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "ஆம், நீங்கள் அவர்களை நிர்வாணக் கோலத்தில் பார்க்க விரும்புகிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள்.
பிறகு அவர்கள், **"யா அய்யுஹல்லதீன ஆமனூ லியஸ்தஃஃதின்குமுல்லதீன மலகத் அய்மானுக்கும்..."** என்று தொடங்கி **"...சலாஸு அவ்ரா தில்லக்கும்"** என்பது வரையுள்ள (திருக்குர்ஆன் 24:58) வசனத்தை ஓதிக் காட்டினார்கள். (மேலும்), "(இந்த வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அடிமைகள் மற்றும் பருவமடையாத குழந்தைகள் போன்ற) இவர்களுக்கு இந்த மூன்று அவ்ரத் (மறைவான) நேரங்களைத் தவிர (மற்ற நேரங்களில்) அனுமதி கோருமாறு கட்டளையிடப்படவில்லை" என்று கூறினார்கள்.
(தொடர்ந்து) அவர்கள்: **"வஇதா பலகத் அத்ஃஃபாலு மின்குமுல் ஹுலும ஃஃபல்யஸ்தஃஃதினூ கமஸ்தஃஃதனல்லதீன மின் கப்லிஹிம்"** (திருக்குர்ஆன் 24:59) என்ற வசனத்தை ஓதினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) — صحيح (الألباني)

بَابُ يَسْتَأْذِنُ عَلَى أَخِيهِ

உங்கள் சகோதரனிடம் உள்ளே நுழைய அனுமதி கேட்பது

1064

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْثَرٌ، عَنْ أَشْعَثَ، عَنْ كُرْدُوسٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ قَالَ: يَسْتَأْذِنُ الرَّجُلُ عَلَى أَبِيهِ، وَأُمِّهِ، وَأَخِيهِ، وَأُخْتِهِ.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதன் தனது தந்தை, தனது தாய், தனது சகோதரன் மற்றும் தனது சகோதரியிடம் (அவர்களின் தனிப்பட்ட இடங்களுக்குள் நுழையும் முன்) அனுமதி கேட்பான்."

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

بَابُ الاسْتِئْذَانِ ثَلاثًا

மூன்று முறை அனுமதி கோருதல்.

1065

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَخْلَدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَطَاءٌ، عَنْ عُبَيْدِ بْنِ عُمَيْرٍ، أَنَّ أَبَا مُوسَى الأَشْعَرِيَّ اسْتَأْذَنَ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، فَلَمْ يُؤْذَنْ لَهُ، وَكَأَنَّهُ كَانَ مَشْغُولاً، فَرَجَعَ أَبُو مُوسَى، فَفَرَغَ عُمَرُ فَقَالَ: أَلَمْ أَسْمَعْ صَوْتَ عَبْدِ اللهِ بْنِ قَيْسٍ؟ إِيذَنُوا لَهُ، قِيلَ: قَدْ رَجَعَ، فَدَعَاهُ، فَقَالَ: كُنَّا نُؤْمَرُ بِذَلِكَ، فَقَالَ: تَأْتِينِي عَلَى ذَلِكَ بِالْبَيِّنَةِ، فَانْطَلَقَ إِلَى مَجْلِسِ الأَنْصَارِ فَسَأَلَهُمْ، فَقَالُوا: لاَ يَشْهَدُ لَكَ عَلَى هَذَا إِلاَّ أَصْغَرُنَا: أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ فَذَهَبَ بِأَبِي سَعِيدٍ، فَقَالَ عُمَرُ: أَخَفِيَ عَلَيَّ مِنْ أَمْرِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم؟ أَلْهَانِي الصَّفْقُ بِالأَسْوَاقِ، يَعْنِي الْخُرُوجَ إِلَى التِّجَارَةِ.

உபைத் இப்னு உமைர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் (உட்செல்ல) அனுமதி கேட்டார்கள். ஆனால் அவருக்கு அனுமதி வழங்கப்படவில்லை; (உமர் (ரழி) அவர்கள்) வேலையாக இருந்தார்கள் போலும். எனவே அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் திரும்பிச் சென்றுவிட்டார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள் (தங்கள்) வேலையை முடித்ததும், “அப்துல்லாஹ் இப்னு கைஸ் (ரழி) (அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீயின் இயற்பெயர்) அவர்களின் குரலை நான் கேட்கவில்லையா? அவருக்கு அனுமதி அளியுங்கள்” என்று கூறினார்கள். “அவர் திரும்பிச்

சென்றுவிட்டார்'' என்று கூறப்பட்டது. எனவே அவர்கள் அவரை (மீண்டும்) அழைத்தார்கள்.

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் (வந்ததும்), ''நாங்கள் அவ்வாறு (அதாவது, மூன்று முறை அனுமதி கேட்டும் அனுமதி கிடைக்காதபோது திரும்பிச் செல்லும்படி) கட்டளையிடப்பட்டுள்ளோம்'' என்று கூறினார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், ''இதற்கு நீர் என்னிடம் ஆதாரத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும்'' என்று கூறினார்கள். எனவே அவர் அன்சாரிகளின் சபைக்குச் சென்று அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அவர்கள், ''எங்களில் வயதில் இளையவரான அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் மட்டுமே இதற்கு உமக்குச் சாட்சி கூறுவார்கள்'' என்று கூறினார்கள்.

எனவே அவர் அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்களை அழைத்துச் சென்றார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், ''அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் கட்டளை எனக்குத் தெரியாமல் மறைந்துவிட்டதா? சந்தைகளில் வியாபாரம் செய்வது என் கவனத்தைத் திசைதிருப்பிவிட்டது'' என்று கூறினார்கள். அதாவது வர்த்தகத்திற்காக வெளியே செல்வது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الاسْتِئْذَانُ غَيْرُ السَّلامِ

அனுமதி கேட்பது ஸலாம் கூறுவதில் அடங்காது.

1066

حَدَّثَنَا بَيَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ أَبِي سُلَيْمَانَ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ فِيمَنْ يَسْتَأْذِنُ قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ قَالَ: لَا يُؤْذَنُ لَهُ حَتَّى يَبْدَأَ بِالسَّلامِ.

ஸலாம் கூறுவதற்கு முன் அனுமதி கேட்கும் நபர் குறித்து, அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர் முதலில் ஸலாம் கூறும் வரை அவருக்கு அனுமதி வழங்கப்படாது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1067

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا هِشَامٌ، أَنَّ ابْنَ جُرَيْجٍ أَخْبَرَهُمْ قَالَ: سَمِعْتُ عَطَاءً، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: إِذَا دَخَلَ وَلَمْ يَقُلِ: السَّلامُ عَلَيْكُمْ، فَقُلْ: لَا، حَتَّى يَأْتِيَ

بِالْمِفْتَاحِ: السَّلامِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'யாராவது ஒருவர் (உள்ளே வர) வந்து, 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' என்று கூறாவிட்டால், முகமன் (ஸலாம்) ஆகிய சாவியை அவர் கொண்டு வரும் வரை, 'இல்லை' (அவருக்கு அனுமதி மறுத்து) என்று கூறுங்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا نَظَرَ بِغَيْرِ إِذْنٍ تُفْقَأُ عَيْنُهُ

அனுமதியின்றி யாரேனும் பார்த்தால், அவரது கண்

1068

حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَوِ اطَّلَعَ رَجُلٌ فِي بَيْتِكَ، فَخَذَفْتَهُ بِحَصَاةٍ فَفَقَأْتَ عَيْنَهُ، مَا كَانَ عَلَيْكَ جُنَاحٌ.

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் உனது வீட்டிற்குள் (உன் அனுமதியின்றி) எட்டிப் பார்த்தால், நீ அவர் மீது ஒரு சிறுகல்லை எறிந்து, அதனால் அவரது கண்ணைப் பேர்த்துவிட்டால், உன் மீது எந்தக் குற்றமும் இல்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1069

حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ عَبْدِ اللهِ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم قَائِمًا يُصَلِّي، فَاطَّلَعَ رَجُلٌ فِي بَيْتِهِ، فَأَخَذَ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِهِ، فَسَدَّدَ نَحْوَ عَيْنَيْهِ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையில் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது ஒரு மனிதர் (அவர்களின்) அறைக்குள் எட்டிப் பார்த்தார். (இதைக் கண்ட) அவர்கள் தமது

அம்பறாத்தூணியிலிருந்து ஓர் அம்பை எடுத்து, அம்மனிதரின் கண்களைக் குறிவைத்தார்கள் (அவரைத் தாக்கத் தயாரானார்கள்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الاسْتِئْذَانُ مِنْ أَجْلِ النَّظَرِ

பார்க்காமல் அனுமதி கோருவது தொடர்பான பாடம்

1070

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ شِهَابٍ، أَنَّ سَهْلَ بْنَ سَعْدٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّ رَجُلاً اطَّلَعَ مِنْ جُحْرٍ فِي بَابِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، وَمَعَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم مِدْرًى يَحُكُّ بِهِ رَأْسَهُ، فَلَمَّا رَآهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَوْ أَعْلَمُ أَنَّكَ تَنْتَظِرُنِي لَطَعَنْتُ بِهِ فِي عَيْنَيْكَ.

ஸஹ்ல் இப்னு ஸஅத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"ஒருவர், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் வாசலில் இருந்த ஒரு துவாரம் வழியாக எட்டிப் பார்த்தார். அப்போது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடத்தில் ஒரு சீப்பு (தலை சீவும் கருவி) இருந்தது; அதைக் கொண்டு அவர்கள் தமது தலையைச் சொறிந்து கொண்டிருந்தார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அவரைப் பார்த்ததும், 'நீர் (என்னை) எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர் என்று நான் அறிந்திருந்தால், இதைக் கொண்டு உமது கண்ணில் குத்தியிருப்பேன்!' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1071

وَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِنَّمَا جُعِلَ الإِذْنُ مِنْ أَجْلِ الْبَصَرِ.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'பார்வையின் காரணமாகவே (உள்ளே இருப்பவர்களின் அந்தரங்கத்தைப் பார்த்துவிடாமல் இருப்பதற்காகவே) அனுமதி கோருதல் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1072

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْفَزَارِيُّ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: اطَّلَعَ رَجُلٌ مِنْ خَلَلٍ فِي حُجْرَةِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَسَدَّدَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم بِمِشْقَصٍ، فَأَخْرَجَ الرَّجُلُ رَأْسَهُ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களின் அறைக்குள் ஒரு துவாரத்தின் வழியாக எட்டிப் பார்த்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஓர் அம்பின் முனையால் (அவரைத் தாக்குவதற்காக) குறிவைத்தார்கள். உடனே அந்த மனிதரும் தன் தலையை (பயந்து) உள்ளிழுத்துக் கொண்டார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا سَلَّمَ الرَّجُلُ عَلَى الرَّجُلِ فِي بَيْتِهِ

ஒரு மனிதர் மற்றொரு மனிதரின் அறையில் அவரை வரவேற்கும்போது

1073

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ، عَنْ خَالِدِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِلَالٍ، عَنْ مَرْوَانَ بْنِ عُثْمَانَ، أَنَّ عُبَيْدَ بْنَ عُمَيْرٍ أَخْبَرَهُ، عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: اسْتَأْذَنْتُ عَلَى عُمَرَ، فَلَمْ يُؤْذَنْ لِي ثَلَاثًا، فَأَدْبَرْتُ، فَأَرْسَلَ إِلَيَّ فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللهِ، اشْتَدَّ عَلَيْكَ أَنْ تُحْتَبَسَ عَلَى بَابِي؟ اعْلَمْ أَنَّ النَّاسَ كَذَلِكَ يَشْتَدُّ عَلَيْهِمْ أَنْ يُحْتَبَسُوا عَلَى بَابِكَ، فَقُلْتُ: بَلِ اسْتَأْذَنْتُ عَلَيْكَ ثَلَاثًا، فَلَمْ يُؤْذَنْ لِي، فَرَجَعْتُ، فَقَالَ: مِمَّنْ سَمِعْتَ هَذَا؟ فَقُلْتُ: سَمِعْتُهُ مِنَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ: أَسَمِعْتَ مِنَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم مَا لَمْ نَسْمَعْ؟ لَئِنْ لَمْ تَأْتِنِي عَلَى هَذَا بِبَيِّنَةٍ لَأَجْعَلَنَّكَ نَكَالًا، فَخَرَجْتُ حَتَّى أَتَيْتُ نَفَرًا مِنَ الْأَنْصَارِ جُلُوسًا فِي الْمَسْجِدِ فَسَأَلْتُهُمْ، فَقَالُوا: أَوَيَشُكُّ فِي هَذَا أَحَدٌ؟ فَأَخْبَرْتُهُمْ مَا قَالَ عُمَرُ، فَقَالُوا: لَا يَقُومُ مَعَكَ إِلَّا أَصْغَرُنَا، فَقَامَ مَعِي أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ، أَوْ أَبُو مَسْعُودٍ، إِلَى عُمَرَ، فَقَالَ: خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ يُرِيدُ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ، حَتَّى أَتَاهُ فَسَلَّمَ، فَلَمْ يُؤْذَنْ لَهُ، ثُمَّ سَلَّمَ الثَّانِيَةَ، ثُمَّ

الثَّالِثَةَ، فَلَمْ يُؤْذَنْ لَهُ، فَقَالَ: قَضَيْنَا مَا عَلَيْنَا، ثُمَّ رَجَعَ، فَأَدْرَكَهُ سَعْدٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا سَلَّمْتَ مِنْ مَرَّةٍ إِلَّا وَأَنَا أَسْمَعُ، وَأَرُدُّ عَلَيْكَ، وَلَكِنْ أَحْبَبْتُ أَنْ تُكْثِرَ مِنَ السَّلَامِ عَلَيَّ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِي، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: وَاللَّهِ إِنْ كُنْتُ لَأَمِينًا عَلَى حَدِيثِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ: أَجَلْ، وَلَكِنْ أَحْبَبْتُ أَنْ أَسْتَثْبِتَ.

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

நான் உமர் (ரழி) அவர்களிடம் (உட்செல்ல) அனுமதி கோரினேன். எனக்கு மூன்று முறை அனுமதி வழங்கப்படவில்லை (பதிலளிக்கப்படாமல்). எனவே நான் திரும்பிச் சென்றேன். பின்னர் அவர்கள் என்னை ஆளனுப்பி (வரவழைத்து), "அப்துல்லாஹ்வே! என் வாசலில் நீர் தடுத்து வைக்கப்பட்டதைச் சிரமமாகக் கருதினீரா? உமது வாசலிலும் மக்கள் தடுத்து வைக்கப்படுவதை அவர்கள் அவ்வாறே சிரமமாகக் கருதுவார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்வீராக!" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு நான், "மாறாக, நான் தங்களிடம் மூன்று முறை அனுமதி கேட்டேன்; எனக்கு அனுமதி வழங்கப்படவில்லை; ஆகவே நான் திரும்பிவிட்டேன்" என்று கூறினேன். அதற்கு உமர் (ரழி), "இதை யாரிடமிருந்து கேட்டீர்?" என்று கேட்டார்கள். நான், "இதை நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து (கேட்டேன்)" என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், "நாங்கள் செவியுறாத ஒன்றை நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து நீர் செவியுற்றீரா? இதற்கு நீர் தெளிவான சாட்சியைக் கொண்டுவரவில்லையென்றால், நான் உம்மை (கடுமையாகத் தண்டித்து, பிறருக்கு) ஒரு பாடமாக ஆக்கிவிடுவேன்" என்று கூறினார்கள்.

எனவே நான் வெளியேறி, பள்ளிவாசலில் அமர்ந்திருந்த அன்ஸாரிக் கூட்டத்தாரிடம் சென்று, அவர்களிடம் (இது பற்றிக்) கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "இதில் யாரேனும் சந்தேகம் கொள்கிறார்களா?" என்று கேட்டார்கள். உமர் (ரழி) கூறியதை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்தேன். அவர்கள், "எங்களில் மிகச் சிறியவரே உங்களோடு (சாட்சி சொல்ல) வருவார்" என்று கூறினார்கள். எனவே அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) - அல்லது அபூ மஸ்வூத் (ரழி) - என்னுடன் உமர் (ரழி) அவர்களிடம் வந்தார்கள்.

அவர் (உமரிடம்), "நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் ஸஅத் இப்னு உபாதா (ரழி) அவர்களை நாடிச் சென்றோம். (அவர் வீட்டுக்கு வந்ததும்) நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸலாம் கூறினார்கள். அவருக்கு அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. பிறகு இரண்டாவது முறையும், பின்னர் மூன்றாவது முறையும் ஸலாம் கூறினார்கள். அப்போதும் அவருக்கு அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. எனவே, 'நம் மீதுள்ள கடமையை நாம் நிறைவேற்றிவிட்டோம்' என்று கூறிவிட்டு நபி (ஸல்) அவர்கள் திரும்பினார்கள். அப்போது ஸஅத் (ரழி) அவர்கள் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! உங்களை

உண்மையுடன் அனுப்பியவன் மீது சத்தியமாக, நீங்கள் ஸலாம் கூறிய ஒவ்வொரு முறையும், நான் அதைச் செவியுற்று உங்களுக்குப் பதிலளித்தேன். ஆயினும், எனக்கும் என் வீட்டாருக்கும் உங்களிடமிருந்து நிறைய ஸலாம் (சாந்தியும், பிரார்த்தனையும்) கிடைக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்பினேன்' என்று (சாட்சியம்) கூறினார்.

அப்போது அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஹதீஸ் விஷயத்தில் நம்பிக்கைக்குரியவன் ஆவேன்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு உமர் (ரழி), "ஆம் (உண்மைதான்)! ஆயினும், நான் அதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவே விரும்பினேன்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ دُعَاءُ الرَّجُلِ إِذْنُهُ

ஒரு மனிதனின் அழைப்பே அவனது அனுமதியாகும்

1074

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الأَحْوَصِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ قَالَ: إِذَا دُعِيَ الرَّجُلُ فَقَدْ أُذِنَ لَهُ.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு மனிதனுக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டால், அவனுக்கு (உள்ளே நுழைய) அனுமதி வழங்கப்பட்டுவிட்டது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

صحيح الإسناد موقوفا (الألباني)

1075

حَدَّثَنَا عَيَّاشُ بْنُ الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَجَاءَ مَعَ الرَّسُولِ، فَهُوَ إِذْنُهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் அழைக்கப்பட்டு, அவர் (அழைக்க வந்த) தூதருடன் வந்தால், அதுவே (அவர் நுழைவதற்கான) அனுமதியாகும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1076

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ حَبِيبٍ، وَهِشَامٍ، عَنْ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: رَسُولُ الرَّجُلِ إِلَى الرَّجُلِ إِذْنُهُ.

ஒரு மனிதர் மற்றொரு மனிதரிடம் அனுப்பும் தூதர், (அவரைச் சந்திக்க அல்லது நுழைய) அவருடைய அனுமதியாகும்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1077

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَاصِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، عَنْ أَبِي الْعَلاَنِيَةِ قَالَ: أَتَيْتُ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ فَسَلَّمْتُ فَلَمْ يُؤْذَنْ لِي، ثُمَّ سَلَّمْتُ فَلَمْ يُؤْذَنْ لِي، ثُمَّ سَلَّمْتُ الثَّالِثَةَ فَرَفَعْتُ صَوْتِي وَقُلْتُ: السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الدَّارِ، فَلَمْ يُؤْذَنْ لِي، فَتَنَحَّيْتُ نَاحِيَةً فَقَعَدْتُ، فَخَرَجَ إِلَيَّ غُلاَمٌ فَقَالَ: ادْخُلْ، فَدَخَلْتُ، فَقَالَ لِي أَبُو سَعِيدٍ: أَمَا إِنَّكَ لَوْ زِدْتَ لَمْ يُؤْذَنْ لَكَ، فَسَأَلْتُهُ عَنِ الأَوْعِيَةِ، فَلَمْ أَسْأَلْهُ عَنْ شَيْءٍ إِلاَّ قَالَ: حَرَامٌ، حَتَّى سَأَلْتُهُ عَنِ الْجَفِّ، فَقَالَ: حَرَامٌ. فَقَالَ مُحَمَّدٌ: يُتَّخَذُ عَلَى رَأْسِهِ إِدَمٌ، فَيُوكَأُ.

அபுல் அலானிய்யா கூறியதாவது:

"நான் அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரலி) அவர்களிடம் வந்து ஸலாம் கூறினேன். எனக்கு அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. பிறகு (மீண்டும்) ஸலாம் கூறினேன்; எனக்கு அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. பிறகு மூன்றாவது முறையாக (ஸலாம் கூறி), என் குரலை உயர்த்தி, 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் யா அஹ்லத் தார்!' (வீட்டார்களே! உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாகட்டும்!) என்று கூறினேன். அப்போதும் எனக்கு அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. எனவே நான் ஒரு ஓரமாக ஒதுங்கி அமர்ந்து கொண்டேன்.

அப்போது ஓர் இளைஞர் (அல்லது பணியாளர்) என்னிடம் வெளியே வந்து, 'உள்ளே வாருங்கள்' என்றார். நான் உள்ளே சென்றேன். அபூ ஸயீத் (ரலி) என்னிடம், 'நீங்கள் (மூன்று முறைக்கு மேல்) அதிகப்படுத்தியிருந்தால், உங்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்காது' என்று கூறினார்கள்.

நான் அவரிடம் (நபீத் எனும் பானம் தயாரிக்கப் பயன்படும்) பாத்திரங்களைப் பற்றிக் கேட்டேன். நான் எதைப் பற்றிக் கேட்டாலும் அவர் 'ஹராம்' (அனுமதியற்றது) என்றே பதிலளித்தார். எதுவரையெனில், நான் அவரிடம் 'அல்-ஜுஃப்' (எனும் குறிப்பிட்ட பாத்திரம்) பற்றிக் கேட்க, அதற்கும் அவர் 'ஹராம்' என்றே கூறினார்."

(அறிவிப்பாளர்) முஹம்மத் கூறியதாவது: "(அல்-ஜுஃப் என்பது) அதன் வாய்ப்பகுதியில் தோல் சுற்றப்பட்டு, அது கட்டப்பட்டிருக்கும் (ஒரு பாத்திரம்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابٌ: كَيْفَ يَقُومُ عِنْدَ الْبَابِ؟

ஒருவர் கதவின் அருகில் எவ்வாறு நிற்க வேண்டும்?

1078

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْيَحْصِبِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ بُسْرٍ، صَاحِبُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ إِذَا أَتَى بَابًا يُرِيدُ أَنْ يَسْتَأْذِنَ لَمْ يَسْتَقْبِلْهُ، جَاءَ يَمِينًا وَشِمَالاً، فَإِنْ أُذِنَ لَهُ وَإِلا انْصَرَفَ.

நபித்தோழரான அப்துல்லாஹ் இப்னு புஸ்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் உள்ளே நுழைய அனுமதி கேட்பதற்காக ஒரு வாசலுக்கு வரும்போது, அதனை நேருக்கு நேராக முன்னோக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் அதன் வலதுபுறத்திலோ அல்லது இடதுபுறத்திலோ நிற்பார்கள். அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டால், (அவர்கள் உள்ளே செல்வார்கள்). இல்லையென்றால், அவர்கள் திரும்பிச் சென்று விடுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி) حسن صحيح (الألباني)

بَابٌ إِذَا اسْتَأْذَنَ، فَقَالَ: حَتَّى أَخْرُجَ، أَيْنَ يَقْعُدُ؟

யாரேனும் உள்ளே நுழைய அனுமதி கேட்கும்போது, அவர் கூறுகிறார்,

1079

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ شُرَيْحٍ عَبْدُ الرَّحْمَنِ، أَنَّهُ سَمِعَ وَاهِبَ بْنَ عَبْدِ اللهِ الْمَعَافِرِيَّ يَقُولُ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مُعَاوِيَةَ بْنِ حُدَيْجٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَدِمْتُ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَاسْتَأْذَنْتُ عَلَيْهِ، فَقَالُوا لِي: مَكَانَكَ حَتَّى يَخْرُجَ إِلَيْكَ، فَقَعَدْتُ قَرِيبًا مِنْ بَابِهِ، قَالَ: فَخَرَجَ إِلَيَّ فَدَعَا بِمَاءٍ فَتَوَضَّأَ، ثُمَّ مَسَحَ عَلَى خُفَّيْهِ، فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَمِنَ الْبَوْلِ هَذَا؟ قَالَ: مِنَ الْبَوْلِ، أَوْ مِنْ غَيْرِهِ.

முஆவியா இப்னு ஹுதைஜ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, (உள்ளே நுழைய) அனுமதி கேட்டேன். (அங்கிருந்தவர்கள்) என்னிடம், 'அவர்கள் உங்களிடம் வரும் வரை நீங்கள் இருக்கும் இடத்திலேயே இருங்கள்' என்று கூறினார்கள். நான் அவர்களுடைய வாசலுக்கு அருகில் அமர்ந்தேன்.” (முஆவியா இப்னு ஹுதைஜ்) அவர்கள் தொடர்ந்தார்கள்: “உமர் (ரழி) அவர்கள் என்னிடம் வெளியே வந்து, தண்ணீரைக் கொண்டுவரச் சொல்லி உளூ செய்தார்கள். பிறகு, அவர்கள் தங்களுடைய தோல் காலுறைகள் மீது மஸஹ் செய்தார்கள். நான், 'ஓ அமீருல் முஃமினீன், இது சிறுநீர் காரணமாகவா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'சிறுநீர் (கழித்ததினால்) அல்லது மற்ற (உளூவை முறிக்கும்) காரணங்களுக்காக (மஸஹ் செய்தேன்)' என்று பதிலளித்தார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ قَرْعِ الْبَابِ

கதவைத் தட்டுதல்

1080

حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُطَّلِبُ بْنُ زِيَادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَبْدِ اللهِ الأَصْبَهَانِيُّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ الْمُنْتَصِرِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: إِنَّ أَبْوَابَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَانَتْ تُقْرَعُ بِالأَظَافِيرِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் கதவுகள் (அவர்களுக்கு மரியாதை செலுத்தும் விதமாக, சப்தமாகத் தட்டாமல்) நகங்களால் மெதுவாகத் தட்டப்படுவது வழக்கம்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

بَابُ إِذَا دَخَلَ وَلَمْ يَسْتَأْذِنْ

அனுமதி கேட்காமல் யாரேனும் நுழைந்தால்

1081

حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، وَأَفْهَمَنِي بَعْضَهُ عَنْهُ أَبُو حَفْصِ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: ابْنُ جُرَيْجٍ أَخْبَرَنَا قَالَ: أَخْبَرَنِي عَمْرُو بْنُ أَبِي سُفْيَانَ، أَنَّ عَمْرَو بْنَ عَبْدِ اللهِ بْنِ صَفْوَانَ أَخْبَرَهُ، أَنَّ كَلَدَةَ بْنَ حَنْبَلٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّ صَفْوَانَ بْنَ أُمَيَّةَ بَعَثَهُ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فِي الْفَتْحِ بِلَبَنٍ وَجِدَايَةٍ وَضَغَابِيسَ، قَالَ أَبُو عَاصِمٍ: يَعْنِي الْبَقْلَ، وَالنَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بِأَعْلَى الْوَادِي، وَلَمْ أُسَلِّمْ وَلَمْ أَسْتَأْذِنْ، فَقَالَ: ارْجِعْ، فَقُلِ السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ، أَأَدْخُلُ؟، وَذَلِكَ بَعْدَمَا أَسْلَمَ صَفْوَانُ.

கல்தா இப்னு ஹன்பல் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஸஃப்வான் இப்னு உமய்யா (ரழி) அவர்கள், மக்கா வெற்றியின் போது, பால், மான் குட்டி மற்றும் பச்சைக்காய்கறிகளுடன் (அபூ ஆஸிம் கூறினார்: இதன் பொருள் காய்கறிகள்) என்னை நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அனுப்பினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் பள்ளத்தாக்கின் உச்சியில் இருந்தார்கள். நான் ஸலாம் கூறவுமில்லை, அனுமதியும் கேட்கவுமில்லை.
அவர்கள், "திரும்பிச் சென்று, 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும். நான் உள்ளே வரலாமா?' என்று கேள்" எனக் கூறினார்கள். இது, ஸஃப்வான் (ரழி) அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு நடந்தது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

1082

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ حَمْزَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي كَثِيرُ بْنُ زَيْدٍ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ رَبَاحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا أَدْخَلَ الْبَصَرَ فَلاَ

إِذْنَ لَهُ.

ஒருவர் தன் பார்வையை (அனுமதியின்றி ஒருவரின் வீட்டிற்குள்) நுழைத்துவிட்டால், அவருக்கு (அங்கு இருக்கவோ அல்லது தொடர்ந்து பார்க்கவோ) அனுமதி இல்லை.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ إِذَا قَالَ: أَدْخُلُ؟ وَلَمْ يُسَلِّمْ

"நான் உள்ளே வரலாமா?" என்று ஒருவர் கேட்கும் போது ஸலாம் கூறாமல் இருந்தால் (கூடாது).

1083

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي مَخْلَدُ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَطَاءٌ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: إِذَا قَالَ: أَأَدْخُلُ؟ وَلَمْ يُسَلِّمْ، فَقُلْ: لاَ، حَتَّى تَأْتِيَ بِالْمِفْتَاحِ، قُلْتُ: السَّلَامُ؟ قَالَ: نَعَمْ.

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஒருவர், 'நான் உள்ளே வரலாமா?' என்று கேட்டு, ஸலாம் கூறாவிட்டால், அவரிடம் 'இல்லை! நீர் திறவுகோலைக் கொண்டுவரும் வரை (அனுமதி இல்லை)' என்று கூறுங்கள்."

(இதைக் கேட்ட) நான் (அதாவது அதா), "(அந்தத்) திறவுகோல் ஸலாமா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "ஆம்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1084

قَالَ: وَأَخْبَرَنَا جَرِيرٌ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ رِبْعِيِّ بْنِ حِرَاشٍ قَالَ: حَدَّثَنِي رَجُلٌ مِنْ بَنِي عَامِرٍ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: أَأَلِجُ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم لِلْجَارِيَةِ: اخْرُجِي فَقُولِي لَهُ: قُلِ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، أَأَدْخُلُ؟ فَإِنَّهُ لَمْ يُحْسِنِ الِاسْتِئْذَانَ، قَالَ: فَسَمِعْتُهَا قَبْلَ أَنْ

تَخْرُجَ إِلَيَّ الْجَارِيَةُ فَقُلْتُ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، أَأَدْخُلُ؟ فَقَالَ: وَعَلَيْكَ، ادْخُلْ، قَالَ: فَدَخَلْتُ فَقُلْتُ: بِأَيِّ شَيْءٍ جِئْتَ؟ فَقَالَ: لَمْ آتِكُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ، أَتَيْتُكُمْ لِتَعْبُدُوا اللَّهَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَتَدَعُوا عِبَادَةَ اللَّاتِ وَالْعُزَّى، وَتُصَلُّوا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ خَمْسَ صَلَوَاتٍ، وَتَصُومُوا فِي السَّنَةِ شَهْرًا، وَتَحُجُّوا هَذَا الْبَيْتَ، وَتَأْخُذُوا مِنْ مَالِ أَغْنِيَائِكُمْ فَتَرُدُّوهَا عَلَى فُقَرَائِكُمْ، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: هَلْ مِنَ الْعِلْمِ شَيْءٌ لَا تَعْلَمُهُ؟ قَالَ: لَقَدْ عَلَّمَ اللَّهُ خَيْرًا، وَإِنَّ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا اللَّهُ، الْخَمْسُ لَا يَعْلَمُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ: { إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ، وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ، وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ، وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا، وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ } .

ரிப்ஈ இப்னு ஹிராஷ் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

பனூ ஆமிர் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "நான் நுழையலாமா?" என்று கேட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள் (தம்மிடம் இருந்த) அடிமைப் பெண்ணிடம், "நீ வெளியே சென்று அவரிடம், 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும், நான் உள்ளே வரலாமா?' என்று கூறும்படி சொல். ஏனெனில், அவர் அனுமதி கேட்பதைச் சரியாகச் செய்யவில்லை" என்று கூறினார்கள்.

அந்த மனிதர் கூறினார்: "அந்த அடிமைப் பெண் என்னிடம் வருவதற்கு முன்பே நான் (நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதை) செவியுற்றேன். உடனே நான், 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும், நான் உள்ளே வரலாமா?' என்று கேட்டேன்." அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "வ அலைக்கும் (உங்கள் மீதும் சாந்தி உண்டாகட்டும்), உள்ளே வாருங்கள்!" என்று கூறினார்கள்.

அந்த மனிதர் கூறினார்: "நான் உள்ளே நுழைந்தேன். பிறகு (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்), 'நீர் எதைக் கொண்டு வந்துள்ளீர்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'நான் நன்மையைத் தவிர வேறெதையும் உங்களிடம் கொண்டுவரவில்லை. (நான் வந்துள்ளதன் நோக்கம் என்னவென்றால்,) வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை; அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை என்று நீங்கள் அல்லாஹ்வை வணங்க வேண்டும்; லாத் மற்றும் உஸ்ஸா (போன்ற சிலைகளை) வணங்குவதை நீங்கள் கைவிட வேண்டும்; இரவும் பகலும் ஐந்து வேளை தொழுகைகளைத் தொழ வேண்டும்; வருடத்தில் ஒரு மாதம் நோன்பு நோற்க வேண்டும்; இந்த ஆலயத்தை (கஅபாவை) ஹஜ் செய்ய வேண்டும்; உங்கள் செல்வந்தர்களிடமிருந்து (ஸகாத் எனும் செல்வத்தை) எடுத்து உங்கள் ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் (ஆகியவற்றைக் கொண்டு வந்துள்ளேன்)' என்று கூறினார்கள்.

நான் அவரிடம், 'உமக்குத் தெரியாத அறிவு என்று ஏதேனும் உள்ளதா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'அல்லாஹ் (எனக்கு) நன்மையைக்

கற்றுத்தந்துள்ளான். ஆயினும் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரும் அறியாத அறிவும் உள்ளது. அந்த ஐந்தும் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரும் அறியார்' என்று கூறிவிட்டு (பின்வரும் இறைவசனத்தை) ஓதினார்கள்:

'{இன்னல்லாஹ இந்தஹூ இல்முஸ் ஸாஆ, வ யுனஸ்ஸிலுல் கைஸ, வ யஃலமு மா ஃபில் அர்ஹாம், வமா தத்ரீ நஃப்சும்-மாதா தக்ஸிபு ஃகதா, வமா தத்ரீ நஃப்சுன் பி-அய்யி அர்ளின் தமூத்}'

(பொருள்: நிச்சயமாக மறுமை பற்றிய அறிவு அல்லாஹ்விடமே உள்ளது; அவனே மழையை இறக்குகிறான்; இன்னும், கர்ப்பங்களில் உள்ளவற்றையும் அவன் அறிகிறான். நாளை தான் சம்பாதிக்கப் போவது என்ன என்பதை எந்த ஓர் ஆத்மாவும் அறியாது; தான் எந்த பூமியில் இறக்கப் போகிறோம் என்பதையும் எந்த ஓர் ஆத்மாவும் அறியாது.)"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ: كَيْفَ الاسْتِئْذَانُ؟

உள்ளே நுழைய அனுமதி கோருவது எப்படி?

1085

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: اسْتَأْذَنَ عُمَرُ عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: السَّلاَمُ عَلَى رَسُولِ اللهِ، السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ، أَيَدْخُلُ عُمَرُ؟.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உமர் (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அனுமதி கேட்டு, ‘அஸ்ஸலாமு அலா ரசூலில்லாஹ்! அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்! உமர் உள்ளே வரலாமா?’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ قَالَ: مَنْ ذَا؟ فَقَالَ: أَنَا

"யார் அது?" என்று கேட்பவருக்கு பதிலளிக்கப்படுகிறது,

1086

حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرًا يَقُولُ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فِي دَيْنٍ كَانَ عَلَى أَبِي، فَدَقَقْتُ الْبَابَ، فَقَالَ: مَنْ ذَا؟ فَقُلْتُ: أَنَا، قَالَ: أَنَا، أَنَا؟، كَأَنَّهُ كَرِهَهُ.

ஜாபிர் (ரழி) கூறினார்கள்: என் தந்தை (அப்துல்லாஹ் இப்னு ஹராம் ரழி) மீது இருந்த ஒரு கடன் விஷயமாக நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தேன். நான் கதவைத் தட்டினேன். அப்போது அவர்கள், 'யார் அது?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், 'நான்தான்' என்று பதிலளித்தேன். அவர்கள், (அவ்வாறு பதிலளிப்பதை) விரும்பாததைப் போல, 'நானா? நானா?' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1087

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحَسَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: خَرَجَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِلَى الْمَسْجِدِ، وَأَبُو مُوسَى يَقْرَأُ، فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ فَقُلْتُ: أَنَا بُرَيْدَةُ، جُعِلْتُ فِدَاكَ، فَقَالَ: قَدْ أُعْطِيَ هَذَا مِزْمَارًا مِنْ مَزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ.

புரைதா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பள்ளிவாசலுக்குச் சென்றார்கள். அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் (குர்ஆனை) ஓதிக் கொண்டிருந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'யார் இது?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'நான் புரைதா, என் உயிர் தங்களுக்கு அர்ப்பணம்!' என்று பதிலளித்தேன். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'இவருக்குத் தாவூத் (அலை) அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு வழங்கப்பட்ட (இனிமையான) குரல் வளங்களில் ஒன்று வழங்கப்பட்டுள்ளது' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا اسْتَأْذَنَ فَقِيلَ: ادْخُلْ بِسَلَامٍ

யாராவது அனுமதி கேட்கும்போது, "உள்ளே வாருங்கள்" என்று அவர்களிடம் கூறப்படுகிறது

1088

حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ الْفَرَّاءِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جُدْعَانَ قَالَ: كُنْتُ مَعَ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ، فَاسْتَأْذَنَ عَلَى أَهْلِ بَيْتٍ، فَقِيلَ: ادْخُلْ بِسَلَامٍ، فَأَبَى أَنْ يَدْخُلَ عَلَيْهِمْ.

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு ஜுத்ஆன் கூறினார்கள்: "நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் இருந்தேன். அவர் ஒரு வீட்டாரிடம் உள்ளே நுழைய அனுமதி கேட்டார்கள். அவருக்கு, 'ஸலாமுடன் நுழையுங்கள்' என்று கூறப்பட்டது (அதாவது, முறையாக ஸலாம் கூறி அனுமதி கோரும் நடைமுறை பின்பற்றப்படாததால் அல்லது அவரது ஸலாம் கேட்கப்படாததால், ஸலாமுடன் நுழையுமாறு கூறப்பட்டது). ஆனால் அவர் உள்ளே நுழைய மறுத்துவிட்டார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ النَّظَرِ فِي الدُّورِ

வீடுகளுக்குள் எட்டிப் பார்த்தல்

1089

حَدَّثَنَا أَيُّوبُ بْنُ سُلَيْمَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ رَبَاحٍ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِذَا دَخَلَ الْبَصَرُ فَلَا إِذْنَ.

பார்வை (ஒருவரின் வீட்டிற்குள்) நுழைந்துவிட்டால், பிறகு (அதைச் செய்தவனுக்கு) அனுமதி இல்லை (அதாவது, அவன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டால், வீட்டுக்காரருக்குப் பொறுப்பில்லை).

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

1090

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ مُسْلِمِ بْنِ نَذِيرٍ قَالَ: اسْتَأْذَنَ رَجُلٌ عَلَى حُذَيْفَةَ فَاطَّلَعَ وَقَالَ: أَدْخُلُ؟ قَالَ حُذَيْفَةُ: أَمَّا عَيْنُكَ فَقَدْ دَخَلَتْ، وَأَمَّا

اسْتُكَ فَلَمْ تَدْخُلْ.

முஸ்லிம் இப்னு நதீர் கூறினார்கள், "ஒருவர் ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்களிடம் (அவர் வீட்டிற்குள்) உள்ளே வருவதற்கு அனுமதி கேட்டார். அவர் உள்ளே எட்டிப் பார்த்துவிட்டு, 'நான் உள்ளே வரலாமா?' என்று கேட்டார். அதற்கு ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள், 'உமது கண்ணைப் பொறுத்தவரை, அது ஏற்கனவே நுழைந்துவிட்டது. உமது பின்புறத்தைப் பொறுத்தவரை, அது இன்னும் நுழையவில்லை' (அதாவது, உமது உடல் முழுமையாக உள்ளே நுழையவில்லை, ஆனால் உமது கண் உள்ளே எட்டிப் பார்த்ததன் மூலம் அனுமதியின்றி எனது தனிப்பட்ட இடத்திற்குள் நுழைந்துவிட்டது. இது அனுமதியின் ஒழுக்கத்திற்கு எதிரானது) என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح, حسن (الألباني)

1091

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبَانُ بْنُ يَزِيدَ قَالَ: حَدَّثَنِي يَحْيَى، أَنَّ إِسْحَاقَ بْنَ عَبْدِ اللهِ حَدَّثَهُ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ أَعْرَابِيًّا أَتَى بَيْتَ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم فَأَلْقَمَ عَيْنَهُ خَصَاصَةَ الْبَابِ، فَأَخَذَ سَهْمًا أَوْ عُودًا مُحَدَّدًا، فَتَوَخَّى الأَعْرَابِيَّ، لِيَفْقَأَ عَيْنَ الأَعْرَابِيِّ، فَذَهَبَ، فَقَالَ: أَمَا إِنَّكَ لَوْ ثَبَتَّ لَفَقَأْتُ عَيْنَكَ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு அஃராபி (பாலைவனவாசி அல்லது கிராமப்புறவாசி) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் வீட்டிற்கு வந்து, கதவின் பிளவு வழியாகத் தன் கண்ணை வைத்துப் பார்த்தார். எனவே நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு அம்பையோ அல்லது ஒரு கூர்மையான குச்சியையோ எடுத்து, அந்த அஃராபியின் கண்ணைப் பிடுங்குவதற்காக அவரை நோக்கிக் குறிவைத்தார்கள். (அவர் அவ்வாறு பார்த்தது தனியுரிமை மீறல் என்பதால், அதைத் தடுக்கும் விதமாக). அந்த மனிதர் சென்றுவிட்டார். மேலும் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீர் தங்கியிருந்தால், நான் உமது கண்ணைப் பிடுங்கியிருப்பேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1092

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَمَّارِ بْنِ سَعْدٍ التُّجِيبِيِّ قَالَ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: مَنْ مَلَأَ عَيْنَيْهِ مِنْ قَاعَةِ بَيْتٍ، قَبْلَ أَنْ يُؤْذَنَ لَهُ، فَقَدْ فَسَقَ.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) கூறினார்கள்: 'அனுமதி அளிக்கப்படுவதற்கு முன்பு ஒரு வீட்டின் உட்புறத்தை (எட்டிப்) பார்த்து தன் கண்களை நிரப்பிக் கொள்பவர் நிச்சயமாக வரம்பு மீறிவிட்டார் (பாவம் செய்துவிட்டார்).'

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

1093

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ الْعَلَاءِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ الْحَارِثِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ سَالِمٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ شُرَيْحٍ، أَنَّ أَبَا حَيٍّ الْمُؤَذِّنَ حَدَّثَهُ، أَنَّ ثَوْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم حَدَّثَهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا يَحِلُّ لِامْرِئٍ مُسْلِمٍ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى جَوْفِ بَيْتٍ حَتَّى يَسْتَأْذِنَ، فَإِنْ فَعَلَ فَقَدْ دَخَلَ. وَلَا يَؤُمُّ قَوْمًا فَيَخُصُّ نَفْسَهُ بِدَعْوَةٍ دُونَهُمْ حَتَّى يَنْصَرِفَ. وَلَا يُصَلِّي وَهُوَ حَاقِنٌ حَتَّى يَتَخَفَّفَ.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மவ்லாவான ஸவ்பான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிமான மனிதருக்கு, அனுமதி கோரும் வரை ஒரு வீட்டின் உட்புறத்தை எட்டிப் பார்ப்பது ஆகுமானதல்ல. அவ்வாறு அவர் செய்தால், அவர் (அனுமதியின்றி) நுழைந்துவிட்டதற்கு ஒப்பாகும் (மரியாதையை மீறியதாகும்). அவர் ஒரு கூட்டத்தினருக்கு இமாமத் செய்யும்போது, (தொழுகையை) முடிக்கும் வரை (அல்லது தொழுகையின் போது) அவர்களை விடுத்து தனக்காக மட்டும் பிரார்த்தனை செய்யக்கூடாது. மேலும், அவர் சிறுநீரை அல்லது மலத்தை அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், (அதிலிருந்து) இலகுவாக்கிக் கொள்ளும் வரை தொழக்கூடாது."

صحيح دون جملة الإمامة (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ், இமாமத் சம்பந்தமான வாக்கியத்தைத் தவிர (அல்பானி)

بَابُ فَضْلِ مَنْ دَخَلَ بَيْتَهُ بِسَلامٍ

வீட்டிற்குள் ஸலாத்துடன் நுழைபவரின் சிறப்பு.

1094

حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَدَقَةُ بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصٍ عُثْمَانُ بْنُ أَبِي الْعَاتِكَةِ قَالَ: حَدَّثَنِي سُلَيْمَانُ بْنُ حَبِيبٍ الْمُحَارِبِيُّ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا أُمَامَةَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: ثَلاثَةٌ كُلُّهُمْ ضَامِنٌ عَلَى اللهِ، إِنْ عَاشَ كُفِيَ، وَإِنْ مَاتَ دَخَلَ الْجَنَّةَ: مَنْ دَخَلَ بَيْتَهُ بِسَلامٍ فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَمَنْ خَرَجَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللهِ، وَمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِ اللهِ فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللهِ.

அபூ உமாமா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"மூன்று நபர்களுக்கு அல்லாஹ் பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறான். அவர்கள் வாழ்ந்தால், அவர்களுக்குப் போதுமானவை வழங்கப்படும்; அவர்கள் மரணித்தால் சுவர்க்கத்தில் நுழைவார்கள். (அவர்கள் யாரெனில்):

யார் (அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் என்று) 'சலாம்' கூறிக்கொண்டு தன் வீட்டிற்குள் நுழைகிறாரோ, அவருக்குக் கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறான்.

யார் பள்ளிவாசலுக்குப் புறப்பட்டுச் செல்கிறாரோ, அவருக்கு அல்லாஹ் பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறான்.

மேலும், யார் அல்லாஹ்வின் பாதையில் புறப்பட்டுச் செல்கிறாரோ, அவருக்கு அல்லாஹ் பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1095

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُقَاتِلٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو الزُّبَيْرِ، أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرًا يَقُولُ: إِذَا دَخَلْتَ عَلَى أَهْلِكَ فَسَلِّمْ عَلَيْهِمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللهِ مُبَارَكَةً

طَيِّبَةً.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நீங்கள் உங்கள் குடும்பத்தாரிடம் நுழையும்போது, அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ள பாக்கியமிக்க, தூய்மையான (ஸலாம் எனும்) முகமன் கூறி அவர்களை வாழ்த்துங்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ الْبَيْتَ يَبِيتُ فِيهِ الشَّيْطَانُ

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஒருவர் தனது வீட்டிற்குள் நுழையும்போது அல்லாஹ்வை நினைவு கூறாவிட்டால், ஷைத்தான் (தன் கூட்டாளிகளிடம்), "உங்களுக்கு இங்கு இரவு தங்குவதற்கு இடமுண்டு" என்று கூறுகிறான்.

1096

حَدَّثَنَا خَلِيفَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَذَكَرَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ عِنْدَ دُخُولِهِ، وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: لاَ مَبِيتَ لَكُمْ وَلاَ عَشَاءَ، وَإِذَا دَخَلَ فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ قَالَ الشَّيْطَانُ: أَدْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ، وَإِنْ لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ الشَّيْطَانُ: أَدْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَالْعَشَاءَ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒருவர் தன் வீட்டிற்குள் நுழையும்போதும், உணவு உண்ணும்போதும் அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்ந்தால், ஷைத்தான் (தன் கூட்டத்தாரிடம்), 'உங்களுக்கு (இங்கே) இரவுத் தங்கலும் இல்லை, இரவு உணவும் இல்லை' என்று கூறுகிறான். அவர் (வீட்டிற்குள்) நுழையும்போது அல்லாஹ்வை நினைவு கூராவிட்டால் ஷைத்தான், 'நீங்கள் இரவுத் தங்கலை அடைந்து கொண்டீர்கள்' என்று கூறுகிறான். அவர் உணவு உண்ணும்போது அல்லாஹ்வை நினைவு கூராவிட்டால் ஷைத்தான், 'நீங்கள் இரவுத் தங்கலையும் இரவு உணவையும் அடைந்து கொண்டீர்கள்' என்று கூறுகிறான்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَا لَا يُسْتَأْذَنُ فِيهِ

ஒருவருக்கு அனுமதி தேவையில்லாதது.

1097

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَعْيَنُ الْخُوَارِزْمِيُّ قَالَ: أَتَيْنَا أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، وَهُوَ قَاعِدٌ فِي دِهْلِيزِهِ وَلَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ، فَسَلَّمَ عَلَيْهِ صَاحِبِي وَقَالَ: أَدْخُلُ؟ فَقَالَ أَنَسٌ: ادْخُلْ، هَذَا مَكَانٌ لَا يَسْتَأْذِنُ فِيهِ أَحَدٌ، فَقَرَّبَ إِلَيْنَا طَعَامًا، فَأَكَلْنَا، فَجَاءَ بِعُسِّ نَبِيذٍ حُلْوٍ فَشَرِبَ، وَسَقَانَا.

அய்யான் அல்-க்வாரிஸ்மி கூறினார்: 'நாங்கள் அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்களிடம் வந்தபோது, அவர்கள் தங்களின் முகப்பறையில் (அல்லது வரவேற்பறையில்) வேறு யாருமின்றி தனியாக அமர்ந்திருந்தார்கள். என் தோழர் அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறி, 'நான் உள்ளே வரலாமா?' என்று கேட்டார். அனஸ் (ரலி) அவர்கள், 'உள்ளே வாருங்கள். இது யாரிடமும் அனுமதி கேட்கத் தேவையில்லாத இடம் (அதாவது, இது ஒரு பொதுவான அல்லது வரவேற்புப் பகுதி, தனிப்பட்ட அறை அல்ல)' என்று கூறினார்கள். பின்னர், அவர் எங்களுக்காக உணவைக் கொண்டு வந்தார்; நாங்கள் சாப்பிட்டோம். அதன் பிறகு, ஒரு பெரிய கோப்பையில் இனிப்பான நபீதைக் கொண்டு வந்தார். அவர் (அதிலிருந்து) அருந்தினார்; எங்களுக்கும் பருகக் கொடுத்தார்.'

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ الِاسْتِئْذَانِ فِي حَوَانِيتِ السُّوقِ

கடைகளிலும் சந்தைகளிலும் அனுமதி கேட்பது

1098

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ ابْنِ عَوْنٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ قَالَ: كَانَ ابْنُ عُمَرَ لَا يَسْتَأْذِنُ عَلَى بُيُوتِ السُّوقِ.

முஜாஹித் கூறினார்: இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் சந்தைக் கடைகளுக்குள் (நுழையும்போது) அனுமதி கேட்டதில்லை.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح(الألباني)

1099

حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصِ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الضَّحَّاكُ بْنُ مَخْلَدٍ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ عَطَاءٍ قَالَ: كَانَ ابْنُ عُمَرَ يَسْتَأْذِنُ فِي ظُلَّةِ الْبَزَّازِ.

அதா கூறினார்கள்: 'இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் துணி வியாபாரியின் பந்தலுக்குள் (அவரது இடத்தைப் பயன்படுத்துவதற்காக) அனுமதி கேட்பவர்களாக இருந்தார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح(الألباني)

بَابُ: كَيْفَ يَسْتَأْذِنُ عَلَى الْفُرْسِ؟

பாரசீகர்களிடம் எப்படி அனுமதி கேட்பது?

1100

حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْعَلاَءِ الْخُزَاعِيُّ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الْمَلِكِ، مَوْلَى أُمِّ مِسْكِينٍ بِنْتِ عَاصِمِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، قَالَ: أَرْسَلَتْنِي مَوْلاَتِي إِلَى أَبِي هُرَيْرَةَ، فَجَاءَ مَعِي، فَلَمَّا قَامَ بِالْبَابِ فَقَالَ: أَنْدَرَايِيمْ؟ قَالَتْ: أَنْدَرُونَ، فَقَالَتْ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ إِنَّهُ يَأْتِينِي الزَّوْرُ بَعْدَ الْعَتَمَةِ فَأَتَحَدَّثُ؟ قَالَ: تَحَدَّثِي مَا لَمْ تُوتِرِي، فَإِذَا أَوْتَرْتِ فَلاَ حَدِيثَ بَعْدَ الْوِتْرِ.

ஆஸிம் பின் உமர் பின் அல்கத்தாப் அவர்களின் மகளான உம்மு மிஸ்கீன் அவர்களின் மவ்லாவான (விடுவிக்கப்பட்ட அடிமை) அபூ அப்துல் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"என் எஜமானி என்னை அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களிடம் அனுப்பினார்கள்; அவர்களும் என்னுடன் வந்தார்கள். அவர்கள் வாசலில் வந்து நின்றபோது, 'அன்தராயீம்?' (நான் உள்ளே வரலாமா?) என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் (உம்மு மிஸ்கீன்) 'அன்தரூன்' (உள்ளே வாருங்கள்) என்று பதிலளித்தார். பிறகு அவர், 'அபூ ஹுரைரா அவர்களே! அல்-அதமா (இஷா) தொழுகைக்குப் பிறகு என்னிடம் விருந்தினர்கள்

வருகிறார்கள். நான் (அவர்களுடன்) பேசிக்கொண்டிருக்கலாமா?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'நீர் வித்ரு தொழாதவரை பேசிக்கொள்ளுங்கள். நீர் வித்ரு தொழுதுவிட்டால், வித்ருக்குப் பிறகு பேச்சு ஏதுமில்லை' என்று பதிலளித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

44. كتاب أَهْلِ الْكِتَابِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

44. வேதம் அருளப்பெற்றவர்கள்

بَابُ إِذَا كَتَبَ الذِّمِّيُّ فَسَلَّمَ، يُرَدُّ عَلَيْهِ

ஒரு திம்மி (அந்நிய நாட்டவர்) கடிதம் எழுதி ஸலாம் சொன்னால், அவருக்கு பதில் ஸலாம் கூறலாம்.

1101

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بِشْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَكَمُ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَّادٌ يَعْنِي ابْنَ عَبَّادٍ، عَنْ عَاصِمٍ الأَحْوَلِ، عَنْ أَبِي عُثْمَانَ النَّهْدِيِّ قَالَ: كَتَبَ أَبُو مُوسَى إِلَى رُهْبَانٍ يُسَلِّمُ عَلَيْهِ فِي كِتَابِهِ، فَقِيلَ لَهُ: أَتُسَلِّمُ عَلَيْهِ وَهُوَ كَافِرٌ؟ قَالَ: إِنَّهُ كَتَبَ إِلَيَّ فَسَلَّمَ عَلَيَّ، فَرَدَدْتُ عَلَيْهِ.

அபூ உத்மான் அன்-நஹ்தீ அவர்கள் கூறினார்கள்: "அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் ருஹ்பான் என்பவருக்குக் கடிதம் எழுதி, அதில் அவருக்கு ஸலாம் கூறினார்கள். அவர்களிடம், 'அவர் ஒரு நிராகரிப்பாளராக இருக்கும்போது அவருக்கு நீங்கள் ஸலாம் கூறுகிறீர்களா?' என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'அவர் எனக்குக் கடிதம் எழுதி, எனக்கு ஸலாம் கூறினார். எனவே, நான் அவருக்குப் பதிலளித்தேன்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ لَا يَبْدَأُ أَهْلَ الذِّمَّةِ بِالسَّلَامِ

திம்மிகளுடன் முதலில் ஸலாம் கூறாதீர்கள்.

1102

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ مَرْثَدٍ، عَنْ أَبِي بَصْرَةَ الْغِفَارِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِنِّي رَاكِبٌ غَدًا إِلَى يَهُودَ، فَلاَ تَبْدَأُوهُمْ بِالسَّلاَمِ، فَإِذَا سَلَّمُوا عَلَيْكُمْ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ.

அபூ பஸ்ரா அல்-கிஃபாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நான் நாளை யூதர்களிடம் சவாரி செய்து செல்வேன். நீங்கள் அவர்களுக்கு முதலில் ஸலாம் கூறாதீர்கள். அவர்கள் உங்களுக்கு ஸலாம் கூறினால், 'உங்கள் மீதும்' என்று கூறுங்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح, صحيح (الألباني)

1103

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُهَيْلٌ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: أَهْلُ الْكِتَابِ لاَ تَبْدَأُوهُمْ بِالسَّلاَمِ، وَاضْطَرُّوهُمْ إِلَى أَضْيَقِ الطَّرِيقِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "வேதக்காரர்களுக்கு முதலில் சலாம் (முகமன்) கூறாதீர்கள். மேலும், அவர்களைச் சாலையின் மிக ஒடுங்கிய பகுதிக்கு (செல்லும்படி) நிர்ப்பந்தியுங்கள் (அதாவது, அவர்களுக்கு வழிவிட்டு, நீங்கள் சாலையின் அகன்ற பகுதியில் செல்லாதீர்கள்; மாறாக, அவர்கள் உங்களுக்கு வழிவிட்டு, ஓரத்தில் செல்லும்படி செய்யுங்கள். இது அவர்களுக்கு இழிவுபடுத்துவதற்காகவோ அல்லது தீங்கு விளைவிப்பதற்காகவோ அல்ல, மாறாக இஸ்லாத்தின் மேன்மையையும் முஸ்லிம்களின் கண்ணியத்தையும் நிலைநாட்டுவதற்காகும்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ سَلَّمَ عَلَى الذِّمِّيِّ إِشَارَةً

ஒரு <i>திம்மி</i>க்கு சைகையால் வணக்கம் தெரிவிக்கும் ஒரு நபர்

1104

حَدَّثَنَا صَدَقَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ حَمَّادٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ قَالَ: إِنَّمَا سَلَّمَ عَبْدُ اللهِ عَلَى الدَّهَاقِينَ إِشَارَةً.

அல்கமா கூறினார்கள், "அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் பாரசீகப் பிரமுகர்களுக்கு சைகை மூலம் மட்டுமே முகமன் கூறுவார்கள் (முழுமையான இஸ்லாமிய சலாம் கூறவில்லை)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1105

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَتَادَةُ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: مَرَّ يَهُودِيٌّ عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: السَّامُ عَلَيْكُمْ، فَرَدَّ أَصْحَابُهُ السَّلاَمَ، فَقَالَ: قَالَ: السَّامُ عَلَيْكُمْ، فَأُخِذَ الْيَهُودِيُّ فَاعْتَرَفَ، قَالَ: رُدُّوا عَلَيْهِ مَا قَالَ.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு யூதர் நபி (ஸல்) அவர்களைக் கடந்து சென்றபோது, 'அஸ்ஸாமு அலைக்கும்' (உங்கள் மீது மரணம்/விஷம் உண்டாகட்டும்) என்றார். அவருடைய தோழர்கள் (அது 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' என்று கருதி) ஸலாமுக்குப் பதிலளித்தார்கள். (அப்போது) நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அவர் 'அஸ்ஸாமு அலைக்கும்' என்றுதான் கூறினார்' என்று சொன்னார்கள். (பின்னர்) அந்த யூதர் பிடிக்கப்பட்டு, அவர் (அவ்வாறு கூறியதை) ஒப்புக்கொண்டார். (அதற்கு) நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அவர் சொன்னதையே அவருக்குப் பதிலாகச் சொல்லுங்கள்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابٌ: كَيْفَ الرَّدُّ عَلَى أَهْلِ الذِّمَّةِ؟

திம்மிகளுக்கு எவ்வாறு பதிலளிப்பது?

1106

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ الْيَهُودَ إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَحَدُهُمْ، فَإِنَّمَا يَقُولُ: السَّامُ

عَلَيْكَ، فَقُولُوا: وَعَلَيْكَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யூதர்களில் ஒருவர் உங்களுக்கு (ஸலாம் கூறுவது போல்) வாழ்த்துத் தெரிவித்தால், அவர் கூறுவதெல்லாம் 'அஸ்ஸாமு அலைக்க' (உன் மீது மரணம் உண்டாகட்டும்) என்பதுதான். ஆகவே, 'வ அலைக்க' (உன் மீதும்) என்று கூறுங்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

1107

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ أَبِي ثَوْرٍ، عَنْ سِمَاكٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: رُدُّوا السَّلَامَ عَلَى مَنْ كَانَ يَهُودِيًّا، أَوْ نَصْرَانِيًّا، أَوْ مَجُوسِيًّا، ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يَقُولُ: {وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا} .

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யூதராகவோ, கிறிஸ்தவராகவோ, அல்லது மஜூஸியாகவோ இருப்பவர் (உங்களுக்கு) முகமன் கூறினால், அவருக்குப் பதில் முகமன் கூறுங்கள். ஏனெனில் அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'உங்களுக்கு முகமன் கூறப்பட்டால், அதைவிட அழகான (முறையில்) முகமன் கூறுங்கள்; அல்லது அதையே திருப்பிக் கூறுங்கள்.' (திருக்குர்ஆன் 4:86)"

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن(الألباني)

بَابُ التَّسْلِيمِ عَلَى مَجْلِسٍ فِيهِ الْمُسْلِمُ وَالْمُشْرِكُ

இந்தக் கூட்டத்தில் முஸ்லிம்களும் சிலை வணங்குபவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பதை கருத்தில் கொண்டு அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் வாழ்த்து

1108

حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ، أَنَّ أُسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم رَكِبَ عَلَى حِمَارٍ عَلَيْهِ إِكَافٌ عَلَى قَطِيفَةٍ فَدَكِيَّةٍ، وَأَرْدَفَ أُسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ وَرَاءَهُ، يَعُودُ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ، حَتَّى مَرَّ بِمَجْلِسٍ فِيهِ عَبْدُ اللهِ بْنُ

أُبَيِّ ابْنُ سَلُولٍ، وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يُسْلِمَ عَبْدُ اللهِ، فَإِذَا فِي الْمَجْلِسِ أَخْلَاطٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُشْرِكِينَ وَعَبَدَةِ الْأَوْثَانِ، فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ.

உஸாமா இப்னு ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது: நபி (ஸல்) அவர்கள், ஃபதக் கம்பளம் விரிக்கப்பட்ட சேணத்தின் மீது ஒரு கழுதையில் பயணித்தார்கள். உஸாமா இப்னு ஸைத் (ரழி) அவர்களைத் தமக்குப்பின்னால் அமர்த்திக்கொண்டு, ஸஅத் இப்னு உபாதாவை நலம் விசாரிக்கச் சென்றார்கள். அப்போது அப்துல்லாஹ் இப்னு உபை இப்னு சலூல் இருந்த ஒரு சபையைக் கடந்து சென்றார்கள். இது, அப்துல்லாஹ் (வெளிப்படையாக) இஸ்லாத்தை ஏற்பதற்கு முன்பு நடந்ததாகும். அந்தச் சபையில் முஸ்லிம்களும், இணைவைப்பாளர்களும், சிலை வணங்கிகளும் கலந்திருந்தனர். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ: كَيْفَ يَكْتُبُ إِلَى أَهْلِ الْكِتَابِ؟

மக்களுக்கு வேதம் கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு எவ்வாறு எழுதுவது?

1109

حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ اللهِ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُتْبَةَ، أَنَّ عَبْدَ اللهِ بْنَ عَبَّاسٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّ أَبَا سُفْيَانَ بْنَ حَرْبٍ أَخْبَرَهُ: أَرْسَلَ إِلَيْهِ هِرَقْلُ مَلِكُ الرُّومِ، ثُمَّ دَعَا بِكِتَابِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم الَّذِي أُرْسِلَ بِهِ مَعَ دِحْيَةَ الْكَلْبِيِّ إِلَى عَظِيمِ بُصْرَى، فَدَفَعَهُ إِلَيَّ هِرَقْلُ فَقَرَأَهُ، فَإِذَا فِيهِ: بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللهِ وَرَسُولِهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَّا بَعْدُ، فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدِعَايَةِ الْإِسْلَامِ، أَسْلِمْ تَسْلَمْ، يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، فَإِنْ تَوَلَّيْتَ فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ وَ { يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ } إِلَى قَوْلِهِ: { اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ }.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், அபூ சுஃப்யான் இப்னு ஹர்ப் (ரழி) அவர்கள் (பின்வருமாறு) தெரிவித்தார்கள்:

ரோமப் பேரரசர் ஹெராக்ளியஸ் தம்மை அழைத்து ஆளனுப்பினார். பிறகு

(ஹெராக்ளியஸ்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் கடிதத்தைக் கொண்டு வருமாறு கோரினார். அக்கடிதத்தை திஹ்யா அல்கல்பீ (ரழி) அவர்கள் பூஸ்ராவின் ஆளுநரிடம் கொடுத்திருந்தார்கள்; அவர் அதை (பூஸ்ராவின் ஆளுநர்) ஹெராக்ளியஸிடம் கொடுத்தார். (பிறகு) ஹெராக்ளியஸ் அதை எனக்குக் கொடுத்தார், நான் அதை வாசித்தேன். அதில் (பின்வருமாறு) இருந்தது:

"பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம் (அளவற்ற அருளாளனும், நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் பெயரால்).

அல்லாஹ்வின் அடியாரும் அவனது தூதருமான முஹம்மதிடமிருந்து ரோமர்களின் தலைவர் ஹெராக்ளியஸுக்கு.

நேர்வழியைப் பின்பற்றுபவர் மீது சாந்தி உண்டாவதாக.

இதற்குப் பின் (அம்மா பஅது), நான் உங்களை இஸ்லாத்தின் பால் அழைக்கிறேன். இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்; ஈடேற்றம் பெறுவீர்கள். அல்லாஹ் உங்களுக்குரிய நற்கூலியை இரு முறை வழங்குவான். நீங்கள் புறக்கணித்தால், (உங்கள்) குடிமக்களின் (அதாவது, விவசாயிகள் மற்றும் சாதாரண மக்களின்) பாவமும் உங்கள் மீதே சாரும்.

மேலும், '{யா அஹ்லல் கிதாபி தஆலவ் இலா கலிமதின் ஸவாயின் பைனனா வபைனகும்...}'
'வேதமுடையோரே! எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் பொதுவான ஒரு வார்த்தையின் பக்கம் வாருங்கள்...' (என்று தொடங்கி),

'{...இஷ்ஹதூ பிஅன்னா முஸ்லிமூன்}'
'நாங்கள் முஸ்லிம்கள் என்பதற்கு நீங்களே சாட்சியாக இருங்கள்' (என்பது வரை அதில் எழுதப்பட்டிருந்தது)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا قَالَ أَهْلُ الْكِتَابِ: السَّامُ عَلَيْكُمْ

வேதக்காரர்கள் "அஸ்ஸாமு அலைக்கும்" (உங்களுக்கு மரணம் உண்டாகட்டும்) என்று கூறினால் (என்ன செய்வது)?

1110

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَخْلَدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو الزُّبَيْرِ أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرًا يَقُولُ: سَلَّمَ نَاسٌ مِنَ الْيَهُودِ عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالُوا: السَّامُ

عَلَيْكُمْ ، قَالَ: وَعَلَيْكُمْ ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَغَضِبَتْ: أَلَمْ تَسْمَعْ مَا قَالُوا ؟ قَالَ: بَلَى قَدْ سَمِعْتُ فَرَدَدْتُ عَلَيْهِمْ ، نُجَابُ عَلَيْهِمْ ، وَلَا يُجَابُونَ فِينَا .

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யூதர்களில் சிலர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், 'உங்கள் மீது மரணம் உண்டாகட்டும் (அஸ்ஸாமு அலைக்கும்)' என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'உங்கள் மீதும் (வ அலைக்கும்)' என்று பதிலளித்தார்கள். ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கோபத்துடன், 'அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்று நீங்கள் கேட்கவில்லையா?' என்று கேட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'ஆம், நான் (அதைச்) செவியுற்றேன்; அவர்களுக்குப் பதிலளித்தும் விட்டேன். (நாம் அவர்களுக்குப் பதிலளித்ததன் மூலம்) அவர்களுக்கு எதிராக நாம் கூறியது (அவர்களின் மீது) பலிக்கும்; ஆனால் அவர்கள் நமக்கு எதிராகக் கூறியது (நம் மீது) பலிக்காது' என்று பதிலளித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابٌ يُضْطَرُّ أَهْلُ الْكِتَابِ فِي الطَّرِيقِ إِلَى أَضْيَقِهَا

வேத மக்கள் சாலையின் மிகவும் குறுகிய பகுதிக்கு நெருக்கப்படுகிறார்கள்

1111

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ ، عَنْ سُهَيْلٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا لَقِيتُمُ الْمُشْرِكِينَ فِي الطَّرِيقِ ، فَلَا تَبْدَأُوهُمْ بِالسَّلَامِ ، وَاضْطَرُّوهُمْ إِلَى أَضْيَقِهَا .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"நீங்கள் இணைவைப்பாளர்களை வழியில் சந்தித்தால், அவர்களுக்கு (முதலில்) ஸலாம் உரைக்காதீர்கள். மேலும், பாதையின் ஒடுக்கமான பகுதிக்கு (செல்லுமாறு) அவர்களை நிர்ப்பந்தியுங்கள்" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : இந்தச் சூழலில் முதல் பகுதியில் ஷாத் (அல்பானி)

شاذ بهذا السياق في الشطر الأول (الألباني)

بَابُ: كَيْفَ يَدْعُو لِلذِّمِّيِّ؟

திம்மிக்காக எவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்வது?

1112

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ تَلِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَاصِمُ بْنُ حَكِيمٍ، أَنَّهُ سَمِعَ يَحْيَى بْنَ أَبِي عَمْرٍو السَّيْبَانِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّهُ مَرَّ بِرَجُلٍ هَيْئَتُهُ هَيْئَةُ مُسْلِمٍ، فَسَلَّمَ، فَرَدَّ عَلَيْهِ: وَعَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، فَقَالَ لَهُ الْغُلَامُ: إِنَّهُ نَصْرَانِيٌّ، فَقَامَ عُقْبَةُ فَتَبِعَهُ حَتَّى أَدْرَكَهُ فَقَالَ: إِنَّ رَحْمَةَ اللهِ وَبَرَكَاتَهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ، لَكِنْ أَطَالَ اللَّهُ حَيَاتَكَ، وَأَكْثَرَ مَالَكَ وَوَلَدَكَ.

உக்பா இப்னு ஆமிர் அல்-ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள், முஸ்லிமைப் போன்று தோற்றமளித்த ஒரு மனிதரைக் கடந்து சென்றபோது, அவருக்கு ஸலாம் கூறினார்கள். அம்மனிதர் இவர்களுக்கு, "வ அலைக்க வ ரஹ்மத்துல்லாஹி வ பரக்காத்துஹு" (உங்கள் மீதும் அல்லாஹ்வின் கருணையும், அவனது அருட்கொடைகளும் உண்டாவதாக) என்று பதிலளித்தார். (உக்பா (ரழி) அவர்களுடன் இருந்த) சிறுவர் இவர்களிடம், "அவர் ஒரு கிறிஸ்தவர்" என்று கூறினார். உடனே உக்பா (ரழி) அவர்கள் எழுந்து, அவரைப் பிடிக்கும் வரை பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள். அவர்கள், "நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் கருணையும், அவனது அருட்கொடைகளும் விசுவாசிகளுக்கு உரியன. ஆனால், அல்லாஹ் உங்கள் ஆயுளை நீளமாக்கி, உங்களுக்கு அதிக செல்வத்தையும் நிறைய பிள்ளைகளையும் தருவானாக" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

1113

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ ضِرَارِ بْنِ مُرَّةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: لَوْ قَالَ لِي فِرْعَوْنُ: بَارَكَ اللَّهُ فِيكَ، قُلْتُ: وَفِيكَ، وَفِرْعَوْنُ قَدْ مَاتَ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) கூறினார்கள்: 'ஃபிர்அவ்ன் என்னிடம், 'அல்லாஹ் உமக்கு பரக்கத் செய்வானாக' என்று கூறியிருந்தால், நான், 'உமக்கும் (அதே பரக்கத் உண்டாகட்டும்)' என்று கூறியிருப்பேன். (ஏனெனில், வாழ்த்துபவருக்குப் பதிலுரைப்பது இஸ்லாமிய நெறி.) ஆனால் ஃபிர்அவ்ன் இறந்துவிட்டான் (ஆகவே இது ஒரு கற்பனையான உதாரணமே).'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1114

وَعَنْ حَكِيمِ بْنِ دَيْلَمٍ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: كَانَ الْيَهُودُ يَتَعَاطَسُونَ عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم رَجَاءَ أَنْ يَقُولَ لَهُمْ: يَرْحَمُكُمُ اللَّهُ، فَكَانَ يَقُولُ: يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ.

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களுக்கு, 'அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கருணை புரிவானாக' (யர்ஹமுகுமுல்லாஹ்) என்று கூறுவார்கள் என எதிர்பார்த்து, யூதர்கள் அவர்களின் சமூகத்தில் (வேண்டுமென்றே அல்லது மீண்டும் மீண்டும்) தும்முவார்கள். ஆனால், நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அல்லாஹ் உங்களுக்கு நேர்வழி காட்டி, உங்கள் நிலையைச் சீர்படுத்துவானாக' (யஹ்தீகுமுல்லாஹ் வ யுஸ்லிஹு பாலகும்) என்றே கூறுவார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا سَلَّمَ عَلَى النَّصْرَانِيِّ وَلَمْ يَعْرِفْهُ

ஒரு கிறிஸ்தவரை அடையாளம் தெரியாமல் யாரேனும் வாழ்த்தும்போது

1115

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ الْفَرَّاءِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ: مَرَّ ابْنُ عُمَرَ بِنَصْرَانِيٍّ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، فَرَدَّ عَلَيْهِ، فَأُخْبِرَ أَنَّهُ نَصْرَانِيٌّ، فَلَمَّا عَلِمَ رَجَعَ إِلَيْهِ فَقَالَ: رُدَّ عَلَيَّ سَلامِي.

அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ஒரு கிறிஸ்தவரைக் கடந்து சென்றார்கள். அப்போது அவருக்கு ஸலாம் கூறினார்கள்; அவரும் (ஸலாமுக்கு) பதிலளித்தார். பின்னர் அந்த மனிதர் ஒரு கிறிஸ்தவர் என்று (இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுக்கு) தெரிவிக்கப்பட்டது. அதை அறிந்ததும், அவர்கள் அவரிடம் திரும்பிச் சென்று, 'எனது ஸலாமை எனக்குத் திருப்பிக் கொடு' (அதாவது, நான் உனக்குக் கூறிய ஸலாமை நான் திரும்பப் பெறுகிறேன்) என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ إِذَا قَالَ: فلانٌ يُقْرِئُكَ السّلامَ

"இன்னார் உங்களுக்கு ஸலாம் கூறுகிறார்" என்று கூறினால் (அதற்கு பதில் கூறுவது) தொடர்பான பாடம்.

1116

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَكَرِيَّا قَالَ: سَمِعْتُ عَامِرًا يَقُولُ: حَدَّثَنِي أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ عَائِشَةَ حَدَّثَتْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ لَهَا: جِبْرِيلُ يَقْرَأُ عَلَيْكِ السَّلامَ، فَقَالَتْ: وَعَلَيْهِ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللهِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் தன்னிடம், "ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் உமக்கு ஸலாம் உரைக்கிறார்கள்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "அவர் மீதும் ஸலாமும், அல்லாஹ்வின் ரஹ்மத்தும் உண்டாகட்டும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

45. كتاب الرَّسَائِلِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

45. கடிதங்கள்

بَابُ جَوَابِ الْكِتَابِ

கடிதத்திற்கு பதிலளித்தல்

1117

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ ذَرِيحٍ، عَنْ عَامِرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: إِنِّي لَأَرَى لِجَوَابِ الْكِتَابِ حَقًّا كَرَدِّ السَّلَامِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக நான் காண்கிறேன் (அல்லது கருதுகிறேன்), கடிதத்திற்கு பதிலளிப்பது, ஸலாமுக்கு பதிலளிப்பதைப் போலவே ஒரு கடமையாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ الْكِتَابَةِ إِلَى النِّسَاءِ وَجَوَابِهِنَّ

பெண்களுக்கு எழுதப்படும் கடிதங்கள் மற்றும் அவர்களின் பதில்கள் பற்றிய பாடம்

1118

حَدَّثَنَا ابْنُ رَافِعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي مُوسَى بْنُ عَبْدِ اللهِ قَالَ: حَدَّثَتْنَا عَائِشَةُ بِنْتُ طَلْحَةَ قَالَتْ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ، وَأَنَا فِي حِجْرِهَا، وَكَانَ النَّاسُ يَأْتُونَهَا مِنْ كُلِّ مِصْرٍ، فَكَانَ الشُّيُوخُ يَنْتَابُونِي لِمَكَانِي مِنْهَا، وَكَانَ الشَّبَابُ يَتَأَخَّوْنِي فَيُهْدُونَ إِلَيَّ، وَيَكْتُبُونَ إِلَيَّ مِنَ

الْأَمْصَارِ، فَأَقُولُ لِعَائِشَةَ: يَا خَالَةُ، هَذَا كِتَابُ فُلَانٍ وَهَدِيَّتُهُ، فَتَقُولُ لِي عَائِشَةُ: أَيْ بُنَيَّةُ، فَأَجِيبِيهِ وَأَثِيبِيهِ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ عِنْدَكِ ثَوَابٌ أَعْطَيْتُكِ، فَقَالَتْ: فَتُعْطِينِي.

ஆயிஷா பின்த் தல்ஹா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் பாதுகாப்பில் (அல்லது பராமரிப்பில்) இருந்தபோது, எல்லா நகரங்களிலிருந்தும் மக்கள் அவர்களைச் சந்திக்க வருவார்கள். அவர்களிடத்தில் எனக்கிருந்த (நெருக்கமான) இடத்தின் காரணமாகப் பெரியவர்கள் என்னைச் சந்திக்க வருவார்கள். இளைஞர்கள் என்னை ஒரு சகோதரியாகக் கருதி, எனக்குப் பரிசுகளை அனுப்பி, தங்கள் நகரங்களிலிருந்து எனக்குக் கடிதமும் எழுதுவார்கள். நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், 'மாமி! இது இன்னாருடைய கடிதம்; இது அவருடைய பரிசு' என்று கூறுவேன். அதற்கு ஆயிஷா (ரழி) என்னிடம், 'என் அருமை மகளே! அவருக்குப் பதில் (கடிதம்) எழுதி, பதில் பரிசும் கொடு. உன்னிடம் கொடுப்பதற்கு எதுவும் இல்லை என்றால், நான் உனக்குத் தருகிறேன்' என்று கூறுவார்கள். (அவ்வாறே) அவர்கள் எனக்குத் தருவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابٌ: كَيْفَ يُكْتَبُ صَدْرُ الْكِتَابِ؟

கடிதத்தின் ஆரம்பத்தை எப்படி எழுதுவது?

1119

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ دِينَارٍ، أَنَّ عَبْدَ اللهِ بْنَ عُمَرَ كَتَبَ إِلَى عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ مَرْوَانَ يُبَايِعُهُ، فَكَتَبَ إِلَيْهِ: بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، لِعَبْدِ الْمَلِكِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ: سَلَامٌ عَلَيْكَ، فَإِنِّي أَحْمَدُ إِلَيْكَ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، وَأُقِرُّ لَكَ بِالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ عَلَى سُنَّةِ اللهِ وَسُنَّةِ رَسُولِهِ، فِيمَا اسْتَطَعْتُ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அப்துல் மலிக் இப்னு மர்வானுக்குத் தம்முடைய விசுவாசப் பிரமாணத்தை (பைஅத் - ஆட்சியாளருக்குக் கீழ்ப்படிவதாக அளிக்கும் உறுதிமொழி) வழங்கி எழுதியதாவது: “அளவற்ற அருளாளனும், நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் பெயரால். அமீருல் மூஃமினீன் ஆன அப்துல் மலிக்கிற்கு, அப்துல்லாஹ் இப்னு உமரிடமிருந்து. உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக. உங்களிடம் நான் அல்லாஹ்வைப் புகழ்கிறேன். அவனைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. என்னால் இயன்றவரை அல்லாஹ்வின்

சுன்னாவின்படியும், அவனது தூதரின் சுன்னாவின்படியும் (உங்களுக்குச்) செவிசாய்ப்பதாகவும் கட்டுப்படுவதாகவும் நான் உறுதியளிக்கிறேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ أَمَّا بَعْدُ

அதைத் தொடர்ந்து

1120

حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ قَالَ: أَرْسَلَنِي أَبِي إِلَى ابْنِ عُمَرَ، فَرَأَيْتُهُ يَكْتُبُ: بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، أَمَّا بَعْدُ.

ஸைத் இப்னு அஸ்லம் (ரஹ்) கூறினார்கள்: 'என் தந்தையார் என்னை இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் அனுப்பியபோது, அவர்கள் 'அளவற்ற அருளாளனும், நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் பெயரால். அம்மா பஃது (அதாவது, இதற்குப் பிறகு / மேற்கொண்டு கூறப்படுவது யாதெனில்)' என்று எழுதுவதை நான் கண்டேன்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1121

حَدَّثَنَا رَوحُ بْنُ عَبْدِ الْمُؤْمِنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ قَالَ: رَأَيْتُ رَسَائِلَ مِنْ رَسَائِلِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، كُلَّمَا انْقَضَتْ قِصَّةٌ قَالَ: أَمَّا بَعْدُ.

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா கூறினார்கள்: "நான் நபி (ஸல்) அவர்களின் சில கடிதங்களைக் கண்டேன். (அவற்றில்) ஒரு விடயம் (அல்லது ஒரு பகுதி) முடிவுறும் போதெல்லாம், அவர்கள் 'அம்மா பஃது' (இதற்குப் பிறகு) என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ صَدْرِ الرَّسَائِلِ: بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்.

1122

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ خَارِجَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ كُبَرَاءِ آلِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، أَنَّ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ كَتَبَ بِهَذِهِ الرِّسَالَةِ: بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، لِعَبْدِ اللهِ مُعَاوِيَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، مِنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، سَلاَمٌ عَلَيْكَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ، فَإِنِّي أَحْمَدُ إِلَيْكَ اللَّهَ الَّذِي لا إِلَهَ إِلا هُوَ، أَمَّا بَعْدُ.

ஸைத் இப்னு தாபித் (ரழி) அவர்களின் குடும்பத்தின் பெரியோர்கள் வாயிலாக அறிவிக்கப்படுகிறது: ஸைத் இப்னு தாபித் (ரழி) அவர்கள் இந்தக் கடிதத்தை எழுதினார்கள்:

"அளவற்ற அருளாளனும், நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் பெயரால். அல்லாஹ்வின் அடியாரும், அமீருல் மூஃமினீனுமான அப்துல்லாஹ் முஆவியா (ரழி) அவர்களுக்கு, ஸைத் இப்னு தாபித் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து. அமீருல் மூஃமினீன் அவர்களே, உங்கள் மீது சாந்தியும் அல்லாஹ்வின் அருளும் உண்டாவதாக. நான் உங்களுக்கு அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்துரைக்கிறேன், அவனைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. அதற்குப் பிறகு..."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

1123

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ الأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مَسْعُودٍ الْجُرَيْرِيُّ قَالَ: سَأَلَ رَجُلٌ الْحَسَنَ عَنْ قِرَاءَةِ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ؟ قَالَ: تِلْكَ صُدُورُ الرَّسَائِلِ.

முஹம்மத் அல்-அன்ஸாரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அபூ மஸ்ஊத் அல்-ஜுரைரி அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒருவர் அல்-ஹஸன் (அல்-பஸ்ரி) அவர்களிடம், "பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்" என்று ஓதுவதைப் பற்றிக் கேட்டார். அதற்கு அவர், "அது கடிதங்களின் முகப்புரை ஆகும் (மற்றும் அத்தியாயங்களின் தொடக்கமாகும்)" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் அல்-பஸரீயிடம் இருந்து அறிவிக்கப்பட்ட சங்கிலித்தொடர் ஸஹீஹானது (அல்பானீ)

صحيح الإسناد عن الحسن وهو البصري

(الألباني)

بَابُ: بِمَنْ يَبْدَأُ فِي الْكِتَابِ؟

கடிதத்தில் யாரை முதலில் குறிப்பிடுவது?

1124

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ زَكَرِيَّا، عَنِ ابْنِ عَوْنٍ، عَنْ نَافِعٍ قَالَ: كَانَتْ لِابْنِ عُمَرَ حَاجَةٌ إِلَى مُعَاوِيَةَ، فَأَرَادَ أَنْ يَكْتُبَ إِلَيْهِ، فَقَالُوا: ابْدَأْ بِهِ، فَلَمْ يَزَالُوا بِهِ حَتَّى كَتَبَ: بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، إِلَى مُعَاوِيَةَ.

நாஃபிஃ கூறினார்கள், "இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுக்கு முஆவியா (ரழி) அவர்களிடம் ஒரு தேவை இருந்ததால், அவருக்குக் கடிதம் எழுத அவர்கள் விரும்பினார்கள். மக்கள், '(கடிதத்தை) அவருடைய பெயரைக் கொண்டு தொடங்குங்கள் (அதாவது, பிஸ்மில்லாஹ்வுக்கு முன் முஆவியாவின் பெயரைக் குறிப்பிடுங்கள்)' என்று கூறினார்கள். மக்கள் அவர்களைத் தொடர்ந்து வற்புறுத்த, இறுதியில் அவர்கள், 'அளவற்ற அருளாளனும், நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் பெயரால், முஆவியாவுக்கு' என்று எழுதினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1125

وَعَنِ ابْنِ عَوْنٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ سِيرِينَ قَالَ: كَتَبْتُ لِابْنِ عُمَرَ، فَقَالَ: اكْتُبْ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، أَمَّا بَعْدُ: إِلَى فُلَانٍ.

அனஸ் இப்னு ஸீரீன் கூறினார்கள்: 'நான் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களுக்காக (ஒரு கடிதம்) எழுதினேன். அப்போது அவர்கள் கூறினார்கள்: 'எழுதுங்கள்: பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம். இதற்குப் பிறகு: இன்னாருக்கு (அதாவது, கடிதம் அனுப்பப்படும் நபரின் பெயர்).'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1126

وَعَنِ ابْنِ عَوْنٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ سِيرِينَ قَالَ: كَتَبَ رَجُلٌ بَيْنَ يَدَيِ ابْنِ عُمَرَ: بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، لِفُلاَنٍ، فَنَهَاهُ ابْنُ عُمَرَ وَقَالَ: قُلْ: بِسْمِ اللهِ، هُوَ لَهُ.

அனஸ் இப்னு சீரின் அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு மனிதர் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் முன்னிலையில், 'பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம், இன்னாருக்கு' என்று எழுதினார். இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அவரைத் தடுத்துவிட்டு, கூறினார்கள்: 'கூறுங்கள்: பிஸ்மில்லாஹ். அது அவனுக்கே (அதாவது, இந்த எழுத்து அல்லது செயல் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது).'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1127

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ خَارِجَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ كُبَرَاءِ آلِ زَيْدٍ، أَنَّ زَيْدًا كَتَبَ بِهَذِهِ الرِّسَالَةِ: لِعَبْدِ اللهِ مُعَاوِيَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، مِنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ: سَلاَمٌ عَلَيْكَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ، فَإِنِّي أَحْمَدُ إِلَيْكَ اللَّهَ الَّذِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ، أَمَّا بَعْدُ.

ஜைத் பின் தாபித் (ரலி) அவர்கள் இந்தக் கடிதத்தை எழுதினார்கள்: 'இறைவனின் அடியாரும், இறைநம்பிக்கையாளர்களின் தலைவருமான முஆவியா அவர்களுக்கு, ஜைத் பின் தாபித் (ரலி) எழுதுவது: இறைநம்பிக்கையாளர்களின் தலைவரே! உங்கள் மீது சாந்தியும், அல்லாஹ்வின் அருளும் உண்டாவதாக!
வணக்கத்திற்குரியவன் அவனைத் தவிர வேறு யாருமில்லை; அத்தகைய அல்லாஹ்வை நான் உங்களின் முன்னிலையில் புகழ்கிறேன் (இது ஒரு கடிதத்தின் வழக்கமான ஆரம்பமாகும்).
இதற்குப் பின்...'

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

1128

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، سَمِعْتُهُ يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ رَجُلاً مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، وَذَكَرَ الْحَدِيثَ، وَكَتَبَ إِلَيْهِ صَاحِبُهُ: مِنْ فُلاَنٍ إِلَى فُلاَنٍ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், “நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், ‘பனூ இஸ்ராயீல் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதர் (பற்றிய நிகழ்வு கூறப்பட்டது) - மேலும் (அறிவிப்பாளர்) முழு ஹதீஸையும் (அதன் விரிவான நிகழ்வுகளையும்) குறிப்பிட்டார் - அவருக்கு அவரது நண்பர் எழுதினார்: ‘இன்னாரிடமிருந்து இன்னாருக்கு.’”’

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف(الألباني)

بَابُ: كَيْفَ أَصْبَحْتَ؟

இன்று காலை எப்படி இருக்கிறீர்கள்?

1129

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ الْغَسِيلِ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ مَحْمُودِ بْنِ لَبِيدٍ قَالَ: لَمَّا أُصِيبَ أَكْحُلُ سَعْدٍ يَوْمَ الْخَنْدَقِ فَثَقُلَ، حَوَّلُوهُ عِنْدَ امْرَأَةٍ يُقَالُ لَهَا: رُفَيْدَةُ، وَكَانَتْ تُدَاوِي الْجَرْحَى، فَكَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا مَرَّ بِهِ يَقُولُ: كَيْفَ أَمْسَيْتَ؟، وَإِذَا أَصْبَحَ: كَيْفَ أَصْبَحْتَ؟ فَيُخْبِرُهُ.

மஹ்மூத் இப்னு லபீத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அகழ் போரின்போது ஸஃத் (ரழி) அவர்களின் அக்ஹல் (கை நரம்பு) காயமடைந்து, அவரது நிலை மோசமானது (மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டார்). எனவே, காயம்பட்டவர்களுக்கு சிகிச்சை அளித்து வந்த ருஃபைதா என்று அழைக்கப்படும் பெண்மணியிடம் அவரை மாற்றினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரைக் கடந்து செல்லும்போதெல்லாம், ‘மாலையில் உங்கள் நிலை எப்படி?’ என்றும், காலையில் ‘காலையில் உங்கள் நிலை எப்படி?’ என்றும் விசாரிப்பார்கள். அதற்கு அவரும் (தம் நிலையை) நபியவர்களிடம் தெரிவிப்பார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح(الألباني)

1130

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يَحْيَى الْكَلْبِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الزُّهْرِيُّ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: وَكَانَ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ أَحَدَ الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ

تِيبَ عَلَيْهِمْ ، أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ أَخْبَرَهُ ، أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خَرَجَ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي وَجَعِهِ الَّذِي تُوُفِّيَ فِيهِ ، فَقَالَ النَّاسُ : يَا أَبَا الْحَسَنِ ، كَيْفَ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ؟ قَالَ : أَصْبَحَ بِحَمْدِ اللَّهِ بَارِئًا ، قَالَ : فَأَخَذَ عَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ بِيَدِهِ ، فَقَالَ : أَرَأَيْتُكَ ؟ فَأَنْتَ وَاللَّهِ بَعْدَ ثَلَاثٍ عَبْدُ الْعَصَا ، وَإِنِّي وَاللَّهِ لَأَرَى رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سَوْفَ يُتَوَفَّى فِي مَرَضِهِ هَذَا ، إِنِّي أَعْرِفُ وُجُوهَ بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ عِنْدَ الْمَوْتِ ، فَاذْهَبْ بِنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَلْنَسْأَلْهُ : فِيمَنْ هَذَا الْأَمْرُ ؟ فَإِنْ كَانَ فِينَا عَلِمْنَا ذَلِكَ ، وَإِنْ كَانَ فِي غَيْرِنَا كَلَّمْنَاهُ فَأَوْصَى بِنَا ، فَقَالَ عَلِيٌّ : إِنَّا وَاللَّهِ إِنْ سَأَلْنَاهُ فَمَنَعَنَاهَا لَا يُعْطِينَاهَا النَّاسُ بَعْدَهُ أَبَدًا ، وَإِنِّي وَاللَّهِ لَا أَسْأَلُهَا رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَبَدًا .

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அலி இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணமடைந்த நோயின்போது அவர்களிடமிருந்து வெளியே வந்தார்கள். (அப்துல்லாஹ் இப்னு கஅப் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: என் தந்தை கஅப் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் (தவ்பா ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட) மூவரில் ஒருவராக இருந்தார்கள்.) அப்போது மக்கள், "ஓ அபுல் ஹஸன்! இன்று காலை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும், இன்று காலை அவர்கள் நலமடைந்துவிட்டார்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள். (இதைக் கேட்டதும்) அப்பாஸ் இப்னு அப்துல் முத்தலிப் (ரழி) அவர்கள், அலி (ரழி) அவர்களின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு அவரிடம், "நீர் கவனிக்கவில்லையா? அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, இன்னும் மூன்று நாட்களில் நீங்கள் ஓர் ஆளப்படும் குடிமகனாக ஆகிவிடுவீர்கள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இந்த நோயினால் மரணமடைந்துவிடுவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். பனூ அப்துல் முத்தலிப் குடும்பத்தினர் மரணிக்கவிருக்கும்போது, அவர்களுடைய முகங்களில் மரண(த்தின் அறிகுறி)யை நான் அறிவேன். நாம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பு யாருக்குக் கிடைக்கும் என்று அவர்களிடம் கேட்போம். அது நமக்குரியதாக இருந்தால், நாம் அதை அறிந்துகொள்வோம்; அது நம்மையல்லாத பிறருக்குரியதாக இருந்தால், (அவர்களிடம்) நாம் பேசுவோம், மேலும் நம்மை நல்லவிதமாக கவனித்துக்கொள்ளுமாறு அவருக்கு அவர்கள் அறிவுறுத்தலாம்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அலி (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நாம் அதற்காக அவர்களிடம் கேட்டு, அவர்கள் நமக்கு அதை மறுத்துவிட்டால், அதற்குப் பிறகு மக்கள் ஒருபோதும் அதை நமக்குத் தரமாட்டார்கள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நான் அல்லாஹ்வின்

தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அதைக் கேட்கவே மாட்டேன்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ كَتَبَ آخِرَ الْكِتَابِ: السَّلامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ

"அல்லாஹ்வின் அருளும் சாந்தியும் உங்கள் மீது உண்டாகட்டும்" என்று கடிதத்தின் முடிவில் எழுதுவது பற்றிய அதிகாரம்.

1131

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي مَرْيَمَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ أَبِي الزِّنَادِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، أَنَّهُ أَخَذَ هَذِهِ الرِّسَالَةَ مِنْ خَارِجَةَ بْنِ زَيْدٍ، وَمِنْ كُبَرَاءِ آلِ زَيْدٍ: بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، لِعَبْدِ اللهِ مُعَاوِيَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، مِنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ: سَلاَمٌ عَلَيْكَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ، فَإِنِّي أَحْمَدُ إِلَيْكَ اللَّهَ الَّذِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ، أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّكَ تَسْأَلُنِي عَنْ مِيرَاثِ الْجَدِّ وَالإِخْوَةِ، فَذَكَرَ الرِّسَالَةَ، وَنَسْأَلُ اللَّهَ الْهُدَى وَالْحِفْظَ وَالتَّثَبُّتَ فِي أَمْرِنَا كُلِّهِ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ نَضِلَّ، أَوْ نَجْهَلَ، أَوْ نُكَلَّفَ مَا لَيْسَ لَنَا بِهِ عِلْمٌ، وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ. وَكَتَبَ وُهَيْبٌ: يَوْمَ الْخَمِيسِ لِثِنْتَيْ عَشْرَةَ بَقِيَتْ مِنْ رَمَضَانَ سَنَةَ اثْنَيْنِ وَأَرْبَعِينَ.

இப்னு அபீ ஸினாத் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: எனது தந்தை, காரிஜா பின் ஸைத் அவர்களிடமிருந்தும், ஸைத் (ரலி) அவர்களின் குடும்பப் பெரியவர்களிடமிருந்தும் இந்தக் கடிதத்தைப் பெற்றார் (என்று என்னிடம் கூறினார்).

அளவற்ற அருளாளனும், நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் பெயரால்.

அல்லாஹ்வின் அடியாரும், இறைநம்பிக்கையாளர்களின் தளபதியுமான (அமீருல் மூஃமினீன்) முஆவியா அவர்களுக்கு, ஸைத் பின் தாபித் (ரலி) அவர்களிடமிருந்து (எழுதிக்கொள்வது):

அமீருல் மூஃமினீன் அவர்களே! உங்கள் மீது சாந்தியும், அல்லாஹ்வின் கருணையும் உண்டாவதாக! வணக்கத்திற்குரியவன் அவனன்றி வேறு யாருமில்லை என்ற நிலையில், நான் அல்லாஹ்வைப் புகழ்கிறேன் (என்று கூறி ஆரம்பிக்கிறேன்).

அதற்குப் பிறகு: பாட்டனார் மற்றும் சகோதரர்களின் வாரிசுரிமை குறித்து நீங்கள் என்னிடம் கேட்டிருந்தீர்கள் (என்று குறிப்பிட்டு, அவர் அந்தக் கடிதத்தின் உள்ளடக்கத்தைக் கூறினார்).

"எங்கள் எல்லா காரியங்களிலும் வழிகாட்டுதலையும், பாதுகாப்பையும், உறுதியையும் தருமாறு நாங்கள் அல்லாஹ்விடம் கேட்கிறோம். வழிதவறிப் போவதிலிருந்தும், அறியாமையில் இருப்பதிலிருந்தும், அல்லது எங்களுக்கு அறிவில்லாத ஒன்றைச் சுமப்பதிலிருந்தும் நாங்கள் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறோம். அமீருல் மூஃமினீன் அவர்களே! உங்கள் மீது சாந்தியும், அல்லாஹ்வின் கருணையும், அவனுடைய பரக்கத்துகளும் (அருள்வளங்களும்), அவனுடைய மன்னிப்பும் உண்டாவதாக!"

இதை வுஹைப் அவர்கள் (ஹிஜ்ரி) 42 ஆம் ஆண்டு, ரமளானில் பன்னிரண்டு நாட்கள் எஞ்சியிருந்த நிலையில் வியாழக்கிழமையன்று எழுதினார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ: كَيْفَ أَنْتَ؟

நீங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்கள்?

1132

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَسَلَّمَ عَلَيْهِ رَجُلٌ فَرَدَّ السَّلَامَ، ثُمَّ سَأَلَ عُمَرُ الرَّجُلَ: كَيْفَ أَنْتَ؟ فَقَالَ: أَحْمَدُ اللَّهَ إِلَيْكَ، فَقَالَ عُمَرُ: هَذَا الَّذِي أَرَدْتُ مِنْكَ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள், உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்களுக்கு ஒரு மனிதர் ஸலாம் கூறியதையும், அதற்கு அவர்கள் பதில் ஸலாம் கூறியதையும் தாம் கேட்டதாக அறிவித்தார்கள். பிறகு, உமர் (ரழி) அவர்கள் அந்த மனிதரிடம், "நீங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அந்த மனிதர், "நான் அல்லாஹ்வைப் புகழ்கிறேன் (என் நலத்திற்காக, அதை) உங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன்" என்று பதிலளித்தார். உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதைத்தான் நான் உங்களிடமிருந்து கேட்க விரும்பினேன்."

صحيح الإسناد موقوفا ، ثبت مرفوعا

ஹதீஸ் தரம் : மவ்கூஃபாக இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹானது, மர்பூஃ ஆக இது உறுதியானது (அல்பானி)

(الألباني)

بَابُ: كَيْفَ يُجِيبُ إِذَا قِيلَ لَهُ: كَيْفَ أَصْبَحْتَ؟

காலையில் யாராவது உங்களிடம் "இன்று காலை எப்படி இருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டால் எப்படி பதிலளிப்பது:

1133

حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ سَلَمَةَ الْمَكِّيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ: قِيلَ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: كَيْفَ أَصْبَحْتَ؟ قَالَ: بِخَيْرٍ مِنْ قَوْمٍ لَمْ يَشْهَدُوا جَنَازَةً، وَلَمْ يَعُودُوا مَرِيضًا.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்களிடம், 'இன்று காலை தாங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'நலமுடன். ஜனாஸாவில் கலந்து கொள்ளாத மற்றும் நோயாளியை நலம் விசாரிக்காத மக்களிடமிருந்து (நான் வேறுபட்டவன்)' என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : பிறிதின் துணையால் ஹஸன் (அல்பானி) حسن لغيره (الألباني)

1134

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ مُهَاجِرٍ هُوَ الصَّائِغُ، قَالَ: كُنْتُ أَجْلِسُ إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم ضَخْمٍ مِنَ الْحَضْرَمِيِّينَ، فَكَانَ إِذَا قِيلَ لَهُ: كَيْفَ أَصْبَحْتَ؟ قَالَ: لَا نُشْرِكُ بِاللَّهِ.

முஹாஜிர் (அவர் அஸ்-ஸாஇ◌ஃக்) கூறினார்: "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஹள்ரமீ குலத்தைச் சேர்ந்த, பருமனான ஒருவருடன் அமர்வது வழக்கம். அவரிடம், 'இன்று காலை நீங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்கள்?' (என்று நலம் விசாரிக்கும் விதமாக) கேட்கப்பட்டால், அவர், 'நாங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணை கற்பிப்பதில்லை' என்று பதிலளிப்பார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸனான அறிவிப்பாளர் தொடரைக் கொண்ட மவ்கூஃப் (அல்பானி)

حسن الإسناد موقوفا (الألباني)

1135

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا رِبْعِيُّ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْجَارُودِ الْهُذَلِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَيْفُ بْنُ وَهْبٍ قَالَ: قَالَ لِي أَبُو الطُّفَيْلِ: كَمْ أَتَى عَلَيْكَ؟ قُلْتُ: أَنَا ابْنُ ثَلَاثٍ وَثَلَاثِينَ، قَالَ: أَفَلَا أُحَدِّثُكَ بِحَدِيثٍ سَمِعْتُهُ مِنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ: إِنَّ رَجُلًا مِنْ مُحَارِبِ خَصَفَةَ، يُقَالُ لَهُ: عَمْرُو بْنُ صُلَيْعٍ، وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ، وَكَانَ بِسِنِّي يَوْمَئِذٍ وَأَنَا بِسِنِّكَ الْيَوْمَ، أَتَيْنَا حُذَيْفَةَ فِي مَسْجِدٍ، فَقَعَدْتُ فِي آخِرِ الْقَوْمِ، فَانْطَلَقَ عَمْرٌو حَتَّى قَامَ بَيْنَ يَدَيْهِ، قَالَ: كَيْفَ أَصْبَحْتَ، أَوْ كَيْفَ أَمْسَيْتَ يَا عَبْدَ اللَّهِ؟ قَالَ: أَحْمَدُ اللَّهَ، قَالَ: مَا هَذِهِ الْأَحَادِيثُ الَّتِي تَأْتِينَا عَنْكَ؟ قَالَ: وَمَا بَلَغَكَ عَنِّي يَا عَمْرُو؟ قَالَ: أَحَادِيثُ لَمْ أَسْمَعْهَا، قَالَ: إِنِّي وَاللَّهِ لَوْ أُحَدِّثُكُمْ بِكُلِّ مَا سَمِعْتُ مَا انْتَظَرْتُمْ بِي جُنْحَ هَذَا اللَّيْلِ، وَلَكِنْ يَا عَمْرُو بْنَ صُلَيْعٍ، إِذَا رَأَيْتَ قَيْسًا تَوَالَتْ بِالشَّامِ فَالْحَذَرَ الْحَذَرَ، فَوَاللَّهِ لَا تَدَعُ قَيْسٌ عَبْدًا لِلَّهِ مُؤْمِنًا إِلَّا أَخَافَتْهُ أَوْ قَتَلَتْهُ، وَاللَّهِ لَيَأْتِيَنَّ عَلَيْهِمْ زَمَانٌ لَا يَمْنَعُونَ فِيهِ ذَنَبَ تَلْعَةٍ، قَالَ: مَا يَنْصِبُكَ عَلَى قَوْمِكَ يَرْحَمُكَ اللَّهُ؟ قَالَ: ذَاكَ إِلَيَّ، ثُمَّ قَعَدَ.

சைஃப் இப்னு வஹ்ப் அறிவிக்கிறார்கள்:

அபுத் துஃபைல் என்னிடம், "உனக்கு என்ன வயதாகிறது?" என்று கேட்டார்கள். நான், "முப்பத்து மூன்று வயது," என்றேன். அதற்கு அவர், "ஹுதைஃபா இப்னுல் யமான் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து நான் கேட்ட ஒரு ஹதீஸை உனக்குச் சொல்லட்டுமா? முஹாரிப் கஸஃபா குலத்தைச் சேர்ந்த, அம்ர் இப்னு சுலைஃ என்று அழைக்கப்படும் ஒரு மனிதர் இருந்தார்; அவரும் ஒரு நபித்தோழராக இருந்தார். அன்று அவர் (அம்ர்) என் வயதில் இருந்தார் (அதாவது, ஹுதைஃபாவிடம் சென்றபோது நான் 33 வயதில் இருந்தேன்); இன்று (நீ 33 வயதில் இருப்பது போல) அன்று நான் (அதே 33 வயதில்) இருந்தேன். நாங்கள் பள்ளிவாசலில் ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்களிடம் சென்றோம். நான் கூட்டத்தின் இறுதியில் அமர்ந்து கொண்டேன். ஆனால் அம்ர் (முன்னே) சென்று ஹுதைஃபா அவர்களுக்கு முன்னால் நின்றார்.

அவர், "அல்லாஹ்வின் அடியாரே! காலை (அல்லது மாலை) பொழுதை எப்படி அடைந்தீர்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு ஹுதைஃபா (ரழி), "நான்

அல்லாஹ்வைப் புகழ்கிறேன்," என்றார். அம்ர், "உங்களைப் பற்றி எங்களுக்கு வரும் இந்தச் செய்திகள் என்ன?" என்று கேட்டார். ஹுதைஃபா (ரழி), "என்னைப் பற்றி உனக்கு என்ன எட்டியது, அம்ரே?" என்று கேட்டார். அம்ர், "நான் (முன்பு) செவியுறாத செய்திகள்," என்றார்.

ஹுதைஃபா (ரழி) கூறினார்: "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் கேட்ட அனைத்தையும் உங்களுக்கு அறிவித்தால், இந்த இரவின் இருள் வரும் வரை கூட நீங்கள் எனக்காகக் காத்திருக்க மாட்டீர்கள். ஆனால், அம்ர் இப்னு சுலைஃ அவர்களே! ஷாம் (சிரியா) தேசத்தில் 'கைஸ்' (கூட்டத்தார்) தொடர்ந்து ஆதிக்கம் செலுத்துவதை நீங்கள் கண்டால் எச்சரிக்கையாக இருங்கள்! மிக எச்சரிக்கையாக இருங்கள்! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! கைஸ் கூட்டத்தார், இறைநம்பிக்கை கொண்ட ஓர் அடியாரை அச்சத்தில் ஆழ்த்தாமல் அல்லது கொலை செய்யாமல் விடமாட்டார்கள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அவர்கள் மீது ஒரு காலம் வரும்; அப்போது அவர்களால் ஒரு ஓடையின் வாலைக் கூடத் தடுக்க இயலாது (அந்த அளவு அவர்கள் பலவீனமாகி விடுவார்கள்)."

அம்ர், "அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கருணை புரிவானாக! உங்கள் சமூகத்தாருக்கு எதிராக (நிற்க) உங்களை எது தூண்டுகிறது?" என்று கேட்டார். அதற்கு ஹுதைஃபா, "அது என் விருப்பம்," என்றார். பிறகு அவர் (அம்ர்) அமர்ந்தார்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

46. كتاب الْمَجَالِسِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

46. கூட்டங்கள்

بَابُ خَيْرُ الْمَجَالِسِ أَوْسَعُهَا

மிகவும் விசாலமான சபையே மிகச் சிறந்த சபையாகும்.

1136

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الْمَوَالِي قَالَ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي عَمْرَةَ الأَنْصَارِيُّ قَالَ: أُوذِنَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ بِجِنَازَةٍ، قَالَ: فَكَأَنَّهُ تَخَلَّفَ حَتَّى أَخَذَ الْقَوْمُ مَجَالِسَهُمْ، ثُمَّ جَاءَ مَعَهُ، فَلَمَّا رَآهُ الْقَوْمُ تَسَرَّعُوا عَنْهُ، وَقَامَ بَعْضُهُمْ عَنْهُ لِيَجْلِسَ فِي مَجْلِسِهِ، فَقَالَ: لاَ، إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: خَيْرُ الْمَجَالِسِ أَوْسَعُهَا، ثُمَّ تَنَحَّى فَجَلَسَ فِي مَجْلِسٍ وَاسِعٍ.

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்களுக்கு ஒரு ஜனாஸாவைப் பற்றிக் கூறப்பட்டது. மக்கள் தங்கள் இருக்கைகளில் அமரும் வரை அவர்கள் (அபூ ஸயீத்) பின்தங்கியிருந்ததைப் போல் தோன்றியது. பின்னர் அவர்கள் (ஜனாஸாவுடன்) வந்தார்கள். மக்கள் அவர்களைப் பார்த்ததும், அவர்களுக்காக விரைவாக இடம் கொடுத்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர், தனது இடத்தில் அவரை அமர வைப்பதற்காக எழுந்து நின்றார். அதற்கு அவர்கள், "வேண்டாம்! 'சபைகளிலேயே மிகச் சிறந்தது, விசாலமானதே' என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டிருக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள். பின்னர் அவர்கள் ஓரமாகச் சென்று விசாலமான ஓர் இடத்தில் அமர்ந்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1137

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي حَرْمَلَةُ بْنُ عِمْرَانَ، عَنْ سُفْيَانَ بْنِ مُنْقِذٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كَانَ أَكْثَرُ جُلُوسِ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ وَهُوَ مُسْتَقْبِلُ الْقِبْلَةِ. فَقَرَأَ يَزِيدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ قُسَيْطٍ سَجْدَةً بَعْدَ طُلُوعِ الشَّمْسِ فَسَجَدَ وَسَجَدُوا إِلَّا عَبْدَ اللهِ بْنَ عُمَرَ. فَلَمَّا طَلَعَتِ الشَّمْسُ حَلَّ عَبْدُ اللهِ حَبْوَتَهُ ثُمَّ سَجَدَ وَقَالَ: أَلَمْ تَرَ سَجْدَةَ أَصْحَابِكَ؟ إِنَّهُمْ سَجَدُوا فِي غَيْرِ حِينِ صَلَاةٍ.

அவரது தந்தை கூறினார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் பெரும்பாலும் கிப்லாவை முன்னோக்கியே அமர்ந்திருப்பார்கள். (ஒருமுறை) யஸீத் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு குஸைத் அவர்கள் சூரிய உதயத்திற்குப் பிறகு (அதாவது, சூரியன் உதிக்கத் தொடங்கியதிலிருந்து ஒரு ஈட்டி உயரத்திற்கு வரும் வரையிலான தொழுகை தடை செய்யப்பட்ட நேரத்தில்) ஒரு சஜ்தா (வசனத்தை) ஓதினார்கள். (அதைக்கேட்ட) அவர்களும் (யஸீதும்) சஜ்தா செய்தார்கள்; அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களைத் தவிர அங்குள்ள மக்களும் சஜ்தா செய்தார்கள். சூரியன் (நன்கு) உதித்து (தொழுகை தடை செய்யப்பட்ட நேரம் முடிந்த)போது, அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் தமது ஹப்வா இருப்பைக் கலைத்துவிட்டு, பின்னர் சஜ்தா செய்தார்கள். மேலும் அவர்கள், '(அங்குள்ள) உம்முடைய தோழர்களின் சஜ்தாவை நீர் பார்த்தீரா? தொழுகை செய்யக்கூடாத நேரத்தில் அவர்கள் சஜ்தா செய்தார்கள்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

بَابُ إِذَا قَامَ ثُمَّ رَجَعَ إِلَى مَجْلِسِهِ

யாருக்காவது எழுந்து நின்று, பின்னர் தனது இடத்திற்குத் திரும்பி வந்தால்.

1138

حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ قَالَ: حَدَّثَنِي سُهَيْلٌ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَجْلِسِهِ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ، فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ.

உங்களில் ஒருவர் தமது இடத்திலிருந்து எழுந்து சென்ற பின் மீண்டும் அவ்விடத்திற்குத் திரும்பினால், அந்த இடத்திற்கு அவரே அதிக உரிமை படைத்தவர் ஆவார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الْجُلُوسِ عَلَى الطَّرِيقِ

சாலையில் அமர்ந்திருத்தல்

1139

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو خَالِدٍ الأَحْمَرُ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ: أَتَانَا رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم وَنَحْنُ صِبْيَانٌ، فَسَلَّمَ عَلَيْنَا، وَأَرْسَلَنِي فِي حَاجَةٍ، وَجَلَسَ فِي الطَّرِيقِ يَنْتَظِرُنِي حَتَّى رَجَعْتُ إِلَيْهِ، قَالَ: فَأَبْطَأْتُ عَلَى أُمِّ سُلَيْمٍ، فَقَالَتْ: مَا حَبَسَكَ؟ فَقُلْتُ: بَعَثَنِي النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فِي حَاجَةٍ، قَالَتْ: مَا هِيَ؟ قُلْتُ: إِنَّهَا سِرٌّ، قَالَتْ: فَاحْفَظْ سِرَّ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நாங்கள் சிறுவர்களாக இருந்தோம் (விளையாடிக் கொண்டிருந்தோம்) அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் வந்தார்கள். அவர்கள் எங்களுக்கு ஸலாம் கூறி, ஒரு தேவைக்காக என்னை அனுப்பினார்கள். நான் அவர்களிடம் திரும்பி வரும் வரை அவர்கள் சாலையில் அமர்ந்து எனக்காகக் காத்திருந்தார்கள்."
(பிறகு) நான் உம்மு சுலைமிடம் (என் தாயிடம்) செல்லத் தாமதமானது. அவர், "உன்னைத் தாமதப்படுத்தியது எது?" என்று கேட்டார். நான், "நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு தேவைக்காக என்னை அனுப்பினார்கள்" என்று கூறினேன். அவர், "அது என்ன?" என்று கேட்டார். நான், "அது ஒரு இரகசியம்" என்று கூறினேன். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் இரகசியத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்" என்று கூறினார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ التَّوَسُّعِ فِي الْمَجْلِسِ

கூட்டத்தில் இடம் விடுதல்

1140

حَدَّثَنَا الْحُمَيْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ بْنُ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: لَا يُقِيمَنَّ أَحَدُكُمُ الرَّجُلَ مِنْ مَجْلِسِهِ، ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ، وَلَكِنْ تَفَسَّحُوا وَتَوَسَّعُوا.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் எவரும் ஒருவரை அவரது இடத்திலிருந்து எழுப்பிவிட்டு, பின்னர் அதில் அமர வேண்டாம். மாறாக, (மற்றவர்களுக்கு) இடமளித்து (அனைவரும் அமரும் வகையில்) விரிவாக அமருங்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ يَجْلِسُ الرَّجُلُ حَيْثُ انْتَهَى

ஒரு கூட்டத்தின் விளிம்பில் அமர்ந்திருக்கும் ஒரு மனிதர்

1141

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الطُّفَيْلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ سِمَاكٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ: كُنَّا إِذَا أَتَيْنَا النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم جَلَسَ أَحَدُنَا حَيْثُ انْتَهَى.

ஜாபிர் இப்னு ஸமுரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் (அவர்களது சபைக்கு) வரும்போது, எங்களில் ஒருவர் (சபையில்) இடம் எங்கு முடிந்ததோ (அதாவது, காலியான இடம் எங்கு இருந்ததோ) அங்கேயே அமர்ந்து கொள்வார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ لَا يُفَرِّقُ بَيْنَ اثْنَيْنِ

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் உங்களுக்கு முன்னால் ஹௌளில் (நீர்த்தடாகத்தில்) காத்திருப்பேன். யார் என்னிடம் வருகிறாரோ அவர் அதிலிருந்து குடிப்பார். யார் அதிலிருந்து குடிக்கிறாரோ அவர் ஒருபோதும் தாகம் கொள்ள மாட்டார். என்னிடம் சிலர் வருவார்கள். நான் அவர்களை அறிவேன், அவர்களும் என்னை அறிவார்கள். பிறகு எனக்கும் அவர்களுக்கும் இடையே தடை ஏற்படும்." அபூ ஹாஸிம் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நுஃமான் இப்னு அபீ அய்யாஷ் (ரழி) அவர்கள்

இதைச் செவியுற்றபோது, "இவ்வாறு நீங்கள் அபூ சயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்களிடமிருந்து செவியுற்றீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். நான், "ஆம்" என்றேன். அப்போது அவர்கள், "நான் (இந்த ஹதீஸில் பின்வரும் கூடுதல் தகவலையும்) சேர்த்துக் கூறுகிறேன்" என்று கூறிவிட்டு, "அவர்கள் என்னைச் சேர்ந்தவர்கள்" என்று நான் கூறுவேன். அப்போது (வானவர் ஒருவர்), "உங்களுக்குப் பின்னர் அவர்கள் (மார்க்கத்தில்) என்னென்ன புதுமைகளைப் புகுத்தினார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாது" என்று கூறுவார். அப்போது நான், "என்னைப் பின்பற்றியவர்களுக்கு என்னைப் பின்பற்றியவர்களுக்கு அழிவு உண்டாகட்டும்!" என்று கூறுவேன் என்றார்கள்.

1142

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفُرَاتُ بْنُ خَالِدٍ، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنَ اثْنَيْنِ، إِلَّا بِإِذْنِهِمَا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதன் இருவரின் அனுமதியின்றி, அவர்களுக்கு இடையில் (அமர்ந்து) பிரிப்பது ஆகுமானதல்ல."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ يَتَخَطَّى إِلَى صَاحِبِ الْمَجْلِسِ

மக்களைத் தாண்டிக் கொண்டு கூட்டத்தின் தலைவரை நோக்கி நகர்வது

1143

حَدَّثَنَا بَيَانُ بْنُ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو عَامِرٍ الْمُزَنِيُّ هُوَ صَالِحُ بْنُ رُسْتُمَ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: لَمَّا طُعِنَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كُنْتُ فِيمَنْ حَمَلَهُ حَتَّى أَدْخَلْنَاهُ الدَّارَ، فَقَالَ لِي: يَا ابْنَ أَخِي، اذْهَبْ فَانْظُرْ مَنْ أَصَابَنِي، وَمَنْ أَصَابَ مَعِي، فَذَهَبْتُ فَجِئْتُ لِأُخْبِرَهُ، فَإِذَا الْبَيْتُ مَلْآنُ، فَكَرِهْتُ أَنْ أَتَخَطَّى رِقَابَهُمْ، وَكُنْتُ حَدِيثَ السِّنِّ، فَجَلَسْتُ، وَكَانَ يَأْمُرُ إِذَا أَرْسَلَ أَحَدًا بِالْحَاجَةِ أَنْ يُخْبِرَهُ بِهَا، وَإِذَا هُوَ مُسَجًّى، وَجَاءَ كَعْبٌ فَقَالَ: وَاللَّهِ لَئِنْ دَعَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ لَيُبْقِيَنَّهُ اللَّهُ وَلَيَرْفَعَنَّهُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ حَتَّى يَفْعَلَ فِيهَا كَذَا

وَكَذَا، حَتَّى ذَكَرَ الْمُنَافِقِينَ فَسَمَّى وَكَنَّى، قُلْتُ: أُبَلِّغُهُ مَا تَقُولُ؟ قَالَ: مَا قُلْتُ إِلَّا وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ تُبَلِّغَهُ، فَتَشَجَّعْتُ فَقُمْتُ، فَتَخَطَّيْتُ رِقَابَهُمْ حَتَّى جَلَسْتُ عِنْدَ رَأْسِهِ، قُلْتُ: إِنَّكَ أَرْسَلْتَنِي بِكَذَا، وَأَصَابَ مَعَكَ كَذَا، ثَلَاثَةَ عَشَرَ، وَأَصَابَ كُلَيْبًا الْجَزَّارَ وَهُوَ يَتَوَضَّأُ عِنْدَ الْمِهْرَاسِ، وَإِنَّ كَعْبًا يَحْلِفُ بِاللَّهِ بِكَذَا، فَقَالَ: ادْعُوا كَعْبًا، فَدُعِيَ، فَقَالَ: مَا تَقُولُ؟ قَالَ: أَقُولُ كَذَا وَكَذَا، قَالَ: لَا وَاللَّهِ لَا أَدْعُو، وَلَكِنْ شَقِيٌّ عُمَرُ إِنْ لَمْ يَغْفِرِ اللَّهُ لَهُ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

உமர் (ரழி) அவர்கள் (கத்தியால்) குத்தப்பட்டபோது, அவரைத் தூக்கிச் சென்று வீட்டிற்குள் சேர்த்தவர்களில் நானும் ஒருவன். அவர் என்னிடம், 'என் சகோதரர் மகனே! சென்று பார்; என்னைத் தாக்கியது யார்? என்னுடன் தாக்கப்பட்டவர்கள் யார்?' என்று கேட்டார்கள். நான் சென்று (விபரமறிந்து), அவருக்குத் தெரிவிப்பதற்காகத் திரும்பி வந்தேன். ஆனால் வீடு (மக்களால்) நிறைந்திருந்தது. அவர்களின் பிடரிகளைத் தாண்டிச் செல்வதை நான் விரும்பவில்லை. மேலும் நான் சிறிய வயதுடையவனாகவும் இருந்தேன். எனவே நான் (அங்கேயே) அமர்ந்துவிட்டேன். உமர் (ரழி) அவர்கள் யாரையேனும் ஒரு தேவைக்காக அனுப்பினால், (வேலை முடிந்ததும்) அதுபற்றித் தம்மிடம் வந்து தெரிவிக்குமாறு அவருக்குக் கட்டளையிடுவது அவர்களின் வழக்கமாக இருந்தது.

அப்போது உமர் (ரழி) அவர்கள் (துணியால்) போர்த்தப்பட்டிருந்தார்கள். கஅப் அவர்கள் வந்து, 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அமீருல் முஃமினீன் அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தித்தால், அல்லாஹ் அவரை (தொடர்ந்து) வாழ வைப்பான்; அவர் இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்யும் வரை இந்தச் சமூகத்திற்காக அவரை உயர்த்துவான்' என்று கூறிவிட்டு, நயவஞ்சகர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அவர்களின் பெயர்களையும் பட்டப்பெயர்களையும் சொன்னார்கள்.

நான் (கஅப் அவர்களிடம்), 'நீங்கள் கூறுவதை நான் அவரிடம் (உமர் அவர்களிடம்) எத்திவைக்கட்டுமா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், 'நீங்கள் அவரிடம் எத்திவைக்க வேண்டும் என்று விரும்பியே நான் இதைக் கூறினேன்' என்றார்கள். நான் தைரியத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு எழுந்து, மக்களின் பிடரிகளைத் தாண்டிச் சென்று உமர் (ரழி) அவர்களின் தலைமாட்டில் அமர்ந்தேன்.

நான் கூறினேன்: 'நீங்கள் என்னை இன்னின்ன விபரங்களை அறிந்து வர அனுப்பினீர்கள். உங்களுடன் பதிமூன்று பேர் தாக்கப்பட்டுள்ளனர். குலைப் அல்-ஜஸ்ஸார் அவர்கள் பெரிய நீர்த்தொட்டியருகே (அல்லது தடாகத்தருகே) உளூ செய்துகொண்டிருந்தபோது தாக்கப்பட்டார். கஅப் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையிட்டு இன்னின்னவாறு கூறுகிறார்.'

அதற்கு அவர், 'கஅப் அவர்களை அழையுங்கள்' என்றார்கள். அவர் அழைக்கப்பட்டார். உமர் (ரழி) அவர்கள், 'நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'நான் இன்னின்னதைக் கூறினேன்' என்று பதிலளித்தார்கள். அதற்கு உமர் (ரழி), 'இல்லை! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் (எனது ஆயுளை நீட்டிக்குமாறு) பிரார்த்திக்க மாட்டேன். மாறாக, அல்லாஹ் உமரை மன்னிக்காவிட்டால், உமர் நாசமாகிவிடுவார்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

1144

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدَةُ، عَنِ ابْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعِنْدَهُ الْقَوْمُ جُلُوسٌ، يَتَخَطَّى إِلَيْهِ، فَمَنَعُوهُ، فَقَالَ: اتْرُكُوا الرَّجُلَ، فَجَاءَ حَتَّى جَلَسَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: أَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்களிடம் மக்கள் அமர்ந்திருந்தபோது ஒரு மனிதர் வந்தார். அவர் (அப்துல்லாஹ்வை) அடைவதற்காக அங்கிருந்தவர்களைத் தாண்டிச் சென்றார். அவர்கள் அவரைத் தடுத்தார்கள். அப்போது அப்துல்லாஹ் (ரழி), "அந்த மனிதரை விட்டுவிடுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவர் (அப்துல்லாஹ்வின்) அருகில் வந்து அமர்ந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து நீங்கள் கேட்ட ஒன்றை எனக்குக் கூறுங்கள்" என்று கூறினார். அதற்கு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: 'எவருடைய நாவிலிருந்தும் கரத்திலிருந்தும் முஸ்லிம்கள் பாதுகாப்புப் பெறுகிறார்களோ அவரே (முழுமையான) முஸ்லிம் ஆவார். அல்லாஹ் தடை செய்தவற்றைத் துறப்பவரே முஹாஜிர் (இஸ்லாத்திற்காக நாடு துறந்தவர் அல்லது பாவங்களைத் துறந்தவர்) ஆவார்'" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ أَكْرَمُ النَّاسِ عَلَى الرَّجُلِ جَلِيسُهُ

ஒருவருக்கு மக்களிலேயே மிக மேன்மையானவர் அவரது தோழர் ஆவார்

1145

حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا السَّائِبُ بْنُ عُمَرَ قَالَ: حَدَّثَنِي عِيسَى بْنُ مُوسَى، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبَّادِ بْنِ جَعْفَرٍ قَالَ: قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: أَكْرَمُ النَّاسِ عَلَيَّ جَلِيسِي.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) கூறினார்கள்: "என்னிடத்தில் மக்களில் மிகவும் கண்ணியத்திற்குரியவர் என்னுடைய அமர்வுத் தோழர் ஆவார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1146

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ مُؤَمَّلٍ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: أَكْرَمُ النَّاسِ عَلَيَّ جَلِيسِي، أَنْ يَتَخَطَّى رِقَابَ النَّاسِ حَتَّى يَجْلِسَ إِلَيَّ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களிலேயே என்னிடத்தில் மிகவும் கண்ணியத்திற்குரியவர் என்னுடன் அமரும் தோழர் ஆவார். (ஆனால், அவர்) மக்களின் தோள்களைத் தாண்டிக்கொண்டு வந்து என்னிடம் அமர்வதை (நான் விரும்பவில்லை)."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ: هَلْ يُقَدِّمُ الرَّجُلُ رِجْلَهُ بَيْنَ يَدَيْ جَلِيسِهِ؟

ஒருவர் தன்னுடன் அமர்ந்திருப்பவருக்கு முன்னால் தனது காலை நீட்டலாமா?

1147

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَسَدُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو الزَّاهِرِيَّةِ قَالَ: حَدَّثَنِي كَثِيرُ بْنُ مُرَّةَ قَالَ: دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَوَجَدْتُ

عَوْفَ بْنَ مَالِكٍ الْأَشْجَعِيَّ جَالِسًا فِي حَلْقَةٍ مَادًّا رِجْلَيْهِ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَلَمَّا رَآنِي قَبَضَ رِجْلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ لِي: تَدْرِي لِأَيِّ شَيْءٍ مَدَدْتُ رِجْلَيَّ؟ لِيَجِيءَ رَجُلٌ صَالِحٌ فَيَجْلِسَ.

கதீர் இப்னு முர்ரா (ரஹ்) அறிவித்தார்கள்: "நான் வெள்ளிக்கிழமையன்று மஸ்ஜிதில் நுழைந்தேன். அங்கு அவ்ஃப் இப்னு மாலிக் அல்-அஷ்ஜஈ (ரழி) அவர்கள் ஒரு வட்டத்தில் அமர்ந்திருந்ததைக் கண்டேன். அவர்கள் தமக்கு முன்னால் தம் கால்களை நீட்டி வைத்திருந்தார்கள். அவர்கள் என்னைப் பார்த்ததும், தம் கால்களை உள்ளிழுத்துக் கொண்டார்கள். பின்னர் அவர்கள் என்னிடம், 'நான் ஏன் என் கால்களை நீட்டினேன் என்று உனக்குத் தெரியுமா? ஒரு நல்ல மனிதர் வந்து அமர வேண்டும் என்பதற்காகவே (அவர் வரும்போது நான் அவருக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன்)' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

بَابُ الرَّجُلِ يَكُونُ فِي الْقَوْمِ فَيَبْزُقُ

ஒரு குழுவில் உள்ள யாராவது ஒருவர் துப்பும்போது

1148

حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُتْبَةُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ قَالَ: حَدَّثَنِي زُرَارَةُ بْنُ كَرِيمِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ عَمْرٍو السَّهْمِيُّ، أَنَّ الْحَارِثَ بْنَ عَمْرٍو السَّهْمِيَّ حَدَّثَهُ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ بِمِنًى، أَوْ بِعَرَفَاتٍ، وَقَدْ أَطَافَ بِهِ النَّاسُ، وَيَجِيءُ الْأَعْرَابُ، فَإِذَا رَأَوْا وَجْهَهُ قَالُوا: هَذَا وَجْهٌ مُبَارَكٌ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، اسْتَغْفِرْ لِي، فَقَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا، فَدُرْتُ فَقُلْتُ: اسْتَغْفِرْ لِي، قَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا، فَدُرْتُ فَقُلْتُ: اسْتَغْفِرْ لِي، فَقَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا، فَذَهَبَ يَبْزُقُ، فَقَالَ بِيَدِهِ فَأَخَذَ بِهَا بُزَاقَهُ، وَمَسَحَ بِهِ نَعْلَهُ، كَرِهَ أَنْ يُصِيبَ أَحَدًا مِنْ حَوْلِهِ.

அல்-ஹாரித் இப்னு அம்ர் அஸ்-ஸஹ்மி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தேன். அவர்கள் மினாவிலோ அல்லது அரஃபாவிலோ இருந்தார்கள். மக்கள் அவர்களைச் சூழ்ந்திருந்தனர். கிராமப்புற அரபியர்கள் (அவர்களைக் காண) வந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் (நபியவர்களின்) முகத்தைப் பார்த்தபோது, 'இது ஒரு பாக்கியம்

பெற்ற முகம்' என்று கூறினார்கள்.

நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்காகப் பாவமன்னிப்புத் தேடுங்கள்' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், **'அல்லாஹும்மஃக்ஃபிர் லனா'** (யா அல்லாஹ்! எங்களை மன்னிப்பாயாக!) என்று கூறினார்கள்.

நான் (மீண்டும்) திரும்பி, 'எனக்காகப் பாவமன்னிப்புத் தேடுங்கள்' என்று கூறினேன். அவர்கள், **'அல்லாஹும்மஃக்ஃபிர் லனா'** என்று கூறினார்கள்.

நான் (மீண்டும்) திரும்பி, 'எனக்காகப் பாவமன்னிப்புத் தேடுங்கள்' என்று கூறினேன். அவர்கள், **'அல்லாஹும்மஃக்ஃபிர் லனா'** என்று கூறினார்கள்.

(பின்னர்) அவர்கள் உமிழ முற்பட்டார்கள். (ஆனால்) தம்மைச் சுற்றியுள்ள எவர் மீதும் அது படுவதை அவர்கள் விரும்பாததால், தமது கையால் (உமிழ்நீரைப்) பிடித்து, அதைத் தமது செருப்பில் துடைத்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ مَجَالِسِ الصُّعُدَاتِ

சாலைகளில் கூட்டங்கள் கூடுவது

1149

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ، عَنِ الْعَلَاءِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنِ الْمَجَالِسِ بِالصُّعُدَاتِ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، لَيَشُقُّ عَلَيْنَا الْجُلُوسُ فِي بُيُوتِنَا؟ قَالَ: فَإِنْ جَلَسْتُمْ فَأَعْطُوا الْمَجَالِسَ حَقَّهَا، قَالُوا: وَمَا حَقُّهَا يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: إِدْلَالُ السَّائِلِ، وَرَدُّ السَّلَامِ، وَغَضُّ الْأَبْصَارِ، وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ، وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் சாலைகளிலும் (பொதுப் பாதைகளிலும்) அமர்வதைத் தடை செய்தார்கள். தோழர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, நாங்கள் எங்கள் வீடுகளில் (மட்டுமே) அமர்ந்திருப்பது எங்களுக்குக் கடினமாக இருக்கிறது" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நீங்கள் (அங்கு) அமர நேரிட்டால், அந்தச் சபையின் உரிமைகளை நிறைவேற்றுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, அவற்றின் உரிமை என்ன?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "வழி கேட்பவருக்கு வழிகாட்டுவது, முகமனுக்கு

(ஸலாமிற்கு) பதிலளிப்பது, பார்வையைத் தாழ்த்திக்கொள்வது, நன்மையை ஏவுவது மற்றும் தீமையைத் தடுப்பது" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1150

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الدَّرَاوَرْدِيُّ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالْجُلُوسَ فِي الطُّرُقَاتِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، مَا لَنَا بُدٌّ مِنْ مَجَالِسِنَا نَتَحَدَّثُ فِيهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: أَمَّا إِذْ أَبَيْتُمْ، فَأَعْطُوا الطَّرِيقَ حَقَّهُ، قَالُوا: وَمَا حَقُّ الطَّرِيقِ يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: غَضُّ الْبَصَرِ، وَكَفُّ الأَذَى، وَالأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ، وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ.

அபூ ஸயீத் அல் குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், "பாதைகளில் அமர்வதைத் தவிருங்கள் (அல்லது எச்சரிக்கையாக இருங்கள்)" என்று கூறினார்கள். (அப்போது) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, நாங்கள் அமர்ந்து பேசும் எங்கள் சபைகளைத் தவிர எங்களுக்கு வேறு வழியில்லையே (அதாவது, வேறு இடம் இல்லையே)" என்றார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நீங்கள் (அங்கு அமர்வதை) விட மறுத்தால் (அல்லது தவிர்க்க முடியாவிட்டால்), பாதைக்கு அதன் உரிமையை வழங்குங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, பாதைக்குரிய உரிமை என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "பார்வையைத் தாழ்த்திக்கொள்வது, தீங்கு விளைவிப்பதைத் தவிர்ப்பது, நன்மையை ஏவுவது மற்றும் தீமையைத் தடுப்பது" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ أَدْلَى رِجْلَيْهِ إِلَى الْبِئْرِ إِذَا جَلَسَ وَكَشَفَ عَنِ السَّاقَيْنِ

ஒரு கிணற்றில் தனது கால்களை மறைக்காமல் தொங்கவிட்டபடி அமர்ந்திருக்கும் ஒருவர்

1151

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ شَرِيكِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيِّبِ، عَنْ أَبِي مُوسَى الأَشْعَرِيِّ قَالَ: خَرَجَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَوْمًا إِلَى حَائِطٍ مِنْ حَوَائِطِ الْمَدِينَةِ لِحَاجَتِهِ، وَخَرَجْتُ فِي أَثَرِهِ، فَلَمَّا دَخَلَ الْحَائِطَ جَلَسْتُ عَلَى بَابِهِ، وَقُلْتُ: لأَكُونَنَّ الْيَوْمَ بَوَّابَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، وَلَمْ يَأْمُرْنِي، فَذَهَبَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَقَضَى حَاجَتَهُ وَجَلَسَ عَلَى قُفِّ الْبِئْرِ، وَكَشَفَ عَنْ سَاقَيْهِ، وَدَلاَّهُمَا فِي الْبِئْرِ، فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ لِيَسْتَأْذِنَ عَلَيْهِ لِيَدْخُلَ، فَقُلْتُ: كَمَا أَنْتَ حَتَّى أَسْتَأْذِنَ لَكَ، فَوَقَفَ، وَجِئْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَبُو بَكْرٍ يَسْتَأْذِنُ عَلَيْكَ؟ فَقَالَ: ائْذَنْ لَهُ، وَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ. فَدَخَلَ فَجَاءَ عَنْ يَمِينِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَكَشَفَ عَنْ سَاقَيْهِ وَدَلاَّهُمَا فِي الْبِئْرِ. فَجَاءَ عُمَرُ، فَقُلْتُ: كَمَا أَنْتَ حَتَّى أَسْتَأْذِنَ لَكَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: ائْذَنْ لَهُ، وَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ، فَجَاءَ عُمَرُ عَنْ يَسَارِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَكَشَفَ عَنْ سَاقَيْهِ وَدَلاَّهُمَا فِي الْبِئْرِ فَامْتَلأَ الْقُفُّ، فَلَمْ يَكُنْ فِيهِ مَجْلِسٌ. ثُمَّ جَاءَ عُثْمَانُ، فَقُلْتُ: كَمَا أَنْتَ حَتَّى أَسْتَأْذِنَ لَكَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: ائْذَنْ لَهُ، وَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ مَعَهَا بَلاَءٌ يُصِيبُهُ، فَدَخَلَ فَلَمْ يَجِدْ مَعَهُمْ مَجْلِسًا، فَتَحَوَّلَ حَتَّى جَاءَ مُقَابِلَهُمْ عَلَى شَفَةِ الْبِئْرِ، فَكَشَفَ عَنْ سَاقَيْهِ ثُمَّ دَلاَّهُمَا فِي الْبِئْرِ، فَجَعَلْتُ أَتَمَنَّى أَنْ يَأْتِيَ أَخٌ لِي، وَأَدْعُو اللَّهَ أَنْ يَأْتِيَ بِهِ، فَلَمْ يَأْتِ حَتَّى قَامُوا.

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு நாள் மதீனாவின் தோட்டங்களில் ஒன்றிற்குத் தமது தேவைக்காகச் சென்றார்கள். நானும் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்றேன். அவர்கள் தோட்டத்திற்குள் நுழைந்தபோது, நான் அதன் வாசலில் அமர்ந்து, '(இதைச் செய்யுமாறு) அவர்கள் எனக்குக் கட்டளையிடவில்லை என்றாலும், இன்று நான் நபி (ஸல்) அவர்களின் வாயிற்காப்போனாக இருப்பேன்' என்று (எனக்குள்) கூறிக் கொண்டேன்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் சென்று தமது இயற்கை உபாதையை முடித்துவிட்டு, (அங்கிருந்த) கிணற்றின் விளிம்பில் அமர்ந்தார்கள். அவர்கள் தமது கெண்டைக்கால்களைத் திறந்து கிணற்றுக்குள் தொங்கவிட்டார்கள்.

அப்போது அபூபக்கர் (ரழி) அவர்கள் (உள்ளே நுழைய) அனுமதி கேட்டு வந்தார்கள். நான், 'நீங்கள் இருக்கும் இடத்திலேயே நில்லுங்கள்; நான் உங்களுக்காக அனுமதி கேட்கும் வரை (காத்திருங்கள்)' என்று கூறினேன்.

அவர்கள் நின்றார்கள். நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! அபூபக்கர் (ரழி) தங்களிடம் வர அனுமதி கேட்கிறார்கள்' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'அவரை உள்ளே வர அனுமதியுங்கள்; மேலும் அவருக்குச் சொர்க்கம் உண்டு என்ற நற்செய்தியையும் கூறுங்கள்' என்று சொன்னார்கள். அவர் உள்ளே நுழைந்து, நபி (ஸல்) அவர்களின் வலது புறத்தில் வந்து, தமது கெண்டைக்கால்களைத் திறந்து கிணற்றுக்குள் தொங்கவிட்டார்கள்.

பிறகு உமர் (ரழி) அவர்கள் வந்தார்கள். நான், 'நீங்கள் இருக்கும் இடத்திலேயே நில்லுங்கள்; நான் உங்களுக்காக அனுமதி கேட்கும் வரை (காத்திருங்கள்)' என்று கூறினேன். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அவரை உள்ளே வர அனுமதியுங்கள்; மேலும் அவருக்குச் சொர்க்கம் உண்டு என்ற நற்செய்தியையும் கூறுங்கள்' என்று சொன்னார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களின் இடது புறத்தில் வந்து, தமது கெண்டைக்கால்களைத் திறந்து கிணற்றுக்குள் தொங்கவிட்டார்கள். அப்போது கிணற்றின் விளிம்பு நிரம்பிவிட்டது; அதில் அமர்வதற்கு இடமில்லை.

பிறகு உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் வந்தார்கள். நான், 'நீங்கள் இருக்கும் இடத்திலேயே நில்லுங்கள்; நான் உங்களுக்காக அனுமதி கேட்கும் வரை (காத்திருங்கள்)' என்று கூறினேன். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அவரை உள்ளே வர அனுமதியுங்கள்; அவருக்கு ஏற்படவிருக்கும் ஒரு சோதனையோடு சேர்த்து, அவருக்குச் சொர்க்கம் உண்டு என்ற நற்செய்தியையும் கூறுங்கள்' என்று சொன்னார்கள்.

அவர் உள்ளே நுழைந்தார்; அவர்களுடன் அமர்வதற்கு அவருக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. எனவே அவர் (கிணற்றின் மறுபக்கத்திற்குத்) திரும்பிச் சென்று, கிணற்றின் விளிம்பில் அவர்களுக்கு நேர் எதிரில் அமர்ந்து, தமது கெண்டைக்கால்களைத் திறந்து கிணற்றுக்குள் தொங்கவிட்டார்கள்.

(அப்போது) எனது சகோதரர் ஒருவர் வரவேண்டும் என்று நான் ஆசைப்படலானேன்; அவர் வருவதற்காக நான் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் அவர்கள் எழுந்து செல்லும் வரை அவர் வரவில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح(الألباني)

1152

حَدَّثَنَا عَلِيٌّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ أَبِي يَزِيدَ، عَنْ نَافِعِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، خَرَجَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فِي طَائِفَةِ النَّهَارِ لَا يُكَلِّمُنِي وَلَا أُكَلِّمُهُ، حَتَّى أَتَى سُوقَ بَنِي قَيْنُقَاعٍ، فَجَلَسَ بِفِنَاءِ بَيْتِ فَاطِمَةَ، فَقَالَ: أَثَمَّ لُكَعُ؟ أَثَمَّ لُكَعُ؟ فَحَبَسَتْهُ شَيْئًا،

فَظَنَنْتُ أَنَّهَا تُلْبِسُهُ سِخَابًا أَوْ تُغَسِّلُهُ، فَجَاءَ يَشْتَدُّ حَتَّى عَانَقَهُ وَقَبَّلَهُ، وَقَالَ: اللَّهُمَّ أَحْبِبْهُ، وَأَحْبِبْ مَنْ يُحِبُّهُ.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் பகலின் ஒரு நேரத்தில் வெளியே சென்றார்கள். அவர்கள் பனூ கைனுகா சந்தைக்கு வரும் வரை என்னிடம் பேசவில்லை; நானும் அவர்களிடம் பேசவில்லை.

அவர்கள் ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்களின் வீட்டின் முற்றத்தில் அமர்ந்து, 'அந்தச் சிறியவர் (அதாவது, ஹசன் அல்லது ஹுசைன்) இங்கே இருக்கிறாரா? அந்தச் சிறியவர் (அதாவது, ஹசன் அல்லது ஹுசைன்) இங்கே இருக்கிறாரா?' என்று கேட்டார்கள்.

ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்கள் (தன் மகனை) சிறிது நேரம் தடுத்து வைத்தார்கள். (அபூஹுரைரா ரழி அவர்கள்) அவர் (ஃபாத்திமா) குழந்தைக்கு ஒரு கழுத்தணியை அணிவித்துக் கொண்டிருந்தார் அல்லது அவரைக் குளிப்பாட்டிக் கொண்டிருந்தார் என்று நான் எண்ணினேன்.

பிறகு அவர் (சிறுவர்) ஓடி வந்தார்; நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரைத் தழுவி முத்தமிட்டார்கள்.

மேலும் அவர்கள், **'அல்லாஹும்ம அஹ்பிப்ஹு, வ அஹ்பிப் மன் யுஹிப்ஹு'** (யா அல்லாஹ்! இவரை நீ நேசிப்பாயாக! மேலும் இவரை நேசிப்பவர்களை நீ நேசிப்பாயாக!) என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

47. كتاب تعامل الناس

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

47. மக்களுடன் நடந்துகொள்ளும் முறை

بَابُ إِذَا قَامَ لَهُ رَجُلٌ مِنْ مَجْلِسِهِ لَمْ يَقْعُدْ فِيهِ

ஒருவர் மற்றவருக்காக தமது இடத்தை விட்டு எழுந்தால், அவர் அங்கு அமர வேண்டாம்.

1153

حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم أَنْ يُقِيمَ الرَّجُلَ مِنَ الْمَجْلِسِ ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ.

இப்னு உமர் (ரழி) கூறினார்கள்: ஒருவர் (மற்றொருவரை) ஒரு சபையிலிருந்து (அவர் அமர்ந்திருந்த இடத்திலிருந்து) எழுப்பிவிட்டு, பின்னர் அந்த இடத்தில் தாம் அமர்வதை நபி (ஸல்) அவர்கள் தடுத்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الأَمَانَةِ

நம்பிக்கை

1154

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ: خَدَمْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَوْمًا، حَتَّى إِذَا رَأَيْتُ أَنِّي قَدْ فَرَغْتُ مِنْ خِدْمَتِهِ قُلْتُ: يَقِيلُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، فَخَرَجْتُ مِنْ عِنْدِهِ، فَإِذَا غِلْمَةٌ يَلْعَبُونَ، فَقُمْتُ أَنْظُرُ إِلَيْهِمْ إِلَى لَعِبِهِمْ، فَجَاءَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَانْتَهَى إِلَيْهِمْ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ، ثُمَّ دَعَانِي فَبَعَثَنِي إِلَى حَاجَةٍ، فَكَانَ فِي فَيْءٍ

حَتَّى أَتَيْتُهُ. وَأَبْطَأْتُ عَلَى أُمِّي، فَقَالَتْ: مَا حَبَسَكَ؟ قُلْتُ: بَعَثَنِي النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِلَى حَاجَةٍ، قَالَتْ: مَا هِيَ؟ قُلْتُ: إِنَّهُ سِرٌّ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَتِ: احْفَظْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سِرَّهُ، فَمَا حَدَّثْتُ بِتِلْكَ الْحَاجَةِ أَحَدًا مِنَ الْخَلْقِ، فَلَوْ كُنْتُ مُحَدِّثًا حَدَّثْتُكَ بِهَا.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் ஒரு நாள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்து கொண்டிருந்தேன். நான் அவர்களுக்கு என் சேவையை முடித்துவிட்டதாகக் கருதியபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் மதிய ஓய்வு எடுப்பார்கள் என்று (நான்) எண்ணினேன். எனவே, நான் அவர்களை விட்டு வெளியேறினேன். அங்கே சிறுவர்கள் விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். நான் நின்று அவர்களையும் அவர்களின் விளையாட்டையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். நபி (ஸல்) அவர்கள் வந்து, அந்தச் சிறுவர்களிடம் சென்று அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறினார்கள். பிறகு, என்னை அழைத்து ஒரு தேவைக்காக அனுப்பினார்கள். நான் அவர்களிடம் திரும்பி வரும் வரை அவர்கள் ஒரு நிழலில் இருந்தார்கள்.

நான் என் தாயாரிடம் (திரும்பிச் செல்ல) தாமதமானேன். என் தாயார், 'உன்னைத் தாமதப்படுத்தியது எது?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு தேவைக்காக என்னை அனுப்பினார்கள்' என்று பதிலளித்தேன். 'அது என்ன?' என்று அவர் கேட்டார்கள். நான், 'அது நபி (ஸல்) அவர்களின் இரகசியம்' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் இரகசியத்தைப் பேணிப் பாதுகாப்பாயாக' என்று கூறினார்கள். அந்தத் தேவையைப் பற்றி நான் படைப்பினங்களில் யாரிடமும் கூறவில்லை. நான் அதைச் சொல்வதாக இருந்தால், உம்மிடமே சொல்லியிருப்பேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا الْتَفَتَ الْتَفَتَ جَمِيعًا

அவர் திரும்பும் போது, முழுமையாகத் திரும்புவார்கள்.

1155

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ الْعَلَاءِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ الْحَارِثِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَالِمٍ، عَنِ الزُّبَيْدِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيِّبِ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ يَصِفُ

رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم : كَانَ رَبْعَةً، وَهُوَ إِلَى الطُّولِ أَقْرَبُ، شَدِيدُ الْبَيَاضِ، أَسْوَدُ شَعْرِ اللِّحْيَةِ، حَسَنُ الثَّغْرِ، أَهْدَبُ أَشْفَارِ الْعَيْنَيْنِ، بَعِيدُ مَا بَيْنَ الْمَنْكِبَيْنِ، مُفَاضُ الْجَبِينِ، يَطَأُ بِقَدَمِهِ جَمِيعًا، لَيْسَ لَهَا أَخْمَصُ، يُقْبِلُ جَمِيعًا، وَيُدْبِرُ جَمِيعًا، لَمْ أَرَ مِثْلَهُ قَبْلُ وَلَا بَعْدُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை விவரித்தார்கள்: "அவர்கள் நடுத்தரமான உயரம் கொண்டவர்களாக, ஆனால் உயரமானவர்களுக்கு நெருக்கமானவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் மிகவும் வெண்மை நிறமுடையவர்களாகவும், தாடி முடி கருப்பாகவும், அழகான முன் பற்களுடனும் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு நீண்ட கண் இமைகள் இருந்தன. அவர்கள் தோள்களுக்கு இடையில் மிகவும் அகலமானவர்களாகவும், அகலமான நெற்றியுடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அவர்கள் தங்களின் முழுப் பாதத்தையும் தரையில் வைத்து நடப்பார்கள்; அவர்களின் பாதங்களில் குழிவு இருக்கவில்லை. அவர்கள் (ஒருவரை நோக்கி) வரும்போது, முழு உடலையும் திருப்பி வருவார்கள் (அதாவது, தலையை மட்டும் திருப்பாமல் முழு உடலையும் திருப்புவார்கள்). மற்றும் (ஒருவரை விட்டு) விலகும்போது, முழு உடலையும் திருப்பி விலகுவார்கள் (அதாவது, தலையை மட்டும் திருப்பாமல் முழு உடலையும் திருப்புவார்கள்). அவர்களுக்கு முன்னரோ அல்லது பின்னரோ அவர்களைப் போன்ற ஒருவரை நான் கண்டதில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : பிறிதின் துணையால் ஹஸன் (அல்பானி) حسن لغيره (الألباني)

بَابُ إِذَا أَرْسَلَ رَجُلاً فِي حَاجَةٍ فَلا يُخْبِرُهُ

ஒரு மனிதர் மற்றொரு மனிதரிடம் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக அனுப்பப்படுகிறார், ஆனால் அவர் அதன் காரணத்தை அவரிடம் கூறவில்லை

1156

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ لِي عُمَرُ: إِذَا أَرْسَلْتُكَ إِلَى رَجُلٍ، فَلَا تُخْبِرْهُ بِمَا أَرْسَلْتُكَ إِلَيْهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يُعِدُّ لَهُ كِذْبَةً عِنْدَ ذَلِكَ.

அஸ்லம் கூறினார்கள், 'உமர் (ரழி) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள், 'நான் உன்னை ஒரு மனிதனிடம் அனுப்பினால், நான் உன்னை எந்த விஷயத்திற்காக அவனிடம் அனுப்பினேன் என்பதை அவனிடம் சொல்லாதே (அதாவது, நீ கொண்டு செல்லும் செய்தியை அவனிடம் நேரடியாகச் சொல்லும் வரை, அதன் நோக்கத்தை முன்னரே வெளிப்படுத்தாதே). ஏனெனில், அந்த நேரத்தில் ஷைத்தான் அவனுக்காக ஒரு பொய்யைத் தயார் செய்வான்.'

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

بَابُ هَلْ يَقُولُ: مِنْ أَيْنَ أَقْبَلْتَ؟

"நீங்கள் எங்கிருந்து வந்தீர்கள்?" என்று நீங்கள் கேட்கலாமா?

1157

حَدَّثَنَا حَامِدُ بْنُ عُمَرَ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ قَالَ: كَانَ يَكْرَهُ أَنْ يُحِدَّ الرَّجُلُ النَّظَرَ إِلَى أَخِيهِ، أَوْ يُتْبِعَهُ بَصَرَهُ إِذَا قَامَ مِنْ عِنْدِهِ، أَوْ يَسْأَلَهُ: مِنْ أَيْنَ جِئْتَ، وَأَيْنَ تَذْهَبُ؟.

முஜாஹித் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒரு மனிதர் தனது சகோதரரை (சந்தேகத்துடன்) கூர்மையாகப் பார்ப்பதும், அவர் (அங்கிருந்து) புறப்படும்போது அவரைத் தனது பார்வையால் பின்தொடர்வதும், அல்லது அவரிடம் 'நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள், எங்கே போகிறீர்கள்?' என்று கேட்பதும் வெறுக்கத்தக்கதாகும்.'

ضعيف (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

1158

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ مَالِكِ بْنِ زُبَيْدٍ قَالَ: مَرَرْنَا عَلَى أَبِي ذَرٍّ بِالرَّبَذَةِ، فَقَالَ: مِنْ أَيْنَ أَقْبَلْتُمْ؟ قُلْنَا: مِنْ مَكَّةَ، أَوْ مِنَ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ، قَالَ: هَذَا عَمَلُكُمْ؟ قُلْنَا: نَعَمْ، قَالَ: أَمَا مَعَهُ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ؟ قُلْنَا: لَا. قَالَ: اسْتَأْنِفُوا الْعَمَلَ.

மாலிக் இப்னு ஸுபைத் (ரஹ்) கூறினார்கள்: 'நாங்கள் அர்-ரபதாவில் அபூ தர் (ரழி) அவர்களைக் கடந்து சென்றோம். அவர்கள், 'நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், 'மக்காவிலிருந்து – அல்லது அந்தப் புராதன இல்லத்திலிருந்து (கஃபாவிலிருந்து)' என்றோம். அவர்கள், 'இதுதான் உங்கள் வேலையா?' என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், 'ஆம்' என்றோம். அவர்கள், 'அதனுடன் வியாபாரமோ அல்லது விற்பனையோ இருந்ததா?' என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், 'இல்லை' என்றோம். அவர்கள், 'அப்படியானால், (உங்கள் வணக்கச்) செயல்களைப் புதிதாகத் தொடங்குங்கள்

(அல்லது அதன் நோக்கத்தை மறுபரிசீலனை செய்யுங்கள்)' என்று கூறினார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف(الألباني)

بَابُ مَنِ اسْتَمَعَ إِلَى حَدِيثِ قَوْمٍ وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ

மக்கள் விரும்பாத போது அவர்களின் உரையாடலைக் கேட்பவர்

1159

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ صَوَّرَ صُورَةً كُلِّفَ أَنْ يَنْفُخَ فِيهِ وَعُذِّبَ، وَلَنْ يَنْفُخَ فِيهِ. وَمَنْ تَحَلَّمَ كُلِّفَ أَنْ يَعْقِدَ بَيْنَ شَعِيرَتَيْنِ وَعُذِّبَ، وَلَنْ يَعْقِدَ بَيْنَهُمَا، وَمَنِ اسْتَمَعَ إِلَى حَدِيثِ قَوْمٍ يَفِرُّونَ مِنْهُ، صُبَّ فِي أُذُنَيْهِ الآنُكُ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் ஓர் உருவத்தை உருவாக்குகிறாரோ, அவர் அதில் உயிர் ஊதுமாறு பணிக்கப்பட்டு வேதனை செய்யப்படுவார்; ஆனால் அவரால் அதில் (ஒருபோதும்) உயிர் ஊத முடியாது. யார் (காணாத) கனவைக் கண்டதாகப் பொய்யுரைக்கிறாரோ, அவர் இரண்டு வாற்கோதுமை மணிகளுக்கிடையே முடிச்சிடுமாறு பணிக்கப்பட்டு வேதனை செய்யப்படுவார்; ஆனால் அவரால் அவ்விரண்டிற்குமிடையே (ஒருபோதும்) முடிச்சிட முடியாது. யார் ஒரு கூட்டத்தினர் தம்மை விட்டு விலகிச் செல்பவர்களாக இருக்கையில் அவர்களின் பேச்சைக் கேட்கிறாரோ, அவருடைய காதுகளில் உருக்கப்பட்ட ஈயம் ஊற்றப்படும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح(الألباني)

بَابُ الْجُلُوسِ عَلَى السَّرِيرِ

உயர்ந்த இருக்கையில் அமர்தல்

1160

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَسْوَدُ بْنُ شَيْبَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُضَارِبٍ، عَنِ الْعُرْيَانِ بْنِ الْهَيْثَمِ قَالَ: وَفَدَ أَبِي إِلَى مُعَاوِيَةَ، وَأَنَا غُلَامٌ، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ قَالَ: مَرْحَبًا مَرْحَبًا، وَرَجُلٌ قَاعِدٌ مَعَهُ عَلَى السَّرِيرِ، قَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، مَنْ هَذَا الَّذِي تُرَحِّبُ بِهِ؟ قَالَ: هَذَا سَيِّدُ أَهْلِ الْمَشْرِقِ، وَهَذَا الْهَيْثَمُ بْنُ الْأَسْوَدِ، قُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: هَذَا عَبْدُ اللهِ بْنُ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، قُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا فُلَانٍ، مِنْ أَيْنَ يَخْرُجُ الدَّجَّالُ؟ قَالَ: مَا رَأَيْتُ أَهْلَ بَلَدٍ أَسْأَلَ عَنْ بَعِيدٍ، وَلَا أَتْرَكَ لِلْقَرِيبِ مِنْ أَهْلِ بَلَدٍ أَنْتَ مِنْهُ، ثُمَّ قَالَ: يَخْرُجُ مِنْ أَرْضِ الْعِرَاقِ، ذَاتِ شَجَرٍ وَنَخْلٍ.

அல்-இர்யான் இப்னு அல்-ஹைதாம் கூறினார்கள், "நான் ஒரு வாலிபனாக இருந்தபோது என் தந்தை முஆவியா (ரழி) அவர்களிடம் (ஒரு தூதுக்குழுவாக) சென்றார்கள். அவர் அவரைச் சென்றடைந்தபோது, அவர்கள், 'வருக, வருக' என்று கூறினார்கள். உயர்ந்த ஆசனத்தில் ஒரு மனிதர் அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தார். அவர், 'அமீருல் மூஃமினீன், நீங்கள் வரவேற்கும் இவர் யார்?' என்று கேட்டார். அவர்கள், 'இவர் கிழக்கின் மக்களின் தலைவர். இவர் அல்-ஹைதாம் இப்னு அல்-அஸ்வத்' என்று கூறினார்கள். நான், 'இவர் யார்?' என்று கேட்டேன். அவர்கள், 'இவர் அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ரு இப்னு அல்-ஆஸ் (ரழி)' என்று பதிலளித்தார்கள். நான் அவரிடம், 'அபூ இன்னாரே, தஜ்ஜால் எங்கிருந்து வெளிப்படுவான்?' என்று கேட்டேன். அவர்கள், 'நெடுந்தூரத்தில் உள்ளதைக் கேட்டு, அருகாமையில் உள்ளதை விட்டுவிடும் ஒரு ஊர் மக்களை நான் கண்டதில்லை. நீங்கள் அப்படிப்பட்ட ஒரு ஊரைச் சேர்ந்தவர்கள்' என்று கூறினார்கள். பிறகு அவர்கள், 'மரங்களும் பேரீச்சை மரங்களும் உள்ள இராக் தேசத்திலிருந்து அவன் வெளிப்படுவான்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

1161

حَدَّثَنَا يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ قَالَ: جَلَسْتُ مَعَ ابْنِ عَبَّاسٍ عَلَى سَرِيرٍ. - حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْجَعْدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي جَمْرَةَ قَالَ: كُنْتُ

أَقْعُدُ مَعَ ابْنِ عَبَّاسٍ، فَكَانَ يُقْعِدُنِي عَلَى سَرِيرِهِ، فَقَالَ لِي: أَقِمْ عِنْدِي حَتَّى أَجْعَلَ لَكَ سَهْمًا مِنْ مَالِي، فَأَقَمْتُ عِنْدَهُ شَهْرَيْنِ

அபுல் ஆலியா அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களுடன் ஒரு கட்டிலில் அமர்ந்தேன்."

மற்றொரு அறிவிப்பில், அபூ ஜம்ரா அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களுடன் (அடிக்கடி) அமர்வது வழக்கம். அவர்கள் என்னைத் தங்களது கட்டிலில் (கௌரவப்படுத்தி) அமர வைப்பார்கள். அவர்கள் என்னிடம், 'நீர் என்னுடன் தங்கியிரும்; உமக்கு என் செல்வத்திலிருந்து ஒரு பங்கைத் தருகிறேன்' என்று கூறினார்கள். ஆகவே, நான் அவர்களுடன் இரண்டு மாதங்கள் தங்கினேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح, صحيح (الألباني)

1162

حَدَّثَنَا عُبَيْدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ دِينَارٍ أَبُو خَلْدَةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، وَهُوَ مَعَ الْحَكَمِ أَمِيرٌ بِالْبَصْرَةِ عَلَى السَّرِيرِ، يَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا كَانَ الْحَرُّ أَبْرَدَ بِالصَّلاَةِ، وَإِذَا كَانَ الْبَرْدُ بَكَّرَ بِالصَّلاَةِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்கள், பஸ்ராவின் ஆளுநரான அல்-ஹகமுடன் ஓர் இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தபோது கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள், வெப்பம் கடுமையாக இருக்கும்போது தொழுகையை (அதன் ஆரம்ப நேரத்திலிருந்து) தாமதப்படுத்தி (வெப்பம் தணிந்த பிறகு) தொழுவார்கள். குளிர் கடுமையாக இருக்கும்போது தொழுகையை (அதன் ஆரம்ப நேரத்தில்) விரைவுபடுத்துவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஹஸனானது, மேலும் அதிலுள்ள மர்ஃபூவான செய்தி ஸஹீஹானது (அல்பானி)

حسن الإسناد ، والمرفوع منه صحيح (الألباني)

1163

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُبَارَكٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ عَلَى سَرِيرٍ مَرْمُولٍ بِشَرِيطٍ، تَحْتَ رَأْسِهِ وِسَادَةٌ مِنْ أَدَمٍ حَشْوُهَا لِيفٌ، مَا بَيْنَ جِلْدِهِ وَبَيْنَ السَّرِيرِ ثَوْبٌ، فَدَخَلَ عَلَيْهِ عُمَرُ فَبَكَى، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: مَا يُبْكِيكَ يَا عُمَرُ؟ قَالَ: أَمَا وَاللَّهِ مَا أَبْكِي يَا رَسُولَ اللهِ، أَلَّا أَكُونَ أَعْلَمُ أَنَّكَ أَكْرَمُ عَلَى اللهِ مِنْ كِسْرَى وَقَيْصَرَ، فَهُمَا يَعِيثَانِ فِيمَا يَعِيثَانِ فِيهِ مِنَ الدُّنْيَا، وَأَنْتَ يَا رَسُولَ اللهِ بِالْمَكَانِ الَّذِي أَرَى، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: أَمَا تَرْضَى يَا عُمَرُ أَنْ تَكُونَ لَهُمُ الدُّنْيَا وَلَنَا الْآخِرَةُ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: فَإِنَّهُ كَذَلِكَ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றபோது, அவர்கள் ஈச்ச நாரினால் பின்னப்பட்ட ஒரு கட்டிலின் மீது இருந்தார்கள். அவர்களின் தலைக்குக் கீழே தோலினால் செய்யப்பட்டு, அதனுள் ஈச்ச நார் நிரப்பப்பட்டிருந்த ஒரு தலையணை இருந்தது. அவர்களின் திருமேனிக்கும் அந்தக் கட்டிலுக்கும் இடையில் துணி ஏதும் இருக்கவில்லை.

அப்போது உமர் (ரழி) அவர்கள் அங்கு வந்தார்கள்; (நபி (ஸல்) அவர்களின் எளிமையான நிலையைக் கண்டு) அழுதார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘உமரே, உங்களை அழ வைத்தது எது?’ என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘அல்லாஹ்வின் மீதாணையாக! அல்லாஹ்வின் தூதரே, கிஸ்ராவையும் கைஸரையும் விட நீங்கள் அல்லாஹ்விடம் மிகவும் கண்ணியமானவர்கள் என்பதை நான் அறியாததால் நான் அழவில்லை (மாறாக, உங்கள் இந்த எளிமையான நிலையை எண்ணி அழுகிறேன்). அவர்கள் இருவரும் இவ்வுலகில் (சுகபோகங்களை) அனுபவிக்கின்றனர். ஆனால் நீங்களோ, அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான் காணும் இந்த நிலையில் இருக்கிறீர்கள்.’

nabi (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘உமரே, அவர்களுக்கு இவ்வுலகமும், நமக்கு மறுமையும் கிடைப்பது உங்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கவில்லையா?’

(உமர்) கூறினார்கள்: ‘ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே.’ அதற்கு அவர்கள், ‘உண்மை அவ்வாறே’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி) حسن صحيح (الألباني)

1164

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ هِلَالٍ، عَنْ أَبِي رِفَاعَةَ الْعَدَوِيِّ قَالَ: انْتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ يَخْطُبُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، رَجُلٌ غَرِيبٌ جَاءَ يَسْأَلُ عَنْ دِينِهِ، لَا يَدْرِي مَا دِينُهُ، فَأَقْبَلَ إِلَيَّ وَتَرَكَ خُطْبَتَهُ، فَأُتَى بِكُرْسِيٍّ خِلْتُ قَوَائِمَهُ حَدِيدًا، قَالَ حُمَيْدٌ: أُرَاهُ خَشَبًا أَسْوَدَ حَسِبَهُ حَدِيدًا، فَقَعَدَ عَلَيْهِ، فَجَعَلَ يُعَلِّمُنِي مِمَّا عَلَّمَهُ اللَّهُ، ثُمَّ أَتَمَّ خُطْبَتَهُ، آخِرَهَا.

அபூ ரிஃபாஆ அல்-அதவி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது நான் அவர்களிடம் சென்றேன். நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஒரு அந்நிய மனிதர் (அதாவது நான்) தனது மார்க்கத்தைப் பற்றிக் கேட்க வந்துள்ளார். அவருக்குத் தனது மார்க்கம் என்னவென்று தெரியாது' என்று கூறினேன். அவர்கள் என் பக்கம் முன்னோக்கி வந்து, தமது உரையை நிறுத்தினார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு நாற்காலி கொண்டு வரப்பட்டது. அதன் கால்கள் இரும்பினால் ஆனவை என்று நான் நினைத்தேன்." (ஹுமைத் கூறினார்: "அது ஒரு கருப்பு மரம் என்று நான் கருதுகிறேன்; ஆனால் அவர் (அபூ ரிஃபாஆ) அதை இரும்பு என்று எண்ணிக் கொண்டார்.") "அவர்கள் அதன் மீது அமர்ந்து, அல்லாஹ் தங்களுக்குக் கற்பித்தவற்றிலிருந்து எனக்குக் கற்பிக்கத் தொடங்கினார்கள். பிறகு அவர்கள் தமது உரையை அதன் இறுதிவரை ஆற்றி நிறைவு செய்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1165

حَدَّثَنَا يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ مُوسَى بْنِ دِهْقَانَ قَالَ: رَأَيْتُ ابْنَ عُمَرَ جَالِسًا عَلَى سَرِيرِ عَرُوسٍ، عَلَيْهِ ثِيَابٌ حُمْرٌ.

وَعَنْ أَبِيهِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ مُسْلِمٍ قَالَ: رَأَيْتُ أَنَسًا جَالِسًا عَلَى سَرِيرٍ وَاضِعًا إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الأُخْرَى.

மூஸா இப்னு திஹ்கான் கூறினார்: "இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் சிவப்பு ஆடை அணிந்து, ஒரு மணப்பெண்ணின் கட்டிலில் (அதாவது, திருமணத்திற்காக அலங்கரிக்கப்பட்ட கட்டிலில்) அமர்ந்திருந்ததை நான் கண்டேன்."

இம்ரான் இப்னு முஸ்லிம் கூறினார்: "அனஸ் (ரழி) அவர்கள் ஒரு கட்டிலில் அமர்ந்து, தமது ஒரு காலை மற்றொரு காலின் மீது வைத்திருந்ததை நான் கண்டேன்."

ضعيف الإسناد موقوفا, حسن (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : அறிவிப்பாளர் தொடர் பலவீனமானது, மவ்கூஃப், ஹஸன் (அல்பானி)

بَابُ إِذَا رَأَى قَوْمًا يَتَنَاجَوْنَ فَلَا يَدْخُلْ مَعَهُمْ

மக்கள் இரகசியமாக உரையாடுவதைக் கண்டால் அவர்களுடன் சேர வேண்டாம்.

1166

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا دَاوُدُ بْنُ قَيْسٍ قَالَ: سَمِعْتُ سَعِيدًا الْمَقْبُرِيَّ يَقُولُ: مَرَرْتُ عَلَى ابْنِ عُمَرَ، وَمَعَهُ رَجُلٌ يَتَحَدَّثُ، فَقُمْتُ إِلَيْهِمَا، فَلَطَمَ فِي صَدْرِي فَقَالَ: إِذَا وَجَدْتَ اثْنَيْنِ يَتَحَدَّثَانِ فَلَا تَقُمْ مَعَهُمَا، وَلَا تَجْلِسْ مَعَهُمَا، حَتَّى تَسْتَأْذِنَهُمَا، فَقُلْتُ: أَصْلَحَكَ اللَّهُ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، إِنَّمَا رَجَوْتُ أَنْ أَسْمَعَ مِنْكُمَا خَيْرًا.

ஸயீத் அல்-மக்புரீ அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களைக் கடந்து சென்றேன். அப்போது அவர்களுடன் ஒரு மனிதர் பேசிக்கொண்டிருந்தார். நான் அவர்கள் இருவரிடமும் சென்று நின்றேன். அப்போது இப்னு உமர் (ரழி) என் மார்பில் (மெதுவாக) தட்டிவிட்டு, 'நீர் இருவர் பேசிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டால், அவர்கள் உமக்கு அனுமதி அளிக்கும் வரை அவர்களுடன் நிற்கவோ, அவர்களுடன் அமரவோ வேண்டாம்' என்று கூறினார்கள். நான், 'அபூ அப்துர்-ரஹ்மான் அவர்களே! அல்லாஹ் (அல்லாஹ் தங்களைச் சீர்படுத்துவானாக)! உங்கள் இருவரிடமிருந்தும் ஏதேனும் நன்மையைக் கேட்பேன் என்றுதான் நான் எதிர்பார்த்தேன்' என்று கூறினேன்."

صحيح (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

1167

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدٌ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: مَنْ تَسَمَّعَ إِلَى حَدِيثِ قَوْمٍ وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ، صُبَّ فِي أُذُنِهِ الآنُكُ. وَمَنْ تَحَلَّمَ بِحُلْمٍ كُلِّفَ أَنْ يَعْقِدَ شَعِيرَةً.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் மற்றவர்கள் விரும்பாத நிலையில் (அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பேசிக்கொள்ளும்) உரையாடல்களை ஒட்டுக் கேட்கிறாரோ, அவரது காதுகளில் உருக்கப்பட்ட ஈயம் ஊற்றப்படும் (மறுமை நாளில்). யார் (உண்மையில் காணாத) ஒரு கனவை (கண்டதாகப்) பொய் சொல்கிறாரோ, அவர் ஒரு வாற்கோதுமை மணியை முடிச்சுப் போடக் கட்டாயப்படுத்தப்படுவார் (மறுமை நாளில், அது சாத்தியமற்றது போல).”

صحيح الإسناد موقوفا، وقد صح مرفوعا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : இதன் அறிவிப்புத் தொடர் மவ்கூஃபாக ஸஹீஹானது, மேலும் இது மர்ஃபூவாகவும் ஸஹீஹாகியுள்ளது (அல்பானி).

1168

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا كَانُوا ثَلاَثَةً، فَلاَ يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மூவர் இருக்கும்போது, மூன்றாமவரை விட்டுவிட்டு இருவர் தங்களுக்குள் தனியாகப் பேச வேண்டாம் (ஏனெனில் அது மூன்றாமவருக்கு வருத்தத்தை ஏற்படுத்தும்)."

صحيح (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

بَابُ إِذَا كَانُوا أَرْبَعَةً

நான்கு நபர்கள் இருக்கும்போது

1169

حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ قَالَ: حَدَّثَنِي شَقِيقٌ، عَنْ عَبْدِ اللهِ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ، فَإِنَّهُ يُحْزِنُهُ ذَلِكَ.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் மூவராக இருக்கும்போது, மூன்றாமவரைத் தவிர்த்து இருவர் மட்டும் இரகசியம் பேச வேண்டாம். ஏனெனில், அது அவரை கவலையடையச் செய்யும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1170

وَحَدَّثَنِي أَبُو صَالِحٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم مِثْلَهُ، قُلْنَا: فَإِنْ كَانُوا أَرْبَعَةً؟ قَالَ: لَا يَضُرُّهُ.

அபூ ஸாலிஹ் அவர்கள் இப்னு உமர் (ரழி) வழியாக நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து இது போன்ற ஒரு செய்தியை எனக்கு அறிவித்தார்கள். (நபித்தோழர்களாகிய) நாங்கள், 'நான்கு பேர் இருந்தால் (அதாவது, நான்கு ரக்அத்துகள் கொண்ட தொழுகையை சுருக்கினால் என்ன ஆகும்)?' என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள் (நபி ஸல்), 'அது அவனுக்குத் தீங்கு விளைவிக்காது' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1171

حَدَّثَنَا عُثْمَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الْآخَرِ حَتَّى يَخْتَلِطُوا بِالنَّاسِ، مِنْ أَجْلِ أَنَّ ذَلِكَ يُحْزِنُهُ.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இருவர், மூன்றாமவரைத் தவிர்த்து (அவரை விட்டுவிட்டு) ரகசியமாகப் பேசிக்கொள்ள வேண்டாம், அவர்கள் (மற்ற) மக்களுடன் கலக்கும் வரை (இதைச் செய்ய வேண்டாம்). ஏனெனில் அது அவரை மனவருத்தப்படுத்தும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1172

حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: إِذَا كَانُوا أَرْبَعَةً فَلَا بَأْسَ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர்கள் நான்கு பேராக இருந்தால் (ஒரு குழுவாகப் பயணம் செய்யவோ அல்லது ஒரு காரியத்தைச் செய்யவோ) தவறில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ إِذَا جَلَسَ الرَّجُلُ إِلَى الرَّجُلِ يَسْتَأْذِنُهُ فِي الْقِيَامِ

யாரேனும் ஒருவருடன் அமர்ந்திருக்கும்போது, அவரை விட்டுச் செல்ல அவரிடம் அனுமதி கேட்க வேண்டும்.

1173

حَدَّثَنَا عِمْرَانُ بْنُ مَيْسَرَةَ، عَنْ حَفْصِ بْنِ غِيَاثٍ، عَنْ أَشْعَثَ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ بْنِ أَبِي مُوسَى قَالَ: جَلَسْتُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَّامٍ، فَقَالَ: إِنَّكَ جَلَسْتَ إِلَيْنَا، وَقَدْ حَانَ مِنَّا قِيَامٌ، فَقُلْتُ: فَإِذَا شِئْتَ، فَقَامَ، فَاتَّبَعْتُهُ حَتَّى بَلَغَ الْبَابَ.

அபூ புர்தா இப்னு அபீ மூஸா அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸலாம் (ரழி) அவர்களுடன் அமர்ந்தேன். அப்போது அவர்கள், 'நீங்கள் எங்களுடன் அமர்ந்தீர்கள், ஆனால் இப்போது நாங்கள் புறப்பட வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது' என்று கூறினார்கள். நான், 'உங்கள் விருப்பப்படியே (நீங்கள் புறப்படலாம்)' என்று சொன்னேன். அவர்கள் எழுந்தார்கள், நானும் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து வாசல் வரை சென்றேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ لَا يَجْلِسُ عَلَى حَرْفِ الشَّمْسِ

சூரிய ஒளியின் விளிம்பில் அமர வேண்டாம்

1174

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي خَالِدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي قَيْسٌ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ جَاءَ وَرَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَخْطُبُ، فَقَامَ فِي الشَّمْسِ، فَأَمَرَهُ فَتَحَوَّلَ إِلَى الظِّلِّ.

கைஸ் அவர்கள் தனது தந்தை (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக அறிவிக்கிறார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது (அதாவது, பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருந்தபோது) (எனது தந்தை) வந்தார். அவர் வெயிலில் நின்றார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்; உடனே அவர் நிழலுக்கு மாறினார்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

48. باب الجلوس والاستلقاء

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

48. அமர்ந்திருத்தல் மற்றும் படுத்திருத்தல்

بَابُ الاحْتِبَاءِ فِي الثَّوْبِ

ஒரு ஆடையில் சுற்றப்பட்டு அமர்ந்திருத்தல்

1175

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي يُونُسُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَامِرُ بْنُ سَعْدٍ، أَنَّ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ لِبْسَتَيْنِ وَبَيْعَتَيْنِ: نَهَى عَنِ الْمُلَامَسَةِ، وَالْمُنَابَذَةِ فِي الْبَيْعِ، الْمُلَامَسَةُ: أَنْ يَمَسَّ الرَّجُلُ ثَوْبَهُ، وَالْمُنَابَذَةُ: يَنْبِذُ الْآخَرُ إِلَيْهِ ثَوْبَهُ، وَيَكُونُ ذَلِكَ بَيْعَهُمْ عَنْ غَيْرِ نَظَرٍ. وَاللِّبْسَتَيْنِ اشْتِمَالُ الصَّمَّاءِ، وَالصَّمَّاءُ: أَنْ يَجْعَلَ طَرَفَ ثَوْبِهِ عَلَى إِحْدَى عَاتِقَيْهِ، فَيَبْدُو أَحَدُ شِقَّيْهِ لَيْسَ عَلَيْهِ شَيْءٌ، وَاللِّبْسَةُ الْأُخْرَى احْتِبَاؤُهُ بِثَوْبِهِ وَهُوَ جَالِسٌ، لَيْسَ عَلَى فَرْجِهِ مِنْهُ شَيْءٌ.

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரண்டு விதமான ஆடை அணியும் முறைகளையும், இரண்டு விதமான வியாபார முறைகளையும் தடை செய்தார்கள்.

வியாபாரத்தில் முலாமஸா மற்றும் முனாபதா ஆகியவற்றைத் தடை செய்தார்கள். முலாமஸா என்பது, ஒருவர் (வாங்க உத்தேசிக்கும்) ஆடையைத் தொடுவதாகும். முனாபதா என்பது, ஒருவர் மற்றொருவரிடம் தனது ஆடையை எறிவதாகும். (பொருளைப்) பார்க்காமலேயே இது அவர்களின் வியாபாரமாகிவிடும்.

தடை செய்யப்பட்ட இரண்டு ஆடை முறைகளில் ஒன்று 'இஷ்திமாலுஸ் ஸம்மா' ஆகும். 'ஸம்மா' என்பது, ஒருவர் தனது ஆடையின் ஓரத்தை தனது தோள்களில் ஒன்றின் மீது போடுவதாகும்; அப்போது அவரின் ஒரு

பக்கத்தில் (உடலை மறைக்க) ஆடை ஏதுமின்றித் திறந்திருக்கும். மற்றொரு ஆடை அணியும் முறை, ஒருவர் அமர்ந்திருக்கும்போது தனது ஆடையால் (கால்களையும் முதுகையும் சேர்த்து) கட்டிக்கொள்வதாகும்; அப்போது அவரின் மறைவிடத்தின் மீது ஆடை ஏதும் இருக்காது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

1176

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَوْنٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ، عَنْ خَالِدٍ عَنْ أَبِي قِلَابَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو الْمَلِيحِ قَالَ: دَخَلْتُ مَعَ أَبِيكَ زَيْدٍ عَلَى عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو، فَحَدَّثَنَا أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم ذُكِرَ لَهُ صَوْمِي، فَدَخَلَ عَلَيَّ، فَأَلْقَيْتُ لَهُ وِسَادَةً مِنْ أَدَمٍ حَشْوُهَا لِيفٌ، فَجَلَسَ عَلَى الْأَرْضِ، وَصَارَتِ الْوِسَادَةُ بَيْنِي وَبَيْنَهُ، فَقَالَ لِي: أَمَا يَكْفِيكَ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ؟ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: خَمْسًا، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: سَبْعًا، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: تِسْعًا، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: إِحْدَى عَشْرَةَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: لَا صَوْمَ فَوْقَ صَوْمِ دَاوُدَ شَطْرَ الدَّهْرِ، صِيَامُ يَوْمٍ وَإِفْطَارُ يَوْمٍ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"என் (அதிகமான) நோன்பு பற்றி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கூறப்பட்டது. எனவே அவர்கள் என்னைப் பார்க்க வந்தார்கள். நான் பேரீச்சை நாரால் நிரப்பப்பட்ட ஒரு தோல் தலையணையை அவர்கள் முன் வைத்தேன். ஆனால் அவர்கள் தரையில் அமர்ந்தார்கள். அந்தத் தலையணை எனக்கும் அவர்களுக்கும் இடையில் இருந்தது.

அவர்கள் என்னிடம், '(ஒவ்வொரு மாதமும்) மூன்று நாட்கள் (நோன்பு வைப்பது) உனக்குப் போதாதா?' என்று கேட்டார்கள்.
நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! (இன்னும் அதிகமாக நோன்பு நோற்க விரும்புகிறேன்)' என்றேன்.
அவர்கள், '(அப்படியானால்) ஐந்து (நாட்கள்)?' என்று கேட்டார்கள்.
நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! (இன்னும் அதிகமாக நோன்பு நோற்க விரும்புகிறேன்)' என்றேன்.
அவர்கள், '(அப்படியானால்) ஏழு (நாட்கள்)?' என்று கேட்டார்கள்.
நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! (இன்னும் அதிகமாக நோன்பு நோற்க விரும்புகிறேன்)' என்றேன்.
அவர்கள், '(அப்படியானால்) ஒன்பது (நாட்கள்)?' என்று கேட்டார்கள்.
நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! (இன்னும் அதிகமாக நோன்பு நோற்க விரும்புகிறேன்)' என்றேன்.

அவர்கள், '(அப்படியானால்) பதினொரு (நாட்கள்)?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! (இன்னும் அதிகமாக நோன்பு நோற்க விரும்புகிறேன்)' என்றேன்.

பிறகு அவர்கள் கூறினார்கள், 'தாவூத் (அலை) அவர்களின் நோன்பை விட மேலான நோன்பு எதுவும் இல்லை. (அது) ஆண்டின் பாதி காலமாகும். (அதாவது) ஒரு நாள் நோன்பு வைத்து, ஒரு நாள் (நோன்பை) விட்டுவிடுங்கள்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1177

حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ خُمَيْرٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ بُسْرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم مَرَّ عَلَى أَبِيهِ، فَأَلْقَى لَهُ قَطِيفَةً فَجَلَسَ عَلَيْهَا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு புஸ்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் (அப்துல்லாஹ்வின்) தந்தையைக் கடந்து சென்றபோது, அவர் நபி (ஸல்) அவர்களுக்காக ஒரு கம்பளத்தை (அல்லது தடித்த விரிப்பை) விரித்தார். அதன் மீது நபி (ஸல்) அவர்கள் அமர்ந்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الْقُرْفُصَاءِ

குந்தி இருத்தல்

1178

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ حَسَّانَ الْعَنْبَرِيُّ قَالَ: حَدَّثَتْنِي جَدَّتَايَ صَفِيَّةُ بِنْتُ عُلَيْبَةَ، وَدُحَيْبَةُ بِنْتُ عُلَيْبَةَ، وَكَانَتَا رَبِيبَتَيْ قَيْلَةَ، أَنَّهُمَا أَخْبَرَتْهُمَا قَيْلَةُ قَالَتْ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَاعِدًا الْقُرْفُصَاءَ، فَلَمَّا رَأَيْتُ النَّبِيَّ الْمُتَخَشِّعَ فِي الْجِلْسَةِ أُرْعِدْتُ مِنَ الْفَرَقِ.

கய்லா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் நபி (ஸல்) அவர்கள் குத்துக்காலிட்டு அமர்ந்திருப்பதைப் பார்த்தேன். நபி (ஸல்) அவர்கள்

அமர்ந்திருந்த அந்த அடக்கமான (மற்றும் கம்பீரமான) கோலத்தை நான் கண்டபோது, (அவர்களின் மகத்துவத்தால் ஏற்பட்ட) பயத்தால் நடுங்கினேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ التَّرَبُّعِ

காலை மடக்கி அமர்தல்

1179

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُثْمَانَ الْقُرَشِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ذَيَّالُ بْنُ عُبَيْدِ بْنِ حَنْظَلَةَ، حَدَّثَنِي جَدِّي حَنْظَلَةُ بْنُ حِذْيَمٍ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَرَأَيْتُهُ جَالِسًا مُتَرَبِّعًا.

ஹன்ழலா பின் ஹித்யாம் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றபோது, அவர்கள் சம்மணமிட்டு அமர்ந்திருந்ததைக் கண்டேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1180

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ قَالَ: حَدَّثَنِي مَعْنٌ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو رُزَيْقٍ، أَنَّهُ رَأَى عَلِيَّ بْنَ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَبَّاسٍ، جَالِسًا مُتَرَبِّعًا، وَاضِعًا إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الأُخْرَى، الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى.

அபு ருஸைக் அவர்கள், அலி இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் சம்மணமிட்டு, தமது வலது காலை இடது காலின் மீது குறுக்காக வைத்து அமர்ந்திருந்ததைப் பார்த்ததாக அறிவித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மக்தூஃ (அல்பானி) ضعيف الإسناد مقطوع (الألباني)

1181

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ مُسْلِمٍ قَالَ: رَأَيْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَجْلِسُ هَكَذَا مُتَرَبِّعًا، وَيَضَعُ إِحْدَى قَدَمَيْهِ عَلَى الأُخْرَى.

இம்ரான் இப்னு முஸ்லிம் கூறினார்கள், "நான் அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள், (நான் காட்டியது போல) சம்மணமிட்டு, தங்களின் ஒரு பாதத்தை மற்றொரு பாதத்தின் மீது வைத்தவாறு அமர்ந்திருப்பதைப் பார்த்தேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الاحْتِبَاءِ

தன்னைத் தானே போர்த்திக் கொள்வது

1182

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا قُرَّةُ بْنُ خَالِدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي قُرَّةُ بْنُ مُوسَى الْهُجَيْمِيُّ، عَنْ سُلَيْمِ بْنِ جَابِرٍ الْهُجَيْمِيِّ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ مُحْتَبٍ فِي بُرْدَةٍ، وَإِنَّ هُدَّابَهَا لَعَلَى قَدَمَيْهِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَوْصِنِي، قَالَ: عَلَيْكَ بِاتِّقَاءِ اللهِ، وَلاَ تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تُفْرِغَ لِلْمُسْتَسْقِي مِنْ دَلْوِكَ فِي إِنَائِهِ، أَوْ تُكَلِّمَ أَخَاكَ وَوَجْهُكَ مُنْبَسِطٌ، وَإِيَّاكَ وَإِسْبَالَ الإِزَارِ، فَإِنَّهَا مِنَ الْمَخِيلَةِ، وَلاَ يُحِبُّهَا اللَّهُ، وَإِنِ امْرُؤٌ عَيَّرَكَ بِشَيْءٍ يَعْلَمُهُ مِنْكَ فَلاَ تُعَيِّرْهُ بِشَيْءٍ تَعْلَمُهُ مِنْهُ، دَعْهُ يَكُونُ وَبَالُهُ عَلَيْهِ، وَأَجْرُهُ لَكَ، وَلاَ تَسُبَّنَّ شَيْئًا. قال: فما سببت بعد دابة ولا إنسانا.

ஸுலைம் இப்னு ஜாபிர் அல்-ஹுஜைமி (ரழி) கூறினார்கள்: "நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தபோது, அவர்கள் ஒரு போர்வையைப் போர்த்திக்கொண்டு (கால்களை மடக்கி, முழங்கால்களை உயர்த்தி, போர்வையால் கட்டியவாறு) அமர்ந்திருந்தார்கள். அப்போர்வையின் ஓரங்கள் அவர்களின் பாதங்களின் மீது இருந்தன. நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, எனக்கு அறிவுரை கூறுங்கள்' என்று கேட்டேன். அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீர் அல்லாஹ்வை அஞ்சிக்கொள்ளும். எந்த ஒரு நன்மையான காரியத்தையும் இழிவாகக் கருதாதீர்; அது, தண்ணீர் கேட்பவரின் பாத்திரத்தில் உமது வாளியிலிருந்து (தண்ணீரை) ஊற்றுவதாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது உமது சகோதரரிடம் மலர்ந்த முகத்துடன் பேசுவதாக இருந்தாலும் சரி. உமது கீழாடையை (பெருமையின்றி) தொங்கவிடுவதைத் தவிர்த்துக்கொள்ளும். ஏனெனில், அது பெருமையின் ஒரு பகுதியாகும்; அல்லாஹ் அதை விரும்புவதில்லை. ஒரு

மனிதர் உம்மிடம் அவருக்குத் தெரிந்த (உமது) குறையைக் கொண்டு உம்மைக் குறை கூறினால், நீர் அவரிடம் உமக்குத் தெரிந்த (அவரது) குறையைக் கொண்டு அவரைக் குறை கூறாதீர். அவரை (அவர் போக்கில்) விட்டுவிடும்; அதன் பாவம் அவருக்கே உரியது, அதற்கான நற்கூலி உமக்கு உண்டு. எதையும் திட்டாதீர்.'" (ஸுலைம் இப்னு ஜாபிர்) கூறினார்: "அதற்குப் பிறகு நான் எந்தப் பிராணியையும், எந்த மனிதரையும் திட்டவே இல்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1183

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ أَبِي فُدَيْكٍ قَالَ: حَدَّثَنِي هِشَامُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ نُعَيْمِ بْنِ الْمُجْمِرِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: مَا رَأَيْتُ حَسَنًا قَطُّ إِلَّا فَاضَتْ عَيْنَايَ دُمُوعًا، وَذَلِكَ أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم خَرَجَ يَوْمًا، فَوَجَدَنِي فِي الْمَسْجِدِ، فَأَخَذَ بِيَدِي، فَانْطَلَقْتُ مَعَهُ، فَمَا كَلَّمَنِي حَتَّى جِئْنَا سُوقَ بَنِي قَيْنُقَاعٍ، فَطَافَ فِيهِ وَنَظَرَ، ثُمَّ انْصَرَفَ وَأَنَا مَعَهُ، حَتَّى جِئْنَا الْمَسْجِدَ، فَجَلَسَ فَاحْتَبَى ثُمَّ قَالَ: أَيْنَ لَكَاعُ؟ ادْعُ لِي لَكَاعًا، فَجَاءَ حَسَنٌ يَشْتَدُّ فَوَقَعَ فِي حِجْرِهِ، ثُمَّ أَدْخَلَ يَدَهُ فِي لِحْيَتِهِ، ثُمَّ جَعَلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَفْتَحُ فَاهُ فَيُدْخِلُ فَاهُ فِي فِيهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أُحِبُّهُ، فَأَحْبِبْهُ، وَأَحِبَّ مَنْ يُحِبُّهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“நான் ஹஸன் (ரழி) அவர்களைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் என் கண்கள் கண்ணீரால் நிரம்பி வழியும். அதற்குக் காரணம், ஒரு நாள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் வெளியே சென்றபோது, என்னை மஸ்ஜிதில் கண்டார்கள். அவர்கள் என் கையைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள்; நானும் அவர்களுடன் சென்றேன். நாங்கள் பனூ கைனுகா சந்தையை அடையும் வரை அவர்கள் என்னிடம் பேசவில்லை. அவர்கள் அதைச் சுற்றி நடந்து சென்று பார்வையிட்டார்கள். பிறகு அவர்கள் அங்கிருந்து திரும்பினார்கள்; நானும் அவர்களுடன் மஸ்ஜிதை அடையும் வரை சென்றேன். மஸ்ஜிதை அடைந்ததும் அவர்கள் அங்கே அமர்ந்து, தமது கால்களை அணைத்துக்கொண்டு அமர்ந்தார்கள். பிறகு அவர்கள், ‘அந்தச் சின்னப் பையன் எங்கே? அந்தச் சின்னப் பையனை என்னிடம் அழையுங்கள்’ என்று கேட்டார்கள். ஹஸன் (ரழி) அவர்கள் ஓடி வந்து அவர்களுடைய மடியில் விழுந்தார்கள். பிறகு, ஹஸன் (ரழி) அவர்கள் தமது கையை நபிகளாருடைய தாடிக்குள் நுழைத்தார்கள். பிறகு, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தமது வாயைத் திறந்து, தமது வாயை ஹஸனுடைய வாயில் வைத்தார்கள் (அன்பின் வெளிப்பாடாக முத்தமிட்டார்கள் அல்லது வாய்வழி அன்பைப் பரிமாறினார்கள்). பிறகு அவர்கள் கூறினார்கள்:

‘அல்லாஹும்ம இன்னீ உஹிப்புஹு, ஃபஅஹிப்புஹு, வஅஹிப்ப மன் யுஹிப்புஹு’

(இதன் பொருள்: யா அல்லாஹ்! நான் இவரை நேசிக்கிறேன்; எனவே நீயும் இவரை நேசிப்பாயாக! இவரை நேசிப்பவரையும் நீ நேசிப்பாயாக!)”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ مَنْ بَرَكَ عَلَى رُكْبَتَيْهِ

முழங்காலில் குனிபவரின் பாடம்.

1184

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يَحْيَى الْكَلْبِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الزُّهْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم صَلَّى بِهِمُ الظُّهْرَ، فَلَمَّا سَلَّمَ قَامَ عَلَى الْمِنْبَرِ فَذَكَرَ السَّاعَةَ، وَذَكَرَ أَنَّ فِيهَا أُمُورًا عِظَامًا، ثُمَّ قَالَ: مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَسْأَلَ عَنْ شَيْءٍ فَلْيَسْأَلْ عَنْهُ، فَوَاللَّهِ لاَ تَسْأَلُونِي عَنْ شَيْءٍ إِلاَّ أَخْبَرْتُكُمْ مَا دُمْتُ فِي مَقَامِي هَذَا، قَالَ أَنَسٌ: فَأَكْثَرَ النَّاسُ الْبُكَاءَ حِينَ سَمِعُوا ذَلِكَ مِنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، وَأَكْثَرَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ يَقُولَ: سَلُوا، فَبَرَكَ عُمَرُ عَلَى رُكْبَتَيْهِ وَقَالَ: رَضِينَا بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالإِسْلاَمِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولاً، فَسَكَتَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم حِينَ قَالَ ذَلِكَ عُمَرُ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: أَوْلَى، أَمَا وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَقَدْ عُرِضَتْ عَلَيَّ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ فِي عُرْضِ هَذَا الْحَائِطِ، وَأَنَا أُصَلِّي، فَلَمْ أَرَ كَالْيَوْمِ فِي الْخَيْرِ وَالشَّرِّ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் மக்களுக்கு லுஹர் தொழுகையை நடத்தினார்கள். ஸலாம் கொடுத்ததும், மிம்பரின் மீது ஏறி நின்று மறுமை நாளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மேலும், அதில் நிகழவிருக்கும் மகத்தான விஷயங்களையும் குறிப்பிட்டார்கள். பிறகு, "யார் எதைப் பற்றியாவது கேட்க விரும்புகிறாரோ, அவர் அதைக் கேட்கட்டும். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் இந்த இடத்தில் (உங்களுக்குப் போதிக்கும் நிலையில்) இருக்கும் வரை நீங்கள் என்னிடம் எதைப் பற்றிக் கேட்டாலும், அதை

உங்களுக்குச் சொல்லாமல் இருக்கமாட்டேன்" என்று கூறினார்கள்.

அனஸ் (ரழி) கூறுகிறார்கள்: "இதை இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து கேட்டதும் மக்கள் அதிகமாக அழலானார்கள்."

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் "கேளுங்கள்!" என்று திரும்பத் திரும்பக் கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது உமர் (ரழி) முழங்காலிட்டு அமர்ந்து,
"ரழீது பில்லாஹி ரப்பன், வபில் இஸ்லாமி தீனன், வபி முஹம்மதின் ரஸூலன்"
(நாங்கள் அல்லாஹ்வை இறைவனாகவும், இஸ்லாத்தை மார்க்கமாகவும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்களைத் தூதராகவும் பொருந்திக் கொண்டோம்) என்று கூறினார்கள்.

உமர் (ரழி) இவ்வாறு கூறியதும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அமைதியானார்கள்.

பிறகு இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதுவே சிறந்தது! (உமரின் கூற்று சரியான நேரத்தில் அமைதியை ஏற்படுத்தியது.) முஹம்மதின் உயிர் எவன் கைவசம் உள்ளதோ அவன் மீது ஆணையாக! நான் தொழுது கொண்டிருந்தபோது, இந்தச் சுவரின் குறுக்கே எனக்குச் சொர்க்கமும் நரகமும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டன. நன்மையையும் தீமையையும் (இவ்வளவு தெளிவாக) கண்ட இன்றைய நாளைப் போன்று (வேறெந்த நாளையும்) நான் பார்த்ததில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி)

حسن صحيح (الألباني)

1185

حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ قَالَ: سَمِعْتُ الزُّهْرِيَّ يُحَدِّثُهُ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ تَمِيمٍ، عَنْ عَمِّهِ قَالَ: رَأَيْتُهُ، قُلْتُ لِابْنِ عُيَيْنَةَ: النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم؟ قَالَ: نَعَمْ مُسْتَلْقِيًا، وَاضِعًا إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى.

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸைத் இப்னு ஆஸிம் அல்மாஸினீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'நான் நபி (ஸல்) அவர்களை, தமது ஒரு காலை மற்றொரு காலின் மீது வைத்தவாறு மல்லாந்து படுத்திருக்கக் கண்டேன்.' (இந்த ஹதீஸை அறிவித்த இப்னு உயைனாவிடம், 'நபி (ஸல்) அவர்களையா?' என்று கேட்கப்பட்டபோது, அவர் 'ஆம்' என்று பதிலளித்தார்.)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

1186

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ أُمِّ بَكْرٍ بِنْتِ الْمِسْوَرِ، عَنْ أَبِيهَا قَالَ: رَأَيْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ مُسْتَلْقِيًا، رَافِعًا إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الأُخْرَى.

அல்-மிஸ்வர் (ரழி) கூறினார்கள்: "அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள் மல்லாந்து படுத்திருந்தவாறு, தங்களின் ஒரு காலை மற்றொரு காலின் மீது போட்டிருந்ததை நான் கண்டேன்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

بَابُ الضَّجْعَةِ عَلَى وَجْهِهِ

முகத்தை கீழே வைத்து படுத்திருத்தல்

1187

حَدَّثَنَا خَلَفُ بْنُ مُوسَى بْنِ خَلَفٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، عَنِ ابْنِ طِخْفَةَ الْغِفَارِيِّ، أَنَّ أَبَاهُ أَخْبَرَهُ، أَنَّهُ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الصُّفَّةِ، قَالَ: بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ فِي الْمَسْجِدِ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ، أَتَانِي آتٍ وَأَنَا نَائِمٌ عَلَى بَطْنِي، فَحَرَّكَنِي بِرِجْلِهِ فَقَالَ: قُمْ، هَذِهِ ضَجْعَةٌ يُبْغِضُهَا اللَّهُ، فَرَفَعْتُ رَأْسِي، فَإِذَا النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم قَائِمٌ عَلَى رَأْسِي.

இப்னு திக்ஃபா அல்-கிஃபாரி (ரழி) அவர்கள், திண்ணைத் தோழர்களில் ஒருவரான தனது தந்தை (அபூ திக்ஃபா அல்-கிஃபாரி ரழி) அவர்கள் தன்னிடம் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: “நான் இரவின் கடைசிப் பகுதியில் பள்ளிவாசலில் என் வயிற்றின் மீது குப்புறப் படுத்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தேன். ஒருவர் என்னிடம் வந்து, தனது காலால் என்னை அசைத்து, ‘எழுந்திரு. இது அல்லாஹ் வெறுக்கின்ற ஒரு படுக்கும் நிலையாகும் (அல்லது படுக்கையாகும்)’ என்று கூறினார்கள். நான் என்

தலையை உயர்த்தியபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் என் தலைக்கு அருகில் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1188

حَدَّثَنَا مَحْمُودٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْوَلِيدُ بْنُ جَمِيلٍ الْكِنْدِيُّ، مِنْ أَهْلِ فِلَسْطِينَ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم مَرَّ بِرَجُلٍ فِي الْمَسْجِدِ مُنْبَطِحًا لِوَجْهِهِ، فَضَرَبَهُ بِرِجْلِهِ وَقَالَ: قُمْ، نَوْمَةٌ جَهَنَّمِيَّةٌ.

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், பள்ளிவாசலில் முகங்குப்புறப் படுத்திருந்த ஒரு மனிதரைக் கடந்து சென்றார்கள். அவர்கள் அவரைத் தமது காலால் (மெதுவாகத்) தட்டி, "எழுந்திரு. இது ஜஹன்னத்தின் உறக்கமாகும் (அதாவது, நரகவாசிகளின் படுக்கை முறையாகும்)" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : இந்த வாசகத்தில் இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் பலவீனமானது (அல்பானி)

ضعيف الإسناد بهذا اللفظ (الألباني)

بَابُ لَا يَأْخُذُ وَلَا يُعْطِي إِلَّا بِالْيُمْنَى

வலது கையால் மட்டுமே கொடுக்கல் வாங்கல் செய்வது.

1189

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عُمَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي الْقَاسِمُ بْنُ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: لَا يَأْكُلُ أَحَدُكُمْ بِشِمَالِهِ، وَلَا يَشْرَبَنَّ بِشِمَالِهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِشِمَالِهِ، وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ. قال: كان نافع يزيد فيها: ((ولا يأخذ بها، ولا يعطي بها))

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உங்களில் யாரும் தமது இடது கையால் உண்ணவும் வேண்டாம்; தமது இடது கையால் பருகவும் வேண்டாம். ஏனெனில், ஷைத்தான் தனது இடது கையால் உண்கிறான்; தனது இடது

கையால் பருகுகிறான்.'"
(அறிவிப்பாளர்) கூறினார்: நாஃபிஉ (ரஹ்) அவர்கள் இதில், "(இடது கையால்) எதையும் வாங்கவும் வேண்டாம்; எதையும் கொடுக்கவும் வேண்டாம்" என்பதையும் அதிகப்படுத்தி வந்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابٌ: أَيْنَ يَضَعُ نَعْلَيْهِ إِذَا جَلَسَ؟

நீங்கள் அமரும்போது உங்கள் காலணிகளை எங்கே வைக்க வேண்டும்?

1190

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَفْوَانُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ هَارُونَ، عَنْ زِيَادِ بْنِ سَعْدٍ، عَنِ ابْنِ نَهِيكٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: مِنَ السُّنَّةِ إِذَا جَلَسَ الرَّجُلُ أَنْ يَخْلَعَ نَعْلَيْهِ، فَيَضَعُهُمَا إِلَى جَنْبِهِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) கூறினார்கள்: "ஒருவர் அமரும்போது தனது செருப்புகளைக் கழற்றித் தன் பக்கத்தில் வைப்பது சுன்னாவைச் சேர்ந்ததாகும் (அதாவது, இது ஒரு விரும்பத்தக்க நடைமுறை அல்லது நல்லொழுக்கமாகும்)."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ الشَّيْطَانُ يَجِيءُ بِالْعُودِ وَالشَّيْءِ يَطْرَحُهُ عَلَى الْفِرَاشِ

ஷைத்தான் ஒரு குச்சியை அல்லது ஒரு பொருளைக் கொண்டு வந்து படுக்கையில் எறிவது பற்றிய பாடம்.

1191

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُعَاوِيَةُ، عَنْ أَزْهَرَ بْنِ سَعِيدٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا أُمَامَةَ يَقُولُ: إِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْتِي إِلَى فِرَاشِ أَحَدِكُمْ بَعْدَمَا يَفْرِشُهُ أَهْلُهُ وَيُهَيِّئُونَهُ، فَيُلْقِي عَلَيْهِ الْعُودَ

أَوِ الْحَجَرَ أَوِ الشَّيْءَ، لِيُغْضِبَهُ عَلَى أَهْلِهِ، فَإِذَا وَجَدَ ذَلِكَ فَلَا يَغْضَبْ عَلَى أَهْلِهِ، قَالَ: لِأَنَّهُ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ.

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உங்கள் குடும்பத்தினர் படுக்கையை விரித்து, அதைத் தயார்படுத்திய பிறகு, ஷைத்தான் உங்களில் ஒருவரின் படுக்கையிடம் வருகிறான். அவரைத் தன் குடும்பத்தினருடன் கோபமடையச் செய்வதற்காக, அவன் அதன் மீது குச்சியையோ, கல்லையோ அல்லது (வேறு) பொருளையோ போடுகிறான். ஆகவே, அவர் (படுக்கையில் படுக்கச் செல்லும் போது) அதைக் கண்டால், தன் குடும்பத்தினருடன் கோபப்படக்கூடாது; ஏனெனில், நிச்சயமாக இது ஷைத்தானின் வேலையாகும்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ مَنْ بَاتَ عَلَى سَطْحٍ لَيْسَ لَهُ سُتْرَةٌ

கூரையில் இரவைக் கழிப்பவர்

1192

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا سَالِمُ بْنُ نُوحٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عُمَرُ، رَجُلٌ مِنْ بَنِي حَنِيفَةَ هُوَ ابْنُ جَابِرٍ، عَنْ وَعْلَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ وَثَّابٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ بَاتَ عَلَى ظَهْرِ بَيْتٍ لَيْسَ عَلَيْهِ حِجَابٌ فَقَدْ بَرِئَتْ مِنْهُ الذِّمَّةُ. قال: أبو عبد الله: في إسناده نظر.

யாரேனும், தடுப்பு இல்லாத வீட்டின் கூரையின் மீது இரவு தங்கினால், (அவரைப் பாதுகாக்கும்) பொறுப்பு அவரிடமிருந்து நீங்கிவிடுகிறது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1193

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ مُسْلِمِ بْنِ رِيَاحٍ الثَّقَفِيِّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ عُمَارَةَ قَالَ: جَاءَ أَبُو أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيُّ، فَصَعِدْتُ بِهِ عَلَى سَطْحٍ أَجْلَحَ، فَنَزَلَ وَقَالَ: كِدْتُ أَنْ

أَبِيتَ اللَّيْلَةَ وَلَا ذِمَّةَ لِي.

அலி இப்னு உமாரா கூறினார்கள், “அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரலி) அவர்கள் வந்தார்கள். நான் அவர்களைத் தடுப்புச் சுவரற்ற ஒரு கூரையின் மீது அழைத்துச் சென்றேன். அவர்கள் கீழே இறங்கி வந்து, ‘நான் எந்தப் பாதுகாப்பும் (அல்லது பொறுப்பும்) இல்லாமல் இந்த இரவைக் கழித்திருப்பேனே!’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

1194

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَارِثُ بْنُ عُبَيْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو عِمْرَانَ، عَنْ زُهَيْرٍ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ بَاتَ عَلَى إِنْجَارٍ فَوَقَعَ مِنْهُ فَمَاتَ، بَرِئَتْ مِنْهُ الذِّمَّةُ، وَمَنْ رَكِبَ الْبَحْرَ حِينَ يَرْتَجُّ، يَعْنِي: يَغْتَلِمُ، فَهَلَكَ بَرِئَتْ مِنْهُ الذِّمَّةُ.

ஸுஹைர் அறிவித்தார்கள்; நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவர் அறிவிக்கிறார், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் ஒருவர் (பாதுகாப்புச்) சுவர்கள் இல்லாத உயரமான கூரையின் மீது இரவைக் கழித்து, பின்னர் அதிலிருந்து கீழே விழுந்து இறந்துவிட்டால், அவருக்குரிய (இறைவனின் அல்லது சமூகத்தின்) பாதுகாப்புப் பொறுப்பு நீங்கிவிட்டது. கடல் கொந்தளிப்பாக (அதாவது புயலாக) இருக்கும்போது, யாரேனும் ஒருவர் அதில் பயணம் மேற்கொண்டு அழிந்துவிட்டால், அவருக்குரிய (இறைவனின் அல்லது சமூகத்தின்) பாதுகாப்புப் பொறுப்பு நீங்கிவிட்டது."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ: هَلْ يُدْلِي رِجْلَيْهِ إِذَا جَلَسَ؟

உங்கள் கால்களைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருக்கலாமா?

1195

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: شَهِدَ عِنْدِي أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَخْبَرَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ نَافِعِ بْنِ عَبْدِ الْحَارِثِ الْخُزَاعِيُّ، أَنَّ أَبَا مُوسَى

الأَشْعَرِيَّ أَخْبَرَهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ فِي حَائِطٍ عَلَى قُفِّ الْبِئْرِ، مُدَلِّيًا رِجْلَيْهِ فِي الْبِئْرِ.

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், ஒரு மதில் சுவருடைய தோட்டத்தில் இருந்த ஒரு கிணற்றின் விளிம்பில், தமது கால்களைக் கிணற்றுக்குள் தொங்கவிட்டபடி (அமர்ந்திருந்தார்கள்).

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி) حسن صحيح (الألباني)

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا خَرَجَ لِحَاجَتِهِ

வெளியே செல்லும்போது கூற வேண்டியவை

1196

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ قَالَ: حَدَّثَنِي مُسْلِمُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ كَانَ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ قَالَ: اللَّهُمَّ سَلِّمْنِي وَسَلِّمْ مِنِّي.

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் தங்கள் வீட்டை விட்டு வெளியேறும்போது, “(அல்லாஹும்ம சல்லிம்னீ, வ சல்லிம் மின்னீ) யா அல்லாஹ்! என்னைப் பாதுகாப்பாயாக! இன்னும் என்னிடமிருந்தும் (பிறரைப்) பாதுகாப்பாயாக!” என்று கூறுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

1197

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّلْتِ أَبُو يَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ حُسَيْنِ بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهُ كَانَ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ قَالَ: بِسْمِ اللهِ، التُّكْلاَنُ عَلَى اللهِ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது இல்லத்திலிருந்து வெளியேறும்போது, "பிஸ்மில்லாஹி, அத்துக்லானு அலல்லாஹ், லா ஹவ்ல வலா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹ்" (அல்லாஹ்வின்

பெயரால்; (என்) நம்பிக்கை அல்லாஹ்வின் மீதேயாகும்; அல்லாஹ்வைக் கொண்டன்றி எந்த ஆற்றலும் சக்தியும் இல்லை) என்று கூறுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ: هَلْ يُقَدِّمُ الرَّجُلُ رِجْلَهُ بَيْنَ أَيْدِي أَصْحَابِهِ، وَهَلْ يَتَّكِئُ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ؟

ஒருவர் தமது தோழர்களுக்கு முன்னால் காலை நீட்டி வைக்கலாமா? அவர்கள் முன்னிலையில் சாய்ந்து கொள்ளலாமா?

1198

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْعَصَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شِهَابُ بْنُ عَبَّادٍ الْعَصَرِيُّ، أَنَّ بَعْضَ وَفْدِ عَبْدِ الْقَيْسِ سَمِعَهُ يَذْكُرُ، قَالَ: لَمَّا بَدَأْنَا فِي وِفَادَتِنَا إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم سِرْنَا، حَتَّى إِذَا شَارَفْنَا الْقُدُومَ تَلَقَّانَا رَجُلٌ يُوضِعُ عَلَى قَعُودٍ لَهُ، فَسَلَّمَ، فَرَدَدْنَا عَلَيْهِ، ثُمَّ وَقَفَ فَقَالَ: مِمَّنِ الْقَوْمُ؟ قُلْنَا: وَفْدُ عَبْدِ الْقَيْسِ، قَالَ: مَرْحَبًا بِكُمْ وَأَهْلاً، إِيَّاكُمْ طَلَبْتُ، جِئْتُ لِأُبَشِّرَكُمْ، قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بِالأَمْسِ لَنَا: إِنَّهُ نَظَرَ إِلَى الْمَشْرِقِ فَقَالَ: لَيَأْتِيَنَّ غَدًا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، يَعْنِي: الْمَشْرِقَ، خَيْرُ وَفْدِ الْعَرَبِ، فَبِتُّ أَرُوغُ حَتَّى أَصْبَحْتُ، فَشَدَدْتُ عَلَى رَاحِلَتِي، فَأَمْعَنْتُ فِي الْمَسِيرِ حَتَّى ارْتَفَعَ النَّهَارُ، وَهَمَمْتُ بِالرُّجُوعِ، ثُمَّ رُفِعَتْ رُءُوسُ رَوَاحِلِكُمْ، ثُمَّ ثَنَى رَاحِلَتَهُ بِزِمَامِهَا رَاجِعًا يُوضِعُ عَوْدَهُ عَلَى بَدْئِهِ، حَتَّى انْتَهَى إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم, وَأَصْحَابُهُ حَوْلَهُ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالأَنْصَارِ، فَقَالَ: بِأَبِي وَأُمِّي، جِئْتُ أُبَشِّرُكَ بِوَفْدِ عَبْدِ الْقَيْسِ، فَقَالَ: أَنَّى لَكَ بِهِمْ يَا عُمَرُ؟ قَالَ: هُمْ أُولاَءِ عَلَى أَثَرِي، قَدْ أَظَلُّوا، فَذَكَرَ ذَلِكَ، فَقَالَ: بَشَّرَكَ اللَّهُ بِخَيْرٍ، وَتَهَيَّأَ الْقَوْمُ فِي مَقَاعِدِهِمْ، وَكَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم قَاعِدًا، فَأَلْقَى ذَيْلَ رِدَائِهِ تَحْتَ يَدِهِ فَاتَّكَأَ عَلَيْهِ، وَبَسَطَ رِجْلَيْهِ. فَقَدِمَ الْوَفْدُ فَفَرِحَ بِهِمُ الْمُهَاجِرُونَ وَالأَنْصَارُ، فَلَمَّا رَأَوُا النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم وَأَصْحَابَهُ أَمْرَحُوا رِكَابَهُمْ فَرَحًا بِهِمْ، وَأَقْبَلُوا سِرَاعًا، فَأَوْسَعَ الْقَوْمُ، وَالنَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم مُتَّكِئٌ عَلَى حَالِهِ، فَتَخَلَّفَ الأَشَجُّ، وَهُوَ: مُنْذِرُ بْنُ عَائِذِ بْنِ مُنْذِرِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ النُّعْمَانِ بْنِ زِيَادِ بْنِ عَصَرَ، فَجَمَعَ رِكَابَهُمْ ثُمَّ أَنَاخَهَا، وَحَطَّ أَحْمَالَهَا، وَجَمَعَ مَتَاعَهَا، ثُمَّ أَخْرَجَ عَيْبَةً

لَهُ وَأَلْقَى عَنْهُ ثِيَابَ السَّفَرِ وَلَبِسَ حُلَّةً، ثُمَّ أَقْبَلَ يَمْشِي مُتَرَسِّلاً، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: مَنْ سَيِّدُكُمْ وَزَعِيمُكُمْ، وَصَاحِبُ أَمْرِكُمْ؟ فَأَشَارُوا بِأَجْمَعِهِمْ إِلَيْهِ، وَقَالَ: ابْنُ سَادَتِكُمْ هَذَا؟ قَالُوا: كَانَ آبَاؤُهُ سَادَتَنَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَهُوَ قَائِدُنَا إِلَى الإِسْلاَمِ. فَلَمَّا انْتَهَى الأَشَجُّ أَرَادَ أَنْ يَقْعُدَ مِنْ نَاحِيَةٍ، اسْتَوَى النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم قَاعِدًا قَالَ: هَا هُنَا يَا أَشَجُّ، وَكَانَ أَوَّلَ يَوْمٍ سُمِّيَ الأَشَجَّ ذَلِكَ الْيَوْمَ. أَصَابَتْهُ حِمَارَةٌ بِحَافِرِهَا وَهُوَ فَطِيمٌ، فَكَانَ فِي وَجْهِهِ مِثْلُ الْقَمَرِ، فَأَقْعَدَهُ إِلَى جَنْبِهِ، وَأَلْطَفَهُ، وَعَرَفَ فَضْلَهُ عَلَيْهِمْ. فَأَقْبَلَ الْقَوْمُ عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يَسْأَلُونَهُ وَيُخْبِرُهُمْ، حَتَّى كَانَ بِعَقِبِ الْحَدِيثِ قَالَ: هَلْ مَعَكُمْ مِنْ أَزْوِدَتِكُمْ شَيْءٌ؟ قَالُوا: نَعَمْ. فَقَامُوا سِرَاعًا، كُلُّ رَجُلٍ مِنْهُمْ إِلَى ثِقَلِهِ فَجَاءُوا بِصُبَرِ التَّمْرِ فِي أَكُفِّهِمْ، فَوُضِعَتْ عَلَى نِطَعٍ بَيْنَ يَدَيْهِ، وَبَيْنَ يَدَيْهِ جَرِيدَةٌ دُونَ الذِّرَاعَيْنِ وَفَوْقَ الذِّرَاعِ، فَكَانَ يَخْتَصِرُ بِهَا، قَلَّمَا يُفَارِقُهَا، فَأَوْمَأَ بِهَا إِلَى صُبْرَةٍ مِنْ ذَلِكَ التَّمْرِ فَقَالَ: تُسَمُّونَ هَذَا التَّعْضُوضَ؟ قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: وَتُسَمُّونَ هَذَا الصَّرَفَانَ؟ قَالُوا: نَعَمْ، وَتُسَمُّونَ هَذَا الْبَرْنِيَّ؟، قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: هُوَ خَيْرُ تَمْرِكُمْ وَأَنْفَعُهُ لَكُمْ. وَقَالَ بَعْضُ شُيُوخِ الْحَيِّ: وَأَعْظَمُهُ بَرَكَةً وَإِنَّمَا كَانَتْ عِنْدَنَا خَصِبَةٌ نَعْلِفُهَا إِبِلَنَا وَحَمِيرَنَا. فَلَمَّا رَجَعْنَا مِنْ وِفَادَتِنَا تِلْكَ عَظُمَتْ رَغْبَتُنَا فِيهَا، وَفَسَلْنَاهَا حَتَّى تَحَوَّلَتْ ثِمَارُنَا مِنْهَا، وَرَأَيْنَا الْبَرَكَةَ فِيهَا.

அப்துல் கைஸ் தூதுக்குழுவைச் சேர்ந்த சிலர் அறிவிப்பதாவது:

நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களைச் சந்திப்பதற்காக எங்கள் பயணத்தைத் தொடங்கி, மதீனாவை நெருங்கிய வேளையில், இளம் ஒட்டகம் ஒன்றில் வேகமாக வந்த ஒருவர் (உமர் (ரலி)) எங்களைச் சந்தித்தார். அவர் எங்களுக்கு ஸலாம் கூறினார்; நாங்களும் அவருக்கு பதில் ஸலாம் கூறினோம். பின்னர் அவர் நின்று, "நீங்கள் எந்தக் கூட்டத்தினர்?" என்று கேட்டார். நாங்கள், "அப்துல் கைஸ் தூதுக்குழுவினர்" என்று பதிலளித்தோம்.

அதற்கு அவர், "நல்வரவு! உங்களைத் தான் நான் தேடி வந்தேன்; உங்களுக்கு ஒரு நற்செய்தி கூறவே நான் வந்தேன். நேற்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கிழக்கு திசையை நோக்கிப் பார்த்து எங்களிடம், 'நாளை இந்தத் திசையிலிருந்து (கிழக்கிலிருந்து) அரபுகளிலேயே சிறந்த தூதுக்குழுவினர் வருவார்கள்' என்று கூறினார்கள். நான் (உங்களை எதிர்பார்த்து) இரவு முழுவதும் (தேடி) விழித்திருந்து, விடிந்ததும் என் ஒட்டகத்தில் விரைந்து வந்தேன். பகல் நன்கு உயர்ந்தது வரை நான் தொடர்ந்து வந்தேன். (இனி திரும்பிச் செல்லலாம் என்று) நான் எண்ணிய வேளையில் உங்கள்

வாகனங்களின் தலைகளைக் கண்டேன்" என்று கூறினார்.

பிறகு அவர் தனது ஒட்டகத்தின் லகானைத் திருப்பி, வந்த வழியே வேகமாகச் சென்று நபி (ஸல்) அவர்களை அடைந்தார். நபி (ஸல்) அவர்களைச் சுற்றி முஹாஜிர்களும் அன்ஸார்களும் அமர்ந்திருந்தனர். அவர், "என் தாயும் தந்தையும் தங்களுக்கு அர்ப்பணமாகட்டும்! அப்துல் கைஸ் தூதுக்குழுவினர் வந்திருக்கும் நற்செய்தியைத் தங்களுக்குக் கொண்டு வந்துள்ளேன்" என்றார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "உமரே! அவர்கள் வந்திருப்பதை எங்ஙனம் அறிவீர்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "இதோ! அவர்கள் என் பின்னாலேயே வந்துவிட்டார்கள்; நிழலாடிவிட்டார்கள் (மிகவும் நெருங்கிவிட்டார்கள்)" என்று விவரித்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ் உமக்கு நற்செய்தி வழங்குவானாக!" என்று (துஆ) கூறினார்கள். மக்கள் தங்கள் இருக்கைகளில் தயாரானார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள்; அவர்கள் தமது மேலாடையின் ஓரத்தைத் தமது கைக்கு அடியில் வைத்து, அதன் மீது சாய்ந்து கொண்டு, கால்களை நீட்டியிருந்தார்கள்.

தூதுக்குழுவினர் வந்து சேர்ந்தனர். அவர்களைக் கண்டு முஹாஜிர்களும் அன்ஸார்களும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். நபி (ஸல்) அவர்களையும் அவர்களது தோழர்களையும் கண்டதும், தூதுக்குழுவினர் மகிழ்ச்சிப் பெருக்குடன் தங்கள் வாகனங்களை விரைந்து செலுத்தி வந்தனர். அங்கிருந்தவர்கள் அவர்களுக்கு இடமளித்தனர். நபி (ஸல்) அவர்கள் முன்பு இருந்த நிலையிலேயே சாய்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால், 'அல்-அஷஜ்' (எனும் அவர்களின் தலைவர்) பின்தங்கினார். (அவரது பெயர் முன்திர் பின் ஆயித் பின் முன்திர் பின் அல்-ஹாரித் பின் அன்-நூமான் பின் ஸியாத் பின் அஸர்). அவர் வாகனங்களை ஒன்று திரட்டி, அவற்றை மண்டியிடச் செய்து, மூட்டைகளை இறக்கி வைத்து, பொருட்களையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தினார். பிறகு தனது பையிலிருந்து (தூய்மையான) ஆடையை எடுத்து, பயண ஆடைகளை களைந்துவிட்டு, அந்த அழகிய ஆடையை அணிந்து கொண்டார். பிறகு அமைதியாக நடந்து வந்தார்.

nabi (ஸல்) அவர்கள், "உங்களின் தலைவர் யார்? உங்களின் பொறுப்பாளர் யார்? உங்களின் காரியங்களுக்குப் பொறுப்பானவர் யார்?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் அனைவரும் அவரையே (அல்-அஷஜ்ஜை) சுட்டிக்காட்டினர். (நபி (ஸல்) அவர்கள்) "இவர் உங்கள் தலைவர்களின் மகன்?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள், "ஆம், அறியாமைக் காலத்தில் இவரின் முன்னோர்கள் எங்களுக்குத் தலைவர்களாக இருந்தனர்; இஸ்லாத்தில் இவர் எங்களை வழிநடத்துகிறார்" என்றனர்.

அல்-அஷஜ் வந்ததும் ஒரு ஓரமாக அமர முயன்றார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து, "அஷஜ்ஜே! இங்கே (வாருங்கள்)" என்று அழைத்தார்கள். (பால்குடி மறக்கும் பருவத்தில் கழுதை ஒன்று மிதித்ததால் முகத்தில் தழும்பு ஏற்பட்டிருந்தது. அதனால் அவர் 'அஷஜ்' - தழும்பர்

என்று அழைக்கப்பட்டார். அவரது முகத்தில் நிலவைப் போன்ற அடையாளம் இருந்தது). நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரைத் தமக்கு அருகில் அமரவைத்து, அவரிடம் கனிவாக நடந்து கொண்டு, அவருக்குரிய சிறப்பை அங்கீகரித்தார்கள்.

அந்தக் கூட்டத்தினர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கேள்விகள் கேட்கவும், நபி (ஸல்) அவர்கள் பதிலளிக்கவும் ஆரம்பித்தனர். பேச்சின் இறுதியில் நபி (ஸல்) அவர்கள், "உங்களிடம் உண்பதற்கு ஏதேனும் உள்ளதா?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் "ஆம்" என்று கூறி, விரைந்து சென்று தங்கள் மூட்டைகளிலிருந்து பேரீச்சம்பழங்களைக் கைகளில் அள்ளி வந்து, நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னால் விரிக்கப்பட்டிருந்த தோல் விரிப்பின் மீது வைத்தார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னால் ஒரு குச்சி இருந்தது. (அது ஒரு முழத்திற்கும் மேல், இரண்டு முழத்திற்கும் குறைவான நீளம் கொண்டது.) அவர்கள் அதைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு, பேரீச்சம்பழக் குவியலைச் சுட்டிக்காட்டி, "இதை 'தஃஜூத்' என்று அழைப்பீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் "ஆம்" என்றனர். "இதை 'ஸரஃபான்' என்று அழைப்பீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் "ஆம்" என்றனர். "இதை 'பர்னீ' என்று அழைப்பீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் "ஆம்" என்றனர்.

அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "இதுவே (பர்னீ) உங்கள் பேரீச்சம்பழங்களில் சிறந்தது; உங்களுக்கு மிகவும் பயன் தரக்கூடியது" என்று கூறினார்கள்.

(இதைக் கேட்ட) அந்தக் கூட்டத்தின் பெரியவர் ஒருவர் கூறினார்: "(நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியது போல) அதுவே மிகவும் பரக்கத் (அருள்) நிறைந்தது. அதுவரை எங்களிடம் பர்னீ பேரீச்சம்பழம் ஏராளமாக இருந்தது. அதை நாங்கள் எங்கள் ஒட்டகங்களுக்கும் கழுதைகளுக்கும் தீவனமாக கொடுத்து வந்தோம். நாங்கள் எங்கள் பயணத்தை முடித்து ஊர் திரும்பியதும், (நபிமொழியின் காரணத்தால்) பர்னீ வகையின் மீது எங்களுக்கு ஆர்வம் அதிகரித்தது. மற்ற வகைகளை நீக்கிவிட்டு, எங்கள் கனிகள் அனைத்தும் பர்னீ வகையாகவே மாறும் அளவுக்கு அதைப் பெருக்கினோம்; அதில் நாங்கள் பரக்கத்தைக் கண்டோம்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

49. كتاب الصباح والمساء

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

49. காலைகளும் மாலைகளும்

1199

حَدَّثَنَا مُعَلًّى، قَالَ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُهَيْلُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا أَصْبَحَ قَالَ: اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ، وَإِذَا أَمْسَى قَالَ: اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் காலையில் (பின்வருமாறு) கூறுவார்கள்: 'அல்லாஹ்வே! உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் காலைப் பொழுதை அடைகிறோம் (அதாவது, உன்னுடைய ஆற்றலாலும் அருளாலும் காலைப் பொழுதை அடைகிறோம்), உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் மாலைப் பொழுதை அடைகிறோம். உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் வாழ்கிறோம், உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் மரணிக்கிறோம். மேலும், உன்னிடமே (மறுமையில்) ஒன்று திரட்டப்படுதல் உள்ளது.' மாலையில், அவர்கள் (பின்வருமாறு) கூறுவார்கள்: 'அல்லாஹ்வே! உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் மாலைப் பொழுதை அடைகிறோம், உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் காலைப் பொழுதை அடைகிறோம். உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் வாழ்கிறோம், உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் மரணிக்கிறோம். மேலும், உன்னிடமே (எங்கள்) மீளுதல் (அல்லது இறுதித் தங்குமிடம்) உள்ளது.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

1200

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ عُبَادَةَ بْنِ مُسْلِمٍ الْفَزَارِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي جُبَيْرُ بْنُ أَبِي سُلَيْمَانَ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ يَقُولُ: لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللهِ صلى

اللهعليهوسلم يَدَعُ هَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ إِذَا أَصْبَحَ وَإِذَا أَمْسَى: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ، وَأَهْلِي وَمَالِي. اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي. اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ مِنْ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், காலையிலும் மாலையிலும் பின்வரும் வார்த்தைகளைக் கூறுவதை (ஒருபோதும்) விட்டதில்லை:

'அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுகல் ஆஃபிய(த்)த ஃபித் துன்யா வல் ஆகிரா. அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுகல் அஃப்வ வல் ஆஃபிய(த்)த ஃபீ தீனீ வ துன்யாய, வ அஹ்லீ வ மாலீ. அல்லாஹும்மஸ்துர் அவ்ராத்தீ, வ ஆமின் ரவ்ஆத்தீ. அல்லாஹும்மஹ்ஃபழ்னீ மின் பைனி யதைய்ய வ மின் கல்பீ, வ அன் யமீனீ வ அன் ஷிமாலீ, வ மின் ஃபவ்கீ, வ அஊது பிஅழம(த்)திக அன் உஃக்தால மின் தஹ்தீ.'

(பொருள்): 'அல்லாஹ்வே! இவ்வுலகிலும் மறுமையிலும் நான் உன்னிடம் நல்வாழ்வைக் (உடல்நலம், பாதுகாப்பு, நோய்நொடியற்ற நிலை, சோதனைகளிலிருந்து விடுதலை) கேட்கிறேன். அல்லாஹ்வே! என் மார்க்கத்திலும், என் இவ்வுலக வாழ்விலும், என் குடும்பத்திலும், என் செல்வத்திலும் நான் உன்னிடம் மன்னிப்பையும் நல்வாழ்வையும் (பாதுகாப்பு, உடல்நலம்) கேட்கிறேன். அல்லாஹ்வே! என் குறைகளை மறைத்து, என் அச்சங்களிலிருந்து எனக்குப் பாதுகாப்பளிப்பாயாக. அல்லாஹ்வே! எனக்கு முன்னிருந்தும், எனக்குப் பின்னிருந்தும், என் வலப்பக்கமிருந்தும், என் இடப்பக்கமிருந்தும், எனக்கு மேலிருந்தும் என்னைப் பாதுகாப்பாயாக. உனது மகத்துவத்தைக் கொண்டு, எனக்குக் கீழிருந்து நான் திடீரென அழிக்கப்படுவதிலிருந்து (அல்லது வஞ்சகமாகத் தாக்கப்பட்டு மரணிப்பதிலிருந்து) உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1201

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ، عَنْ مُسْلِمِ بْنِ زِيَادٍ، مَوْلَى مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ: اللَّهُ إِنَّا أَصْبَحْنَا نُشْهِدُكَ، وَنُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ، إِلَّا أَعْتَقَ اللَّهُ

رُبُعَهُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ، وَمَنْ قَالَهَا مَرَّتَيْنِ أَعْتَقَ اللَّهُ نِصْفَهُ مِنَ النَّارِ، وَمَنْ قَالَهَا أَرْبَعَ مَرَّاتٍ أَعْتَقَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ.

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"யார் காலையில்,

'அல்லாஹும்ம இன்னா அஸ்பஹ்னா நுஷ்ஹிதுக, வ நுஷ்ஹிது ஹமலத அர்ஷிக, வ மலாயிகத்தக வ ஜமீஅ கல்கிக, அன்னக அந்தல்லாஹு லாயிலாஹ இல்லா அந்த வஹ்தக லா ஷரீக லக, வ அன்ன முஹம்மதன் அப்துக வ ரஸூலுக'

(பொருள்: யா அல்லாஹ்! நாங்கள் பொழுதை அடைந்திருக்கும் இந்நேரத்தில் உன்னை சாட்சியாக ஆக்குகிறோம்; உனது அர்ஷைச் சுமப்பவர்களையும், உனது வானவர்களையும், உனது படைப்புகள் அனைத்தையும் சாட்சியாக ஆக்குகிறோம். நிச்சயமாக நீயே அல்லாஹ். உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை. நீ தனித்தவன், உனக்கு யாதொரு இணையுமில்லை. மேலும் முஹம்மது (ஸல்) உன்னுடைய அடிமையும் தூதருமாவார்)

என்று கூறுகிறாரோ, அல்லாஹ் அந்த நாளில் அவரின் கால் பகுதியை (அதாவது, அவரது பாவங்களில் கால் பங்கை அல்லது அவரது உடலின் கால் பங்கை) நரக நெருப்பிலிருந்து விடுவிப்பான். அதை யாராவது இரண்டு முறை கூறினால், அல்லாஹ் அவரின் பாதிப் பகுதியை (அதாவது, அவரது பாவங்களில் பாதி பங்கை அல்லது அவரது உடலின் பாதி பங்கை) நரக நெருப்பிலிருந்து விடுவிப்பான். அதை யாராவது நான்கு முறை கூறினால், அல்லாஹ் அவரை அந்த நாளில் நரக நெருப்பிலிருந்து விடுவிப்பான்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا أَمْسَى

மாலையில் கூற வேண்டியவை

1202

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ الرَّبِيعِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ يَعْلَى بْنِ عَطَاءٍ قَالَ: سَمِعْتُ عَمْرَو بْنَ عَاصِمٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ: يَا رَسُولَ اللهِ، عَلِّمْنِي شَيْئًا أَقُولُهُ إِذَا أَصْبَحْتُ

وَأَمْسَيْتُ، قَالَ: قُلِ: اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، قُلْهُ إِذَا أَصْبَحْتَ وَإِذَا أَمْسَيْتَ، وَإِذَا أَخَذْتَ مَضْجَعَكَ.

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் காலையிலும் மாலையிலும் சொல்வதற்குரிய ஒன்றை எனக்குக் கற்றுத் தாருங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீர் சொல்வீராக:

'அல்லாஹும்ம ஆலிமல் கைபி வஷ்ஷஹாததி, ஃபாத்திரஸ் ஸமாவாத்தி வல்அர்ளி, ரப்ப குல்லி ஷையின் வமலீக்கஹு, அஷ்ஹது அல்லா இலாஹ இல்லா அன்த்த, அஊது பிக்க மின் ஷர்ரி நஃப்ஸீ, வமின் ஷர்ரிஷ் ஷைத்தானி வஷிர்க்கிஹி'

(பொருள்: இறைவா! மறைவானவற்றையும் வெளிப்படையானவற்றையும் அறிந்தவனே! வானங்களையும் பூமியையும் படைத்தவனே! ஒவ்வொரு பொருளின் இறைவனே! அதன் அதிபதியே! வணக்கத்திற்குரியவன் உன்னைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்று நான் சாட்சி கூறுகிறேன். என் ஆன்மாவின் தீங்கிலிருந்தும், ஷைத்தானின் தீங்கிலிருந்தும், அவனுடைய இணைவைப்பிலிருந்தும் (அல்லது அவன் இணைவைக்கத் தூண்டுவதிலிருந்தும்) உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்).

இதை நீர் காலையிலும், மாலையிலும், நீர் உறங்கச் செல்லும்போதும் சொல்வீராக."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1203

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، عَنْ يَعْلَى، عَنْ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مِثْلَهُ. وَقَالَ: رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، وَقَالَ: شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கும் இதே போன்ற ஒரு செய்தியில் அவர் (நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள்), "**ரப்ப குல்லி ஷையின் வ மலீகஹு**" (எல்லாவற்றின் இறைவனும் அதன் அதிபதியும்) என்றும், "**ஷர்ரிஷ் ஷைத்தானி வ ஷிர்கிஹி**" (ஷைத்தானின் தீங்கும்,

அவனது இணைவைப்பும் (அவன் தூண்டும் இணைவைப்பு)) என்றும் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

1204

حَدَّثَنَا خَطَّابُ بْنُ عُثْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ أَبِي رَاشِدٍ الْحُبْرَانِيِّ: أَتَيْتُ عَبْدَ اللهِ بْنَ عَمْرٍو فَقُلْتُ لَهُ: حَدِّثْنَا بِمَا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم، فَأَلْقَى إِلَيَّ صَحِيفَةً فَقَالَ: هَذَا مَا كَتَبَ لِي النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَنَظَرْتُ فِيهَا، فَإِذَا فِيهَا: إِنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَأَلَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، عَلِّمْنِي مَا أَقُولُ إِذَا أَصْبَحْتُ وَإِذَا أَمْسَيْتُ، فَقَالَ: يَا أَبَا بَكْرٍ، قُلِ: اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَشَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ.

அபூ ராஷித் அல்-ஹுப்ரானி அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரலி) அவர்களிடம் வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து தாங்கள் செவியுற்றதை எங்களுக்கு அறிவியுங்கள்' என்று கேட்டேன். அவர்கள் என்னிடம் ஒரு ஏட்டை (அல்லது சுருளை) அளித்து, 'இது நபி (ஸல்) அவர்கள் எனக்காக எழுதியது' என்று கூறினார்கள். நான் அதைப் பார்த்தேன், அதில் இவ்வாறு இருந்தது:

'அபூபக்கர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரலி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! காலையிலும் மாலையிலும் நான் என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று எனக்குக் கற்றுத் தாருங்கள்" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அபூபக்கரே! நீர் (இதைச்) சொல்வீராக:

அல்லாஹும்ம ஃபாத்திரஸ் ஸமாவாதி வல்அர்ள், ஆலிமல் கைபி வஷ்ஷஹாதா, ரப்ப குல்லி ஷையின் வமலீகஹ், அவூது பிக்க மின் ஷர்ரி நஃப்ஸீ, வஷர்ரிஷ் ஷைத்தானி வஷிர்க்கிஹி, வஅன் அக்தரிஃப அலா நஃப்ஸீ சூஅன் அவ் அஜுர்ரஹு இலா முஸ்லிம்.

(பொருள்: யா அல்லாஹ்! வானங்களையும் பூமியையும் படைத்தவனே! மறைவானவற்றையும் வெளிப்படையானவற்றையும் அறிந்தவனே! அனைத்துப் பொருட்களின் இரட்சகனே மற்றும் அவற்றின் அரசனே! என் ஆன்மாவின் தீங்கிலிருந்தும், ஷைத்தானின் தீங்கிலிருந்தும், அவனது இணைவைப்பிலிருந்தும் (அதாவது, இணைவைப்பை நோக்கிய அவனது தூண்டுதல்களிலிருந்தும், அவனது பொறிகளிலிருந்தும்), நான் என் மீதே

தீமை இழைத்துக்கொள்வதிலிருந்தும் அல்லது அதை ஒரு முஸ்லிமுக்கு இழைப்பதிலிருந்தும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்)"""

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

50. كتاب النوم والمبيت

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

50. தூக்கமும் இரவு தங்குமிடமும்

1205

حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، وَأَبُو نُعَيْمٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ رِبْعِيِّ بْنِ حِرَاشٍ، عَنْ حُذَيْفَةَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا أَرَادَ أَنْ يَنَامَ قَالَ: بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا، وَإِذَا اسْتَيْقَظَ مِنْ مَنَامِهِ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ.

ஹுதைஃபா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் உறங்க நாடியபோது, **“பிஸ்மிக்க அல்லாஹும்ம அமூத்து வஅஹ்யா”** (அல்லாஹ்வே! உன் திருப்பெயரால் நான் மரணிக்கிறேன் (உறக்கத்தின் மூலம்); இன்னும் உயிர் வாழ்கிறேன் (விழிப்பின் மூலம்)) என்று கூறுவார்கள். அவர்கள் விழித்ததும், **“அல்ஹம்து லில்லாஹில்லதீ அஹ்யானா பஅத மா அமாத்தனா வஇலைஹின் னுஷூர்”** (எங்களை மரணிக்கச் செய்த (உறங்கச் செய்த) பின் எங்களுக்கு உயிர் கொடுத்த அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும். மேலும் அவனிடமே (மறுமையில்) மீளெழுப்பப்படுதல் இருக்கிறது) என்று கூறுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1206

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا وَآوَانَا، كَمْ مَنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤْوِيَ.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது படுக்கைக்குச் சென்றால்,
**"அல்ஹம்து லில்லாஹில்லதீ அத்அமனா வஸகானா, வகஃபானா

வஆவானா, கம் மன் லா காஃபின் லஹு வலா முஃவிய'**
என்று கூறுவார்கள்.
(இதன் பொருள்: எங்களுக்கு உணவளித்து, பானம் தந்து, (எல்லாத் தேவைகளுக்கும்) போதுமானவனாகவும், புகலிடம் அளிப்பவனாகவும் இருந்த அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும். (உலகில்) எத்தனையோ பேருக்குப் போதுமானவனும் (பாதுகாப்பவனும்) இல்லை, புகலிடம் அளிப்பவனும் இல்லை.)"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1207

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، وَيَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالاَ: حَدَّثَنَا شَبَابَةُ بْنُ سَوَّارٍ قَالَ: حَدَّثَنِي الْمُغِيرَةُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم لاَ يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ: {الم تَنْزِيلُ} وَ: {تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ}.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அலிஃப்-லாம்-மீம் தன்ஸீல்' (அஸ்-ஸஜ்தா அத்தியாயம் 32) மற்றும் 'தபாரக்கல்லதீ பி யதிஹில் முல்க்' (அல்-முல்க் அத்தியாயம் 67) ஆகிய அத்தியாயங்களை ஓதாமல் (வழக்கமாக) உறங்க மாட்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : அபூ ஸுபைரின் கூற்று பற்றி அல்பானி கூறுகிறார்: இது அபூ ஸுபைரின் கூற்றாக ஸஹீஹ் ஆகும், மேலும் இது மக்தூஃ, மவ்கூஃப் ஆகும். (அல்பானி)

قال الألباني في قول أبي الزبير: صحيح من قول أبي الزبير، فهو مقطوع موقوف (الألباني)

1208

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَحْبُوبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَاصِمٌ الأَحْوَلُ، عَنْ شُمَيْطٍ، أَوْ سُمَيْطٍ، عَنْ أَبِي الأَحْوَصِ قَالَ: قَالَ عَبْدُ اللهِ: النَّوْمُ عِنْدَ الذِّكْرِ مِنَ الشَّيْطَانِ، إِنْ شِئْتُمْ فَجَرِّبُوا، إِذَا أَخَذَ أَحَدُكُمْ مَضْجَعَهُ وَأَرَادَ أَنْ يَنَامَ فَلْيَذْكُرِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) கூறினார்கள், "திக்ர் (அல்லாஹ்வை நினைவு கூரும்) போது (அல்லது திக்ர் செய்ய நாடும் போது) தூக்கம் வருவது

ஷைத்தானிடமிருந்து வருவதாகும். நீங்கள் விரும்பினால், அதைச் சோதித்துப் பார்க்கலாம். உங்களில் ஒருவர் படுக்கைக்குச் சென்று தூங்க விரும்பும் போது, அவர் சர்வவல்லமையுள்ள அல்லாஹ்வை திக்ர் செய்ய வேண்டும்."

صحيح الإسناد موقوفا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

1209

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم لاَ يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ: تَبَارَكَ وَ { الم تَنْزِيلُ } السَّجْدَةَ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள், 'தபாரக்க' (அல்-முல்க்) (67) மற்றும் 'அலிஃப்-லாம்-மீம். தன்ஸீல்' (அஸ்-ஸஜ்தா) (32) ஆகியவற்றை ஓதாமல் உறங்கமாட்டார்கள்."

صحيح (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

1210

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدَةُ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ، فَلْيَحِلَّ دَاخِلَةَ إِزَارِهِ، فَلْيَنْفُضْ بِهَا فِرَاشَهُ، فَإِنَّهُ لاَ يَدْرِي مَا خَلَّفَ فِي فِرَاشِهِ، وَلْيَضْطَجِعْ عَلَى شِقِّهِ الأَيْمَنِ، وَلْيَقُلْ: بِاسْمِكَ وَضَعْتُ جَنْبِي، فَإِنِ احْتَبَسْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ الصَّالِحِينَ، أَوْ قَالَ: عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"உங்களில் ஒருவர் தனது படுக்கைக்குச் செல்லும்போது, அவர் தனது கீழாடையின் உட்புற ஓரத்தை அவிழ்த்து, அதைக் கொண்டு தனது படுக்கையைத் தட்டிவிட வேண்டும். ஏனெனில், அவர் அதைவிட்டுச் சென்ற பிறகு, அவருடைய படுக்கையில் என்ன வந்து அமர்ந்தது என்பதை அவர் அறியமாட்டார். பிறகு அவர் தனது வலது புறத்தில் படுத்துக்கொண்டு பின்வருமாறு கூற வேண்டும்:

'பிஸ்மிக்க வளத்து ஜன்பீ, ஃபஇனிஹ்தபஸ்த நஃஃப்ஸீ ஃபர்ஹம்ஹா, வஇன் அர்ஸல்தஹா ஃபஹ்ஃபழ்ஹா பிமா தஹ்ஃபழு பிஹிஸ் ஸாலிஹீன்'

(அல்லது **'இபாதக்கஸ் ஸாலிஹீன்'** என்று கூறினார்கள்).

இதன் பொருள்: 'உன் திருப்பெயரால் நான் என் விலாவை (தரையில்) வைத்தேன். நீ என் உயிரைக் கைப்பற்றிக்கொண்டால், அதன் மீது கருணை காட்டுவாயாக. நீ அதை (உயிரை) விட்டுவிட்டால், உன் நல்லடியார்களைப் பாதுகாப்பது போல் அதனையும் பாதுகாப்பாயாக.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1211

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعِيدٍ، أَبُو سَعِيدٍ الأَشَجُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعِيدِ بْنِ خَازِمٍ أَبُو بَكْرٍ النَّخَعِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْعَلاَءُ بْنُ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ نَامَ عَلَى شِقِّهِ الأَيْمَنِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ وَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَهْبَةً وَرَغْبَةً إِلَيْكَ، لاَ مَنْجَا وَلاَ مَلْجَأَ مِنْكَ إِلاَّ إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ، قَالَ: فَمَنْ قَالَهُنَّ فِي لَيْلَةٍ ثُمَّ مَاتَ مَاتَ عَلَى الْفِطْرَةِ.

அல்-பரா இப்னு ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் படுக்கைக்குச் சென்றால், தங்கள் வலது பக்கத்தில் படுத்துக் கொள்வார்கள். பின்னர் (பின்வருமாறு) பிரார்த்திப்பார்கள்:

'அல்லாஹும்ம வஜ்ஜஹ்த்து வஜ்ஹிய இலைக், வஅஸ்லம்த்து நஃஃப்ஸிய இலைக், வஅல்ஜஃத்து ளஹ்றிய இலைக், ரஹ்பத்தன் வரஹ்பத்தன் இலைக், லா மன்ஜா வலா மல்ஜஅ மின்க இல்லா இலைக், ஆமன்த்து பிகிதாபிக்கல்லதீ அன்ஸல்த்த, வநபிய்யிக்கல்லதீ அர்ஸல்த்த.'

(பொருள்: 'யா அல்லாஹ், நான் என் முகத்தை உன்னிடம் திருப்பினேன். என் ஆத்மாவை உன்னிடம் ஒப்படைத்தேன். என் காரியங்களை உன்னிடம் ஒப்படைத்தேன் (உன்னிடமே என் ஆதரவைத் தேடினேன்). உன்பால் உள்ள அச்சத்தினாலும், உன்பால் உள்ள ஆசையினாலும். உன்னிடமிருந்து தப்பிக்கவும், உன்னைத் தவிர வேறு புகலிடம் தேடவும் இடமில்லை. நீ இறக்கியருளிய உன் வேதத்தையும், நீ அனுப்பிய உன் நபியையும் நான் நம்பிக்கை கொண்டேன்.')

மேலும் அவர்கள், 'யார் ஓர் இரவில் இதைக் கூறிவிட்டு பின்னர் மரணிக்கிறாரோ, அவர் ஃபித்ராவில் (இயற்கை நிலையில், இஸ்லாத்தின் தூய தன்மையில்) மரணிக்கிறார்' என்றும் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1212

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُهَيْلُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ: اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ، وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، مُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَالإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ ذِي شَرٍّ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، أَنْتَ الأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ، وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது படுக்கைக்குச் செல்லும்போது (பின்வருமாறு) கூறுவார்கள்:

'அல்லாஹும்ம ரப்பஸ் ஸமாவாதி வல்அர்ழி, வ ரப்ப குல்லி ஷைஇன், ஃபாலிகல் ஹப்பி வந்நவா, முன்ஸிலத் தவ்ராதி வல்இன்ஜீலி வல்குர்ஆன், அஊது பிக மின் குல்லி தீ ஷர்ரின் அன்த ஆகிதுன் பிநாஸியதிஹ். அன்தல் அவ்வலு ஃபலைஸ கப்லக ஷைஉன், வ அன்தல் ஆகிரு ஃபலைஸ பஃதக ஷைஉன், வ அன்தல் ழாஹிரு ஃபலைஸ ஃபவ்கக ஷைஉன், வ அன்தல் பாதினு ஃபலைஸ தூனக ஷைஉன், இக்ழி அன்னித் தைன, வ அக்னினீ மினல் ஃபக்ர்.'

(பொருள்):
'யா அல்லாஹ்! வானங்கள் மற்றும் பூமியின் இறைவனே! ஒவ்வொரு பொருளின் இறைவனே! தானியங்களையும் விதைகளையும் பிளப்பவனே! (அவற்றிலிருந்து உயிர்களை வெளிப்படுத்துபவனே!) தவ்ராத், இன்ஜீல் மற்றும் குர்ஆனை இறக்கியருளியவனே! எதன் முன்னெற்றி உன் பிடியில் இருக்கிறதோ (எதன் மீது உனக்கு முழுமையான கட்டுப்பாடு இருக்கிறதோ) அந்த ஒவ்வொரு தீங்கிலிருந்தும் உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். நீயே முதலானவன் (அல்-அவ்வல்); உனக்கு முன்னால் எதுவும் இல்லை. நீயே இறுதியானவன் (அல்-ஆகிர்); உனக்குப் பின்னால் எதுவும் இல்லை. நீயே மேலானவன் (அல்-ழாஹிர் - உனது ஆற்றல் மற்றும் இருப்பு வெளிப்படையானது); உனக்கு மேலே எதுவும் இல்லை. நீயே உள்ளானவன் (அல்-பாதின் - உனது ஞானத்திலிருந்து எதுவும் மறைந்திருக்கவில்லை, நீயே அனைத்திற்கும் மிக நெருக்கமானவன்); உனக்குக் கீழே எதுவும்

இல்லை. என் கடனைத் தீர்த்து வைப்பாயாக! வறுமையை நீக்கி எனக்குச் செல்வத்தை அளிப்பாயாக!’’

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1213

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ زِيَادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْعَلَاءُ بْنُ الْمُسَيَّبِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ نَامَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ بِوَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَنْجَا وَلَا مَلْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ، قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَنْ قَالَهُنَّ ثُمَّ مَاتَ تَحْتَ لَيْلَتِهِ مَاتَ عَلَى الْفِطْرَةِ.

பராஉ பின் ஆஸிப் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது படுக்கைக்குச் சென்றால், தமது வலது பக்கமாகப் படுத்துக்கொண்டு (பின்வருமாறு) கூறுவார்கள்:

"அல்லாஹும்ம அஸ்லம்(த்)து நஃப்ஸீ இலைக்(க). வ வஜ்ஜஹ்(த்)து வஜ்ஹீ இலைக்(க). வ ஃபவ்வள்(த்)து அம்ரீ இலைக்(க). வ அல்ஜஃ(த்)து ழஹ்ரீ இலைக்(க). ரஃப்ப(த்)தன் வ ரஹ்ப(த்)தன் இலைக்(க). லா மன்ஜா வலா மல்ஜஅ மின்க்(க) இல்லா இலைக்(க). ஆமன்(த்)து பி கிதாபிக்கல்லதீ அன்ஸல்(த்)த. வ நபிய்யிக்கல்லதீ அர்ஸல்(த்)த."

(பொருள்: இறைவா! நான் என்னை உன்னிடம் ஒப்படைத்தேன். என் முகத்தை உன்னளவில் திருப்பினேன். என் காரியத்தை உன்னிடம் ஒப்படைத்தேன். என் முதுகை (உன் பாதுகாப்பில்) உன்னிடம் சாய்த்தேன். (உன் அருளை) ஆசை வைத்தும் (உன் தண்டனையை) அஞ்சியும் (இதைச் செய்தேன்). உன்னைவிட்டுத் தப்பிச் செல்லவும் ஒதுங்கவும் உன்னிடமேயன்றி வேறு இடமில்லை. நீ அருளிய உனது வேதத்தையும் நீ அனுப்பிய உனது நபியையும் நம்பினேன்.)

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தொடர்ந்து) கூறினார்கள்: "யார் இவற்றைச் சொல்லிவிட்டு அன்றிரவே இறந்துவிடுகிறாரோ, அவர் இயற்கையான மார்க்கத்தில் (ஃபித்ராவில்) மரணிக்கிறார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1214

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ حَجَّاجٍ الصَّوَّافِ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ أَوْ أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ ابْتَدَرَهُ مَلَكٌ وَشَيْطَانٌ، فَقَالَ الْمَلَكُ: اخْتِمْ بِخَيْرٍ، وَقَالَ الشَّيْطَانُ: اخْتِمْ بِشَرٍّ، فَإِنْ حَمِدَ اللَّهَ وَذَكَرَهُ أَطْرَدَهُ، وَبَاتَ يَكْلَؤُهُ، فَإِذَا اسْتَيْقَظَ ابْتَدَرَهُ مَلَكٌ وَشَيْطَانٌ فَقَالَا مِثْلَهُ، فَإِنْ ذَكَرَ اللَّهَ وَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَدَّ إِلَيَّ نَفْسِي بَعْدَ مَوْتِهَا وَلَمْ يُمِتْهَا فِي مَنَامِهَا، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي {يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضَ أَنْ تَزُولا، وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا}، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي {يُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ} إِلَى {لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ}، فَإِنْ مَاتَ مَاتَ شَهِيدًا، وَإِنْ قَامَ فَصَلَّى صَلَّى فِي فَضَائِلَ.

ஜாபிர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஒரு மனிதர் தனது வீட்டிற்குள் நுழையும் போது அல்லது படுக்கைக்குச் செல்லும் போது, ஒரு வானவரும் ஷைத்தானும் அவனிடம் விரைகிறார்கள். வானவர், 'இதை நன்மையுடன் முடித்து வை!' என்று கூறுகிறார். ஷைத்தான், 'இதை தீமையுடன் முடித்து வை' என்று கூறுகிறான்.

அவன் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து அவனை நினைவு கூர்ந்தால், அவன் (அவனுடைய திக்ரின் மூலம் ஷைத்தானை) விரட்டிவிடுகிறான்; மேலும் (வானவர்) இரவு முழுவதும் அவனைக் காத்துக்கொண்டு அவனுடன் இருக்கிறார்.

அவன் விழித்ததும், வானவரும் ஷைத்தானும் அவனிடம் விரைந்து வந்து அதையே கூறுகிறார்கள். அவன் அல்லாஹ்வை நினைவுகூர்ந்து:

'அல்ஹம்து லில்லாஹில்லதீ ரத்த இலை(ய்)ய நஃப்ஸீ பஃத மவ்திஹா வலம் யுமித்ஹா ஃபீ மனாமிஹா'
(என்னுடைய ஆன்மா மரணத்தைப் போன்ற (உறக்கத்திற்குப்) பின் அதை என்னிடம் திருப்பியளித்த, மேலும் உறக்கத்தில் அதை (நிரந்தரமாகக்) கைப்பற்றாத அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்).

**'அல்ஹம்து லில்லாஹில்லதீ யும்ஸிகுஸ் ஸமாவாதி வல்அர்ள அன் தஸூலா, வலஇன் ஸாலதா இன் அம்ஸகஹுமா மின் அஹதின் மின்

பஃதிஹி இன்னஹூ கான ஹலீமன் கஃபூரா'**
(வானங்களையும் பூமியையும் அவை இரண்டும் விலகிவிடாதபடி நிச்சயமாக தடுத்து வைத்திருக்கும் அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும். அவை இரண்டும் விலகுமாயின், அவனுக்குப் பின் வேறெவரும் அவ்விரண்டையும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. நிச்சயமாக அவன் மிக்க பொறுமையுடையவனாகவும், பெரும் மன்னிப்பாளனாகவும் இருக்கிறான்).

'அல்ஹம்து லில்லாஹில்லதீ யும்ஸிகுஸ் ஸமாவ அன் தகஅ அலல்அர்ளி இல்லா பிஇத்னிஹி, இன்னல்லாஹ பிந்நாஸி லரவூஃபுர் ரஹீம்'
(பூமியின் மீது தனது அனுமதியின்றி விழாதவாறு வானத்தைத் தடுத்து வைத்திருக்கும் அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும். நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதர்கள் மீது மிக்க இரக்கமுடையவனாகவும், பெரும் கருணையாளனாகவும் இருக்கிறான். - இது அல்குர்ஆன் 22:65 வசனத்தின் முழுமையான ஓதலைக் குறிக்கிறது).

என்று கூறினால், அவன் (அந்நிலையில்) இறந்தால், அவன் ஒரு தியாகியாக (ஷஹீத்) மரணிக்கிறான். அவன் எழுந்து தொழுதால், அவன் பெரும் நன்மைகளுடன் தொழுகிறான்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

1215

حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ بْنُ عُقْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا أَرَادَ أَنْ يَنَامَ وَضَعَ يَدَهُ تَحْتَ خَدِّهِ الأَيْمَنِ، وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ.

அல்-பரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நபி (ஸல்) அவர்கள் உறங்கச் செல்ல நாடியபோது, தமது கையை தமது வலது கன்னத்தின் கீழ் வைத்து, **'அல்லாஹும்ம கினீ அதாபக்க யவ்ம தப்அஸு இபாதக்க'** என்று கூறுவார்கள். (இதன் பொருள்: அல்லாஹ்வே! நீ உனது அடியார்களை எழுப்பும் நாளில் உனது தண்டனையிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக!)'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح, صحيح (الألباني)

1216

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: خَلَّتَانِ لَا يُحْصِيهِمَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَهُمَا يَسِيرٌ، وَمَنْ يَعْمَلُ بِهِمَا قَلِيلٌ، قِيلَ: وَمَا هُمَا يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: يُكَبِّرُ أَحَدُكُمْ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ عَشْرًا، وَيَحْمَدُ عَشْرًا، وَيُسَبِّحُ عَشْرًا، فَذَلِكَ خَمْسُونَ وَمِئَةٌ عَلَى اللِّسَانِ، وَأَلْفٌ وَخَمْسُمِئَةٍ فِي الْمِيزَانِ، فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَعُدُّهُنَّ بِيَدِهِ. وَإِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ سَبَّحَهُ وَحَمِدَهُ وَكَبَّرَهُ، فَتِلْكَ مِئَةٌ عَلَى اللِّسَانِ، وَأَلْفٌ فِي الْمِيزَانِ، فَأَيُّكُمْ يَعْمَلُ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ أَلْفَيْنِ وَخَمْسَمِئَةِ سَيِّئَةٍ؟ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللهِ، كَيْفَ لَا يُحْصِيهِمَا؟ قَالَ: يَأْتِي أَحَدَكُمُ الشَّيْطَانُ فِي صَلَاتِهِ، فَيُذَكِّرُهُ حَاجَةَ كَذَا وَكَذَا، فَلَا يَذْكُرُهُ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரண்டு பண்புகள் உள்ளன. அவற்றை ஒரு முஸ்லிம் (தொடர்ந்து) பேணி வந்தால், அவர் நிச்சயம் சொர்க்கம் நுழைவார். அவை இரண்டும் எளிதானவை; ஆனால் அவற்றைச் செயல்படுத்துபவர்கள் குறைவானவர்களே."

"அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவை யாவை?" என்று கேட்கப்பட்டது.

அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒவ்வொரு தொழுகைக்குப் பிறகும் நீங்கள் பத்து முறை 'அல்லாஹு அக்பர்' என்றும், பத்து முறை 'அல்ஹம்து லில்லாஹ்' என்றும், பத்து முறை 'சுப்ஹானல்லாஹ்' என்றும் கூறுவதாகும். இது நாவில் நூற்று ஐம்பது ஆகவும், (நன்மைத்) தராசில் ஆயிரத்து ஐநூறு ஆகவும் இருக்கும்."

நபி (ஸல்) அவர்கள் தம் கையால் அவற்றை எண்ணிக்கொண்டிருந்ததை நான் பார்த்தேன்.

(மேலும்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் படுக்கைக்குச் செல்லும்போது 'சுப்ஹானல்லாஹ்' (33 முறை), 'அல்ஹம்து லில்லாஹ்' (33 முறை) மற்றும் 'அல்லாஹு அக்பர்' (34 முறை) என்று கூற வேண்டும். இது நாவில் நூறு ஆகவும், (நன்மைத்) தராசில் ஆயிரம் ஆகவும் இருக்கும். உங்களில் யார் பகலிலும் இரவிலும் 2500 தீய செயல்களைச் செய்கிறார்?"

"அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவற்றை நாம் எவ்வாறு பேணாமல் விடுகிறோம்?" என்று கேட்கப்பட்டது.

அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தொழுது கொண்டிருக்கும்போது ஷைத்தான் அவரிடம் வந்து, 'இன்னின்ன தேவைகள் உள்ளன' என்று

அவருக்கு நினைவூட்டுகிறான். அதனால் அவர் அதை (அந்த திக்ருகளை) மொழியாமலே சென்றுவிடுகிறார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

1217

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ عِيَاضٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعِيدٌ الْمَقْبُرِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْيَأْخُذْ دَاخِلَةَ إِزَارِهِ، فَلْيَنْفُضْ بِهَا فِرَاشَهُ وَلْيُسَمِّ اللَّهَ، فَإِنَّهُ لاَ يَعْلَمُ مَا خَلَفَهُ بَعْدَهُ عَلَى فِرَاشِهِ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَضْطَجِعَ فَلْيَضْطَجِعْ عَلَى شِقِّهِ الأَيْمَنِ وَلْيَقُلْ: سُبْحَانَكَ رَبِّي، بِكَ وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَاغْفِرْ لَهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் தனது படுக்கைக்குச் செல்லும்போது, அவர் தனது கீழாடையின் உட்புறத்தால் தனது படுக்கையைத் தட்டி விட வேண்டும். (அவ்வாறு தட்டும் முன்) அவர் அல்லாஹ்வின் பெயரைச் சொல்ல வேண்டும் (பிஸ்மில்லாஹ் கூற வேண்டும்). ஏனெனில், அவர் படுக்கையை விட்டுச் சென்ற பிறகு அதன் மீது என்ன (பூச்சிகள், தூசு போன்றவை) வந்திருக்கலாம் என்று அவருக்குத் தெரியாது. அவர் படுக்க விரும்பினால், அவர் தனது வலது புறத்தில் படுத்துக் கொண்டு, 'சுப்ஹானக்க ரப்பீ! பிக்க வளஃஃது ஜன்பீ, வபிக்க அர்ஃஃபவுஹு, இன் அம்ஸக்த நஃஃப்ஸீ ஃஃபக்ஃஃபிர் லஹா, வஇன் அர்ஸல்தஹா ஃஃபஹ்ஃஃபழ்ஹா பிமா தஹ்ஃஃபழு பிஹி இபாதக்கஸ் ஸாலிஹீன்' என்று கூற வேண்டும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

1218

حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ فَضَالَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ الدَّسْتُوَائِيُّ، عَنْ يَحْيَى هُوَ ابْنُ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي رَبِيعَةُ بْنُ كَعْبٍ قَالَ: كُنْتُ أَبِيتُ عِنْدَ بَابِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم

فَأُعْطِيهِ وَضُوءَهُ، قَالَ: فَأَسْمَعُهُ الْهَوِيَّ مِنَ اللَّيْلِ يَقُولُ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، وَأَسْمَعُهُ الْهَوِيَّ مِنَ اللَّيْلِ يَقُولُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

ரபிஆ இப்னு கஅப் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "நான் நபி (ஸல்) அவர்களின் வாசலருகே இரவில் தங்கி, அவர்களுக்கு உளூவிற்கான (தண்ணீரை) ஆயத்தப்படுத்தி வழங்குவேன். இரவின் ஒரு பெரும் பகுதியில் அவர்கள், **'ஸமிஅல்லாஹு லிமன் ஹமிதஹ்'** (தன்னைப் புகழ்பவரை அல்லாஹ் செவியேற்கிறான்) என்று கூறுவதை நான் கேட்பேன். மேலும் இரவின் ஒரு பெரும் பகுதியில் அவர்கள், **'அல்ஹம்து லில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன்'** (புகழ் அனைத்தும் அகிலங்களின் இறைவனான அல்லாஹ்வுக்கே உரியது) என்று கூறுவதையும் நான் கேட்பேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1219

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِشْكَابَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ عَطَاءٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ نَامَ وَبِيَدِهِ غَمَرٌ قَبْلَ أَنْ يَغْسِلَهُ، فَأَصَابَهُ شَيْءٌ، فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், 'யார் தன் கையில் (உணவுப்) பிசுக்குடன் (குறிப்பாக இறைச்சி அல்லது கொழுப்பின் வாடை அல்லது எச்சத்துடன்) அதை கழுவாமல் உறங்கச் சென்று, அதனால் அவருக்கு ஏதேனும் (பூச்சிகள், எலிகள் அல்லது பிற தீங்கு விளைவிக்கும் உயிரினங்களால்) தீங்கு ஏற்பட்டால், அவர் தன்னைத் தவிர வேறு யாரையும் பழி சாட்ட வேண்டாம்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1220

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ سُهَيْلٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ بَاتَ وَبِيَدِهِ غَمَرٌ، فَأَصَابَهُ شَيْءٌ، فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “யார் தனது கையில் உணவுப் பிசுக்குடன் (மாமிசம் அல்லது

கொழுப்பின் வாசனையுடன்) இரவைக் கழித்து, அதனால் அவருக்கு ஏதேனும் தீங்கு ஏற்பட்டால், அவர் தன்னைத் தவிர வேறு யாரையும் குறை கூற வேண்டாம்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1221

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ الْمَكِّيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: أَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ، وَأَوْكُوا السِّقَاءَ، وَأَكْفِئُوا الْإِنَاءَ، وَخَمِّرُوا الْإِنَاءَ، وَأَطْفِئُوا الْمِصْبَاحَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ غَلَقًا، وَلَا يَحُلُّ وِكَاءً، وَلَا يَكْشِفُ إِنَاءً، وَإِنَّ الْفُوَيْسِقَةَ تُضْرِمُ عَلَى النَّاسِ بَيْتَهُمْ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "கதவுகளைப் பூட்டுங்கள், தண்ணீர்ப் பையின் வாயைக் கட்டுங்கள், (காலியான) பாத்திரங்களைக் கவிழ்த்து வையுங்கள், (உணவு/பானம் உள்ள) பாத்திரங்களை மூடி வையுங்கள், மேலும் விளக்குகளை அணைத்துவிடுங்கள். ஷைத்தான் பூட்டப்பட்ட எதையும் திறக்க மாட்டான், தண்ணீர்ப் பையின் முடிச்சை அவிழ்க்க மாட்டான், பாத்திரத்தை (அதன் மூடியை) அகற்ற மாட்டான். ஒரு சிறிய தீய பிராணி (எலி), அதிலுள்ளவர்களுடன் சேர்த்து ஒரு வீட்டையே எரித்துவிடக்கூடும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1222

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ طَلْحَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَسْبَاطٌ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: جَاءَتْ فَأْرَةٌ فَأَخَذَتْ تَجُرُّ الْفَتِيلَةَ، فَذَهَبَتِ الْجَارِيَةُ تَزْجُرُهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: دَعِيهَا، فَجَاءَتْ بِهَا فَأَلْقَتْهَا عَلَى الْخُمْرَةِ الَّتِي كَانَ قَاعِدًا عَلَيْهَا، فَاحْتَرَقَ مِنْهَا مِثْلُ مَوْضِعِ دِرْهَمٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِذَا نِمْتُمْ فَأَطْفِئُوا سُرُجَكُمْ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدُلُّ مِثْلَ هَذِهِ عَلَى مِثْلِ هَذَا فَتَحْرِقُكُمْ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஓர் எலி வந்து திரியை இழுக்கத் தொடங்கியது. அந்தப் பணிப்பெண் அதை விரட்டச் சென்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அதை விட்டுவிடு' என்று கூறினார்கள். அந்த எலி அந்தத் திரியைக் கொண்டு வந்து, அவர் (ஸல்) அவர்கள் அமர்ந்திருந்த பாயின் மீது போட்டது. அது ஒரு திர்ஹம் அளவுள்ள இடத்தை அதில் எரித்துவிட்டது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீங்கள் தூங்கச் செல்லும் போது, விளக்குகளை அணைத்துவிடுங்கள். ஏனெனில், நிச்சயமாக ஷைத்தான் இது போன்ற (எலிகளை) இது போன்ற (தீப்பற்றக்கூடிய பொருட்களின்) மீது வழிகாட்டி, உங்களை எரித்துவிடுகிறான்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

1223

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زِيَادٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي نُعْمٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: اسْتَيْقَظَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَإِذَا فَأْرَةٌ قَدْ أَخَذَتِ الْفَتِيلَةَ، فَصَعِدَتْ بِهَا إِلَى السَّقْفِ لِتَحْرِقَ عَلَيْهِمُ الْبَيْتَ، فَلَعَنَهَا النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم وَأَحَلَّ قَتْلَهَا لِلْمُحْرِمِ.

அபூ ஸஈத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் ஓர் இரவு விழித்தார்கள். அப்போது ஒரு சுண்டெலி திரியை எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு எதிராக வீட்டை எரிப்பதற்காகக் கூரையின் மீது ஏறியது. நபி (ஸல்) அவர்கள் அதைச் சபித்தார்கள். மேலும், இஹ்ராம் அணிந்தவர் (ஹஜ் அல்லது உம்ராவுக்காக இஹ்ராம் அணிந்தவர்) அதைக் கொல்வதை ஆகுமாக்கினார்கள் (ஏனெனில் அது தீங்கு விளைவிக்கும் உயிரினம்)."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி) ضعيف (الألباني)

1224

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا تَتْرُكُوا النَّارَ فِي بُيُوتِكُمْ حِينَ تَنَامُونَ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் உறங்கும்போது உங்கள் வீடுகளில் நெருப்பை (எரியவிட்ட நிலையில்) விட்டுவிடாதீர்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1225

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي أَيُّوبَ قَالَ: حَدَّثَنِي يَزِيدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ الْهَادِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ عُمَرُ: إِنَّ النَّارَ عَدُوٌّ فَاحْذَرُوهَا. فَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَتَتَبَّعُ نِيرَانَ أَهْلِهِ وَيُطْفِئُهَا قَبْلَ أَنْ يَبِيتَ.

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நெருப்பு ஓர் எதிரியாகும்; எனவே அதனிடம் எச்சரிக்கையாக இருங்கள்." இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் இரவில் உறங்கச் செல்வதற்கு முன், தம் குடும்பத்தினர் பயன்படுத்திய நெருப்புகளைத் தேடிச் சென்று அவற்றை அணைத்துவிடுவார் (ஏனெனில், நெருப்பு ஆபத்தானது என்பதால்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

صحيح الإسناد موقوفا (الألباني)

1226

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي مَرْيَمَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا نَافِعُ بْنُ يَزِيدَ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ الْهَادِ قَالَ: حَدَّثَنِي نَافِعٌ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، سَمِعَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: لَا تَتْرُكُوا النَّارَ فِي بُيُوتِكُمْ، فَإِنَّهَا عَدُوٌّ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டார்கள்: "உங்கள் வீடுகளில் நெருப்பை (கவனிக்காமல் அல்லது அணைக்காமல்) விட்டுவிடாதீர்கள். ஏனெனில், அது ஓர் எதிரியாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1227

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ أُسَامَةَ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: احْتَرَقَ بِالْمَدِينَةِ بَيْتٌ عَلَى أَهْلِهِ مِنَ اللَّيْلِ، فَحُدِّثَ بِذَلِكَ النَّبِيُّ صلى الله

عليه وسلم، فَقَالَ: إِنَّ هَذِهِ النَّارَ عَدُوٌّ لَكُمْ، فَإِذَا نِمْتُمْ فَأَطْفِئُوهَا عَنْكُمْ.

அபூ மூஸா (ரழி) கூறினார்கள், 'மதீனாவில் ஒரு வீடு, அதிலிருந்தவர்களுடன் இரவில் எரிந்துவிட்டது. அது பற்றி நபி (ஸல்) அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டபோது, அவர்கள் கூறினார்கள், 'நிச்சயமாக இந்த நெருப்பு உங்களுக்கு எதிரியாகும் (ஏனெனில் அது தீங்கு விளைவிக்கும்). நீங்கள் உறங்கச் செல்லும்போது, அதை அணைத்துவிடுங்கள் (பாதுகாப்பிற்காக).'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1228

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْحَكَمِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَبِيعَةَ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ عُمَرَ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ كَانَ إِذَا مَطَرَتِ السَّمَاءُ يَقُولُ: يَا جَارِيَةُ، أَخْرِجِي سَرْجِي، أَخْرِجِي ثِيَابِي، وَيَقُولُ: {وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا}.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், மழை பெய்தால், "பணிப்பெண்ணே! என் சேணத்தையும், என் ஆடையையும் (மழையின் பரக்கத்தைப் பெறுவதற்காக) வெளியே கொண்டு வா" என்று கூறுவார்கள். மேலும், "{وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا}" ('வ நஸ்ஸல்னா மினஸ் ஸமாயி மாஅன் முபாரகன்') "வானத்திலிருந்து பரக்கத் நிறைந்த நீரை நாம் இறக்கினோம்" (50:9) எனும் இறைவசனத்தை ஓதுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

صحيح الإسناد موقوفا (الألباني)

1229

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ أَبِي إِسْرَائِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ عَلْقَمَةَ أَبُو الْمُغِيرَةِ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم أَمَرَ بِتَعْلِيقِ السَّوْطِ فِي الْبَيْتِ.

நபி (ஸல்) அவர்கள் வீட்டில் சாட்டையைத் தொங்கவிடுமாறு கட்டளையிட்டதாக இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள் (இது குடும்ப உறுப்பினர்களை, குறிப்பாக குழந்தைகளை, ஒழுக்கத்துடன் வளர்ப்பதற்கான ஒரு நினைவூட்டலாக அல்லது அச்சுறுத்தலாக இருந்தது).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1230

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنِ ابْنِ عَجْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْقَعْقَاعُ بْنُ حَكِيمٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: إِيَّاكُمْ وَالسَّمَرَ بَعْدَ هُدُوءِ اللَّيْلِ، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَا يَدْرِي مَا يَبُثُّ اللَّهُ مِنْ خَلْقِهِ، غَلِّقُوا الْأَبْوَابَ، وَأَوْكُوا السِّقَاءَ، وَأَكْفِئُوا الْإِنَاءَ، وَأَطْفِئُوا الْمَصَابِيحَ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “இரவு அமைதியான பிறகு உரையாடுவதை விட்டும் எச்சரிக்கையாக இருங்கள் (ஏனெனில் அது ஃபஜ்ர் தொழுகையைத் தவறவிடச் செய்யலாம் அல்லது வீண் பேச்சுக்கு இட்டுச் செல்லலாம்). அல்லாஹ் என்ன படைப்புகளை அனுப்புவான் என்பதை உங்களில் எவரும் அறிய மாட்டீர்கள், எனவே உங்கள் கதவுகளைப் பூட்டுங்கள், தண்ணீர்ப் பைகளின் வாய்களைக் கட்டி வையுங்கள், பாத்திரங்களை மூடி வையுங்கள் (அல்லது கவிழ்த்து வையுங்கள், பூச்சிகள் அல்லது தீங்கு விளைவிக்கும் உயிரினங்கள் உள்ளே நுழையாமல் பாதுகாக்க), விளக்குகளையும் அணைத்துவிடுங்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

1231

حَدَّثَنَا عَارِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَبِيبٌ الْمُعَلِّمُ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: كُفُّوا صِبْيَانَكُمْ حَتَّى تَذْهَبَ فَحْمَةُ، أَوْ فَوْرَةُ، الْعِشَاءِ، سَاعَةَ تَهَبُّ الشَّيَاطِينُ.

ஜாபிர் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்கள் குழந்தைகளை (சூரியன் மறைந்த பின்) இஷாவின் (இரவின்) ஆரம்ப இருள் அல்லது அதன் தீவிரமான பரவல் நீங்கும் வரை தடுத்து வையுங்கள். ஏனெனில், அந்த நேரத்தில் ஷைத்தான்கள் (பூமியில்) பரவுகின்றன."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

51. كتاب البَهَائِمِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

51. விலங்குகள்

1232

حَدَّثَنَا مَخْلَدُ بْنُ مَالِكٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَاشِمُ بْنُ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ الرَّازِيِّ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَرِهَ أَنْ يُحَرِّشَ بَيْنَ الْبَهَائِمِ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் பிராணிகளை ஒன்றோடொன்று சண்டையிடுமாறு தூண்டுவதை (அல்லது மோத விடுவதை) வெறுத்தார்கள் என முஜாஹித் அறிவிக்கிறார்.

حسن لغيره موقوفا، وروي مرفوعا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் லிஃகைரிஹி (மவ்கூஃபாக), மேலும் மர்ஃபூவாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது (அல்பானி).

1233

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي خَالِدُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِلَالٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: أَقِلُّوا الْخُرُوجَ بَعْدَ هُدُوءٍ، فَإِنَّ لِلَّهِ دَوَابَّ يَبُثُّهُنَّ، فَمَنْ سَمِعَ نُبَاحَ الْكَلْبِ، أَوْ نُهَاقَ حِمَارٍ، فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، فَإِنَّهُمْ يَرَوْنَ مَا لَا تَرَوْنَ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “இரவு அடங்கிய பிறகு நீங்கள் (அடிக்கடி) வெளியே செல்லாதீர்கள். ஏனெனில், அல்லாஹ்விடம் சில உயிரினங்கள் உள்ளன, அவற்றை அவன் (இரவு நேரத்தில்) பரவ விடுகிறான். நாயின் குரைப்பையோ அல்லது கழுதையின் கனைப்பையோ கேட்பவர், சபிக்கப்பட்ட

ஷைத்தானை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடட்டும். ஏனெனில், நீங்கள் பார்க்காதவற்றை அவைகள் பார்க்கின்றன.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

1234

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلاَبِ أَوْ نُهَاقَ الْحَمِيرِ مِنَ اللَّيْلِ، فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ، فَإِنَّهُمْ يَرَوْنَ مَا لاَ تَرَوْنَ، وَأَجِيفُوا الأَبْوَابَ، وَاذْكُرُوا اسْمَ اللهِ عَلَيْهَا، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لاَ يَفْتَحُ بَابًا أُجِيفَ وَذُكِرَ اسْمُ اللهِ عَلَيْهِ، وَغَطُّوا الْجِرَارَ، وَأَوْكِئُوا الْقِرَبَ وَأَكْفِئُوا الآنِيَةَ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரவில் நாய் குரைப்பதையோ அல்லது கழுதை கத்துவதையோ நீங்கள் கேட்டால், அல்லாஹ்விடம் காவல் தேடுங்கள். ஏனெனில், நீங்கள் பார்க்காதவற்றை அவை பார்க்கின்றன. கதவுகளைச் சாத்துங்கள்; அவற்றின் மீது அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கூறுங்கள். ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் பெயர் கூறிக் கதவு சாத்தப்பட்டால் ஷைத்தான் அதைத் திறக்க மாட்டான். பானைகளை மூடி வையுங்கள்; தண்ணீர்ப் பைகளைக் கட்டி வையுங்கள்; பாத்திரங்களைக் கவிழ்த்து வையுங்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

1235

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ، وَعَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ، قَالاَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي يَزِيدُ بْنُ الْهَادِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ عَلِيِّ بْنِ حُسَيْنٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم. قَالَ ابْنُ الْهَادِ: وَحَدَّثَنِي شُرَحْبِيلُ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّهُ سَمِعَ مِنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: أَقِلُّوا الْخُرُوجَ بَعْدَ هُدُوءٍ، فَإِنَّ لِلَّهِ خَلْقًا يَبُثُّهُمْ، فَإِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلاَبِ أَوْ نُهَاقَ الْحَمِيرِ، فَاسْتَعِيذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டதாக அறிவித்தார்கள்: "(சூரியன் மறைந்து) அமைதி ஏற்பட்ட பிறகு (வீட்டை விட்டு) வெளியே செல்வதைக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுக்கு சில படைப்புகள் உள்ளன, அவற்றை அவன் (பூமியெங்கும்) பரப்புகிறான். எனவே, நீங்கள் நாய்கள் குரைப்பதையோ அல்லது கழுதைகள் கத்துவதையோ கேட்டால், ஷைத்தானிடமிருந்து அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுங்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1236

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي جَعْفَرُ بْنُ رَبِيعَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ هُرْمُزَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم أَنَّهُ قَالَ: إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ مِنَ اللَّيْلِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا، فَسَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نُهَاقَ الْحَمِيرِ مِنَ اللَّيْلِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا، فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “இரவில் சேவல் கூவுவதை நீங்கள் கேட்டால், அது ஒரு வானவரைக் கண்டுள்ளது. அல்லாஹ்விடம் அவனுடைய அருளைக் கேளுங்கள். இரவில் கழுதை கத்துவதை நீங்கள் கேட்டால், அது ஒரு ஷைத்தானைக் கண்டுள்ளது, எனவே ஷைத்தானிடமிருந்து அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுங்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1237

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَفْوَانُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سُوَيْدٌ أَبُو حَاتِمٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَجُلاً لَعَنَ بُرْغُوثًا عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ: لاَ تَلْعَنْهُ، فَإِنَّهُ أَيْقَظَ نَبِيًّا مِنَ الأَنْبِيَاءِ لِلصَّلاَةِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களின் முன்னிலையில் ஒரு தெள்ளுப்பூச்சியைச் சபித்தார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அதைச் சபிக்காதீர்கள். ஏனெனில் அது, நபிமார்களில் ஒருவரைத் தொழுகைக்காக எழுப்பியது" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

52. كتاب القَائِلَةِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

52. மதிய நேர தூக்கம்

بَابُ الْقَائِلَةِ

நண்பகலில் தூங்குதல்

1238

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنِ السَّائِبِ، عَنْ عُمَرَ قَالَ: رُبَّمَا قَعَدَ عَلَى بَابِ ابْنِ مَسْعُودٍ رِجَالٌ مِنْ قُرَيْشٍ، فَإِذَا فَاءَ الْفَيْءُ قَالَ: قُومُوا فَمَا بَقِيَ فَهُوَ لِلشَّيْطَانِ، ثُمَّ لَا يَمُرُّ عَلَى أَحَدٍ إِلَّا أَقَامَهُ، قَالَ: ثُمَّ بَيْنَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ قِيلَ: هَذَا مَوْلَى بَنِي الْحَسْحَاسِ يَقُولُ الشِّعْرَ، فَدَعَاهُ فَقَالَ: كَيْفَ قُلْتَ؟ فَقَالَ: وَدِّعْ سُلَيْمَى إِنْ تَجَهَّزْتَ غَازِيَا كَفَى الشَّيْبُ وَالْإِسْلَامُ لِلْمَرْءِ نَاهِيَا، فَقَالَ: حَسْبُكَ، صَدَقْتَ صَدَقْتَ.

உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"இப்னு மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்களின் வீட்டு வாசலில் குரைஷிக் குலத்தைச் சேர்ந்த சிலர் அமர்ந்திருப்பது வழக்கம். நிழல் (நண்பகலுக்குப் பிறகு கிழக்கே) திரும்பியதும் அவர் (உமர்), 'எழுந்து செல்லுங்கள்! (இதற்கு மேல் சும்மா அமர்ந்திருக்கும்) எஞ்சியிருக்கும் நேரம் ஷைத்தானுக்கு உரியதாகும்' என்று கூறுவார்கள். பிறகு அவர் யாரைக் கடந்து சென்றாலும் அவர்களை எழுப்பிவிடாமல் இருக்கமாட்டார்."

மேலும் அறிவிப்பாளர் கூறினார்: "அவர் (உமர்) அவ்வாறு (மக்களை எழுப்பிவிட்டு) இருக்கையில், 'இதோ! கவிதை பாடும் பனுல் ஹஸ்ஹாஸ் குலத்தின் மவ்லா' என்று சொல்லப்பட்டது. உடனே அவர் அவரை அழைத்து, 'நீ எப்படிச் சொன்னாய்?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் (பின்வருமாறு) கூறினார்:

'நீ போருக்குச் செல்லத் தயாராகிவிட்டால் சுலைமாவிடம் விடைபெற்றுக்கொள்;
ஒரு மனிதனைத் (தீமைகளிலிருந்து) தடுக்க நரை முடியும் இஸ்லாமுமே போதுமானது.'

அதற்கு உமர் (ரலி), 'உனக்குப் போதும்! நீ உண்மையைச் சொன்னாய்! நீ உண்மையைச் சொன்னாய்!' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

1239

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْجَحْشِيِّ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ: كَانَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَمُرُّ بِنَا نِصْفَ النَّهَارِ، أَوْ قَرِيبًا مِنْهُ، فَيَقُولُ: قُومُوا فَقِيلُوا، فَمَا بَقِيَ فَلِلشَّيْطَانِ.

அஸ்-ஸாயிப் இப்னு யஸீத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உமர் (ரழி) அவர்கள் நண்பகலில் - அல்லது அதன் சமீபத்தில் - எங்களைக் கடந்து செல்லும் போது, ‘எழுந்திருங்கள்! மதிய ஓய்வு எடுங்கள்! எஞ்சியிருப்பது ஷைத்தானுக்குரியதாகும் (அதாவது, மதிய ஓய்வு எடுக்காததால் ஏற்படும் சோர்வு, சோம்பல் அல்லது வீண் நேரம் ஷைத்தானின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டுவிடும்)’ என்று கூறுவார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

1240

حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانُوا يَجْمَعُونَ، ثُمَّ يَقِيلُونَ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அவர்கள் (ஜுமுஆ தொழுகைக்காக) ஒன்றுகூடுவார்கள்; பின்னர் மதிய உறக்கம் கொள்வார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1241

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، عَنْ ثَابِتٍ، قَالَ أَنَسٌ: مَا كَانَ لأَهْلِ الْمَدِينَةِ شَرَابٌ، حَيْثُ حُرِّمَتِ الْخَمْرُ، أَعْجَبَ إِلَيْهِمْ مِنَ التَّمْرِ وَالْبُسْرِ، فَإِنِّي لأَسْقِي أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم، وَهُمْ عِنْدَ أَبِي طَلْحَةَ، مَرَّ رَجُلٌ فَقَالَ: إِنَّ الْخَمْرَ قَدْ حُرِّمَتْ، فَمَا قَالُوا: مَتَى؟ أَوْ حَتَّى نَنْظُرَ، قَالُوا: يَا أَنَسُ، أَهْرِقْهَا، ثُمَّ قَالُوا عِنْدَ أُمِّ سُلَيْمٍ حَتَّى أَبْرَدُوا وَاغْتَسَلُوا، ثُمَّ طَيَّبَتْهُمْ أُمُّ سُلَيْمٍ، ثُمَّ رَاحُوا إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَإِذَا الْخَبَرُ كَمَا قَالَ الرَّجُلُ.

قَالَ أَنَسٌ: فَمَا طَعِمُوهَا بَعْدُ.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"மதுபானம் தடை செய்யப்பட்ட நேரத்தில், உலர்ந்த பேரீச்சம்பழங்கள் மற்றும் பழுக்காத பேரீச்சம்பழங்களிலிருந்து (கலந்து) தயாரிக்கப்பட்ட பானத்தை விட மதீனா மக்களுக்கு விருப்பமான பானம் வேறெதுவும் இருக்கவில்லை. அபூ தல்ஹா (ரலி) அவர்களின் வீட்டில் நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களுக்கு அந்தப் பானத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தேன்.

அப்போது ஒரு மனிதர் அவ்வழியே சென்று, 'நிச்சயமாக மதுபானம் தடைசெய்யப்பட்டுவிட்டது' என்று கூறினார்.

அவர்கள், 'எப்போது?' என்றோ அல்லது 'நாங்கள் (விசாரித்துப்) பார்க்கும் வரை பொறுத்திருங்கள்' என்றோ கேட்கவில்லை.

மாறாக அவர்கள், 'அனஸே, அதை ஊற்றிவிடுங்கள்!' என்று கூறினார்கள்.

பின்னர் அவர்கள் உம்மு சுலைம் (ரலி) அவர்களிடம் (நண்பகல்) ஓய்வெடுத்தார்கள்; வெப்பம் தணிந்ததும் குளித்தார்கள். பின்னர் உம்மு சுலைம் (ரலி) அவர்கள், அவர்களுக்கு நறுமணம் பூசினார்கள்.

பிறகு அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றார்கள்; அந்த மனிதர் கூறியது போலவே அந்தச் செய்தியும் (உண்மையாக) இருந்தது."

மேலும் அனஸ் (ரலி) அவர்கள், "அதன் பிறகு அவர்கள் அதைச் சுவைக்கவே இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ نَوْمِ آخِرِ النَّهَارِ

நாளின் இறுதியில் தூங்குதல்

1242

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُقَاتِلٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مِسْعَرٌ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ عُبَيْدٍ، عَنِ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ خَوَّاتِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: نَوْمُ أَوَّلِ النَّهَارِ خُرْقٌ، وَأَوْسَطُهُ خُلُقٌ، وَآخِرُهُ حُمْقٌ.

கவ்வாத் இப்னு ஜுபைர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'பகலின் ஆரம்பத்தில் (சூரிய உதயத்திற்குப் பிறகு) உறங்குவது (பயனற்ற) முட்டாள்தனம். அதன் நடுவில் (நண்பகலில், கைலூலா எனும் சுன்னத்தான உறக்கம்) உறங்குவது நற்குணம். அதன் இறுதியில் (அஸர் தொழுகைக்குப் பிறகு அல்லது சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு முன்) உறங்குவது அறிவீனம்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ الْمَأْدُبَةِ

விருந்து

1243

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْمَلِيحِ قَالَ: سَمِعْتُ مَيْمُونًا يَعْنِي ابْنَ مِهْرَانَ قَالَ: سَأَلْتُ نَافِعًا: هَلْ كَانَ ابْنُ عُمَرَ يَدْعُو لِلْمَأْدُبَةِ؟ قَالَ: لَكِنَّهُ انْكَسَرَ لَهُ بَعِيرٌ مَرَّةً فَنَحَرْنَاهُ، ثُمَّ قَالَ: احْشُرْ عَلَيَّ الْمَدِينَةَ، قَالَ نَافِعٌ: فَقُلْتُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَلَى أَيِّ شَيْءٍ؟ لَيْسَ عِنْدَنَا خُبْزٌ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، هَذَا عُرَاقٌ، وَهَذَا مَرَقٌ، أَوْ قَالَ: مَرَقٌ وَبَضْعٌ، فَمَنْ شَاءَ أَكَلَ، وَمَنْ شَاءَ وَدَعَ.

மைமூன் (இப்னு மிஹ்ரான்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் நாஃபிஉ அவர்களிடம், 'இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் எப்போதாவது விருந்துக்கு மக்களை அழைத்ததுண்டா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் கூறினார்கள்: '(வழக்கமாக அழைத்ததில்லை.) ஆனால், ஒருமுறை அவருக்குச் சொந்தமான ஒட்டகம் ஒன்றுக்கு எலும்பு முறிவு ஏற்பட்டது. எனவே நாங்கள் அதை அறுத்தோம். பிறகு அவர், "மதீனாவின் மக்களை எனக்காக ஒன்று கூட்டுங்கள்" என்று கூறினார்கள். (அதற்கு) நான், "அபூ அப்துர் ரஹ்மான்

அவர்களே! எதற்காக (அழைக்கிறீர்கள்)? நம்மிடம் ரொட்டி எதுவும் இல்லையே" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "'அல்லாஹும்ம லகல் ஹம்து' (யா அல்லாஹ்! உனக்கே புகழ் அனைத்தும்). இவை சதைப்பற்று குறைந்த எலும்புகள்; இது குழம்பு," என்றோ அல்லது, "குழம்பும் இறைச்சித் துண்டுகளும். விரும்பியவர் சாப்பிடலாம், விரும்பியவர் விட்டுச் செல்லலாம்" என்றோ கூறினார்கள்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

53. كتاب الْخِتَانِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

53. விருத்தசேதனம்

1244

أَخْبَرَنَا شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: اخْتَتَنَ إِبْرَاهِيمُ صلى الله عليه وسلم بَعْدَ ثَمَانِينَ سَنَةً، وَاخْتَتَنَ بِالْقَدُومِ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ: يَعْنِي مَوْضِعًا.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் எண்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின் விருத்தசேதனம் செய்துகொண்டார்கள். அவர்கள் 'கதூம்' என்னுமிடத்தில் விருத்தசேதனம் செய்துகொண்டார்கள்." அபூ அப்தில்லாஹ் (புகாரி) கூறினார்கள்: "(இங்கு 'கதூம்' என்பது) ஒரு இடத்தைக் குறிக்கிறது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1245

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ قَالَ: حَدَّثَتْنَا عَجُوزٌ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ جَدَّةُ عَلِيِّ بْنِ غُرَابٍ قَالَتْ: حَدَّثَتْنِي أُمُّ الْمُهَاجِرِ قَالَتْ: سُبِيتُ فِي جَوَارِي مِنَ الرُّومِ، فَعَرَضَ عَلَيْنَا عُثْمَانُ الإِسْلاَمَ، فَلَمْ يُسْلِمْ مِنَّا غَيْرِي وَغَيْرُ أُخْرَى، فَقَالَ عُثْمَانُ: اذْهَبُوا فَاخْفِضُوهُمَا، وَطَهِّرُوهُمَا.

உம்முல் முஹாஜிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நானும் ரோமானிய அடிமைச் சிறுமிகளில் ஒருத்தியாகச் சிறைபிடிக்கப்பட்டேன். உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் எங்களுக்கு இஸ்லாத்தை எடுத்துரைத்தார்கள். என்னையும் மற்றொரு சிறுமியையும் தவிர வேறு யாரும்

இஸ்லாத்தை ஏற்கவில்லை. ஆகவே உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள், ‘சென்று, அவர்களுக்கு விருத்தசேதனம் (கஃப்த் - பெண் விருத்தசேதனம்) செய்து, அவர்களைத் தூய்மைப்படுத்துங்கள்’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானி)

ضعيف(الألباني)

1246

حَدَّثَنَا زَكَرِيَّا بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ حَمْزَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَالِمٌ قَالَ: خَتَنَنِي ابْنُ عُمَرَ أَنَا وَنُعَيْمًا، فَذَبَحَ عَلَيْنَا كَبْشًا، فَلَقَدْ رَأَيْتُنَا وَإِنَّا لَنَجْذَلُ بِهِ عَلَى الصِّبْيَانِ أَنْ ذَبَحَ عَنَّا كَبْشًا.

ஸாலிம் கூறினார்கள்: "இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் என்னையும் நுஅய்மையும் சுன்னத் (கத்னா) செய்வித்தார்கள். (அந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு கொண்டாட்டமாக) எங்களுக்காக அவர்கள் ஓர் ஆட்டை அறுத்தார்கள். எங்களுக்காக ஓர் ஆடு அறுக்கப்பட்டதால், மற்ற சிறுவர்களை விட நாங்கள் அது குறித்து அதிக மகிழ்ச்சியடைந்ததை நான் கண்டேன்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

1247

حَدَّثَنَا أَصْبَغُ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَمْرٌو، أَنَّ بُكَيْرًا حَدَّثَهُ، أَنَّ أُمَّ عَلْقَمَةَ أَخْبَرَتْهُ، أَنَّ بَنَاتَ أَخِي عَائِشَةَ اخْتُتِنَّ، فَقِيلَ لِعَائِشَةَ: أَلَا نَدْعُو لَهُنَّ مَنْ يُلْهِيهِنَّ؟ قَالَتْ: بَلَى. فَأَرْسَلْتُ إِلَى عَدِيٍّ فَأَتَاهُنَّ، فَمَرَّتْ عَائِشَةُ فِي الْبَيْتِ فَرَأَتْهُ يَتَغَنَّى وَيُحَرِّكُ رَأْسَهُ طَرَبًا، وَكَانَ ذَا شَعْرٍ كَثِيرٍ، فَقَالَتْ: أُفٍّ، شَيْطَانٌ، أَخْرِجُوهُ، أَخْرِجُوهُ.

உம்மு அல்கமா அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் சகோதரரின் மகள்களுக்கு கத்னா (விருத்தசேதனம்) செய்யப்பட்டபோது, ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், “அவர்களை மகிழ்விக்க யாரையாவது அழைக்கலாமா?” என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “ஆம்,” என்று பதிலளித்தார்கள். எனவே நான் அதீ என்பவருக்கு ஆளனுப்பினேன்; அவர் அவர்களிடம் வந்தார். ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் வீட்டிற்குள் கடந்து சென்றபோது, அவர் பரவசத்தில் பாடிக்கொண்டும் தன் தலையை (இசையின்

தாளத்திற்கு ஏற்ப) ஆட்டிக்கொண்டும் இருப்பதைக் கண்டார்கள். அவருக்கு அடர்த்தியான முடி இருந்தது. “சீ! (இவன்) ஒரு ஷைத்தான்! அவனை வெளியேற்றுங்கள்! அவனை வெளியேற்றுங்கள்!” என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

1248

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ أَسْلَمَ مَوْلَى عُمَرَ قَالَ: لَمَّا قَدِمْنَا مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ الشَّامَ أَتَاهُ الدِّهْقَانُ قَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، إِنِّي قَدْ صَنَعْتُ لَكَ طَعَامًا، فَأُحِبُّ أَنْ تَأْتِيَنِي بِأَشْرَافِ مَنْ مَعَكَ، فَإِنَّهُ أَقْوَى لِي فِي عَمَلِي، وَأَشْرَفُ لِي، قَالَ: إِنَّا لَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَدْخُلَ كَنَائِسَكُمْ هَذِهِ مَعَ الصُّوَرِ الَّتِي فِيهَا.

உமர் (ரழி) அவர்களின் முன்னாள் அடிமையான அஸ்லம் கூறினார்கள்: “நாங்கள் உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்களுடன் சிரியாவுக்கு வந்தபோது, (அப்பகுதியின்) தலைவர் ஒருவர் அவர்களிடம் வந்து, ‘அமீருல் முஃமினீன் அவர்களே! நான் உங்களுக்காக உணவு தயாரித்துள்ளேன். உங்களுடன் உள்ள பிரமுகர்களுடன் நீங்கள் என்னிடம் வருவதை நான் விரும்புகிறேன். ஏனெனில், அது என் பணிக்கு வலுவூட்டுவதாகவும், எனக்குக் கண்ணியமாகவும் அமையும்’ என்றார். அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள், ‘அவற்றுக்குள் இருக்கும் உருவங்கள் காரணமாக, உங்களுடைய இந்தத் தேவாலயங்களுக்குள் எங்களால் நுழைய முடியாது’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

1249

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ زِيَادٍ قَالَ: حَدَّثَتْنَا عَجُوزٌ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ جَدَّةُ عَلِيِّ بْنِ غُرَابٍ قَالَتْ: حَدَّثَتْنِي أُمُّ الْمُهَاجِرِ قَالَتْ: سُبِيتُ وَجَوَارِي مِنَ الرُّومِ، فَعَرَضَ عَلَيْنَا عُثْمَانُ الْإِسْلَامَ، فَلَمْ يُسْلِمْ مِنَّا غَيْرِي وَغَيْرُ أُخْرَى، فَقَالَ: اخْفِضُوهُمَا، وَطَهِّرُوهُمَا فَكُنْتُ أَخْدُمُ عُثْمَانَ.

உம்முல் முஹாஜிர் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'ரோமப் பெண்களுடன் நானும் (போரில்) கைதியாகப் பிடிக்கப்பட்டேன். உஸ்மான் (ரலி) அவர்கள் எங்களுக்கு இஸ்லாத்தை எடுத்துரைத்தார்கள். என்னையும் மற்றொரு பெண்ணையும் தவிர எங்களில் வேறு யாரும் இஸ்லாத்தை ஏற்கவில்லை. எனவே, (உஸ்மான் ரலி) 'அவ்விருவருக்கும் கத்னா செய்யுங்கள்; அவர்களைத் தூய்மைப்படுத்துங்கள்' என்று கூறினார்கள். நான் உஸ்மான் (ரலி) அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்பவளாக இருந்தேன்.'

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

1250

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيِّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: اخْتَتَنَ إِبْرَاهِيمُ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ ابْنُ عِشْرِينَ وَمِئَةٍ، ثُمَّ عَاشَ بَعْدَ ذَلِكَ ثَمَانِينَ سَنَةً.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் 120 வயதானபோது (அல்லாஹ்வின் கட்டளைப்படி) விருத்தசேதனம் செய்துகொண்டார்கள். அதன்பிறகு அவர்கள் எண்பது ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : அறிவிப்பாளர் தொடர் சஹீஹானது, மவ்கூஃபாகவும் மக்தூஃபாகவும் (அல்பானி)

صحيح الإسناد موقوفا ومقطوعا (الألباني)

1251

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُعْتَمِرٌ قَالَ: حَدَّثَنِي سَالِمُ بْنُ أَبِي الذَّيَّالِ، وَكَانَ صَاحِبَ حَدِيثٍ، قَالَ: سَمِعْتُ الْحَسَنَ يَقُولُ: أَمَا تَعْجَبُونَ لِهَذَا؟ يَعْنِي: مَالِكَ بْنَ الْمُنْذِرِ عَمَدَ إِلَى شُيُوخٍ مِنْ أَهْلِ كَسْكَرَ أَسْلَمُوا، فَفَتَّشَهُمْ فَأَمَرَ بِهِمْ فَخُتِنُوا، وَهَذَا الشِّتَاءُ، فَبَلَغَنِي أَنَّ بَعْضَهُمْ مَاتَ، وَلَقَدْ أَسْلَمَ مَعَ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم الرُّومِيُّ وَالْحَبَشِيُّ فَمَا فُتِّشُوا عَنْ شَيْءٍ.

அல்-ஹஸன் (அல்-பஸ்ரி ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த மனிதரைக் கண்டு (மாலிக் இப்னுல் முன்திர் என்பவரை) நீங்கள்

ஆச்சரியப்படவில்லையா? அவர் கஸ்கர் நகரத்தைச் சேர்ந்த, இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட முதியவர்களிடம் சென்று, அவர்களைப் பரிசோதித்து, (விருத்தசேதனம் செய்யுமாறு) அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்; அதனால் அவர்களுக்கு விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டது. அது குளிர்காலமாக இருந்தது. அவர்களில் சிலர் இறந்துவிட்டதாக எனக்குச் செய்தி எட்டியது. ரோமரும் அபிசீனியரும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர்; ஆனால் அவர்கள் எந்த விஷயத்திலும் (விருத்தசேதனம் போன்ற) பரிசோதனைக்கு உள்ளாக்கப்படவில்லை.''

صحيح الإسناد موقوفا ومرسلا، ورواه الخلال من طريق أحمد بسنده الصحيح عن الحسن (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : மவ்கூஃபாகவும் முர்ஸலாகவும் இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹானது. இதை அல்-கல்லால், அஹ்மதின் வழியாக, தனது ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் ஹஸன் அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார். (அல்பானி)

1252

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ الْأُوَيْسِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: وَكَانَ الرَّجُلُ إِذَا أَسْلَمَ أُمِرَ بِالِاخْتِتَانِ وَإِنْ كَانَ كَبِيرًا.

இப்னு ஷிஹாப் கூறினார்கள்: "ஒருவர் இஸ்லாத்தைத் தழுவினால், அவர் பெரியவராக (வயதில் முதிர்ந்தவராக) இருந்தாலும் விருத்தசேதனம் செய்துகொள்ளும்படி கட்டளையிடப்பட்டார் (இது அன்றைய நடைமுறையாக இருந்தது)."

صحيح الإسناد موقوفا أو مقطوعا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹுல் இஸ்னாத் மவ்கூஃபன் அல்லது மக்தூஃன் (அல்பானீ)

1253

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ الْعُمَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ضَمْرَةُ بْنُ رَبِيعَةَ، عَنْ بِلَالِ بْنِ كَعْبٍ الْعَكِّيِّ قَالَ: زُرْنَا يَحْيَى بْنَ حَسَّانَ فِي قَرْيَتِهِ، أَنَا وَإِبْرَاهِيمُ بْنُ أَدْهَمَ، وَعَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ قَرِيرٍ، وَمُوسَى بْنُ يَسَارٍ، فَجَاءَنَا بِطَعَامٍ، فَأَمْسَكَ مُوسَى، وَكَانَ صَائِمًا، فَقَالَ يَحْيَى: أَمَّنَا فِي هَذَا

الْمَسْجِدِ رَجُلٌ مِنْ بَنِي كِنَانَةَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يُكَنَّى أَبَا قِرْصَافَةَ أَرْبَعِينَ سَنَةً، يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا، فَوُلِدَ لأَبِي غُلاَمٌ، فَدَعَاهُ فِي الْيَوْمِ الَّذِي يَصُومُ فِيهِ فَأَفْطَرَ، فَقَامَ إِبْرَاهِيمُ فَكَنَسَهُ بِكِسَائِهِ، وَأَفْطَرَ مُوسَى قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ: أَبُو قِرْصَافَةَ اسْمُهُ جَنْدَرَةُ بْنُ خَيْشَنَةَ.

பிலால் இப்னு கஅப் அல் உக்கி கூறினார்கள்:
"நானும், இப்ராஹீம் இப்னு அத்ஹம், அப்துல் அஸீஸ் இப்னு கரீர் மற்றும் மூஸா இப்னு யஸார் ஆகியோரும் யஹ்யா இப்னு ஹஸ்ஸான் அவர்களை அவர்களுடைய கிராமத்தில் சந்தித்தோம்.

அவர்கள் எங்களுக்கு உணவைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் மூஸா அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருந்ததால் (உண்ணாமல்) தடுத்துக் கொண்டார்கள்.

அப்போது யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: 'பனூ கினானாவைச் சேர்ந்த, அபூ குர்ஸாஃபா என்ற குன்யா கொண்ட, நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவர் இந்தப் பள்ளிவாசலில் நாற்பது ஆண்டுகள் எங்களுக்குத் (இமாமாக) தலைமை தாங்கினார்கள்.

அவர்கள் ஒரு நாள் நோன்பு நோற்று, மறுநாள் விட்டுவிடுவார்கள். என் தந்தைக்கு ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தபோது, அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருந்த ஒரு நாளில் என் தந்தை அவர்களை அழைத்தார்கள். அவரும் (அழைப்பை ஏற்று) தமது நோன்பை முறித்துக் கொண்டார்கள்.'

(இதைக் கேட்டதும்) இப்ராஹீம் அவர்கள் எழுந்து, தம் மேலாடையால் அவரைத் (யஹ்யாவைத்) (மரியாதையின் அடையாளமாக) துடைத்தார்கள். மூஸா அவர்களும் தம் நோன்பை முறித்துக் கொண்டார்கள்."

அபூ அப்தில்லாஹ் கூறினார்கள்: அபூ குர்ஸாஃபாவின் பெயர் ஜந்தரா இப்னு கைஷனா ஆகும்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف (الألباني)

1254

حَدَّثَنَا حَجَّاجُ بْنُ مِنْهَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: ذَهَبْتُ بِعَبْدِ اللهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يَوْمَ وُلِدَ، وَالنَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فِي عَبَاءَةٍ يَهْنَأُ بَعِيرًا لَهُ، فَقَالَ: مَعَكَ تَمَرَاتٌ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، فَنَاوَلْتُهُ تَمَرَاتٍ فَلاَكَهُنَّ، ثُمَّ فَغَرَ فَا

الصَّبِيِّ، وَأَوْجَرَهُنَّ إِيَّاهُ، فَتَلَمَّظَ الصَّبِيُّ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: حُبَّ الأَنْصَارِ التَّمْرَ، وَسَمَّاهُ: عَبْدَ اللهِ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், '"அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ தல்ஹா (ரழி) அவர்கள் பிறந்த அன்று, நான் அவரை நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு சென்றேன். நான் அவர்களைக் கண்டபோது, அவர்கள் ஒரு மேலங்கி அணிந்து, தங்களின் ஒட்டகங்களில் ஒன்றுக்கு தார் பூசிக் கொண்டிருந்தார்கள் (தோல் நோய்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் விதமாக). நபி (ஸல்) அவர்கள், 'உன்னிடம் பேரீச்சம்பழங்கள் ஏதேனும் இருக்கின்றனவா?' என்று கேட்டார்கள். 'ஆம்,' என்று நான் பதிலளித்தேன். நான் அவர்களிடம் சில பேரீச்சம்பழங்களைக் கொடுத்தேன். அவர்கள் அந்தப் பேரீச்சம்பழங்களை மென்று, குழந்தையின் வாயைத் திறந்து, தாங்கள் மென்றவற்றில் சிறிதளவை குழந்தையின் வாயில் வைத்தார்கள். அந்தக் குழந்தை தன் உதடுகளைச் சுவைத்தது. நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அன்சாரிகள் பேரீச்சம்பழங்களை விரும்புகிறார்கள்,' என்று கூறி, அக்குழந்தைக்கு 'அப்துல்லாஹ்' என்று பெயரிட்டார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1255

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَزْمٌ قَالَ: سَمِعْتُ مُعَاوِيَةَ بْنَ قُرَّةَ يَقُولُ: لَمَّا وُلِدَ لِي إِيَاسٌ دَعَوْتُ نَفَرًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَأَطْعَمْتُهُمْ، فَدَعَوْا، فَقُلْتُ: إِنَّكُمْ قَدْ دَعَوْتُمْ فَبَارَكَ اللَّهُ لَكُمْ فِيمَا دَعَوْتُمْ، وَإِنِّي إِنْ أَدْعُو بِدُعَاءٍ فَأَمِّنُوا، قَالَ: فَدَعَوْتُ لَهُ بِدُعَاءٍ كَثِيرٍ فِي دِينِهِ وَعَقْلِهِ وَكَذَا، قَالَ: فَإِنِّي لَأَتَعَرَّفُ فِيهِ دُعَاءَ يَوْمِئِذٍ.

முஆவியா இப்னு குர்ரா (ரஹ்) கூறினார்கள்: "எனக்கு இயாஸ் பிறந்தபோது, நான் நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள் (ரழி) ஒரு குழுவினரை அழைத்து அவர்களுக்கு உணவளித்தேன். அவர்களும் (குழந்தைக்காக) துஆ செய்தார்கள். நான் (அவர்களிடம்), 'நீங்கள் துஆ செய்துவிட்டீர்கள். நீங்கள் செய்த துஆவில் அல்லாஹ் உங்களுக்கு அருள் புரிவானாக. நான் துஆ செய்தால், நீங்கள் 'ஆமீன்' என்று கூறுங்கள்' என்று கூறினேன்." அவர் (முஆவியா இப்னு குர்ரா) தொடர்ந்து கூறினார்: "நான் அவனுக்காக அவனது மார்க்கம், அவனது அறிவு மற்றும் அது போன்ற பல காரியங்களுக்காக நிறைய துஆ செய்தேன்." மேலும் அவர், "அன்றைய தினத்தின் அந்த துஆவின் பலனை நான் அவனிடத்தில் இன்றும் அடையாளம் காண்கிறேன்" என்று கூறினார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹுல் இஸ்னாத் மக்தூஃ (அல்-அல்பானீ)

صحيح الإسناد مقطوعا (الألباني)

1256

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ دُكَيْنٍ، سَمِعَ كَثِيرَ بْنَ عُبَيْدٍ قَالَ: كَانَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا إِذَا وُلِدَ فِيهِمْ مَوْلُودٌ، يَعْنِي: فِي أَهْلِهَا، لَا تَسْأَلُ: غُلَامًا وَلَا جَارِيَةً، تَقُولُ: خُلِقَ سَوِيًّا؟ فَإِذَا قِيلَ: نَعَمْ، قَالَتِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

கஸீர் இப்னு உபைத் கூறினார்கள்: ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் குடும்பத்தில் ஒரு குழந்தை பிறந்தால், அவர்கள் 'ஆண் குழந்தையா அல்லது பெண் குழந்தையா?' என்று கேட்க மாட்டார்கள். மாறாக, 'அது குறையின்றிப் படைக்கப்பட்டதா?' (உடல் ரீதியாக எந்தக் குறைபாடும் இல்லாமல் பிறந்ததா?) என்றே கேட்பார்கள். அதற்கு 'ஆம்' என்று பதில் வந்தால், 'அல்ஹம்து லில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன்' (அகிலங்களின் அதிபதியான அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்) என்று கூறுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸனான அறிவிப்பாளர் தொடரைக் கொண்ட மவ்கூஃப் (அல்பானி)

حسن الإسناد موقوفا (الألباني)

1257

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْجَرْمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنِ ابْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحَارِثِ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: خَمْسٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: قَصُّ الشَّارِبِ، وَتَقْلِيمُ الْأَظْفَارِ، وَحَلْقُ الْعَانَةِ، وَنَتْفُ الْإِبْطِ، وَالسِّوَاكُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஐந்து காரியங்கள் ஃபித்ராவில் (மனிதனின் தூய்மையான இயற்கை இயல்புகளில்) அடங்கும்:
மீசையைக் கத்தரிப்பது, நகங்களை வெட்டுவது, மர்ம உறுப்பின் முடியை மழிப்பது, அக்குள் முடிகளைப் பிடுங்குவது, மற்றும் ஸிவாக் (பற்களை சுத்தம் செய்யப் பயன்படும் அராக் குச்சி) பயன்படுத்துவது."

ஹதீஸ் தரம் : முன்கர் (கேள்வியைக் குறிப்பிடுவதால்) (அல்பானி)

منكر بذكر السوال (الألباني)

1258

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ أَبِي رَوَّادٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي نَافِعٌ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ كَانَ يُقَلِّمُ أَظَافِيرَهُ فِي كُلِّ خَمْسَ عَشْرَةَ لَيْلَةً، وَيَسْتَحِدُّ فِي كُلِّ شَهْرٍ.

நாஃபிவு அறிவித்தார்கள்: இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ஒவ்வொரு பதினைந்து நாட்களுக்கும் ஒருமுறை தங்களின் நகங்களை வெட்டி, ஒவ்வொரு மாதமும் தங்களின் மறைவிட முடிகளை மழித்து வந்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

صحيح الإسناد موقوفا (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

54. كتاب القمار ونحوه

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

54. சூதாட்டமும் அதைப் போன்ற பொழுதுபோக்குகளும்

بَابُ الْقِمَارِ

பந்தயம் கட்டுதல்

1259

حَدَّثَنَا فَرْوَةُ بْنُ أَبِي الْمَغْرَاءِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُخْتَارِ، عَنْ مَعْرُوفِ بْنِ سُهَيْلٍ الْبُرْجُمِيِّ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ أَبِي الْمُغِيرَةِ قَالَ: نَزَلَ بِي سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ فَقَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ كَانَ يُقَالُ: أَيْنَ أَيْسَارُ الْجَزُورِ؟ فَيَجْتَمِعُ الْعَشَرَةُ، فَيَشْتَرُونَ الْجَزُورَ بِعَشَرَةِ فِصْلَانٍ إِلَى الْفِصَالِ، فَيُجِيلُونَ السِّهَامَ، فَتَصِيرُ لِتِسْعَةٍ، حَتَّى تَصِيرَ إِلَى وَاحِدٍ، وَيَغْرَمُ الْآخَرُونَ فَصِيلاً فَصِيلاً، إِلَى الْفِصَالِ فَهُوَ الْمَيْسِرُ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: (அறியாமைக் காலத்தில்) 'ஒட்டகத்திற்காகச் சூதாடுபவர்கள் எங்கே?' என்று அழைக்கப்படுவது வழக்கம். (அப்போது) பத்து பேர் ஒன்று கூடுவார்கள். அவர்கள் பத்து ஒட்டகக் குட்டிகளை (விலையாகக்) கொண்டு, குட்டிகள் ஈனும் காலம் வரை (தவணையிட்டு) ஒரு ஒட்டகத்தை வாங்குவார்கள். பிறகு அவர்கள் அம்புகளைக் குலுக்குவார்கள். அப்பொழுது (ஒட்டகத்தின் பங்குகள்) ஒன்பது பேருக்குச் சென்று, இறுதியில் ஒருவருக்குச் சென்று சேரும் (அதாவது, ஒன்பது பேர் பங்குகளைப் பெறுவார்கள், ஒருவர் அல்லது சிலர் இழப்பார்கள்). (தோற்ற) மற்றவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு ஒட்டகக் குட்டியை (விலையாக) ஈனும் காலம் வரை செலுத்த வேண்டும். இதுவே 'மைஸிர்' (சூதாட்டம்) ஆகும்.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

1260

حَدَّثَنَا الْأُوَيْسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: الْمَيْسِرُ: الْقِمَارُ.

இப்னு உமர் (ரழி) கூறினார்கள்: "மைஸிர் என்பது சூதாட்டமாகும்."

صحيح الإسناد موقوفا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

بَابُ قِمَارِ الدِّيكِ

சேவல் சண்டையில் பந்தயம் கட்டுதல்

1261

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ قَالَ: حَدَّثَنِي مَعْنٌ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ الْهُدَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، أَنَّ رَجُلَيْنِ اقْتَمَرَا عَلَى دِيكَيْنِ عَلَى عَهْدِ عُمَرَ فَأَمَرَ عُمَرُ بِقَتْلِ الدِّيَكَةِ، فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: أَتَقْتُلُ أُمَّةً تُسَبِّحُ؟ فَتَرَكَهَا.

ரபீஆ இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு அல்-ஹுதைர் இப்னு அப்துல்லாஹ் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: உமர் (ரழி) அவர்களின் காலத்தில் இரண்டு ஆண்கள் இரண்டு சேவல்களை வைத்துப் பந்தயம் கட்டினார்கள். உமர் (ரழி) அந்தச் சேவல்களைக் கொல்லுமாறு உத்தரவிட்டார்கள். அப்போது அன்சாரிகளில் ஒருவர் அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வைத் துதிக்கும் ஒரு சமுதாயத்தையா (இனத்தையா) நீங்கள் கொல்வீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். எனவே உமர் (ரழி) அதை (கொல்லும் உத்தரவை) விட்டுவிட்டார்கள்.

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

بَابُ مَنْ قَالَ لِصَاحِبِهِ: تَعَالَ أُقَامِرْكَ

"வா, நான் உன்னுடன் பந்தயம் கட்டுகிறேன்" என்று தனது தோழரிடம் கூறுபவர்.

1262

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَخْبَرَنِي حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: مَنْ حَلَفَ مِنْكُمْ فَقَالَ فِي حَلِفِهِ: بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى، فَلْيَقُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَمَنْ قَالَ لِصَاحِبِهِ: تَعَالَ أُقَامِرْكَ، فَلْيَتَصَدَّقْ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் எவரேனும் (தவறுதலாக) சத்தியம் செய்யும்போது, தனது சத்தியத்தில் ‘அல்-லாத் மற்றும் அல்-உஸ்ஸா’ (போன்ற இணைவைப்புக் கடவுள்களின்) மீது சத்தியமாக என்று கூறிவிட்டால், அவர் ‘லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ்’ (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை) என்று கூறட்டும். மேலும், எவரேனும் தன் தோழரிடம், ‘வா, நான் உன்னுடன் பந்தயம் கட்டுகிறேன்’ என்று கூறினால், அவர் (அதற்குப் பரிகாரமாக) தர்மம் செய்யட்டும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ قِمَارِ الْحَمَامِ

புறா பந்தயம் பற்றிய பாடம்

1263

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ زُرَارَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ حَمْزَةَ الْعُمَرِيِّ، عَنْ حُصَيْنِ بْنِ مُصْعَبٍ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ لَهُ رَجُلٌ: إِنَّا نَتَرَاهَنُ بِالْحَمَامَيْنِ، فَنَكْرَهُ أَنْ نَجْعَلَ بَيْنَهُمَا مُحَلِّلًا تَخَوُّفَ أَنْ يَذْهَبَ بِهِ الْمُحَلِّلُ؟ فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: ذَلِكَ مِنْ فِعْلِ الصِّبْيَانِ، وَتُوشِكُونَ أَنْ تَتْرُكُوهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களிடம் ஒரு மனிதர் வந்து கேட்டார்: "நிச்சயமாக நாங்கள் (பந்தயம் கட்டி) இரண்டு புறாக்களைப் பறக்க விடுகிறோம். அவ்வாறு பந்தயம் கட்டும்போது, எங்களுக்கு இடையே ஒரு 'முஹல்லில்' (பந்தயத்தை சட்டப்பூர்வமாக்க சேர்க்கப்படும் மூன்றாவது

போட்டியாளர்) சேர்த்துக்கொள்ள நாங்கள் விரும்பவில்லை; ஏனெனில், அந்த முஹல்லில் (வெற்றி பெற்று) பந்தயப் பணத்தைக் கொண்டு சென்று விடுவார் என்று நாங்கள் அஞ்சுகிறோம் (எங்கள் நிலைப்பாடு என்ன?)"
அதற்கு அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இது சிறுபிள்ளைத்தனமான செயலாகும்; விரைவில் நீங்கள் இதனை விட்டுவிடுவீர்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ الْحُدَاءِ لِلنِّسَاءِ

பெண்களின் ஒட்டகங்களுக்காக ஒட்டகப்பாடல் பாடுதல்

1264

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ثَابِتٌ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ الْبَرَاءَ بْنَ مَالِكٍ كَانَ يَحْدُو بِالرِّجَالِ، وَكَانَ أَنْجَشَةُ يَحْدُو بِالنِّسَاءِ، وَكَانَ حَسَنَ الصَّوْتِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: يَا أَنْجَشَةُ، رُوَيْدَكَ سَوْقَكَ بِالْقَوَارِيرِ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்-பரா இப்னு மாலிக் (ரழி) ஆண்களுக்காக (ஒட்டகப்) பாடல் பாடுபவராகவும், அன்ஜஷா (ரழி) பெண்களுக்காக (ஒட்டகப்) பாடல் பாடுபவராகவும் இருந்தார். அன்ஜஷா நல்ல குரல் வளம் கொண்டவராக இருந்தார். எனவே நபி (ஸல்) அவர்கள், "அன்ஜஷாவே! கண்ணாடிக் குடுவைகளை (போன்ற பெண்களை) ஓட்டிச் செல்லும்போது மென்மையாக இருங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ الْغِنَاءِ

பாடுதல்

1265

حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَطَاءُ بْنُ السَّائِبِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: {وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ}،

قَالَ: الْغِنَاءُ وَأَشْبَاهُهُ.

"மனிதர்களில் வீணான பேச்சுக்களை விலைக்கு வாங்குவோரும் இருக்கின்றனர்" (அதாவது, சூரா லுக்மான் 31:6 இல் வரும், "وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ" என்ற) அல்லாஹ்வின் திருவசனம் குறித்து (விளக்கமளிக்கும் போது), இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், "அது பாட்டு மற்றும் அது போன்றவைகளைக் (கேட்பதைக்) குறிக்கிறது" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

صحيح الإسناد موقوفا (الألباني)

1266

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْفَزَارِيُّ، وَأَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَا: أَخْبَرَنَا قِنَانُ بْنُ عَبْدِ اللهِ النَّهْمِيُّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْسَجَةَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: أَفْشُوا السَّلَامَ تَسْلَمُوا، وَالأَشَرَةُ شَرٌّ.

قَالَ أَبُو مُعَاوِيَةَ: الأَشَرَةُ: الْعَبَثُ.

அல்-பரா இப்னு ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஸலாத்தைப் பரப்புங்கள், நீங்கள் பாதுகாப்புப் பெறுவீர்கள். அநாவசியமான (அல்லது வரம்பு மீறிய) செயல் தீமையானதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

1267

حَدَّثَنَا عِصَامٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَرِيزٌ، عَنْ سَلْمَانَ الأَلْهَانِيِّ، عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ، وَكَانَ مَجْمَعًا مِنَ الْمَجَامِعِ، فَبَلَغَهُ أَنَّ أَقْوَامًا يَلْعَبُونَ بِالْكُوبَةِ، فَقَامَ غَضْبَانًا يَنْهَى عَنْهَا أَشَدَّ النَّهْيِ، ثُمَّ قَالَ: أَلَا إِنَّ اللَّاعِبَ بِهَا لَيَأْكُلُ قَمْرَهَا كَآكِلِ لَحْمِ الْخِنْزِيرِ، وَمُتَوَضِّئٍ بِالدَّمِ. يَعْنِي بِالْكُوبَةِ: النَّرْدَ.

சல்மான் அல்-அலஹானி அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஃபழாலா பின் உபைது (ரலி) அவர்கள் (மக்களுடன்) கூடியிருந்த சபைகளில் ஒன்றில் இருந்தார்கள். அப்போது சிலர் 'கூபா' (நர்து) விளையாடுவதாக அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது. அவர்கள் கோபத்துடன் எழுந்து, அதை மிகக்

கடுமையாகத் தடைசெய்தார்கள். பிறகு, "அறிந்துகொள்ளுங்கள்! இதை விளையாடி அதன் சூதாட்டப் பொருளை உண்பவர், பன்றி இறைச்சியை உண்பவரைப் போன்றவர், மற்றும் இரத்தத்தால் உளூச் செய்பவரைப் போன்றவர் ஆவார்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

بَابُ مَنْ لَمْ يُسَلِّمْ عَلَى أَصْحَابِ النَّرْدِ

பகடைக்கட்டை விளையாடுபவர்களுக்கு சலாம் சொல்லாதவர்

1268

حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ بْنُ سَعِيدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ الْحَكَمِ الْقَاضِي، قَالَ: أَخْبَرَنَا عُبَيْدُ اللهِ بْنُ الْوَلِيدِ الْوَصَّافِيُّ، عَنِ الْفُضَيْلِ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كَانَ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَابِ الْقَصْرِ، فَرَأَى أَصْحَابَ النَّرْدِ انْطَلَقَ بِهِمْ فَعَقَلَهُمْ مِنْ غُدْوَةٍ إِلَى اللَّيْلِ، فَمِنْهُمْ مَنْ يُعْقَلُ إِلَى نِصْفِ النَّهَارِ. قَالَ: وَكَانَ الَّذِي يُعْقَلُ إِلَى اللَّيْلِ هُمُ الَّذِينَ يُعَامِلُونَ بِالْوَرِقِ، وَكَانَ الَّذِي يُعْقَلُ إِلَى نِصْفِ النَّهَارِ الَّذِينَ يَلْهُونَ بِهَا، وَكَانَ يَأْمُرُ أَنْ لَا يُسَلِّمُوا عَلَيْهِمْ.

அல்-ஃபுழில் இப்னு முஸ்லிம் தனது தந்தை கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: "அலீ (ரழி) அவர்கள் 'பாப் அல்-கஸ்ர்' (அரண்மனை அல்லது கோட்டையின் வாயில்) வழியாக வெளியே சென்றபோது, பகடைக்காய் ஆடுபவர்கள் சிலரைக் கண்டார்கள். அவர்களைப் பிடித்து காலை முதல் இரவு வரை அடைத்து வைத்தார்கள். அவர்களில் சிலரை நண்பகல் வரை அடைத்து வைத்தார்கள். அவர் கூறினார்: 'இரவு வரை அடைத்து வைக்கப்பட்டவர்கள், வெள்ளிக்காசுகளை வைத்து (சூதாட்டமாக) ஆடியவர்கள் ஆவர். நண்பகல் வரை அடைத்து வைக்கப்பட்டவர்கள், பொழுதுபோக்கிற்காக விளையாடியவர்கள் ஆவர்.' மேலும், அவர்களுக்கு ஸலாம் (முகமன்) கூறக்கூடாது என்றும் அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

بَابُ إِثْمِ مَنْ لَعِبَ بِالنَّرْدِ

பகடை விளையாடுபவரின் பாவம்.

1269

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ مُوسَى بْنِ مَيْسَرَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنْ أَبِي مُوسَى الأَشْعَرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ لَعِبَ بِالنَّرْدِ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ.

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “யார் நர்து (தாயம் அல்லது பகடைக்காய் கொண்டு விளையாடும் ஒரு வகை விளையாட்டு) விளையாடுகிறாரோ, அவர் அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்துவிட்டார்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

1270

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعْتَمِرٌ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ الْمَلِكِ، عَنْ أَبِي الأَحْوَصِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: إِيَّاكُمْ وَهَاتَيْنِ الْكَعْبَتَيْنِ الْمَوْسُومَتَيْنِ اللَّتَيْنِ يُزْجَرَانِ زَجْرًا، فَإِنَّهُمَا مِنَ الْمَيْسِرِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "குறியிடப்பட்ட, (விளையாடும்போது) உருட்டித் தள்ளப்படும் இந்த இரண்டு பகடைக் காய்கள் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள். ஏனெனில், நிச்சயமாக அவையிரண்டும் சூதாட்டத்தைச் சார்ந்தவையாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1271

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، وَقَبِيصَةُ، قَالاَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنِ ابْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ لَعِبَ بِالنَّرْدَشِيرِ فَكَأَنَّمَا صَبَغَ يَدَهُ فِي لَحْمِ خِنْزِيرٍ وَدَمِهِ.

புரைதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் நர்து (பகடைக்காய் விளையாட்டு / பேக்காமன்) விளையாடுகிறாரோ, அவர் பன்றியின் இறைச்சியிலும் இரத்தத்திலும் தன் கையைத் தோய்த்தவரைப் போன்றவர் ஆவார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

1272

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، وَمَالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالاَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ قَالَ: حَدَّثَنِي عُبَيْدُ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي نَافِعٌ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِنْدَ، عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ لَعِبَ بِالنَّرْدِ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ.

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் நர்த் (தாயம் அல்லது பகடைக்காய்) விளையாடுகிறாரோ, அவர் அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்துவிட்டார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

بَابُ الأَدَبِ وَإِخْرَاجِ الَّذِينَ يَلْعَبُونَ بِالنَّرْدِ وَأَهْلِ الْبَاطِلِ

ஒழுக்கம் மற்றும் தாயக்கட்டை விளையாடுபவர்களையும், பொய்யான காரியங்களில் ஈடுபடுபவர்களையும் வெளியேற்றுதல் பற்றிய பாடம்.

1273

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللهِ بْنَ عُمَرَ كَانَ إِذَا وَجَدَ أَحَدًا مِنْ أَهْلِهِ يَلْعَبُ بِالنَّرْدِ ضَرَبَهُ، وَكَسَرَهَا.

நாஃபிஉ அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் தம்முடைய குடும்பத்தினரில் யாரேனும் பகடைக்காய் (நர்த் எனும் சூதாட்ட விளையாட்டு) விளையாடுவதைக் கண்டால், அவர்களை (தண்டனையாக) அடித்து, அந்தப் பலகையை (அல்லது பகடைக்காய்களை) உடைத்துவிடுவார்கள்.

صحيح الإسناد موقوفا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

1274

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ أَبِي عَلْقَمَةَ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّهُ بَلَغَهَا أَنَّ أَهْلَ بَيْتٍ فِي دَارِهَا، كَانُوا سُكَّانًا فِيهَا، عِنْدَهُمْ نَرْدٌ، فَأَرْسَلَتْ إِلَيْهِمْ: لَئِنْ لَمْ تُخْرِجُوهَا لَأُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ دَارِي، وَأَنْكَرَتْ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்களுக்கு, தம் வீட்டில் வசித்த ஒரு குடும்பத்தாரிடம் 'நர்த்' (backgammon) விளையாட்டு இருப்பதான செய்தி எட்டியது. உடனே அவர்களுக்கு, "நீங்கள் அதை வெளியேற்றாவிட்டால், நிச்சயமாக நான் உங்களை என் வீட்டிலிருந்து வெளியேற்றிவிடுவேன்" என்று சொல்லி அனுப்பினார்கள். மேலும், அவர்களது இச்செயலை அவர் கடுமையாக ஆட்சேபித்தார்கள்.

حسن الإسناد موقوفا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸனான அறிவிப்பாளர் தொடரைக் கொண்ட மவ்கூஃப் (அல்பானி)

1275

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا رَبِيعَةُ بْنُ كُلْثُومِ بْنِ جَبْرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: خَطَبَنَا ابْنُ الزُّبَيْرِ فَقَالَ: يَا أَهْلَ مَكَّةَ، بَلَغَنِي عَنْ رِجَالٍ مِنْ قُرَيْشٍ يَلْعَبُونَ بِلُعْبَةٍ يُقَالُ لَهَا: النَّرْدَشِيرُ، وَكَانَ أَعْسَرَ، قَالَ اللَّهُ: { إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ }، وَإِنِّي أَحْلِفُ بِاللَّهِ: لَا أُوتَى بِرَجُلٍ لَعِبَ بِهَا إِلَّا عَاقَبْتُهُ فِي شَعْرِهِ وَبَشَرِهِ، وَأَعْطَيْتُ سَلَبَهُ لِمَنْ أَتَانِي بِهِ.

குல்தூம் பின் ஜப்ர் அவர்களின் தந்தை கூறினார்கள்:
"இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரலி) அவர்கள் எங்களுக்கு உரை நிகழ்த்தினார்கள். (அவர் இடது கை பழக்கமுடையவராக இருந்தார்.) (அப்போது) அவர் கூறினார்கள்: 'மக்காவாசிகளே! குறைஷிகளில் உள்ள ஆண்கள் சிலர் 'நர்தஷீர்' (Backgammon) எனப்படும் ஒரு விளையாட்டை விளையாடுவதாக எனக்குச் செய்தி எட்டியுள்ளது. அல்லாஹ் கூறுகிறான்: **'இன்னமல் கம்ரு வல்மைஸிரு...'** (நிச்சயமாக மதுவும், சூதாட்டமும் (போன்றவை ஷைத்தானின் அருவருப்பான செயல்களில் உள்ளவை)...). அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக!

அதை விளையாடும் நபர் எவரேனும் என்னிடம் கொண்டு வரப்பட்டால், நான் அவரை அவருடைய முடியிலும் தோலிலும் தண்டிப்பேன். மேலும், அவரை என்னிடம் கொண்டு வருபவருக்கு (விளையாடியவரின்) உடைமைகளை நான் கொடுத்து விடுவேன்.'"

حسن الإسناد موقوفا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸனான அறிவிப்பாளர் தொடரைக் கொண்ட மவ்கூஃப் (அல்பானி)

1276

حَدَّثَنَا ابْنُ الصَّبَّاحِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ زَكَرِيَّا، عَنْ عُبَيْدِ بْنِ أَبِي أُمَيَّةَ الْحَنَفِيِّ هُوَ الطَّنَافِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنِي يَعْلَى أَبُو مُرَّةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ فِي الَّذِي يَلْعَبُ بِالنَّرْدِ قِمَارًا: كَالَّذِي يَأْكُلُ لَحْمَ الْخِنْزِيرِ، وَالَّذِي يَلْعَبُ بِهِ مِنْ غَيْرِ الْقِمَارِ كَالَّذِي يَغْمِسُ يَدَهُ فِي دَمِ خِنْزِيرٍ، وَالَّذِي يَجْلِسُ عِنْدَهَا يَنْظُرُ إِلَيْهَا كَالَّذِي يَنْظُرُ إِلَى لَحْمِ الْخِنْزِيرِ.

யஃலா அபூ முர்ரா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் (பகடைக்காய் விளையாட்டைப் பற்றி) கூறினார்கள்: "சூதாட்டமாகப் பகடைக்காய் விளையாடுபவர், பன்றி இறைச்சியை உண்பவரைப் போன்றவராவார். சூதாட்டமில்லாமல் அதை விளையாடுபவர், பன்றியின் இரத்தத்தில் தன் கையைத் தோய்த்தவரைப் போன்றவராவார். அதன் அருகில் அமர்ந்து அதைப் பார்ப்பவர், பன்றி இறைச்சியைப் பார்ப்பவரைப் போன்றவராவார்."

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

1277

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، عَنْ حَبِيبٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ قَالَ: اللَّاعِبُ بِالْفَصَّيْنِ قِمَارًا كَآكِلِ لَحْمِ الْخِنْزِيرِ، وَاللَّاعِبُ بِهِمَا غَيْرَ قِمَارٍ كَالْغَامِسِ يَدَهُ فِي دَمِ خِنْزِيرٍ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னு அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பந்தயம் கட்டி பகடைக்காய் (அல்லது அதுபோன்ற சிறு காய்களைக்

கொண்டு) விளையாடுபவர் பன்றி இறைச்சியைச் சாப்பிடுபவரைப் போன்றவர். பந்தயம் கட்டாமல் அதை விளையாடுபவர் பன்றியின் இரத்தத்தில் தனது கையைத் தோய்ப்பவரைப் போன்றவர்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

صحيح الإسنادموقوفا (الألباني)

1278

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي يُونُسُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيِّبِ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ أَخْبَرَهُ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لاَ يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرٍ مَرَّتَيْنِ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "ஒரு முஃமின் ஒரே பொந்திலிருந்து இரண்டு முறை தீண்டப்பட மாட்டான் (அதாவது, ஒரு விசுவாசி ஒருமுறை ஏமாற்றப்பட்டால், அதே தவறு அல்லது அதே நபரால் மீண்டும் ஏமாற்றப்பட மாட்டான்; அவன் அதிலிருந்து பாடம் கற்றுக்கொள்வான்)" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ مَنْ رَمَى بِاللَّيْلِ

இரவில் சுடுபவர்

1279

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي أَيُّوبَ قَالَ: حَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ أَبِي سُلَيْمَانَ، عَنْ سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ رَمَانَا بِاللَّيْلِ فَلَيْسَ مِنَّا.

قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ: فِي إِسْنَادِهِ نَظَرٌ.

இரவில் நம் மீது (கற்கள், அம்புகள் போன்றவற்றை) எறிபவர் நம்மைச்

சேர்ந்தவர் அல்லர்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

1280

حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السِّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "எங்களுக்கு எதிராக ஆயுதம் ஏந்துபவர் எம்மைச் சேர்ந்தவர் அல்லர் (அதாவது, அவர் எமது வழிமுறையைப் பின்பற்றுபவர் அல்லர் அல்லது எமது சமூகத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்படமாட்டார்)" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

1281

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السِّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا.

அபூமூஸா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
“யார் நமக்கு எதிராக ஆயுதம் ஏந்துகிறாரோ அவர் நம்மைச் சார்ந்தவர் அல்லர் (அதாவது, நமது வழிமுறையைப் பின்பற்றுபவர் அல்லர் அல்லது நமது சமூகத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்பட மாட்டார்)” என்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

الأدب المفرد

55. كتاب المعرفة

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

55. அங்கீகாரம்

1282

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ قَوْمِهِ، وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِذَا أَرَادَ اللَّهُ قَبْضَ عَبْدٍ بِأَرْضٍ جَعَلَ لَهُ بِهَا حَاجَةً.

அபுல் மலீஹ் அவர்கள், தம் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு நபித்தோழரிடமிருந்து (ரழி) அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ் தன்னுடைய அடியார்களில் ஒருவர் ஏதேனும் ஒரு பூமியில் இறக்க வேண்டும் என நாடினால், அங்கு அவனுக்கு ஒரு தேவையை ஏற்படுத்துகிறான் (அதன் காரணமாக அவர் அங்கு சென்று மரணிக்கிறார்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1283

حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ تَمَخَّطَ فِي ثَوْبِهِ ثُمَّ قَالَ: بَخٍ بَخٍ، أَبُو هُرَيْرَةَ يَتَمَخَّطُ فِي الْكَتَّانِ، رَأَيْتُنِي أُصْرَعُ بَيْنَ حُجْرَةِ عَائِشَةَ وَالْمِنْبَرِ، يَقُولُ النَّاسُ: مَجْنُونٌ، وَمَا بِي إِلا الْجُوعُ.

முஹம்மது இப்னு சீரின் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் தங்கள் ஆடையில் மூக்கைச் சிந்திவிட்டு, "ஆஹா! ஆஹா! (என்ன ஒரு நிலை!) அபூ ஹுரைரா (இன்று) லினன் துணியில் மூக்கைச் சிந்திக்கிறாரே! (ஒரு காலத்தில்) ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் அறைக்கும் மின்பருக்கும் இடையில் நான் (தீவிர) பசியின் காரணமாக மயங்கி விழுந்து கிடப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். மக்கள் (அப்போது), 'பைத்தியக்காரன்'

என்று கூறுவார்கள். ஆனால் எனக்கு பசியைத் தவிர வேறு எதுவும் இருந்ததில்லை” என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1284

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلاَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدَةُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّا نَجِدُ فِي أَنْفُسِنَا شَيْئًا مَا نُحِبُّ أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهِ وَإِنَّ لَنَا مَا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ، قَالَ: أَوَقَدْ وَجَدْتُمْ ذَلِكَ؟ قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: ذَاكَ صَرِيحُ الإِيمَانِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எங்கள் உள்ளங்களில் ஒரு விஷயம் (சந்தேகம் அல்லது தீய எண்ணம்) எழுகிறது, அதைப் பற்றிப் பேசுவதை நாங்கள் விரும்பவில்லை, சூரியன் எவற்றின் மீது உதிக்கிறதோ அவை அனைத்தும் (உலகமே) எங்களுக்குக் கிடைத்தாலும் (அதைப் பற்றிப் பேச மாட்டோம்)" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "நீங்கள் உண்மையிலேயே அப்படி உணர்ந்தீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "ஆம்" என்றார்கள். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "அதுவே தெளிவான ஈமான் (நம்பிக்கை)" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1285

وَعَنْ جَرِيرٍ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ قَالَ: دَخَلْتُ أَنَا وَخَالِي عَلَى عَائِشَةَ، فَقَالَ: إِنَّ أَحَدَنَا يَعْرِضُ فِي صَدْرِهِ مَا لَوْ تَكَلَّمَ بِهِ ذَهَبَتْ آخِرَتُهُ، وَلَوْ ظَهَرَ لَقُتِلَ بِهِ، قَالَ: فَكَبَّرَتْ ثَلاَثًا، ثُمَّ قَالَتْ: سُئِلَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: إِذَا كَانَ ذَلِكَ مِنْ أَحَدِكُمْ فَلْيُكَبِّرْ ثَلاَثًا، فَإِنَّهُ لَنْ يُحِسَّ ذَلِكَ إِلا مُؤْمِنٌ.

ஷஹ்ர் இப்னு ஹவ்ஷப் கூறினார்கள்: “நானும் என் தாய்மாமனும் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் சென்றோம். அப்போது அவர் (என் தாய்மாமன்), ‘எங்களில் ஒருவரின் உள்ளத்தில் (சில நேரங்களில்) ஒரு எண்ணம் ஏற்படுகிறது; அதைப்பற்றி அவர் பேசியிருந்தால், அவருடைய மறுமை வாழ்வு அழிந்து போயிருக்கும். அது வெளிப்படுத்தப்பட்டால், அதற்காக அவர் கொல்லப்படுவார்’ என்று கூறினார். அதற்கு ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள்

மூன்று முறை தக்பீர் கூறிவிட்டு, பின்னர் கூறினார்கள்: ‘இதுபற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “உங்களில் ஒருவருக்கு அதுபோன்று ஏற்பட்டால், அவர் மூன்று முறை தக்பீர் கூறட்டும். ஏனெனில், ஒரு முஃமின் மட்டுமே அதை உணர்வார்” என்று கூறினார்கள்.’”

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ) ضعيف(الألباني)

1286

وَعَنْ عُقْبَةَ بْنِ خَالِدٍ السَّكُونِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَعْدٍ سَعِيدُ بْنُ مَرْزُبَانَ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: لَنْ يَبْرَحَ النَّاسُ يَسْأَلُونَ عَمَّا لَمْ يَكُنْ، حَتَّى يَقُولُوا: اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ، فَمَنْ خَلَقَ اللَّهَ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'மக்கள், இல்லாத (அல்லது தேவையற்ற, ஊகமான) விஷயங்களைப் பற்றிக் கேள்விகள் கேட்பதை நிறுத்தவே மாட்டார்கள். எந்த அளவிற்கு என்றால், அவர்கள், 'அல்லாஹ் எல்லாவற்றையும் படைத்தான், அப்படியானால் அல்லாஹ்வை யார் படைத்தது?' என்று கூறுவார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

1287

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلاَ تَجَسَّسُوا، وَلاَ تَنَافَسُوا، وَلاَ تَدَابَرُوا، وَلاَ تَحَاسَدُوا، وَلاَ تَبَاغَضُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللهِ إِخْوَانًا.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“சந்தேகப்படுவதை விட்டும் தவிர்ந்து கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், சந்தேகம் என்பது பேச்சுகளிலேயே மிகவும் பொய்யான ஒன்றாகும். உளவு பார்க்காதீர்கள்; (உலக ஆதாயத்திற்காகப்) போட்டியிட்டுக் கொள்ளாதீர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் (பகைத்துக்கொண்டு) புறக்கணித்துச் செல்லாதீர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் பொறாமை கொள்ளாதீர்கள்; ஒருவரையொருவர்

வெறுக்காதீர்கள். அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! (உங்களுக்குள்) சகோதரர்களாக இருங்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

1288

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ثَابِتٌ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: بَيْنَمَا النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم مَعَ امْرَأَةٍ مِنْ نِسَائِهِ، إِذْ مَرَّ بِهِ رَجُلٌ، فَدَعَاهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: يَا فُلاَنُ، إِنَّ هَذِهِ زَوْجَتِي فُلاَنَةُ، قَالَ: مَنْ كُنْتُ أَظُنُّ بِهِ فَلَمْ أَكُنْ أَظُنُّ بِكَ، قَالَ: إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنِ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தமது மனைவியரில் ஒருவருடன் இருந்தபோது, அவ்வழியே சென்ற ஒரு மனிதரை அழைத்து, ‘இன்னாரே, இவர் இன்னாரான என் மனைவி ஆவார்’ என்று கூறினார்கள். அதற்கு அம்மனிதர், 'நான் யாரை வேண்டுமானாலும் சந்தேகிக்கக்கூடும், ஆனால் உங்களை நான் சந்தேகிக்க மாட்டேன்!' என்று கூறினார். (அதற்கு) நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், ‘ஷைத்தான், ஆதம் (அலை) அவர்களின் மகனிடம் இரத்தம் ஓடுவதைப் போல ஓடுகிறான்’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

1289

حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ يَعْقُوبَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ أَخُو عُبَيْدٍ الْقُرَشِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ قَالَ: مَا يَزَالُ الْمَسْرُوقُ مِنْهُ يَتَظَنَّى حَتَّى يَصِيرَ أَعْظَمَ مِنَ السَّارِقِ.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'தன்னிடமிருந்து ஒரு பொருளைப் பறிகொடுத்தவர், திருடனை விட (பாவத்தில்) பெரியவராக ஆகும் வரை (ஆதாரமின்றிப் பலரையும்) சந்தேகப்பட்டுக்கொண்டே இருப்பார்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி) صحيح (الألباني)

1290

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ عُثْمَانَ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ، عَنْ بِلَالِ بْنِ سَعْدٍ الْأَشْعَرِيِّ، أَنَّ مُعَاوِيَةَ كَتَبَ إِلَى أَبِي الدَّرْدَاءِ: اكْتُبْ إِلَيَّ فُسَّاقَ دِمَشْقَ، فَقَالَ: مَالِي وَفُسَّاقُ دِمَشْقَ؟ وَمِنْ أَيْنَ أَعْرِفُهُمْ؟ فَقَالَ ابْنُهُ بِلَالٌ: أَنَا أَكْتُبُهُمْ، فَكَتَبَهُمْ، قَالَ: مِنْ أَيْنَ عَلِمْتَ؟ مَا عَرَفْتَ أَنَّهُمْ فُسَّاقٌ إِلَّا وَأَنْتَ مِنْهُمْ، ابْدَأْ بِنَفْسِكَ، وَلَمْ يُرْسِلْ بِأَسْمَائِهِمْ.

பிலால் இப்னு ஸஃத் அல்-அஷ்அரீ அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: முஆவியா (ரழி) அவர்கள் அபூ தர்தா (ரழி) அவர்களுக்கு, "எனக்காக டமாஸ்கஸின் தீயவர்களை(ப் பட்டியலிட்டு) எழுதுங்கள்" என்று எழுதினார்கள். அதற்கு அபூ தர்தா (ரழி) அவர்கள், "டமாஸ்கஸின் தீயவர்களுக்கும் எனக்கும் என்ன சம்பந்தம்? மேலும், நான் அவர்களை எங்கிருந்து அறிவேன்?" என்று கூறினார்கள். (அப்போது) அவருடைய மகன் பிலால், "நான் அவர்களை எழுதுகிறேன்," என்று கூறி, அவ்வாறே எழுதினார். அபூ தர்தா (ரழி) அவர்கள், "உனக்கு எங்கிருந்து தெரியும்? நீயும் அவர்களில் ஒருவராக இருந்தாலன்றி, அவர்கள் தீயவர்கள் என்று உனக்குத் தெரிந்திருக்காது. எனவே உன்னிலிருந்தே (இப்பட்டியலைத்) தொடங்கு" என்று கூறினார்கள். மேலும், அவர்களுடைய பெயர்களை அவர் (முஆவியாவுக்கு) அனுப்பி வைக்கவில்லை.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

1291

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنِي سُكَيْنُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ، وَجَارِيَةٌ تَحْلِقُ عَنْهُ الشَّعَرَ، وَقَالَ: النُّورَةُ تُرِقُّ الْجِلْدَ.

அப்துல்-அஜீஸ் இப்னு கைஸ் கூறினார், "ஒரு அடிமைப் பெண் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களின் முடியை நீக்கிக் கொண்டிருந்தபோது நான் அவர்களைச் சந்திக்கச் சென்றேன்." அவர்கள் கூறினார்கள், "நூரா (ஒரு வகை முடிநீக்கும் கலவை) தோலை மெலிதாக்குகிறது."

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃஃப் (அல்-அல்பானீ)

ضعيف (الألباني)

1292

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ قَزَعَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيِّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: الْفِطْرَةُ خَمْسٌ: الْخِتَانُ، وَالِاسْتِحْدَادُ، وَنَتْفُ الْإِبْطِ، وَقَصُّ الشَّارِبِ، وَتَقْلِيمُ الْأَظْفَارِ.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "ஃஃபித்ரா என்பது ஐந்து விஷயங்களாகும்: விருத்தசேதனம் செய்தல், மறைவிட முடிகளை மழித்தல் (அல்லது அகற்றுதல்), அக்குள் முடிகளைப் பிடுங்குதல் (அல்லது அகற்றுதல்), மீசையைக் கத்தரித்தல் மற்றும் நகங்களை வெட்டுதல்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1293

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ إِسْحَاقَ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيُّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: خَمْسٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: الْخِتَانُ، وَحَلْقُ الْعَانَةِ، وَتَقْلِيمُ الْأَظْفَارِ، وَنَتْفُ الضَّبْعِ، وَقَصُّ الشَّارِبِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஃஃபித்ரா (இயற்கை மரபு) ஐந்து காரியங்கள் ஆகும்: விருத்தசேதனம் செய்தல், மறைவிட முடிகளை மழித்தல், நகங்களை வெட்டுதல், அக்குள் முடிகளை அகற்றுதல் மற்றும் மீசையைக் கத்தரித்தல்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமானது, கழுதைப்புலி என்ற வார்த்தையுடன் ஷாத் (அல்பானி)

ضعيف، شاذ بلفظ الضبع (الألباني)

1294

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: خَمْسٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: تَقْلِيمُ الْأَظْفَارِ، وَقَصُّ الشَّارِبِ، وَنَتْفُ الْإِبْطِ، وَحَلْقُ الْعَانَةِ، وَالْخِتَانُ.

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"இயற்கை மரபில் (ஃபித்ரா) உள்ளவை ஐந்தாகும்: நகங்களை வெட்டுவது, மீசையைக் கத்தரிப்பது, அக்குள் முடியை அகற்றுவது, மர்ம உறுப்பு முடியை மழிப்பது மற்றும் கத்னா செய்வது."

صحيح الإسناد موقوفا، والأصح المرفوع الذي قبله بحديث (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : மவ்கூஃபாக இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹானது, எனினும் இதற்கு முந்தைய மர்ஃபூவான அறிவிப்பே மிகவும் சரியானது. (அல்பானி)

1295

حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ يَحْيَى بْنِ ثَوْبَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي عُمَارَةُ بْنُ ثَوْبَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو الطُّفَيْلِ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقْسِمُ لَحْمًا بِالْجِعْرَانَةِ، وَأَنَا يَوْمَئِذٍ غُلَامٌ أَحْمِلُ عُضْوَ الْبَعِيرِ، فَأَتَتْهُ امْرَأَةٌ، فَبَسَطَ لَهَا رِدَاءَهُ، قُلْتُ: مَنْ هَذِهِ؟ قَالَ: هَذِهِ أُمُّهُ الَّتِي أَرْضَعَتْهُ.

அபுத்-துஃபைல் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'நான் நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்-ஜிஃரானாவில் இறைச்சியைப் பங்கிடுவதைப் பார்த்தேன். அந்நாளில், நான் ஒட்டகத்தின் ஒரு பகுதியைச் சுமந்து செல்லும் சிறுவனாக இருந்தேன். அப்போது ஒரு பெண்மணி அவர்களிடம் வந்தார்; (நபி (ஸல்) அவர்கள்) அவருக்காகத் தமது மேலங்கியை விரித்தார்கள். நான், 'இவர் யார்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு (அங்கிருந்த ஒருவர்), 'இவர்தான் அவர்களுக்குப் பாலூட்டிய அவருடைய தாயார்' என்று கூறினார்.'

ضعيف (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ளயீஃப் (அல்-அல்பானீ)

1296

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ: قَالَ رَجُلٌ: أَصْلَحَ اللَّهُ الأَمِيرَ، إِنَّ آذِنَكَ يَعْرِفُ رِجَالاً فَيُؤْثِرُهُمْ بِالإِذْنِ، قَالَ: عَذَرَهُ اللَّهُ، إِنَّ الْمَعْرِفَةَ لَتَنْفَعُ عِنْدَ الْكَلْبِ الْعَقُورِ، وَعِنْدَ الْجَمَلِ الصَّؤُولِ.

அல்-முகீரா இப்னு ஷுஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு மனிதர் (அல்-முகீராவிடம்), “அமீரை (ஆட்சியாளரை) அல்லாஹ் சீர்படுத்துவானாக! உங்கள் வாயிற்காப்பாளர் (சில) மனிதர்களை அறிந்து வைத்துள்ளார்; எனவே அனுமதி அளிப்பதில் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கிறார்” என்று கூறினார். அதற்கு (அல்-முகீரா), “அல்லாஹ் அவரை மன்னிப்பானாக (அதாவது, அவரது செயலுக்கு நியாயம் கற்பித்து, அவரை மன்னித்தருள்வானாக)! நிச்சயமாக, (மனிதர்களுடனான) அறிமுகம் (அல்லது ஒருவரைப் பற்றிய அறிவு) கடிக்கும் நாயிடமும், தாக்கும் ஒட்டகத்திடமும் (கூட ஆபத்தைத் தவிர்க்க) பயனளிக்கிறது” என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

1297

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ مُغِيرَةَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ قَالَ: كَانَ أَصْحَابُنَا يُرَخِّصُونَ لَنَا فِي اللُّعَبِ كُلِّهَا، غَيْرِ الْكِلاَبِ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ: يَعْنِي لِلصِّبْيَانِ.

இப்ராஹீம் கூறினார்கள்: "எங்கள் தோழர்கள், நாய்களைத் தவிர மற்ற எல்லா விளையாட்டுப் பொருட்களையும் (அல்லது விளையாட்டுகளையும்) எங்களுக்கு அனுமதித்து வந்தார்கள்." அபூ அப்தில்லாஹ் (இமாம் புகாரி) கூறினார்கள்: "அதாவது (இது) குழந்தைகளுக்கானது."

ஹதீஸ் தரம் : அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹ், மக்தூஃ (அல்பானி)

صحيح الإسناد مقطوع (الألباني)

1298

حَدَّثَنَا مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ قَالَ: حَدَّثَنِي شَيْخٌ مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ يُكَنَّى أَبَا عُقْبَةَ قَالَ: مَرَرْتُ مَعَ ابْنِ عُمَرَ مَرَّةً بِالطَّرِيقِ، فَمَرَّ بِغِلْمَةٍ مِنَ الْحَبَشِ، فَرَآهُمْ يَلْعَبُونَ، فَأَخْرَجَ دِرْهَمَيْنِ

فَأَعْطَاهُمْ.

அபூ உக்பா (ரஹ்) (என்ற புனைப்பெயர் கொண்ட ஒரு நல்ல மனிதர்) கூறினார்: 'நான் ஒருமுறை இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் பாதையில் சென்றுகொண்டிருந்தேன். அப்போது அவர்கள், அபிசீனியச் சிறுவர்கள் சிலரைக் கடந்து சென்றார்கள். அச்சிறுவர்கள் விளையாடிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்ட அவர்கள், இரண்டு திர்ஹம்களை எடுத்து அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

1299

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ يُسَرِّبُ إِلَيَّ صَوَاحِبِي يَلْعَبْنَ بِاللَّعِبِ، الْبَنَاتِ الصِّغَارِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: நபி (ஸல்) அவர்கள் என் தோழிகளை என்னிடம் (விளையாடுவதற்காக) அனுப்பி வைப்பார்கள். அவர்கள் சிறுமிப் பொம்மைகளுடன் விளையாடுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1300

حَدَّثَنَا شِهَابُ بْنُ مَعْمَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: رَأَى رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم رَجُلاً يَتْبَعُ حَمَامَةً، قَالَ: شَيْطَانٌ يَتْبَعُ شَيْطَانَةً.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒரு புறாவைப் பின்தொடர்ந்து செல்லும் ஒரு மனிதரைக் கண்டு, (அவரது செயலைக் கண்டிக்கும் விதமாக) "ஒரு ஷைத்தான் (அதாவது, அல்லாஹ்வை விட்டும் திசைதிருப்பும் ஒருவன்) ஒரு ஷைத்தானைப் (அதாவது, வீணான பொழுதுபோக்கிற்கு இட்டுச்செல்லும் ஒரு புறாவை) பின்தொடர்கிறான்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் ஸஹீஹ் (அல்பானி)

حسن صحيح (الألباني)

1301

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ عَبْدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ قَالَ: كَانَ عُثْمَانُ لَا يَخْطُبُ جُمُعَةً إِلَّا أَمَرَ بِقَتْلِ الْكِلَابِ، وَذَبْحِ الْحَمَامِ.

அல்-ஹஸன் அவர்கள் கூறினார்கள், "உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் (பொது ஒழுங்கையும், பள்ளிவாசலின் தூய்மையையும் பேணுவதற்காக) நாய்களைக் கொல்லுமாறும் புறாக்களை அறுக்குமாறும் கட்டளையிடாமல் எந்தவொரு ஜுமுஆவிலும் உரையாற்றியதில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ளஈஃப், இஸ்னாத் பலகீனமானது, மவ்கூஃப், முன்கதிஃ (அல்பானி)

ضعيف, ضعيف الإسناد موقوفا منقطع (الألباني)

1302

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ قَالَ: حَدَّثَنِي عُقَيْلُ بْنُ خَالِدٍ، أَنَّ سَعِيدَ بْنَ سُلَيْمَانَ بْنِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ حَدَّثَهُ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ جَاءَهُ يَسْتَأْذِنُ عَلَيْهِ يَوْمًا، فَأَذِنَ لَهُ وَرَأْسُهُ فِي يَدِ جَارِيَةٍ لَهُ تُرَجِّلُهُ، فَنَزَعَ رَأْسَهُ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: دَعْهَا تُرَجِّلْكَ، فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، لَوْ أَرْسَلْتَ إِلَيَّ جِئْتُكَ، فَقَالَ عُمَرُ: إِنَّمَا الْحَاجَةُ لِي.

ஸைத் இப்னு தாபித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு நாள் உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் (ஸைத் இப்னு தாபித் அவர்களைச் சந்திக்க) அனுமதி கோரி வந்தார்கள். அப்போது ஸைத் (ரழி) அவர்களின் அடிமைப் பெண் ஒருவர் அவருக்குத் தலைவாரிக் கொண்டிருக்க, அவருடைய தலை அப்பெண்ணின் கைகளில் இருந்தபோதே, அவர் (உமருக்கு) அனுமதி அளித்தார்கள். (உமரின் வருகையைக் கண்டதும் மரியாதையின் நிமித்தம்) அவர் தனது தலையை (அப்பெண்ணின் கையிலிருந்து) எடுத்துக்கொண்டதும், உமர் (ரழி) அவர்கள், 'அவளைத் தலைவார விடுங்கள்' என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர் (ஸைத்), 'அமீருல் மூஃமினீன் அவர்களே, நீங்கள் எனக்காக ஆளனுப்பியிருந்தால், நானே உங்களிடம் வந்திருப்பேனே' என்று கூறினார்கள். அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள், '(உங்களை சிரமப்படுத்தாமல்

நானே வந்ததற்கு காரணம்) தேவை என்னுடையது (ஆகவே நானே வர வேண்டும்)' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

1303

حَدَّثَنَا مُوسَى، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ثَابِتٌ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَيَّاشٍ الْقُرَشِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: إِذَا تَنَخَّعَ بَيْنَ يَدَيِ الْقَوْمِ فَلْيُوَارِ بِكَفَّيْهِ حَتَّى تَقَعَ نُخَاعَتُهُ إِلَى الْأَرْضِ، وَإِذَا صَامَ فَلْيَدَّهِنْ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ الصَّوْمِ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் மக்கள் முன்னிலையில் சளி உமிழ நேர்ந்தால், அது தரையில் விழும் வரை தனது இரு உள்ளங்கைகளால் மறைத்துக் கொள்ளட்டும். அவர் நோன்பு நோற்றால் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளட்டும்; அவர் மீது நோன்பின் அடையாளம் (பலவீனம் அல்லது சோர்வு) தெரியாதிருக்கட்டும்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

1304

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا هُشَيْمٌ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ سَالِمٍ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ قَالَ: كَانُوا يُحِبُّونَ إِذَا حَدَّثَ الرَّجُلُ أَنْ لَا يُقْبِلَ عَلَى الرَّجُلِ الْوَاحِدِ، وَلَكِنْ لِيَعُمَّهُمْ.

ஹபீப் இப்னு அபீ தாபித் கூறினார்கள்: "(முந்தைய அறிஞர்கள்) ஒருவர் (ஹதீஸ் அல்லது அறிவைப்) பேசும்போது, அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதரை மட்டும் நோக்காமல், மாறாக அனைவரையும் நோக்கிப் பேச வேண்டும் என்று விரும்புவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹசன் அல்-இஸ்நாத் மக்தூஃ (அல்பானீ)

حسن الإسناد مقطوعا (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

56. كتاب الفضول والجفاء

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

56. தலையிடுதலும் கடுமையும்

1305

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنِ الأَجْلَحِ، عَنِ ابْنِ أَبِي الْهُذَيْلِ قَالَ: عَادَ عَبْدُ اللهِ رَجُلاً، وَمَعَهُ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَلَمَّا دَخَلَ الدَّارَ جَعَلَ صَاحِبُهُ يَنْظُرُ، فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللهِ: وَاللَّهِ لَوْ تَفَقَّأَتْ عَيْنَاكَ كَانَ خَيْرًا لَكَ.

இப்னு அபில் ஹுதைல் கூறினார்: அப்துல்லாஹ் (இப்னு மஸ்ஊத் ரழி) அவர்கள் ஒரு மனிதரை உடல் நலம் விசாரிக்கச் சென்றார்கள். அவர்களுடன் அவருடைய தோழர்களில் ஒருவரும் இருந்தார். அவர்கள் வீட்டிற்குள் நுழைந்தபோது, அவருடைய தோழர் (வீட்டின் உள்ளே உள்ளவற்றை) பார்க்கத் தொடங்கினார். அப்போது அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவரிடம், ‘அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! உமது கண்கள் பிடுங்கப்பட்டிருந்தால் அதுவே உமக்குச் சிறந்ததாக இருந்திருக்கும்’ என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸனான அறிவிப்பாளர் தொடரைக் கொண்ட மவ்கூஃப் (அல்பானி)

حسن الإسناد موقوفا (الألباني)

1306

حَدَّثَنَا خَلاَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ نَفَرًا مِنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ دَخَلُوا عَلَى ابْنِ عُمَرَ، فَرَأَوْا عَلَى خَادِمٍ لَهُمْ طَوْقًا مِنْ ذَهَبٍ، فَنَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ، فَقَالَ: مَا أَفْطَنَكُمْ لِلشَّرِّ.

நாஃபிஃ (ரஹ்) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஈராக்கைச் சேர்ந்த ஒரு குழுவினர் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களிடம் வந்தனர். அவர்கள், இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களின் பணியாளர் ஒருவர் ஒரு தங்கக் கழுத்தணியை அணிந்திருப்பதைக் கண்டு ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள். அதற்கு இப்னு உமர் (ரலி), "தீமையைக் கண்டறிவதில்

நீங்கள் எவ்வளவு கூர்மையானவர்களாக இருக்கிறீர்கள்!" (ஆனால், இதைவிடப் பெரிய அல்லது முக்கியமான விஷயங்களில் உங்கள் கவனம் இல்லை என்ற தொனியில் அவர் கூறினார்.)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1307

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعْتَمِرٌ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: لَا خَيْرَ فِي فُضُولِ الْكَلَامِ.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "அதிகப்படியான (தேவையற்ற) பேச்சில் நன்மை இல்லை."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர், மவ்கூஃப் (அல்பானி)

ضعيف الإسناد موقوفا (الألباني)

1308

حَدَّثَنَا مَطَرٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْبَرَاءُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ شَقِيقٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: شِرَارُ أُمَّتِي الثَّرْثَارُونَ، الْمُشَدِّقُونَ، الْمُتَفَيْهِقُونَ، وَخِيَارُ أُمَّتِي أَحَاسِنُهُمْ أَخْلَاقًا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "என் சமூகத்தாரில் மிக மோசமானவர்கள், அதிகம் பேசுபவர்களும் (வீண் பேச்சு பேசுபவர்களும்), வாயை அகலத் திறந்து (தற்பெருமையுடன்) பேசுபவர்களும், மேலும் வாயை நிரப்பி (ஆணவத்துடன், அறிவாளி போல் காட்டிக்கொள்ளும் நோக்கில்) பேசுபவர்களும் ஆவர். என் சமூகத்தாரில் சிறந்தவர்கள், அவர்களில் நற்குணத்தால் சிறந்தவர்களே ஆவர்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1309

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مِنْ شَرِّ النَّاسِ ذُو الْوَجْهَيْنِ، الَّذِي يَأْتِي هَؤُلاَءِ بِوَجْهٍ، وَهَؤُلاَءِ بِوَجْهٍ.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களில் மிக மோசமானவர் இரு முகங்கள் கொண்டவரே (அதாவது, நயவஞ்சகரே). அவர் ஒரு குழுவினரிடம் ஒரு முகத்துடனும் (ஒரு விதமாகப் பேசியும் நடந்தும்), மற்றொரு குழுவினரிடம் வேறு ஒரு முகத்துடனும் (வேறு விதமாகப் பேசியும் நடந்தும்) வருபவராவார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

1310

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَعِيدٍ الأَصْبَهَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ رُكَيْنٍ، عَنْ نُعَيْمِ بْنِ حَنْظَلَةَ، عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَنْ كَانَ ذَا وَجْهَيْنِ فِي الدُّنْيَا، كَانَ لَهُ لِسَانَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ نَارٍ، فَمَرَّ رَجُلٌ كَانَ ضَخْمًا، قَالَ: هَذَا مِنْهُمْ.

அம்மார் இப்னு யாசிர் (ரழி) கூறினார்கள்: "இவ்வுலகில் இரு முகங்களைக் கொண்டவருக்கு (ஒருவரிடம் ஒருவிதமாகவும், மற்றவரிடம் வேறுவிதமாகவும் பேசும் கபடதாரிகளுக்கு) மறுமை நாளில் நெருப்பாலான இரு நாவுகள் இருக்கும் என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்." பிறகு பருமனான மனிதர் ஒருவர் அவ்வழியே கடந்து சென்றார். (அப்போது) அம்மார் (ரழி), "இவர் அவர்களில் ஒருவர்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ)

حسن (الألباني)

1311

حَدَّثَنَا صَدَقَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ الْمُنْكَدِرِ قَالَ: سَمِعَ عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ أَنَّ عَائِشَةَ أَخْبَرَتْهُ: اسْتَأْذَنَ رَجُلٌ عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: ائْذَنُوا لَهُ، بِئْسَ أَخُو

الْعَشِيرَةِ، فَلَمَّا دَخَلَ أَلَانَ لَهُ الْكَلاَمَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، قُلْتَ الَّذِي قُلْتَ، ثُمَّ أَلَنْتَ الْكَلاَمَ، قَالَ: أَيْ عَائِشَةُ، إِنَّ شَرَّ النَّاسِ مَنْ تَرَكَهُ النَّاسُ، أَوْ وَدَعَهُ النَّاسُ، اتِّقَاءَ فُحْشِهِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களைச் சந்திக்க அனுமதி கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அவருக்கு அனுமதி கொடுங்கள். அவர் தனது கோத்திரத்திலேயே மிக மோசமான சகோதரர்' என்று கூறினார்கள். அவர் உள்ளே நுழைந்தபோது, அவர்கள் அவரிடம் மென்மையாகப் பேசினார்கள். நான் கேட்டேன், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீங்கள் அவரைப் பற்றி அவ்வாறு கூறினீர்கள், பின்னர் அவரிடம் மென்மையாகப் பேசினீர்களே!' அதற்கு அவர்கள் பதிலளித்தார்கள், 'ஆயிஷாவே! மக்களில் மிகவும் மோசமானவர் யாரென்றால், யாருடைய தீய பேச்சு அல்லது நடத்தைக்கு அஞ்சி மக்கள் அவரை விட்டுவிடுகிறார்களோ (அல்லது அவரைத் தவிர்த்துவிடுகிறார்களோ) அவர்தான்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1312

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي السَّوَّارِ الْعَدَوِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ عِمْرَانَ بْنَ حُصَيْنٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: الْحَيَاءُ لاَ يَأْتِي إِلاَّ بِخَيْرٍ، فَقَالَ بُشَيْرُ بْنُ كَعْبٍ: مَكْتُوبٌ فِي الْحِكْمَةِ: إِنَّ مِنَ الْحَيَاءِ وَقَارًا، إِنَّ مِنَ الْحَيَاءِ سَكِينَةً. فَقَالَ لَهُ عِمْرَانُ: أُحَدِّثُكَ عَنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وسلم وَتُحَدِّثُنِي عَنْ صَحِيفَتِكَ.

அபூஸ்ஸவ்வார் அல்-அதவீ அவர்கள் கூறினார்கள்: இம்ரான் இப்னு ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள், 'நாணம் நன்மையைத் தவிர வேறெதையும் கொண்டு வராது' என்று கூறினார்கள்."

அப்போது பஷீர் இப்னு கஅப் கூறினார்: "(சில) ஞான நூல்களில், 'நிச்சயமாக நாணத்திலிருந்து கண்ணியம் (மற்றும் மதிப்பு) வருகிறது; நிச்சயமாக நாணத்திலிருந்து அமைதி (மற்றும் மன நிம்மதி) வருகிறது' என்று எழுதப்பட்டுள்ளது."

அதற்கு இம்ரான் (ரழி) அவரிடம், "நான் உமக்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறேன்; நீரோ உமது ஏட்டிலிருந்து (அல்லது புத்தகத்திலிருந்து) எனக்கு அறிவிக்கிறீரே!" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

1313

حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا جَرِيرُ بْنُ حَازِمٍ، عَنْ يَعْلَى بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: إِنَّ الْحَيَاءَ وَالإِيمَانَ قُرِنَا جَمِيعًا، فَإِذَا رُفِعَ أَحَدُهُمَا رُفِعَ الآخَرُ.

இப்னு உமர் (ரழி) கூறினார்கள், “நாணமும் ஈமானும் ஒன்றாக இணைந்தவை. அவற்றில் ஒன்று நீக்கப்பட்டுவிட்டால், மற்றொன்றும் நீக்கப்பட்டுவிடும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

1314

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ أَبِي بَكْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: الْحَيَاءُ مِنَ الإِيمَانِ، وَالإِيمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَالْبَذَاءُ مِنَ الْجَفَاءِ، وَالْجَفَاءُ فِي النَّارِ.

அபூ பக்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நாணம் (வெட்கம், கண்ணியம், ஒழுக்கம் பேணுதல்) ஈமானின் ஒரு பகுதியாகும். ஈமான் சொர்க்கத்தில் சேர்க்கும். தீய பேச்சு முரட்டுத்தனத்தின் ஒரு பகுதியாகும், முரட்டுத்தனம் நரகத்தில் சேர்க்கும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானி)

صحيح (الألباني)

1315

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، عَنِ ابْنِ عَقِيلٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ ابْنِ الْحَنَفِيَّةِ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم ضَخْمَ الرَّأْسِ، عَظِيمَ الْعَيْنَيْنِ، إِذَا مَشَى تَكَفَّأَ، كَأَنَّمَا يَمْشِي فِي صَعَدٍ، إِذَا الْتَفَتَ الْتَفَتَ جَمِيعًا.

அலி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் பெரிய தலையையும், பெரிய கண்களையும் உடையவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் நடக்கும்போது, ஒரு குன்றில் ஏறிச் செல்வதைப் போல முன்னோக்கிச் சாய்ந்து நடப்பார்கள் (அதாவது, உறுதியான, வேகமான நடையுடன்). அவர்கள் திரும்பும்போது, முழுவதுமாகத் திரும்புவார்கள் (அதாவது, முழு கவனத்துடனும், மரியாதையுடனும்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (அல்-அல்பானீ) حسن (الألباني)

1316

حَدَّثَنَا آدَمُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مَنْصُورٍ قَالَ: سَمِعْتُ رِبْعِيَّ بْنَ حِرَاشٍ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسَ مِنْ كَلاَمِ النُّبُوَّةِ الأُولَى: إِذَا لَمْ تَسْتَحِي فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ.

அபூ மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'முந்தைய நபித்துவத்தின் வார்த்தைகளிலிருந்து மக்கள் அடைந்துகொண்டவற்றில் ஒன்று, உனக்கு வெட்கம் இல்லையென்றால் நீ விரும்பியதைச் செய்துகொள் (இது ஒரு கண்டனமாகும், ஏனெனில் வெட்கமற்றவன் எத்தகைய செயலையும் செய்யத் துணிவான்).'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

الأدب المفرد

57. كتاب الْغَضَبِ

அல்-அதப் அல்-முஃபரத்

57. கோபம்

بَابُ الْغَضَبِ

கோபம்

1317

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيِّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرَعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "(மல்யுத்தத்தில் எதிராளிகளை) எளிதில் வீழ்த்தி வெற்றி பெறுபவர் பலசாலி அல்லர். மாறாக, கோபத்தின் போது தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்பவரே (உண்மையான) பலசாலி ஆவார்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

1318

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو شِهَابٍ عَبْدُ رَبِّهِ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: مَا مِنْ جَرْعَةٍ أَعْظَمَ عِنْدَ اللهِ أَجْرًا مِنْ جَرْعَةِ غَيْظٍ كَظَمَهَا عَبْدٌ ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللهِ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் திருப்பொருத்தத்தை நாடி, ஓர் அடியார் தனது கோபத்தை விழுங்கி அடக்கிக் கொள்வதை விட அல்லாஹ்விடம் நற்கூலியில் பெரியது எதுவும் இல்லை."

موقوف، رجاله ثقات وقد صح مرفوعا، (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : மவ்கூஃப், இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள், இது மர்ஃபூஃ ஆகவும் ஸஹீஹ் என வந்துள்ளது (அல்பானி)

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا غَضِبَ

கோபத்தின் போது என்ன சொல்ல வேண்டும்

1319

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ قَالَ: سَمِعْتُ الأَعْمَشَ يَقُولُ: حَدَّثَنَا عَدِيُّ بْنُ ثَابِتٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ قَالَ: اسْتَبَّ رَجُلاَنِ عِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَجَعَلَ أَحَدُهُمَا يَغْضَبُ، وَيَحْمَرُّ وَجْهُهُ، فَنَظَرَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: إِنِّي لأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ هَذَا عَنْهُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، فَقَامَ رَجُلٌ إِلَى ذَاكَ الرَّجُلِ فَقَالَ: تَدْرِي مَا قَالَ؟ قَالَ: قُلْ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، فَقَالَ الرَّجُلُ: أَمَجْنُونًا تَرَانِي؟.

சுலைமான் இப்னு சுரத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நபி (ஸல்) அவர்களின் முன்னிலையில் இரண்டு மனிதர்கள் ஒருவரையொருவர் திட்டிக்கொண்டனர். அவர்களில் ஒருவர் கோபமடையத் தொடங்கினார்; அவருடைய முகம் சிவந்துவிட்டது. நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரைப் பார்த்து, 'எனக்கு ஒரு வார்த்தை தெரியும்; அதை அவர் கூறினால், அவரிடமுள்ள இந்த (கோபம்) நீங்கிவிடும். அது: **"அவூது பில்லாஹி மினஷ் ஷைத்தானிர் ரஜீம்"**' என்று கூறினார்கள். உடனே ஒரு மனிதர் அந்த (கோபக்கார) மனிதரிடம் சென்று, 'அவர் (நபி ஸல் அவர்கள்) என்ன கூறினார்கள் என்று உனக்குத் தெரியுமா? (அவர்கள் சொன்னது இதுதான்:) **"அவூது பில்லாஹி மினஷ் ஷைத்தானிர் ரஜீம்"** என்று சொல்' என்றார். அதற்கு அந்த மனிதர், 'என்னைப் பார்த்தால் உனக்குப் பைத்தியமாகத் தெரிகிறதா?' என்று கேட்டார்."

صحيح (الألباني)

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

1319b

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ عُثْمَانَ قِرَاءَةً، عَنْ أَبِي حَمْزَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنِ ابْنِ ثَابِتٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا مَعَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم وَرَجُلَانِ يَسْتَبَّانِ، فَأَحَدُهُمَا احْمَرَّ وَجْهُهُ، وَانْتَفَخَتْ أَوْدَاجُهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ، فَقَالُوا لَهُ: إِنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: تَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، قَالَ: وَهَلْ بِي مِنْ جُنُونٍ؟.

சுலைமான் பின் ஸுரத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தேன். அப்போது இரண்டு மனிதர்கள் ஒருவரையொருவர் திட்டிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் ஒருவரின் முகம் சிவந்து, கழுத்து நரம்புகள் புடைத்துவிட்டன. அப்போது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக எனக்கு ஒரு வார்த்தை தெரியும்; அதை அவர் சொன்னால், அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த (கோப) நிலை அவரை விட்டு நீங்கிவிடும்" என்று கூறினார்கள். எனவே (அங்கிருந்தவர்கள்) அவரிடம், 'நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், "(கோபத்தை நீக்க) விரட்டப்பட்ட ஷைத்தானிடமிருந்து அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுவீராக! (அதாவது 'அவூது பில்லாஹி மினஷ் ஷைத்தானிர் ரஜீம்' என்று கூறுவீராக!)" என்று கூறினார்கள்' என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அவர், "எனக்குப் பைத்தியமா என்ன?" என்று கேட்டார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح (الألباني)

بَابُ يَسْكُتُ إِذَا غَضِبَ

ஒருவர் கோபமாக இருக்கும்போது அமைதியாக இருக்க வேண்டும்

1320

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ زِيَادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا لَيْثٌ قَالَ: حَدَّثَنِي طَاوُسٌ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: عَلِّمُوا وَيَسِّرُوا، عَلِّمُوا وَيَسِّرُوا، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، وَإِذَا غَضِبْتَ فَاسْكُتْ، مَرَّتَيْنِ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ""(மக்களுக்கு) போதியுங்கள் (அவர்களுக்கு விஷயங்களை) எளிதாக்குங்கள். (மக்களுக்கு) போதியுங்கள் (அவர்களுக்கு விஷயங்களை) எளிதாக்குங்கள்"" என்று மூன்று முறை கூறினார்கள். மேலும் அவர்கள்,

"'நீங்கள் கோபமாக இருக்கும்போது மௌனமாக இருங்கள் (பேசுவதையும், செயல்படுவதையும் நிறுத்துங்கள்)'" என்று இரண்டு முறை கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ)

صحيح (الألباني)

بَابُ أَحْبِبْ حَبِيبَكَ هَوْنًا مَا

நீங்கள் நேசிக்கும் ஒருவரை அளவாக நேசியுங்கள்.

1321

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ الْكِنْدِيُّ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيًّا يَقُولُ لِابْنِ الْكَوَّاءِ: هَلْ تَدْرِي مَا قَالَ الْأَوَّلُ؟ أَحْبِبْ حَبِيبَكَ هَوْنًا مَا، عَسَى أَنْ يَكُونَ بَغِيضَكَ يَوْمًا مَا، وَأَبْغِضْ بَغِيضَكَ هَوْنًا مَا، عَسَى أَنْ يَكُونَ حَبِيبَكَ يَوْمًا مَا.

அலி (ரழி) அவர்கள் இப்னுல் கவ்வாவிடம் கூறினார்கள்: "முன்னோர் என்ன கூறினார்கள் என்று உமக்குத் தெரியுமா? 'உமது அன்புக்குரியவரை மிதமாகவே நேசியுங்கள்; ஒருவேளை ஒரு நாள் அவர் உமது வெறுப்புக்குரியவராக ஆகிவிடலாம். உமது வெறுப்புக்குரியவரை மிதமாகவே வெறுங்கள்; ஒருவேளை ஒரு நாள் அவர் உமது அன்புக்குரியவராக ஆகிவிடலாம்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஹசன் லிஃகைரிஹி மவ்கூஃபாக, மேலும் மர்ஃபூஃ ஆக ஸஹீஹ் ஆகும் (அல்பானி)

حسن لغيره موقوفا، وقد صح مرفوعا (الألباني)

بَابُ لَا يَكُنْ بُغْضُكَ تَلَفًا

உங்கள் கோபம் அழிவாக இருக்க வேண்டாம்.

1322

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ: لَا يَكُنْ حُبُّكَ كَلَفًا، وَلَا بُغْضُكَ تَلَفًا، فَقُلْتُ: كَيْفَ ذَاكَ؟ قَالَ: إِذَا أَحْبَبْتَ كَلِفْتَ كَلَفَ الصَّبِيِّ، وَإِذَا أَبْغَضْتَ أَحْبَبْتَ لِصَاحِبِكَ التَّلَفَ.

அஸ்லம் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உனது அன்பு (அளவுக்கு மீறிய) மோகமாக இருக்க வேண்டாம். உனது வெறுப்பு (பிறருக்கு) அழிவாக இருக்க வேண்டாம்." (அஸ்லம்) நான் கேட்டேன்: "அது எப்படி?" அதற்கு (உமர்) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: "நீ நேசிக்கும்போது ஒரு குழந்தையைப் போல (அளவுக்கு மீறிய) மோகம் கொள்கிறாய். நீ வெறுக்கும்போது உனது தோழருக்கு அழிவை விரும்புகிறாய்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (அல்-அல்பானீ) صحيح(الألباني)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer